

உ-
கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றற்பலம்.
திருவுசாத்தானமாகிய
சூதவனபுரானம்.
ஷை வ ச ன ம் .

இவை
ஸ்ரீவன்றெண்டரவர்கள்
மாணக்கருள் ஒருவரும்
காரைக்குடி
ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியாரவர்கள்
குமாரருமாகிய
சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்கள்
இயற்றியன.

ஷை. திருவுசாத்தானமாகிய கோயிலூர்
ஸ்ரீமந்திரபுரீஸ்வரசுவாமிகோவில் தர்மகர்த்தராகிய
காரைக்குடி
தி.அரு.அ.வே. அண்ணாமலைச்செட்டியாரவர்கள்
விருப்பத்தின்படி.
ஷை. கோயிலூரைச்சார்ந்த ஆலங்காடு
ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியாரால்

மனுவரை:

தமிழ்ச்சங்கம் பவரப்பிரஸில்
அச்சிடப்பெற்றன.

1905.

சுருக்க அட்டவணை.

பக்கம்.	சுருக்கப் பெயர்.	பாடற் குறைய
க	கடவுள் வாழ்த்து	நடந.
க௦	பாயிரம்	கக
கந	திருநாட்டுச் சிறப்பு... ..	கஉ அ
உக	திருநகரச் சிறப்பு	கருக
நு௦	புராண வரலாறு	நு௦
நு௭	தலவிசேடச் சுருக்கம்	உஉ.
க௦	தீர்த்தவிசேடச் சுருக்கம்.	க௭
கஉ	மூர்த்தவிசேடச் சுருக்கம்	நரு
க௭	சூதவன நாடகா ரணச் சுருக்கம்	அந.
௭ அ	ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சுருக்கம்	௭ அ
அக	ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சுருக்கம்.	௭௭
கரு	ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சுருக்கம்	கரு
க௦௪	ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சுருக்கம்	கஉ.௭
கஉ.௭	ஆதிசேடன் சிவார்த்தனைச் சுருக்கம்	கஉ.௭
கந.௭	வருணன் சாபமோசனச் சுருக்கம்	அஉ.
க௪௭	மார்த்தண்டேயச் சுருக்கம்	கஉ.௭
க௭௭	இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சுருக்கம்	க௭௭
௭அரு	அமுதநிலைதனச் சுருக்கம்	உஅ
௭அஅ	இந்திரன் நிருவிழாச் சுருக்கம்	கந.௭

ஆ. திருவிருத்தம் ௧௭௨௦

சாமி அய்யாவர்களிடமிருந்து எனக்குக் கிடைத்தன, வடமொழிப்புராணம் ஈற்றில் ஜீரணமாயிருந்தது. திருவுசாத்தானத்தில் முன் தலபுராணபடனஞ் செய்துவந்த பெருகவாழ்த்தான் பிரம்மஸ்ரீ வனமாலி அய்யங்காவர்கள் லீட்டிலிருந்த ஜீரணமில்லாத வடமொழிப் பிரதியொன்று கிடைத்தது. தஞ்சாவூர்ச் சாஸ்வதாமால் முதலிய பலவிடங்களில் தேடியும் தமிழிலாவது சமஸ்கிருதத்திலாவது வேறு பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. திருவுசாத்தானத்தில் பிரம்மஸ்ரீ வயித்தியநாதர்க்குருக்களவர்களிடத்தில் ஒரு வடமொழிப்பிரதியிருந்து மூற்றும் ஜீரணமாய்ப்போய்விட்டதாகத் தெரிந்தது. இத்தலபுராணம் இங்ஙனம் அருபநிசையடைந்துவருவதை நோக்கி இதை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தாநவரையில் இந்த உத்தமோத்தம சிவசரித்திரம் உலகேரபகராமாகாமல் மறைந்துவிடுமென்ற கவற்சியால் இதனையச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்னும் பேராசை யென்னுள்ளவர்களுந் தோன்றின. அதன் வழிப்பட்டேனாதலால் இனும் எம்பிரான்ருவருளே யாமெனக்கருதிப் பெருகவாழ்த்தான் பிரம்மஸ்ரீ நாராயண சாஸ்திரியா சவர்களுக்கொண்டு வடமொழிப்பிரதியைக் கிடைத்த (௧௯௯) செய்யுளுள்ள தமிழ்ப் புராணத்தோடு ஒத்துப்பார்த்ததில் தமிழில் மிகவுஞ் சுருக்கமாகவும் சில சரித்திரங்கள் விடுபட்டு மிகுந்தமையால் வடமொழியிலுள்ள விரிவிற்படியே சரித்திரங்களும் விடுபடாது தமிழில் ஒருபுராணஞ்செய்தது அச்சிடவேண்டுமென்று யோசித்துப், புறச்சமயக்களைக்கனிவிசி, சுத்தாத் தவிர சைவசித்தாந்த மென்னுந் தெய்வப்பயிர் தழைத்தோங்க, மதுரை ஜில்லா காரைக்குடியில் ஒன்பதுகோயில் வகுப்பினாகிய நவத்தார்களுள்ளே, கல்வாசகாட்டில் இளையாற்றக்குடியான குலசேகரபுரத்தில் இரணியூர் மருதங்கடான சாஸ்திரியாராயணபுரத்தில் பின்னாற்பட்டி. திருவேட்டிருடையான் என்னுங்குடிப்பெயர் பெற்ற, பா. ம. கு. சாமநாதச்செட்டியாசுவர்கள் செய்த அருந்தவப்பாளுந் புதல்வராக அவசரித்தவர்களும், யாழ்ப்பாணம் கல்லூர் ஸ்ரீஸஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலாசுவர்கள் திருவடிக் கண்பாசாய் அவர்கள் திருச்சந்திரானத்தில் நீடித்தகாலம் தொண்டிபுண்டொழுதினவர்களும், தேவிக்கோட்டை ஸ்ரீ வன்னெருண்டாசுவர்கள், அனவாதமதுராபுர கிவாஸஸ்ரீ மெய்யப்பகவாமிகள், மேற்கண்டநாவலர்பெருமான் மருகரும் முதன்மாணுக்கரும் வித்துவகிரோமணியுமாகிய ச. பொன்னம் பவபிள்ளையவர்கள், சாஸ்திராபுரநாவலாசுவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து வட்டுக்கோட்டை ஸ்ரீ அம்பலவாண நாவலாசுவர்கள் முதலிய ஆன்றோர்களிடந்து இலக்கண இலக்கிய சாஸ்திராநிகளை நன்கு கற்றுணர்ந்தவர்களும், மதுரைச்சித்திவிநாயகர் திருவிசட்டைமணிமாலே, மயின்மலைச்சந்தவிருத்தம், குன்றைச்சிலேடைவெண்பா, காழிச்சிலேடை வெண்பா, தில்லைச்சிலேடை வெண்பா

உ.
சிவமயம்.

மு க வு னை .

சீர்திகழ்வளத்தி நேர்கெழுசோழ
நாட்டினிவிந்திரன் வேட்டிடவந்த
பூவிரிபொழில்சூழ் காவிரியாற்றி
னன்ருரையளவுரூத் தென்கரைத்தலங்களு
ளவந்தனையகற்றுஞ் சிவஞ்சயம்பிலிங்கத்
கிருவுருக்கொண்டு மருவிவீற்றிருந்தருள்
சூதவனமென மாதவர்போற்றுங்
காழிவாழ்சேயி நேழிசைத்துதிபெறுந்
தன்னையடைந்தோர் மன்னுபிறப்பொடு
மருவுசாவகற்றுந் *கிருவுசாத்தானம்

என்னுந் திவ்விய சேஷத்திரத்திற்கு தூற்றறுபத்தொன்பது பாடலுள்ள தமிழ்ப்புராணமொன்று சாம்புவனோடை ஸ்ரீ அம்பலவாண சுவாமிகள் சேர்த்தவைத்திருந்த அநேக தூல்களோடிருந்தது. ஆலங்காட்டுக் சிவபுண்ணியச் செட்டியார் அதைப்பார்த்தெழுதிய பிரதியொன்று எனக்குக் கிடைத்தது. இப்புராணம் இயற்றினாரொன்று தெரியவில்லை. பின்பு ஸ்ரீ அம்பலவாணசுவாமிகள் மரபில்வந்த வேலாயுத பண்டாரமவர்களிடமிருந்த மேற்படி மூலப்பிரதியும் சித்தமல்லி ப்ரஹ்மஸ்ரீ அப்பாசாமி சாஸ்திரியாவர்களிடமிருந்த ஷைவமொழிப்புராணமொன்றும் பின்னத்தூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ அநாராயண

* இந்தத் திருவுசாத்தானமானது தஞ்சாவூர் ஹில்லாதிருத்துறைப்பூண்டித்தாலாகர் முத்துப்பேட்டை ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அடுத்த வடதிசையில் ஒரு மைல்தூரத்திலுள்ளது. இது கோயிலுரென்னுந்நாமம் வழங்கப்பெற்றுவருகிறது. இத்தலத்திலுள்ள ஸ்ரீமந்திரபுரீசுர சுவாமி திருந் கோயிலில் ராசகோபுரமும் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தசுவாமி முன்மண்டபமுதலான பலவிடங்களு மிகவுஞ் சீரணப்பட்டு அதிசீக்கிரத்தில் சீரணைத்தாரணஞ் செய்யவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கின்றது. இது ஸ்தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி மூன்றாலும் அளவில்லாத அத்தியற்புத அநிமகத்துவமுள்ளதென்பது ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரத்தாலும் இப்புராணத்தாலும் இனிது விளங்கும். தனவந்தர்களாயுஞ் சிவபுண்ணிய சீலர்களாயுமுள்ள சிவநேசச்செல்வர்கள் இதனைச் சீரணைத்தாரணஞ்செய்து கும்பாபிஷேகஞ்செய்வது அத்தியாவசிய மகாசிவபுண்ணியமாகும்.

திருவாரூர்த் திரிபந்தாதி, திருவாலவாயமகவந்தாதி, திருப்புத்தூர்த் தலபுராணம், வீரசேகரமாமணிமாலை, செளந்தரோசதயாரிதிமாலை, பசுவந்தனை வெண்பாவந்தாதி, ஷட்திருவூசல் காரைக்குடி மீனாட்சிசுந்தரோசர் திருவூசல், திருக்கழுக்குன்ற மகிமாசங்கிரகஸ்தவம், மெய்யப்பசுவாமிகள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கற்பகவிநாயகர் பதிற்றுப்பத்தாதி சித்தவடமான்மிய முதலிய பலநூல்களை யியற்றியவர்களும், தம்மிடத்திற் கற்குமாணக்கர்கள் மிகவிரும்பிக்கேட்ப மிகவிருப்பத்தோடு கிரமநோக்காது அரியபொருள்களு றெளிதில் விளங்க உதாரணதிகளோடு நன்குபோதிப்பவர்களும் பெரியபுராணதி சைவசாஸ்திரங்களைக் கேட்போர் ஆனந்தபரவசர்களாகும் பாடி விரித்துப் பிரசுங்கிப்பவர்களும் தங்கள் குலவிருத்தியாகிய வியாபாராதிகளிற் சிறிதும் காலஞ்செலுத்தாது உள்ளபடியே மெய்யன்போடு சிவபூசாதி சிவபுண்ணியங்களுையே தமக்கு இயற்றொழிலாகக்கொண்டு ஒழுகுபவர்களுமான மகா-நா-நா-ஸ்ரீ சொக்கலிங்கச் செட்டியராவர்களிடத் தில் அடியேன் கருத்தை வெளியிட்டேன். அவ்வேண்டுகோளுக்கிசைந்து வடமொழியிலுள்ளபடி சரித்திரங்களை மொழிபெயர்த்துச் சிவாலயத்திருப்பணி மகாகும்பாபிஷேகம் சிவபூஜாவிதி முதலியவைகளை பத்ததி முதலிய நூல்களைக்கொண்டும் விரிவாகச்சேர்த்து (தூறாஉய) திருவிருத்தங்க ளாற் செய்துதந்தார்கள். “செய்யாமற் செய்தவுதவிக்கு வையகமும் வான நமுமாற்றலரிது” “பயன் னாக்கார் செய்தவுதவி நயன் னாக்கி னன்மை கட விற் பெரிது” என்று தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் அருளியபடி அவர்கள் செய்தபேருதவிக்கு அவர்கள் பெரும்புகழையெடுத்துப்பேசுத லன்றி வேறியாது கைம்மாறுடையேன். இப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய சூதவனபுராணம் அத்தலத்தில் ஸ்ரீபிரகந்நாயகி சமேத ஸ்ரீமந்திரபுரீசுவா சுவாமி சந்நிதியில் சாலியவாகனசகாப்தம் ௧௮௮௨-௮௯ சோபகிருதுண்டு ஆனிமீ ௩௨ சுக்கிரவாரம் உத்திராஷ்டித்திரம் நடகலக்கினங்கூடிய சுபமுகூர்த்தத்தில் தொடங்கிச் சிங்கவனம் பரம்மஸ்ரீ சுந்தரேசபராதிகள் முதலியோர் கூடிய வித்துவசங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பெற்றது. இப்புராணம் கற் றோர்க்குமாத்திரமன்றி மற்றோர்க்கும் பயனாகும்வண்ணம் என்வேண்டுகோ ளின்படி இந்நூலாகிரியராலேயே சரித்திரமாத்திரம் விளங்கச் சுருக்கமாய்க் கத்தியரூபமாகவுஞ் செய்யப்பெற்றுப் பின் சேர்க்கப்பெற்றது.

இங்ஙனம்,

ராம, சித, சிதம்பரச்செட்டியார்,

ஆலங்காடு.

உ.
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் மகாவித்வான்
ப்ரஹ்மஜீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்

இயற்றியது.

பூமேவுகடுக்கைமுடிப்பரன்றிருவுசாத்தானபுராணந்தன்னேத்
தேமேவுதமிழ்மொழியிற்காரைநகர்ச்சொக்கலிங்கச்செல்வன் றன்னோ
னாமேவுபத்தியமாநடையாகலியற்றுவித்தூநல்லினோற்ற
பாமேவுபழம்பதியாமாலங்காட்டிலங்குசிதம்பரவேண்மன்னோ. (க)
அப்பணியுஞ்செல்வேணிக்கருமிடற்றுமாதேவர்க்கன்பினோடு
துப்பணியுந்திருப்பணியாங்கற்பணியும்பொற்பணியுந்தோண்டர்க்காய்
லெப்பணியுரிதம்புரியுஞ்சிதம்பரவேள்சொற்பணியென்றவரும்போற்ற
மிப்பணியின்றியற்றுவித்ததியல்பன்றோவிழும்புதென்றிசைப்பார்யாரே. (உ)

சிங்கவனம் வித்துவான் ப்ரஹ்மஜீ சப்பபாரதியவர்கள்
குமாரசுந் திருவாரூர் போர்ட்டு ஸ்கூல் உபாத்தியாயருமாகிய

சுந்தரேசபாரதிகள்

இயற்றியது.

திருமருவும்பெருமருமத்தொருவனொருவன்றியுருச்செறிந்துமுன்
னருமருவும்புதலத்தைபூடுருவவிடந்துபன்னொழுந்துங்காண
மருமருவுதிருவகடேவைவிருகானடியாமத்தோர்மாதின்
றருமருவுமாவிரைக்குச்சந்தூநடந்தருள்புகழ்வாய்தலமுன்னோ. (க)
மாணாட்டுமலர் திருப்பாடல்பெறுவன தலங்கள்வரம்பிலாத
காணாட்டுந் திடவடைந்தோர் தமக்கிருமைநலமளிக்கநாகத்தோங்குங்
கோணாட்டுப்பினமணியின் குவால்கொழிக்கும்பொன்னிநதிருறையின்
சோணாட்டுப்பலதலத்துளொருதலத்தென்றறிஞர்சொல்லப்பெற்று. (உ)
சீதவனக்குளர்காவில்லடாது திசைபோய்வெம்மைசெறிந்துநைந்த
வாதவனபரியேழுமவனுமவன்றேர்ப்பாகாமருணன்ருனு
மாதவனமார்த்துபுயின்றென்துதிசைக்கேகுபெருவளப்பம்வாய்ந்த
குதவனமான்மியத்தைத்தென்மொழியிற்புகல்குவெனத்தாயசின். (உ)

சிறப்புப்பாடிரம்.

௫

நாகையன் புபொறைபுடைமை தன் மனையேயவிழைதலேற்றகல்வி
யோகையுடன்விருந்தீதாம்பன்முகமலர்ச்சியெதுவரினுமுண்மைபேச
லாகவுளவுடன் பாட்டுக்குணங்களும்கொகைமவெருளாமையாதி [ன்.
வாகவெதுர்மறைக்குணனுநிறந்தீதாருங்குதன்னிடத்துவளர்ப்பெற்றே

ஆலங்காட்டினில்வாழ்வேனா மசாமிக்குரிசிலருளுமைந்தன்
பாலங்காட்டியவியுயர்ப்புகிசாதனவழியேபடர்வேன்கங்கைக்
கூலங்காட்டியகாகிமுற்றலங்கட்டிசித்தகுணவான்வேணி
வாலங்காட்டியவவாபாணசடிமறவாதவணிகர்கோமான். (௫)

பூபாலர் தமைப்போற்றுமுழவுதொழிலுடன்முன்னம்புமன்றந்த
காபாலியிருதலத்துவெழுந்தருளுமீழ்த்துக்கலன்களுய்தீத
தாபாலுள்ளனபொருளுள்ளீட்டிதிருவான் கல்வித்தகைமைமொன்ற
கோபாலனிடத்துமுன்குத்தமிழ்சாம்பப்பயின்னுகடல்சுழத்தீதானன்னான் (௬)

சிதம்பரவுமறைகாணாததுக்குக்கோயிலொன்றுநின்றுப்பல்
லிதம்பாவத்தாபித்தல்குமபாபிடேகமுதலியற்றிவெள்ளை
லிதம்பரவமணிகடையார் தமக்குவினாநிலம்பல்லவிடுத்த சீர்த்தி
சிதம்பரமெய்த்திருநாமமுலையுய்ப்புணருணவான்செப்பவன்னேன். (௭)

தன்னையே நிகர்குணத்தீதானவணிகருலிலகனருடையுத்தகண்ண
னன்னையேயிடங்கலந்தபாப்பையே பூசைபுரிந்தனவில்கால்
நின்னையே யுடையமதியாத பெருவாழ்க்கை யான்வன்னெருண்டமேலொன்
றன்னையே யாசாணுக்கொண்டு தனிநூல் பயின்றதவத்தினைமிககான். (௮)

இலக்கணமே யிலக்கியமே முதலாயவாழி கடந்திவற்றினுன்மா
வலக்கணைவதுநியாதென்னவருஞ்சித்தாந்தவம்புராசி
மலக்கணகன்றிடயுண்டபிபந்தம்புராணமெனாமழையேமகரு
சொலக்கணமும்கிணைக்காக் காணாகக்சொலக்கண்கருணலின்.

சொன்னையமு பொருளையமு மெய்த்தவிட மொன்றதையத்துரிசொன்
மன்னுவமவுருவகமேமுதலாயவணியியலின்வகையுஞ்செய்ய [நின்றி
பன்னரியமடங்கியமகந்திரிபுபாட்டுருமம்பரவப்பதி
நின்னறியதென்றவநிக்கக்கல்வி சிறைபுலவர் தலையெய்துமெச்ச. (௯)

நாடுககரத்தினனபெருகவிரும்பாயிரத்தினலமுன்றேமுன்றப்
பீடுபெறுபாமனுக்குக் கோவிலமைத்திடுமுறைமை பெருமான் தன்னை
லீடுபெறவல்லிடத்துத்தாபிக்கும்விதியவற்கு விழாநற்புசை
யோடுபுரித்திடமுதலவிரித்துலகோர் பேதெய்தலுணாத்திட்டானே. (௧௦)

சும்பகோணம்மடவுண் ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
பின்னத்தூர்ப்ரமபூதி அ. நாராயணசாமியையாவர்கள்
இயற்றியது.

பொன்பூத்தபுவிவரைப்பிற்புகழ்பூத்தபுனனாட்டிற் பொலிவுமிக்கோன்
மன்பூத்தவுசாத்நானமாத்நளியிலேத்தெடுத்தவானேர்போற்ற
மின்பூத்தமெல்லிடைபால்வினங்கவிறைவிடைப்பாகவிமலமுர்த்தி
தென்பூத்தசேவடிக்கேசமுந்தோண்டு செறிந்திலங்கு சிந்தைமேயான்.

கே வ று

மதியகடுரிஞ்சுமாட மல்கியவாலங்கானப்
பதிவயிற்போந்தோனாளும்பாவலர் பயிலுஞ்செந்நாத்
துதியமையிராமசாமித் தூயவன் தவத்தினேருன்ற
னியுமை வணிகர்கோமானிறைகலைபலவும்வல்லோன்.

(9)

தானுறைபதியாவீசன் தளியதோன்றாக்கியன்பின்
வானுறுவாரணசிவநதிமண்ணியாண்டேய்
மானுறுசெங்கைய்சன்வடிவமொன்றேற்றிப்போதந்
* தீனுறுகோயிலேற்றியியைபுறப்பதிட்டித்திட்டோன்.

(10)

போதமேபொலியும்புந்திப்புண்ணியப்புனிதன்பூந்தார்ச்
சீதமேய்குலனாமார்பன்சிதம்பரவள்ளல்கற்றேரர்
மோதமேபெருகருக்குமுதலவன் முக்கண்முண்டேருண்
சூதமாவனபுராணந்தமிழினிற்றெருகுத்தியென்ன.

(11)

கருத்தகத்திருத்திச்செல்வங்கவினியகாலையமுதூர்த்
திருத்தகுபதியின்வைகுஞ்சிலமலிபதிதூதேற்ற
மருத்தியன்கொக்கலிங்கப்பெயர்பெயுமண்ணெல்பான்
விருத்தநல்யாப்பினாக்கிவிரித்தனனெருங்குமன்றே.

(12)

* நன் - இவ்விடம்.

முத்துப்பேட்டைப் ப்ரஹ்மபூதி சௌநாதையாவர்கள் குமாரர்
சுப்பிரமணிய அப்பரவர்கள்
இயற்றியது.

திருவாமும் வலக்கணுமை திருமுலைப்பான் மணங்கமழ்தே வாயமேயந்த
பொருவாத சூதவன புராணமதைத் தமிழ்க்கவியாற் புனைதல்செய்தான்
தெருள்காரைக் குடியாம நாதனருள் சொக்கலிங்கச் செம்மலன்பே
தருமாலங் காட்டினிலவாழ் சிதம்பரவேண் மனுவின்வணந்தரணிபோற்

சிறப்புப்பாயிரம்.

௭

செம்படவன்காடு பரஹ்மபுத்ரி
ரா. இராமானுசபங்கராவர்கள்
இயற்றியது.

பூமேவுசோலை நிகழ்பொன்றார் நாரைக்குடியிற்
தேமேவுராமநாதன்சேயா—மாமேவு
நாமணக்குஞ்சொக்கவிங்கநாவலன்செய்கு, தவனப்
பாமணக்கும்பார்விகம்பப்பால்.

சேற்றார் சமஸ்தான வித்துவான்
மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயவர்கள் இயற்றியது.

ஓர்ந்தறிநூற்கலமுதன்முன் நிணுஞ்சிறந்த தானமெனவுசாவலாலே
நேர்ந்தவுசாத் தானமெனும்பெயர்படைத் தலைப்பெருமைநிகழ்போன்பு
கூர்ந்தறிவாற்கண்மிகழ்த் தாலங்காட்டினில்வைசியகுலஜீபம்போ
லார்ந்தபுகழுறுமாமசாரியருள்தம்பர வேனவனிதன்னில். (க)

இனையதலமான்மியங்கண் முழுதுமோர்ந்தே திரிதைஞ்சியாருமுய்ய
நினேவுகொடுசெந்தரிமூர்ப்புராணமொன்றபாடுகென் றுநிகழ்த்தக்கேட்டுத்
தனேநிகர்காரைக்குடிவாழ்சொக்கவிங்கக் கலைவல்லான் றுனேசொற்றான்
அனையவனுக்கிணுவழக்கந்திருப்புத் தூர்ப்புராணமுதலதைந்தான் மனேனே. ()

மதுரை விவேகபாது பத்திராகுபர்
எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயவர்கள்
இயற்றியது.

கங்கையினுரிகச்சிறந்தகாவிரித் தண்புனஞுட்டிற் கனகநாட்டிற்
றங்குமவர்முனிவர் பிறர்சார்ந்திதைறஞ்சிப்போற்றபெருந்தலமாமேன்மை
பொங்குநிருவுசாத் தானமெனுஞ்சுதவன மகிமைபூவிலயாருஞ்
சங்கையிலாதறியவொருபுராணமுயர் தண்டமிழிற்றருவாயென்ன. (க)

பாலங்காட்டியநீறுங்கண்மணியுநால்வாருட்பாடல்பாடுந்
தாலங்காட்டியவொலியுங்கொடுவருவார்ச்சிவமெனவே தனதுட்கொண்டு
சிலங்காட்டியசுருணன் சிவபூசா தூயந்தாபூசினீர்குழு
மாலங்காட்டினில்வாசன்பலகலைதேர்சிதம்பர மாலன்பாற்கூற. (உ)

தருவாய்வந்திவ்வுலகிலிரப்பவர்க்குரிதிவாரித்தருவானுமப்
பெருவாய்மைச்சிதம்பரமால்வேண்டியாங்குளுற்றல்பெரும்பேறுமென் டு
வொருவாதமனத்துவகையுவுட்டெடுப்பவுடன்பாடியுதவினான்செந்
திருவாரும்வளக்காரைக்குடிநகர்வாழ்வணிகர்க்குலதிலகமானேன். (1)
பலகலையுஞ்செவிமடுத்தமனத்தகத்துச்செறித்துவைத்தபண்பன்முன்னை
மிலகலையுண்டவன்பொதிகையெய்தவெருதூலிசைத்தேதாநென்னுநென்ற
விலகலையுருதுதன்பாலுறப்பிணித்தேதான்சிவநேசமெய்ம்மையாள
னுலகலையும்படியடையும்பவப்பிணிக்குமருந்தெனவேயுரைக்கும்வாக்காளன்
இன்னபெருந்தகையாகுஞ்சொக்கலிங்கவள்ளலிவனீந்தேதான்மே
யன்னதனையெழுதாதவெழுத்திலிட்டிப்பலவாக்கியளித்தான்முன்னந்ந
சொன்னபுகழ்ச்சிதம்பரமாலிவ்விருவர்பெருமைமுற்றஞ்சொல்வாரயாசே
பன்னுதமிழ்வரைப்பினுக்கிப்பாரணமரும்பேறுதவும்பண்பிற்றேமே. (2)

ஸ்ரீ வன்னெண்டாவர்நன்மாணுக்கருளொருவராகிய

காரைக்குடி.

ராம. கு. மெ. மெப்பப்பசெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்னிருக்கும்பூவிருக்கும்பொழிவிருக்கும்புகழிருக்கும்பொன்னிருந்தி
தென்னிருக்கும்பஃறலங்கள்செறித்திருக்குஞ்செம்பியர்கோன்றெய்வநாட
ந், கொன்னிருக்கும்வலனிருக்குங்கோதண்டச்சிலையிருக்குங்கொற்றந்
டோண், மின்னிருக்குஞ்செங்கண்ணவண்ணகையகருநிறத்தவீரராமன்
காப்பூத்தகரதலத்தானருள்பூத்ததிருவுளத்தான்கவினாந்தெய்வப்
பூப்பூத்தபொலன்கொடியையப்பூப்பூத்தபேரரசுநன்புரிந்துவல்லி
காப்பூத்தவிலங்கைபுகலெம்பூத்தவிளவலொடுநண்ணாஞ்சுங்
காப்பூத்தசுக்கீவன்குணம்பூத்தகவிவீரக்குழுக்களோடும். (3)

பொன்னிலங்கைபுகுமாறும்புணரியிடத்தனையாறுபுரியுமாறு
மன்னிலங்கவுசாவியானருள்பெறலினுசாத்தானமாண்பேர்பூண்டு
மின்னிலங்குசிறைக்கலுழனமிர்தகடங்கவர்ந்தேரும்வியைற்றிந்நு
தென்னிலங்குதிவலைமுளைத்தெழுருதமாவிருக்கச்செறிவிற்றுகி.
மாலருளாற்பன்னுற்றுப்பஃறலையபணிக்காசுமருவியாங்கட்
கோலமலிதிருக்கோயினிருமித்துப்பெருஞ்சாந்திருலாவச்செய்தாங்
கேலவருச்சுண்புரிந்துபாமனருட்பேற்றையுமியல்பிற்றுகி
ஞாலமெலாமுய்யவருள்பொழிபெரியநாயகியாநங்கையோடு.

மாமத்திரோசனருளமுதேதசனுயர்குதவனேசனன்பர்
கேமஞ்செய்வானென்னுமினிதுவீற்றிருந்தருளியில்பிற்றுகித்
தாமஞ்சார்முழற்றிருவஞ்சொற்கொடியும்விந்நொடியுந்துதைவதாகி
நாமஞ்சார்க்குதவனசரிதவாசியந்தமிழினல்காடுயன்னு.

(இ)

அக்குதவனக்குயர்நூருவதிசையிற்றோசனொன்றிலளப்பில்சீர்த்தி
வைச்சுதைவிளந்தென்றலாய்ப்பாவிந்நுஞ்சேரலெலந்தேன்வாரி
யுச்சுதக்காரளியும்பொன்னளியுரிசைபாடவுலவும்பொற்குண்
தைச்சுதைப்பொருமுலையாரம்மனையாடாரியத்தினமுருவாய்ந்தே.

(ஈ)

வெருவாலங்காட்டிப்பின்விழையமுதங்காட்டாழிவிழியார்விஞ்சக்
திருவாலங்காட்டியலும்பாட்டியலுநிகழங்கிள்கிறப்பாற்சேரதி
யுருவாலங்காட்டியெழுபணிமணியின்பேரொளியாலுயர்வானேய்க்கு
மருவாலங்காட்டியுறைநிபுவசியர்குலசிகாமணியாய்வந்தேதான்.

(எ)

வாராமசாரிபுரிபெருந்தவங்களுருத்திராண்டுவந்தாலொத்தேதான்
காவாதபெருங்காடையாற்கன்னன்முகில்கற்பகப்பூங்காவைவென்றே
ஹாவாரும்பெருங்குணத்தாலொழுக்கத்தாலுதிட்டினையொப்பான்மூலக்
கூரவாருஞ்சேவடிக்கேமக்கமணமொன்றியன்புருயிற்றுகிரான்.

(அ)

இதம்பாவதிரிசங்குதனிக்குமாளிவனையாமென்னவாயற்
புதம்பாவப்பூர்த்திவெபூசனையாதியாய்திபுரிந்துதொண்டர்
பதம்பாவிப்பகட்டெருமைப்பாகனுளம்பொச்சம்பதித்தேதான்சீர்த்திசு
சிதம்பாவேனசைவசிகாமணியுளத்திற்போன்புசெறிந்துவேண்ட.

(ஆ)

சொன்னலுளம்பொருணலனுஞ்சுவைநலனுமிசைநலனுந்தான்ஹாலோது
மென்னலனுரியாண்டுமுறுமிதளலேனூர்ந்திளிதருந்தியின்பமீக்கடர்
பொன்ஹமுயர்வெளரியுஞ்செம்புங்கவருமவானமுதிற்புந்திவேறாய்
முன்னாலகடைத்திடைத்ததுவேமீட்டின்காடுயன்றேமொழியாசிற்ப.

(இ)

சித்தாந்தக்காலமுயர்வைவாரிபாடைகளுந்திகழுமுண்மைச்
சித்தாந்தப்பாடியார்பெருந்தமுமன்னாடிசுரங்கொண்டாங்கர்ச்
சித்தாந்தாங்கபத்திசெய்திறனுஞ்சிவபூசைச்சிறப்புத்தெய்வம்
சித்தாந்தமிதுபூர்வபக்கமெனநளின்குருந்தெளிவுமல்க.

(ஈ)

வன்னையுங்கற்பனையுமடக்குமயமகமுந்திரிபுமருவத்தேருஞ்
சொன்னையுஞ்சேர்புவைவொந்தஞ்சேமரிதியிடுதனச்சொல்லையாண்டு
மன்னுநவாதமுமொருபான்வனப்புந்தோமொழிந்துவயங்கமுந்நூல்
பன்னுசிவார்ச்சனைகும்பாபிழேகவிதிமுதல்வாய்மைபாவித்தேதான்.

(அ)

சுருக்கமிட ண்டேழாகத் தொகுத் துவகுத் தருளருமைவிரித் துச்சாற்றும்
பெருக்கமுறுவிருத் தயாப்பாயிரத் தைத் தூற்றிருபான் பிறங்கச்செய்து
மருக்கமழ்பூங்கலைமகளுமலைமகளாயா ராய்ந்துமதிக்கநாமந்
திருக்கிளருஞ்சுவனபுராணமெனப்பினைந்தொருதூல்செய்தான்மன்னே.

இத்தருதூலினிதியற்றியிசைபடைத்தான்யாவனெனினியம்புகிற்பாம்
பைத்தகடற்பாருலகிற்பன் லுட்டிந்தமிழ்ச்சங்கம்பல்குநாடாய்ச்
சத்தொடுகித்தானந்தவுருவினர்மூவரும்புர்க்குந்தகைமைத்தாகி
முத்தமிழுநான்மறையுமைந்தமுத்தூமறுதொழிலோர்முறையுமோங்கி. ()

கண்டிகழுமலங்கலின்காரிகழும்பூங்குழலார்கலின்கல்க
கண்டிகழுமலர்முகத்தார்கனியிகழுஞ்செவ்வாயார்காமர்பூஞ்சி
கண்டிகழுமலங்கடையுஞ்சாயலின்கொடுமாற்காதற்றேவி
கண்டிகழுமலமுனிவன்சொற்பெறுநீற்றொளிபரப்புகலின்சேர்நாட்டில். ()

பன்னகர்க்குந்தலைநகரய்ப்பணிநகர்க்குமணிகுலவுபாகசாதன்
பென்னகர்க்கும்புடைநகர்க்குங்குரியக்கும்பொற்பினதாய்ப்பொலிந்தஞ்
ஞானம், மன்னுமறமுதனான்குபேறுமலிமாண்பினதாய்வளத்தான்மிக்க
தான்னுபுகழ்க்காரைநகர்பன்னெடுநாளியற்றுதவத்தோற்றம்போல்வான். ()

வேறு.

மதியோங்குமகுடதனவசியர்கிகாமணிசமையத்
ததியோங்குகித்தாந்தவைசிகாமணிசெஞ்சொற்
பொதியோங்குகிப்படைத்தபுலவர்கிகாமணிதொழும்பின்
றுதியோங்குகிவெபெருமான்னெருண்டர்கிகாமணியென்பான். (கௌ)

தலத்தையொருவாதியற்றித்தனதுளத்தினமர்பரம
னவத்தையகற்றிடுமலர்த்தாளருச்சிக்குடுநிறிமறவான்
பவத்தையாழிப்பதூற்றும்பரித்திடுகண்மணித்தொடையுஞ்
சிவத்தையருளெழுத்தஞ்சுமெனத்தூணித்தெம்மையினான். (கௌ)

அவமலியும்புன்சமயநெறிபழுதென்றறவிடுத்தோன்
றவமலியும்புகழ்ராமநாதனருந்தவப்புதல்வன்
சிவமலியுந்திருவேட்புருடையான்சென்னெறிப்படர்வான்
பவமலியுமெனக்குமுசாத்துணையாய்ப்பண்டையான். (கக)

பாவலர்நாயகன்மேலைப்பண்ணவாநாயகன்மதிக்குங்
காவலர்நாயகன்மயியேன்கருத்தமர்நாயகன்சைவத்
தாவலர்நாயகன்லையமர்ந்தருளையகன்கில
நாவலர்நாயகன்ருணைநாட்டிநிறைநலம்படைத்தோன். (கஉ)

சிறப்புப்பாடிரம்.

கக

மருணிலையிற் றலையென மனத்திற் திரங்கியென யாண்ட
தெருணிலே தேர்வன் றெருண்டே தகிகன்பாற் றென் கூடற்
பொருணிலே தேர்மெய்ப்புனிதமுனிவா ன் றிருமுன்
னருணிலே தேர்நல்லையிற் றொன்னம்பலப் பேராண்டகைபால். (உ.க)

ஒழிவில்பதிசிவமனக்கொண்டெழுய்யப்பிசங்கம்
பொழிதருமம்பலவாணநாவலனும்புங்கவன்பாற்
பழிதபுநல்லிலக்கியமுமில்லுமும்பரிந்தாய்க்
மொழிதருவன்ருவர்க்ககசுடறவென் றொழிக்கிசைந்தேநான். (உ.உ)

காரொருமைநெய்யரிசாகம்பொள்ளற்ரும்பமன
சோருபிளமதியையயும்பொதிக்குந்தொல்லவந்தோற்
பொறிவினன்னமாவெனவாக்ரும்பெந்நியிழுண்
வீரமலிதவவலியான்பிருகண்ணெதன்கிபால்வான். (உ.ங)

பூமனுக்குரியவனுக்கும்பொருமைப்பாகனுக்கு
மாமனுக்குந்தன்னவிலயர்வுயிர்க்குமாண்பளித்தேநான்
சேமனுக்குநவபுரிமாண்டியமுதனுல்பலதொடுத்தேநான்
சோமனுக்குபிருதண்ணைமச்சொக்கவிங்குதேசுகனே. (உ.ச)

திருப்புக்துரர்க்கு அருந்தமகிபாலன்பட்டி.

கும. மு. க. திருச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்னிலைம்பொலிசோழான் னுட்டிவ்நிலைமனப்புக ளுஞ்சீர்த்தித்
தொன் னியமம்வழா தொருஞ்ஞ்ஞ்ஞவனபுராணமுதறசொல்லுந்தாய
முண்ணவடமொழியோர்ந்நொக்தாநிழ்தேந் புலவொலாமுந்நொகாள்வான்
உன் னுமணிபொதியளிழ்த்நிக்குதனவுரைத்தான் நயிழ்க்கவியா ளுவன் யாரொ
ரென்னின். (க)

பல்கலையம்பாவறிஞருளங்கொருத் திமகிழ்விப்பொன்பளிமென்றோ
பல்கலையம்பாடனனிபாந்நிடுஞ்ஞகாணவொப்பநியோனற்பா
னல்கலையம்பாநிகருநயனவுமைபாகனை யோநயந்துமுத்
நல்கலையம்பாமகியிலிசைந்நுவுசொக்கவிங்கநாவலோனே. (உ)

சிறப்புப்பாடிரம்.

தில்லைவளாகம்

ஸ்ரீ சண்முகசுரணாலபசுவாமிகள்

இயற்றியது.

திருவளர்கமலச்செம்மனாண் முகத்
சொருவனளித்தவுலகிற்சிறந்த
வாலவாய்ச்சங்கத்தமர்சொக்கலிங்கம்
கோலமேகாணாக் குடியுளோர்பன் னா
ளாற்றியதவத்தாலப்பெயரேகாண்
டேற்றமேதரவந்தெனவாங்குதித்தோன்
பொய்ச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
மெய்ச்சைவசமயவிதிகைக்கொண்டே
பிறைக்கொழுந்தணிசடைப்பிஞ்ஞகன் றுளி
னறைக்கொழுங்குவிளநன்ஸீராதிய
தேடியருச்சனைசெய்தருளிரந்து
பாடிப்பணியும்புத்திமாபாற்றான்
பதிபகபாசவிதிமுறைதெரிந்த
சதுருடைச்சைவசித்தாந்தசாகரம்
விதிவழியொழுகும்வித்தகர்தமக்குக்
கதிவழியிதுவெனக்காட்டுமாமேரு
வெனப்புவிதுள்ளாரிசைத்திடவடங்கா
மனப்புலனடக்குமா தவநிபுணான்
குதவனத்தின்கோதின்மான்மியந்நைசப்
பேதமிறாமிழிற்றிற்ங்கிடச்செய்து
கோலங்காட்டியகொண்டல்குழ்தண்டலை
யாலங்காட்டில்வாழ்ருமருந்தன்ன
சிலச்சிதம்பரச்செம்மல்வேண்டுகோள்
சாலமுற்றுவித்துத்தந்தமாகீர்த்நியைச்
சொற்றிடச்சேடனுந்துளங்குவாணுனமெனின்
மற்றொருநாலால்வழங்குவதெரிதோ.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கந

இராமநாதபுரம்

சமஸ்தானவித்துவான்

சர்க்கரைப்புலவர்வம்ஸ்தராகிய

கோடகுடி மு. சேதுப்புலவர்குமாரரும்

ஆலங்காடு மகா-நா-நீ ரா. ம. சி. த. சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணக்கருளொருவரும்

மன்னார்குடி பிண்டலேகாலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவர்

இயற்றியது.

சீர்பூத்ததினையுடுத்தநிலமகளுக்கணிமுகமாஞ்சென்னிநாட்டி
லேர்பூத்ததிலகமெனவிலகாலங்காட்டில்வருமவர்க்குமென்றும்
பேர்பூத்தபலனுதவுந்தருவானேனவியதழிபிறைநீர்ச்சென்னிக்
கார்பூத்தகண்டன்மலர்க்கழல்போற்றும்வருணங்கதிக்குமேலோன். (க)

தெருண்மணக்குந்தமிழ்மகளுக்கணியரங்காய்ப்பரசமயச்சிங்கமாகி
யருண்மணக்குஞ்சைவமெனுமரும்பயிர்க்கோர்முகிலாகியடியேன்போலு
மிறுண்மணக்குமுளத்தவருக்கிருஞ்சுடராய்த்தவநிகுமிராமசாமிப்
பொருண்மணக்குமவணிகபதிபுத்திரரத்தினமாகிப்பொருந்நுஞ்செல்வன்.

அற்றார்க்குஞ்சிவபெருமானடியார்க்குநால்வேதமறிந்துளார்க்கு
மற்றார்க்குமங்கமெல்லாம்வந்தார்க்குநிசைநூல்வாணருக்குமெய்நூல்
குற்றார்க்குங்கவிராசகணத்தார்க்குந்தமிழ்வேதங்கணகண்டார்க்கும்
வற்றாமெல்பொருளும்வழங்குதலானவர்தியேமனும்வள்ளல். (ங)

மனக்கவலையுடையார்க்குமகிழ்வாய்விடற்றவர்க்குவாமுமவிடா
யுனற்கரியவறியவருக்குணவமுதாயுறவிவர்க்கவ்வுறவாய்த்தந்தை
யனைக்கரியார்க்கவராகியரும்பிணியானருக்குமருந்தாகிச்செம்பொ
னினக்குவியலில்லார்க்கவ்வினக்குவியலாய்வாமுயிசையார்பூபன். (ச)

தாதாடுமிதழிமதிச்சடையாடக்குழையாடத்தாளிற்சேர்த்த
வாதாடுமிரி கடலைமலைந்தாடக்குலைந்துகங்கைமங்கையாடப்
போதாடும்பொன்னரங்கம்பொலிந்தாடுமிசனடம்புரியச்சீர்சான்
மாதாடுஞ்சிவஞானமடாலயமுரினியற்றிவைத்ததோன்றல். (ஞ)

மன்னியசிகாழியர்கோவாக்கரசுதொண்டர் தொகைவழங்கும்வள்ள
மன்னியமா தவவா தவூரடி கண் முதலாய தாய்மையோர்கண்
முன்னியருண்மழைபொழியமுறை பிறழாதடியர்கா முகிழ்த்தன னோர்கள்
பன்னியசீர்த்தமிழ்வேதம்பகாவருட்குருபுசைபண் னுமண்ணல். (கச)

கலத்திலுயர்காசுநகர்தனக்கேகித்திரிபதகை தன்னிற்றேயுயந்து
பலத்திலுயர்பலன் றருமோர்பாணலிங்கங்கொணர்ந்துபரிவாரமோடு
வலத்திலுயரங்கயற்கண்மாதயன்மேவுறக்கோவில்குத்துச்சைவர்
குலத்திலுயர்தணராற்குறைவில்லா திட்டைசெய்துகுலவுமன்பன். (கச)

இன்னொன்றெனையறியா திருந்துமினியவைக றியிருக்கலீடு
மன்னுதிபலபொருளுமருத்தமிழ்விற்பனமுமுயாறிருந்நட்புஞ்
சொன்னுதிபெய்ப்பொருளுந்தால் லுலகும்புகழ்மகிழ்துளும்பல்லி
யென்னுதிமமைப்புரக்கெவன துபெருந்தவப்பேரயிருக்குஞ்சீமான். (கச)

தொன்றுதிகழ்வடவனமுந்தொல்லுலகுஞ்செய்த தவத்தொகுதியாவு
நன்றுருக்கொண்டுற்றதெனநாலுருங்காவலருநிலிநீரேன்
மன்றுபுகழ்க்காடைவாய்மைபொறை யடக்கந்தாய்மையெனுஞ்சுடர் வாய்நூல்
வென்றுதனமழைபொழியுமெழிலிசிதம்பாநாமமியைந்தவேந்தல். (கச)

எந்நாட்டுமுயர்வன வனன்னாட்டுண்முன்னாட்டுமேற்றமேய
தென்னாட்டுமிசைச்சுதச்செழுங்காட்டுமான்மியத்தைச்செவிக்கின்பாக்குஞ்
சொன்னாட்டுந்தென்னாட்டுத்தாமொழியாற்றருகென லுஞ்சுருணம்வாய்நூல்
பன்னாட்டுப்பாவலருமுன்னாட்டும்படிபுனைந்துபகர்தான்மன்றோ. (கச)

அன்னவனியாடொளிற்றிருவுமருத்தமிழும்பெரும்புகழுமமைந்தவல்லோர்
பன்னுமறைத்தெளிவெனவிற்பனர்புநலித்தார்த மெய்நூற் பாவையுணர்
டோன், கன்னலெனத்தமிழிசைக்குங்கவியினுக்கும்புவியினுக்குங் கண்ணொடபு
ள்ளோன், சொன்னையமுற்பொருணயமுந்துலங்கு பலதுலியற்றுந் தாய்மையா
யானன். (கச)

கடியிருக்குந்தளவமணிக்வினிருக்கும்புயமுடையான்கலையார்காணாக்
குடியிருக்குந்தளவணிகர்குலத்திருக்கும் புகழ்க்காடையான்குறித்து நாடாநாட்
வடியிருக்குத்திரிகுலிமகிழ்த்திருக்குமனமுதவிமலர்கொண்டத்தத்
துடியிருக்குங்கர்த்தமலன்சுடரிருக்கும்பதம்பணியுந்தாய்மையானன். (கச)

ருணத்தானுத்தனதுருவின்வணத்தானுத்துறைகடொறுங்குறையாநீட்டும்
பணத்தானுத்திருவருளின்மணத்தானும்பலகலையும்பயின்மாணுக்கர்
கணத்தானுத்திருப்பணிசெய்யினத்தார்க்குப்பொருளுதவிக்களிக்கச்செய்யு
மெணத்தானுத்தினாயுலவுவணத்தார்க்குங்கடலுலகிலிணைவேறில்லான். (கச)

சிறப்புப்பாடிரம்,

கரு

கண்டெனப்பாலெனப்பிரசந்தம்மழைபெய்துன முருகி க்கனியக் காள
கண்டனையே தினம்பாவம்பலவாணநாவலர்கோன்கண்ணையன் னேன் [ன்
ரெண்டர் தமைச்சிவமெனவேதொழும்பியற்றிச்சிவபுரை ஆலங்கச் செய்வ
ரெண்டரிடந்தண்டரிழ்தேர்சொக்கலிங்கனெனும்வாய்மைத் தூய்மையோ
னே. (கௌ)

இந்நூலாசிரியர்மாணக்கரு ளொருவரும் திருப்புத்தூரைச்
சார்ந்த தம்பிபட்டி. சொர்ணச்சாமிக்கவிராயர்

சுமாராமகிய

வேலுச்சாமிக்கவிராயர்

இயற்றியன

பொன்னுலுமணியா லும்புவியா லுங்கவியா லும்போதத்தாலு
மின்னுலுமரதமுதனல்லி தத்தாலுமிதத்தாலுமவேதத்தாலு
சொன்னுலுமமைமூந்நூற்றெருடையா லுங்கோடையா லுந்தோற்றத்தாலு
மென்னுலுநிறைசெழியரிநைமரண்பின்முறைவாய்மையிலுநாட்டில். (க)

விற்திகழுநாதன்மடவார்மிளிகுமரகதமாடமிசைவாழ்தேற்றந்
கற்றிகழுங்குடைமாலகலமாக்கன்பலரோவென்காட்சித் தாய்ப்பொய்ப்
பற்றிகழுமரனடியார்சுழாம்பெருகுநீர்க்காரைப்பதியில்வாழ
மெற்றிகழுநவநிதிக்கோனென்பொலியும்வசியர்குலத் திலங்குந் தாயேன் ()

இராமனாதக்குரிசிலியற்று தவமேயுருவாயினையந்தநல்லோ
ளிராமனாதன்புரிநைமனத்தன்பரினத்தன்பேயியற்றுவாரன்
விராமனாதம்புரிந்நுயிளிர்க்கைகுநிர்திங்கள் வேணியாண்டிம்
விராமனாதன்பகர்ந்தகிவாகமசன்மார்க்கவி திவித்தாயுள்ளோன். (ங)

எவ்வுழியுமேகனேயெனநின் னுமேகனனுயிலந்நுமீசன்
செவ்வுருவமுளக்கமலத் தினிவொளிரகினைதொறுமெய்சிலிர்ப்பக்கண்ணி
ரவ்வுகலவாசலியைசயருவியெனப்பெருகியெழுவமையாவன்பிற்
றிவ்வியநீறக்கமணிபுனைந்தெழுந்தைந்நுமாயிற்செய்க்குஞ்சிலன். (ச)

பலத்தானைத்தோ லுமித்தவலத்தானையருளொழுபுரத்தானைச்
சலத்தானைச்சூர்ப்பகையைத்தந்தானைவாண்சுரரிற்றக்கமுண்ணுங்
குலத்தானைக்கடறுவார்க்கடறுதனைநீப்பானைக்கோலநீற்றி
னலத்தானைச்சனகர்முனோர்க்கருண்னானபோதகாரளினத்தானை. (இ)

ஒருபோதுமடவாமலிருப்போதுமுப்போதுமோக்குநாண்காய்
வருபோதுமடதலியொண்டைம்போதுமதற்கடந்துமாகிவிட்டன
கருபோதலிட்காமத்தியற்றுவோன்சித்தார்த்தக்கலேரான் னூலிந்
றருபோதவந்தாங்கப்பொருள்விளங்கவிநித்தனாக்குந்தகுதியாளன். (௧)

நண்ணியபொச்சாப்பொடுவஞ்சனேகோபமுதலாயநவைகட்கொண்டான்
பண்ணியகொள்கலையதமியேனுக்கொருவருதுலபகாரொன்றான
தண்ணியபோருள்கடந்துதகுதியுறநூல்கள் பலதள்ளாநீந்தோ
னெண்ணியதொலபுகழவமந்தசொர்க்கவிநிகேதிகெனன்றியாகட்டமவள்ளன்.

இத்தகையதோன்றறனையெந்நாளும்பெருஞ்செல்வவியல்பிற் றானின்
கத்துணைக்கடலுடத்தபுடவியெலாம்புகழாலங்காட்டில்வாழ்வேன்
னுத்தமெய்யன்பறிவுகொடைவாய்மைமொழைநீதியோங்குநீதி
வித்தகமேம்பாடுதவமுத்தறிநீதிநீதிமப்பாப்பேர்மேதக்கோன் னான. (௨)

தலமுதலமுதலவகையமென்மையமைகுதவனசரிதமான
பலமுதலுவுடமொழியைத்தென்மொழியிற்பகருநரப்பாயுடைய
நலமுதலுதமிழ்வளர்க்குநாட்டகத்தாராயினுறுநலங்களுள்ளாம்
புலமுதவப்பொலியுமெனப்புத்திகொளீஇக்கருத்துனாத்துப்புரிந் துவெண்ட.

இப்பிறவியினுக்குறுதியீதன்றோவெனத்துணைந்தாங்கின்பயிர்க்கடார்ந்
தொப்புறலிலாவிருத்தயாப்பதனிற்பொருண்மாண்புமொரைமாண்பும்
வைப்புறுசொன்மாண்புமணிமாண்புமழுவகைமதழும்வனப்பயனாந் துஞ்
செப்புறுமுப்பாளிரண்டுத்தியுநாற்குபயனுடனே திகழச்செய்காண். (௩)

முத்தமிழாகிரியனெனவுலகுபுகழத்தியமாமுனிவனின்தூ
லுய்த்துணர்ந்திட்டினையவன் றனுயர்கல்விலலிமையினையுன்னிசேநாற்குஞ்
சித்தமுடன்மலையுற்றான்சேடனெனும்பெயர் திகழ்விசேடன் னானிங் [தோ
வித்தகன்வாழ்தலைமதித்தேமேநினியைத்தலைக்காண்டான் வலிழைந்துமா

ஆலங்காடு ராம. சித். சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணக்கருளொருவராகிய

தி. குப்புச்சாமி ஐயர் இயற்றியது.

மாமேவுமியற்றமிழாங்கடல்பருகுமஞ்செனுமோர்மாண்புவாய்க்கோதான்
நாமேவுமதியாவம்விளையாடும்வெணியரன்றுகளிலாத
தேமேவுநளினமலர்த்திருவடியேதுதித்தேத்துஞ்சீர்த்தியாளன்
கடமேவுமிந்திரனென்றுரைசெல்வன்கன்னனைவெல்லெகாடைமையாளன். (4)

கிறப்புப்பாயிரம்.

கன

நாவலுரினதெதாண்டத்தெதாசையடியார்துருபுசையந்தாநாநா
மாவலாயுருத்தென்பனாலவனாகர்க்கிறைவனநிவான்பிக்கோண்
சேவலுர்கொடியானைத் தந்தான் தன்பதியனந்தெதரிசித்தேத்தித்
காவலார்காசிமணிகண்ணிகைதேதாய்தருளிலிங்கங்கையிற் கொண்டு. (உ.)

வந்துதனதெழினகரிலாலயங்கண்டுரியபரிவாத்தேதாடு
செந்துவர்வாய்மீனாட்சிகந்தரேசுரர்பதிட்டைசெயுஞ்சீரானன்
முந்துமியனாங்களைபென்மடமைகெடவனாத்திட்டோன்மோதுநீரார்
சிந்துநிகர்கருணையினுஞ்சிதம்பரப்பேபொண்டிசையுத்திகமுஞ்செல்வன். (ங.)

விண்ணுமுதத்தேவர்களுமுனிவர்முதலியாவர்களும்குமரம்பிப்போற்றக்
கண்டுமொழியுமெபாசனிலிங்கவடிவாயமந்தகவின்பிக்கோங்கும்
வண்டுமலிசூதவனமான்றியத்ததைப்புவெசலாமகிழந்துகொள்ளத்
தண்டமிழிற்பாடுகெனவப்பரிசேபாடினனத்தவன்யாடுன்னில். (ஈ.)

தருநிகருங்கொடையுடையான்றனதனிகர் தனமுடையான் தவமிக்குள்ளான்
பொருவரியதிருநீறுங்கண்மணியுமுடையவராய்ப்பொலியுநேசர்
திருவருவேயானென்னத்தூதித்திடுமெய்யன்புடையான்சிறந்தசீலன்
பெருமைதருங்காசைககர்ச்செய்க்கலிங்கத்திருநாமம்பெயுநாவல்லோன்.

ஆலங்காடு ராம. கிதம்பரச்செட்டியார், மாணுக்கருள்

ஒருவராகிய ஸேயூர்

வைத்தியலிங்கச்செட்டியார்

இயற்றியது.

பொன்புத்தசெழுங்கொன்றைபுனன்மதிசுவிளமாவுபொதுளிரானின்
பிண்பூத்ததிருவேணிச்சிலபெருமான் தனிகள்பலரிடைதலாஹுங்
கொன்பூத்தருளபுருடனுக்குறுப்பாய்ப்பலகாடுங்குலவத்தாமேன
சென்பூத்தசியமாங்காரணத்தாஹும்பலர்புகழுஞ்சென்னிகாட்டில். (க)

செல்லாரும்பொழில்வாவிசாலாதுபலவளமுஞ்செழிப்புற்றேருங்கி
யல்லாரும்புழைன்மடவார்விழிக்கயல்கள் குழைதாவுமாலங்காட்டில்
வில்லாரும்பாணியிராகவனேதேதான்றினனென்னுமேதக்கோர்கள்
சொல்லாரும்பாமிராமசாமிக்குரசிறவத்தினிலவந்துதித்ததேதான்றல். (ங.)

ஆண்ணையானவள்ளேய்க்குப்பாலருத்தல்பேடுலெனநியானைமநீங்கப்
பண்ணுதமிழிளையெனக்குமிகுநேயத்தெதாடுபொழிந்தேதான்பரமன்சீர்த்தி
தாண்ணுசைவப்பிரசங்கங்கெட்போர்களுளங்களிப்பச்சொல்லுமாண்போன்
மண்ணுசைவகுசவருண்மைநாயன்மார்துருபுசையநாதுசெய்வோன். (ஊ.)

கய

சிறப்புப்பாவிரம்

சிறைவாய்மைமரிசுசெல்லப்புகழ்வாய்ந்தோன்சிவபூசையேனற்றேற்றர் [ன்
குறைதீரப்பொருள்பொழியுங்கொண்டல்கிவாலயப்பதிட்டைப்புரிந்தகேரமா
பொறைநேயமருவுசிதம்பாவன் னல்கிவஞானம்பொலிந்தகீரன்
பிறைகுடும்பிஞ்சுகன்வாழ்குதவனமான்மியத்தின்பெருமைகோக்கி. (ச)

அத்தகையமான்மியத்தையாவருமேமார்த்தருளின்பமடையெவண்ணிச்
சுத்தமுறுசெந்தமிழ்ப்பாவாலியற்றித்தருவெனச்சூதகான
சித்தனடிமனத்திருத்திச்சொற்குவையும்பொருட்டையையும்பம்பவாரீனார்
புத்தமுதமெனப்புலவோர்சொந்துளக்கிமகிழ்வெய்தப்பாராணஞ்செய்தகான். (ச)

அன்னவன்மனெனிற்பாண்டிநாட்டொருசார்தனவணிகரளப்பிலோர்க
இன்னியகாணச்சுடியோன்புகழ்மலிந்தவன்முண்டர்நொன்மரணாக்கண்
மன்னுபெருங்கல்வியினிற்றுறுமுனிமேல்வொன்பமன்வனையேமயம்
பொன்னடியேபூசனைசெய்கிவகேசன்சொக்கலிங்கப்புவலவோதே. (ச)

இந்நூலாசிரியர்மாணக்கருவொருவராயின

வே. நடேசபிள்ளை

இயற்றியது.

திருவளர்தெய்வக்கன்னிநாடதனிற்சீர்வளர்பலவளஞ்செறியுந்
தருவளர்பொழில்குழ்காரையம்பதியிற்றனம்வளர்வவசியருளத்தி
லருள்வளர்கல்வியிறைபொறைவாய்வையன்புமுற்றுகண்டெல்லாமலையந்தோன்
பொருள்வளரிமாமநாதன்முன்பன்முட்டாபுகவெய்வவவையித்தேசான். (ச)

நாகர்கன்போற்றுமாலவாய்ச்சங்கநாயகமாயமர்ந்தவகேன
நாகமடுருவவேல்விடுத்தவகேனாளினாரீதுலையுநான்முமகேன
நாகநீன்பொதியவெற்பின்மாதவஞ்செய்தற்றமிழ்முனிவகேனவாதி
நாககேனொலமுய்திட்டப்புவிமனைண்ணிகுறெனனத்தருநலத்தேசான். (ச)

திதிவெண்ணீறுங்கண்டியும்புனைவொன்றிருநெறழ்த்தைநன்நுநப்பயிப்பிவ
கேனுகென்நெறையுமருளினன்ஊலக குறையத்தியுட்டிக கொனொமழி
போன், கோதிலாசியமகிவார்ச்சனைமுதலாக்கூறுசன்மாரக்ககண்ணிலையே
னைதமிழ்பெரியோனின்னவன்சீர்த்தியென்றனநாடகநாற்றெகவிலேசா. (ச)

அப்பெருந்தவனையாலங்காட்டமருமன்புருச்சிதம்பாகாய
வொப்பிலான்கொடையேதன்பெருந்தொழிலோகேனாமாவனத்தின்மாத
மியத்தை, யிப்புலியுய்யத்தமிழ்மொழிபொய்த், திங்குகெனத்தருநனமுன
த்த, செப்பரும்பொருளச்செவ்வதாய்துசெந்தமிழ்விருத்தயாப்பாச. (ச)

கிறப்புப்பாயிரம்.

கக

பாசமுமதைவெல்பாதமோர்நாற்கும்பசுபதியிலக்கணவளவு
மாசிலாமதூர்நாற்கவிகலனுமரும்பொருணவாசகலனு
மீசனாருளுந்திருவருணலனுமினியமெய்யன்பியனலனுந்
தேசுறப்புகண்ருணையெசாக்விங்கதேசுகளுவலேதே.

(௫)

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கருளொருவரும் தாமாங்கோட்டையைச்

சேர்ந்த செங்குப்படுத்தான் காடு கிராமமுன்சீட்ப்

கோபாலபிள்ளையவர்கள் குமாரருமாகிய

திருச்சிற்றம்பலபிள்ளை

இயற்றியன.

சீர்மேலுதில்லைநடஞ்செயுமிதழவன்றிருவருளேதேசமுய்ய
நார்கேமலயாழ்ப்பாணநல்லூரிந்நிருகுருவாய்ப்பயப்பப்போந்த
தேர்மேலுதிருவருள் கூடாறுமுகநாவலர்கோன்றிருச்சாட்கன்பன்
பார்கேமலபாண்டியனாட்டெழுந்தகாலைக்குடியென்னும்பதியில்வாழ்வேன்.

(.)

முல்லையினங்கோக்குலத்தின்மொழிராமநாதன்காண்முலையாய்வக்தோ
னெல்லையிலாப்பாம்பொருளையெப்போதந்தன்மனத்தேயிருத்திவைப்போ
வல்லையிராமனைப்பிரிந்துகலைமகடன்னாலைத்துவதியப்பெற்றேன்
குல்லையணிமானிறத்திற்குலவுதிருமகள் குடியாக்கொள்ளப்பெற்றேன்.

(உ.)

திங்களணிசடையண்ணல்லிற்றநாவாழ்தலங்கடொறுஞ்ஞென்றுசென்றே
யங்கவையையருட்பாவாலித்திறைறஞ்சம்பெருமக்களமைதிபோலக்
கங்குலபகலொழியாமற்கதைக்கண்டன்றிருவடிக்கேகவிகன்சொல்லோ
னங்கடெமலாந்திருநீற்றானகத்தியன்போலெக்கையுமருளவல்லான்.

(ங.)

பந்தமுறுமகவிருளாப்புறவிருளாப்பாற்புறுபாற்காணெயன்னச்
சுந்தியருள்வழிகாட்டியருணுலையெனக்கருளுஞ்சிறப்பாண்மிக
சுந்தாமாருட்குரவன் றாயதயாந் தியதியஞ்சூழும்வேணிச்
சுந்தாநாயகன்ருப்பேர்சொலப்பெயுசீர்ச்சொக்கலிங்கத்தாயநாமன்.

(ச.)

தேனொழுதுபொழிலாலங்காட்டினில்வாழ்சிவரியமச்செல்வநெயன்
வாறொழுதுமழைமழ்ப்பவளர்கொடைருந்திதம்பரப்பேவணிகர்கோமான்
மீனொழுதுமலர்விரிகாவிநாட்டிலுசாத்தானமென்னுமென்மைக்
காறொழுதுதவனக்காதையினையீதியெனக்கழறல்கேளா.

(ரு)

இந்தனிசெஞ்சடையானையிருங்கயிலமலையானையினமயமானைச்
 சுந்தரவாமத்தானைச்சுயம்பெழுந்தருளவனாதன்முனைச்
 சிந்தனைசெய்தநூலைத்தென்னுலாபுலகுவப்பச்செய்துதந்தான்
 றந்தருணானாமகளுந்தமிழ்மனையுஞ்சிரமற்கொடையதம்மா.

(௧)

சிறப்புப்பாடிரம்.

௭-௧

பூவீணாகாநபுரஸ் தநல் லுராக் கியநகரநிவாச

திராவிடபாஷா ஆரீண

சுத்தாத் தூவிதசித்தாந் தசைவஸியவஸ்தாபக

பூமந்நா வலர் பெருமான் பாநதூளி

சுரமேற்கொண்ட

யாழ்ப்பாணத் துவட்டுக்கோட்டை

ஆ. அம்பலாண நாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவுசாத்தானமெனவுலகுசாத்தானமான்மியத்தைச்செம்மை
மருவுசாத்தானதமிழாற்றருகுவென்றூல்காட்டி.ன்வாழ்வி
னிருவுசாத்தானகவிமாலையான்சிதம்பர மேளநிசைப்பத்தந்தான்
கரு*வுசாத்தானயந்தாற்கன்பாளன்சொக்கலிங்கக்கவிஞரேறே.

பாடுவதிற்பாடுநொப்பாடுவதேதபாடுபுகழ்பயக்குமாமென்
றாடுகழன்மன்றுடையார்பாடுகொற்றங்குடியடிகளநிலித்தாசாந்
டீடுபெறுசெக்கிழார்புராணநிசைத்தென்பாதுபேணியாமு
நாடுமிருபாலிசைத்தவ்விருவர்க்கழுதகைமையுமன்னயந்தாமன்கே

பெரியபுராணம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாரைப் புராணம், ௩௨௪-ம் பாடல்.

திருவுசாத்தானத்துத்தேவர்பிரான்கழல்பணிந்து
மருவியசெந்தமிழ்ப்பதிகமால்போற்றும்படிபாடி
யிருவினையும்பற்றும்பாடொண்ணிறந்தொண்டருடன்
பெருகுவிருப்பினராகிப்பிறப்பதும்பணிந்தனைவார்.

திருவுசாத்தானம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாரைத் திருவாய்மலர்க்கருவிய

தேவாரம்பண்ண கொல்லி.

நீரிடைத்துயின்றவன்மம்பின்சாம்புவான்
பேருடைக்கக்கிரீவன்னனுமன்றெழுந்
காருடைஞ்சுண்டுகாத்தருள்செய்தவெஞ்
சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத்தானமே. (4)

கொல்லையேறுடையவன்கேகாவணவாடையன்
பல்லையார்படுதலைப்பலிகொளும்பாமறூர்
முல்லையார்புறவணிமுதுபநிறைமகமழ்
தில்லையானுமவிடந்திருவுசாத்தானமே. (௨)

தாமலார்போலவேதக்கறூர்வேள்வியை
பூமறூர் தங்கனாவாக்கினுறொருநெருடிக்
காமறூருட்கடக்காய்தவெங்கண்னுதல்
சேமமாவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே. (௩)

மறிதருகாத்தினுன்மால்விடையேழியான்
குறிதருகோலற்குணத்தினாடிநொழ்
நெறிதருவேதியர்சித்தலுந்யமஞ்செய்
செறிதருபொழிலணிதிருவுசாத்தானமே. (4)

பண்டினைத்தயனுமாலும்பலபத்தர்க
டொண்டினைத்தும்மலர்நூலித்தேதாத்தொஞ்சொலக்
கொண்டினைக்கொடியொடுங்குருகினிலினல்
தெண்டினைக்கழனிசூழ்திருவுசாத்தானமே. (5)

தேவாரம்.

உரு.

மலவரல்பங்கினன்மலைதனைமதியாது
சடசடவெடுத்தவன்றைபத்தெருநரிதய
வடந்தாவுன்றியங்கேயவற்கருள்செய்தான்
நிடைமனவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே

(சு)

ஆணலார்பெண்ணலாயடுகுமாலுக்குங்
காடுஹைவண்ணத்தான்சுருதுவார்மனத்தாளான்
பேணுவார்பிணியொடும்பிறப்பாபாநிடஞ்
சேணுலாமாளிகைத்திருவுசாத்தானமே.

(சு)

காணமார்வாழ்க்கையான்காமண்டோர்சொல்
லானமர்க்கொண்டிருரைமினுய்யவெனில்
வானமார்மதிலுணியாளிகைவளர்பொழிற்
மேனமாமதியந்தோய்திருவுசாத்தானமே.

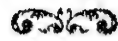
(சு)

வரைதிரிந்தியுநர்வளவயற்புகவிமன்
நிறைதிரிந்தெழிகடற்றிருவுசாத்தானமை
யுரைதொந்தனைருஞ்சம்பந்தெண்ணடமிழவல்லார்
நரைநிரையின்றியோநன்னிறிசேர்வரோ.

(சுசு)

நிருசுந்திற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூ த வ ன பு ர ண ம் .

காப்பு.

பூவரு மயன்மா லாதி புனிதரு முனிவ ராதி
யேவருஞ் சூழ்ந்து போற்ற வின்னரு ளெளிநி னன்கு
மாவரும் பொழிந்பைஞ் சூத வனப்பெரு மகிமை கூற
மூவரும் பாவு மாணை முகத்தனை யகத்துள் வைப்பாம். (க)

இதுவுமது. வேறு.

சூத மாவன மார்பினன் றெவ்வெலற்
சேத மாவன தீர்த்தரு வீசன்வாழ்
சூத மாவனத் தோன்முதல் தோனம்பு.
சூத மாவனத் தாணமந் தேத்துவாம்.

முதலடியில் மா - இலக்குமி, வனம் - துன்பம். மூன்றாமடியில் மா -
வண்ணம், நான்காமடியில் வனம் - அழகு. நமந்து - சுபந்தமாயிய வடமொழிப்
பெயாடியாத் பிறந்த வினையெச்சம், இதனை உமாபதிசிவம் திருத்தொண்
டர் புராணசாரம் (க) செய்யுளில் “வண்ணனை நமந்தகோ” என்றருளிய
வாற்குணமுணர்க. நமஸ்கரித்து வன்னும் பொருட்டி. (உ)

தூற்பயன், வேறு.

பூத நாதன் சூதவன புராண நீதன் புறக்கேட்போ
சோது மவாப் பட்டனகடத் துறர்முன் னாமுத் தமொவரு
மேத மொழிந்து போதமுணர்ந் திம்பர் வாழின் பெல்லாம்பெற்
ருதி யமலன் திருவடிக் ழமர்பே றின்புற் றுடன்வாழ்வார். (க)

வாழ்த்து.

வேத வேள்வி மழைவளங்கள் வீற்று வீற்றா ருயிர்த்தன்ப
மாதி யறங்க ணளிவளர்க ளைந்தக் கரங்கண் டிகைநீறென்
சேருது சிவரா தனம்பொலிக ளுயர்வை திகளை வந்தழை
நீதி வேந்தர் மனுச்செங்கோ னிலவி வாழ்க வலகெல்லாம். (சு)

கடவுள் வாழ்த்து.

மந்திரோசர்.

பூமா தமரு மணிமாற்பன் புவனம் புரக்கும் புகழ்நிலைத்,
காமா தரவிற் றசாதன்கா லாங்கா லோர்கா லுருள்வலி
டேமாண் புறப்போற் றியவளித்த வெந்நை மந்தி ரோச
நாமாற் சுழிப்பட் டிலையாமே நடலைக் கடலைக் கடத்திடு

திருவு சாத்தா னந்தனயந் திகழ்த்த வமர்வோ னெமது
வெருவு சாத்தா னந்தனய விளிப்போன் முருந்த நீயி
மருவு சாத்தா னந்தனயன் வருமென் றருள்வோன்
துருவு சாத்தா னந்தனய னொளிர்பொற் கமலத் தாள்

திருவுசாத்தானமானது தன் நயத்தை விளக்கும்படி அம
வும், எமதுபவம் நந்த வெருவுசா நைய விளிப்போன் எனவும்,
தனயனாய் வருவான் எனவும், இந்து உருவத்தைச் சாத்தா ஆன
எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

பெரியநாயகியம்மை, வேறு,

புரியினாயகி லம்பா வருனெனிற் புரக்கும்
துரிய னாயகின் னந்தவிர்த் தெமக்கருள் ளாக்கும்
பிரிய னாயகி புனைபா னிடம்பிரி யாத
பெரிய நாயகி திருவடிப் பிரசமென் மலரோ.

ஆய கின்னம் - எம்மைப்பந்தித்ததாகிய தூக்கம். ஆய் அ
ஆராய்ந்த சர்ப்பம்; ஆதிசேடனென்க. அன்னாய் அகிலம்பா
எனில், அப்பெரிய நாயகி திருவடிமலர் புரக்கும் எனமுடிக்கு
பிரியனுமாகியபான் என்க. புரத்தல் கொடுத்தலுமாம்.

நடேசர்.

மடன குஞ்சித பாதவந் தனைக்கொண்மா வனத்தெ
மடன குஞ்சித பாதவந் தனைமுறை வருத்து
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதெற நலமார்
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதின நயப்பாம்.

எம் மடன் நகும் சிதம் பா தவந் தனை முறை வருத்து
மையைக் கெடுக்கின்ற ஞானத்தையும் பார்த்த தவத்தையும்

கூடவுள்வாழ்த்து.

நட

முறையையும் வகுத்துக்காட்டி, அவம் தனைதெற - அவகுணங்களையும் சீவ
போதத்தையும் தெறும் பொருட்டும், நகுஞ்சிதபாது நட - சிறந்த முடி
யின்கண்ணே நீங்காது (தன்னை) நடும்பொருட்டும், மடல் நகும் சிதம் பாத
வந்தனைக் கொள் மாவனத்து - இச்சிவிரிகின்ற (மலர்செறிந்த) விண்மீன்
அளவுயர்ந்த விருட்சங்களைக் கொண்டருதவனத்தில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற
(நடேசப்பெருமானுடைய) நடன குஞ்சித பாத வந்தனை - நடனகுஞ்சித
பாதத்திற் செய்யும் வழிபாட்டை, தினம் நயப்பாம் - தினந்தோறும் விரும்
புவாம். நகுதல்-இகழ்தல்; அதுகெடுத்தலைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. தனை-
சீவனை யென்னும் பொருட்டாய்ச் சீவபோதத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது.
காட்டித் தெறும்பொருட்டும், நடும்பொருட்டும் வந்தனை தினம் நயப்பாம்
எனமுடிக்குக. மலர் செறிந்த விருட்சமென்றியையும். (அ)

சிவகாபியம்மை.

பனகந் தாக்கிரு பாற்றொழச் சிற்சபை பயிலுங்
கனகந் தரனடங் காண்கிவ காமி தாட்கமல
மனகந் தாவிருள் வெளியுற மலப்பகை மடிக்கு
மனகந் தாந்த மண்புசெய் தின்புற வடுப்பாம்.

பன்னகம் என்பது இடைக்குறையாயிற்று. மூன்றாம் அடியிற் கந்தாய்
குறை. (க)

தெட்சுணுபூர்த்தி.

சிவ னைம்புயங் கம்மதி யிதழியஞ் சிவனும்
பிவ னைம்புய லைவுகல் லானிழற் பிரியா
பிவ னைம்புயர் நால்வர்கு முறவமர் பாய
சுவ னைம்புய நாண்மலர்ச் சேவடி குறிப்பாம்.

ஆம்பிரவணம் ஈறு உருபும் பயனும் தெரக்கது, வனம்புயல் என்கை
நோக்கி இயல்பாயிற்று. (க)

விநாயகர்.

சுவன வாரணம் புகழிரு நீற்றொளி நழைக்குங்
பவன வாரணன் மேளிய னோங்கயன் பாமன்
றிவன வாரண யுஞ்சன... மேலியன் சிவவன்
கவன வாரண முகத்தனை யகத்தினிற் கலப்பாம்.

சூதவன புராணம்.

தவளநீறென்றியையும், நீற்றொளிதழைக்கும் பவளமேனி எனக்கூட்டிக், ஆர் - அருமை, அணல் இடைக்குறை, மூன்றாமடியில் ஆர் - ஆத்தி, வார் எனப்பிரித்துக் கங்கை எனக்கொள்ளினும் அமையும். (கக)

சுப்பிரமணியர்.

செங்க டம்பணி புயந்தழீஇத் தேவகுஞ் சரியோ
டங்க டம்பணி கொங்கையங் குறமின்வேட் டமர்கோ
னெங்க டம்பணி துணிமயி லூரிறை யெமக்கோர்
சங்க டம்பணி யாதசேய் தாடொழு தெழுவாம்.

எங்கள் தம் இறை என்றியையும், சங்கடம் உம்மை தொக்கு நின்றது. (கஉ)

வீரபத்திரர்.

தீர பத்திர விச்சுடர் வாளினுற் செகன்மால்
சார பத்திரங் காதிருண் மலப்பகை தழுவா
வீர பத்திர நாண்மல ராறிகொண் டிறைஞ்சி
வீர பத்திர னடிமுடி கொண்டொம் விழைவாம்.

திரம் - தளராமை, ரவிபோலும் சுடரையுடைய பக்தியாகிய வாளினால் எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க, சார் அபத்து எனப்பிரிக்குக. (ககஉ)

வைவரர்.

காரி யேற்றகங் கைக்கொணு கண்ணுத னிருவி
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு திவர்கழ னிரகங்
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு தன்கரத் தளித்த
காரி யேற்றகங் கைக்கொணுண் மலரடி கலப்பாம்.

(அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களைத் தூர்த்திக்கொண்டெவந்த) விஷத்தை எதிர்த்துக் (சென்று) உள்ளங்கையிற் (கவர்த்து) கொண்டெவந்து, கண்ணுதலும், நிருவிகாரியும், இடபத்தின்மேல் மனம் கசக்க வொண்ணாது இவருகின்ற கழலையுடைய நிரகங்காரியும், தாங்கிய கங்கையைக்கொண்ட நாதனுமாகிய சூதவனைச் சுரத்து அளித்த காரியாகிய வைவரமூர்த்தியினுடைய, மிக்க பாவத்தை வெறுக்கின்ற ஒள்ளிய நாண்மலரடியை (நம்முள்ளத்திற்) கலப்பாம். ஏழு - அகம் - ஏற்றகமென எதுகை நோக்கிப்பிறவினை போல் நின்றது. விஷத்தைக்கொண்டெவந்து நாதன் சுரத்தளித்த காரி எனக் கூட்டுக. (ககஉ)

கடவுள் வாழ்த்து.

௫

திருநந்திதேவர்.

துள்ளி மால்வரை வேணிமுச் சுடர்விழித் தூயோன்
வெள்ளி மால்வரை காத்தருள் விமலன்மெய்த் தவத்தோ
ருள்ளி மால்வரைத் துணர்சிவ ஞானபோ தந்நூல்
வள்ளி மால்வரை நந்திதாண் மலர்முடி வனைவாம்.

மால்வரைந்து - ஆரையால் எழுதி.

(கடு)

இலக்குமி. வேறு.

அமலை யாதுயெண் செல்வ மருளுமை
யமலை தன்வலக் கண்ணாம ரன்னைபாற்
கமலை மேற்றுயில் கண்ண னிறத்திசெங்
கமலை பாதங் கருத்து எரிநுத்துவாம்.

பால் கம் அலை - வெள்ளிய பாதகடல்.

(கக)

சரசுவதி.

முற்று மாவியம் மூகத் துவமொர்இச்
செற்று மாவிய லின்பரு ணுமொர்இ
யுற்று மாவிய னாகடுணை பாதமே
பற்று மாவியக் கண்ணையப் பாவொம்.

ஆவிமுற்றும் எனவும், மாலுயல் செற்று எனவு மாற்றுக. மாலுயல் -
ஆணவமல சத்தி. மா - கருமை; அது ஆணவமலத்தை யுணர்த்திற்று.
ம.மா வியன் நாதன் எனப்பிரிக்குக.

(கக)

தமிழாகியார்.

குலைய மாதவ னேருறு கென்றுகை
தலைய மாதவ லைத்தான் நன்னுரு
சிலைய மாதவண் டந்த சிறைதமிழ்
மலைய மாதவன் சேவடி வாழ்த்துவாம்.

குல்லையையுடைய அழகிய மாதவனே நீ குறுகு என்று தன்னையை
அவர்தலையில் அம்மா மிகவும் ஸவத்தமுத்தி அன்னுரு சிலைக்கும்படி அவன்
அழகு தந்த மலைய மாதவ னென்க. மாதவனே நீகுலை, குறுகு எனவியல்
கோளீருக்கினும், முன்னிலைமை குலையும்படி என எச்சொக்கினும் அமை

கடவுள் வாழ்த்து.

எ

சுண்டேசுநாயனார்.

ஓத கம்பா கதிநெறி யுற்றிடா தாய்வான்
சீத கம்பா கதிர்வயற் சேய்ஞ்ஞா ரடி.கண்
மேத கம்பா கதிர்நிலை யானருள் வினாவாற்
பாத கம்பா கதிசெய்கண் டெசர் தான் பணிவாம்.

பாகதி - அந்நியமார்க்கம். பாகதிர் - பாரமான தெற்கதிர். மேதகு
அம்பாம் - ஞானாகாசம், கதிர்நிலை - வினைத்தொகை. (உ.க.)

அனுபந்துமுவர், வேறு.

சேயன் மாண்கம லேசன் நிலையடி.
வாயன் மாசற வந்தரு ணுவலூர்,
நாயன் மாகிருத் தொண்டத் தொகையுளார்
நாயன் மார்பத நாம்பணித் தேத்தாவாம்.

நிலை அடி வாயன் - “நிலைவாழ்க்கணர் தமடியார்க்குமடியேன்” என்கி
ன்ற அடியை முதலாகக்கொண்டு பாடியிருளிய வாயினன். (உ.க.)

நம்பியாண்டார் நம்பி.

யிலங்கொ ணுவருண் மேடுபே சின்பமா
பலங்கொ ணுவமைப் பார்த்தரு டர்த்தன்வாழ்
கலங்கொ ணுறாபூர் நம்பியாண் டார்நம்பி
யிலங்கொ ணுண்மலர்ப் பாத நினைஞ்சுவாம்.

பேசுப்பொழிய படுகைக்கொண்டுவந்து எம்மைப்பார்த்து அருளுகி
ன்ற தீர்த்தன் என்க. (உ.க.)

சேக்கிழார்.

உலகெ லாமென வோங்கொரு பெரன்மொழி
யிலகெ லாமென வீற்றிடை காட்டிமால்
யிலகெ லாநூல் விரித்தருள் சேக்கிழார்
நிலகெ லாமலர்ச் சேவடி போற்றுவாம்.

மால் விலகு எல் ஆம் நூல் - மயக்கம் நீங்குகின்ற ஞானப்பிரகாச
முண்டாகின்ற நூல் என்க, நிலகம் என்பது கடைக்குறையாய்த் திலகு
என நின்றது. எல் ஆம் மலர் - சூரியனால் மலர்கின்ற நீர்மலர். (உ.க.)

மெய்கண்டசிவாசாரியார்.

மைகண்டாவருண் மேனி வாவருள்
செய்கண்டாவென வெண்ணெய்நல் லூர்த்திகழ்
மெய்கண்டானடி மேவி யிறைஞ்சினின்
றுய்கண்டாபுப தேசரி தள்ளமே.

மைக்கண்டா என்பது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. அருள் செய்கண்டா - கிருபாநோக்கம் தந்தருளுக. (10 எ)

அருணந்திசிவாசாரியார்.

இகல வாகமர் வீழ்த்துமென் னெஞ்சுகே
னகல வாகமன் வாஸத யருணந்தி
சகல வாகம பண்டிதர் தாட்டுதி
புகல வாகம வாழ்விற் புகுத்துமே.

இகல் அவா எனவும், ஆகம் மண் வாதை அகல் எனவும், புகல் வா எனவும் பிரிக்குக. (11 அ)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார்.

வரவு மாமண வானன் மலர்க்கழல்
விரவு மாமணம் வேட்டுமெய்ம் மாதவர்
பரவு மாமறை ஞானசம் பந்தர்தாட்
புரவு மாமலர் நாடொறும் போற்றுவாம்.

வர உமா மணவானன் எனப்பிரிக்குக. (11 க)

உமாபதிசிவாசாரியார்.

கனக வம்பல நாதன் கவிபெற்றி
யனக வம்பல னாக்கு முமாபதி
யெனக வம்ப லழிக்கு மிணையடி
மனக வம்பலர் தூய்மீதம் வாழ்த்துவாம்.

என் அகம் வம்பு அல் அழிக்கும் எனப்பிரிக்குக. மண் - மிகவும், நக-விளங்கும்படி. (11 ட)

அரதத்திவாசாரியார்.

சிரத வேத வரனசிவ னேபதி
பாத வேத நமலிற் பகர்மெனச்
சரத வேதங் குரையா தத்தத்தம்
வரத வேதனை மாற்றடி போற்றுவாம்.

சிரம் ஏதம் தலு அரன் சிவனே பதி - மேலாகிய ஏதம் நீங்கிய அரனே கிய சிவனே பாம்பதி; (இது நிச்சயமே; இதனை இதற்குரிய வேதசிவாக மாதிரிவசாத் திரங்களால் நிர்ணயம் செய்வதொன்றோ? எந்தச் சமயிகளும் தும் ஆசங்கையின்றி யங்கீகரிக்கத்தக்க பொதுநூலாய் நடனவேறுபாடுகள் மாத்திரமே விளக்கவந்ததாயுள்ள) பரதவேதம்-பரதசாஸ்திரமும், நமவில் பகர்ம் என-நமஸ்காரமுத்திராபிரயத்தால் விளக்கக் கூறுமென்று சரத மாகிய ஏதுவை அங்கே யுரைத்தருளிய அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகளு டைய வேதனையை மாற்றுகின்ற வரதபாதங்களைப் போற்றுவாம் (நக)

பரதநூலிற் கூறிய விதிப்படி நடிக்கின்ற நடனியானவன் கணேசாதி தேவசமூகங்களின்வரவை அவ்வவர்களுடைய ஆயுதாதிகளைக் குறிப்பிக்கின்ற அதிசாதுரிய அநேக அபிரயங்களாற் காட்டி, அதே போலப் பாம்பிவனு டையவரவையும் அவர்க்குரிய திரிகூலாதிகளைக் குறிப்பிக்கத்தக்க அபிரயங் களாற் காட்டுவதொழிந்து, நமசேஷியன் சிவனே என்று சுருதுகூறிய உறுதி வாசகம் இனிதுவிளங்க, நமஸ்கார முத்திரையாற் காட்டுதலால், அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகள் சிவனேபதியென்பதைப் பரதவேதம் நமஸ்கார முத் திரையாற் பகருமென்று சரத ஏது உரைத்தருளினாரென்க. (நக)

பட்டினத்தடிகள்.

சாம்பு கார்மலம் வீட்டிமெய் சார்ந்துய
வோம்பு கார்கோ ளுடுக்கும் வளங்கிகழ்
பூம்பு காரின்வெண் காடர்தம் பொற்கழ
மேம்பு காமலர் தூய்ப்பணிந் தேத்துவாம்.

கார்மலம் - ஆணவமலம்; சாம்புகார்மலம் வினைத்தொகை. தேரம் புகா மலர் - எனப்பிரிக்குக. (நட)

குருவணக்கம்.

மூங்கையைப்பே சுவித்தலினு முதுசெயல் தெனச்சடமா மூட னேற்குந் தூங்குளா லு ணர்த்தியவன் மெண்டகுரு மணிநூனத் துறவுக் காணி யாங்குலமெய் யப்பகுரு வருமணிநா வலநாம மகில மெங்குந் தேங்கியொளிர் பரமகுரு சிவாமணிக டிருவடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம் ()

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் நடந்.

பாயிரம்.

உலகெலாமு மறைப்பொருளொன் றென்றா வுணர்ந்து நெதிகோந்
திலகு வாய்மை யுபசார மிலையென் னுள்ள படிதெளிந்து
மலையில் பொருளொன் றேறியெயுண் மறைகாய் போலுள் வாய்க்குப்தி
நிலவு முடியு மாபதியே நிகமென் றேர்த லுணையினால். (க)

அன்ன மறையுட் பொருண்முடிவை யகில முணர்ந்தாக் குய்யும்வகை
சொன்ன முறைம வாதென்ப தோற்று புராணஞ் சாற்றவற்றின்
வன்னி புராண மொன்றிவரி மாண்சொல் புராண மொன்றயவ்விர்
பன்னு புராண மிரண்டரிசீர் பகரும் புராண மொருநான்கே. (ங)

ஈச னெமையா னுமைநேச னெல்லா மாகி யல்லனுமாய்த்
தேச விரியத் துவிதநில தேற்றும் பரம சிவன்மகிலை
பேச புராண மைந்திரண்டப் பெரிய புராணத் தொன்றென்ப
பூச பெளடி யோத்தரமா புராண மதிற்கேத் திரகண்டம். (ஊ)

இனிது விளங்கு மிதில்விளங்கு மெந்தை பெருமான் சூசுவன்
புனிதன் பெரிய நாயகிவாழ் புரத்தன் வரத்தன் பெருஞ்சீர்த்தி
வினைமுற் றெழித்தின் பருளிந்த வியன்கா தையையெந் காத்தமனன்
நனியன் புனங்கடர் நந்திச னயந்து கேட்ப நவின்ருளால். (ஈ)

ஈச னுமைக்கோ துறமடிமீ திருந்து கேட்ட விளங்குழவித்
தேச னுனாகேட் வெந்தருளுந் திருநந் தீசன் நனைவினவி
நேசன் சனற்கு மாசமுனிக் குரைப்ப வனைய நிறைதவத்தேதான்
பேசி னானல் வியாதனுக்கப் பெரியோ னுனாத் தா னெனக்கென்றா. (உ)

சூத முனிசொல் வாடொழியைச் சுவைத்தண் டாழிமா நினைமாந்த
கோதியுணர்ந்து திருவருள்பெற் றுய்வான் தமிழின் மொழிபெயர்த்திங்
கீதி யெனமெய் யன்புருவா யிலங்கும் பெரிய னியல்பானே
தீது நெறிக டானிருக்குந் திசையும் புருதப் பெருச்சீலன். (஑)

சிவனே பதியென் னுள்ளபடி. தேர்ந்து தெளிந்த சிந்தையினால்
னவனா ரகுட்புத் திரமார்க்க மாயசிவஞ் சனைநாளுந்
தவனா தகத்தும் புறத்திலுஞ்செய் சகசன் மார்க்க நியமநிலை
சிவனே யொருவ னென்னுலக மிசைப்பச் சிறந்த விசைப்புனிதன். (ஊ)

அறங்க ளெவற்றும் பரசுவப்பே தருள்பே ரறநில் லறமெனுநாற்
நிறங்கொள் சீலன் வித்துமிடல் வேண்டு மெனுமான டிருக்குறளே
பிறங்க நாளுந் தன்மனையெம் பிரான்மெய் யடியார் தம்மனையா
மறங்க வளர்ப்போ னமுதளிக்கும் வகையிங் கெவர்க்கும் வகுப்பாதி. (ஊ)

சூத வனத்தின் கீழ்பாலோர் சூதோச தூதத் தாலங்காட்
டோதும் பூவை சியர்குலத்தா னுலப்பில் சீர்த்தி செநிராம
நாதன் குமர னுயர்கங்கா நதிகுழ் காசி போய்க்கொணர்ந்து
சோதி லிங்க நீண்டுசி சுந்த சேச னெனும்பெயரால். (க)

மன்னு மணிப்பொற் கோயில்புரீஇ வரநற் நினைத்தி லவ்விவிங்கந்
தன்னை யுமையோ டலரிமுதற் சண்ட சாந்தம் பதிட்டைபுரிக்
தென்ன பொருளு நிறைதாமுன் றங்கத் தியல்பு சனையென்று
முன்னு சிவாக மந்நெறியி னுஞற்றி வருமா முதலாக. (ஈ)

வினாதன் சுழனி முதற்பொருள்கண் மிகுத்து நிலைப்ப வகுத்தமைத்
பனகொன் நிலாநல் லறத்தாற்றிற் பங்கும்பொருள்க ண்டோறுதேதான்
மனவொன் நிலாத சிவதரும மாதி யறங்கட் களித்தாவப்போன்
கனவொன் நிலாவித் பாவிருத்தி கண்ணு வளர்க்குங் கடமையினுன். (உ)

அன்பே யுருவன் குறுகுணமொன் றறியா தடியார்ப் பணிசில
னின்னே தருபா லாம்பகன்பே ரியையப் பெறுகிர்க் கோபால
னென்போ னிவனை யருந்தவஞ்செய் தீன்ற மகவின் வாஞ்சையிகத்
தன்பாற் கல்வி நலன்முழுதும் தாவில் குணமுந் தாப்பெற்றேன். (கஉ)

இன்ன பெருஞ்சீர்ச் சிதம்பாலே ளினைத்தா னிவன்சொற் படியிந்தப்
பன்னு சூத வனக்காதை பகர்தற் கறிவோர் சிறிதுமிலே
ஹன்னி யிதனைச் செயலொழிந்தா லுவன்சொன் மறுத்த தான தாகு
முன்னி முடித்து மெனநினைந்தான் முடியாக் செயன்மேற்கொளலாகும்.

என்னுன் புரிவே ளொண்டிடைநின் றெண்ணித் துணிந்தே னெமையாரு
முன்னே னடியா செண்ணமொலா முடிக்கும் பாம னன்புசிறி
தின்னுன் றெடங்கு செயற்கருளா விடினு மினைத்த விப்பெரியோன்
றன்னு னடப்ப தாலருளாற் றுனை யுமைகோன் முடிக்குமென. (கச)

அணிந்தாங் கனைய வடமொழியைக் தூய பெரிய நாயகியைத்
தணிந்தார் முடிமந் திரநாதன் சலாக் துணைச்சே வடிமலரை
யுணர்ந்தார் பெரியர் சமைமெனியேற் குணர்த்தா சிரியர் தாட்டுணையைப்
பணிந்தா ரருளி னடங்கித்தம் பாவித் துரிழிற் பகர்கின்றேன். (கரு)

பகரும் புராண சருக்கமொரு பதினாண் கொவொழ்த் தெழினுடு
நகர்பா யிரமே யவையடங்க நண்ண முதலவைத் திவைவிரிபாத்
தொகையா யிரத்தைத் தூற்றியுபான் சொற்றே னளிக் தே னவரத்து
ணைகக- ரிததச் சுவையுண்டு நாவ லோர்க ணையுட்ப. (கக)

அவையடக்கம்.

சத்தம் யாவுஞ்சிற் சத்தி யுருவமே
யத்தம் யாவுஞ் சிவனுரு வாடுமண்ப
வித்த கைச்சொற் பொருள்க ளிடைவழு
வுய்த்து ணர்பவர்க் கியாமென் னுணைப்பதே.

யாவர் கூற்றுநின் னேவலி னல்லதை
மேவு ருவென் றியம்பினர் மேலையோ
ராவ தாலறி யாச்சிறியேன் புகல்
பாவை னவழுப் பார்ப்பர்கொல் பண்டிதேனா.

வழுநி றைத்திறை வைத்த களஞ்சியக்
குழுந் கர்த்தவென் கூற்றெனக் கொள்ளினும்
பழுது பார்த்தல் பழிப்பென்க பாவலோர்க்
கொழிவி லொன்றின்மற் றென்றுற வின்றோரா.

பாயிரம் அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ஐம்.

—————(௦)—————

தந்திறப்புப்பாயிரம், வேறு.

தேவை நகர்வாழ் வன்றொண்ட தேதி தேசகன் மாணா
ருவில் வளங்கூர் காரைநகர் தனமா வணிகர் குறுகுதி
சேவில் வருவா ரடிக்கன்பன் றிகழ்ச்சொக் கவிநக தேச
பூவின் மிருகீர்ச் சூதவன புராணம் புநன்றான் உயிவ

உ.
சிவமயம்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பொது.

பொன்னுலு மணியாலும் பூவாலும் காவேரி பொலிநீர் நாடு
பன்னுலு மறையாலும் பாணுலும் வானோனும் பயில்சீர் நாடு
வந்நாலு முகத்தாலு மயனுலு மியலாத வருன்கூர் நாடு
வென்னுலுஞ் சொலத்தருமோ வெண்ணாரிய திருச்சோழ ரெழிற்பேர்நாடு
உலகமொருங் குதவியகீ ரோததியி லுவணகே துன்னத் தோவா
துலைவிநவத் துணர்வினிடையுதித்தருளி யுவினையா சுருகி யோதப்
பலர்புகழ்பொற் பதியமர்ந்தும் பாராசன் பால்வலியப் பகர்ந்து பற்றி
யிலகுதியா கேசனுநீ இயிருப்பதிந்நாட் டின்னசையே லிசைப்படுதன்னே
திருநெறிய தமிழ்மூவர் தேவாசச் சிறப்புயர்கேத் திரங்க ளிந்நா
ளிருநிலமெம் கணுநிருநூற் றெழுபதினமே லொருநாண்கா மிவற்று ளே
பாவுறுபற் பலநாட்டும் பயில்பதியெண் பதினென்கே பண்புநீடுஞ் [னைப்
சுார்பாவு மொருநூற்றுத் தொண்ணூறு திருத்தலநிச் சோழ நாடு. (க.)

வைதிகலை வம்பொலிய வந்தருண்மூ வருந்தருதே வார மந்நா
னெய்துமிரா யிரமுடிக்கொ ளிலக்கரிவற் றிறையருளா லிறந்த நீக்கி[காய
யுய்தருமூன்றெழியெண்ணூ றுளவவற்றைஞ் ஞாற்றைம்பத் தொருநாண்
தெய்விகமான் டிருப்பதிகத் திரட்டனக்கே திகழ்ச்சுருநிச் சென்னி நாடு. ()
முந்நாடு தம்பிணுஞ்சீர் முன்னுந்நாடு மொழினெத வேதச்
சொன்னீடு முயர்தலத்தாற் சொன்னீடு வயனலத்தாற் குறையே டின்ப
மன்னீடு பலவளத் தான் மல்லுபொருட் குலவளத் தால் வளர்ச்சீர்க் கென்று
மெந்நாடு மெல்லுலகு மிணையாகா வென்பதூல கெல்லாஞ் சொல்லும். ()

வேறு.

அரசிய னீதிற் காணி யாதிமா மணுவி னீதி
யுருவமான் றுயர்க்குத் தன்னேரு ரும்பன்மீ துரு *ருய்க் தாறுந்
வானருட் சுருஞ் ஸஞ்சீர் மணுநீதி கண்ட சோழப்
புரவல னருட்செங் கோவிற் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (க)

உ. லகெலாம் பாவு சான்றோ ருடைத்தெனு நாட்டி ருந்து
மலைமலை நிலைவி னுயோர்ந் தழைத்தன பாய நாமக்
நிலைவலான் றிலைமை செய்யச் சேக்கிழார் குரிகி லாற்றும்
வலனுய ராமன்சு நீதி மாண்பதிச் சோழ நாடு. (எ)

* உய்த்தவென்னும் பெயரெச்சுத் தகாங்கொக்கது.

அருண்மொழித் தேவ வாய வருளிளிர், தனைய வாய்மை
குருபரன் வாக்கின் தீக்கை கொள்ளெனக் கொடுப்பித் தெம்மான்
நிருவரு ணிறைத்த சோழர் சுகாமணி யனபா யப்பேர்ப்
புரவலர் பெருமான் செங்கோல் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (௨௮)

மணிகளி லமல னங்கண் மணியணி யங்க ராகக்
குணிகளிற் நிருவேண் ணீறு கூறுமந் திரங்க டம்பூட்
கணிதிரு வைத்தே முத்தே கவினுநீஇ வயங்கு மாபோற்
றுணிபுயர் மேன்மைத் தான்குரர் துதிநிகுஞ் சோழ நாடு. (௨௯)

மன்னுமே தக்க சோழ வளநாடு சோழ டைத்தென்
றன்னையா சவ்வையாரோ தருண்மொழிப் பொருண்மை நோக்கி
னென்னன் னாட்டு மேலா யிகபா மேரக்க வாழ்க்கைத்
தொன்னிதி தானே மீத னுலக்குமிச் சோழ நாடு. (௩௦)

நாதக்க மடந்தை யென்றே நாவலர் பரவி யேத்து
முதக்க வாய்மை ஞான முதல்வியா மவ்வை மாசா
மேதக்க வளநா டென்ன விசேடண முன்பின் கோத்திட்.
டோதக்க வின்கொண் மேன்மை புற்றதிச் சோழ நாடு. (௩௧)

ஆருகீர் நாடென் றோதி லனையது தனையே யன்றி
யோருதல் பிறிதொன் றின்பா னுறுதிடு குறியே யாகும்
பேருநீஇப் பலமாண் செல்வப் பெருவளப் பெருக்க மென்றஞ்
சேருபு திகழும் வாய்மை தேற்றாமிச் சோழ நாடு. (௩௨)

அங்கண்மா ஞாலத் தாலிக் கருளிய கோயில் கொண்டா
னெங்கணு மென்ப தேனை யிடங்கட்டு முகம னாக
வொங்குதன் பாலல் வாய்மை யொளிர் தர விடம்கே நின்று
சங்கர னமர்பொற் கோயி றழைப்பதிச் சோழ நாடு. (௩௩)

செங்கம லத்தின் மேலந் திருமகன் பொதுமை நீக்கி
மங்கல வகைக ளெல்லா மவிதர வழங்கு மாண்பாற்
பொங்குறு சிறப்பி னென்னும் பொலிதலாற் பொன்னி நாடென்
தெங்கணுந் திகழ்பேர் கொண்ட திசையிடு சோழ நாடு. (௩௪)

அரியயன் முகுந்த னாதி யமரர்நா டவனி யேனை
நிருபர்நா டுருத்தி ராதி நேசர்நாடுடெல்லா மென்று
மருவுதங் குன்றக ணீங்க வாய்பெறச் சிரமேற் கொள்ளும்
பெருமையாற் சென்னி நாடென் பேருடைத் திங்கீர் நாடு. (௩௫)

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

சுரு

நாடெலாம் விளைவி னீட்ட நகரெலாம் பொருளின் கூட்டங்
காடெலா மலர்ப்பூஞ் சோலை களனெலாம் பிறங்கு நெற்போர்
மாடெலாந் தரும சாலை மறுகெலா மணிக்கு வால்கள்
பாடெலா நாமும் போற்றிப் பணிநிருச் சோழ நாடு. (கக)

கற்பகப் பொங்க ரெங்குங் கற்பக வல்லி யெங்குங்
கற்பகல் லூரி யெங்குங் கற்பக மாத ரெங்கு
மற்பக மாந்த னொங்கு மற்பக லறங்க னெங்கும்
பொற்பக மாட மெங்கும் பொற்பகன் மணிக் னெங்கும். (கௌ)

காத்திர நீழ லெங்குங் காத்திர வளங்க னெங்குங்
காத்திர சுகங்க னெங்குங் காத்திர வாமை யெங்குங்
கோத்திர குலங்க னெங்குங் கோத்திர நலங்க னெங்குங்
கோத்திர மேன்மை யெங்குங் கோத்திரன் பொழிபா லெங்கும். (கஅ)

பார்ப்பவர் சுண்கட் கென்றும் பசுமையே தோன்றும் யாண்டும்
பார்ப்பயில் பயிர்முன் னாவ பன்னெடே பங்கும் யாண்டும்
பார்ப்பணி யாதி தாமும் பல்லுண னுனவ யாண்டும்
பார்ப்பனச் சாதி யாதி பகர்நெறி தவறு யாண்டும். (கக)

திரவிட வேதம் போற்று திருத்தரு மூர்த்தி வீட்டந்
திரவிட வேதம் போற்று திருத்தங்க டிருத்த லங்கள்
பயவிட பிடங்க டோழம் பங்குவ சோனாட் மென்று
பயவிடல் யாரு நேரே பார்க்கலா மின்று மென்றும். (உ௦)

பயவுறு சரியை யாதி பக்குவந் கருண்மெய் ஞான
ஞானந்தம் மினங்கன் வாய்மைச் சங்கம குலங்க ளாதி
வயமிருந் கூட்டங் கூட்ட மாத்நொகு வையெய் கண்டிப்
பயவுமெந் நாட்டு மின்றுந் பார்க்கலா மின்று மென்றும். (உ௧)

ஐன்னகாட் டியத்திர் யாரோ யிசைக்குந் தொகுத்தி யாவு
மென்னகாட் டியமே ஐன் னிலுபே ரின்ப நல்கிப்
பொன்னிகாட் டியங்க டோழம் பொய்யுரு முனிவர் வாக்கின்
மன்னுகார் வளமுன் னேற்றத் தவையொரு சிறிது னைப்பாம். (உ௨)

மழைவளம்.

உருவநா லெவ நாடுவன் னேறிய லுபய நாப்ப
ணிருமையும் பொதுமை யாகி யிலங்கெழிற் சதாதி வன்றன்
பெருகொளிப் பளிங்கின் னேற்றம் பிறங்கிவிண் னோக் கீசானத்
தெருண்முகப் பித்தி விம்ப மென்ன வான் சேணிற் சென்ற. (உ௩)

நமதன்ப னாச மித்த நாலையல் வாணை நீத்துக்
கமையம்பு கொண்டு பின்னுங் களிப்பது காண்டு மென்றோ
வுமையன்ப னீற்றுக் கோலத் துற்றொழித் திடநெர் கொன்றோ
கிமையம்பு தஞ்சே ணின்று மெறிதிரைக் கடல்புக் கன்றே. (ப. ௪)

கருங்கட றங்கக் கையாற் காமரு தாளமாதி
யிருங்கழ லிறைஞ்சித் தூவி யித்தவி னைற்றல் கேளா
வொருங்குறு திரங்கி யெம்மா னொழிந்தென வெழுந்த வாணில்
வருங்கனம் வேண்டுங் காறு மாந்திமே லெழுந்த மாடேதா. (ப. ௫)

வாரிதி குழியப் புக்கு வாரிலாய் மடுத்த வானந்
தேரிய லிறைய கோரத் திருமுக காந்தி யேந்தித்
காரிய லுருவாய் வாமக் கதிர்முகச் செம்மை வாய்ந்தாங்
கேரியல் சம்பை யீட்ட மெங்கனும் பாப்பிற் றன்றே. (ப. ௬)

மதித்தி யிதழி வேணி வானவன் காத்நெஞ் ஞான்றும்
பொதுமையி னிருமை யாய புற்கல் வர்க்க மெல்லா
மதித்தரு தமரு கத்தி னழைத்தரு னொலியே யென்னக்
கதிர்விசம் பெழுதி மூதங் கணையொலி பெருக்கிற் றன்றே. (ப. ௭)

கறைமிடற் றிறைவன் மத்த கயத்தூரி யெடுத்தப் போர்க்கு
முறையென சிமிருஞ் சைய முதுவரை யெங்கு முடி.
நிறையொளி நீலவி தான நித்திலத் தொடைநி லைத்தாங்
குறைமவி தாரை யாண்டு மொய்யெனப் பெய்யா நின்ற. (ப. ௮)

இறையமர்ந் தினிது வாழ்வெற் றிருஞ்சிற கரிந்தோ யிந்த
மிறையொழிந் துய்து மென்றா விண்ணிறை மணிக்குடத்தி
னறைகடற் கடவத் தாண யாங்கயி றமைத்தெ டுத்துக்
குறைதப வாட்ட லேய்ப்பக் கொண்டவீர் விண்ட மாடேதா. (ப. ௯)

போற்றிய சதாகி வன்றற் புருடவா சியம்போற் பொண்ணின்
ரோற்றமிக் கிலங்கு சாபந் துலக்குவான் பெய்நீ மன்னோன்
பாற்றிகழ் சத்தி யோசா தம்முத நிறப்ப ாப்பின்
வீற்றுவிற் றருவி சைய வெற்பிட மெங்குங் காட்டும். (ப. ௧௦)

விண்ணாயர் சைய நாம வெற்பிருஞ் சிவந்தொ டுத்துத்
தண்ணிய சாரல் காறுஞ் சதமக னிதம தாகல்
கண்ணுந் தளவு மல்லி கைத்தொடை சாத்தி யேத்துத்
பண்ணிசை யென்னச் சூழ்ந்த பரவநீ ரருவி யோதை. (ப. ௧௧)

தலைபுறு வலியில் சீவர் தமையுமாற் சரா மென்ன
வினிதெதெத் தழுக்க கற்றி யின்பரு ளாசான் போலக்
கண்குயி னுவரொழி த்துக் கான் தநீ ருலக மெல்லா
நனியுணு மமுத மாகி நானிலத் தொழுதிற் றன்றே. (௩௨)

நிலையிலா டுடலங் கையி னேர்ந்தவங் கணமே மிக்கோர்
நிலையிலா டுடலங் கையி னெறியினுய்த் துய்து மென்னு
நிலையிலார் தளித்தல் போல நீன்பயோ தநீர் * பெற்றம்
நிலையிலாங் கெஞ்சா நீத்த நீத்தமா வளித்த மன்றே. (௩௩)

கணந்தொறு மாழி மாழிக் கருதுமுன் ளத்தின் † மாலை
‡ யுணர்ந்திரு நிதிசெல் வப்பே ருத்ததை யுதவிவாரை
மணந்தரு சீர்த்தி போர்த்தன் மானநீர் முழுதும் வானந்
தணந்துற வளித்துமேனி தவளம்போர்த் தாங்கு சின்ற. (௩௪)

பொருள்படைத் தருளா செயலும் புன்மையு மளித்தார் தாய்மை
மருவலங் காட்டி யாங்கு வாரியுண் டேருங் காறு
மிருளுநீதுச் சைய மால்கெற் பெய்திநீர் பெய்த மாரி
தெருள்பெறு தாய்மைத் தாகித் திகழ்ந்துவான் சென்ற வன்றே. (௩௫)

உடல்பெறுங் கணத்த தத்தி னுதவனா நெறியென் றியாரிவ்
விடைபெயி னீயாச் செல்வர்க் கீந் ததா யறனு மின்குய்க்
கடல்புரு முறை மெல்லாங் களிக் கநீ மளிக்ஞம் வெற்பென்
றடையான் கொடைசெய் கொண்பு வமலமா யகல்வான் சென்ற. ()

உருவுடைச் சீவர் யார்க்கு முதலிய வருக்கொண் டீ டெய்தும்
பரமன்யா மவனி லன்றேனா பயன்பெற வருவு கொண்டு
வருவதே முறையென் றெம்மான் மலியருள் பிசவ கித்தாங்
கொருவுருச் சைய வெற்பி கெழுமுருமா லருவி நீத்தம். (௩௬)

ஈகன்மாட் டினித மந்தே யிணையினீன் மலைய வெற்பின்
வாசனார் கமண்ட லத்தின் மந்திர நீர தாகித்
தேசமார் கணேச னீண்டே செல்கெனத் திருவு ளங்கொண்
டாசிலிற் முதலவ ளர்ப்பா னளித்ததித் தெளித்த நீத்தம். (௩௭)

* பெற்றவென்னும் பெயரொச்சுத் தகரந்தொக்கது.

† மாலை - தன்மையுமாம்.

‡ உணர்ச்சி இரண்டிடத்தும் பொருட்குநின்றது.

§ வயதும்வினைமுற்று.

இந்நதி சைய வெற்பி னிடையமர்ந் தருவி யாக
மன்னியே குறுமா லீது மந்திர தோய * மாணுந்
பன்னுமைந் தொழிலுந் தானே பண்ணுமென் றியம்ப லென்னும்
பொன்னிகா விரிமுன் னுமம் புகல்பலிப் பொருவி னீர்க்கு. (ம.கூ)

நதியெலாந் துதிசெய கங்கா நதியுநிக் கதியெய் பொன்னி
நதியினோர் கூற்றுக் கொப்பா நவில்லதும் பழுதா மென்றே
நதியிவை யிணடும் பூவி னடக்குங்கா ரணத்தை நோக்கி
நதிவரன் னுலையன் னோர்மெய்ந் நாவெடுத்த தியம்பு முன்மை. (ம.கூ)

பிறந்திறந் துழுவந் தேவர் பேணுமு ராமர்த கங்கை
விறந்துபா ரக வேண்ட மென்றடை நுதிக்குட். இஞ்சிப்
பிறந்தொரு முனிவன் மிச்சி லாகிப்பின் காதிந் போர்க்கே
யிறந்தவர் சாம்ப றென்பி னெய்திய திசைத்த கங்கை. (ம.கூ)

பொன்னிமா நதியிப் பாரிந் போந்தருள் புனித மேன்மை
முன்னொரு வாழி சைத்தா முன்னுழிந் தோர்ந்திப் பொன்னி
தன்னிலை யுணர்க வாலீர் தானுமோர் சிறிதொல் வாலிக்
நன்னதி மேன்மை யோரா நாயினே னவில்ல தெவ்வன். (ம.கூ)

வானிடைத் தாரை யாகி மலையிடை யருவி யாகி
மானிலத் திடையே யாறு வலியாழ் கடவு லோடை
கானிலைத் தடமுன் னுமங் கடற்புன லொன்றே கொண்ட
தானிடைப் பாமன் சீவர்க் கருடரப் பெறும்போர் பேரால். (ம.கூ)

கருமுனி லாய மத்த கயமிவரந் தப்பு மாரி
பெருகவில் லாங்கி மின்வாள் பிறக்குநா றெனும்பொன் றோரவி
யாகுதக் கண்ட வேணி லாக்குறும் படங்கிந் தேய்க்கு
சுரலித் தோர்காந் சென்னி தூக்கிநீர் நோக்கி மாயும். (ம.கூ)

பெரியவர் முனியி னும்பின் பேரினி தடைத நிண்ணக்
தெரியுறப் பொன்னி யீர்த்துச் செல்பிணை யிரிந்த தன்கே
ளரிணநேர் புருந்தோர் பாக்கின் படைந்ததால் வாச லுமெம்
புரவல ரொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றருளிந் தோர்ந்தாம். ()

கனிமலர் காசா கொன்றை கவின்பலா சலர்பூ முல்லை
யணியணி பரவப் போர்த்தாங் கைவருந் தாளு யைந்து
பணிகளுந் தானே செய்யும் பான்மைநேர் காட்டி. யோரு
மணிகொழித் திலகம் பொன்னி மந்திரக் கரக நீத்தம். (ம.கூ)

*ஆனால் என்பது ஈண்டுதேற்றப் பொருடந்தது.

ஆக்கமு மறையு முண்டா மாணரு னொன்றிற் குழந்தோர்
மீக்கொரு நிலையர்க் கென்றன் மெய்மையே தருப்பை யாதி
தாக்குநீர்ப் பொண்ணி முன்னந் தாழ்ந்ததி விருத்தி யாய
மேக்குற நிலிந்த ருக்கள் விபிந்தன வேர்க்கீண் டம்ம. (சுஎ)

கடிசுமழ் மாநர் மேனி காட்டெழின் மலர்ச்சு ராவி
ஹெழின் மஞ் சரிகள் புன்னை யொண்ணு ருடன்கொண் டேகும்
படியிலீன் பொண்ணி காட்டும் பசும்பொன்முத் தாதி சூண்டு
நெடியசுண் புனற்ச ரிக்கு நீரா மகளிர் தோற்றம். (சுஅ)

வேறு.

மூவரு முறையே யொருகொழி வியண்டு முத்தொழிற் குரியாய்த் தூரிய
தேவினி லொடுங்கல்காட்டிடுங்குநிஞ்சித் திணையிலவொருநிலப்பொருளே
காவசத் தியண்டு பணையின்முப் பொருளே கவருபு காட்டியீர்க் தேகி
யோவற வவைமுற் றுததியிற் புதுமா றுய்த்துறும் பைத்தநீர்ப் பொண்ணி.

வேறு. குறிஞ்சி.

ஐந்திணையின் முதற்நிணையீ தசலமாண் டிணையேரின பமைதி தேற்ற
எந்தியிணை விறைச்சினினை நலத்திணையென்றவையின்முன்னுதனெற்றிச்
செத்தழலாய்த் சத்தமல கித்திடையா னந்தமயத் திராட்சி யாய
கந்தாவே னமந்தருளே கந்தகநிக்கப் பெறுங்குநிஞ்சித் தாய்வைப்பி. (ருப)

வேறு.

பூந்துணர் பொதுளும் வேங்கைப் புடைசுலா மெழயி ஸீட்டஞ்
சாந்திற் றொரு முமர் சாமிதா னிறைஞ்சல் காட்டு
மேந்திணை சொழுகு செந்தே னின்னரு னொழக்க மெய்க்கு
மாக்குமா முகக்க காடன் மந்தவர் வெறியாட் டேய்க்கும். (ருக)

செய்யெய் தருமே லொற்பைஞ் சிவியுற வண்டி. சைப்ப
வையலாணா வெழிப்ப வீழ்முத் தாங்குச்சென் றுகைக்குந் தோற்ற
நியவிகண் மேலா மேலா மெனக்குரல் கவர்புள் ளோடக்
கவல்விழிற் குறமாண் முன்னுட் கவனெனநிக் தமந்த காட்டும். (ருஉ)

அருகமர் பாலா வேங்கை யடியுரு வொடுக்கிச் சீயம்
கரியுறல் கண்ட வல்லே கந்தாறை பான்மை செவ்வே
நியலமா மகண்முன் பேரத்தாள் கிந்திற் றொர்க்கா னம்பி
வாறொழிற் கணியொன் குவி மறைந் தொளிர் வாய்மை தேற்றும்.

காமுறு பிணையொன் றோர்பாற் கதுவிய வொருபால் வேழ
நாமுற மருப்பு நீட்ட நாப்பணின் தலா சேக
மோமுதல் வேழ முன்ன ருன்றல்கண் டெயினர் கல்லை
யேமுற வலித ணைப்ப விந்நெச் சேயை யேயும்.

புதுமலர் கணியிற் றோன்றப் புளிந்தகடர்ங் குயத்தி னோன
கதுமென நிலத்திற் சாய்வ கடம்பணி தடம்பு யத்தோ
னெதிர்பொரத் தொட்கி ராதர் யாவருஞ் சேவ கேளுன்ற
விதிர்வி திர்த் தாவிசோர்ந்து மேகினி வீழ்ந்த சேய்ப்ப.

அரிசுர லருவி யாவு மாங்கெயிற் நியரி னோர்பு
குருமலர் வேங்கை நீழற் குவாலுற வீழ்வ வள்ளி
யருளினு ருயிர்பெற் தன் றோ ரறுமுகன் நிருவ டுத்தா
மரைநீழ லுறமுன் வீழ்ந்து வணங்கிய வாய்மை காட்டும்.

கறிக்கொடி யினர்த்துச் சூழ கருத்தரு வினர்த்த கொம்மல்
வெறித்தசெங் காந்தண் மீது வீழ்த்திலின் குருளிருந் தோற்ற
மறித்தகண் ணெறித்த வேரது வள்ளியோ டள்ளி யெய்மரால்
பொறித்தழ லிடையி லாகம் போகட்டு மணந்த தேய்த்தும்.

தோற்றட மருப்பு கொங்கைத் துணைக்குடைந் துருவி னர்த்த
தோற்றவை யனைத்து மாங்குத் துணித்தித ணைமைத்து மீது
தோற்றமன் கொடிச்சி மார்கைத் தொடிச்சிமார் வீற்றிருப்ப
தோற்றவர் வென்று ளாளைச் சமப்பது மரபே யென்னை.

மருங்குலைக் கொம்ப ரொன்பர் வளர்பதங் கொடியே யென்பர்
பெருங்கவி வாண சாகு பேரவை யேனை மாதர்க்
கிருங்கழ லெயினர் மாதர்க் கியற்பெய சேகொ லென்னத்
தருங்குளிர் தழைதொ டுத்துத் தாமரைக் குடித்து வாரால்.

துயர்தரு கணைவேட் கிந்து சோகஞ்செய் நினைக்க சோகப்
பெயர்கொலென் றெயின மாதர் பெரிதுளங் கழத்தா டைப்ப
மயர்வுறச் சிவந்து மேன்மேல் வாஸ்தூய் வருத்தாந் தெய்மே
செயலெசெய் செயலை யோதுஞ் செயலெவன் செயலை யேபெய்.

அழலெரி மடுப்பித் தாங்க ணைக்குண் னகழ்ந்தெ நிந்து
பழகுமை வனமுன் வித்திப் பயனனி பல்வ வாழ்வார்
தொழின்முய லெயினர் யாவுஞ் சுடுநெருப் பிருந்த காடு
தழையுமென் றோதுந் தன்மைத் தனிமொழி யவிர்த மாமோ.

ஏனலான் கிழங்கொ டைய லின்னற வாநி யாவ
காணவ ருத்தி யொன்றே கருத்தின ருத்தி வள்ளி
கோணையுண் டொப்பர் யாவும் கோதற்கு கிவமாக் கண்ட
ஞானியர் வந்த வெல்லாஞ் சிவார்ப்பண நயக்கு மாபோல், (கஉ)

வேனெனு முதனி லுப்பேர் வேடனென் றிறுதி யாதி
கோனாநீ இ யமைய வாய்ந்து குலமுதற் குமா வேடன்
கேளிரா யுரிய சம்பந் திகளெனக் கினத்தப் பெற்ற
நீளியர் மேன்மை யம்ம விளம்புதற் செவிய தேயோ, (கங)

கண்ணப்ப னெப்ப கோரன் டின்றெனக் கலாந்த மெய்யன்
புண்ணெக்க மணிவாக் கெந்தை யுணாக்கிலக் காய தாய
திண்ணப்பொன் னொ வாழ்வின் திருவன னா மேன்மை
நண்ணப்பெற் றுளார்கு நிஞ்சி நாயினே னிறைக்கற் பாற்றே, (கக)

வேறு. பாலை.

பாரரி யோமுதற் காரெலாம் புருவ மகிட
காரரி யாற்கொழுஞ் சினத்தழன் முழுமையுஞ் சூழ்த்
பாரரி யோருரு வாயவம் பணத்தியென் றுணாக்கும்
வாரரி யுந் தியங் கமர்த்துன் வயத்தது பாலை, (கரு)

கணமுந் தாங்குஞ் சினத்தழ லுருவினன் காங்கு
நிலையில பாலைபு நண்பகற் பான்முயம் பிடத்தைப்
புணர்ப்பொ ளார்ப்பொழு துடற்றுவென் கதிநிறற் புலனுய்த்
தணவு மாலைய தல்லதை யுலகெவன் றுங்கும், (கசு)

இன்ன பாலையி னிறைமயல் கமர்வுறி யேனி
யான்ன பாலை முழுதுமார்ந் தகிபதி யனந்தன்
சென்னி நீதுவின் தெரிவதை மணிவொன்பர் தெரியா
சென்னா நாரினி யிறைப்பதன் வெரிசுழல் விரிவை, (கஊ)

உடவி னேய்முழு தெழித்தாய ராற்றன்முற் றுதவுங்
கடமை பாலையங் கிழத்திக்ஞென் றேசுனேர் காட்டுந்
தொடர்ச முலமு கோயெலாந் தொலைத் துடற் பலன்செய்
திடன வாழ்திர் வேப்பினக் களிப்புறஞ் செழிந்து, (கஃ)

வாகை யாங்கணுந் தருத்திரு வின்னதமா மகனே
யாகை யாலதி லமுமடைந் தருள்பெறு கெனத்தஞ்
சாகை யாற்றிகந் தங்கண்மு லத்திற்பா தலம்விண்
போகை யானனைந் தழைப்பது போலவது வாகை, (கஃ)

பிரிந்து செல்லுநர் தனிமைதீர்ந் தின்பமுட் பெருகப்
பரிந்து மல்குபூம் பாவையர் பல்செருகை காட்டும்
புரிந்த நாயகி சேடியர் குழாமெனப் புருடர்.
தெரிந்து மாதரார் தம்மின மெனத்திகழ் குரவம். (எ)

சுரர்சி லத்தமு தரிதுபல் காவலுட் டிலுமிச்
சுரரி லஞ்சுதைத் திரளேபல் கோடிமேற் றெருகுத்தச்
சுரரு முண்கெளி தென்பபோற் றுத்திரி துருமஞ்
சுரர்ம ருத்தினுஞ் சுவைப்பலப் பலம்பல சொரிவ, (எக)

பொன்னி னாட்டினேந் தருமலர் பொன்னெனு மொன்றே
யன்ன தென்பெறு மலர்மல ராடக மரும்பு
பன்னு மாண்கிளிச் சிறைப்பொனாஞ் சுகந்தமும் பாப்புந்
கன்னி காரங்கொப் பணியின முலையெழில் காட்டும். (எஉ)

மதுர வெண்கனி தாத்திரி யீந்துமுன் வலிய
வதிர ளல்கவும் பாலுண வருந்துவ கபோத
மதமு டற்குறு மெல்லுண வழங்கினு மறுந்து
சிதமென் றுங்கட காதியுண் மாதவர் சிவண. (எங)

வேறு. முல்லை.

முன்னம் பதின ருயிரமேன் முல்லை யலைத்துந் துவரையினி
லெண்ணும் புலனப் பழிசுமப்ப தெற்றுக் கினித்தாச் சோழமுதற்
பன்னுந் தேத்து முல்லையெலாம் பலகப் புரந்தப் பழிதூரந்தந்
குன்னும் பயன்மிக் குறுதுமென வுலண கேதோம் புலமுல்லை. (எஃ)

கீர வீரை பிரிவாற்றுக் கினர்பே ரன்பி னுடையானைச்
சார வடுத்தாங் கானிரைக டாமே பொழிபால் குடத்தியர்கை
யார நிறைபல் குடத்தியரா யடுத்து மடுத்தெந் கண்ணம்பாம்பி
யேர வளர்க்கு முல்லைமுத லிறையுட் குறிப்போர்த் தொழுகுநர்போல்.

கடியோர் சிறிதில் பொற்புக்கள் கஞல்கற் பகமுந் தலைவனாங்கும்
படியோங் கார விதச்சித பஞ்சாக் காங்காட் டிதழியெனும்
வடிவோங் கியதற் பகங்கள்பல மல்குந் துத்தேநா ததியிதற்கந்
நெடியோ னாழி நிகர்கொலென நிறைபால் வெள்ளம் பாந்தொழுகும். (ஏ)

ஆயர் மதிக்கு மண்டர்பல ரங்க லாரிந் திரைபல்லோர்
பாய விதழி செருந்திபல்கற் பகமான் தேனு மத்தொலிகண்
மேய பூவைக் குலமரிகன் வெண்ணெய்க் குடம்பால் வெள்ளமடுத்
தேயும் புறவைப் பாற்கடலொன் றென்னு மினுவோ விதன்பெருமை.

வேலி கடவாப் பிற்தொட்ட விரைப்பூங் குளத்து நீருண்ணைச்
சீல முடன யாசகமாச் செறிபுல் லுண்டு குறுமுயலுஞ்
சால விரத நெறியுலுமேற் சாற்றும் புறவந் தனிபுரக்கு
ஞால மகிண னருளினல நலிற்ற லெவனா மினிப்பிறநாம். (எஅ)

வழிபா றருமான் கன்றினமு மான்கண் றினமு முடன்வினையாட்
டொழியா துகைப்ப மகாரினுமிக் குறமார் பணைத்து மடியிருத்திக்
கழியா வுலகைக் கடவினாப்பர் கனிவாய்ச் சியரல் வாய்ச்சியர்க
ளிழியா நீத்தோர் கரும்வாஞ்சித் திடுப வெனிற் பி னிசைப்பானேன்.

எவனா மின்சொ னிகராவ தென்றுட் கலுத்தாய்ச் சியரான்பா
துவரா சழலிற் காய்ச்சியுமேற் றேயா மத்திட் டதுதிரளு
நவநீ தங்கண் டிச்சாந நலத்தா லன்றே நினைப்பு கழ்த
லிவனோர் குதுமப் பெருமையுமென் றெரியிட் டிருக்கி யின்புலுவார்.

அடரு மிடரார் புரிந்தாலு மாகுழ் வலத்தார்க் கபிவிருத்தித்
தொடர்பே யாமென் றிடலோர்ந்தாந் தொலுவி மார்காய்ச்சான்கீர [யா
முடனே ததியாய்நனிசுவையுற்றுடைமத்தினில்லெண் ணெய்ச்சுவை
யிடா வருக்க நெய்ச்சுவையா யின்றி யமையாச் சிறப்பமைந்த.

அர்க்க னுதவிக் கிதுகைம்மா ருகென் றண்ட ரவண்விளைக்கு
முர்க்க மாட மாடகமுன் முதிர்பச் சைகணி லம்பொன்முதல்
வர்க்க மிரவி யினாப்பாற வதிபல் விரவி யெனக்குவிப்பார்
சொர்க்க மினையோ பொன்னென்றே சோம்பே நிகட்கேயிடமா மால்,
உலகம் புரப்போன் றனைப்பொதுநீத் தொருதன் றனக்கே சிறப்பாக
சிலவ வகித்துக் கொண்டொளிருசிலனென்றேவைந்நினைத்துறையுட்
ருல்லு மிருத்த லகப்பொருணூல் கடறிற் றிதனுக் கென்றுபெரும்
புல்லா ரிரைக்கும் பெருஞ்சிறப்பிற் பொலிவ தனைய பூம்புறவம். (அங)

உலகும் புறவத் தண்டர்கடம் மாயி லுதிப்ப வானாய
யலகின் றரிய தவம்புரிந்தோ யனைய புறவின் றவமெளரிதோ
குலவும் பெருஞ்சீ ரானாயர் குழவி னேசை கேட்டருளி
சிலலொண் சடையோன் விடையிவர்த்து நேரே வரும்பேற் றினதம்ம.
வேறு. மருதம்.

பொன்னுலகைத் தருச்சுதன்மை புரியமா ராமகளிர் போற்றுஞ் சீர்த்தி
பன்னமுலைச் சுகிசிந்தாமணிமுதற்பன்னிதிபோக வகையில்வாழ்க்கை
சுன்னினுமிக் கார்வமுறத் தடமலர்க்கண் குளிர்காட்சி தாவா தென்று
உன்னுலகத் தெனச்சுரகோ வுதிதேவாய் வழங்கிலத்தும்ருதமாதோ.

ஊடுதல்கா மக்கின்ப மெனுஞ்சுருதி யிலக்கணநீ துண்மைமேயெய்வன்
நீடுபெற நிதரிசன விலக்கியத்தாற் றேற்றுநவி னினுவே பூத-
னீடுதிணை யாய்வளஞ்செய் நினைவினுல கபிவிருத்தி நிபமாய் நின்று
கூடுதிணையிம்மருதக்குளிர் திணையே விதன்பெருமை கூறற்பாற்றே.

பொன்னிநதி யெனும்பெருஞ்சீர்ப் பூங்கொடியொன் றரிசொனநி முதலா
ப்போதும், பன்னதிய பெருங்கிளைகள் பற்பலகாற் றிழுகிளைகள் பாம்ப
நீட்டித், தன்னிகர்பல் வயறழ்த்துத் தருபைக்கூழ் நிராபூத்தூத் தானி
யாதி, மன்னியபற் பலவகைய வளம்பழுத்தே யெஞ்ஞான்ற மல்காநிற்கும்.

இன்னமுதம் பருக்கிவளர்த் தெடுத்தினிது பாராட்டி. யினிய ஓட்டித்
தென்னருணற் றுயெனவே சென்னிறைகாவிரிமுலைத்தாய் செவிலிகைத்
தாய், மன்னியபாராட்டுதலாயுட்டுறுதா யைவருந்தாய் வழிச்சென்மார்போற்
றன்னிடையை யாறுகடாந்தனித்தனியேகிளைத்தொழுகத் தாவாநோங்கும்.

வேறு.

உலகெலா மளித்திடற் குரிய போரு
ணிலவுமா வெள்ளமே நிகர்செல் காவிரி
வலனிமிர் தருபிச வாகந் தாயினை
யிலகநீர் கண்டசே யெனக்கண் டார்ப்பால். (அக)

கண்டிடு முழுவாக் கவேவன் மாமக
னொண்டொடி நிறைய முணர்செல் மேயென
மண்டொலிக் கிணையெழ மருவிச் சூழ்ந்தென்
றெண்டரு கால்களி னினிநி யக்குவார். (அக)

அருள்புக நெகிழுமெ யன்ப ருள்ளெனத்
தருபுனன் மடுத்தலு மள்ளர் தண்வயல்
வருகமர் விரணந்தீர் மருத்தொ முக்கலு
மொருவியாங் கொழிந்துசா லுறக்கு னழந்தன. (அக)

பாலனை யுறைப்பவுட் பயிலு மைந்தெழுத்
தாவபன் முறையெழு தன்பர் போன்மெனக்
காவுபல் பதல துகத்தின் காற்பினைத்
தோவறு களமாரங் குழுவர் பன்முறை. (அக)

ஐந்தெழுத் திடையரு தமைபுந் தாமனத்
துந்தொளி யெழுதவி னுழுத சால்வழி
வந்தெழு மணிகளும் வாய்பின் மாயை
மிந்துறழ் வளைகளு மிமைக்கு மெங்க னுழை. (அக)

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

௨௫

கமமொழித் திதம்புரி காஹு மேலலத்
தமாகி தத்தினு மபேத நெஞ்செனக்
கமையென வோர்தரக் காட்டு மாண்பினொப்
புமைசெயன் முறையெனப் பரம்பு கைப்பரால்,

(௧௪)

இளகியைத் தெழுத்தமைந் திலங்கு நெஞ்சினிற்
பளகிலன் பசைவற நிறுவும் பான்மையின்
வளநிறை பற்பல சாலி வாலிய
முனையெழ விதைத்தனர் மூசு மள்ளர்கள்,

(௧௫)

அன்பினில் வேறலா தவிரு மொண்சிவ
மின்புற வெழுதலி னெழுந்த வெண்முனே
பின்புருத் திரன்முனோர் பிறக்க மேவலின்
முன்பித் தொன்றிரண் டாக மொய்த்தன,

(௧௬)

பருவமுற் றன்பெடுத் தமல பாதம்வைத்
தருமையின் வளர்த்தலி னனைய நாற்றினை
வருபுனற் கழனியின் மள்ளர் மாதர்கள்
பெருகிய வாழ்த்தொலி பிறங்க ஆன்றுவார்,

(௧௭)

அருட்புன லிடைவள ரன்பின் ரோற்றம்போற்
றெருட்புன லிடைவளர் திகழ்பைங் கூழினை
யிருட்பழ வாதனை யேய்ப்பச் சூழ்ந்தன்
பொருட்படா திரிதரப் புணரும் பல்களை,

(௧௮)

அருண்முறை நவிலுமைந் தெழுத்தென் வாளினு
லிருண்மல வாதினை யிரித்தல் போன்மென
மருண்மது நுகர்த்தரு மள்ளர் மாதரத்
தெருண்மலர் வயற்களை சிதைத்த லாற்றுவார்,

(௧௯)

நசுனா ரருள்வசத் தியைந்திட் டேபழ
வாசனா மலந்தெழு வாரின் மாந்திய
நேசநா நியமது வசத்தி னின்றெழு
தேசநாண் மலர்க்களை சிதைப்பர் யாங்கணும்,

(௨௦)

பளகொருங் கொழித லும் பரவு மொண்சிவ
வினையனு பவமுனே விரவி நின்றல்போல்
வளர்புகுஞ் சாலிகண் மள்ள ரோம்புறக்
கிளரும்வெண் கருவகங் கிடைத்தெ முந்தன,

(௨௦௧)

சூதுவன டிராணம்.

கருமுதிர்ந் தெழுந்தநெற் கதிர்கள் வெண்மைமுண்
மருவியொண் பசுமைபின் செம்மை வாய்த்தெழு
தருமொளிர் சத்துவந் தமசு பாசத்த்
தரனாரி யயன்முறையலிருந் தோற்றம்போல்.

தனிநுக ானுபவந் தாவில் யாவர்க்கு
மினிதுற விரிந்தரு ளியல்பி னுட்கரு
நனியெழீஇ நெற்கதிர் நலக்க முற்றிய
பினரரிந் தரிக்குவால் பிறங்கு போர்செய்வார்.

அரிதனக் கரியெனு மசலஞ் சாய்த்திட்டுர்
கருமுகிற் படைஞர்புக் குழக்குங் காட்சிபோல்
விரவுநெற் போர்கள்பார் வீழ்த்த மள்ளர்குழ்
நிரைசெறிந் துழக்குவ மேதி நீன்குலம்.

அழுக்கினை யழுக்கினு லகற்றல் போன்மல
வழுக்கினை மாயையா லகற்றல் காட்டுவ
வொழுக்கிய மேதிக னுழக்கி போய்தநபின்
குழுக்கொனும் பலாலமுற் கோது நீக்குநல்.

தொழில்பல கருவிக ளோடு தோய்ந்தினைத்
தொழிபினைப் பாடியா ருயிர்க னுற்றெனக்
கழிபலா லம்முதற் கடித கற்றிய
வழியொளிர், நெற்குவால் வயங்கும் யாங்குணம்.

நழலா ருடனுநி னிரியுந் தம்பெரும்
பீடெனச் சிற்றினம் பிரிந்து நல்வினங்
கூடுநர் போற்பதர் நீத்துக் கோடுதாரீஇ
நீடுநெற் குவால்கள் பன் னிலையிற் சார்வன.

ஆறினென் றாசநன் னீதி யான்மலழ
யாறினென் றறனிறைந் தனைத்து மேம்பழில்
வாழ்நென் றியநன்றி யபுர்த்தி டாமன்மு
ஹினென் றாசருக் களப்ப ராங்குளார்.

ஐம்பெரும் பாகநெல் லனைத்துங் கொண்டுசென்
ஹம்பெரும் பாகமா யவைமுற் றுய்ப்பாரற்
றம்பொருள் பாத்துணத் தருமெ னூற்பொரு
டம்பொரு ளாகவே தலைக்கொள் வாழ்வினென்.

கண்ணல்கண் மஞ்சள்பல் கதவி யாதிய
துன்னுமே னலைமுதற் றொருபஃ றுனிய
மின்னிலம் வினாவன வெல்லு யில்லை
வன்னமுற் றுறவிநித் ததைத லாவசேர. (௧௧௦)

அனைத் துல குயிர்நில யாக மல்கியே
யினத் துயர்ந் தொளிசுவில் வினிய தண்பனை
யுனற்கருந் திணையெளி டென்த லெங்கு
மனக்கொள நிறைபெரு வனனை லாமரேர. (௧௧௧)

வேறு, அகத்தல்.

உதக வேந்தனென் றெமையுல குரைப்பமுற் றுலகுக்
குதக மீவதிங் வுததியே யாதவி னுதைச்சா
ருதக மேமம்பினப் பெயர்நிலைத் துறுமென வருண
னுதக கோக்கிவீற் றிருப்பது நெய்சலி னுதகம். (௧௧௨)

பூதி சுண்டுகை முதற்கிவ சம்பந்தப் பொருளி
ஹி பூசையாற் றன்பர்போற் பாதாங் வருண
ஹாதி முட்புனை சிழற்றளி யூன்றியங் வம்பற்
கோது சீர்விழா வெடுத்துவிண் வெனபெற் றுவப்பார். (௧௧௩)

இரங்கு துன்பத்தி னிறுதியே யின்பெனப் பிரிந்தா
மிரங்கு மிக் திணை யெய்தினா கோற்றிருந் திரங்கி
மிரங்கி மேற்கொளு மீசனென் றெண்ணிமுண் டகங்க
மிரங்கு வண்டெழிற் சுண்டுகை நீறுபூத் திலங்கும். (௧௧௪)

புண்ண நீழலிற் கெடவாற் கிறுதியுற் புணரி
மன்னு சிற்றிலைச் சிதைப்பவுன் வருந்தித்தம் மார
மன்ன லைமேல் வீசலுங் கொடுசெலு மன்னற்
தன்ன கொண்பெரு றுறிற்கொளத் தாழ்க்குமோ சலதி. (௧௧௫)

என யாய்வுறு துயிர்க்கு னிறைவென வலைகு
ஹி மீன்கவர்த் திடினெமக் கடனகொலென் றலைமேற்
பொகண் மீதுநீஇப் பாதவர் துதையுமீன் சால
* மாகி லீன்பல சாலங்கள் வீசுபு வலிப்பார். (௧௧௬)

விழியை யொப்பெனப் படுகட லுடனவிரா யாற்றல்
செழுமி சிற்றிராற் காண்டுமென் றலைஞர்மேற் கினர்ந்து
முழுத சுண்கரைக் குவித்தபன் மீனெனா முதங்கடர்
செழுது னேசிய குணக்குவர் மேலுமங் வினைய. (௧௧௭)

* மாகு - வலைமணி.

துறைக டோறும்பன் மரங்கலத் தொகையிலுட் டுதையு
நிறைபொ ருட்டுவால் கொணர்ந்துகைத் தோணிக ணிகழ
வறைக டற்கரை யளிப்பமா ணவர்குலக் காழ்ந்த
பொறைக விப்பொரு ளெடுத்தரு ளாரியர் போல, (ககஅ)

உருவ ிட்களத் திற்கய லன்றென ளுணர்ந்துங்
கிருத காடினி யத்துட னெண்ணிய கிலையாய்
மருவு கென்றுகொ ளுமண்சாங் குவாரிகீர் வாக்கிப்
பெருக வாற்றுமுப் போக்கெல்ப பாங்கும் பிறங்கும், (ககஆ)

என்ன தேத்தரும் பொருளுலா ரியலும்பல் கலத்தாற்
துன்ன கன்கரைக் குவித்தெலா நிலங்களுந் துதைத்து
முன்னி யேற்பநா டொறுங்குறை வறத்தரு முகன்மைத்
தின்னி லத்தியல் பென்னிலா ரிதற்கிணை யிரைப்பார், (ககப)

எம்மை யாளரு ணம்பிபோற் றதிபத்த ரொனுஞ்சீர்ச்
செம்மை மாமணி யுலகெலா மொளியுறத் திகழ்த்து
தம்மி யற்குலத் தவதரித் திட்டமா தவஞ்சார்
நன்மை யாளரிந் நிலத்தவர் பெருமையார் நவில்வார், (ககக)

திணைமயக்கம்.

குன்றி ளந்தினைக் கதிர்நகர் குரங்குக்கொற் றவைதன்
மன்ற ளிக்கலை யூர்தியை யினமென மருவுந்
துன்று திண்பா லுண்புற வமையினஞ் சொரியா
நின்ற வெண்மணி பரலெனச் சென்றுணு நிற்கும், (ககஉ)

வரையி ளஞ்சிறு மறியுகைத் தான்முலை மடுக்கும்
வரையு ளைப்பொலி முலையுணும் வனரினா மழவு
வரைமி ளைந்துசென் றும்பல்கண் டியில்வன மருதம்
வரைய கின்னிழ லுறங்குமிக் குணவரு மும்பல், (ககங)

அமைவெ டித்தெறி மணிலினாக் துணங்குமீ ஓகுருங்
கமைகொ டிக்குலத் துதைப்பவிண் பறந்துறுங் கழைமே
லிமிர்பொற் கோங்கிடைச் சியர்க்கொளிர் காசனெ ிவ
நிமிர்பொற் கொன்றையம் பணத்தியர்ச்சனைத் தொழினிகழ்த் தும்

உழும்ப கட்டினை யோட்டுவ நெல்லியொண் கணிகள்
வழங்கும் பூகதந் துவர்க்கனி மறவருண் மகிழ
வொழுங்கு மீந்திருங் கணிகளும் பாத்திய ருவப்ப
முழங்கு வாரியீ ளெறிவன மறத்தியர் முகப்ப, (ககரு)

முல்லை யான் பொழி பாப்பு கு முளரியந் தடத்து
 னொல்லை வானைதாய்ச் செருந்திவி யுகுப்பவங் வறுபால்
 வல்லை யத்தட நிரப்பிவா ரிதிப்புலான் மாற்ற
 வில்லை மாலெனக் காசைமே லலைவனை வீசும். (கஉ-க)

தாழை யின்கனி தகர்ப்பவிழ் மாங்கனிச் சாறு
 வாழை யின்கனிச் சாறுமுன் னாறு வனர்முட்
 டாழை தாதுகுத் தாங்குநோக் குநொலார் தவள
 வாழை யாதினென் றேறுதிய விம்மிதம் வழங்கும். (கஉ-௪)

வேறு.

எண்ணாப் பென்கொடுத்தா எரிசைபழிச்சப் புரும்புலவ னியம்பு வாக்கிற்
 நண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்த னுஞ்சோழன் குளே யென்று, மண்ணாவு
 னுஞ்சோழ மண்டலமே யென்றுமுரை வருமே லெந்த, விண்ணாகிப் பாவு
 மிந்த மேனாட்டின் பெருமையெம்மால் விளம்ப லாமோ. (கஉ-௫)

திருநாட்டிச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (க.௮௦.)

திருநகரச்சிறப்பு.

வேத முன்றிலை வினங்கெயர் வேதமு வேந்தர்
 சோதி நாட்டி. னுட் சோழநா டி. தனிடைத் துலங்குஞ்
 சூத கானை ம. தனிடைக் காண்டமே துறையு
 மோது குத்திரஞ் சிவாயை மைந்தெழுத் துமைமகோன். (க)

உலகெ லாரிதைத் தொவிரமுனி வாரொலா மொருங்கே
 நலனெ லாமெனி தருள்வநிந் நகரென நனுகி
 நிலை லானை வாதசா குவமுனி நிவாசத்
 தலமெனாமும் பெருத்தருந் திருவுசாத் தானம். (உ.)

அகில வேகத்து மவிர்சிவ தீர்த்தங்க ளைத்து
 மகிலை மாமுனி வரும்புகுந் தழைப்பவந் தாங்கே
 சகல பேகமோக் கங்களுந் தந்துவாழ் தவிஞந்
 சகல தீர்த்தவா சிராயிந் திருவுசாத் தானம். (ங.)

வேறு.

வார்கொண் டருமை காட்டியவா வளர்க்குஞ் சுபயோ தரக்குடைந்து
வார்கொண் டிடாமுப் புடையினநீர் மல்கப் பொறையாற் றிலாங்கலிகள்
வார்கொண் டோடி ஁டுவொணின் மலிநா ணச்ச முடனடுங்க
வார்கொண்டளிக்கும்பயோ தரநீல்வார்கொண்டெனக்குழ்துடனுதவும்
மண்ணின் மடவார் முலைக்கொவ்வா மாபினெமைத் தாழ்த்துந்நொவோ
யெண்ணின் மடவார் தமுட்டேவ வியல்பிற் பெருமை யெழின்மாதர்
விண்ணின்மடவார்முலையொத்தே தம்விழுப்பமுடையேமெனக்களித்தா
குண்ணின் மடவா ரினநீர் த்தெங் குவணை முழுதுஞ் செறிந்தாடும். [ங்
தேவ வழிபா டாதியபல் செயல்கட் கெமையின் றமையாமை
மேவு மெமக்கோர் சிறிநொவ்வா விண்கற் பகங்க ளெமக்குமே
லாவ தறிது மெனமேற்றென் றதனைத் தாழ்த்தி மடல்கிழிதாங்
கோவு பாளை றியையினகு முவணை மேலு மிலாங்கலிகள். (௧௬)

மும்மைப் பயனுந் தருநிசமில் மூதார் செறியு மிலாங்கலிக
ளம்மைப் பயன்வீ டறத்தளிக்கு மதனாற் றெருட்டு தூலன்வை
யும்மைப் பயனி னளப்பிலகாய்த் தோம்பு வார்க்குப் பெரும்பொருட்
தும்மைப் பயன்கூட் டிதெருட்டு மென்றுங் காட்சி யளவையோ,
இனத்தா லெந்தென் றுணாக்குமள வெய்தும் வால்கற் பகமென்னுங்
கனத்தா லுரிஞ் யதிமதுரக் கவினீர்ச் சூல்பெற் றிலமென்னு
மனத்தா லிச்சுற் றறல்பெயச்செய் வளஞ்சால் புவிக்கற் பகந்நாயின்
வனத்தா ளாவோ தரிதெனுமா மல்கிப் பெரலியு மிலாங்கலிகள். (௧௭)

ஆற்று நீரை யும்முவராக் காழி நீருண் டதைமாற்றிப்
போற்று நீராக் கெம்மின்றிகும் புனிதச் சுவைத்தாக் கிலாங்கலியென்
றேற்று நீர் * மையப்பொழில்சூழ்ந் திலங்கு மெவர்தீ யினமுவர்த்தாற்
றேற்று நீர்மை கல்வினத்தைச் சேர்த்து வயங்குந் திறம்புரியார். (௧௮)

அறன்மிக் களிப்போ மெனக்குவணை யாசனவனா லுதவிபெரு
நிறைபொற் றருக்க ளவற்கோவா நீழல் பரப்ப வாளாநாந்
தறையுற் றெழனன் தலவென்னுந் தாழை நிரைகண் மேலோடிப்
பொறையுற் றலிபூந் தருமேலும் பொலியப் பரப்பு நறுநீழல். (௧௯)

ஆய துணர்ந்தாக் கலிபூக மயம்பை கரும்பு முதலாவ
பாய விழியா யிதத்தவன்வான் பதியாக் பகங்கட் கிதஞ்செய்வ
வாய பசிய தண்ணியவே மற்றவ் ளுடையேம் யாமென்ன
மேயந் சூழநீழ் வெளியெல்லா மிலைந்நு கிரைந்தாக் கணியெய்வ. (௨௦)

* மை-மேமை.

மருதத் தலைவி தனைப்புக்கும் வானிற் தலைவற் குண்கலத்தி
னருமைத் தவள நறுஞ்சாலி யன்னம் படைத் தாங் ககல்வானில்
விரவிப் பொலிபைங் சதலியின விரிமெல் விளநெட் டிலையினிலை...
யுருமுற்றியவெண் முழுத்திங்க ளொளிகாண் றமர்ந்து திகழ்தருமால்.

அனைய மதிமேற் செந்தாதிட் டலராம் பிரந்தே னுருத்தமுதிர்
கனியும் வருகைச் சூகதலிக் கனியோ இருப்பத் திகழ்காட்சி
பினையத் தலைவி பருப்பொடுநெய் பேணுஞ் சுவைய முக்கனிக
ளினிதத் தலைவற் கன்னமுட் னிலங்கப் படைத்தா லெனப்பொலியும்.

குளிர்பூ கதமேற் றியையனறுங் கொடிகள் படர்ந்து துவன்றியின
தளிர்க ளுடுக்கி யெனத்துதையத் தாவில் பழுக்காய்க் சூலையிப்ப
மிளிர்பூ முகையோர் மெல்லிலையின் மீது பொருந்து டிலேநாக்கி
னொளிர்தாம் பூலம்பெண்கண்ணத்துடனாங்குதவிற் றெனவொளிரும்.

வேறு.

சுர்முழு தாண்புக் கிண்டுத் துதைதலால் வெறிதா மன்றோர்
புரமுழு தவற்றை யெல்லாம் புரப்பதெங் கடனன் றேருவென்
றுரமுழு தருளிக் கோயி லூர்முழு துடுத்து மேற்சென்
மாமுழு திண்டு சோலை வான்முழு தாணிற் சூழும். (௨௩)

சந்திர காந்த மாடந் தருகவை யமுத ரூப
மந்திர நாத வீற்று வயங்கொளி மேனி மாணு
மிந்திர நில மாட மிடையின்மா ணிக்க மாடந்
தந்திர மயமா தேவி சாமிமா மேனி மாணும். (௨௪)

பொன்மணி மாடம் வானிற் பொலியவம் புதங்கீழ்ச் சார்த
லன்மணி நிறத்தன் றன்மாட் டயனெழு தேற்றந் காட்டும்
பின்மணி முகின்மே லாகப் பிறங்குமம் மாட மன்ன
மன்மணி மலையோன் றன்பான் மாடுலழு தேற்றந் காட்டும். (௨௫)

நாகமீப் பொலிவி லோத னங்கொஞ் செங்கை நீட்டி
மாகமீப் பொலிவா னோரை வருகென வலையப் வண்டோர்
தாகமீப் பொலிய வேள்விச் சாலபுக் கிண்டி நானும்
யாகமீப் பொலிய னுக்கொண் டின்பமீப் பொலிவர் யாண்டும். (௨௬)

அரிவைய ரல்கு னாக மரைக்குடுப் பதும்பொன் னாகந்
தொரிவையர் மருங்கு னாகந் திதலைமென் முலைய நாகம்
வரிவிழி கருமைநாக மறைந்துறை கடவி னாகம்
புரிசுழன் மிசைப்புன் னாகம் போதுமென் னடைபெண்ணாகம். (௨௭)

கதிர்கிரி மைந்தர் வாகங் கரிபரி முதல வாகங்
கதிர்கிரு மணிய வாகங் தாமனுஞ் சமழ்ப்ப வாக
மதில்கண்மே * லெழுவு வேக மறைமுழு னுணர்வி வேக
மதிமனத் தொளிரு மேக மாளிகை யிவரு மேகம்.

(௨௮)

மாடமும் வாவி தாமும் வயங்கா விந்த நேரு
மாடவிர் முகங்கா ரோதி வயங்கா விந்த நேரு
மாடவர் சுத்பாய் மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரு
மாடவர் சுத்பாய் † மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரும்.

(௨௯)

மாதர்வா னாம்பை யென்ப வண்கவா னாம்பை யென்ப
மாதர்கூ றியலுந் தேனாக மனங்கனி னியலுந் தேனாக
மாதர்செய் விழியுந் தேனே வளங்கனி மொழியுந் தேனே
மாதரம் பொருவ கொங்கை மலர்க்குழ றருவ கொங்கை.

(௩௦)

கிலைதழுஉங் குடியெ லாங்கைக் கிலைவழுஉம் யாண்டு மாதர்க்
கிலைதழுஉங் காராம்பு யங்கை கிலைதழுஉம் ‡ வாராம்பு யங்கை
விலைதழுஉ மடவார் கண்டம் விலைதழுஉஞ் செவிக கொண்காண்
முலைதழுஉ மலையெ லாஞ்சொன் முலையெழுஉங் கழனி யெல்லாம்.

சுள்ளளிப் பனவாங் கென்றங் கடிமல ரினங்க னேயக்
சுள்ளக மெப்பெ ருக்கிக் சுளிமயக் குழை வண்டே
§ சுள்ளகம் பயில்வ ரின்னொர் கண்களே யவைக ளாற்றங்
சுள்ளகப் படுவ வன்னொர் காலையர் மனங்க னேயாம்.

(௩௧)

கிதைமலர்ப் பொழில்ல கோகண் ணீர்பொழி றிலையெவ்வெழுஞ்
கிதையளி யியங்க ளாதி திறங்களை யிங்கு நீ
நதைமலர்த் தருக்கண் மாட றிணைகளே கொடிய நன்னும்
பொதையின்வாய்க் தலர்க் குற்றிப் பொவிவடி முதல்க னேயாம்.

(௩௨)

இவறியன மலர்க னேயாம் விளியிய னுருபி னென்றே
யறிவில டடங்க னேயா மமர்த்தலா டவர்க டடவே
முறிதரல் விருக்க மாதி மூடஞ்சோ திடநூற் கூற்றே
பிறிவதி வினைக்கு முாமே பிணிமுக மஞ்ஞையேயாம்.

(௩௩)

* எழுவுவே சும் எனப்பிரிக்க.

† மார்பம்—ஆகுபெயர். ஆன் தவர் சுத்பு ஆம் மார்பம் எனப்பிரிக்குக.

‡ வாராம்புயம்—வடமொழிச் சந்தி போல்வதொன்று. முருகேசனென் பதுபோல.

§ சுள்—முதலிலைச்சொழிற்பெயர்.

செல்வமிக் குடையார் மாடச் சிறப்பெல்லா நோக்கி யென்றோ
மொல்லது புரிது மென்பா ரூருற்றுமென் மணிமா டங்கள்
செல்வமே லுலகே ழப்பாற் சென்றவோ நின்ற வோமற்
செல்வதெங் கெம்மா லம்மா வுரைப்பதெனப் பொருட்பெ ருக்கம்

இன்னன வலகி லாத வியல்வனங் ளவன்று மிந்த
நன்னகர்ப் பொதுமை யாய நன்னமுழு தினைப்பர் யானோ
மன்னகத் திடைப்பு தத்த வலக்சிறப் பாம்பு வத்தாட்
கொன்னுமென் னறிவோ வில்லிக் குட * மெனிற் கூற லென்றும்.

வேறு, புறநகர்.

விண்ணி யங்கினுஞ் சிறையினு விரிந்தனன் வேந்த
செண்ணி யங்கவை † நோற்றெனும். கால்கள் பெற் றினிராம்
மண்ணி யங்குது மெனக்குல மலையெல்லா மொருங்கே
யண்ணி யங்குதல் போன்றன வவிரமணி யிபங்கள். (௩௭)

உலக மெட்டினீற் றும்பல்க ளும்பர்செ ளும்பன்
மலைமு னாவன தாங்குமா நிலத்தைமென் மலர்த்தார்
மலைய வேர்ப்புயத் தாற்றுமன் னவணமேல் வகித்தார்
குலவி யெப்பகை யுத்தெது மும்பர்வா ‡ மும்பர். (௩௮)

கண்ணி னோக்குவ திகந்தமே முடிவிடங் காணு
விண்ணி னோக்கினு மன்னதே பெண்ணிலார் விரிப்பா
ரெண்ணி னோக்கியந் நீட்சியு முயர்ச்சியு மென்ப
மண்ணி னோக்குகா செனத்தகு நிபக்கன மாண்டி, (௩௯)

முத்தி தத்திப நிலைக்கன நினைக்கொண்பின் முகிலோ
டத்த வெற்புத யாசலத் திருகட ரவிற்கான்
மத்தி நிற்தல்கங் காழினை மருமமொண் டிருவை
வைத்த மால்கரிக் கருள முன் வந்தமை வயங்கும். (௪௦)

உவமை யாகுபே ரென்பசில் ளாறுத லொழுதுந்
தவிர்ம ருப்புவிற் றிலகமின் னநிர்முழக் கசனி
திவளக் டாமழை யாதிய வியலுது திறத்தா
லெவன தாகுமண் ணியங்குகா ரொணுந்திற விபங்கள். (௪௧)

* எனில் என்பது தேற்றப்பொருட்டி: ஆலவாய் சிவனுலகாளு லென்ற
திற்போல.

† அவை அரிந்தனனென்றியையும்.

‡ உம்பரீறு போலி.

இரும ருப்பிரு பால்வளைத் திடைக்கா மூலந்
தெரியி பங்கறை மதிமிசைத் திகழ்முனி லெனப்பார்
மருவு காரினைப் பிடியெனப் பிடித்தனர் வாய்விட்
டொருவி லுட்பயத் தோடுமுட் பயமெலா முருப்ப, (௪௨)

வளைந்தி யைந்தவெண் மருப்பினைக் கீழுற மண்மேற்
புனைந்த சுண்டநேர் கண்டவர் சேய்மையிற் றாய்மை
புனைந்து சீருப ராகநா ளின்தென்ப ஈயிர்ப்பார்
வளைந்த வங்கமைந் துணர்த்தில தென்னென வியப்பார், (௪௩)

சுண்ட மேனிலிற் தாசிலிற் மதமழை சொரியுந்
கொண்டல் பற்பல வம்மத வெள்ளத் தூந் குழமுற்
தெண்ட ராஅநீண் டகன்றுள் விபிலைக் களங்கண்
மண்டு பற்பல சிதைக்கல வாரிதி மாணும், (௪௪)

வேறு,

அரங்கமல் கரிவலி யடர்க்கு மாற்றல
* குரங்கம லுளைசிலு மிதப்பிற் கொண்டன
தரங்கமன் னிரையெனச் சாற்று சால்பின
தரங்கமந் துரைலிளை லுணைபற் பல், (௪௫)

குலமகண் முகமெனக் கவிழ்ந்த கொள்ளைய
கிலவுற வாகண்டெழி ளிபிர்த்த நெற்றிய
வலவளைப் படைப்பல னைமத்த வச்சென
விலகுற ளாகிய வெண்ணில் கந்தூசம், (௪௬)

பனிக்விளிற் கருமணி பதித்த லைத்தென
விளங்கிரு விழிசரு கெய்கல் வீழ்வன
வளங்கனி யமம்பைய மலரி வீண்மட
வளங்கனி செவியின வளப்பில் கோடகம், (௪௭)

மாந்தளிர் காவின் மார்புங் கண்டமும்
பாந்தொண் படமெனப் பகரும் பண்டின
பொந்தெழிற் பகையுங் குருதி போகப்பாய்ந்
தேந்தெழிற் குரத்தின வெண்ணில் பாடலம், (௪௮)

வீதிமண் டலமுதல் விரிய மீரொன்பா
னேசரு சாரிமுற் றியைந்த லைங்கதி
யாதிய கதிகன்பற் பலவு மார்க்கன
கோதறு குணத்தன வெண்ணில் சூத்தமே, (௪௯)

* குரங்கு முதனிலைத் தொழிற் பெயர்,

எட்டிடம் வெளுத்துமுற் றிலக்க ணம்பெறு
மட்டமங் கலமிட மைந்தில் வெண்மைவாய்ங்
துட்டுள பஞ்சகல் யாண் மென்பன
கட்டழ கமைந்தன கந்து கம்பல.

(௩௦)

வெரிசிமிர் பல்லண மிதவை யும்விழி
யிருகடை. மறையத னெனுஞ்சிற் றுமையு
புரையில்வால் வால்களுந் புரோத னெண்ணெய்
பரிக்கா தாங்கமென் பாண்மை தேற்றுமால்.

(௩௧)

தெய்வத மணிமுத லாகச் செப்பிரண்
டைவிதச் சுழிகளு மவ்வங் வெல்லையு
தெய்வகை நலங்களு மினித எப்பன
வவ்வகைப் பரித்திற னைறவ தென்னினி.

(௩௨)

ஒருருட் டேரினை யோட்டி யும்பரி
னெனொனும் பிறர்சொலி னிறுத்தி மேருவை
யோரியற் புலமையோ ரொப்பின் தென்னுமா
சீரிய தேரினஞ் சிவனு மெண்ணில்.

(௩௩)

மிசையுலா வமாரும் வேறு ளார்களு
நசையுலாந் தம்பதி ரதங்க ளையெனத்
திசையெலாம் பார்த்துமேற் கடந்து சேடுணரா
மிசையெலாம் விரிந்ததே ரொல்ல யில்லன.

(௩௪)

ஒத்தன மெனக்களித் துலாய வெற்பெலாங்
கொத்துறு சிறையர் இ வீழ்த்த கோனகர்க்
கொத்தெழுந் தணிசெய்வ நன்றி யோர்ந்தபொற்
கொத்துறு மணிநீரை குலாய தேரொலாம்.

(௩௫)

ஒய்வற மறுகெலா முருளிற் செம்பொனே
தோய்வறப் புரிந்தும்பர்க் சுவர்க்க மாக்குமான்
மீயெழு தாளிபொன் னுலக மேவுவித்
தாயதை வையமே யாக்கும் வையமே.

(௩௬)

இந்நக ரிரதநோக் கினர்மற் றேனைய
வென்னவு மருவருத் தியைத் தோர்பொரு
ளென்னமுன் வையமென் றிசைப்ப வப்பெய
ரன்னவைக் காகிப்பின் பொதுமை யாய்த்தென்ப.

(௩௭)

விதிசத் மரிசத் மாதி வெட்குறு
மதிசத் மரிசத் வகைக ளோயவண்
விதிசத் சமரிசத் மருத்த மன்பெயர்
பொதிசத் மாங்கணைப் புறத்து மின்றயோ. (ங்ங)

வலையுறு நேரியங் கையின் வாய்ப்பத்த
ஹையொரு ந்தத்தின்மா வுலந்து மேற்கொளக்
கிளந்த வானமீக் கெழுவு தேரின
மளவிலர் நெடியவ மொன்ன வாக்ருறும். (ங்ங)

பொன்னினு மணியினும் புனைந்த தேரின
மின்னினுங் கதிரினு மமைத்த மெய்யின
வென்னினு மியைவகண் றென்ம னொன்னின்
முன்னினு மொழியினு முற்று நீயவோ. (ங்ங)

வீரமே யுருவினர் மேற்கொள் போர்க்கவி
ஹமே யுருதின மனைவற் றென்றும்வாழ்
நீரமே யுருத்தர்தெவ் வினத்தை வீட்டுகெம்
நீரமே யுருவினர் பெருக்க மேயவோ. (ங்ங)

எத்தினை வீரமே யென்னும் போர்க்குறி
எத்தினை தமதினை யாக்கி யன்னவ
மித்தினை யெய்தினை யெனத்தெ னுறுவ
கத்தினை யுறுத்தினை காண்ப யாக்ருளார். (ங்ங)

தைத்திட விடுகணை தவறிற் றம்முடி
தத்திமண் விழ்க்கெனத் தரிப்பின் மானத்த
முய்த் திடு கணைகளை முலக முருகு
வத்தெருத் தன்னுமுன் கடக்கு மத்தவை. (ங்ங)

விடுத்திடு மனுவுமக் கணைகண் மீண்டுகை
யுதித்திடு மனுவுமுன் னும்பல் பேசமுந்
தொடுத்திடு மொவ்வொரு தொடைப்பல் கோடி
மொடுத்திடு விகற்பமு மென்தி டேனாந்துளார். (ங்ங)

முன்னருய்ப் பனவிரு பானமு க்குருவ
பின்னருய்ப் பனமனுரு க்குயும் பெற்றிவா
என்னருய்ப் பனமுந் தன்னு ணர்ந்துளா
மென்னருய்ப் பனவுருந் தின்னென் தீர்த்திவார். (ங்ங)

வாளமர் வில்லமர் மருவு மல்லமர்
தோளமர் வலியினிற் றெடங்கும் பற்பல
கோளமர் வகையெலாங் குறிக்கு மாணியெவர்
குளமர் வீரமுற் றடுக்கு மாற்றலார். (௩௩)

இயற்கையே யிமைத்திடா ருயர்ச்சி யென்னவா
முயற்கருஞ் சமரில்ல வும்ப ரும்புகழ்
செயற்கையி னிமைத்திடாச் சீர மேபுரி
தயற்கரி தாயதென் றதைவி ளக்குவார். (௩௪)

தெவ்வரத் துருவுகோல் செலுத்தல் போலநட்
பொவ்வரச் சந்தனத் தாங்கு ணர்த் துசொல்
கைவிலிற் கோல்விடுத் தெழுதிந் காட்டிநீண்
டவ்வரை கொடுவர விஞ்சை யாற்றுவார். (௩௫)

மறுவிழுப் புண்படா வைக ருமெலாம்
வெறுவிய வென்னவே துணியு மேன்மையார்
தெறுபகை யின்மையிற் றம்முட் டெவ்வீனின்
துறுசமர் விகற்பமுற் றுவப்பி னுற்றுவார். (௩௬)

வடவையா ரழலுமா மறவி யாற்றலுங்
கடல்வயி றழலமுன் கதித்த நஞ்சமு
முடனிரை யிடியுமோ ருருக்கொண் டென்னவே
மிடலுறப் பொலிவராங் கோரோர் வியரும். (௩௭)

மழுப்படை யுடம்பிடி. நேமி வச்சிரங்
கழுப்படை குந்தம்வில் வாளி கப்பண
மெழுப்படை தோமர மேதி யாதுய
விழுப்படை நிறைபல சாலை வீதுவா. (௩௮)

விற்குறுழி விரதமா வேழ முந்தொழின்
மற்குறுழில் வாட்டொழி லாதி வான்குறுழி
னிற்றலுங் சுற்குநர்க் கிணைந்த நீள்வெளி
நற்றலம் பற்பல நயப்ப மல்குமால். (௩௯)

கசைகுசை கல்லணை கச்ச மாதிபு
சசையில கடகிக ளங்க ளங்குச
நசைசுரு கிம்புரி முதன விற்றியாங்
கிசைமிகு கைவலா டிடங்கள் பற்பல. (௪௦)

நிருநகரச்சிறப்பு.

நக

அச்சுருள் பார்நுகல் கால்க ளாங்குய
ருச்சிமேற் கோப்பொடு மொளிர்வி தானங்கள்
ருச்சிமேற் போர்வைபல் கொடிக ளாதிசெய்
தச்சர்முற் ருழில்வலார் ததையி டம்பல.

(எசு)

மெய்ச்செறி தருபல விதகுப் பாயம்வில்
கைச்செறி யாதிய கணைக ளாதிய
கைச்செறி படைக்கிடு தடறு முற்பா
விச்செறி தரப்பிரி வியலி டம்பல.

(எடு)

இன்னன பற்பல வெல்லை யில்லன
வென்னிலிப் புறநக ரிசைக்கற் பாலதோ
பன்னரு மிடைநகர்ப் பரப்பின் பல்வளந்
தன்னிலுஞ் சிறிதொரா மரபிற் சாற்றுதும்.

(எசு)

வேறு. இடை நகர்.

பன்மணிச் செய்நுன்றம் பாசின மரத்தண்கா
நன்மணித் திரைவாவி நறுவிரை மலரோடை
விண்மணித் திகழ்மேடை வியன்மணி நீண்மாட
மென்மணிக் கரங்கடம்ப வெல்லையில் லனமல்கும்.

(எஎ)

பளிங்கினிற் புரிகுன்றம் பைஞ்சிறை மயிலும்பர்
விளங்கிய வமர்தோற்றம் விரிந்ல முழுமதியங்
களங்கற வருள்கென்னுக் கண்ணுத றையுன்னி
புளங்கனி வறநோற்றங் குற்றென வெளிர்தருமால்.

(எஅ)

அன்னதன் புடைவாவி யலையெறி தாளநிரா
மன்னுதம் மிறைபாங்கர் மருவுடு நிரைமானுந்
தூன்னுவெண் மணற்குன்றிற் துதைமல ரிதழிவிடை
யின்னவற் கருளவமு தேசனுற் றெனத்தோன்றும்.

(எசு)

மேனிலை யமர்மின்னார் விரிகுழல் புலர்த்துமகிற்
றாநறும் புகையவர் தூஞ் சுவணவண் பொடியோடும்
வானெழு தருதோற்றம் வரர்குழற் குளநாணி
மானிவிர் மினலோடு வல்விரைந் தோடுதல்போனம்.

(அ0)

மடவிய ராடவர்தா மாறுற வெதிரீவீசஞ்
கடர்கெழு பலவண்ணச் சுண்ணமங் கவாடிக்கீழ்ப்
புடவியின் விரைந்துறைய் புருவவிற் குடைவானத்
கூடநெடுஞ் சிலையன்னார் தாள்பணிந் துறல்போலும்.

(அக)

நாற்புற மலர்ந்தொளிர்ச்செந் நளினங்க ளிடையடையின்
மேற்படர் வளைபொன்று மிளிர்வதம் மடநல்லா
ரேற்புறு முகத்தெழிலெய் தியமதி கனனாப்பட்
பாற்படு கமடம்மேற் பயிற்வத் தியல்காட்டும். (அஉ)

மீயுயர் மாடமிசை மெல்லியர் மிகவூழி
நாயகர் பணிதோறுந் நளினங்க ணனிசிவந்தார்
நாயமுன் வருபணிக்கோள் ஈண்டலுங் கடிதோடி.
யாயவர் புயத்திறுக வணைத்தகை நெகிழார்பின். (அங)

பவனவா ளரியைவெளி இப் படர்பிடி யணையார்தம்
மெவனவா ளரிமார்பத் திணைமருப் பால்வடுப்பப்
புலனமுற் றெருருங்கீண் புனிதநா யகிகாஞ்சித்
தவனமார் பெமக்கருள்கே சரிநனி வாழ்கென்பார். (அச)

சிறிதுநம் முலையொவ்வாச் சிறியபின் றலையெடுப்பீண்
டறிதுமெண் தடிப்பெவமுந் தம்முலை மிசைமோத
மறுவலு மடித்தடித்தே மடைந்தையர் பந்தாட
நெறுசம ரியையாம விருவாச்செய் திறம்போலும். (அரு)

கைம்மண மலரென்னுக் கடுகுபன் னிறவண்ட
ரம்மல ரெறியடுமே லலமரு செயனுப்பா
லெம்மவர் செயல்போன்மென் றியையவர் செலமடவார்
தம்முக நகையாடத் தாங்கழங் காடுவாரல். (அக)

எம்மன வுசனும் தெழில்வளர் கயிருந் திட
டம்மெவர் கணநீங்கா தாடல்நண் கடடாக
வெம்மவர் தெரிதற்கோ விதுசெய லெனக்கொண்கர்
தம்முடி நனியாட வரடுவர் தடங்கண்ணார். (அங)

இளமரத் தண்காவுக் கீர்ம்புன றரும்வினாளுர்
வினாபுனல் பாபச்சிலயிவ் லீரமென் னெனவியப்ப
வளமதிச் சிலையாவு வாலங்கண் மதியெதிர்கால்
பளகறு புனல்பெருகிப் பாய்வன நாடோலும். (அங)

இனவளிக் குணநல்கா விவறன்மை நனிநோக்கிச்
சினமிக நம்பொழிலைச் செறவிவண் வருகின்ற
தெனமக பதிதாணு ரெழிலியை யுய்த்திடவக்
கனமிசை தடுத்தாங்குக் கவிவன பொழிலெங்கும். (அக)

மலர்செறி வாவியினின் வாவிவிண் ணெழுவாவை
பலமுறை மேரதமிசைப் படிந்தவம் புதங்கள்வெரீஇ
விலகலு மப்பொழிசை வியனலைக் கெதிர்தெய்தாங்
கலர்மது கலரியாதி யட்டுவ பட்டமெலாம். (கூ௦)

தம்முரு ந்தங்கவருந் தபனியந் தனைவெருண்டாக்
கிம்மெனத் தகர்ப்பார்போன் நிடித் திடு பொற்கண்ணத்
தம்மகி பொன் னுலகா யவர்குழற் புகைகுழ்வான்
விம்மித முறவிருந் குழ் வியலிட மெனத் தேதான் னும். (கூ௧)

வேறு

ஒண்டெடாடி மகனின் மைந்த னோடுந் தாடு காலே
மண்பெல் சேல்வ மால்சு மடங்குளிர் தடங்கம் பாதி
கண்டிந் தெளரிப்ப வம்மா கதித்தெழு பகைகே மாத்றல்
விண்டிடு மெளரியர் செய்யும் விதமிதன் மேல்வே றென்றேனா (கூ௨)

பங்கயம் வலையம் *வீதி பாசிறைபங் குவாவை யாம்பல்
செங்கிடை வளைய வேகஞ் செறிதல்கண் டிளையா னொன்றே
வெங்கனிற் சிலிர் னெ டுத்தே மெண்ணிலர் செறிநின் குறொன்
சங்கைகொண் மனத்தர் தத்தக் தலைவோ டுடு கிற்பார். (கூ௩)

அங்கினை வாவைத் குங்கா லறிஞ்செய் செயலே போலப்
பங்கய முகம வந்தது பணிலவின் முழுவல் காட்டித்
தங்கடை மாக தத்தா சனமெளித் துடற்பொ டிப்பித்
பொக்குபுற் புதஞ்செ ரிந்து பொலிவன குடைத் தடங்கள். (கூ௪)

மயிலஞர் கொங்கை னோடுந் குறுதிர்கொ வெண்ண மைந்த
மயிலஞர் கொங்கை யம்பு யத்தரும் பென்று பற்றிக்
சுயிலுரு மையின்மே லீர்ப்பக் கணன்றிந் தோருஞ் சீதர்
செயவறக் கவன்று நாணித் திருத்துவ மிருவர் தம்மை. (கூ௫)

நனைந்த தூண் மிகுவிந் தோன்ற வறப்பெல்லா நாணி மீண்டட்
தனைந்தெழு திரைதூ னொன்ற நனைந்ததைக் களைந்துட் டந்தோ
வளைந்தது மலைகொண் டோட மடவியர் வாட மைந்தர்
புனைந்ததொன் றுடுத்தின் பாரப் புயந்தழீஇக் கணையிற் செல்வார்.

* வீதி--தினா.

தளரிடை வளர்மென் கொங்கைத் தையலார் தங்குட் கொல்லாம்
பளகறு தெய்வந் தத்தம் பதிகளே யென்ப சோர்ந்தே
யுளமுறப் பூசித் தாங்கல் விரியர்மேன் மடவார் தங்கை
யளகமொண் டிறைத்துப் பல்பூப் பறித்தெழில் தாடு வாரங்கல். (1)

வாவியின் மைந்த சோடு மாதர்நோய்ந் ததன்னை மறந்து
தூவினா கமழ்சந் தாது சொக்கன ரளித்து மீண்டு
மேலிய லுடைபூண் வேறு வேறணிந் தலர்கொய் வான்முத்
காவினி லுதுவார் மரணக் கலின்படை யினஞ்சேய்ந் தென்ன (கஉ)

புரிசன மிடைபி ஞாந்தம் பூம்பட மொதூங்கத் தோன்றும்
கரிசனக் கொங்கை காணும் காரையர் பாவை யாகத்
தெரிசனப் பெருமயி ணிப்புட் செல்லுவா கொன்ற னன்றோர்
பரிசன ருற்றுஞ் செய்யும் பரிசுளே வம்ம வம்ம, (கங)

கொம்பொன் பெய்யொப் பாவிக் கொம்பாய்ந் தீண்டிற் பாதநன்
தெம்புயத் தமர்ந்து கொய்நி னென்றுகொண் டந் வரக்கா
லம்புயங் கண்டன் னேனெவம் மகலெவந் புதைத்து வைத்தே
செம்பத மாய்த்தென் றங்கை தீண்டியுட் குழைப்பர் வைத்தர்.

மைந்தரா லுட்கு ஐந்த மங்கையர் சொங்கை நீட்டி
யந்தினீள் வளர்கு ஐந்தநாக் கலப்பலர் சிலகொய் போது
சிந்துபோ துடனக் கொம்பர் தெவ்வேவம் விடுமி னென்று
தந்துபாத காணிக் கையெனத் தயங்கு மெங்கும். (கஃ)

தளவரம் மூர னோரத் தஞ்சுகொலென் தெழிற்க் கையப்
வளவறத் தைத்த ருமயி யலர்ந்தெழிற் கைத்தைக் கண்பத்
தளவெழிஇப் படா சோகந் தனைவெருண் டிதைப்ப வன்ன
தளவில் மதன்கோ லத்த வாயிழை யார்மேற் றாவும். (கௌ)

மலர்செழி குரானேர் நோக்கு மகவிந்தம் மினமென் டுள்ள
மலர்தர வுணைப்ப வன்ன தல்கிலா மகவிந் புத்த
நலமிகு மடவா ருள்ள நயப்புற வுணைக்குங் கூட்டத்
தலகில்தந் ததிலி ருத்தி யாமெனக் கண்கட் டாக்குவர். (கஊ)

நரசியை நேர்த ருக்கு நாயினிக் காண்டு மொன்றோ
மூசினர் கொய்யச் செல்லு மொய்யிழை யவர்க ணீழன்
மீசுவ னுறனு மிக்கு வீபல மிடையப் புத்தந்
தாய்சினந் தணியச் சண்ப கம்மல ரடியிற் றாவும். (கௌ)

புவிதரு பிரம னூரிற் பொலிபுற நகரின் மேலு
மவிர்தரு முகுந்த னூரோ யாமெனு மிடைந கர்ச்சீர்
நவிலுதற் கெளிதோ விர்த நகரொரு விதங்க டந்தாஞ்
சிவநக ரதுவே யாமுண் ணகரினிச் செப்பு கின்றும். (க௦௫)

அகநகர், வேறு.

அண்டமெலாம் படைத்திடற்காங் கயனைமுனம் படைத்தருளு மமுத நாத
னண்டமதி லதுகுழ்பே ராழியைநீ யிவ்வளவிற் ருந னானுங்
கண்டனைசெய் கென்றமைத்துக் காட்டிவைத்த மானிரிகைக் கருவியென்றே
கண்டவர்கொல் வாரொளிநிக் கவினகர்மா மதில்கழநாங் கழறற் பாற்றே. ()

உயர்வகலந் திண்மையெவ ருக்குமுறற் கருமைமுத லுடைய தாமிச்
செயலரிய தனிமதினற் றிசைவாயி றெழுங்கறிலு திண்டே ராதி
யியலுதல்போன் மேனிவொ யில்களின்வெண் கரிபரிவா னிரவிதேர்முன்
வியன்மறுகிற் செலுமனைய மிளர்மணிக்கோ புரச்சீர்த்தி விளம்பற் பாற்றே.

வகைவகையா விரிந்துவளர் வளமெனுநித் தியவாயு வானோர் நம்பி
யகனிலவந் நகர்நங்கை யாம்பவநுவை மணம்புணர்ந்த வாதி நாளின்
முகினைநிலில் விதானமிசை முதுவான மணப்பந்தர் முழுதுந் தாங்குந்
தகையபல் கால்களெனத் ததைதுந்ந் எம்மதிலிற் றயங்கா நிற்கும். (க௦௬)

எவராலு மெஞ்ஞான்று மெவ்வழியு மேற்றுறவின் நெனினு மிந்தச்
சிவராச தானியெனுந் திருநகர மயற்கிறைமா திரிகை யாச்செய்
புவிராச நகராகப் பொலிதலினம் மதினமிசைப்பல் பொறிக்கு ழாங்க
டவிராது நிறைதருநித் தகைமுழுதும் பகர்வரிதெத் தரத்தி னோர்க்கும். ()

முடியிடைவெண் டிங்களும்வான் முதுநதியுங் கேளுரவு முயங்கா ரிற்ப
வடியினகழ்ப் புனலுமொரா தமைதலின்மா துமைகோனம் மாளைக்காவெண்
பொடியணிதா னுவைப்போலும் பொன்மதிலின் றன்மையெவர் புகல்வ
ரம்மா, வடிவுசெயல் சொலினினோர் * வபுபொனியிர் கவர்மடவார் வளமை
சொல்வாம். (க௦௭)

பரத்தையர் வீதி. வேறு

ஐயவெண் சோலும் யாது மையமின் றுள்ளந் தேர்ந்த
மெய்யரு மோர்கா னோக்கின் மெய்மறந் தவச மாகிச்
செய்யகால் விழவுள் ளாற்றுங் கலவியின் றிறங்க டட்டும்
பொய்யகித் திரம்பு றத்தே பொய்சொலார் போற்செ றிப்பார்.

* வபு—சரீரம்.

புருடராங் கரும்பின் மல்கும் பொருளுடற் சாறு முற்றும்
வருமள வுஞ்சிக் கோது மறுகவாய் மறுக யாரும்
பரிகசித் திடவே வீசும் பரத்தையர்க் கன்ன கன்ன
விரதம்வே ருக்க லொன்றே யியற்றுகெம் திரக்தா னொப்போ.

தம்பொரு டம்பா லாகத் தருணர்க்கு விலைசெய் தன்னோர்
தம்பொருண் முற்றும் வேண்டித் தாப்பெறு விலைவின் னுறர்க்குத்
தம்பொருள் கொடுத்து முன்னை டவனையின் விலைபோ மீட்டிக்
தம்பொரு னோகொள் வாணி கனையுநேர் சாற்றற் பாற்றே.

அருத்திகு ரிவர் பரத்தை யளிப்பொன் பதுதி ரிந்து
பரத்தைய ரொன்று நாமம் பரித்தவ ரொருவீட் டின்பிற்
குரைத்திடு மெடுத்துக் காட்டிங் குவர்ப்புண ரின்பே யெய்ந்நுத்
தெரித்தநூல் வாய்மை யென்று சொல்லிய தெரிப்பார் மைந்தர்.

வஞ்சகஞ் சூது பெய்மை மதுசூர் வாதி யாவு
மெஞ்சலில் லனநா டோறு மினிதுகொள் கலனா மின்னோர்
விஞ்சுகா ரிகைக்கு டைந்தேன வேதேனோ தப்ப மேபோற்
கஞ்சமின் றிருவே லாமிக் கணிகைய ருநைக்கு விக்ஞம். (ககஞ்)

சாதனம் வரைந்த ரித்துத் தருபொரு ணனும் பெற்றும்
வேதன மாந்த ரேவற் கிடையீடு மிகவுண்ட டந்தேன
சாதன மிலாது மைந்தர் பொருளெனாந் தரீஇக்குற் றேவல்
வேதன மின்றி யாற்றி னிவர்கெயல் விளம்பற் பாற்றே. (ககங்)

ஆவணவீதி.

இன்னது கொடுமின் கொணர்மி னென்றுரை யேவ லல்லா
வின்ன* துண் டெனுங்க டாவு மெதுந்தரு விடையு மென்றும்
தன்னகத் தியாண்டி மில்லாத் தகையவா வணக்கி மம்மா
தன்னமோ வரைப்ப வெம்மாற் கிற்சில சாற்று கிற்பாம். (ககங்)

விலைநி விரிக்குஞ் சொன்ன விலைபகர் வேள்கள் சொன்ன
விலைவில யேகொள் வார்முன் மேலினேர் செய்த ராசிற்
கலையொரு தட்டிட் டாட கம்மொரு தட்டிட் டவார்
கலதெளி ஞான மிக்கோர் சமாசம் காட்டு வார்போல். (ககங்)

* உண்டோ வென்பது வினாவிடைச்சொலிற் தொடக்கது.

செம்மணிப் பதக்கஞ் சங்கந் திகழ்கவுத் துவம்பொன் வாச
மம்மபல் கோடி கோடி யமரிட மண்ட கோடிக்
செம்மிறை யேவுங் கோடி யிந்திறை கேள்வர்க் கீவான்
சொம்மணி யாழி யாதி தொகுத்தபண் டாரம் போலும். (ககக)

மணிகளொன் பாணுஞ் சொன்ன மரபினேர் வைத்து வைகும்
வணிகர்முன் னுல வாயெம் வள்ளன்முன் வழுதி காசு
வணியது போலு மென்ன வசிகள் குமார் செல்லக்
குணியிலை பசுர தள்ளிக் கொடுத்தினி துவப்பர் வாழ்த்தி (கஉப)

பலவகைத் துகில்விற் போரிற் படர்ந்துளா ரொன்று காட்டிக்
குலையீ தளித்தி றென்னக் கோடியென் றளிப்ப வம்மா
விலகிதொன் றளித்தாக் கோடி யென்றசெட் டழகி தென்ன
வலியிது பெயர்க்கு மேவன் முற்றுமா மமைக வென்பார். (கஉக)

நென்மலை கொள்ளத் தூர நிலையினின் றுறுவோ ராங்குப்
பன்மலை செறிநு நிஞ்சிப் பாய்ப்பென மீள நெர்ந்தோர்
சொன்மலைக் குலமென் றேருசுக் சொன்மலை வறநேர் கிட்டி
நன்மலை யிலைவாநம் வேட்ட சாலியென் றுறை யப்பார். (கஉஉ)

அடுகரி தூரகம் வைய மத்திர சத்தி மங்கண்
மிடைநிலை நிலையா மல்க விற்றுகர் கொள்வோர் பல்கத்
தொடர்கனம் பாடி வீட்டிற் றேன்முதகா ஈனத்தாற் போலும்
படர்பகை யவ்வூர் மேற்செல் பயன் றுணிக் துறமுமை யம்ம. (கஉங)

கைக்குடத் தொடுசென் மின்னஞர் கடைமறு குறச்சென் நிந்தப்
பொற்குடம் விலையா தென்னப் பூங்கொடி தளரக் கொண்டிர்
முக்குட மேலுங் கொள்ளின் முறிஞா மென்பீ றொன்ன
நக்குடன் சென்றா ஈன்ன நலக்குடன் முகிழ்த்தார் மைந்தர். (கஉஈ)

பூவிலை பகர்வார் முன்போய்ப் பூலையர் பொருளை நீட்டி
மாவிலைஞ் செறிந்து தூங்கு மல்லிசைத் தாரநேர் காட்டி.
யிலிநிக் நிலத் தாரை யென்னதூந் நிலத் தாரை
யெவிலும் புண்ணிற் கோங்கொத் திடின்புழு தளித்துமென்பார்.

கலனுலாம் வாரி வெற்பு காணநா டென்னு நான்கு
நிலனுலாம் பொருள்க ளெல்லா நிறையக்கொண் டளிக்கு நீரா
லுலகெலா துகர்பல் போக வெண்பொரு டன்பா னலகும்
வலனுலா மாயை போலு மாவணம் வழுத்தற் பாற்றே. (கஉஊ)

வேளாளர் வீதி, வேறு,

தருகிலான் மணிமுதல் தாவிலெழு வேரார்முதலோ
 ஈருள்கொடைமை தவாதமர்ந்து மடைவரிய தனிநாம
 மொருதமக்கே யிடுகுறியா யுறப்பெறுவே ளாளர்குல
 மருவிவளர் பெருமாட மணிமறுகி னணிபகர்வாம், (கஉ.௭)

எத்தொழில்செய் வாரக்குமுணு வினிதனித்து நிலைநிறுத்தி
 யத்தொழில்கட் காருயிசா மருந்தொழிநந் தொழிலாக்கொண்
 டெத்தொழில்க ளினுமுழுவே தலையெனநூ லீசைவாய்மை
 கைத்தலெல் வியிற்றேற்றும் காசான் ரிவாய்மை, (கஉ.௮)

நிலமலைநீர் கடல்வினவு நேரியர்க்கின் தமைச்சாகி
 யுலகமுதல் கொடுபெருநூ லுலகமெல்லா முயவளித்த
 மலர்புகழ்சேர் சேக்கிழார் மாமணியிம் முசுலியார்
 குலமணியே யெனிலினிநாய் கடறுதிநன் வேடுறவானே, (கஉ.௯)

இன்னதிரு மணிவாயி னிடைநேச நடராசன்
 தன்னருளால் விரிந்தழந்ந தனிமணிக ளேழொன்பா
 னன்னவற்று ளொருபதின்மூன் றருமணிக ளவதரிப்ப
 முன்னமருந் தவம்புரிந்த முதருசீர்த் குலாநிதவே, (கஉ.௧௦)

என்னினிநா முரைத்துநாளி யிம்மட்டோ வீராண்டிற்
 பொன்னகர்நான் வெண்ணெயமர் பொல்லார்பே ஈருட்.கட லுண்
 டங்கிரில் சித்தார்த வமுதுபொழி மெய்கண்ட
 நன்னர்முகி லவதரித்த நற்குலமு பிசுவன்கே, (கஉ.௧௧)

உழுதொழிலே தலையெனக்கொண் டெறொன்றே லுமாபதிதா
 டமுவிடெமய் யன்புறுபு சனைத்தொழிலும் வழித்தொண்டர்
 விழுரியபு சனைத்தொழிலும் விரும்புபுநந் தான்முதலாய்
 கெழுதொழிலு மருதுபுந்நி களர்கிறிமேல் வளர்கருவார், ()

முத்தொழிலி னுத்தொழிலா முழுதுலக மளித்தருளு
 மத்தொழிலோ னமிசத்த ராமசர்த் காரினிலொன்
 றுயத்தவர்கோல் கோடாமை யுலகனித்த ந்ருயிர்க் குணையா
 மித்தகையோர் பெருஞ்சீர்த்தி யிசைப்பரிதே. யெவராலும், ()

வணிகர் வீதி.

குலத்தாலு நலத்தாலும் கொடையாலு நலையாலும்
 புலத்தாலுஞ் சிவரியமப் பொறையாலு நிறைகல்வி
 வலத்தாலும் வளர்செல்ல மாண்பாலுஞ் சிதோட்டிகளென்
 றலத்தாலு முற்றுணாபே ரணிவணிகர் மறுகுணப்பாம், (கஉ.௧௨)

இருதிதியாற் றனதர்பல சென்பாஃ திவர்க்கியைமோ
வொருவருமுண் ணாதவார்க் கூவணி ருவணிதியம்
பெருகுசுவை பூருணிபோற் பிறங்குவதிங் கிவர்கிதிய
மிருசலேவேற் றுமையனுவு மண்டமுமென் னினுமேலா. (௧௩௫)

ஈட்டுகா லனுவெனும்பொன் னிரவியென வேயீட்டி.
மீட்டசனுக் கெதிர்தலையா விழுமியபல் லறகெதிரி
வீட்டுவொரு ஞான் றுகடு நிலைதிறம்பா நிலைதலைக்கோல்
காட்டுமிவர் கையினுநீடு யென்னினியாங் கழுவகே. (௧௩௬)

அம்மையே யெனவெல்லா மளித்தபா னைழத்தருளு
மம்மையா ரியற்பகையா மமர்நீதி கலிக்கம்பர்
மம்மையா லுலகாண்ட முர்த்தியா லாவர்செக
மம்மையாழ்த் திவர்குலஞ்செய் முதுதவத்தா லவதரித்தோர்.()

பயன்மாமுள் றுர்ப்பழுத்த பான்மைத்தே பகர்செல்ல
கயனுடையான் கூட்படிவென் னென்னுலி னிலக்கணயில்
வியப்பினர்நி ணிதியுதத்தா தேருநிலக் கியங்கண்டே
யுயவுகை முறைத்தெனினி னுவர்மகிமை யெவருரைப்பார். ()

அரசர் வீதி.

உலகமெலா மேரம்புகொழிற் கொருமுருந்த னுருவினரோ
ருவாரச கொணுந்நெல்ல கூற்றுகேர் தேற்றுகத்தேபான்
மலர்சலைய நிலமகளை மணிப்பயத்து மணந்தளிக்ரு
நிலவுமணி முடியரசர் நியமமொரு சிறிதுரைப்பாம். (௧௩௭)

அமைக்கமுளு தஞ்சாவை யாநிலவே றியற்றன்முதற்
கமைத்தொழினுன் குளர்காட்கிற் கெளியர்கடுஞ் சொற்கடிந்தோர்
அமைத்தவாறன் சிறிதிழைக்கா ளனிகொடைக்கோல் குடியோம்ப
லிமைப்பவவுத் தவருதல் லைவாங்கி யினிதளிப்போர். (௧௩௮)

நிறைகொடுசா மயலரசர் திணொருபா லையகிதிப்
பொறைமொருபான் முய்கொருபாற் போற்றலுபல் லறகெருபா
லிணைமொருபான் மறைமொருபா லின்னனமுற் றெவ்வொருபா
லிணைதருமக் குலவேந்தர் கிசம்பிவளர் திருக்கோயில். (௧௩௯)

புகழ்தருசெங் கட்சோழர் புகழ்ச்சோழ ரிடங்கழியார்
நிகரினருண் மானியார் கெடுமாறர் சோரொனத்
தருநிலையோ ரிருமுவர் தம்பியான் தேழுந்தரு
நெதரையினுளா மவதரித்த லாயவாக் திவர்குலமே. (௧௪௦)

வேறு.

உலகெலா மரசர் குலமெலா மேற்கொண் டோர்ந்துசெய் நீதிநூ லுணர்த்த
குலமனு வேந்து திருமுறை கண்ட கோவொரு செய்மிசைத் தேருநர்
* தலகில்லி ரரசு பொதுவெழு தனிச்சொ லருந்திறை யிவர்குலத் தவரான்
மலருமு வேந்தர் தமிழார் சோழர் மகிமைநாம் வழுத்துத் தெளிதோ.

அந்தணர் வீதி.

முற்றுல கொருங்கு படைத்திடு பிசமன் முகோற்பன முனிவர்சந் ததியோர்
முற்றுல கொருங்கு வாழ்வற வேள்வி முதுமறை முறைபுரிஇ முகில்கண்
முற்றுல கொருங்கு சிறைப்பயி ரோங்க மும்மழை பெய்ம்முறை முயல்வார்
முற்றுல கொருங்கு வாழ்த்துவே தியர்வாழ் முழுமணி மறுகிலரி மொழிவாம்.

ஒருவரு மிருமை மும்மையு மின்பே யுறப்பெறு நிலையர்நா லொழுக்க
மருவுதற் குரிய னாம்பெரு வேள்வி வயக்குந் துதொழி லாளர்
பெருகுசீ ருலகே ழுட்டிது மேனும் பின்னரு நவமுறப் புரிவார்
திருகிறை தருவார் ஞானசம் பத்தே தேடருஞ் செல்வமா வளர்ப்பார்.

ஒருபுது புராண முழுவது மோர்ந்தோ ரொன்பதா யெண்குண முடைத்தா
யருமையேழ் பவந்தீர்த் தருள்பெரும் பொருளை யாறங்கத் தைந்தெழுத்
துண்மைப், பொருளென நான்கு மறையினுட் டெளிந்து பூசனை முப்பொ
ழுதுளுத்தி, யிருபதத் தொன்று மன்பின லின்பே யெய்துவார் நிறனெவ
ரிசைப்பார். (கருசு)

திருவளர் வாத லூர்சம் பத்தர் சிறுத்தொண்டர் நிலநக் கடிநன்
முருகர்சோ மாசி கலயரப் பூதி நயிந்தி மொழிகண் னாதர்
தெருள்பசு பதிசண் டேசர்வண் பூசல் சிறப்புலி நிலையந் தணர்கள்
குருமறை ஞான சம்பந்தர் கொற்றங் குடியடி களு விவர் குலத்தோர். (கசுஎ)

ஆதிசைவர் விதி.

உலகெலா முய்யு முபாயமே செய்யு மொருபெருந் தொழிற்சகா சிவன்தற்
புலனுற முப்போ துத்திரு மேனி தீண்டுமா பார்த்தபூ சனைதா
னிலகுதன் சாதி வேதிய ரோசெய் திடன்மா பெனவிதித் தைந்து
மலர்முகத் துதிப்பித் திட்டவைத் திருடி மரபினர் மணிமறு குரைப்பாம். (1)

நிலவரு வருவ சதாசிவ சிருட்டி நிலவே தியர்களா மிவரை
யலர்வரு பிரம சிருட்டிவே தியரே யாதிராற் சாதிய ரொவர்க்கு
மலர்சிவ தீக்கை முதற்சமக் கரச வகையெலாம் புரியதி கரா
நலனினு லன்றோ குருக்களென் றுலக நயத்திடு குறிபென நவில்ப. (கசுக)

* உளர்த வென்னும் பெயரெச்சத் தகாந்தொக்கது.

அரிபிர மாதிரியரு மிவர் பரார்த்த மாப்புவி யதில்வழி பாடு
புரிசிவ விக்ஷ தெரிசனா திகளாற் புன்மைதீர்ந் துய்வயே னிலையில்
சுரகுலகொன்றேதருமறைவேன்வி துணிவரோசிவாக்கினித்தொகையே
வருசிவா கமஞ்சொன் மரபினெஞ் ஞான்று மக்குற நியதியின்வளர்ப்பார்.)

வேதவிக் கிரய மாதிரிபாற் தேவ லகத்துவ வினாவின் மூதலோர்
தீதற லாதிக் கியற்றறு பிராயச் சித்தமே நித்திய மாதிரி
யோதுபூசனைகன்பிற்பொருட்டுஞ்செய்துலகொ முயவிக் குருநுணை
யேதகு முருக்கொண் டெற்றவ ரிவ்வென் தெவ்வல குந்தொழுநியல்போர்.

நம்புகழ்த் துணையா ருரர்ச்சர் சண்டய னுரிசை ஞானியார் நாரை
நம்பியாண் டார்மண் னருணந்தி யிவரிந் நற்குலத் தவொன லொன்றோ [து
நம்பியொன் பதின்ம ராக்தொகைத் தொகுத்த நாயன்மார் தம்மின்முப் போ
நம்பிரான் மேனி தீண்டுவா ரிவயே னும்பிற நவிறிற னெவனே. (கருட.)

மறைமொழிப் படியே வைநியப் பிரமன் வதனத்திற் றேன்நியான் மார்த்த
முறையல துலக முயச்செயும் பார்த்த முறைக்குரித் துறாவர் புகழே
யறைவரி தெனிலம் மறைப்பிரா மணனென் றருள்சகா சிவன்முதக் துதித்து
நிறையினவ் விரண்டும் புரிசிவத் துவிரர் நீதிகா போதுதத் தெனிகேதா. (கருட.)

இத்தகு சிறப்பிற் பெருந்தவத் துவிர ரிருந்துவாழ் மணிநெடு மாடப்
பத்திவான் சமற்ப்ப வொளிர்நிரு லீதி பாங்கினி லண்பிமன் சூழ
மத்தியைப் பெருமான் மத்திர நாதன் வாழ்மணிச் சினகா மன்னு
மத்திருக் கோயி னென்னெலாம் வகுத்த லம்மனோ வெம்மனோக் காடோ.

பற்பல கோடி யண்டமும் விரிந்து பரந்துவாழ் பல்லுயிர்க் தொகைக்கும்
வெப்பறு கலிசை யாமலர்த் துணைத்தான் விரிசிழ தருமமு சேசந்
கொப்பிலா மாக தம்மணித் குடையா வுலகெலாம் விரிந்துயர்க் தொக்கு
மற்புத ரூத புருக மம்மா வாங்கொரு பாங்குகின் றவிரும். (கருட.)

நத்தன வணங்க டடங்கன்பல் சுழக நன்மணி மேடையா டடங்க
முந்தன சாலே யன்பர்வாழ் மடங்கண் முதற்பல வுறுப்பொ கிழையு
மிந்தநன் னையோ விராட்டுழிற் கோயி லெயித யாம்புய மென்றே
சந்தத மெருத நாயகன் கருணை தந்துவீற் றிருந்தா சியற்றும். (கருட.)

தீயவல் விடமுண் டமுதருள் சிவனென் பொதுத்தனக் கேகிறப் பென்று
தாயமு தேச நாமமே தேற்ற னுணிவுறக் காழிவாழ் மணியிவ்
கேயருள் பதிக முதலில் செயவ்வ் விறைசெய லெனுஞ்சரித் திரஞ்செர்த்
தாயகா ருடைநஞ் ண்டுகாத் தருஞ்செய் தவெனை வருஷிய தம்மா.

செந்நெல் லண்டெய் திருவுசாத் தானம் செண்டிசைக் கழனிசூழ் தான
மிறைகிட டெனவே யுறைவிட்டு செணி நெழுந்தலா மாளிகைத் தான
நிறைமதி யந்தோய் மதிவணி தான மென்பன வாதியா நிகழ்தென்
மறையருண் மொழியா லணையசேய் வழுத்து மாண்பதித் திருவுசாத் தானம்.

ஆயலிந் நகரத் தரும்பெருஞ் சிறப்பிவ் வறிவிலர் வேழையே னுரைக்கு
ளாயதோ வம்மா வத்தனிக் காழி யருமணி குருமணி யயில்வேற்
சேய்மணி யமுத வாய்மணி கமலச் சேவடி சென்னிசேர்த் தெளியேன்
வாயில்வத் தனசிற் சிலபொறுத் தருள்வீர் மாதறத் தெளிந்தமாண் புலவீர்.

திருநகர்சிறப்பு முற்றிற்று.

அஃ திருவிருத்தம் ௩௩௩.

வை

புராண வாலாறு.

சித்தி யெட்டுநின் தேவல் செய்வனம்
பத்தி வேலி யருட்புனல் பாய்வன
முத்தி வான்யி ரோங்கு முதல்வன
நத்தி மாதவர் வாழ்வை மிசவனம்.

(க)

வேறு.

இன்ன விப்பரு வத்துறு மெனும்வரம் பின்றிப்
பன்னு மூவிரு பருவத்தும் பனிமல ராதி
மென்ன பற்பல பொருள்களுங் குறைவுறு தென்று
மன்னி மல்குபு வீனவது நைமிச வனமே.

(உ)

காட்ட மாவன மேதருப் பாதிய கலப்பை
* ஈட்ட மாவன மேதாமி னியமங்கட் கிணையக்
கூட்ட மாவன மேதரு மெனமுனிக் குழாங்கள்
வேட்ட மாவன மேதரு நைமிச விபினம்.

(ங)

சேய மாதவ நேத்தி னிமாசலை நிரிவேற்
சேய மாதவ கடக்களிற் றுனனன் நிருத்தாட்
சேய † மாதவப் பொறிநெறி தொலைத்துநின் நிறைஞ்சந்
தூய மாதவர் வாழ்வது நைமிசத் துடவை.

(ஈ)

* ஈட்டம் ஆவ நம் ஏதம் இல் நியமங்கட்கு எனப்பிரிக்குக.

† மாதவ = ஆணவமலவிருள்கூட.

எங்கள் வாணலி கென்பெயர் துன்பமே யேற்கு
மிங்கு னார்கன்பே ரின்பமே வேறறி யாரென்
தங்கு மான்முதற் சுயொலா மலியமு தாகை
பொங்க மேவலி னுலகபண் டாபமப் பொங்கர்,

(10)

சரியை யாதிநாற் பாசமுஞ் சாற்றுநா லபமம்
பரம தாமிரு கோடுமைம் முகனேயோர் முகப்பண்
பொருவி ல்லதுணர் வாலொன்று முறுவமாங் குறுவர்
வான கோபுரம் போலுமங் வில்லையார் வல்லே,

(11)

வண்ணி வேதியின் வயக்குவ வண்ணிமுன் னாவ
வண்ணி யோதுநான் மறைமுழு கோதுவ வண்ணி
யன்ன தூலயந் தீர்த்துயி மயன்விடு மன்ன
மன்ன மா தியெண் டிருக்கிற யங்கு மடவி.

(12)

அங்கி முன்றல ணந்தண யோம்புவா ளவந்த
மங்கை மாவத் தோடுதம் வாயகற் பாய
தங்க வங்கியு மேற்கொடு நான்கெனத் தலைக்கத்
தங்க னாவனர்த் தொழுதத் திகழ்வதத் தவமே.

(13)

இன்ன பல்லிஞ் சொல்லாத் தியம்பொனா தென்று
மன்னு மப்பெருங் ககனடி வாயமு னைசர்
பன்னு மாயவி எனமுனி முகமெனப் படைத்தாங்
ருன்னு மேமர்வடி வமைந்தென வெவன் றிவாழ் மனத்தோர்

(14)

இத்த வப்பெரும் பண்ணை நித்தவத் தென்று
முத்த மப்ப னானகிட் காரியத் துடனாய்
முத்த முற்பல வேள்விக டொடங்குடி முடிப்பார்
சுத்த மக்குள மாயுல குணமுமா தாத்நால்.

(15)

இனைய மாதல நிமால மாதல ரிடத்தான்
வினைய முற்றியத் தனைசுழற் றிகழ்மனம் விழையும்
புனித தத்தம நித்திய நியமங்கள் போற்றி
யினிய சத்திய யாகடங் கியற்றின ரிருந்தார்

(16)

அன்ன காலையிற் சூதமா முனிவர்கோ னுங்கே
துன்னி னுனது காண்டலுந் துண்ணென வெழுதார்க்
சென்னி கப்பிரு காத்தினர் வாத்தெந்நிர் சென்றார்
முன்னி, னைஞ்சின ரின்னுலைய முகமன்முன் மொழிந்தார்,

(17)

அழைத்து வந்தன ராதனத் திருத்தினை ரன்பாற்
றழைத்த துமலர் பாத்தியா சமனமர்க் கியமுன்
விழுத்த கக்கொடு வழுத்துபு சனைமுறை வினைத்தார்
முழுத்த வன்பினு லன்புற முன்பிவை மொழிவார். (௧௩)

ஐய மெய்ச்சிவ புராணநூற் போதமுற் றளித்தே
ய்ய வெம்மனோர்க் கருளிய மேனிகொண் டிற்ற
மெய்ய வேழையேங் குடிசைநீ விழைந்துபோந் தருளிச்
செய்ய முற்றவ நற்றவம் பெற்றவென் சிறியேம். (௧௪)

கருணை மாந்தே முற்றுணர் கற்றவ னோறே
பொருண யந்தநின் வாக்கட னுக்கடை புராணத்
தெருண யந்தவா ரவியுணு ளுண்டுண்டுத் தெவிட்டா
தருண யந்ததி லார்வமீக் கூர்வதா லண்ணல். (௧௫)

முன்ன ரொண்சிவ கேத்திர விகிட்டமுற் றியற்சீர்
சொன்ன லம்பெற விரித்தனை கருக்கினை சொலுங்கா
னன்ன ராம்பிர வனமது நாதநற் றலமொன்
றென்ன மாதலத் தினும்பெருஞ் சிறப்பின திதன்கண். (௧௬)

இனிது வீற்றிருந் தருளுமா தேவனெம் மீசன்
புனித மான்மிய மளப்பரி தெனப்புக்ண் டுரைத்தா
யனைய மாண்விரி ளுணர்விழை வதிவிரி வென்னு
வினைய வாய்பையின் வேட்டனர் கேட்டனர் மேலோர். (௧௭)

அன்ன வாய்பையின் வாய்மைகேட் டருணிறை சூத
னென்னு மாதவன் னென்னுமா தவன்மறை யாவும்
பன்னு மந்திரேச் சுரன்பத பங்கயம் பரிவாற்
சென்னி வைத்தரு ணிலத்துலாய் நின்றிது செப்பும். (௧௮)

முனிவர் கேண்மினும் வினாவுல கினவொழி முதலர்
மெனது நெஞ்சக முஞ்சக முஞ்சக மிரித்து
வனிதை பாகனா ருள்பெற்ற காகநார் மலிந்த
துனித ளிக்குமிச் சிரவணம் பரவண மெவர்க்கும். (௧௯)

நீவி ரிங்குரை தாவிரி மாவிரி நீழற்காத்
தேவி ளங்குமான் மியமபக் குவர்க்குரை செய்யாத்
தூவி ளங்கதி குய்யமித் தூய்யமான் மியத்தை
நாவி ளங்குசீர் நந்திதே முந்திசை நவின்ருன். (௨௦)

போத நேதரு புத்திர சிகாமணி பொருவின்
மாநு போதனர் வழந்தூசுந் தாமணி வந்த
வாத சீர்த்தனத் தும : மர மணிமுனிக் கவ்வா
நேரு வாமினி துணர்மினென் லுலுவர்கோ னுலையக்கும். (௨௧)

கண்ண கண்டிவ னங்கனாங் காங்குயர் கருமங்
கண்ண கன்புறச் செய்பயன் கைபெறினிக் களித்தே
கண்ண கன்புரிந் தமர்க்கோ கண் ணுதற் கண்ணங்
கண்ண கன்புடைத் தருடிருக் கையையஞ் சைலம். (௨௨)

காள கண்டனை மொழியிமா கலையிடங் கவின்செய்
காள கண்டனை மண்டனை விண்டனைக் கலந்த
தாள கண்டனை யண்டருந் தெண்டருந் தழுவுத்
† தாள கண்டனை யருள்வது கையையஞ் சைலம். (௨௩)

கருதி யானைப் பரி † தெனும் பாமணிற் றுயோர்
வருதி யானத்தி னுற்பது கோடியோர் சனைமாண்
கருதி யானதிற் பாதிய கலமெனப் பாவிக்
கருதி யானம வெனப்பெறுங் கையையமா தாமே. (௨௪)

விண்டு வாடிய விபுதர்வாழ் பசுமெலாம் விளிகாற்
கண்டு மேனரும் காட்சியிற் கவின்செய்வெண் கதிந்தா
னண்ட மெங்கண மகண்டருந் தன்னகத் தானபோற்
றண்டு ருதொளி பாயில்வது கையையஞ் சைலம். (௨௫)

அத்தல் சாலையா ததியர்க் கஞ்சமா லாதி
சாற்று வானவர் சாகுமா தாயமா தாயம்
போற்று மொண்கன கங்கெப் புவனத்துள் ளானவுந்
தேற்று மாண்புயர் திருக்கயி லையநீன் சிலம்பு. (௨௬)

பண்ண மூவுல சுத்துள பதம்பெலா முகாந்தத்
திண்ண தீர்க்கச் சாண்புகு பிளியகோ வென்ப
சொன்ன மேருவு மேருவந் தின்னும்பங் றுதிகள்
சொன்னன் மாண்டியத் திருக்கயி லையநீன் சுரும்பு. (௨௭)

* அகன் - பாவம்.

† தாளகண் - திருவடிஞானம்.

‡ வனும் - இடைக்குறை.

வேறு.

இன்னன பலவே ரூப வியல்வளத் தொகுதி யார்க்கு
முன்னரும் பெருஞ்சி றப்பி னெளிர்நிருக் கயிலர் யத்திற்
பன்னருட் சோதி லிங்க பரமன்சீ கண்ட நாமத்
தென்னையா ளிறைவன் யாவு மீன்றரு ளன்னை யோடும்.

(௨௮)

வியனுல கெல்லா முய்வான் மேதகு குழில யாதி
வயகிறை தத்து வத்திண் மணியரித் தவிசின் மன்னிப்
பயனுற வமர்பொற் கோயிற் பரன்றிருக் சங்கி தானத்
தியலருள் வெள்ள மாரீ தென்றுல கெல்லா மேத்த.

(௨௯)

உடலிடர்க் கடலோ யாரு முட்கொள நீண்டல் காண்ட
லிடனுறின் மடனெ லாமு மிரித்துயி ரிடர்முற் றேட்டித்
ஹிடனரு ளமுத தோயத் திகழ்சிவ தீர்த்த மொன்றெத்
தடமுமன் புடன்கென் றேத்துந் தனியர சாக மன்னும்.

(௩௦)

பேசுமித் தடாகஞ் செம்பொற் பித்திகை நாப்பட் டேனுந்
தேசுறு பரிசத் தன்றிச் சென்றுநேர் நின்னுங் காணார்
மாசறச் சென்றார் சில்லோர் மதிலலான் மற்ருண் றில்லா
வாகுறு தளியொன் னுண்டோ வண்ணநன் கைலக் கென்பார்.

(௩௧)

வயிபத்தொண் சோபா னஞ்செம் மாணிக்க மிழைத்த சந்து
பயிலத்திண் பரிக்க கஞ்செய் பரவுமல் வாவி தீர்த்
துயர்பத்து தூறு பைம்பொ னெண்மணித் தம்பத் தும்பர்
நயனுற்ற விர்து காந்த நருமணிப் பரப்பு வாய்ந்த.

(௩௨)

மண்டப மொன்றி லங்கும் வித்தியா மயமீ தென்றே
யெண்டரு முனிவ ராதி யிறைசிவ ஞான வேட்கை
கொண்டெழு மன்பர் கூட்டங் குறைவற நிறைவ தாங்கே
பண்டரு மறைநான் காதி பலகலைத் துழனி மல்கும்.

(௩௩)

வழுத்துமம் மண்ட பத்தின் மத்தியிற் புண்ட ரீக
முழுச்சுரு மாத னத்தின் முற்றுல கெல்லாம் வந்து
தொழத்தகு மம்பு சாதத் துணையடி சிவப்பப் போந்து
விழுத்தக வீற்றி ருத்தான் விழைதிரு நந்தி தேவன்.

(௩௪)

வேறு.

சிவமுணர்பன் முனிவர்குழாந் திவியர்பிர மதகணங்கள் செறிந்து சூழச்
சிவதரும மகாத்தியட்சன் சிவனந்தப் புரபாலன் சிவமெய்ஞ் ஞான
சிவசூரவ னருளபர சிவனாகும் பிரபுதிரு நந்தி தேவன்
சிவமுதவுந் திருவுளமே திகழ்தாவீற் றிருந்தருளுந் திருமுன் னுங்கே.()

மலிமகன்ற குலவிந்தன் மாதவர்தம் போதந்தி மலர்க்கு செங்க
மலிமகன்றன் மகன்சிவமே மருவுமக னெருவுமகன் மதைசொல் ரசீர
மலிமகன்றம் மனவிழையும் வனமுனிவர் வனம்போற்ற வானன் புரண்
மலிமகன்ற சனற்குமா மாமுனிவன் ஶ்ரீமுனிவன் யன்வன் தானால். ()

வந்தசனற் குமாமுனி மாமேரு வாமேனி வள்ள லாய
நந்திதிரு வடிமலர்க்கிழ நலனுறுதண் டெனவீழ்ந்து நமந்து போற்றிக்
* நந்தமலர் கமலமலர் நவின்மலர் கலப்பமலர் சருத்த னாகிப்
பந்தமலர் படத்தெறுமப் பாசுமலர் நீசமலம் படப்பூ சித்தான். (ந.வ)

பின்னுமடி பணித்தெழுந்தும் பெருமானே யருளாழ் பிறவெ வர்க்கும்
பன்னரிய வேதாந்த பாசுகணே பரியாய சிவனே பன்னு
விண்ணுரை மா சிவதரும மெல்லமெம் மவர்க்குணர்ந்து மினிய போதா
வென்னுரிய குருநாதா வெளியேன்விண் ணப்பருள மியங்கிக் கேண்மோ.

புத்திமுத்தி யருளகில புனிதசிவ தலங்கனினுட் பொருவி விட்ட
சித்திமுத்தி தருமேரு சீசைல் மாறாலைத் திவன்சென் றேதது
முத்தமப்பொற் திருக்கைகை யொண்ணைல் மந்தாம னுலாப்பில் சீர்த்தி
வித்தகப்படி திருத்தலத்தின் விதிட்டருரைத் தருள்காலை விளம்ப வற்றன்.

ஒப்பரிதா யெப்பரிசு முரைப்பரிதாய் வரைப்பரிதா யுண்மைத் தாகித்
திப்பியமா யனவாத சிவவாகித் தியவினக்கச் சிறப்ப தாகித்
தப்பியா நாரணப்பேர் தாரணப்பெற் றுளதாகித் தமையின் சோம
வைப்பெனலாய்த் திகழ்ருத வனப்பெருமாண் புகளுறரைத் தாய் வள்ளான்
[முன்னன். (அ)]

சொன்னதலத் தீர்த்தமருட் சுவயிவிங்க முர்த்திவான் சொல்லித் தாரத்
தின்னபியம் புறக்கேட்பா னிசைதயாநிசைத் துணைதயார்வ மீர்ப்பப் போந்துவர்
பெரன்னடிப்பூத் துணைபணிந்து பூசித்தே துணைத்தென் புத்தி வேடகை
மன்னருளாற் றைகூட வழங்குகனைப் பணிந்தெழுந்து மலர்க்கை கூப்பி. ()

திருமுனைப் பெருமுனிவர் சிவாமணியின் தீர்த்தவருள் செய்து நோக்க
வருகியான் பொருட்குமா மந்தெறமக்கோ ருட்குமா வைய முய்யத் [தோ
சருபதிருற் றெருட்குமா சனற்குமா நினக்குரைப்பத் தடையொன் றுண்
வருகிருத்தி யெனவிருத்தி யம்முனியைத் தெம்முனிபே ரருணர் தீசன். ()

ரசீர் அமல் அம் மகம் எனப்பிரிக்க. அதுமகன் எனப்போலியாயிற்று.

* நரங்கனின் மலர்கொண்டு பூசித்தானென்க.

நணியருள் கூர்ந் தினித்ருளு நங்குமா பாக்கியமே ஞாந் நேசா
மணியசிவ முகர்ப்புயநான் மகரந்த பானமது காமாய் வாய்ந்த
தணியயில்வேற் றாதார காரியருட் சண்முகன் மா தாம டிக்க
ணினிதமர்பு தானையனைக் கியம்புதல்கேட் டெனக்கிசைத்தாங் கிசைத்து
[மென்றோ, (௪௩)]

அய்யனையு மன்னையையு மாறிருமா மலர்வதனத் தாழி ரண்டு
கையனையு மொருகோட்டுக் களிற்றினையு முளத்திருத்திக் கனிவா யோதும்
பையணிலெம் பணியணிகள் படர்ந்திவெண் சுடர்மதியம் பரவு சீர்த்திச்
செய்யமதி யிதழிமுடிச் சிவபாதாம் புயார்ச்சகமெய்ச் சீல கேண்மோ. (௪௪)
பரவியல்வ் வியாசகிரு பாகரமா தேவனருள் பவன மெல்லாம்
வரமுதல் கியவென்று மன்னுபுவீற் றிருத்தருளம் மாமன் கானப்
பரமதல் மத்தியந்த பாவனமர் யாமினிய பாரா வாரத்
திரமுதுமால் புரிபாம சேதுவினீ சானதிசை திகழ மன்னும். (௪௫)

இப்பரம சிவதலமே யிப்புவில்கா ருட்டுணையா யிலங்கு முத்தி
கைப்பொருளாக் கிடுஞ்சகல காமியமுந் தரும்பாவங் கழிக்கு மிந்தத்
திப்பியமா தலப்பெருமை செப்பரிதெவ் வெவர்க்கெனினுஞ் சிறிது நீகொ
ளப்பெரிய நசைமறுக்க லாற்றாது சொலத்துணரிந்தா மருமை மைந்த. (௪௬)

இன்னதிருத் தலந்தீர்த்த மிலங்கமுத சுயம்பிலிங்க மூர்த்தி யென்று [ரு
மன்னருளித் தலங்குத வனமெனும்பேர் பெறுநிபஞ்சொல் வாய்மை யென்
பின்னகிசோன் பாற்கடலிற் பிறங்குபதே சம்மால்பாற் பெறுசீ ரென்று
பன்னைய ருரவனிகைச் சிவலிங்கம் பணிபதிகொள் பான்மை யென்று,
வரனிறையல் வகியரசம் மாவனத்திற் பாவனத்தின் வருசீ ரென்று
பரவுதிருப் பணியாங்கப் பணிவேந்த னெணியாய்த்து பயிற்ற லென்று
கரவில்சிவ பூசனையக் கட்செவிவேந் தாங்கியற்று காட்சி யென்று
நரலையர சுதுசாப டலையொழித் தாரருளே நண்ணிற் றென்று. (௪௭)

தூயறன்மார் கண்டமுனி தேய்த்துடன்மா சிரித்தருள்சார் தூய்மை யெ
ன்று, சேயரெரு குலப்திமந் திரப்பேற்றிற் பகைதொலைத்தின் புறுசீ ரெ
ன்று, மேயவமு தங்கொணர்ந்து விண்ணெவ் நிவேதனைஞ்செப் மேன்மை
யென்று, வாய்திரு விழாச்சிறப்பு வானவர்கோன் புரிந்தருள்சார் வாய்மை
யென்று. (௪௮)

இவ்வகையோர் மூன்றுதலை யிட்டபதி னோர்காதையியல்பு முற்று
மவ்வகையே மைந்தநினக் கறிந்தவகை விரித்துரைத்து மனையக் கேளென்
றுய்வகைசெய் நந்தீச னுரைத்தனென் றுடன்குத வுறுவர் கோமான்
செய்வகைமா தவர்க்கனைய திருந்தி மொழிப்படியே தேற்று கின்றான். ()

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௬.

தலவிசேடச்சுருக்கம்.

மராமகன் மைந்த கேணின் மனம்விழை கின்ற வாறு
நிருமல மந்தி ரேச னிலவுத லங்கொண் றேன்மை
யுரையில் டங்கி டாத தொருகிறி தன்பு நீட
வருளுது மென்று வாய்மை யறைதரு நந்தி நாதன். (உ)

வேறு.

மலரவன் றனையருள் வயங்கு மாதவர்
திலகனென் றுலகுரை செம்மல் கேண்மியா
நிலவுல கலைவற நிறுவு சந்திர
வலநிறை *யிரலியி னவாசி வம்பலில். (உ)

திருநிறை நாவலந் தீவின் மேவிய
பரலிய வரனுறு பாத கண்டத்திற்
பொருவறு திரவிட பூமி மங்கைதன்
நிருமுக மெனப்பொலி சென்னி நாட்டினில். (உ)

கண்ணெனத் திகழ்தரு சூத கானனம்
புண்ணிய மாரிதிப் பொன்னி மாநதிக்
கண்ணிய தெனாதுமுன் ருய யோசனை
பண்ணிறை மறைவனக் குடாது பாங்கரின். (க)

ஒரிரு யோசனை யோங்கு தென்கடற்
சேரியல் வடாதுமா திரங்கு ரோசமைந்
தேரிய லெல்லையி னிலங்கு மிவ்வனத்
தோரிய லகலமுக் குரோச மோதுப. (க)

தெவ்வனத் தஞ்செய்மால் சென்று சாவலாற்
செவ்வன சத்திரு வாதி சேர்தலா
லெவ்வன நத்திய லின்ப மீதரு
மிவ்வனத் திருவுசாத் தான மென்பவே. (க)

புத்திகள் வேண்டினும் பொருவி னாலிரு
சித்திகள் வேண்டினுஞ் சித்த சுத்திமா
முத்திமுன் வேண்டினு முற்றும் பெற்றுளா
ரித்திருத் தலம்புகி னெண்ணி யாங்கரோ. (எ)

* இலவி-மலை.

இத்தல மெத்தலத் திருந்து மெத்தகு
சுத்தமா முனிவருஞ் சூழ்ந்து போந்துமை
யத்தனை வழிபடுவ வமரும் சூதல
தத்துவ மெனத்தகுஞ் சனற்கு மாரணே.

(௨)

ஆதரத் தடைந்தம ரகில சீவந்தம்
பாதகக் குழுத்துகட் பருப்ப தங்களைப்
பேதுறக் கரைத்துயர் பேரினப் பேதரு
சீததத் துவமெனச் சிறங்கு மித்தலம்.

(௩)

எத்துணை மூட்டு மெய்தி னீண்டவர்
கத்திசெய் சூதவ னக்க ணக்கிலாக்
கொத்தெலார் தகித்தருள் கூட்டு மாயழற்
றத்துவஞ் சூதவ னத்தண் மாதலம்.

(௪)

சேகதி மனத்தவ ரெனினுஞ் சென்றவ
ணீகதி யெனப்புகி னிகரில் பாவநீண்
மாகதி ரட்குல மலைகள் காடுஞ்ச
தாகதி தத்துவஞ் சாற்று மித்தலம்.

(௫)

அம்பர வான்புவி யாதி போற்றுகோ
லம்பர சிவனிரண் டற்ற வன்பருக்
கம்பர விற்பளித் தமருஞ் சிற்கன
வம்பர தத்துவ மாகு மித்தலம்.

(௬)

கண்டவ ரித்தல நியாய கண்டிடார்
தொண்டெவ ராற்றுக யனைவர் சூழ்ந்துவா
னண்டர்தொண் டாற்றிய வமர்ந்து போரு
ளெண்டகு புவனம்வீற் றிருப்பர் வேந்தராய்.

(௭)

இத்தலத் துற்றவ ரினித்த லத்தினுற்
பத்தியற் றருட்கிவ பத்தி யுற்றுயர்
முத்திபெற் றுய்வாரன் முனிசி காடணீ
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்தி யம்மதே.

(௮)

மன்றெண் டிசைகம முமிர்க மாவன
மென்றெரு ருறைதிரு நாம மேவ்வாய்
நின்றெழ லுறினுமந் திமல் நாமே
யன்றவர் தம்மையு மமிர்க ராக்குமே.

(௯)

தலவிசேடச் சருக்கம்.

நீ கூ

மாதரு திருவுசாத் தான மாண்டபய
ரோதுநர் புகழ்த்திரு வுரைசெ யெண்டிரு
மேதரு பரசிவ ஞான மெய்த்திரு
வாசிய திருவுசாத் தான மாவே.

(நீ கூ)

ஏனைய தலங்களி னியற்றும் வேள்விகண்
ஞானமா தவமது நவீற்றல் பல்லதந்
தானமா தியவெலாஞ் சாற்று மாம்பிா
காணாத் தியற்றிவெண் றனந்தங் காண்பேர.

(நீ கூ)

ஏனைய தலங்களி லெண்ணில் சுற்பநா
ளீனின் மாதவத் தெய்தும் பேற்றொ
மானதன் னேணியா ருநிலு மக்கணந்
தானுவந் தருள்வது சூத மாதவம்.

(நீ கூ)

தன்னுழைப் போந்ததன் முழங்கிச் சம்புவை
முன்னுநர்க் கன்னமா முளரி யீபை
னென்னுரை யளவுகொ லெண்ணின் மேலையோ
ருன்னுரை யுட்டொகைச் சிகையு முட்படா.

(நீ கூ)

இன்னினி யெண்ணிசைத் தின்ன மாவன
முன்னியன் னையாமனு முதலை யென்றும்போற்
றின்னிய தியர்முனே கொய்தும் பேற்றொ
முன்னுரை முதிசுச்சா * லுறழ்வு முற்றிடா.

(நீ கூ)

என்றரு ணந்திசா ளிறைஞ்சி வேதன்கேய்
பின்றற ளீருணர் பெற்றி வேண்டிமு
னின்றன னென்றயபி ளிகழ்த்து வானறனை
முன்னொழு முனிவர்க்குச சூத மாமுனி.

(நீ கூ)

வேறு.

ஆதாத் தினி மாவன
மீ தவத் தினின் மேன்மையை
யோத லுற்றவர் கேள்வியர்
தீவொ புரித்தருள் ளோர்வரோ.

(நீ கூ)

தல விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் சுகக.

* உறழ்வு எண்டு எண்ணின் பெருக்கல்

தீர்த்த விசேடச் சருக்கம்.

சுர்த்த மாவன பின்புற வோதுஞ்ஞ
சுர்த்த மாதவ சிந்தைய கேண்பியா
சுர்த்த மான்மிய சிந்தனை வோதுமா
ஞர்த்த மாவன நந்திபி ரானரோ.

(க)

வேறு.

இத்தல மூன்று குரோசுவெல் லையினு ளெண்ணிலாப் புவனங்க ளிடை நின்
லுத்தம தீர்த்த முற்றும்வந் திலகு முரைப்பதெங் கிவையெலா முவற்றி
னத்தகு நாம நிகரமே யளவின் ருதலா லாருயிர்க் கருண்மா
துத்தமே யனைய சிற்சில தீர்த்தஞ் சோலுமாற் றேறுமா சோன்றால். (உ)

ஆருயிர்க் கருளு மந்திர நாத னுடையத் தங்கியம் பரத்திற்
சாருமோர் சரசு நிருமல மளிக்ருந் தன்மையி னிருடல தடமென் னெபரிதுஞ்
பேருமெம் பெருமான் பிறைமுடிப் பிறங்கும் பெருட்டினற் பெருமையிற்
சிருடை மையினுன் மணிகரு ணிகையென் னிருப்பெய ரும்பெய் னுத்திக
[முடி. (க)]

அத்துணை நாமத் தால்வன றோல்லை யாமுரு வாயினு மடைந்து
பத்தியிற் படியும் பண்புடை யவர்தம் பவப்பொருந் தவப்பெரும் பாய்ப்பைத்
துய்த்திர ளாகத் துய்த்திடுந் தாமந் தோயுருத் தீயெனத் துலங்கு
மித்திற மிதுசேர் மாதிரச்சா னு மிலக்குமா லெனவார்க்கு மினையும். (ஈ)

இம்மணி நன்னி கைப்புன றினந்தோய்ந் திடக்கிடைப் பரிதருந் தவங்க
னம்மையாற் றினர்க்கே வாய்ப்பதா மெனினு முதண்மதி மதிநிறைபருவத்
தம்மணி நீரி லாண்டொரு தினிடவந் தன்பினுன் மரபினி லாடுஞ்
செம்மையோர் முந்தூற் றறுபத்தைந் தினமுஞ் சென்றுசேரப் பாய்ப்பெற
[நிண்ணம். (ஊ)]

இறைதிருத் தளினேர் வெளியினிற் கீழ்பா லிலக்குமோ ரலந்தையங்கி தன்பே
ரறைகுப வனும குண்டமென் றவன்மு னதிற்படிந் தெண்ணியாங்கடைந்தா
னிறையுமவ் வுறையிற் பெளமவா ரந்தா னிகழ்திர வராயிங் விரண்டின
முறைபுரி நான முக்கிய மென்ப மூதுணர் மேதரு முயிவ. (ஊ)

சொன்னவா ரத்தின் வாய்த்தின் முழுகுந் தாயர்பன் னேயெலாந் தோலெத்து
வின்னிகழ் திடகாத் திரதயி ரியமா வீரிய மாதுயெவ் விழைவு
முன்னியாந் கொருங்கே யுறுவெடுந் நலமு முசுவயிங் வசகத்தின் கீழ்பாற்,
பன்னருஞ் சிறப்பெண் டிசையினுந் தகையாப் பயிலுமோ ரியலெழிற்படு
[கர். (எ)]

திவ்ஞறு மனைய வுவளக மாதி சேடன்மா தீர்த்தமென் னுமத்
தவிருமங்லாழி யாழிய சூழி யன்புமிக் கின்புற வடுத்து
நவிலுறு மாக மதியில் நாளி னுனதூன் முறைமையின் மூழ்குந்
திவியரெண் போக மாகிபல் போகச் செந்நெலாம் பிறிவறச் சேர்வார். (அ)

நிலவுபோ னீச தீர்த்தமென் பெயயே நிச்சய மென்றதை நிறுத்து
மலகிலாப் போக நுகர்ச்சிய் தொன்றே வருமறை யாகம மாதி
கலையெலாமுள்ள படியுணர் தெளிவுங் கைவர வுண்மைஞா னத்தாற்
செலவரும்விடுங் கூடுப சேட தீர்த்தமாண் பெயரிது தேற்றும். (க)

வளர்திருக் கோயிற் புறம்பிச னீசி வம்பலி னும்பரும் வழத்து
நளினியொன் றுளது மார்க்கண்ட தீர்த்த நாமமங் விவஞ்சியை நவில்ப
பனகெலாம் பாற்றும் பவமெலாம் படுக்கும் பாவனம் பவித்திரம் பரமம்
புளகநிக் கருளில் வளகம்பல் கோடி புவனமும் போற்றுமா புவனம். (கல)

சாதவெப் பாற்றிச் சீதன காண்டந் தைம்மதி தருகுரு பூசத்
தேதறு விதியின் மூழ்குநர் பேற்றை யார்கொலோ விசைப்பரிப் பெரிய
மேதனையாளர் விழிசெலு *முலகின் மேவிய வாவியும் வெருவுந்
கோதற வுலக மெவற்றினு மாவிக் குவால்கவர் தவாத் திறற் கூற்றும். (கக)

இன்னினி யிதன்சீ ரிசைப்பதை யெற்றுக் கிவ்வொரு திறத்தினாலேனை
நன்னல் நிகர மென்னவு நின்ன நாாமே தோமே னவிறு
முன்னிய வளிக்கும் வகையலிக் நீர முதவிடாப் பலன்களொன் றில்லை
யென்னலாம் பெர துவாற் சிறப்புற வகுத்தல் யாவர்க்கு மரிதரிதம்ம. (கஉ)

யாரிய சகுபத் திலக்குமோ ளல்தை யிதன்பெயர் கெனதம தீர்த்த
மாரிநிற் றேணுணி பவாம்புதி கடத்து மரும்பெறற் றேணியா மனைய
தேறிகு பாணி நினைப்பெலா மளிக்குந் திறத்தினிற் பாணியா முதமாந்
தோரிலிக் கமல நிமலிக் கருளுந் தோயமாந் தோயவந் தவர்க்கே.

இன்னன வென்ன வின்னமா வனத் தி லெண்ணிலா வெண்ணிலா வேல்வை
மன்னுமத் தொகையே பகர்வரி தெனிலங் வாழிய சூழிகள் வழங்கு
நன்னலன் முழுது மாயிசத் திரட்டி நாவுளா னோவுளா னவிற்தற்
கெண்ணிலா ருரைப்பர் தாலிபு லாகத் திருமொழியொருவகை யிலக்கும். ()

அறந்தரு மருத்த மாகிய நிருத்த மருத்துமித் திருத்தங்க ளருத்தி
சிறத்துமும் கியமுன் னுரைத்தநா ளலகெத் தினபுழு குறினுமச் செல்வர்
நிறைத்துள் விட்ட காமிய சித்தி நிகரகோ டுகளெலா நினைவின்
விறந்தொளிர் தரப்பெற் றிம்பர்வாழ்ந் தீற்றின் வீடுபே நடை குவர் பெயர்
[ஹம. (கரு)]

என்றெமை யல்க்கு நந்திவாய் மலர்ந்த வின்னுரை தன்னுளத் திருத்தி,
முன்னொழு தெந்தாய் நின்றனி வாக்க முதந்தெவிட் தெவிலை யொளமுன்
னின்னுபே றன்பு நிமிர்சனற் குமா நிறைதவற் கறைதரு நிமல
நன்றிசெய் நந்தி நா தன்மே லென்றா நற்றவச் சூதன்பி னலிற்றும். (கக)

வேறு.

தீர்த்த மான்ரிய மீதுரை சிரிதே
ரார்த்தி தீரவி னுவின ராதிபோர்
கார்த்த மாமல வாதனை காதுநீஇ
யோர்த்த போருள் வாழ்வினி லேறுவார். (கங)
தீர்த்த விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௨.௮.

முர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகருண் மரைமக னுதவிய மைந்த தீர்த்தமேல்
விலகரு மகிமையி. டெனெரிசில வுணரந வின்று மேற்சொல்லா
மலகிரி வரணிறை மனுவிறை யருள்குறி யந்தண் முர்த்திநிழிர்
நலனிடை யொருகிறி துளமுற வினவென நந்தி சாந்தமால். (க)

வேறு.

நிருமலமாய் நிரக்குணமாய் நிராலம்ப நிர்த்தொந்த டேய மாகி
நிருவிகற்ப நிராதா நிர்த்தோட நடிகளங்க நிருவி கா
யருண்மயமா யகண்டைஇக சுயம்பிரகா சப்பொருளா யனக மாகி
யருவுருவா யருவுருவுக் கதீதமா யத்துவிதா னந்தமாகி. (ப)
நித்தியமாய் நிறைவதுவாய் நிராமயமாய் நிரஞ்சனமாய் நீளமாகிச்
சத்தியமாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவா தீதமாய்ச் சாந்த மாகிப்
பத்தியமா யத்தமுமாய்ப் பராபரமாய்ப் பாவனமாய்ப் பாம மாகித்
துத்தியமாய்ச் சோபனமாய்ச் சுமங்கலமாய்ச் சூக்குமமாய்த் சூலமாகி. (ங)

சேதனமாய்ச் சிற்பரமாய்ச் சிற்சுகமாய்த் திவ்வியமாய்த் திருத்த மாகிச்
சாதனமாய்ச் சாத்நியமாய்த் தாயகமாய்ச் சமயமுமாய்ச் சமயா தீத
மாதனமாய் வளரமுதாய் டலிகவையாய் வருமணுவாய் மகத்து வாகி
நூதனமாய்ப் புராதனமாய் நூந்தாத வெண்கடராய் நொதும லாகி. (௪)

சமரசமாய்த் தனிமுதலாய்ச் சராசரமாய்த் தருமமுமாய்த் தருமி யாகித்
தமரசமாய்த் தமாமுமாய்ச் சதாகநியாய்த் தருபரிசுத் தானாய் ரூப
நிமிரணலா யிரதமுமாய் நீராகித் கந்தமதாய் நிலனு மாகித்
நிமிரமொழித் திடுமபரஞ் சிவம்பெருக்கும் பரஞானத் தெளிவு மாகி. (௫)

சகலமதாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்தமுமா யவத்தையழி தந்தா னாகி
யகலமதாய் விகலமுமா யாதிரடு வந்தமுமா யனாதி யாகி
யிகலரிதாய்ப் புக்லரிதா யெண்ணரிதாய் நண்ணரிதா யெவ்வாற் றுணும்
பகலரிதாய்ப் பின்முன்குழ் பக்கமேல் கீழ்நாசோற் பவமின் றாகி. (௬)

எல்லாமா யல்லாமா யெவ்வயிர்க்கு முன்னாயிரா யெவைக்கும் வித்தாய்ச்
சொல்லாரும் வித்தின் நித் தோன்றுவதாய்ச் சமீபமாய்த் தூரமாகி
வில்லாரு மணரிமார்பன் விரிஞ்சனரி முதலாய் விபுத யாதிப்
பல்லாரும் பல்புலனம் பல்கோடி யகிலாண்டப் பகுதியாவும். (௭)

ஆலரிமுனஞ் சலசமெனத் தன்முனஞ்சேட் டிக்கவம் சசல மாகிக்
குலமறைக டனித்தனியே கோடிசுழாங் கோடியெனக் கூறிக் கூறிப் [துச்
பலமுறையும் பலநெறியிற் படர்ந்துபடர்ந் தெட்டியெட்டிப் பார்த்துப் பார்த்
செலமுடியா திளைத்திளைத்துத் தியங்குநீண் டொளித்தெங்குந் திகழ்வ
[தாகி. (௮)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யொப்பிலதா யெப்பொழுது மொரோப மித்தாய்
நன்றாகி யெவராலு மெவ்விதமு மெவ்விடையு நவிறொ ணதாய்
நின்றாரும் பிரமமென நிகழ்த்துபர சிவஞ்சீவ நிகரம் யாவந்
தன்னுவி லருளெளித்திற் சார்ந்துய்வான் நிருவுளத்திற் றதும்பி யோங்கி. (9)

பெருகுதிரு வருளாலிப் பிறங்கமுத ருதவனப் பிரம தேசத்
தருண்மயமா யொளிப்பிழம்பு யமுதசயம் பிலிங்கவடி வாகி வான்ரோய்
தெருண்மலியாம் பிரவிருக்கத் திருவடியின் முளைத்தெழுந்து திகழ்ந்தெஞ்
[ஞானு
மருமலிகூ விளபிதழி மால்கிருன் புடைமலர்தூய் வளைப்ப மன்னும். (௧0)

தன்னருளாற் கவேச்சையினுற் றனிமுதலா யெவ்வுலகுந் தழைப்பப்போந்த
தொன்னிலைய வன்னவருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திபதஞ் சூழ்ந்துபோற்றி
யின்னருள்பெற் றவர்புயங்க வினைவருணன் மார்க்கண்ட னிந்நிரேசன்
முன்னரிவர் தொகைதானு மொழிவரிதா விவ்விவிங்க மூர்த்திகாமம். (௧௧)

வரனிறைமார்த் கண்டேசன் வருணேச னனந்தேசன் மந்திரேசன்
மருமலா முதகுத வனநாத னுசாத்நான மாந லேசன்
முருகுமல ரமுதலிங்க மூர்த்தியிவை முதலென்த மொழியு மிந்தத்
திருவருண மங்களிதேன் றெள்ளமுதா தியவெனத்தித் திப்பமாநோ. (௧௨)

இன்னவரு னாமங்க னெழுநோடி மகாமனுக்க னெவந்து மேலாம் [ஐத
பன்னுமுறை பண்பினுரைப் பவர்குறையே பகிர்துவெண் பல்வாய்க் கூற்
வென்னலமே பலரோக வெப்பொழிந்து தட்பகிதை விழுத்தலின்ப
மன்னலமே சகலகலா வல்லபமா வித்தைநலம் வாழி மாநோ. (௧௩)

பூதமகா வேதாளம் பொல்லாத பேய்முதல புரிபல் கோடி
யேதமெலாந் தெறுநலமே யின்னருளாங் குளிர்சிழுவா டிருந்து வாழு
மோதநலத் தனிப்பாம முத்திமுதற் றிருக்கனெலா முன்னு சாவி
யாதரயீ தருநலமே யரிந்தல முதல்யாவு மடைந்து வாழ்வார். (௧௪)

இத்தகும் திரநாதற் கின்னுமள வின்னாம மிசைப்ப விந்தச்
சத்தியவா னமுதலிங்கத் தனிமுதலித் தலமொன்றிற் சமட்டி யாகும்
வித்துருவா யுலகமெலாம் விரிந்துமுனைத் தாங்காந்ரு வியட்டி யாகு
முத்தமமா வருட்குறியா முதுபுலிணை டேகினுநே ரொளிகு மின்னும். (1)

திருவமுத லிங்கமெனுந் திறனைடந்தார்த் தருள்செயலாற் றேற்ற ஸன்றி
யுருவமும்வெண் ணிறனேயா யொருவாம லெஞ்ஞான்று முலகர் யாருந்
தெருளியதேற் றுறுமிந்தச் சிவலிங்க மூர்த்தியைப்போற் சிறந்த மூர்த்தி
யிருலித்தத் தருநிலத்து மெந்நிலத்து மில்லையென வெரிகை யோற்பாம். (2)

நவிலருமிச் சூதவன நாதனடிப் போதிதய நளினப் போதி
லவிர்தரமெய் யன்பொடுமெல் வாலயநத் காலையினி லடைந்து சூழ்ந்து
பவியமுதத் திருமுன்பு பணிந்தேத்தும் பண்பினர்பாற் பநிநான் முற்றந்
திவளமம்பல் கோடிகளுஞ் செறிந்துளகுந் தேவலெலாஞ் செய்து சூழும். (3)

பனகமணி மனுவிதைவன் பதப்போது பகற்போது பாவிப் போது
மெனவருமெய் யன்பொடுசென் தேத்துநரெத் தேத்துமுல கேழுஞ் சூழும்
வனநிதிசொன் னவநிதிபொன் மணிந் திமுற் பொருள்கருண வளந் டாயுள்
புனைபொருள்கண் முதலாய பொருள்களெலாந் தமைச்சூழ்ந்து போற்ற வா
ழ்வார்.

யி மலருமுடி மனுவிதைபொன் மலாடிகண் மாலிக் காலே
துதிப்பணிமெய் யன்பர்பல விற்பவகை யனைத்துஞ் சூழப்
பி சூரிதைபல் *போத்திருவா குவரருத்த யாமப் போதில்
புறபோற் றுநாமல மெய்வீட்டிற் பேரின்ப மேவி வாழ்வார். (1)

சூருபூச மதிகிறைநாள் வானுணர்ந்தம் மந்தி ரேசன்
ப சூமுறையிற் பணிந்தே தந்தும் பண்டினரெப் பாவ தாவ
போய் நிகரரிய நின்மலராய் நினைத்தவெலா நீங்கா தோங்கச்
தீபமெனத் தேசமெலாஞ் சீர்பரவச் சிறந்து வாழ்வார். (உ.0)

வேலு.

மந்தி ரேச னிம்பரோ ம்பர்க் கின்பந்
ந் தருள்வி ழாக்கொன் சைத்திரோற் சவநாண் முற்றும்
நிறைஞ்சு மன்பர் மண்மகார் செல்வ மாநி
விழாமுற் றெய்திச் சிவகதிச் செல்வ ராவார். (உ.க)

சூத கானஞ் சென்றுநா மந்தி ரேசன்
ரம்பு சாத மலாடி பணிது மென்னா
நெறிச்சென் றுரும் வந்தினி நிறைஞ்சி னாராய்
பெளவ நீந்திக் கதிர்கரை சேர்வர் திண்ணம். (உ.உ)

ரலக்கண் யாதுங் கண்டிலர் பணிந்தார் தம்மை
ந் செல்லாம் போற்ற வமர்வார னினைந்து ளாரிம்
லிவின்னு மோர்சால் வருகினை வடையார் வாய்மை
சூத கான மந்திர நாதன் பாதம். (உ.௩)

ரக் கெக்தை யீயு மின்னரு ளின்ன வென்னின்
னமுத சூத முனரிவாழ் மந்தி ரேசன்
யம்பு சாதந் தளிபுகுந் தளிமி தூர
ர் னரியதி வாய்ப்ப வழிபடுஉ வழித்துஞ் சிலர். (உ.ச)

ர் மெழுகல் பூக்கொய் தலகிடா வலங்க லாற்ற
புற காலந் தோலு நல்குந் தனல்கு வித்தன்
ந் தூப தீபம் வயக்கலப் பாச னம்பொற்
கலமின் னோசைக் கண்டைமுன் னுதவல் செய்வோர். (உ.௫)

திரு—போகறுகர் கர்த்தா.

மறைமுத லிறைசி வாக மம்முறை வழாநி பந்தங்
சூறையற வளித்து நாளுங் குலவிய நடாத்து மேலோர்
நிறைமணிப் பொற்றே ஞர்ந்து நிமலனெவ் வுலகு முய்வான்
முறைபுரி திருவி ழாவம் முறைபுரி திறமை யானர். (௮.௬)

மந்திர நாத னென்று மகிழ்ந்துவீற் றிருந்து வாழு
மந்திரத் திடைக்கி லங்கண் மருவினங் குடனூர் வாஞ்சு
மந்திரங் குளம்ப தைப்ப மணிபொரு திகளி னுலே
மந்திர மாக மூல மந்திர மெனவ யங்க. (௮.௭)

புதுக்கியெவ் வுலகும் போற்றப் பொருவில்பே ரதத்தி னீண்டு
நிகிக்குவை மனைம கார்மு னிறையுத்தா மொன்றை வேண்டா
மதிக்குளிர் லிட்கா மத்தான் மலர்நிருப் பணிமெய் யன்பான்
முதுக்குறைந் தருணா லாற்றின் முதுமிகப் புரிமே தக்கோர். (௮.௮)

அணிமணிச் சாத சும்பத் தணிகன்பற் பலவ ளிப்போர்
தணிவிலா னிரைவ ளர்த்துத் தக்கபா றருவோர் நந்த
மணிவனம் பெருந வைத்து வளர்ப்பவ ர்வைமுன் றும்பல்
பணிபுரி பவர்தம் பேறு பகரவோ ளளவிற் றுமோ. (௮.௯)

முரிவிலா வளியோ டேனை மூர்த்திகண் முன்ன ராற்றுஞ்
சரியையே கிரியை யாதி சாற்றுபுந் திருத்தொண் டெல்லா
முரிமையிற் றருபல் பேறு மொப்பிலா வமுத லிங்க
தெரிசன மொன்றே நல்குஞ் செப்பிய துண்மை மன்னுஞ். (௮.௧௦)

மந்திர மெவையு தூலின் வருமுறை பகர்பே நெல்லா
மந்திர வேள்வி யாவு மர்பினிற் புரிபே நெல்லா
மந்திர நிரைக ளோவன் மலியுமெண் சித்தி யெல்லா
மந்திர நாதன் பாத வணக்கமே யருளு மாதோ. (௮.௧௧)

இம்பர்வாழ் வனைத்தும் வானத் திந்திர னயன்மா லேனை
யும்பர்வாழ் வனைத்து மேலே யுருத்திரா தியர் புரங்கு
மம்பர்வாழ் வனைத்து மப்பா லமலவாழ் வனைத்து மெல்லா
நம்பர்வாழ் மந்திர ரோசர் நியமபூ சனையே நல்கும். (௮.௧௨)

இன்னருண் மந்திர ரோச னீண்டுசெ யருள்வி லாச
நன்னிலை யுள்ளத் தாலு நாடரி தற்பு மேலு
மென்னிலென் னாளவோ முற்று மிசைப்பதிங் கிசைத்த வெல்ல
பன்னனு வொன்றிற் கோடி பங்கிலொன் றேனு மின்றால். (௮.௧௩)

சூதுவனநாமகாரணச்சுருக்கம்.

௪௭

என்னவாய் மலர்ந்த நக்தி யெந்தைதான் சனற்கு மாரன்
முன்னமந் தின்ப வாரி மூழ்கி நீடார்வங் கூர்வ
துன்னுபு பின்னு நக்தி யோதுமென் தேதில் சூத
மன்னருண் முனிவர் கோமான் மாதவர் கேட்ப வோதும், (௩௪)

வேறு.

இந்தவருண் மூர்த்திவா னின்பினளி யாற்சொல்லுநர்
முந்துயெவி வாய்க்கொளுநர் முன்செய்வினை பற்றிநிறை
யுந்துலை வாழ்க்கைமுழு துண்டருளி னீற்றினைய
னந்தண்மலர் தாட்டமல வங்கணிமுன் மேற்பொலிவர், (௩௫)

மூர்த்தி விசேடச் சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சுகந.

சூதுவனநாமகாரணச்சுருக்கம்.

எந்தை தூயமு தங்கொண் டேமனியி லிங்க மேன்மையி னைத்தன
மிந்த மாதல மந்தண் மாவன மென்ற நாமமி னைக்கமுன்
வந்த காரண முந்து காதைவ முங்கு வாமென னத்திரு
நக்தி நாயக னன்பி னோடுக யந்த வாவின் விற்றுமால், (௩௬)

வேறு.

இனிது கேண்மதி முனிவர் மாபிதி யெனுஞ்சீர்ப்
புனித மாணசனற் குமானே பூருவந் தலோன்
தனைய ஞானிய காகிய முனிவாற் தழுவு
மனையர் சுத்துரு வினையையென் வளிகைய ரிருவர், (௩௭)

மனை மந்தன யோர்வயி னிருந்துழி மகவான்
தனது வானிற வச்சயிச் சிவமென் தகுபேர்
வனையு ரங்கமஞ் சேய்மைகண் டனையமங் கையருண்
முனைய ளாகிய சுத்துரு வினையதேர் மொழியும், (௩௮)

எங்கை யொப்பரி யிப்பரி யினதிலாங் கூலம்
பொங்கு வான்மைகொ னீன்மைகொல் புகல்கென வவடண்
தங்கை வான்மைய தென்னவந் தையின்முத் தவடா
னங்கை லின்பொலொங் வாமணி நிறத்தென நலின்குள், (௩௯)

இன்ன வாறவர் முடினுழி யெம்மிலார் தோற்ற
ரன்னர் வென்றவர்க் கடிமையா குகவென வவண்குள்
பன்னி னாவர் தம்மில் கத்தூரு பசந்து
துன்ன னந்தன்முற் பணிச்சிறுர்ப் பார்த்திது சொல்லும். (௩)

வருக நம்பணி மருப்பணி மைந்தர்கான் வானப்
புரவி வானிற வானிறங் கரிதெனப் புரிதற்
சூரிய தெவ்வுழி யவ்வுழி புர்கென ஸ்ரோத்தா
ளாவ மைந்தரங் கடாதென மறுத்தன வவருள். (௪)

அனைமு னித்துரை சாபவெம் மொழியினை யஞ்சுந்
தனைய னுயகார்க் கோடகன் றுயடி பணிந்து
முனிய லன்னேகின் கருத்தினை முடிப்பவென் றதன்வாற்
யுனைபு சென்றியு குறத்தழிஇக் கரிதெனக் குழந்தான். (௫)

பின்னை முன்னையன் பின்னேநேர் பின்னைய னுடனே
யன்ன வான்பரி யுலவுபா லாழியின் புறம்போந்
தின்ன வாலது யெங்கிறத் தெனத்தெரிந் தினையான்
சொன்ன நீன்மைய தேயுனக் கடிமையன் கோகாய். (௬)

என்று கூறிமுன் னவன்பணி பணிகடா னியற்று
கின்ற நாளவ டனையன்வான் கிளர்சிறைக் கலுழன்
றன்ற னிப்புறத் தருணாஞ் சன்முனைத் தாங்கி
யொன்று மெய்மொழிக் கனையாய் வினையபாந் குற்றான். (௭)

உடன்பி றந்தவச் சத்துரு கத்துரு வுறுசண்
ட்டங்க லாச்செருக் ககங்கொளீஇ யினையனை யழைத்தே
தடம்ப ணித்தலம் புகுதநம் முளத்தவாந் தழைத்த
மொடார்ந்துன் மைந்தனஞ் சிறார்ச்சமந் தேருறத் துனையா. (௮)

நம்மை நீசமந் தேருதி யென்னவன் னணமே
யம்ம பின்னவ டன்னின மகற்பணித் தனனை
யிம்மெ னச்சுவன் மிசைச்சமந் தாம்புருந் திறுப்ப
வெம்மை மக்களோ டக்கொடி யவன்வினாந் திழிந்தான். (௯)

ஆங்க ணிச்சையி னுலாவுறு மப்பணிச் சிறுந்தம்
பாங்க ழைத்தனர் கலுழனை நாயிவண் பலவா
யோங்கு தீவங்கள் காணவிருப் புற்றன மெமைநீ
தாங்கி யேகுதி நம்பணித் தாதிதன் றனைய. (௧௦)

என்ன வோதின ரப்பணி யிழிபுறா யெனந்தீக்
கன்ன பாகத்தைச் சுட்டிடப் பொருமையக் கலுழ
னன்னே பாலுறீஇ யென்னையிவ் வறிவினாப் பணிக
ணின்னே யீண்டுதந் தாதுயென் றோதிய கிமித்தம். (௧௩)

உள்ள வாறருள் கென்றடி பணிந்துநின் றுரைப்பக்
கள்ள வாமதுப் பொழிமலர்க் கருங்குழற் கணதை
வள்ள வார்மணி மலைமுலை வழக்கிலா மனதை
கெள்ள வான்மலர் மதுநிக மதுமுக வினதை. (௧௪)

அருமை மைந்தகே ளென்றா ளெனேமுன ளாகநேர்
துரிய வஞ்சகத் தடிமையாக் கொண்டவச் செயலா
லுரிய மைந்தனுந் தாயுமா மிருவரு மொருவர்
புரிய லாவியி தெழில்புரீஇப் புன்மையே பூண்டேம். (௧௫)

என்ன வாய்மொழி தாய்மொழி கேட்டிகற் கலுழ
னன்னே முன்னையள் கத்துரு சத்துரு வாகி
நின்னே யேவல்கொள் கொடுமையா மடிமையி னீங்கற்
கென்னே செய்தொழில் சொல்லுதி வல்லெயன் றிசைத்தான். ()

தனையன் வாசகந் தனேவினாய்த் தனையிலா வுலகை
யினைய டைந்தனே மைந்தவப் பணிச்சுரு டிடையென்
னனைய டைந்தவில வடிமைநீங் கியுறுமக் காற்றும்
வினையு ளாத்திராத் துவலென வினவென விடுத்தான். (௧௬)

அன்ன பன்னக மைந்தனா வினவின னவ்வா
றுன்னி யன்னாக் ககப்பதி முகமதிந் துரைப்பா
ரின்ன ல்ந்கரு வானமு தெமக்கிவ ணீதி
பெண்ணி னின்னனே யடிமையை நீக்குது மென்றார். (௧௭)

வியனு லாம்பொறைக் கனதையார் மனதையார் வினதை
வயசி லாவுசேய் வந்தவடப் பணிந்தனாய் வானத்
தியலு மரமு தங்கொணர் வான்வழி யினையின்
றுயவு னுவினென் றுதவதி யாலென வொத்தான். (௧௮)

உதவி னுளவற் குரைக்குமென் னும்பலே யும்பர்
பதவி நீபுக வாற்றுண விறைவுறித் படுநீ
ருத்தி வைகுநர் வேட்டவ ருண்டிந் யுணுங்கான்
மதற்கெ டங்கண்ணேவட் டுவாரினே வேட்டொரு மறையோன். (௨௦)

ஆங்கு வைகுமாலவனை நீயெடுத்துணுதைய
லோங்கு வான்புகுத் தமுதுகொண் டுறுதியிங் குறுதி
தேங்கு நின்சிறை முன்னுறுப் பியாவையுஞ் சிறப்பப்
பாங்கு வாயுமுற் சுரப்புந் தருள்கொணப் பகர்ந்தான். (உ.ச)

அன்னை பேசிய வாசிய னாகலி யணுகித்
துன்னு *சில்லரை யுண்டனன் கண்டமீச் சுடுதி
யென்ன வேதியன் கனன்றிடக் கான்றன னெழுந்தம்
மன்னர் முன்னனென் பன்னியும் வழங்குந் வள்ளால். (உ.உ)

(வேறு).

என்னலுங் கிராத மாதை விகங்கவேந் தினிது கான்றிம்
மின்றொடிங் கிராது சேறி வேதிய வெனாவி டித்துப்
பன்னுதன் ருதை காசி பன்னிடம் புகக்கண் டன்னே
னென்னிவட் சேறி மைந்த வென்னமுன் னிகழ்வி சைத்தான். (உ.உ)

சொல்லுவான் மேலு மெந்தாய் சுடுபசிக் காற்றா தாற்றி
னெல்லையில் சில்லர் பல்ல ரொவயிற் றெல்லையிடும்
வில்லழல் கொளுத்த நொந்து டெலிந்தனன் சிறைக ரிந்த
வொல்லாகல் லுணுவொன் றைய வுதவென விதவி தாழைத். (உ.உ)

பன்னுவான் விபாவ சுப்பேர்ப் பனவனு மினவ லான
வன்னுகப் பிரதி கன்ற னும்பொருள் குறித்துப் பூச
துன்னிய விளைத்துத் தம்மிற் சொற்றனர் சாப மற்றான்
முன்னவன் கமட மானான் முடிணிப மானான் பின்னோன். (உ.ஊ)

புகலுமிக் கமடம் வேழம் பூருவ வயிரங் தீரா
திகலியித் தடத்தி னுற்ற விககரி யுச்ச மாறு
தகுமுடற் பருஉவி டட்டி யோசனை சாற்றுங் கூர்மத்
தகலமோர் பத்தா முச்சத் தளவையோ சனைமுன் றுமால். (உ.க)

எகியிங் கிவற்றை யுண்டாங் கெரியழற் பசிதீர்த் தப்பாற்
போகிக் போகில் வேந்த போகியு மமரி கொண்டு
வேகியாய் மீளு கென்றான் வினாந்தவண் விகங்க ராசன்
ருகியா யங்வி ரண்டுந் தாளுகி ரிடையே கல்வி. (உ.க)

விசைகொடு கிளம்பி தூறி யோசனை மேக்கு யர்ந்த
பசையுரோ கினிநா மத்தொண் பாதவ விடபத் துற்ற
ளசையுமக் கோட ரந்தா னுற்றொண றிறவப் போதத்
திசைகொண்மா தவத்திண் வால கில்லிய விருடி கூட்டம். (உ.க)

* சில்லர் - வேடர்.

வாவலி னப்ப ணைக்கண் மன்னுபு தூங்கக் கண்டா
 னைவிவர் வீழ்வர் கீழென் றகருக் குற்றக் கோடு
 மேவுற வுடன்ற ழீஇவிண் மீச்செலக் காசி பன்கண்
 டோவிலில் விடப மெல்ல வுத்* தரத் தமைய வைத்தி. (௨.௧)

ஐயநீ யென்று னவ்வா தத்தாத் தினிது வைத்து
 மையிகல் வேழ மாவுங் கமடமோ தகமும் வாய்ப்பெய்
 தெய்யென வுவினை மேலவ் வுவினவேந் துறுங்கா லென்ன
 தெய்வநாட் டிற்பா தங்க டிகழமுன் கண்டான் வேந்தன். (௩.௧)

அச்சமிக் கண்ண டென்னீ தவம்பல காட்டுத் பாந
 ிச்சயித் தருள்கென் றாசா னேர்பணிந் தியம்ப வண்டேன
 முச்சகம் பாவு வேந்த முந்துகா சிபன்ற னுற்று
 மெச்சநற் பண்டங் கொண்டாங் கெய்திய வேவச் சென்றார். (௩.௧)

வாலகில் லியர்க ளந்கைப் பெருவிசன் மாணு மெய்யர்
 சாலமன் சுமைசி ரத்திற் றுங்குபு சரிசெல் காலான்
 காலுறுங் குரநீர் மூழ்கு காத்தியர் களையே றிச்செல்
 வேலைநீ யசித்தல் கண்டார் விழியொரி கதுவ கோக்கி. (௩.௨)

இவற்கொரு விசோதி தோன்று கென்றவி சொரிந்து நோற்றார்
 சிவத்தவர் கறுப்ப நீசெய் தீமையாற் காசி பண்பாற்
 தவப்பெருங் குமரன் போந்தான் தன்கிறை யிரண்டி லொன்றாற்
 புலிப்பாப் படங்க மூடும் புன்னர சஜைய மைந்தன். (௩.௩)

அமரிகொண் டேக விற்கு னனைபுமல் விகங்க நாந
 னிமிருமுற் பாந மிற்று னிகழந்தவென் றுரைப்ப வேந்தன்
 கமையொலி யழலோ னுதித் கடவுளர்க் கூலிக் காரி
 னமதுல கமுது புன்றி னுதன்வேட் டெயிரிங் கென்றான். (௩.௪)

அதுவினா யமார் யாரு மமர்விழை யனிகஞ் சூழ
 முதுகய வரவு நீப்பான் ருயனுபு முயல்கூழ்ந் தாங்குக்
 கதுமெனச் சுதையைச் சூழ்ந்து காத்தனர் வருப தங்க
 பதிமுதிர் வரைகள் சாயப் பங்கனே பலத்தின் வீழ. (௩.௫)

* தரம் - மலை.

† பம் - விண்மீன்.

அண்டமுங் கிடுகி டென்ன வரிப்பிர ளயமே யென்ன
மண்டொலிச் சிறக ரீற்றின் வனொலி கிளர வீசிக்
கொண்டுதல் கண்டா ரண்டர் கூறுமாத் திரையொன் தப்பேர்க்
கண்டக ரத்திற் கூடக் கைகுலைத் தோடி யெய்த்தார். (௩௭)

நின்றவர் சிலரந் தோவெந் நீள்விழி முகிழ்ப்பி லாலுழ்
நன்றல முகிழ்க்கு மேலிந் நடுவற்கு நடுங்கா துள்ள
மென்றினி யோடினா லு மிவன்விடா னென்று நின்றார்
வென்றியி னமர்வா னென்ன வெரிழுனும் விபுத ராங்கே. (௩௮)

ஆற்றல்சரல் சருன வேந்த னவர்க்கப சருன மென்ன
வேற்றனன் செஞ்ச ரங்கம் பஞ்சர மெனவி லேகர்
தாற்றின ரவைதன் பக்கத் துணையின லுக்க பின்னர்ச்
சீற்றமேல் கொடுப தங்கச் செம்மறன் சிறகர் வீசி. (௩௯)

வலனுறக் குவிப்ப வேர்கான் மாதிரத் தனவும் போத
னலிவுற வருதல் பல்கா னண்ணின ரமா ரப்பேர்த்
தலையெழுத் திரித லன்னோர் தலையெழுத் தாக வப்போ
தலகுள னுண்ட மொன்று லலகிலாத் துண்டஞ் செய்தான். (௪௦)

உம்பர்கு மும்ப ரெல்லா மொழிதலு மங்கி நாணல்
வெம்புளந் தூர்ப்பத் தூண்டி வெம்படை யேற்பப் புள்வேந்
தெம்பர்மா நதிந் தங்கள் யாவுமுண் மிழிந்தா னங்கி
யம்பர்மெய் கரிந்தி ருந்தை யாய்ச்செய லந்து நின்றான். (௪௧)

துணிவினோரிமையில் வென்ற னிடையிலல் விமையோர்தோற் று
கணிதரு மிதற்கு நானே கர்யென்பான் போற்க ரிந்து
பிணிமுகத் திறையால் வன்னி பிணிமுக னாய பின்னர்த்
தணிவிலா ரமுத மன்னுந் தகுமிடம் புகுங்கா லாங்கே. (௪௨)

பன்னக றிகாக ளங்கி படுவிடங் காசி ரும்பா
லன்னவா ரமுதைச் சூழு மரணங்க முரண மாகத்
தன்னல காற்று ணித்துத் தனியுட லொடுக்கித் திகான்
மென்னலர்த் திசைத கிக்கு நேபிகண் டென்னு னைந்தான். (௪௩)

தருப்பைகு முமுத பூரி தக்கன கடங்கைக் கொண்டு
பொருப்புவேர் பறியச் செல்காற் போந்துமா தவனே ரண்ணல்
விருப்பமீக் கூர்ந்தா மீண்டுன் விற்றெரி இவெண்டிற் றென்கொ
லொருப்பட வளித்து மிற்றென் றுரைத்தியா லுவண டுவன்றான்.

மாதவரீ நமைச்சுமக்கும் வரந்தருநென் றதுபெற்றச்
சீதாணை நினக்களித்துஞ் செப்புதிரின் வேட்கையென
வோதினனக் ககபதிமா லுதுகேட்டாங் கூர்தியெனக்
காதினென வமுதினுசென் றளித்தபின் ராதுமென. (௪௪)

தருவாமால் கொண்டுமப்பொற் றருவாமால் வெருவானெஞ்
சுருவாவா னமுதிழ்த்தற் காற்றமைத் துணிந்தோருவா
ருருவரும்போர் நனிபுரிந்தங் கொருவகையு முய்வின்றி
வருவியிப் படையாவி வாங்குகை வெறிந்தார் த்தான். (௪௫)

வருகுவிசந் தெரிகலுழன் மகபதிநீ தகவதிகன்
மருவுகின துயிர்க்குவிசம் வறிதுறன் மாண் பன்றெனது
பொருசிறையி னிறகொன்று தருதுமெனப் புகன்றுதிர் த்தான்
பெருகொளியெண்டிசைநிரம்பப் பிறங்கியதா விறகாங்கே. (௪௬)

ஊழ்த்தவித கொளிப்பெருமை யுள்ளபடி யுணர்ந்தவரும்
வாழ்த்தினராற் சுபன்னெனென மகபதியக் ககபதியைப்
போழ்த்தவால் கிலகுபடைப் புள்ளாசே தென்னமுதங்
காழ்த்தமனந் தினர்க்களிப்பக் கைக்கொடுசெல் தின் றையால். ()

அன்னவருண் டெமையடர்ப்பா னதிகரித்தா லுணக்கந்தோ
வென்னவருஞ் சதையிறையிங் கீதியென விரந்துரைத்தான்
பன்னவருந் திறற்கழலுன் பரிந்துரைக்கும் புந்தரானே
நின்னவருத் தந்தனந் தி நிறையமுத கடமிதனை. (௪௭)

யாயடிமைத் தொழிலொழிய யாண்கொடுபோய் வைக்குரிடத்
தேயுடனீ கோடியென விசைந்தரிபி னைசந்துவரப்
பாயவாண் காயநெறி படர்புதிற் லெல்லவயின
தேயன்மங் தலமுடிக் தென்கடன்மீச் செல்கின்றான். (௪௮)

அப்பெரிய திறற்கலுந் தகல்வானத் துறுகாலே
யொப்பருமந் திரநாத லுலவிறு வருள்பொழித
லிப்பரிசே யெனவுணர்த்த விருசிறைக்கால் விரைசெலவாற்
றுப்பினுமக் கடத்தமுதத் துளிகிதறி நிலம்வீழ்த். (௪௯)

அத்திவலைக் குலவிரிவீழ்த் தமரிடமுந் குரோசமதா
மெத்திவலை யம்பெறுமவ வியலிடந்தான் கீட்டிசையி
னத்திவலை யொத்தமுலை நகமகன்பா கன்றெண்டர்
பத்திவலைப் படுபரமன் பயிலுமிடம் பாவனமே. (௫௦)

ஆதியருள் கடிக்குளம்வே தாரணிய மமர்ந்திலங்க
வீதிக்கோத் திரகருப மிசைக்கோடிக் குழகர்களி
யோதகத்தி யான்பள்ளி யுற்றிலங்க பாயினிய
மாதிரத்திற் தரளநகர் மறிந்நாவா ரிதிதிசுழ. (௫௪)

வருகிருதி யம்பாத்தின் மறைபாவுந் தனிச்சேதுத்
திருவிரா மேசதலந் திகழ்தரப்பச் சிமவுலகி
லருள்பொழியுங் கொடுங்குன்ற மமர்ந்திலங்க லரியுரிதம்
பரிதிரிய மம்பூவ னூர்பயிலக் குபேரகிசை. (௫௫)

பன்னரியபொன்னின தி பாதாளிச் சுரந்திகழ
மன்னுதிற் லீசான வம்பலிடைச் சிற்தேமந்
தன்னிகர்சீ தனகந்த தரபாரி சாதவன
மென்னவளர் திருக்களரென் றியம்புகல மினிதிலங்க. (௫௬)

முத்திரகு திருவருட்பா மொழிதலமிவ் வெண்டிசைசூழ்
மத்தியநா யகமாகி வயங்கருண்மா தலமாமா
லத்தனரு ளெனவானின் றுங்குபாம் புறவீழ்ந்த
புத்தமுதத் துளிரின்றும் பொலிசூத முளைத்தெழுந்த. (௫௭)

லாகீசத் திருவுடிகள் வாய்மலர்ந்த தமிழ்ச்சுருதி
மீகாண விச்சின்றி நாறுசெய்வா னெனவிசுந்த
மாகாசின் மொழிப்பயனேர் வயக்கியவெம் பிரானருளா
லேகாணத் தோற்றினன்கொ ளெனவெழுந்த சூதகிளா. (௫௮)

அண்ணலுயிர்க் களிப்பதரு ளனுபவனினு மகண்டமதா
யெண்ணரும்பல் பயனளித்தாங் கிணையிரிய விரிந்திடும்போற்
றண்ணமுதச் சிறுதுளியிற் றழைத்தெழுமாம் பிரங்கரம்
விண்ணரித முற்றளந்து விரிந்தபலன் புரிந்தபல. (௫௯)

எண்ணியவா கலுழனடந் தின்சுதைப்பொற் கடநாகர்
கண்ணெதிர்தைத் தனையடிமை கடிந்தளித்த கடனளித்தான்
விண்ணவர்கோ னன்னவன்சொல் விரகிஞ லக்கடங்கொண்
டுண்ணிறையு மகீழ்சிறப்ப வுலனைபுகுந் தினிதமர்ந்தான். (௬௦)

அணுவுதவி செயினுமலை யளவுதவி யவர்க்கருணற்
குணநிதிகள் செயல்காட்டுங் குளிரமுதத் துளியுதவித்
கிணையிறல மிதுதிரட்டி யின்னமுதும் பருக்களித்தான்
கணையுரிமை மதிசிகரத் தணிதருசே கரநிகரம். (௬௧)

நமதமுதத் துளிபாரந்த நறுந்தலமந் திரநாதர்
தமதருளிங் கெளிதெமக்குச் சார்மெனவந் துடற்கண்ணர்
கமமுறல்போண்ம் விரவுசுவா சுதமாத்ரி பாதிநுகர்ந்
நிமைதருபல் வடுக்கணிதை யிரதமகீ ருநநிகரம். (௬௦)

வித்தின்னி முளைத்தெழுந்த லீறுபிர தாபநிறைந்
தெத்திசையும் பார்த்ததென விளந்தளிர்காண் ரெழிர்மாழை
யத்தனலோ திமமுச்சி யலவன்மறை யோதிமமே
யொத்தவடிந் குடாவடி. * விண் ணைச்சுமடிந் கடாக்கிடயே. (௬௧)

திசைக்கரிய முகக்கவனந் திரள் கொடுக்கும் பாகமென
விசைக்கரிய சுனைக்கனி தூங் கிருஞ்சாணை திசையுரிஞ்சு
மிசைக்கரியன் சுதன்மைமுனம் விரவுகுளிர் நிழல்பரப்பு
நசைக்கரிய முகக்கலைபன் னலனுந் தே மாந்துருமம். (௬௨)

சேதார முகந்தெறிபஃ நிரைத்தடநீர் பருகுபல
சேதார முகந்துதிர்பஃ நீங்கனியா தியநுகர்வ
சேதார முகவடிவுஞ் சேராத தீர்க்காடிட்
சேதார முகந்துறுமிச் சீர்த்துருமஞ் செப்பரிதால். (௬௩)

புண்ணைந வங்குபம் பூகமிலாங் கலிகுடசம்
முண்ணை வளை வில்லம்விளா முண்டகமா ரஞ்செருந்தி
வண்ணிகளா விதழிபலா வகுளநயந் தஞ்சாநம்
பண்ணிலகு சங்கோங்கு பாடலமுன் னீடலவண். (௬௪)

மாதவிதண் மெளவன்மன மாலதிக மாஸ்திகள்
போதவிர்வண் சாதிமணம் பொலிமயிலை சண்பகமே
யாதுயைபந் தாதவிழு மல்லிமலர் வல்லியெலாம்
பாதவநீப் பிரிவின்றிப் படர்ந்தொளிகு மடந்தையர்போல். (௬௫)

குதுகுலகோ கிலங்காளங் குயிற்றமிரு தங்கமரி
மதுகரம்பா ழிசைப்பமுசு மலர்கதா னம்மசைப்பச்
சதிமுறைமை வழாமைமயத் துடமஞ்ஞா நடம்புரிய
முதுகணிப்பொற் றிரையருண் முதவமுத சேகரங்கள். (௬௬)

மாதவர்கை யினறழம்புன் மடிதுகரு மானினங்கன்
சேருதுடச மலகிடுவ வெழுவைவிரை வாலதியாற்
போதகநீர் தெளிப்பவரி பூஞ்சொப்பணி தருஞ்சரபந்
நிதிவிணைச் சிறைச்சிவிநித் திருத்தொண்டு செயுமாங்கே. (௬௭)

* விண்ணைச்சுமடிந் கடாக்கிட வித்தணுவாகிய நிகரிவா வராகம்.

கிலையமர்பைங் கிலைபுணர்தன் கிலைநுகரக் கிலைவானின்
விலைமலர் தூய் விலைதருவின் விலைக்கனிகொ ணுத்தராவன்
தூலையெறிந்துள் னுலையுறவேம் புணக்கொடுத் தாரங் கூட்டனாரிடு
மலையினுமிக் கிலைதருமா விலைச்சுவையு மிலையுதருங். (௧௮)

வேறு.

இன்னதனிச் சூதநிறை யின்கவையா மமுதமய மிதூமந்த் தோசன்
நன்னருளா தலின்வானந் தருமமுதி னுடற்குறுதி தருதலன்றி
மன்னுமுயிர்க் குறுதியையும் வளர்ப்பதெனு முளப்பொலிவு மருவுவாடுசை
துன்னுதபோ தனர்மலத்தின் றெகைமுனியந் தகைமுனிவர் சூழ்ந்தாரங்
[கே. (௧௯)]

காசிபர்மார்க் கண்டர்களு தம்பிருகு கடயோனி சுர்க்க தோவி
யாசர்க்க ரத்திரிகுற் சுகர்புலகர் யஞ்ஞபா லகர்பா மத்த
வாசர்களுத் தனர்சனகர் வருணர்சனந் தனர்சத்தி வாம தேவர்
கோசிகர்ப ராசரர்க் கோளர்புலத் தியர்வசிட்டர் குற்ச ராதி. (௨௦)

சிவமுணர்மா தவமுனிவர் திருவமுத சூதவனந் திகழச் சேர்ந்தே
யுவமனிலா வுலகையா யொருபோது மொருவாத ஷுத்த ராதி
யவ்னுதைபல் லாச்சிரம மாமுடச மாக்கியினி தமர்ந்தா ரந்தத்
திவியமுனி சிகாமணிகள் சிலகுணச் சிறப்பெவரவாய் திறக்க வல்லார். (௨௧)

அன்னவர்தா முன்னமர்ச் சருட்கைல மந்தாமே குவைமுன் குறுய
வென்னசிவ தலங்களினு மிலங்குசிவ தீர்த்தமெலா மிலைவந் தென்ற
மன்னுகவென் னுன்னினம் மாண்புணர்ந்தாங் கிலைத்தூலுந் வாய்நு மந்
தப், பன்னரிய தீர்த்தமெலாம் படர்ந்தவண்பம் தடவ்களெனப் பாம்பி
[பிண்ட. (௨௨)]

களியளியுண் டுவட்டெடுப்பக் கமழ்பிரசப் பெருவெள்ளங் காண் னுந்
வளர்கமலத் துணைகுமுத மலர்த்துணை கு விலைத்துணைசை வலத்தையுள்
ளிட்டு, இளபொருள்கட் குறையுனென வெளிர்ந்தருமல் வயர்த்துங்க ணுலையா
தென்றும், புளகதவிப் படியிலெவர் படியினுஞ்சூழ் பாவமறப் பலன்க ணாந்
[கும. (௨௩)]

மாதர்வன சம்மனையின் மராளமணம் புரியவன மலிவெண் ஈங்க
நாதமிசைப் பனகுமுத நற்சுடரேந் துவகித நறுந்தேன் பாடுங்
சீதமர கதக்கலித் திலநீராஞ் சணந்துளிகள் செறியு மாம்பு
சாததமா லம்வலாப்பத் தக்கமுடி சொலிப்பனபோ தகங்க ளாங்கே. (௨௪)

வாளோகள்*வான் றவொனவல் வாவியினும் வாவியெழில் வளர்கு தத்தின்
முளதிர மோதுதலும் தகுஞ்சுவைமாண் களிகன்பல தருவ தாமே
கோளுறுநெஞ் சினர்நீமை குயிற்றிடினும் பொறுத்ததனை குணமாக் கொ
ண்டு, மீளவுநற் பலனுடனே மிக்களர்க்குத் தக்கவாரசெய் மேன்மை காட்டும்.
வாவிதட மானிரைசெய் வனசுளிரை மீதயல்வெண் மலர் தண் பூகந்
தூவியதம் மடையுதியாற் அரும்பரற்றக் கணிகனிதேன் தூவா நிற்றன்
மேவியவம் முனிவர்தூல் விதிமுதுவோ டொண்பொரிதூய் வளங்கு செம்
பொற், முவிரிவட் டகைநறுநெய் தகச்சொரிந்தா குதிசெய்மகத் தகுதி காட்
[இடம். (எக)

இத்தகைய பற்பலமா னெழித்தடங்க ளிடையுலக மெனைத்து முள்ள வுத்தமமா தீர்த்தமெலா முவந்தினிய பா வனமா யுத்தெஞ் ஞான் றுஞ் சித்திபுத்தி பத்திமுத்திச் சிதப்பெவையு மொருங்கருந் திதத்தி னெலு மெய்த்தகைய புண்ணியமா விருத்தமெலம் பெருத்தகிலம் வியப்பி னெலும்.

திருவமுத சூதலனத் திருநாமத் தொருவாத சிறப்பி னூலும்
தெருளமுத கீட்டியருட் டெள்ளமுத மூட்டிலவன் சிவப்பே ருய
பொருளமுத சிவானந்த போகமடுத் தகித்தவர்க்கோர் புறத்தின் வெற்பின்
வருபெரிய நாயகிசேர் மந்திரநா யகனருளு மாண்பி னூலும். (௭௮)

கத்தி துலாசு கடலாடைக் காசியினிற் கண்ணுதலோன் கலந்து வாழ
முத்தமமா தலமெவற்று முத்தமோத் தமதாமென் குலகு போற்று
நித்தியமா தலமி துவே நிகஞ்சொன்னேன் முகமெனென் நினைவே இவன்ற
வத்தகைய திருநதி யடிகள்தனைத் துமாபுனித் கருளி மேலும். (எக)

இங்ஙனமுமே பெருமைகூகி திருநங்காலை யாதித்யப் பேரேனார் தம்பா
 லெவ்வகைய வேலூர்வினாய் நியம்பேலன் பொழியாத விதய சீவ
 மெய்நாருடம் நுவம்பாறத்த வித்தகசுங் கமங்களுக்கே வினம்பு கென்று
 தெவ்வடுவேற்பணிக்குாண்டெசுவேரளிக்குகணக்கருளிச்செய்தான்மன்னே.

சுரேளித் துணர்வித் தகயினக்கு துவல்லானேன் விரிந் திடுதன துதற்க ணந்தி யிவரித் ததுரு மாண்மியநீ தினைத் தனைகேட் டளவாத கின்புற் றேனைப் பணித்தவன மதுவேணிப் பானருள்பெற் றுய்த்தவர்தீர்ப் பணிபி றேனடித் தவன மாண்பிலுக்கே தனித்தவன முளனின்னுஞ் சாற்றுகெத்தாய்.

என்றுசுனத் குமாபுரளி பெயுழந்திதைஞ்சி நின்றுனென் நினைசுத்த சூத வென்றிபுனை மாதவனை வினாக்கமலத் தூள்பணிந்து மேலு மெந்தா யன்றதருணத் தீசனவத் கருளியவா நெறம்கின்னு மருளு கெண்ணு நள்ளுணர்ச வுணகா தி நத்தவர் போத் தியசூத னவிக்கான் மன்றேறு. (அட.)

* வாண் றுவர் - வாண் வில்.

வேறு.

ஒது சவுனக யாதி முனிவர சோகை நனிபெற முதுணர்
சூத முனிமுன மோதி யருளின சூத வனநிப மான்மிய
மீது கனிமன மாத வின்மிக யாவர் வினவின சோதினர்
மேத கவர்புவி வாழ்வு முழுவது மேலி யுறுவொர் ஸீடோ. (௮௩.)

சூதவனநாமகாணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

சூத திருவிருத்தம் முடிசு.

ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

தேமிசு மாமனு நாயகன் மேவிய சிவமாதல
மாமிர கானன மாநிப மோதின மகிநாயக
னேமுப தேசமு னேபெற லீதென சசிதாசல
நாமிகு காவல ஞானசி காமணி நலில்வானயோ. (௧)

வேறு.

இந்தினா இந்தி ராணி யீரிரு கோட்டு வால
சிவனா நினைத்தாங் கீயுஞ் செம்மணி காம தேனு
முந்துமைந் தருக்கள் வான முதமுதற் பொருளெல் லாம
மைந்தவா காமாங் கோ சாகசம் வழந்தற் பாற்றே. (௨.)

தொக்கமு துணை திந்தார் மதித்தடி தொழாமைக் காலி
நக்கமுன் னாலங் காட்டி நயந்தடி பணிந்த பின்றைத்
தக்கபே ரமுத மீன்று தண்ணருள் புரிந்த நீரா
லிக்கட விபமு கத்தெ மிறைதிரு வருட்டெங் கோலே. (௩.)

இத்திருப் பாற்க டற்க ணிடைமணிந் தீவ மொன்று
புத்திதழ்த் தவள மாவும் புயப்பொருட் டெனந்து வங்கு
மெய்த்தகத் தீவி னிற்சு வேதமா புயம்பொ ருட்டிண்
மத்தகத் தமர்வென் னோதி மத்தொழில் காட்டு மாதோ. (௪.)

வழுத்துறு மச்சு வேத மாபாச் செம்பொற் கோயின்
முழுத்தவம் மரான வேந்து முதுகம ரம்பொன் மேனி
பழுத்தனாப் பயினுல் வேதப் பண்ணவ னென்ன மேவு
விழுத்தகு மனைய செம்பொன் விடன்மணிந் கோயி னுப்பண். (௫)

உருவளர் தவள மேனி யுரகவேந் துடல்வ னைத்து
மருவுமெல் லணையல் வேதன் வயங்குவெண் ணீறு பூத்த
திருமுகம் மதிய மென்னத் திகழுமா விதன்பா லன்றோ
னிர்ருவிழி மணியின் சோதி யெழுந்தொருங் கிலங்கு மாபோல். (௬)

மாலிசை மாலின் மேனி மாலினி தமரு மாலிக்
காலயில் கால கல்பூங் காலொளிப் பரியங் கத்தின்
மேலறி துயில்கொள் வேலை விண்ணுயர் மைநா கத்தின்
பாலொரு பால பானுப் பான்மையிற் படர்ந்து பல்கி. (௭)

மின்றொளி யுலகம் போர்ப்ப மிளிர்மணிச் செம்பொன் மேலி
சென்னிசேர்ந் திலங்க நீற்றுத் திருதுதல் பரிதி யோடு
துன்னுவெண் பிறையை மானத் தாமணி குண்ட லங்கள்
மன்னுமவ் வென்று பின்பால் வகுமிரு குழவி மான. (௮)

இருவிழி யப்ப தங்க னெதிரரு ணறவெஞ் ஞான்றும்
பெருகுசெங் கமல மானப் பிறைமுன மலர்செவ் வாம்பல்
பொருவிய திருவா யென்றும் பொலிந்திரு மதகிற் பாய்ந்துங்
கருணைநீ ரனுவுங் குன்றாக் கவின்றிரு வதனங் காட்ட. (௯)

மைம்மலைக் கிளைத்த நான்கு மாமணிச் சிகரமென்ன
விம்முதிண் டோளி லங்க வெங்கதிர் தன்கி முத்தி
யம்முலை மணந்தாங் கோர்கை யாத் தவெம் பரிதி தோன்றச்
செம்மறை மரானத் தாங்கோர் செங்கையிற் சங்கி லங்க. (௧௦)

வர்தநல் லப்யம் வாம வலத்திரு வண்கை காட்ட
வர்தந முதல மைந்த வங்கத கங்க னாதி
யுர்தந வைசயந்தி யுயர்மணி யாச மாதி
சர்தந வெரளியெங் கெங்குந் தனித்தனி கான்றி மைப்ப. (௧௧)

கவினிறை மணியேந் தாகுங் கவுத்துவ மணிமா தீப
மலிர்தர வனவ னத்தண் ணணியிலுப் பரப்பு மார்பார்
திவியவா தனத்தி னீல மணிமிசைச் செம்பொன் சேர்த்தாங்
சுவாமனே யுலகெ லாந்தேற் றொருபெருந் திருவி ளங்க. (௧௨)

மறுவெனப் பவெ யாவும் வர்ச்சித மெவர்க ளாலு
முதுமிடத் துயர்வா லன்றோ வுலகெலா முணர்ச்சி மேன்மை
பெறுபெருங் கவிக ளெல்லாம் பேணுமா பெறுமி தென்னத்
துறுமெழின் மறுவொன் றம்ம துயவம் மார்பி லங்க. (௧௩)

உலகெலா மரபி னேன்க வற்பவிப் பிக்கு மூல
குலமகப் பசும்பொன் றேசு கூர்மல ருந்நி யோடு
தலமெலாம் போற்று தாமோ தரபசப் பொருளின் வாய்மை
மலர்வட தளிர்மே லாந்தன் மல்கெழி லுதரங் காட்ட. (௧௭)

மாற்றுயர் சுவண நாத மருங்கொளிர் தரச்செங் கேழ்ப்பண்
ஊற்றிதழ்க் கமல நீரி னேற்றிதற் கொப்பான் பன்னாட்
சேற்றிநீ ஆப் பங்கத் தோற்றஞ் சிவணிய ளுலகமெல்லாம்
போற்றிய லெழின்மென் பாதப் போதருட் டேன்ற தூம்ப. (௧௮)

பரிபுர மாதிரியம்பொற் பன்மணிப் பணிப ணிந்,கார்க்
கருள்செயல் பலமுன் கூறி யழைத்தென வொலிப்ப நீலத்
திருவுரு நிறனு மேற்கொ டிருவெண்ணீற் றொளியுந் தன்னை
மருவியற் குணனுங் காப்பின் வரை வரை குணனுங் காட்ட. (௧௯)

கடிமல ராசா ரத்தின் கதிரொளி படைப்புந் தானே
கடிமலர் மகற்கொண் டாற்றல் காட்டிரா சதம்வி ளக்க
கடிமலத் தவர்பல் லோர்முன் கண்ணருள் விழைந்து போற்றல்
* கடிமல விகங்க ராசன் கைகுவித் தெதிரின் றேறத்த. (௨௦)

தேனல சம்பு சாதச் செம்மல ரயன்மா லாநி
வானவர் சென்னி தாழ்த்த மாதவர் சூழ்ந்து வாழ்த்த
வானவர் பன்னி மாராக் காங்குபல் லாண்டு கூறல்
கானவர் ஸ்வ ளத்தின் கைவளத் திசைக ளேற. (௨௧)

இன்னிய முள்ள வெல்லா மெழுந்திசை யெடுப்ப விண்ணிற்
கன்னியர் மரபி னாடக் கதைவளி சார்ங்க மாதிரி
பன்னியற் படைக்க லம்பற் பலகுழி ஆப் பணியி னிற்பக்
கொன்னியற் சேனைக் கொன்பொற் கோல்கொடு நெருக்கொ துக்க.

மாமதைத் துழனி மல்க மற்றுள கலைகள் பல்சு
தேமலர்க் குழந்த் தேவி தேற்றெழி னீனா தேவி
மாமலர்ப் பூம்ப தங்கள் வருடியாங் கிருபா லோகை
யாமல ருத்தி முழ்க வமர்த்தரு டிருவோ லக்கம். (௨௨)

* கடி - விரைவு, மல - வளப்பமுடைய,

ஆதிசேடதுபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

அக

வேறு.

தன்னுளங் கவர்த்து கண்ணிறை காட்சித் தக்கபே ருவகைநேர் தாக்கண்
டென்னுடை நாதா விருஞ்செகந் நாதா விந்தினை வந்தித நாதா
மன்னரு ணிதியே வைகுண்ட பதியே மாகிலார் பெறுபெருங் கதியே
யின்னருட் டிதியே யியற்றுவதண் மதியே யாவையு முணர்ந்தமா னுதியே. ()

என்றினி தனந்த னனந்தமாண் மிதிக ளிசைத்தினி தெந்தையே யென்னும்
பொன்றுரு நித்தி யானந்த பரம போகமே புரிவதாய் விரிவதாய்ப் போத
நன்றிலாச் சனை சாகாங் கடத்து நலத்ததாய் வலத்தவே தாந்த
முன்றிகழ் சகலா கமங்கன்சம் மநமாய் மொழியுமெய் வழியினே முறையே.

அறிவிலாச் சிறியேற் கருள்கென விரப்ப வன்னது தன்னிரு செவியேற்
றிறைவனு மனைய முகுந்தநா யகன்போ சேசந் குணகிதே யிதுகேண்
முறையினின் வினவுக் கிழையென வருளு முற்றுணர் பாரபா முதலாய்
கிறைசமு சாச வுத்திதா சகமாய் நித்தியா னந்தகின் மலமாய். (உரு)

ஆதிமத் தியாந்த சகிதமா யனுகி யாய்கிரு விகற்பமா யளவாச்
சோதியாய்ச் சமயா தீதமாய்ச் சிவதத் துவமுப சாந்தமுன் ஓய
நீதியாய் வேத முடிவினிற் பிரம நேயமாய் நிறைசதா சிவத்தை
யோதியா லுள்ள படியுணர்ந் துபாசித் துலுநிலை பெறுமவ செவயோ. (உரு)

அவர்களை வினவு சகிய கெறிமுற் றறிவா தறிந்திலா செவர்தம்
றவசொரு சிறிது மன்பிலார் நயரு ளதமராக் கவர்களை யாவர்
தவாரிரு மனந்த வாதலா லனைய சதாசிவ மூர்த்திபூ சனையே
தவரின வேட்கை தருமலால் வேறு சாதனை மிலையிது சாதம். (உரு)

யாவனோ தீரத் துவம்பெரிந் தோணைந் தித்திய *புபுட்சுக்க னாகா
தோவியே நிபாசை யொடுபயன் கருதா துத்தம பத்திபெற் றய்வே
யாவனோ யரிய முழுட்சுக்க ளென்றாக் கருமறை பெருமுறை யறையும்
வாவுதும் விடய துகர்ச்சிமுன் னொ மர்த்துதற் கசத்தோ லவர்தாம். (உரு)

விதிவழி வழாமன் மதிநதி வேணி விமலனை யமலமா விழைவாற்
றுதிவழி பாட்டிற் பதுமன மாட்டித் துரிசுறப் புகித்த லதுவே
கதிவழி யாமா லிதுணைநிற் தென்றுங் கைவிடா துய்வுறக் காணுந்
மதிவழி யுடலுள் ளளவிரு வினையின் வருபய கெருவற துகர்ந்து. (உரு)

* புபுட்சுக்கன் புதிக்கும் இச்சையுடையார்.

சியதிசெய் பூசோ பாசஞ் பெலத்தா னிமலமெய்து ஞானமுன் னிகழு
மயர்விலா வாய்மை மலர்சிவ ஞான வலியினுன் மருவுதே காந்தத்
தயர்விலா தென்று மழிவிலா தமரு மத்துவி தானந்த போக
நயனிதை மோக்க நண்ணுப திண்ண நன்குண ரங்கத நாத. (௨௮)

ஆதலாற் சமுசா ரோததி கடந்தே யருளிஞ னித்தியா னந்த
போதவீ டுறுதற் கேதுவச் சிவனைப் புலமொர்இ நலமர்இப் புனித
பாதமெய்ச் சிவஞா னம்பெறீஇ யுள்ள படியுணர்ந் திசண்டநப் பயிற்று
மோதபூ சனையேயன்நவே நிலையான் முடிய்தென் றுணாகி முதல்வ. (௩௬)
செப்பியாங் கனைய தத்துவ முணர்ந்து சிவத்துவம் பெற்றங்டை யூற
யொப்பரும் பசுத்து வம்முயி ரெவற்று மொழிவுற வழிவிரிந் துளநா
ல்பபசத் துவந்தா னெந்தவத் தாலு மிரிந்திடா திரித்திடு மிவனே
யப்பர மோக்க விருப்பனிட் சுளங்க னகமிலா னெனுமறை யந்தம். (௩௭)

வேலு.

இத்தகைய பசுத்துவத்தை யிரிப்பதுதான் பாசபத தீக்கை யேயா
முத்தமமா மிதுவிரசா லோமமுட னிகழ்வுறச்செ யுண்மைத் தாமாத்
பத்திமையால் விரதநெறி பன்னிருநா னியமமுதப் பயிற்றல் வேண்டும்
வீத்தகவம் மகதீக்கை விதியினைநா முள்ளபடி விளம்பக் கேணீ. (௩௮)

இன்னவிர சாமகத்துக் கிடுஞ்சுமித்துக் கோமயமன் னிதுகொள் காலம்
பன்னுமுவா விருநான்கு பதினென்காந் தினநான்கு பரம மிந்த
மன்னுதினத் தீன்றணிமை வருபினியீ னுக்கன்னி மல்கு மூப்பே
யுன்னுறுகன் றிறப்புமல முண்பதிவை யுருகிறைநன் குணர்ந்துசார்ந்து. (௩௯)

அனையகறுங் கோமயத்தை யளிக்குங்காற் பின்மறைமெல் லடையிற் சாத
மனுநவீல்பேற் றம்மயமெல் வழுப்பகற்றிக் கோசலம்வா மத்தாற் பெய்து
பிளைநவிலு மகோத்தாற் பிசைந்துருட்டி யுலர்த்திமுனம் பேணிக் கொண்
டே, முனைவிலோ மந்தொடங்கன் முறையாகு மம்முறைமேன் மொழியக்
[கேட்டி. (௩௯)]

அக்கினிகோத் திரமுளரி யாணிககி தாணிகிலை யழலிம் மூன்றிற்
புக்கதொரு வசுவெழுப்பிப் புருடத்தான் மயசுட்கம் பொலிய மூட்டிச்
சொங்கிரா கியமாகுஞ் சூத்திரத்திற் சொன்முறையித் தூவேன் விக்குத்
தக்கமனு நாலொன்பான் றத்துவா தியசுத்தி தயங்கக்கூறி. (௪௦)

சொல்லியவான் கிருதத்தாற் சொல்லியவா ருகுதிக டிலங்க வாற்றி
வில்லியலுஞ் சபாதிடையோ மச்செயலு மீற்றின்முறை விளங்க வாற்றி
நல்லியன்முற் றமைந்துபிர திட்டையிலா வோரிலிங்க நாடிக் கொண்டாங்
கெல்லாநூல் விதிப்படிபே பிரதிட்டையிரிந்தருச்சித்தினிதுபோற்றி. (௪௧)

மேவுபசுத் துவநீக்க விருப்பொடுநன் னெறியொழுகும் வேதியர்க்குத்
தாவருநால் வகையுண்டி தக்கிணைதாம் பூவாதி தகமு னன்கிச்
சேவுடையான் பாசுபத தீக்கைமுறை யந்சிறநாத் நிணியா மத்துந்
சேவியலவ் வகுட்குறியைத் தியானாபிடை யருதன்பு திகழப் போற்றி. (௩௬)

வேண்டுமுப காணமெலாம் விருப்பமிக நனியீட்டி விளங்கப் பூசித்
தேண்டருமெம் பெருமானே யிந்துசே காணையெம் பிறையே மன்றிற்
றண்டவகுஞ் சிதபாதா தருகிரிசை மகிழ்நாதா தரியே னிந்நாட்
பூண்டவிஃ தம்முடித்துப் புணர்பசுத்து வம்முமுதும் போக்கி மேலும். (௩௭)

உள்ளபடி சிவத்துவப்பேற் றுண்மைதிகழ் தாவருளே யுதவு கெந்தாய்
சுள்ளமுனத் தேனெனினுங் கைவிடனின் னடிமையெனக் கரைந் திவ்வாதே
தென்னமுளத் தீயாறு தினங்களும்பூ சனையோமச் செயலோடாற்றி
நள்ளருளாத் பதின்முன்றா நானுதய நித்தியமு நடாத்திப் பின்னர். (௩௮)

நேசனையாப் பூசனையா னிலவியவக் குலவிலிங்க நிமலன் தன்னை
மாசனைய ருத்தேறவே மதித்தமைந்த சிவானுபவ மனஞ்சேர்த் தென்று
மீசனையே பசுத்துவநீக் கிடுகிறமை யொடுகிகழு மெழிலா சாற்கு
பாசனையாற்றக்கிணை தாம்பூலொமொடுபரிந்தளித்துப்பணிந்துபோற்றி. (௩௯)

பின்பனைய குசவனைநாத் பெருமறையோர் மரபினரைப் பேதி யாடுமய்
யான்புறுமா கேசுரைய யறுசுவைநால் வகையுண்டி யயிலிவ் சுன்போ
டின்புறுதக் கிணையாநி யினிசுளித்தி யகீந்திரநீ யிவ்வா ருக
முன்புரிய பாசுபத தீக்கையிடை யூரின்னி முடித்தி யானே. (௪௦)

வேறு.

முறைமையினித் தீக்கையினே முடித்தியெனிற பசுத்துவம்போய்
நிறைவியசா வேராமத்தா னிருமலகாத் தியானி
யறைதருவிச் செயன்முடிவி லாசமன மிருமுறைசெய்
நிறைவியசா வேராமாத் தெடுத்தோளிர்வெண் ணீருதல். (௪௧)

அங்கிகோத் தியமொடா சனவீதி கோத்திரமத்
அங்கிவாக் கிணியிவற்றின் லாயநிரு நீருதல்
செய்வையிலயா தென்றேறலுந் திருந்தவமைத் தங்கியெனத்
தங்குபத முதலமைந்த தக்கமது வோரோழால். (௪௨)

வலத்தனிகை மேன்முடி மனனுறமும் முறைசெயித்து
வலத்தொடபி மந்திரித்தோ மாபோவென் மனுவாலு
நலத்தகைய * வரபோவா மனுவாலு நலநீரைச்
செலத்திறே வினைநினைந்து தெளித்தனைய திருநீற்றை. (௪௩)

* வசம்-உடம்படு-மெய்.

ஒப்பவொரு முப்பாக முறப்பகுத்தோர் பாகத்தைத்
செப்பருமீ சானத்தாற் சென்னியிற்றற் புருடத்தாற்
றப்பின்முகத் தகோரத்தாற் சாற்றிய மகடுகோ
டிப்பியவா மத்துந்தி சாதத்தாற் றியன்சாணு. (௪௪)

இருகாங்க ளாமுறுப்பி னெழிலுறலே பனமாகப்
பெருகுறப்பூ சுப்பின்னர்ப் பிரித்துளமற் றொருபாகத்
திருவருள் காட் டிடுநீற்றைச் சென்னிமுதற் பாதம்வனா
யொருவறமெய்ப் பூசுபுயின் புடனிருகா லாசரித்தே. (௪௫)

அனந்தரமற் றொருபாகத் தணிநீற்றைச் சென்னிமுத
லினந்தருமைந் திடத்தாத லெண்ணியண்டெண் ணுன்காதல்
வனந்தருத் துவவகையின் மருவாறு நிடனாதல்
மனந்தாமன் மனுமுறையின் மலிதிரிபுண் டாமாக. (௪௬)

தரித்திடுதன் மரபாமித் தருநீறு தரித்தவகோ
யிரித்திடுவர் பசுத்துவரில் விரும்பாசு பததீக்கை
யுரைத்தவிதி வழாதன்பி னுஞற்றினுமுன் ஞாயிர்போல
வரத்தருமாண் புளதொன்று வழங்குதுமற் றதுகேட்டி. (௪௭)

செபமூலம் யாகாதி செயன்மூல மருமுனிவோர்
தபமூல ஞானசா தனமூலஞ் சிதம்பாமா
நபமூல மறைக்குயிரா நன்மூலஞ் சின்மூல
முபமாண மிலாதென்று முயர்பஞ்சாக் காமூலம். (௪௮)

நவிலித்தேழ் கோடிமனு ாராதி மாசமனு
திவியமனுப் பாசுபத தீக்கையினும் பன்னளித்தற்
தவிர்த்தருமக் கியரிபமா மதிகாா மிதன்பாளே
கவிதருமில் வருட்பஞ்சாக் காமுறைநீ பெறல்வேண்டும். (௪௯)

பாமசிவப் பிரசாதம் பரிந்தருளிம் மனுவிவந்து
வாமிசுமா றக்காமா மருவுதொகை வகைமல்கு
மாணதிக னேயெனமுன் னுஞ்சாரு ளெனின்மனுவுட்
டிானதிக மிதுவென்று செப்புவதென் றெளிமனத்தோய். (௫௦)
வேறு.

வேத முடிசொல் கைவலிய விமல மேக்க தாயகமிப்
போத மயமந் திரமேயாம் புனித முனிவர் கனிமனத்திற்
பேத மறவீற் றிருக்குமிதிற் பிதங்கோ ரொழுநின் பெருமையெனு
மோத லரிதே யுன்னரிதே யும்ப ரெவர்க்கு மயற்கெனக்கும். (௫௧)

ஆதிசேடனுடதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

௨௫

சகல வேத கோடிகளுஞ் சாற்று சிவங்க ளெல்லாமுஞ்
சகல கலையு மெப்பொருளுந் தன்னு ளமைந்து தனிவிளங்க
வகல மலிக்கு மாதா மாகு மவற்று ளெஞ்ஞான்று
மகல வாரிய வாருயிரா யவிரு மகாமந் திராமிதுவே. (௫௨)

சுத்து சித்தா னந்தவுப சாந்த பரிபூ ரணவிமல
சுத்த முத்த நித்தபர சுத்தாத் துவித பரப்பிரம
வத்து தானென் னுபகிடஞ்சொல் வரத பாம சிவனென்று
முத்தி முதலாய் வீற்றிருக்கு மூல மகாமந் திராமிதுவே. (௫௩)

வனை மனுக்கள் குடியெயுஞ்சேர்த் தெண்ணப் பெவ தத்தமெழுத்
நான வளவை சிற்சிலதம் மந்த மருவா தளப்பனவா
மான மதுவீ தக்குடிலை மருவா தத்தம் வரையெண்ணு
மேன திருவைந் தெழுத்தெனவே விளக்குமியற்சீர் பெறுமனுவாம்.
இதனா விதுதா ரகஞ்சேர்தா நெழுத்தா யெண்ணப்பெறினுயிரை
முதனா லாதி கலையெல்லா மொழிவ திருவைந் தெழுத் தென்றே
சிதமா முனில ரிதுபேணிச் சிவாபி வியத்திப் பேறுற்றார்
புதர்பற் பலரு மிதுகொண்டே பொருவில் பதங்கள் பலபெற்றார்.

இன்ன மதுவி னமெவென்னு மிரண்டக்காங்கன்பகத் துவந்தீர்ந்
துன்னுமான்மாபாசிவத்தோடொன்றிவாழ்மெய்ப்பொருளுணர்ந்து
மன்னு நமசி வாயவென வழுத்திம் மனுமா மலபந்தத்
தின்ன லொழிந்துய் ஸ்றையிரகட் கீசன் ருனே தருமனுவாம். (௫௪)

யாவ ரிதயத் திம்மனுவீற் றிருக்கு மவருக் குபரிடதத்
தாவில் பெருளா லருந்தவத்தாற் றருநீர்த் தாதி யாகாதி
யோவி றறனாற் றமக்காக வேண்டும் பயன்வே ருன்நிலையான்
மேவிம் மனுவோர் முறையேனு மெய்யன் புறவோ தாவிடினோ. ()

கணிப்பி லபாச துக்க பயங் கரசங் குலவா காமாய
கணிப்பில் சமுசா ரப்பெருஞ்சா காநீந் துறவே னுபாயமிலை
தணிப்பில் சகல வுபரிடபூ டணவிம் மனுவே சகலசுகந்
தணிப்பில் பரம சிவஞானே தயமுக் கியகா ரணமாகும். (௫௫)

தருகை வலிய சிற்சொருபந் தன்னை விளக்கு மணிவிளக்குத்
தருபல் ருர பஞ்சபா தகதா வாங்கி யென்றுரைக்கத்
தருபிப் பிரண வஞ்சார்பஞ் சாக்க ரம்மே மோக்கம்விழை
தருநால் வருணர் சங்கரருஞ் சாற்றும் வரோப கராமனு. (௫௬)

அகம்

ஞாநவனபாரணம்.

தாமத் திரமீ தெப்போதுஞ் சத்த மயமே யாதலினு
லோம முதல பூர்வாங்க முசித கால முதல்வேண்டா
தேமமலியக்கொடுத்தல் கொளவிசைத்தலைவைக்குப்பொருத்தமுள
தாம மிகுமா சுயம்பிரகா சத்தா மகாமத் திரமிதுவே. (கௌ)

வேறு.

இம்மாமனு விற்சிவனென்னு நிரண்டெழுத்தின்கொருகைவகைவிரியிற்றிகழு
மம்மாபொரு ணண்மைய எப்பவரா *யனாண்முத ணண்மறையா தியெலாஞ்
சும்மாடுவனல்லெதன்சொல்லுவதுத் தாவிதாக்காமீ தருதாயபல [சொல்லு]
னெம்மானவிதத்தருமோவிடர்முற்றிநிந் தின்பொருங்கீமெனலாபொரு

மானந்தரு மிம்மனு சற்குருவால் வழங்கப்பெற லென் றியெயம் மாதலத்தின்
பானந்தல வில்கினு மெண்ணியவெப் பலனும்பெறு கிற்றில ராதலினுற்
சானந்தரு சற்குரு வாலுபதே சம்பெற்றுயர் சைவத லத்தினடைந்
தினந்தவிசச்செபமாற்றினுடனெ ல்லாமெளிதிற்பெற ணண்மையதே. (கௌ)

எல்லாவுயிர் கட்குமு ளத்திலுத்துன் பெண்ணுர்க்கள எங்கமுண்டேனாற்சிறிது
மில்லாதவர் காமமுன் னுயதுரி சிரித்தோர்பய னிவ்.மொழி பொய்ப்பொ
ழிமுன், புல்லாதவர்நூ லுரைசிலர்களைம்புலனி த்தவர்போற்றுவதுசீடர்க்குப்பா,
எல்லாதாவாற்புரிதீக்கையினுன வைக்கொடுமெய்க்குநானக லத்தகையேயார். ()

இவ்வாய்மைக ளாதிய மைந்தவரே யிதவாய்மைய சற்குரவேவாரிவர்பாற்
செவ்வேபெறு மந்திர மேவினையுந் திறனெண்ணிய வாலுட னென்கொடுமெளி
தவ்வாய்மனு லோதிட னேதிடநல் லருண் மாதல குகிடி லாஸ்தவைதா
மில்வாழ்கட. வீள்புவி வாழ்வறவே யெழுதாரக மானதி ருக்கைவே. (கௌ)

தனிமேருவி மாசல மந்தயங்கே தாரந்திரு வாரண வாகியரு
ளினிதார்பிர யாகைதி ருச்சயில மிசைபுட்கா மல்லிகை யர்க்கனமே
முனிவேர்பணி நைரிசங் கோகனமே முதுகுன்றரு ணைலத்திலையரு
ணனிசேர்திருக்காள த்திகாஞ்சிபுநவில்பஞ்சநதம்மிடைமாமருதார். (கௌ)

புவிவாழ்சிவ லோகமெ னும்மதுரா புரிவேதவ னம்புகல் சேதுமுத
லவிர்மாமதி வேணிசு யம்பிவிங்க மமர்மாதல மாவண கூவிர்மா
சிவராசவி ருக்கமு தற்பலவாஞ் செப்பும்மிவை கைப்பொரு ளாக்குருன
நவின்மாமனு வின்செப மெய்ப்பயனை நவின்னுமரிது நீற்குல கின்புறவே. ()

* அயன் நான் என்று பிரிக்குக.

ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

அள

எனநாண னோதிய வாய்மையமு திருகட்செவி வாய்துகர்ந் தேயமுத
நனிகூடாகி நாயக னோதுறுமென் னாநா திரு நாதவெ னக்குயிரி
னினியாரினி யாருனே யல்லதையிற் கெளியேனுயு மரழியங் காரருளாற்
தனியோதிய யாவுதின் பாற்பெறவே தமியேற்குள மார்வமிக் கூர்வதேரோ.

அண்ணலெனே யேன்றுகொண் டன்னருளே யளித்தேதாயகி லம்பும ளித்த
ருளங், கண்ணவருள் கென்றுப ணிந்தடிமேற் கைகூப்பிய சென்னியன்
வீழ்ந்துபணிந், தெண்ணோர்பெற வேண்டலு நீண்டவனாக் கிருமபைப்பதி
யெண்ணமு டித்துமென, வெண்ணாநாதி பெற்றென முற்றுமைக யுத்திப்
[புணன் மூட்டின னூங்குடனே. (சுஅ)

பின்னேயுமொட ன்பணைந் திரணப் பெருமா ன்நிருச்சந்தி முன்னுமோர்,
மன்னோர்மிருபுண்ணியநீர் த்தமலர்வாவிப்புன லும்படிந் தாசமியாத், தன்னே
ந் திருநீறணிந்தெ ல்லெபெருத் தண்மாமணிமெல்லிலேகாஸமுடன், கண்ணே
ர்கவிகைத் திருமாலடிக்கீழ்க் காணிக்கையதா கமுன்னவ த்தனனாள். (சுஆ)

மேலுந்துதி விண்ணமு னின்றனனங் வியாளேசனுக் கத்திரு மாதவனெந்
நூலுந்துதி செய்விய சானலமார் நூலல்பாசுப சச்சிவ தீக்கைமறை
நாலுந்துதிமந்திரமா தியெலாநயப்பபுரிந் தத்திருநீறளித்தெத் [மனம், (எப)
காலுந்துதி செய்திரு வைந்தெழுத்தெந் கருதிப்பொருள் வாய்மைகனின்ரு

வேறு.

கைச்சிவ மாகத்தனைப் பாவித்திரு கண்ணாற்
பாகத்தூற நோக்கித்தரு பார்வைத்திரு வமுதாற்
சேகந்துப வாசத்தனி விரதச்செயல் கோளந்
நாகர்க்கிறை தேகத்தினே நானம்புரி வித்தேச. (எக)

தன்னோர்முசங் கிழங்காகவங் கதக்கோவினே யிருத்தி
யாண் னோன்சிய ிரையங்கைவைத் தருண்மாலினாப
மெண்ணவரு திருவைந்தெழுத் துபதேசமு னியற்றி
மன்னோர்சிவ மயமாக்கினன் மகியேந்தகி வேந்தை. (எஉ.)

உ. னாயாதிக ளாலும்மள வுணராவொளிர் மனுவேந்
துரையாலொரு செவிவாயினு மொருவாத்திரு வமுதாய்
*வரையாமுன மெனமாதவம் வாய்த்தோமென மகிழா
வரையாதமெ யறிவானந்த மயவாரிதி படிந்தான். (எகஉ.)

* வரயாம் எனப்பிரிக்குக.

தானென்றொரு சிவமென்றிரு வேரின்னெழு தருமெ
யானந்தமம் மாந்தம சங்கைப்பெரு மானந்தன்
பானன்றருள் காமத்தக பரிசாதுய பயனருள்
மானந்தா வெல்லாஞ்சிவ மயமாய்வாய் கிளவூல். (௭௪)

ஆகிராயக னலர்நாயகி யணிராயக னடியிற்
றகுமாதா மிகவீழ்ந்தடி கடிதாழ்ந்துபல னுதிசன்
மிகவேரதுயவ் வரிதாட்பணி விடைபிக்குளம் விழைந்தா
னிகவாழ்வயன் முதலோர்பத மெல்லாந்துளும் பெனவே. (௭௫)

மதியாகதி மதிவேணியன் பதவம்புய மலோ
கதியாமனம் பதியாகொரு கணமுட்பத வாசப்
பதியாருட் குறியாஞ்சயம் பிங்குகேசுபாற் பதமே
விதியோடருச் சனையேபுரி விழைவோமிக வமர்ந்தான். (௭௬)

என்றோது நந்திசனை யிருதாள்சனற் குமா
னன்றாதா விதைஞ்சாநலில் கதைமேலுந யந்தே
நின்றனென வருஞ்சனை நேயம்நிகு முனிவோர்
பின்றனா விதைகாதையென் னெனவாங்கவன் பேசும். (௭௭)

வேறு.

திருவைப்புணர் மாதவ னற்புரிசு திறனுத்தெழு சேட... ஹனக்கனிகர்
தாமுற்றுப தேசமு ளைத்தகதை தனையற்பின்வி னுவினர் செப்பினர் தாக்
குருவைப்பெறு வார்கள்ப சுத்துவாரில்குவிமெய்ச்சிவ னானமுற்பெயுவார்
பருகுற்றிக வாழ்வுகண் முற்றுமொரு பாமுத்தியு மேவுவர் நிச்சயமே. (௭௮)

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௮௮.௪)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

நிலமுழு வறுமுடியின் கண் வாழ்தா நிறுவிய பணிபுதியன்பு கூர்தா, மலர்மக
டமுலுறுகொண்களுஞ் வருமொழிகுருமொழிகொண்டதோ தினங், குலவு
று மனையன் விண்ணொலொளிர் குளிர்தா கதசிவ லிங்க மேலுறு, நலனிறை
செயன்முறை யின்ப மேதக நவிலுறு மெனவரு ணந்திகடமால். (க)

வேலு.

அருத்திரிகு சனந்ருமா வருந்தவகேண் முருந்தனடி யடைவின் பேற்றுற்
றிருத்தருபாக்கியன்விசா நீக்கையினைத் தெழுத்தினுப தேச சீலன்
கருத்தொருமைச் சிவஞானக் கடற்படிந்தா னந்தமுதந் களித்துண் டன்பு
பெருத்தெழின் றனந்தனரி பிரசமலர்த் தான்பணிந்து பேசு கின்றான். (உ)

குவலையமுற் றளித்தருளென் குருநாதா நுருநாதா கோதே வரம்போய்ப்
பவலையமா கியபாசு பததீக்கை யிதமேற்கொள் பரிவி னென்போர்
திவலையன் விலேனெனினுஞ் சிறியனமை யலதுகதி தேரு னென்றென்
கவலையற வினிதளித்த கடமையின்மே லுருள லுளின் கடமையன்றே. (ங)

ஆதவினா லெளரியெனமுற் றைந்துபடே சப்பேற்றிற் கமைய வீசன்
காசலினா லனவாதங் கலந்துறையுஞ் சிவலிங்கங் கைக்கொண் டென்றுஞ்
சாசலினாற் றுடைத்தருள் பு சனைபுரிதற் கேகோட்டைக தழைத்தே றுஞ்ஞை
யீதவினா லுளங்குளிர்த் தென்னையருள் பின்னையமர்ந் திலங்குமார்ப. (ஈ)

எனவகிலேந் திறைஞ்சுபுலின் றினிதிறைத்த வேத்துரைகோட் டிந்தி ரேசன்
கனியடிய ரொணமுடிஞ்ஞங் கருத்துவகை நனிபூப்பக் கருணை கூர்த்தப்
பனகபதிக் கருன்புரிந் திப் பரிசுணாக்கு மனத்தகைன் பாசிற் சோனாட்
டினில்தைவ னாருட்பெருக்கே யெனப்பொலியுங்காவிரியாற் றினுக்க வாசி.

ஆரையினிற் யோசனைமுன் றலர்பாரி சாதவன மதற்குத் தென்மேற்
கோசனையொன்றெனப்பெறுமோருழியமுதாம்பிச குலங்களுவாருதென்றுந்
தேசுவிரி தாப்பொலிந்து திகழ்ந்த வானமெனும்பேர் சிறப்ப வாய்ந்தாங், கீச
னருண் முழுதடைந்தார்க் கினிதளிப்பித் தமலமதா யிலங்கா கித்கும். (சு)

வேலு.

கருபமங் தாங் கன்னி கரம்பா டலஞ்செ ருந்தி
வருளாக விளங்கு கெகை மொனாநா நாய் கஞ்சண்
பகநிப நறவ ஞ்ஞல் பன்னிதா தகிப லாச
மகிலவழை விசும் வன்னி யாசமா விவிங்கை புண்ண. (ஐ)

சாலமா சினியி லந்தை தாத் திரி பாரி சாத

மாலமா துளைய சோக மரசுகர்ச் சூர மாத

மாலமஞ் சாடி நாவன் மதூகஞ்சே வோமை வெள்ளி

லேலமி லவங்கஞ் சாதி யிலாங்கலி பூக நாகம்.

(அ)

ஆதிய நிராக ளந்த வாம்பியா டலிச்செ நிந்து

சாதிதா டிமஞ்சம் பங்கி சண்பக மயிலை பிந்தின்

மாதவி மல்லி முல்லை மதுமடன் வல்லி தத்த

மீதழிஇப் படர்ந்து பல்க லிண்ணெலா மளந்து மல்கும்.

(ஆ)

வேரிகை நிமிர மாந்தி மிழற்றிசைச் சுரும்பா யாதி

சாரிகை காள கண்டந் தத்தைசா தகஞ்ச கோயங்

காரிகை யோதி மஞ்சி காவளஞ் சிலல்க போதம்

* வாரிகை யிசைமுற் தத்த மாண்செயல் வழங்க மல்கும்.

(அ)

வாவிபல் வலந்த டாக மடுச்சர சேரி கேணி

யாவியு வளக மேல்லை யலந்தைமுன் னாய வெண்முகங்

காலிபங் கயங்கல் வாயங் கையவ மாதி தூநீர்ப்

பூவிரித் துளங்க வரந்து பொலிவினெங் கெங்கு மல்கும்.

(ஆ)

மிருகண்டு சூனு வாதி விழுந்தவ முனிசுழாங்க

ளருள்கண்டத் துவித போகத் தமர்ந்துவா முடசுந் தோயும்

பொருசுண்ட வேழஞ் சீயம் புண்டரீ காதி யாங்கே

வருதொண்டு பலவுஞ் செய்தே மாருழிந் தமர்ந்து குழுவ.

(அ)

இன்னன பலவ ளங்க ளெல்லையின் தென்றும் பல்லு

மன்னமா வனத்தி டெலங்கு மமுதமுண் னடிந் த தாய்மை

யுன்னியோ வுலகெ லாமுயல் துறத்திரு வுளங்கொண் டோலின்

மன்னுபுண் ணியவி சிட்ட மலபரி பாகத் தாலோ.

(அ)

தானருண் மறைக ளாஹஞ் சாற்றுமற் தளவை யாஹு

ஞானமா முனிவ ராஹு மெனைமுன்வா னவர்க ளாஹு

மேனவின் மனம்வாக் காதி வேறெவற் றுஹு மெட்டா

மானமெய்ச் சிவமே லிங்க வடிவமாய்ச் சுயம்பு வாகி.

(அ)

அவ்வன நாப்பட் டோன்றி யாரமு தெனச்சு வேத

மெய்வள ரொரியி னீடி விளங்குமங் விலிங்க மூர்த்தி

திவ்விய சரண பூசை சிவாகம விதியாற் செய்தி

யிவ்வருட் செயனீ வேட்ட தின்னுறு புதுமைத் தன்றால்.

(அ)

* வாரி - இசைக்குழல்.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

கூகி

பதஞ்சலி யாகி முன்னம் பாமனார் முன்ன மங்கை
முதஞ்சலி கூப்பச் சென்று முறைமுறை யிறைஞ்சிப் பூசை
சிதஞ்சலி யாம லாற்றி நிருத்தநேர் காணப் பெற்றாங்
கிதஞ்சலி லங்கொள் வேணி யிறையருள் செய்ப்பெற் றாயால். (கக)

வேறு.

இப்பகலு மப்படியே யாம்புகலிச் சூதவனத்
தொப்பரிய மெப்பப்பொருளை யுமாபதியை யெமாதருமை
வைப்பினை நூல் செப்புநெறி வழாமலருச் சனைபுரிந்
யப்பாம னெப்பொழுது மமாமுத வருட்குறியில். (கக)

பணியரசே சிவாரச்சனையாம் பணிபுரியப் பணிவொடுநீ
யெணியனைய சூதவன மெய்துமுன மெய்தகுபண்
மணிகனக நிதிவகைகள் வரம்பிலகொண் டருமறைக
டுணிபுணர்த்து சிவாகமமுற் றுரிசுறத்தேநர் னுளந்தெளிந்த. (கக)

தீதறுபோ தகராதி சிவமறையோர் வைதிகரை
மூதகுசீர்க் காசியப முதலாய முழுதுணர்ந்த
நேதகுபல் விமாளுநி நிருமிதசா தகாநூர
ரோதுலெள கிகமவல்லா ருடன்நேவர் கம்பியனை. (கக)

உடனழைத் துந் கொடிவிரைந்தங் வுத்தமமா வனஞ் சேர்ந்தங்
கடைதினத்திற் கேத்திரபிண் டாதுயுப வாசாதி
கடனமைத்து மடனகற்றிக் கதிபுருத்து மாண்மார்த்தத்
திடனிலைத்த சிவலிங்க சிவாரச்சனைசெய் குதிவிதியால். (உ௦)

சகலதல சிவலிங்க வியாட்டிபூ சனைப்பயன்முற்
றகலமுற வளித்திடுமான் மார்த்தபூ சனையதனா
லிகலரிய மாகதமா விலிங்கமுனக் களிக்கின்றோம்
புகலருமன் பாலென்றும் பூசைவழா நியற்றுதியால். (உ௧)

என்றருளி முகுந்தனா விறையிறைஞ்சி யெதிர்திற்ப
மன்றன்மல ராதிக்காடு மாபின்மா கதவிலிங்கத்
தொன்றியபூ சனைபுரிந்தீற் றோமாங்கி வினைநிரப்பித்
சுன்றிருமென் கரத்தாலச் சரலிங்கத் தனையளித்தான். (உ௨)

அகியாச னடிவணங்கி யங்ளையினை விரித்தேந்தித்
தகுமலரா தியுகொண்டா சானெதிரா ணையின்விதியான்
மிகுகிரியா தியுதெரிப்ப விழைதகுபூ சனைமுடித்து
செகுமுளத்தாற் குருபூசை நேரியற்றிப் பணிந்தெழுந்தான். (உ௩)

சூரவெதிரின் றரவிறையின் கூறுகின்ற னான்மார்த்த
சரவிலிங்க பூசனையே சகலசல சிவலிங்க
பயமபூ சனைப்பயனைப் பாலிக்கு மென்றனையாம்
பிரவணநா யகன்பூசை பேணுகெனப் பணித்ததை யென். (௨௭)

அடிகளடி யேனுன த்நி னையமொழித் தருளுகென
முடிவணங்கி யெதிரின்ருன் முகநோக்கி மொழிகின்ற
னெடியவனங் கதவேந்த நீகேட்டி நிபந்தொரிப்பாங்
கடிவருமான் மார்த்தநெழிக் காசலுமா பூசனைதான். (௨௮)

சூருதிசிவா கமமாதி னுதிசூருவ சம்மதமே
நூருதுமது கைக்கொண்டோர் கணிவுறுதா வரலிங்க
பரமசிவ வழிபாடும் பரிவுறிகக் கொளல்வேண்டும்
வரமிகுதா வரலிங்க வகைபலவா மவை கேட்டி. (௨௯)

வேறு.

மனுட தாபித லிங்கமே மானுட லிங்க
முனிவர் தானவர் நிருதரான் முனோத்ததா சிடமே
யெனமு னாஞ்சு தாபிதம் தைவிக லிலிங்கங்
கனிக னேசுரு காதிதா பிதங்கண லிங்கம். (௩௦)

உலகெ லாமுய் வருளிற்று னுதித்ததே சுயம்பு
லிலகு மிவ்விய லைவகை யொன்றுக்கொன் றேற்றந்
குலவு மாயிர மயுதமி லக்கமே கோடி.
நிலவ னந்தமா மடங்குயர்ந் தரும்பய னிகழ்த்தும். (௩௧)

வழுத்தா மிவ்வகை யன்றிலே ருருவகை வயங்குந்
குழைத்த மண்கடு மண்டருச் சிலைகொள்நி ருணமு
னிழைத்த தத்தின மொண்மணி வாணமே யிரதம்
பழுத்த மெய்ச்சுயம் பெனவிரண் டைந்தொரு பகுப்பாம். (௩௨)

இன்ன பத்தினுண் முன்னோநான் கொன்றிடுனென் றேற்றந்
துன்னு மொவ்வொரு பதின்மடங் கனைய தூச் சைலத்
தன்னி னூறுபங் குலோகமாங் கதினிரத் தினந்தான்
மன்னுமாயிர மதின்மணி யிலக்கமே வாணம். (௩௩)

அன்ன தற்கொரு கோடிமே லிரதமாங் கனைத்தே
யின்ன ருட்சுயம் பிலிங்கமாங் கதனிலு மேற்ற
மென்ன லாமலா லளவுகண் டி னாப்பரி தெவர்க்கும்
மன்னு பூசையிற் றினில்விடு மிலிங்கமோர் வகைகேள். (௩௪)

அறிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

சுந.

மண் ணு தண்டில் மன்னமாற் றுமணக்கோ மயமே
வெண்ணெய் சுண்மணி சந்தனங் கடர்ச்சம்பு விரைத்தார்
சுண் ணு சர்க்கரை மாவென் நலில்பவா நிசண்டு
னெண்ணி யாதொன்றிற் புரியினு மிலிங்கபூ சனையே.

(ந.உ)

போத ருத்திர ராஜிய புணிகாரற் பூவில்
வேத னூதிய வளப்பிலா விபுதரா வெண்ணுன்
மாத போதனார் தானவர் நிருதர்மத் தவராத்
கோத தப்புரி யிலிங்கங்கள் கோடிமா கோடி.

(ந.ந)

ஆய வெவ்வகை யிலிங்கத் துஞ் சுயம்புநிக் கதிகந்
தூய மெய்வகைப் பயனெலா மெளிதூடன் லுறுத்தூ
மேய விவ்வியன் மெய்மமையா லமுதமா விபினர்
தேயமுய்வுறத் திவ்விய வமுதவிந் கேசன்.

(ந.ச)

அருளி னிற்கள வில்பலப் பிரதனே யாகத்
தெருள் சுயம்புவாய் வீற்றிருந் தருன்பெருஞ் சிறப்பா
விருளி ரிக்குமச் சேகர வனம்புகு கென்றா
மருடு ரத்தகி வேந்தவம் மந்திர நாதன்.

(ந.ந)

அவ்வ னத்தன வாதசா நித்திய னாகித்
திவ்வியத்தனி யமுதவிந் கத்தினிற் நிகழ்வுற்
தெவ்வ கத்தூநிந் குருநிருந் தருளுமில் விதைக்குச்
செவ்வி முற்றநீ முன்புரி நிருப்பணித் திறங்கேள்.

(ந.ச)

வேறு.

வாப்புனித தருப்பணம்போற் கருப்பதல மருத்த மண்டபமா மண்டபஞ்
சேர பனமண்ட பாதி, புரப்பகைவிற் பொருப்பெனவிண் பாப்புயர்பற்
பலகோ புரவகையா வரணவகை பொண்ணெயில்கண் முன்னு, தாப்புசுணு
ல் பற்பலதேர் சிற்பர்முடி வணக்கந் தருமயனா னிருமிதஞ்செய் வித்தியனை
யசின, காப்பவனத் தமாமுத மூலவிங்கத் தட்ட கனந்தருபந் தனம்புரிதி
காசனூரூல் விதியால்.

(ந.எ)

சுணநாதர் குறப்பிடிதன் மணநாதர் கபால கானாதர் பரநாதன் கடைகாவ
னாதர், தணவாத் துசம்பீடஞ் சொளநாதி சுண்ட சாந்தபரி வரநாதர் தமை
நிருமித் தாங்கரங், சுணவாரின் ருவரிப்பத் தாவனஞ்செய் தரிபூ னையை
மத வெள்ளிபழ னாயனில ரவ்வுந், மணவாரின் தணவாதம் புரப்பநிதீஇ
யிமய மலையருணின் மலையிலக மலையறவீன் தருள்வான்.

(ந.அ)

உம்மையினு மிம்மையினு மம்மையினு மெம்மை யுண்மையுற வண்மையுற
வொண்மையுறத் திண்மை, செம்மைசிவத் தன்மையெனு நண்மையுற
வின்மைச் சிவைகெவுரி பவைகுமரி பெரியநா யகியெம், மம்மைதிரு வரு
விதியினிருமி தஞ்செய் தவட்டுகெ மையனமர் துய்யகினை காவிரிபேற் செய்ய
கொம்மைதிகழ் கருப்பதல் விமாளுதி பல்வுங் குலவுகிகே தனமெழுப்பிப்
பதிட்டைமுறை குயிற்றி. (௩௬)

பரவுசிவா கமருநியிற் சிவத்துவிச விகிட்ட பாவனரைக் கொண்டேமுற்
பகர்பதிட்டை யாகி, புரிபுகப தினத்துலகு புருமுகா சாந்தி புனிதவினை
யனுஞ்ஞமுதற் கும்பாபி டேகம், வரைகிரியை மந்திரம்பா வனைதிரவி
யாகி மறந்துமொரு குறைமருவா வகைவயங்கப் புரிவித், தாவினைநீ யும்
னை மனுவிதைவற் பூசித் தந்தணருண் முதலாய வனைத் துரியத் துதியால்.
அனந்தரமக் கனந்தரமா கந்தரற்குப் பண்ணீ ராயிரநிட் கம்பொருளொவ்
வொருவருடந் தேரூ, மினந்தரவந் திடத்தருபல் வகையலினை நிலங்க ளில்
ங்குமா வணத்துடன் திதன்மேலு முவகை, மனந்தரமா மணியணிகள்
சுவணாசி தாகி மலிதருபா சனவகைமற் றுள்ளவெல்லாம் வயங்கிக், கனந்தர
நித் தியமுதன்முன் னுருந்துசிவத் துவிசர் கணிதாருஞ் சினைதலில் கரை
காதி மனைகள். (௩௭)

வளனிதைபல் விளைகிலங்கண் மற்றவெலாஞ் சாக வநாநுபவ சாதனத்தான்
மறுத்திடினு மருத்தி, கொளவினிது புகன்று தவி யாங்கவருஞ் சூரான் றுங் கு
லவியவாழ்தர்ப்பதிட்டைகுயிற்றியொருவாதே, பனகொழியுரியுமவணமந்த
னையான்மார்த்தமார்த்தம சகவமுதசிவலிங்க மூர்த்தி, சனைநிதமு மணி
லுபகரணவகையெல்லாங்கவினியபூசனைகள் சிவாகமவிதியாற்புரிதி. (௩௮)

இவ்வியல்பிற் பூசனைநீ புரியமுத லிங்கத் தின்னிளிமா தவப்பெருஞ் சிறு
டிகணீர்க் கிறைமுற், நிவ்வியபூ சனையாற்றி யிட்டமெலாம் பெறுவர் சென்
றினிநா மிரவிசுலோற் பவாராம நாமத், தவ்விறையாய்த் தெவ்விறச்செய்
மெய்வலிபெற் றுய்வா னவ்வமுத லிங்கசிவார்ச் சனைபுரிந்தின் படைவே
மெய்வமிலொன் பதுகோளு மெவ்வலகும் பூசித் தின்பமுழு லுப்பெறுவ
ரென்புகல்வதினிராம். (௩௯)

ஆதலினுற் பணிராச குணிககா மணிகே ளத்தருமா வனத்தமுத லிங்கேச
சரணங், கா தலினு முறைத்தவிதி கருத்துறவெண் ணீறு கண்மணிமுற் சிவ
சின்ன காத்திரா யார்த்தி, * யோதலினு வரைத்தருளு மனுராச ராச வுத்
தமோத் தமசீவ ரத்தினமாய் வேதத், தீதலினுர் வம்பெருகைந் தெழுத்தை
முறை யோதி யினிது தினந் தினம்பூசித் தின்பினமர்ந் திருத்தி. (௪௦)

* ஒது அல் இன்னுவெனப் பிரிக்க.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்,

சுரு

இத்தருதி யோபபரி சுத்தசன்மரர்க் கத்தி னியைந்துமா கதலிங்க வான்மார்
த்த மெனுமல், வுத்தமபு சனையும்வழா துளுற்றிவரு குதியே லுவவாத வினை
யொப்பு மலபாக மேலுஞ், சத்தினிபா தத்துயர்கத் தாத்துவிதா னந்த
சாந்தபர சிவமாலை பாந்தன்குல வேந்த, துத்தியமன் நிதுவாய்மை யென
மாத வாசான் சூதவனத் துய்த்தனன்கா கோதசேக் தினை. (சுரு)

வேறு.

என்ன வோதிய நந்தி நாகனை யெண்ணி லாமுறை வந்தி யாவய
னுண் ளுகான்முலே பின்ன னந்தன வொண்மை மாவனம்வந்து ளானவி
னன்னர் கேள்வியி னுங்கு மாசுப நண்ணி னுனெ திர்ந்திராயகன், சொன்ன
வாலுவி ளம்பு வான்விழை தெனன்மை மாதவர் முன்பு சூதனே. (சுரு)

அமார் வானமு தன்று சீவர்க ளமிந்த ராய்முழு விற்ப வாழ்வினி
லமா மேவமு தென்று மாதவ ரளியி னீடிய வந்த மான்மிய
மமர வோதின சொன்று கேள்விய ஈகில போகமு முண்டு மாமல
மமர னுனமெய் கண்ட போதர்டி னழிவில் வீடுற வொன்றி வாழ்வயே. (சுரு)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-களக.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

மதியி லங்கு வேணிமுக்க ணியலை யங்கி ஞால் கட்க மருவு செங்கை
நீண்டி டற்றன் முதுவானவர், துதிவ முக்க நாதன் முற்செ லருள்பு ிரிந்து
காதன் முற்று துணைசெய் நந்தி கேச னந்தி னனிகோன்மர, கதவி லிங்க
மீது பெற்ற கதைபு சுன்று மாலு ாத்த கவினி லங்கு சேக ரத்தண் மலர்
கானை, மறைவி னைந்து நேயரிக்க மனனின் முந்து போய டுத்த வருமை
யன்பி னேது கிற்ப மென வோது மால். (க)

வேறு.

வினவுதி சனற்கு மாஃ வித்தக முனிவ ரோதே
வனசைகோன் புசன்ற வெல்லா மகிழ்மிக வினவு சேடன்
* பனியுரு தவணி மாந்தர் பதஞ்சலி யுருவந் தாங்கி
நனிமகிழ்ந் தரிபொற் பாத நளினம்பண் முறையி னைஞ்சி. (உ.)

* பணி-நடுக்கம்.

விடைபெறீஇச் சென்று வேத வித்தகர் சிவாக் மானி
தடையறத் துணிந்து நான்குஞ் சமைந்தபோ தகர்முன் னேறும்பு
னடைதரு மயனுள் எிட்டோர் நவினுமற் றுள்ளா கொல்லாம்
புடைவர விலைகட் கெட்டாப் புனிதவண் மணிக்கு வால்கள். (15)

வகைபல் வளக்க வெண்ணு மானிதிப் பொருப்பு மற்று
மினையெனக் கைக்கொண் டச்சு வேதமா புர்த்தி னின்று
வகைமிகப் புறப்பட்ட டோங்கல் வகையெலாம் பணியு மேல்குந்
சிகைநிலா ந்நாடல் கோடித் திருக்கையி லாயம் புக்காண். (16)

கண்டமர் மொழியோர் பால கண்டனை யெண்டோன் கொண்ட
கண்டனிப் பால நீல கண்டனை முண்டத் திந்து
கண்டசி கண்ட நாம * கண்டனை மண்டு தொண்டர்
கண்டரு மங்க ணனைக் + கண்டனை கழலி னைஞ்சி. (17)

அருள்வலி யெண்ணி யெண்ணி யாங்குற வேண்டு கோடற்
பொருண்மலி னுதிபு கன்று போந்தவி முத்தன் ஈர்ந்து
தெருள்பொலி கங்கை தேரய்த்து சிவந்திகழ் விசுவ நாதன்
மருணலி யுகன பாத வாரிசுத் தொழுது வாழ்ந்தான். (18)

ஆங்குநின் றரிதி னீங்கி யருட்பருப் பதங்கி ராதர்
தேங்கம லாம்ப கங்கொ டிருப்பதி பொருப்பி லெனை
கோங்குவண் டினிலவ டுத்த குளிர்பதி யிருவர் நாப்ப
னோக்கன லோங்க றாய வொண்மணி முத்தாற் றேறுதி. (19)

புலிபதஞ் சலியா னித்தம் பொலிபதஞ் சலியா ன்த்தங்
கலிசிலம் பொலியா நித்பக் கனியருள் வலியா நித்ப
மலிசில காமி யுள்ளம் வாம்பிலா னந்த வெள்ளம்
பொலிதா வமன்ற மன்றம் புரிந்தருள் கின்ற மன்றம். (20)

ஆமுத்த மாங்கத் தேந்தி யருக்கனைத் தவத்தின் பேற்றாற்
கோமுத்தி வாய்ப்ப வந்நாட் கொடுத்தரு டிருத்த லம்மா
னெமித்திண் படைக்கி டந்த நேத்திரார்ப் பணபு ரஞ்சர்க்
காமித்த வாஞ்சை யன்பர் கைக்கொன் னி வாஞ்சி யந்தான். (21)

அரியுரத் துச்ச வாச் சிச்சவா சத்தி னுக்கே
புரிதரு மசபா நித்தம் புரிமுக குந்த வேஷுட்,
பரிவெனும் வலையி னீர்க்கப் படுப்படி மூலா தாரத்
துரியையி னொருவா தும்ப ருத்தம னுளுற்றி வரமுந். (22)

* கண்டன் - தலைவன் + கண்டு அல்லனை கழல் எனப் பிரிக்க.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருங்கம்.

சுள

ஆதிபஃ றலங்க டோறு மடுத்ததெத் தாங்காங் கன்பி
 னோதுகேத் திரபிண் டாதி யுருற்றிமா மணிமி டற்று
 மாதுபா தியனை வாழ்த்தி வழிக்கொளீஇ மறைக ணுன்கு
 நீதியி னருச்சித் தேத்தி நிலவுமா ரணியம் புக்கு. (கக)

வேதநா யகனைப் போற்றி விளம்புமவ் வனத்தின் மேல்பா
 லோதிரு யோசனைத்தா யொப்பிலாத் தனது முன்னை
 மாதவாங் குரமே சாகை வகைவிரித் துயர்ந்து விண்ணின்
 மீதெழும் சனைய சூத விபினமே நோக்கிச் செல்லான். (கஉ)

செல்லுழி யகிசு லேசன் றிருக்குநேர் திருக்கி லாத
 நல்லன சுபதி மித்த நற்சகு னங்கள் பல்வே
 றெல்லையங் குறுவ கண்டா னுலப்பிலா வுலகை வெள்ளத்
 தெல்லேகாண் கில்லான் றற்கு மெனையோ டேரு கின்றான். (கங)

நவங்கடத் துவன்செல் சூத நறுங்கடம் நினைலு மேதப்
 பவங்கடத் துறுநா வாயென் பாக்கியன் மார்க்கண் டாதி
 தவங்கடத் துவமோர்ந் தாற்று சற்சனர் முன்ன ராங்கே
 சிவங்கடத் துறாநி மித்தத் திறம்பல திகழ்ந்த மன்றோ. (கச)

தனித் தனி நிமித்தங் கண்ட தகுகிழ் வலதூந் தம்மு
 ளினித்தெழு மின்பத்தேங்க விருகணி ருவி தாங்கப்
 பனித்துடல் பூரித் தோங்கப் பரவுரோ மஞ்சி விர்த்த
 லுனித்தவ மார்க்கண் டாசா லுடசம்வத் தெருங்கு சூழ்ந்தார். (கரு)

வேறு.

அன்ன மாதவர் யாவரு மெம்முட லகத்தினும் புறத்து
 முன்னு நன்னிமித் தம்பல வேககா லத்திலிம் முளரித்
 துன்னு நம்மவ டொவ்வொரு வருக்குமிக் கின்புறத்தோன் றற்
 கென்னை யோநிப மென்னையோ சனைபுரித் திருந்திடு மெல்லே. (கக)

வான தூந்துபி யோவென வழங்குகெம் பீரவான் வாணி
 யான தங்கெழும் சுரியருள் சேடனஞ் சேடன்மெய் யன்பாற்
 கான மின்னதில் வாழுதும் புண்ணிய கௌரவ கனத்தான்
 மேனி மிர்க்கெழு சூதமு லத்தொளி மிளிரகயம் பிலிங்கம். (கங)

அமிர்த ரூபமாய் மல்லிமுன் வல்லிகள் செறிந்துசூழ்த் தடர்பு
 நிமிர்த ருங்கிரு காந்தாத் திலங்குமந் நிமலமா விவிங்கத்
 துமைம ணுனைத் திருமண ளன்றனி யருள்பெறீஇ யுவந்திங்
 உமைய நேர்கொழந் காதர மீதரப் போதரு மகிகோன். (கஅ)

* கடம்-வழி.

அன்ன சேடனங் குறுதனு மருந்தவப் பயனென வறியி
 னின்ன காரண மேகிமித் தம்பல நிகழ்ந்ததும் மெதிரே
 யென்ன வேரதிய வுடலிலாத் திடமொழி யமுதமுண் டிலங்கு
 நன்னர் மாதவர் ஷேறினி யாதுகொ லின்பென நயந்தார். (௧௯)

அனையர் சூழன்முன் னனந்தா மனந்தனு மனந்தால் லினந்தன்
 றனைய ளாவிய வெதிர்வா முதிர்வா முனிவார் தாளுசென்
 றினைய தென்பதி லின்பமெ யன்புற முன்புறீஇ யிம்பர்
 வினையை யோவிய மேவிய காவிய நாவியல் வேந்த. (௨௦)

இந்த மாவனத் தெல்லியில் வரத்தினோவினிதுவீற் றிருக்கு
 மந்தி ரேசன தருட்பெருந் தரத்தினோ மருதமர்ந் தீண்டு
 வந்தி யாம்புரி யருந்தவ வுரத்தினோ மற்றெனோ வமையு
 மெந்த வாய்மையு மின்னநின் வரத்துயர் விசைப்பதை யெவனும். (௨௧)

என்ன வின்னன வின்னுரை முன்னுரைத் தெதிர்,கழீஇ நமந்தா
 றன்னர் யாராயு முன்னமந் தடிக்கடி யருந்தவப் பெரியீர்
 பொன்னை நாதனைப் பல்லுகம் வெரிந்மிசைப் பொறுத்தபுண் ணியமோ
 பின்ன ராங்கவ னருன்பொழி கருவொழி குருமொழிப் பேரோ. (௨௨)

எத்த லங்கனும் பத்தியான் மிக்கிறைஞ் சந்தகு டிருஞ்சி
 ரித்த லத்தெல புகப்பெறீஇ யெளிதுட னித்தவப் பேற்றால்
 வித்த கத்திரு * மும்மையா லருளுல காட்சி செய் விமல
 ளுத்த மத்தவ குலதரி சனத்தனிப் பேறுபெற் றுவந்தேன். (௨௩)

இனிப்பெ றற்கரும் பேறுமற் றுண்டுகொ லெனக்கென லிரைத்தார்
 கிளிப்பு றக்கலந் தழைத்து னு குலந்தழைத் தெழுமுனி வார்தான்
 தனிப்ப ரன்கரு ணாகான் மிருகண்டு தனையனஞ் சிரமந்
 தனிற் புரப்புருந் தருந்தவ விருத்திக டமில்வின யமர்கால். (௨௪)

நான மாதிகட் கெவருமிக் கன்புற நயப்பது நலநிக்
 கான மார்க்கண்ட தீர்த்தமென் றவர்கொல வினவியங் வகீசன்
 ஞான மாதவ ரோடுதீஇ யங்குமா சங்கற்ப நவின்றங்
 வான நீர்குடைந் தவட்புரி நியதிகண் மரபினால் வயக்கி. (௨௫)

வேறு,

கோதான முதலாய குலதானம் பலதானங் குளிர்வ தான
 மேதான முனிவோர்கள் வெறுக்கையுறு வகைவேண்டி வெறுக்கையோடு
 மீதானத் தருவாதி விருதாநந் தானமென வென்க நல்கி
 யாதானம் புரிந்தனல்வேட் டருந்தானந் தம்முனிவர்க் கார்வஞ் செய்தான்.

* மும்மை-விபூதி ருத்திராஷ்டம் சடை.

இவ்வாறு செவ்வாறு நியன்முனிவர் பயன்முனிவந் தேற்ப நல்கு
மவ்வாறு சேடன்மதித் தமுதாதி நாளளித்த வாசான் சொன்ன
மைவொழுங் களத்தமுத மயலிலிங்க தரிசனத்தின் வாஞ்சை கூர்ந்திங்
கெவ்வாயின் னமுதசுயம் பிலிங்கம்வீற் றிருந்தருளு மியம்பி மென்றான். ()

அகியாசு புகலுமவ் வரசைமொழி நேசமொழி வறவி னுய
தருமுனிவ ரகனெகிழ்பு சாற்றுகின்றார் முன்காகோ தாகு லேச
முதமுருவங் காண்மோவ முதலிங்க தரிசனமும் முளரி யிற்பல்
லுகமுறினு மெமக்கெவனா முற்றெமது கண்ணாக வுணர்த்தி லாயேல். (உஅ)

இங்குநினைக் கொண்டனிய விலிங்கதரி சனப்பெரும்பே றெய்த லாலே
எங்குளிரு கண்ணீமெய் யேமுகம னன்றுகரி யினிலே றென்னே
தங்கியும்பன் னெடுநாளித் தலச்சிறப்பு நினதருமைத் தவாங்கு ரம்மே
யொங்கியெழுந் தனவிலிங்கத் துயர்வேது முணர்ந்திடும்பே றுற்றிலேமால்.
என்றனைய முனிவருவந் துனிதுசைப்ப வவரோடு மெனைய ரோடு, மன்றி
னிய சூதவனத் தமுதமய சுயம்பிலிங்க வரும் ருந்தை, நன்றுதூரீஇ யெங்
கெங்கு நடந்துறுங்கான் மார்க்கண்ட நளினி தீரத், தென்றுதய திசையணித்
தா யிசைப்பரும்பல் வளஞ் செறிந்தே தா ரிடந்தோன்றி ற்றால். (உப)

ஆங்குதகண்டு மும்பொழுதா ரமுதினினித் துளங்கனிவித் தருள்வந்தீர்த்தாங்
கோங்கியெழு மின்னிறைசேகட் டெவ்விடமோ வெவ்விடமுண் டும்ப ராவி
தாங்குகளத் தமலனமர் தானமவ னமுதவருந் தவரு தென்றுந்
தெங்கமுதம் பொழி திறனே*சீரிதுவென் றுளங்களிப்பச் செல்லா நின்றான்.

வாவாவல் வெவ்வெழுந் தின் வடிவாக மாநேவா மணிகண் டாசங்
காவாவு மாகாந்தா கைலாசா சைலேசா கங்கை நேசா
பரவாத பூசேசா பாசுபதே சாசுவதா பரமே சாபூ
தவவாபூ டணசாம்ப சதாசிவமந் திரநாதா தாணு சம்போ. (உஉ)

சந்திரசே காவாம தாண்டவமுற் றுண்டவபஞ் சாக்க ரேசா
சந்திரகாத் திரவிலோ சனத்தினைய வினத்துயர்மா சரும வேகா
சந்திரளம் புயதரகோ சராசனபல் சராதிபனே சருவே சாநெஞ்
சந்திரமா மன்பருளத் தனிக்கோவி றனக்கோவில் சாந்த வாழ்வே. (உங்.)

என்பனவா தியகாமத் திலங்கொலியா யெழீஇச்சுகமா யினித்த வான்மெ
யன்புறிதை சுருவொலியீ தாமெனவுட் காமுறவாக் கணுகுங்காலங் [கன்
விற்பவொலி பன்னிறத்த விருஞ்சிறைப்பைஞ் சுருவொலியா யினிது மல்
முன்புதெரிஇ யிந்நிபித்த பூ ண்ணியது முடிக்குமெனத் முடிந்து கொண்டான்.

* சீர் == ஒலி.

† முடிதல் == எண்டுமுன்றினையின் முடிதல்.

அனந்தராமர் தவர்கூழ் வாங்கணுகி மாங்குயில்க ளைழக்குமோசை
கனந்தருசா ரிகைசுவா கதங்கிலெவன் பனவாதி கழறு மோசை
நிலைந்துருகி மயினடமுன் னிலைநிலைப்பித் துலெமெழுதி லெனநிழ்ச்சி காட்ட
வினந்தருவண் டிசையாதி யேத்துமந் நடனங்க டெனரூன் கண்டான். (

சாதிமா லிமயிலை தளவுமுத ளளவில்கொடி ததைந்து மல்கி
மீதுபடர்ந் தலத்துமபல் விருக்கமுள ருருக்கமுத விமல வில்க
பாததரி சனநிமித்தம் பகிரண்ட நிரைகளினும் பயிலா நின்ற
வாதிதிருக் கயிலைகையடைந்தவண் சூழ்ந் தனலெனுமா றமையக் கண்டான்.

சேகரபூ ருக்கிகரஞ் செறிதளிர்ன் றிருவாரூனந் தேட நீடுஞ், சேகரலெற்
பொன்றலபிம் றிரன்கொலென நின்றொளிர்ச் சேய்மைகண்டான்
சேகரவா திவர்பரமன் றிருவருளிற் பெருகருவித் தெளிதேந் கண்டான்
சேகரண் மிறக்குனித்த மெம்மலைக ளெனவிதழிச் செறிவு கண்டான். (௩௭)

இத்தலத்தோ ரணுவளவா கிலுமீகை மலையளவா மிரும்ப யன்க
டத்தமகை யுறனிதரி சனமெனலே யிலாங்கவித டமக்குச் சினலீர்
துய்த்துமுன் னல்கியவச் சுநாசியமர் சுதன்மைமுனந் துலங்கப் பேபாந்தா
பத்தியினல் விளநீர்கள் பற்பலதந் தலங்கரிக்கும் பரிசு கண்டான். (௩௮)

உத்தமர்நூற்கவிசுலபத் துணர்வரிதாய்வெற்றென்னாதுரனதாதி, மெய்ப்தரு
சொற்றொடருடைத்தாய்விழுப்பொருளாழ்ந்தினிப்புறவுள் ளினங்கல்போற்க
வித்தமிதற்கெ திரம்மையாவினாநாலல்பலத்தோடுமெ திரவகண்டான், மொய்
த்தெழுமுக்கனித்தொகைகண்ண ருவகைநூற்றிற் திலுருகு றைமைகண்டான்

சம்பீர மிலிகுசுமென் றன்டெயர்க்கேற் றிடங்கன்னித் தைய லாந் தஞ்
சம்பீர மிலிகுசுமாத் தனிகாட்டுங் கனிகாட்டித்தான்மோ கிக்குஞ்
சம்பீர நிரைகளைச்சா மீகரப்பிம் றிரளைகளைத் தங்கைநீட்டிச்
சம்பீர வடியருக்கீ தாலெதிர்பார்த் துதுங்கொடைஞர் தாமாக்கண்டான். (௪0)

நீபெல பொருள்களெலா நிறைந்திருந்துந் தாழ்ந்தடங்கு நிலைமை வாய்ந்தா
பீடுபெறுமணிதொகையாப்பெருமுடிப்பாயருள்கொடைஞர் பெற்றிகாட்
டுந், தாடிமமும் பெயராலுந் தானிழிந்து முனபீசந் தனைமுன் காட்டி
யீடிவிடம் பரைப்போன்றங் கிலங்குறுமுந் திரிவிருக்கத் தியல்புங்கண்டான்.

இவ்வகையின் மற்றுமவ ணிலங்குபல நலங்களெலா மிதயானந்தச்
செவ்வியிகக் கண்டுகண்டு செலுஞ்சேட னெதுவண்ணிசேடமோன்மைத்
திவ்வியதேத் துயர்விருக்க சேகரமாய்த் தோன்றிடவேர் சேகரந்தா
னவ்வியன்மா வணித்திதழி யருண்மலிகு. விளம்பாரி சாத மாதி. (௪௨)

சூழ்புவா னிலந்துறவத் துருமங்கண் மீப்படர்ந்து துவன்றி யெங்கும்
வாழியன்மா லதியாதி வல்லிகன் பே ரில்ல்தெனு மாண்பிற் சூழ்
வேழிசைய பிரமரங்க ளிருஞ்சாம தீதமினி திசைப்ப மல்குங்
கேழிசைய லொருசூழல் கெழுமுதல்கண் டெழுவலன்பின் கிழமைகூடந்தான்.

அளிகினர வாங்குறுங்கா லச்சூழ் லுட்சார்த்தங் கரிநு நீங்கி
யொளிகிளரு மடிமடைவிண் டெழுகாலின் மறுகாலி னுயர்படல் வெள்ளங்
களிகினரப் பிரவகிப்பக் கத்தினங்க ளுடன்பல்வலங் * கண்டு தாழ்த்து
தளிகினரப் புறம்போந்து தன்னெதிரே பன்னினைகள் சார்வ கண்டான்.

பாற்கடலின் மேற்படப்பெய் பசுக்கடம வசக்களுடன் பவீ முன்செல்
காற்கடலுளருள்வெள்ளங் கைம்மேல்வந் தும்மேன்மைக்கனம்பெற்றருங்கு
நூற்கடலீத் திலகனத்த னுவலரிய சிவானந்தா லுபவி லாச
மேற்கடவச் சென்றருங்கு விதப்பருமற் புதப்பரம விளைவு கண்டான். (௪௫)

தோற்றுறுமச் சூழலிற்சார்த் தூலகுலம் வாலதியாற் சோத னித்தொண்
டாற்றமுய விசலேகுடா வடிநிரைசூழ்த் திறைஞ்சுபுயோ காதிதொண்டு
போற்றியதா மும்பணிந்து புரியோகத் தினிதமாப் புழைக்கை நீர்தூ
யேற்றபணி கயஞ்செய்கண் டிரவம்பரங் குபசார்த்தத் திறைஞ்சிச் சூழ. (௪௬)

இன்னனபல் விலக்கினமு மிருங்குகமுற் குலங்களுமல் வெல்லே யாற்று
முன்னருமற் புதச்செயல்கண் டெவாத வானந்த வுத்தி மூழ்கி
யென்னை யுடை யானமுத விலிங்கேச னெழுத்தருவி யினிது வாழும்
தன்னிகர்மா தலமிதுவோ தகும்பணிசெ யிலயெம்மா தவர்க ளேயோ. (௪௭)

என்றுவினாந் தன்புறமு னேகியெதி ரடிக்கடிவீழ்த் திறைஞ்சி பெம்மான்
முன்றிலரும் பணிநாளு முயல்கின் றீர் திருத்தொண்டிர் முன்னு ளென்னு
வின்னுறும் தரிசனப்பேற் றினுக்கியன்மா தவமென்றோ வெளிய னேனைக்
கொன்றைமுடி யானேன்று கோட லுதுஞ் சங்கமத்தின் குணமே பென்னு.

அன்புபாபற் பலபுகன்றங் கருளிர்ப்ப வுட்புகுந்தா னமுத மாண்பே
ரின்பமய சுயம்பிலிங்க வின்னருண்மந் திரநாத னெழிற்கோ லந்தன்
முன்பிலகு முறைகண்டான் முதமகோ தகிமூழ்கி முன்ன மாதி
தன்பழைய கண்ணெலரந் தணந்தொழிய மணந்தகிவந் தானே யானான். ()

ஃவகுண சேட்டிதமோர் சிறிதுமிலான் றிருமுனந்தான் செய்துலோதல்
யாவதுமோர் வரிதாய்ப்பற் றிலாததொரு தம்பமென வெதிரிற் றுழந்தா
னோவரிய சிவானந்த வுத்தியினுங் களையிவரா தொன்றி வாழந்தான்
தேவர்பிரா னருளெடுப்பத் திரையுடு களையேறித் திருமு னின்றான். ()

* கண்டி-செய்து, வச-பசுக்கன்று.

† ஓதல்-நீங்கல்.

அருண்மேனி யமுதவொளி யழகெழிப்ப வணித்த தூகண் டண்ணு லிந்தத்
திருமேனி திகழ்தரவிச் செகமுழுதும் புகழ்தரநீ துவிய லிங்க
வுருவாகி வுதித்தெழுந்திங் கொருவாம லுலகமெலா முலவா லின்பப்
பெருவாழ்வு பெறவமர்ந்த பேரருளிப் பேதைபுணர் பெற்றித் தேயோ.

உரையாலு முனத்தாலு முணர்வாலு மொருளான்கி னுச்சி யாலும் [தே
வரையாசின் னருட்பெருக்கெவ் வகையாலு மனுத் துணையும் வழத்தோணு
புனாயோடு தனாயோடு புன்ருழிலே துன்றியலிப்புழுத்தநாயேன், கரையா
வன் மனத்தெளியேன் கருதுவதேர விதிர்விதிர்க்குங் கடையேனுள்ளம், (]

அகிலேசா சுயம்புலிங்க வமுதேசா முழுதருளம் பாரே சாவில்
வகிலேசா யினுமளி யுருதென தெனையுமளித் தருஞ்ச ரேசா
முகிலேசா முடித்தாசா மூதேசா பூதேசா முன்ன னான்னை
நகிலேசாத் தியவடுக்கொ ணடநேசா படனேசா நானூல்வாசா. (ருட.)

என்றினையது திகன்பல வெடுத்திசைக்குத் தொடுத்திசைக்கு மிடையே யின்
பந், துன்றிருக ணீர்மாசி சொரிந்திடுநாத் தழுதழுப்பச் சொற்கள் சோரு
முன்றிலடிக்கடியிறைஞ்ச மொழிசுழலும் பினுத்திக்கு முகமாகு
மன்றகிலேவ் துற்றுளவா ராமையெவ ரளக்குந்முற் றரிதேயம்மா. (ருச.)

இவன்செயலிங் கிதுவாக வினிதுடன்சா ரிருடிசுழாமெல்லாங் கண்டாங்
சுவந்தணர்பன் முறையிறைஞ்சி யுருகினில் வமுதேச னுருவங் காணுஞ்
சிலந்தரவந் தருளியவிச் சேடனே விசேடகுல தெய்வ மென்பார்
பவந்தெயுந் குருவென்பார் பாகதிக்கு வித்தென்பார் பரமனென்பார். (]

பன்னாளிங் கமர்ந்துளநாம் பரிந்துபுரி யருந்தவமெய்ப் பலனோ வென்பா
ரன்னோவிப் பணியரசுக் காற்றுறுகைம் மாடுறம்மா லாகேசா வென்பார்
முன்னாளிங் குளதெனிலிம் முளரிமுழு துலாவியவெம் முற்ப டாதோ
வின்னாகர்கோணன்பே யில்லிலிங்க வருவாகி யெழுந்த தென்பார். (ருச.)

அன்னோவென் புகன்றவா றமுதசுயம் பிலிங்கயிடு தநாதி யோந
முன்னாதற் கென்னதவ முற்றினமுற் படவெளிதோ முளரி வாழ்க்கை
மின்னாத குரவனருள் வியனுபதே சப்பேற்றின் மெய்ம்மை தேர்ந்த
வின்னோன்வத் திலனேவ்வ விலிங்கமதி தூரமக் கின்னு மென்பார். (ருச.)

இவ்வகைப் பலபுகன்றங் கின்புறுமெ யன்பினமு தேசபாத
திவ்வியச ரோருகம்பன் முறையிறைஞ்சித் திவானந்தந் தினேத்து வாழ்ந்தா
ரவ்விருடி குழாம்பணிலேவ் தமுதலிங்க தரிசனம்பெற் றடுத்த வந்நாட்
டைவருபு சங்குருவா ரம்பருவ மாயவதி சுயத்தை யோர்ந்தான். (ருஅ.)

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

கடுங்.

வேறு.

முன்னுந் தில்லை முளரியின் மாநடந்
தன்னை நாந்தரி சிப்பத் தருந்தின
மின்ன மாவனத் தீசனைக் காட்டிற்றா
லென்னை யோவிறத் தீயுங்கைம் மாறியாம்.

(ருக)

யாது நல்கினு மின்னத் தற் கோரணு
வாத லொப்பரி தாதலி னித்தரு
முதி னத்திம் முளரியி லீசனைப்
பாத சேவை பரிந்து புரிந்தவர்.

(கூ)

ஆத ரத்தபி டேக மருச்சனை
மாத ருற்சவ மாதி வயக்கினர்
காதன் முற்றுமுன் பெற்றருள் காட்டுமா
மோத வுத்தம மோக்கமு மேற்கொள்வார்.

(குக)

என்ன மாண்பல வாசக மீதுறைத்
தன்ன வாரமு தேசனை யாசையிற்
பன்னு மாமலர் பைங்கனி யாதிக்கொண்
டுன்னு பூசை முறையி னுருற்றினான்.

(கூஉ)

என்று நந்தி யியம்ப வெதுந்தொழா
நின்ற வம்புய னும்பல்பி னேயாரிக்
கொன்றி மேற்பன்ன கேச னுருற்றிய
நன்றி லெய்மை நவின் றருள் கென்றனன்.

(கூங்)

எனற்கு மார னுவலை தழைப்பமேன்
மனக்கு லாவுந் தீசன் வழங்கியாங்
கினக்கு ழாங்கொ ளிருடிகள் கேண்பினி
ரெனக்கு னுகா சூத னியம்புமால்.

(கூச)

வேறு.

இனைய காதையி சைத்துளா மினிது கேள்விம டுத்துளார்
வினைகள் யாவும்கி டுத்துமேல் விளைபல் போகது கர்ச்சியார்
பனக கோவின்மு டிக்கணீள் படியி னுயண்மி சூத்துவாழ்ந்
தனக பாதரி ழற்கேண யமல யோகினி லைப்பரே.

(கூடு)

சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆதத் திருவிருத்தம்-எருக.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம்

அன்பேறு சேடன் மாவன மன்றேரு காதையி தேகாதினம்
பின்பாதி சேதிம மாதிய பின்றூத நீன்பணி பீடியர்
கும்பாபி டேகமு னாயசெய் கொன்பேசு வாரினி மேலென
நம்பாவ நாசசு போதக நந்தீச னாதர வோதுதும்.

வேறு.

தாதை மைந்தனென் றேது தபோகிதே

* போத னந்தன் னந்தாம் போற்றுமா

நாத னெந்தை நயந்தமர் கோயிலசெய்

காத லுந்து கருத்தனி தாற்றுமால்.

பாங்கி னின்ற சாத பதியைநீ

யோங்கு சேதிம மோது முறுப்பெலாந்

தாங்கு வானவ ருருஞ் சமழ்ப்புற

வீங்கெ மீசற் கியற்றுசென் றேவினான்.

பின்னு மெந்தை பிரானடி யர்ச்சனை

யுன்னி யாற்றற் குழுவலன் புந்திய

வன்ன பூசைமா சாந்திகட் காரம்பொரு

ளென்ன வுங்கொணர் மின்னென வேவினான்.

உழைய ராங்கல் வுரைசிரங் கொண்டுடன்

ருழிலி லாவல் வுபகா ணம்மெலாங்

குழுவின் மல்கக் கொணர் தரு முன்னவட்

செழிய புற்கொடி யாதிய சீத்தரோ.

பாலு மாய்மருந் தாய தெலும்படி

கோல முற்றுஞ் சராதினொன் கோக்களன்

பால ருந்த வருச்சித் தருத்துபு

சாலு மெய்ப்பயன் பற்பல சார்ந்தனன்.

பளிக்கு மேனிப் பானமு தேசனுட்

களிக்கு மப்பிர தேசங்கண் னாடிபோ

லொளிக்கு லாவிய வொப்பச் சமன்செயாந்

தெளிக்கும் போழ்தத் தினகான் றன்காம்.

* போதனந்தன்-சென்ற அனந்தன்.

சிறிது மெல்லெனத் தீண்டெக் காண்டலு
மிறை யிலிங்க முடித்த னீருகரம்
பொறைசெய் வெண்குடை பொற்ப நிழற்றும் வாழ்
வறகி னேந்துர கேசன்மு ணுற்றனன்.

(அ)

அதற்கு முன்ன ரமரர் தபதியங்
கிதற்கு நேரிலெ யெந்தவண் டத்துமென்
பதற்கி ணங்கொரு பைம்பொன் மணிக்ஞல
விதத்தொ ளிச்செய் விமான நிறீஇயினன்.

(ஆ)

யாமி யத்தொ ளிலங்குபொன் மேருவிப்
பூமி யுற்றது கொல்லெனும் பொற்பது
தேயி குத்தெழு தின்கயத் தெண்குல
நாமி சுப்பொறை யாற்று நலத்தது.

(க)

அனந்தன் கூர்மன்முன் னாயவ ரண்மியாங்
கினந்தி கழந்துற வேண்டு மிடந்தொலங்
கனந்த ஈப்பொலிந் தோது கவினமிக
மனந்த ருக்கி வருத்துது மாண்பது.

(கக)

பாணு வான்செல் பரிசுநேர் பார்த்துமப்
பாணு வொன்றிவட் பற்பல் பசுங்கதிர்ப்
பாணு லின்றுளிரிர் பான்மையி தென்னையென்
பாணு மும்பொற் கலசம் பரிப்பது.

(கஉ)

வாணி ராசியு மல்லலிம் மண்ணுலா
மாணு மல்லவக் கோபுரத் தானல
வேளை யாண்டைய வென்னப்பல் லேற்றின
மேனி லைத்தெழில் செய்ய மிளிரவது.

(கங)

ஐந்தி லிங்கத்தி னெனாற்றி தூலமா
முந்தி லிங்க மெனலின் முடிநிறை
யிந்த ணிந்த தெனகித் திலத்தினத்
அந்து மொண்குடை சென்னி யொளிரவது.

(கச)

அன்ன தற்கிரு பான்முத் தவிர்மணி
யின்னி யற்றிரண் டேழையர் சாமர
முன்னர் வீசுபு கிற்றலம் மொய்திரை
மன்னு கங்கையின் னொரன வாய்த்தது.

(கஊ)

மாற்று யர்ந்தவட் டாபத மாமணி
யாற்றி கழ்த்து சிவாகம யுத்தமாய்த்
தேற்றி யெங்குஞ் சிவனே பரமேன
வீற்று வீற்றெருளிர் விம்பங்கண் மேயது.

(கக)

ரித்தி லத்தொடை சூழ நினைஇ நவ
ரத்தி னத்தினு நாற்புறஞ் சித்திர
பத்தி மிக்கெழச் செம்பது மத்தணி
மத்தி வைத்த விதானமுள் வாய்ப்பது.

(கக)

புத்தி சற்றுமில் புண்மைய னேதுத
ரத்த தாக்கொ னவிற்புரி தோர்ந்துண
ருத்த மப்புல வோர்க்கு முறுப்பெலாஞ்
சுத்த யோகருட் டோன்றல் விமானமே.

(கக)

இனைய மான விமான மிலங்கமேற்
புனைக ருப்பக் கிரகம் பொலியுமங்
வனக னேம்முக னைவி னுற்றிசை
யினிலுங் கண்ணடி யேயிரைத் தாலென.

(கக)

நாற்பு றத்து நலங்கழ் பித்திகை
யேற்பு றப்பளிங் காணுதுப் பியாவையு
மேற்பு டுத்தி வியன்மணிக் சாளரம்
யாப்பு றுத்தெழின் மல்க வியற்றினான்.

(கக)

வேறு.

இவ்வகையி னமுதசுயம் பிலிங்கசுதா சிவார்க்கணைக்கல் விழைவ னேந்து
தெய்வமுகோற் பனமுனிக டிருக்குலத்தார் சிவசாநிங் செல்ல வாழி
சைவசிவ சமக்கா சர்வாநி காரகோனந் தணரே யல்லா
லவ்விடையுட் புகுதும்விது யார்க்குமிலாக் கருவின்புடித் தமைத்த பின்னர்.

அரணியம் புயன்மகவா னுமிவர்நாற் சாநியகொண் றாணஞ்சொன்
மரபினில்வை சிவவயன்றன் வத்திரோற் பவமுனிவர் மாயிலங்க
வருமறையோர் புகுமருத்த மண்டபஞ்சத் திரியமனர் வணிகர் சற்குந்
திரர்புகுமா மண்டபமுன் நிகழாது காற்பீடஞ் சேரச் செய்தான். (கக)

அடுக்குமா ளிகைநிலாவின் னாகடுபோழ்ந் துவணைதா னமைத்த வேணி
கடுக்குமா நெழீஇச்சூழ்த்து கவினமுதற் பிரகாரங் கண்டான் மேன்மேற்
நெடுக்கும்வா னகருமிவட் டென்னுறப்பல் வேணியைத்த தோற்ற மென்ன
மடுக்குறுமைந்தாவாண மதில்களின்மேன்மே லுயர்கோபுரங்கள் வைத்தான்.

ஆவாண மைந்நினுமாக் காங்குபரி வாங்குல வமார் வாழ
மாவாண வுறையுன்பல மணிபொன்னுற் புரீஇப்பளிங்கு மணிச்சி லாநு
யாவிரிபண் னிலங்களுமொப் பமைத்தனைய சூட்டிமஞ்சந் தரும்பொ னுற்றிச்
சேவினமுஞ் சிவகணமுந் திருமதில்க டொறுந்திகழச் செறிவித் தானால். ()

முரணிபட ந்தியிடி முகவாயி றெறுமருவ முதிய செம்பொ
னாதநமா நியதிகழ்மண் டபங்கன்புரீஇ முதல்வாயி லந்நந் தீசா
பரதலமேற் பொன்னாலம் பரதலமே னிநிர்நுசத்தம் பந்நி தீஇமா
திரயிருநான் கிலுமனைய சேவேறு கொடித்தம்பத் திறந்தா பித்தான். (உரு)

அனகன்விழாக் கொண்டருளு மணிவசந்த மண்டபஞ்சி வாக் மாநி
புனிததமிழ் வேதசிவ புராணுதி திருமுறையைப் பூசித்தென்றுங்
கனிதருமன் பருண்முனுநீஇக் களங்கறமுற் றுணர்ஞானக் கணுவ லோர்பு
வனமுயசிவப் பிரசங்கம் வயங்குறச்செய் வித்தியா மண்டபந்தான். (உரு)

ஆயிரவிற் காணியுவு மணிமணிமண் டபஞ்சததம் பாநி மேய
மாயிருமண் டபம்பாக மண்டபமா மறைநீத மண்ட பாநி
தூயபல வங்கமெலார் னுதைந்நிலங்க வமுதலிங்க சுயம்புநாதற்
சேயமகா சிவலோக மிதுவேயென் றெடுத்தேந்த வியற்றி னானால். (உரு)

இம்முறையே மும்மையினு மெம்மையுந்ந் மெம்மையுல கெல்லா மீன்ற
வம்மையமர் செம்பொன்மணி யாலயமு மாலயன்முன் னமா பாநி
மும்மையுல கமும் வியப்ப முதண்ட பகிண்ணு முழுதும் வாழ்த்தச்
செம்மையபல் லங்கமெலாஞ் சிறந்தோங்க நிறத்தேங்கச் செய்து மேலும். ()

தூய்மையதாய்த் திண்ணியதாய்த் தெழுநிற்குனிதா யிழுக்கிலதாய்த் தொன்
னூல்சொல்லும், வாய்மையதா யொண்மையதாய் வயங்கெழின் மாண் சிலையி
னிபமாமுகத்தேதான், தூய்மையிலுர்பரன் னுமவர்கெளரா திசண்டாந்தபரிவாரச்,
செய்மையாமருமுருவத்திருவுருவோவெனவியப்பச்செய்துமேலும். (உரு)

அண்ணநனக் காலிடையா வருடத்தி பீடமுஞ்செய் தாங்குக் கண்டோர்
கண்ணடியோ மாகத்தோ கருஞ்சிலையோ வன்றெனவே கழறி முற்று
மெண்ணரிதாயிதுவண்புநீதலெவன் றேம்நைகளிழையையோதும், வண்ண
மெனத் துணிந்துணாக்கும்வகையெவர்க்குமரிதாருமாண்பிற்றந்தான். (ருப)

திருவிழாக் கொண்டருள்சோ மாக்கந்தர் மதிமௌலி சிற்ச பேசர்
கருவிழா தெமையருளுங் கணேசர்வான் பிடிசுறமின் களிக்கு நேசர்
மருவிழா விதழிமுடி வாங்கினாத் திராதேவர் முதலோர் வண்பீ
ருருவிழா விருதாரம் பூநதத்தா னிருநித்தாங் சொளிர்வித் தானால். (ருக)

* எகரம் - எதுகைநோக்கி முகாமாயிற்று ; உழ்கியென்றாயதுபோல.

இருமணியி னிருமிதஞ்செ யிருவகையிம் மூர்த்திகளுக் கெல்லாஞ் செம்பொ
னருமணியின் வருமணிக ளளப்பில்செய் தமுதேசர்க் கைத்து ரென்னிக்
குருமணிய சுடிக்கை திகழ் கோளராப் படங்கலிக்குங் கோள காதி
திருமணிய வுபவீ தத் திருவணிமு னெல்லாமும் திருந்சச் செய்தான். (௩௨)

இப்பரிசெல் லாம்புரிந்தாங் கெதிர்தின்ற மயனுடல் மிறுகப் புல்லி
யொப்பரிதாய் நீயிவண்டெ யுதவியுரை யனவைகளி னுணர்த்தெ தா னாதா
லெப்பெரியவருக்குமெனில் யான்கொல னு லெனுங்கைம்மா நியற்ற வல்லே
னப்பரம னருள்வீடு மதற்குணையோ வன்றே மற் றறியே னம்மா. (௩௩)

என்றுபல புகன்றிணையொன் றின்றெனினு மரபிஃதங் கீக ரிப்பா
யென்றுபல பலபொருளி னிருங்குவைக ளாரும்பணிமு னெல்லாந் தந்தாங்
கென்றுதழ்மா மணிப்பணிலேந் தின்புறுமெ யன்பினமு தேசன் பாதத்
தென்றுணையேகும்பாபிடேகமினிக் கொண்டருள் கென்றிதைஞ்சிப்போந்து

முனிவர்க்க மாகதான் முற்றுணருஞ் சிவத்துவிச மூதக் கேராமற்
றெனையொடுஞ் சூழ்த்தனுனா யெழுவாய்மா கும்பாபி டேக மீரு
மனியசிவ மகாபாக மகாசாந்தி புரியோரை மாசொன் றினராய்ப்
புனிதமதாய்ப் பொன்மதிமுற் புணர்சுபநோக் கணவுநலம் பொலிவ தாகி.

திரிகோணங் கேந்திரமா தியநலன்பல் பயன்மவிந்து சிறப்பத் தீக்கோண்
மருவாது துனித்துநிறை மதிநாணிச் சயித்தனைய மாசு ணேசன்
பெருகார்வத் தமுதேசன் பேனுதளிப் பூர்வதிகை பிறங்கப் போந்தாங்
கொருவா தொன் றிலஞ்சிதன்பே ருறப்புரிந்து மயனுலவ் வுயர்ச டாகம். ()

மேற்றிசைமார்க் கண்டமுனி வியன் றடமில் விரண்டினுக்கு மிளிர்சேர பாண்
நாற்றிசைமா மதிலாகி வயப்புதுத்தி வியப்புறுமெய்ஞ் சூரணம் வாய்ந்து
போற்றிசையுஞ் சிவத்துவிசர் புந்திமகிழ்த் தனவாதம் பொலிந்து வாழ
வேற்றிசைவரன்ரு டுகுடிமியெழின் மணிமா ளினைகபலலாங்கிய ற்றுவி த்தான்.

முற்பெறவச் சகருமீப முதியசிவ மன்றயவரை முழுத்த நன்றா
ளிப்பாவு பற்பல்பொரு ளெல்லா மு நனிரிதைத்தல் வில்லந் தேதாழம்
பொற்புறுமா பிரதிட்டை புரிந் தமைத்தாங் கேனையவும் புரிந்து ரெய்யு
மற்புயிசு மகிவேந்த னந்நாட்டு மகிவேந்தா மபயர் கோமான். (௩௮)

சாற்றுறுபே ரிராசரு டாமணியென் பான் றனையித் தலத்தி னும்போந்
தாற்றுசெய லுரைத்தழைமி னந்தணர்கா ளெனவிடுத்தா னவாங் கேகித்
தேற்றினர்கேட் டன்புவகை துனைப்பவளப் பரியாந் தித் திரளி றேறும்
போற்றுயரி வர்க்கெமலாம் புடைசூழ் மரவனத்தூட் பொருக்கென் றுற்றான்.

அத்தகையி னிராசரு டாமணிபோந் தகிவேந்த னடிதாழ்ந் திந்த
வுத்தம்மா தலமிதுவோ வெப்புயர்வில் சிவபுரமென் றுவகை யுள்ளம்
பொத்தநடந் தனந்தனெனும் பொன்மணியா திகழ்கழம் புனிதன் கோயி
லெத்தலமுஞ் சிவத் துவிச ரிருக்கைகளுந் தனித்தனிகண் டின்புற் றானால்.
என்னுரைக்கே னின்னருமை பெய்ப்பரிய புலவோர்க்கு மெடுத்துக் காட்டா
முன்னுரைக்குமரிசேந் யுலந்துபுரி திருப்பணியி னுயர்வென் றுனின்
முன்னுரைக்கு மாறேழை முன்னுகிணு முற்றுவதோ மூதக் கோயென்
றின் னுரைக்குஞ்சென்னிதனையெ திர்தழுவிப்பணியா சோரிருக்கையிந்தான்.

வேறு.

அத்தலத்தமர்ந்தா சனந்த கேளுவ
ணைத்தரு செயலுங்கண் டிருப்ப வாவிலை
மொய்த்தபல் பொருளெலா முன்கொண் டேருவா
னுய்த்துள வேவல ருவைகொண் டிற்றனர். (௪௨)

அரிசனப் பெருங்குவா லாங்கொர் பாங்கரப்
புரியிடி யரிசிமாப் புலந்த தாத்திரி
விரியிடி ருங்குமம் வியன்மி டாக்களிற்
தெரியொரு பாங்கரிற் செறித்து வைத்தனர். (௪௩)

அலகில்பன் மிடாக்கெனட் டைல மார்த்தனர்
பொலியும்*வற் சலங்கா வேண்டும் போதெலா
மிலகுதோ சனமுற யாத்திட் டாசவைக்
ருலலில்பல் லுணர்நிறைந் தெரளிப்பல் சாலையில். (௪௪)

அப்பொழு தப்பொழு தாங்கு வேண்டுபால்
பொற்புறு தயிர்மிடா லிராகன் பூரித்தா
கொப்பறு ககந்தமெட் டில்குஞ் சூழ்பசுத்
திப்பிய நெய்க்குட மனைகஞ் சேர்த்தனர். (௪௫)

நெக்கெழு வின்சுவை நிமிருந் னைவிக
முக்கனித் தொகுதிபன் முரி வெற்பின்வான்
மிக்கெழுச் செறித்தன யேனை மேதரு
மெக்கனிக் குவா லுமங் கெய்த வைத்தனர். (௪௬)

மதுக்குடம் பற்பல மலிபல் லாயிர
முதுக்கழை ஈசகண்ட முழுத்த சர்க்கரைப்
பொதுக்குல மனைகமுப் புடையி லாங்கலிக்
கதிர்க்குலை கோடிமேற் கவினச் சேர்த்தனர். (௪௭)

* வற்சலம் - இளங்கன்றுப்பசு.

திணியகாழ் நறுங்குற றெஞ்சு தேங்கமழ்
தணியபூத் தேய்வைப்பொற் றசும்ப னேகமாங்
கெணியவில் வாதுயின் வடித்தி மோதக
மணிகட மளப்பில் வாக்கி வைத்தனர். (சு.21)

பன்னிறப் பல்வகைப் பளகில் சாலிக
ளென்னவு மனேகடுவற் பெனக்கு வித்தனர்
தன்னிக ரின்னியற் றாய தண்டில்
மன்னவற் றெண்மடங் கதிக மீட்டினார். (சு.22)

வாடக வொவ்வொரு வகையு மாசுதீர்த்
தாடக மாடமுர்க் கந்தி லாதுய
பீடகத் தானியம் பிறங்கு பற்பல
*நீடக மெனசினா நிறைத்த மைத்தனர். (சு.23)

வில்லுவம் பாடலம் பலாசம் வேணுமா
சொல்லுதும் பாஞ்சமி யித்தி தூர்வையம்
புல்லா சால்பலாப் போற்று சந்தன
மொல்லெவன் னெருக்குற யுருவி முவைந்தும். (சு.24)

திகழ்கருங் காலியே தேவ தாருவே
யகருவா மலகஞ்செஞ் சந்த னுதிய
பகர்சமித் தெலாந்தனித் தனிபற் பங்கிரி
வகையெனத் துணித்தவண் மலிவித் தாராரோ. (சு.25)

மலிபசுத் தருப்பைகண் மாபிற் கொய்து கொய்
தலகில்பன் முடிக்கொணர்ந் தாங்குப் பைம்மணி
மலையென வயர்த்தினர் வகைபற் பன்னவ
கலசமுன் னடுக்கினர் கணக்கி லாதன. (சு.26)

அறிவரும் பொன்னினால் வெள்ளி யாதுயாற்
சிறியன பெரியபஃ நிறத்த பாசன
மிறைசிவ யாகபூ சாதிக் கேய்வகை
யறிமய னிருமித்தாங் களிப்பச் சேர்த்தனர். (சு.27)

கூவியம் வாரிசங் குமுதங் கொன்றையிற்
தீவாஞ் செங்கழு நீர்முற் சீரிய
பூவின மீனிணம் புவன் கூர்மமுன்
ஞுவன பொன்மணி யால மைத்தனர். (சு.28)

* அகம்-மலை.

சூதபத் திரங்கண்மும் மூன்றிற் சொல்லுப
வீதபத் திகண்முடி விளங்கு கூர்ச்சங்க
*ளாதபத் திறத்தேங் காய்க ளாதுய
பூதபத் தியின்மணி பொன்னிற் சேர்த்தனர்.

(௫௬)

பொன்னினும் பட்டினும் பொருவி லாமணி
தன்னினுங் கவிகைவெண் சாம ராதிகண்
மின்னுமிழ் சுருட்டியா லவட்டம் வீசன
முன்னிவை யளப்பில முற்றி னார்களால்.

(௫௭)

விலைசெல்காற் பாசமெல் வாசம் வீற்றுவிற்
றலகில்பன் னிறத்தபட் டாட காம்பரங்
குலவுமொவ் வோர்வகை கோடி கோடியாக்
கலைகரி னளவுறாக் கலை ளார்த்தனர்.

(௫௮)

மதிப்பரும் வின்னவ மணிக்கு வால்பல
கதிர்ந்தெழு வனகன கக்கு வால்பல
நிதித்தொகை பற்பல கிமிர்த ரக்கொண
விதிர்ப்புற வளகையு மிகக்கு வித்தனர்.

(௫௯)

வேறு.

கற்பமுறை யமைத்துவடித் தெடுத்தூத் தூய கமழ்தருதி தளவினாப்பூங் கல
வை சேர்த்துப், பொற்புறவாய் தூத்துகிவி னிறுக்கச் சூழ்ந்த பூரிதவெண் டிரு
நீற்றுப் புனைபொற் கும்பம், பற்பலசேர்த் தனநானங் குங்கு மப்பூப் பாளி
தங்கோ ளோசனைவெண் பளங்கர்ப் பூயம், வித்பெறுதண் புழுக்குமுத லளப்பி
வாத விரைவருக்க நிரைகிரையா விளங்கச் சேர்த்தார்.

(௬௦)

விரைகமழு நறுந்தூபம் விரித சாங்கம் விரவுறுபூம் பொடியேல விதந்தக்
கோலம், வாமிகுசா திக்காய்பத் திரில வங்கம் வான்மினகு முதல்வாச
வருக்க மெல்லாம், பெருகநிறைத் தனரயாகத் திரவியங்கன் பெட்புறவொவ்
வொன்றாகப் பேணி யாராய்த், தரியவெலா மிகச்சுலப மாக வாங்க ணளப்
பரிதாம் படிநிறைய வமைத்துப் பின்னும்.

(௬௧)

ஆரம்பைநெடுங் குருத்தலரும் பருவம் வாய்ப்ப வரிந்துசமை சுமையாக வணை
கஞ் சேர்த்தார், வாய்ப்பிலகாய் வகைமூல வகைக னாக வல்லியழுக் காய்வகை
கண் மற்றுஞ் சேர்த்தார், விரும்புதளிர் வகைதுவர்ப்பு ருகத்த தொக்கின்
விதரிருத்தி கைவகைவா லுக்கி தங்க, ணிரம்புகிவு தீர்த்தவகைப் பொற்கு
டங்க ணிகழ்த்து ரிவை முதல்யாவு நிறையச் சேர்த்தார்.

(௬௨)

* சூரியசுரணம் போலும் ஒளியைச் செய்யுந் தேங்காய்.

இவ்வகையே வலர்வேண்டும் பொருளு லாமல் வெல்லையெலாஞ் செறிதரச்
சேர்த்து இடுங்காற் சேட, னவ்வமுத லிங்கேசத் குளரி ரம்ப வருண்மேனி
குளிர்தரமா வபிடே காதி, இவ்வியபு சனைபுரிந்து மேற்றெரு டங்குத் திருத்
தருமா கும்பாபி டேசச் செய்கை, யெவ்வமுத தியலுறக்கொண் டருள்க
வெண்ணு வேத்திறைஞ்சி வேண்டுபுமே விதனைச் செய்யும். (சுரு)

சிவத்துவிசர் முகமாக மயனைக் கொண்டு திருத்திராண்டாம் பிரகாரத் தீசா
னத்தி, வைத்தருமா குண்டங்கள் வேதி காதி நாலிருமங் கலத்தசா யுதங்கள்
ஹட்டி, சிவத்தருமாற் றுவாரங்கூர் மாத னாதி நீடுறு மேல் விமானமே மிக
ழவி தான, முவத்தருபல் லுறுப்பெலா மணிபொ னுற்கொண் டொளிர்
யாக சாலைகளாங் குளுந்து விப்பான். (சுரு)

ஒருகோட்டு முதிர்வேழ மலகில் கோட்டு மிருகோட்டு வான்பிடியோ டொளி
யாருத், திருகோட்டு மாறுமுகங் கண்டுட் கோட்டட் தீரவருண் மதவேழம்
வேதன் சென்னி, யருகோட்டு வண்கைவடு கேசன் மற்று மருக்கண்முதற்
சண்டிச னத்த மாக, வருகோட்டு பரிவாரர் விமான மாதி வகைக்கெல்லாந்
தனித்தனிமா மகப்பொற் சாலை. (சுரு)

அருண்மலரும் பிரகந்தா யகியெம் மன்னை யமுதேச னிருவருக்கு மருமை
வாய்ப்பத், திருமலரும் பிரதான யாக சாலை திகழ்தாச்செய் வித்தாரம்பை
கழைதின் பூக, மருமலரும் படுகொடை பொன் னாரிய மாலை வளொளிப்
பன் மணி மாலை மணிப்பொற் குச்சு, முருமலருந் தோணாமுண் னணிக
னெல்லா மொப்புயர்வி லாவகையாங் கொளிர்வித் தாளுல். (சுரு)

இன்னபற் பலமுன்ன ஈமைய வேண்டு மிருத்தொழில் கிருத்தராய்
தெல்லாஞ் செய்தாங், குன்னிசிக மாகமமுன் னோதிந் கைவந் துறுமலுப்பா
வனைசெயற் திரமுன் னோர்ந்து, சொன்னமா பங்கடி னுதி குற்றந் தோயாம
லகம்புறமுந் தூயோ ராகி, மன்னுசபத் தினிகசிவத் துவிசர் நான்கும் வாய்ந்
தவரை யாய்து தெரிஇ மாயிற் போற்றி. (சுரு)

சிவமாகும் பெருவாழ்வு பெற்று வாழுஞ் சிவத்துவிச மகத்துவமான் செல்
வர் காளிப், பவமாகந் தவமாகும் பாபி டேச பரமமகா சாக்தி செய்யப் பணி
மேற் கொண்டே, னவமாவ தனுவுமுரு வண்ண மன்ன தாற்றியரும் பய
னெனக்கு மளிப்ப தும்பா, னவமாவ தன்றிதுமேற் கொண்டு நீரோ நடத்தி
முடித் தருள்கவென நமந்து பின்னர். (சுரு)

அத்தகைய சிவத்துவிசர் தமையெம் பெம்மா னமுதேசன் பெரியநா யகி
யைங் கையோன், சத்திதான் முதலானோர் வேள்விக் கெல்லாந் தனித்தனி
யே நவநவமாச் சாருங் குண்ட, மெத்தொகையத் தொகையமல் போத
கேச மிருத்துலொடு சாதகரென் றெண்ணி யின்னா, மித்தருளுண் டத்தோ
மம் புரிக வெண்ணு வெல்லையுற நியமித்தா னிரும்பை வேந்தன். (சுரு)

அங்கதன்மே லங்கதவேந் துறைக்கி னைந்தாங் கருத்திமிகு குருத்துவப்போ
நிகா ரச்சீர்ப், புங்கவந்தாஞ் செய்விக்கு மினைவ ன்மப் புயங்கபதி யிடைபாச
வனுஞ்ஞை புணுந், துங்கவினைமுறைமையிற்செய்தந்நாண் முன்னுத் தொ
டங்குபுசென் மாணநிதித் தொகைகண் முற்றும், பங்குபதி னென்றாகப் பாப்
பித் தாய்மை பணுஞ்செயலாக் தனபூசை பாங்கிற் செய்தார். (எ௦)

பின்னுரிய பிராமணர்த மனுஞ்ஞை பெற்றார் பெருகுந் திசுக்கிணைமுண்
பேணி மீந்நா, சன்னையரு ளமுதேசர் தமைமெ யன்பர லபிடேகா திகணி
கழு வருச்சித் தேத்தி, யுன்னுதிரு வருள்வேண்டி யனுஞ்ஞை பெற்றாங்குறு
செயலெல் லாமிடையு னென்று மின்னி, மன்னிமுடி வுறவேண்டி விக்किணே
சன் மலாடிக்கு மாபூசை வயங்க வாற்றி. (எ௧)

கேர்த் துபராய்ப்போந்தமுதநா தனஞ்சந் தியின்மகாசங்கற்பசித்தி வாத்தா,
சாந்தியிச வேசபலி கிராமாந்தி சாற்றிபட்டோக் கனஞ்சிவ தையமீக்காத்த,
தோர்துளபு சிளிக்காய்முண் னாவ கொண்டு செய்தினம்புண் முதனினைத்
தான் றிபட்டு லங்க, னார்த்துதிருக் கோயிலிட மெங்கு மல்கி யமர்சருகோ
நிவாசமுறை யாற்றி னுயால். (எ௨)

அனந்தரம்பு ருவபுண்ணி யாகவாச னஞ்செய்தரு மறையாக மாநியாய்ப்த,
கனந்தருவிப் பிரவுண்டிமாபிற் செய்தார் கவினுறவுத் தாபுண்ணி யாகந் கண்
டார், தனந்தருமா கிருகமகம் புரிந்தார் சங்கி தாவோமந்திசாவோமஞ் சாந்தி
யோமம், வனந்தருமா வருணிதையு மூர்ச்சி யோம மல்தர்வாங் காங்குவிதி
வயங்கச் செய்தார். (எ௩)

வேறு.

இருசேய்க னொருகாபெய் மமுதேசன் விழைசண் டசனிவ ருற்சவங்கொண்
டெழுந்தருண்மூர்ச் திகளை, வருதேசா திரிசுல வத்திரமா தேவை மலியுமபி
டேகாதி வயங்குறப்பு சித்தாங், கொருவாவென் விடையாதி களிவாரோ
கணிப்பித் தொளிர்வீதி விழவுறச்செய் துடன்போந்து வில்வத், தருமூலத்
தெழுந்தருள்வித் தாறுமாபி லினைய தருமூல மிருத் திகைபொற் றட்டதனிற்
கவர்ந்தே. (எ௪)

மாற்றுயர்பீ தாம்பரமேல் வயங்கவிரித் தனைய மண்கவர்ந்த வண்கனக பாத்
திரத்தை மாபி, னேற்றிவர்பாங் கமர்த்தருளு மமுதேசா தியரோ டெழுந்
தருள்வித் தாலையம்புக் கெழில்யாக சாலப், பாற்றிகழச் சோமகட தாபன
முண் னிகழப் பாவிகைபூ சனைபுரிந்தப் பாவனமிர்த் திகையை, வீற்றுவீற்
துளபாலி கையினிதீஇ யான்பால் விராயபல தானியங்கண் மீது செறித்
தமைத்தார். (எ௫)

அவிர்தருநில் வகையிருச்சங் கிரகணத்தோ டங்கு ரார்ப்பணஞ்செய் தனைய சிவத் துவிசரொலா மன்பா, விவர்தருபொன் ஞாணிரட்சா பஞ்சனங்கைக் கொண்டாங் கெமதிதைவ நமுதகயம் பிவிங்கேச னிமய, நவிரம்வன ரனை செய்மு னெவர்க்கு முயர் செம்பொன் ஞாண்காப்பு யாப்புமுறை புரிந்தபி டே காதி, திவியபிர சன்னபூ சனைபுரிந்தாங் கனைய தேவேசன் முதலா னோர் திருத்தருசந் ந்தியில். (எக)

தூயதுகி லான்வடித்து மணங்கல்பல தொகுத்த தூநீர்பூ ரித்தனபொற் குடங்கள் பிர தான, மேயவருத் தனியட்ட வித்தியே சாதி விதமுதத்தா பனம்புரிந்தாங் கமுதேச விபுவை, யேயதனிச் சுயம்பிவிங்க விம்பவன்றிக் கும்பத் தெந்தையே வந்தருந்கென் றிரங்கிரந்து சின்னா, னாயிசனி லமர்ந் தெளியே மட்டபந்த னந்தா னமைத்தபின்ரீண் டெழுந்தருளி யமர்ந்தருந் க வண்ணல். (எஃ)

ஒருவாத தனியமுத விங்கவுரு விதூநா மொருவரிதென் றமர்ந்தருளேன் பொற்குடமீ துனது, திருமேனி மலர்க்கைபொற் தேங்காய்பா விசைசூழ் செறிதூலா தியவேளைத் திருவுறுப்பாத் திகழ்வ, வருணீரிற் குளிர்த்தாமண நிறைந்துபூ ரிதமா யமர்திருத்தந் திருத்தருமட் டகத்திளிவொன் ருமே, பெருமானே திருமானேர் வருமானேர் பாகப் பெம்மானே யம்மானேந் தியகாத்தெம் பிரானே. (எஃ)

வேண்டுவார் வேண்டுவதே யருளுமது சொழிலென் விபவமெடுத் திருஞ் சுருதி விரிப்பதையுன் றனையே, யாண்டருளு மண்ணோலோ வண்ணோலோ வெனவே யடுத்தெத்தாங் கிரப்புமொழி யளப்பில சொற் றழைக்கு, மாண் டருமந் திரங்கனெடுத் தோதிரியா சாதி மாபினிற்செய் தனையகுடத் தாவா கித் தேனை, யேண்டருபொற் குடங்குளினங் கவசவர்தா தனமா யேயந்தரு ன வம்முறையா வாகணமுன் னியற்றி. (எக)

அருளுருவா யமர்த்தருனெம் பெருமானே யுருகு மன்புகுவாய் நின்றிரங்கு வேண்டியவிர் குடத்தின், வருதன்முனந் தெரிகலெனப் பரிசுலினங் வாய் கி மற்றனைய பொற்றசும்பை யருச்சித்தாங் கேனை, யொருவிடிகடங் கருநம் பூசித் துடனயாத்தி ராதி யுயர்தானம் புரிந்துதனித் தனியுட்டி லீட, சிர மேலச் சிவத்துவிச ருயிர்மேலும் வகித்துச் செல்லடிமே லடிதுவன்றமெல்ல நடக் கின்றார். (எஃ)

முத்தாரா விருதமுழுக் குடைகன்சா மரங்கண் மூரிவிடைக் கொடியாதி வரிசையெலா மொய்ப்ப, வித்தார மாகதர்வந் தியாருதர் வீர மேதருமங் கலம்புகழ்கன் விதந்தெடுத்துப் பாடப், புத்தேவிர் கற்பகப்பூ மாரிநனி பொழியப் பூதேவ ரக்கதைத் தா யாசிடொழி புகலச், சுத்தோத கம்பனிநீர் ப.உா ந்துந் தோயஞ் சுவணமணி சாலிபொரி பூமழைமுன் னார்ப்ப. (எஃ)

வேதியர்கள் சிலரொதிரட்ட டாங்கமுற வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சிப் பின்காட்டா விதஞ்செலச்சிற் சிலவர், மாதகுதேங் காய்சிதறப் பக்குவஞ்செய் முர்க்க வர் க்கமது வர்க்கநதும் பானகந்தூ நீர்மோர், மேசுகிள நீர்வருக்க வோதனம்பல் களிகள் விழைபசுப்பால் பாயசந்தாம் பூஸமுக வாச, மாதியன வளப்பிலை வடுத்ததித்து நிவேதித் தாதிகைவ குலமறையோ யணிமைவிடா தொழுக.

இருபாலு * மிருமறைக் கொடுத்திசைப்பார் போற்ற வெதிரின்னு பலம றையோர் சுவத்திகளாங் கிசைப்ப, கொருவாம லெப்பாலுஞ் சிவாகமங்கண் முழங்க வுருத்தியமா நமகசம கங்களினி தேரங்கப், பெருவாழ்வு தருபஞ்சாக் கசாடங்க பஞ்சப் பிரபசங்க் சாமனுக்கண் முதலாயபெருகத், திருவாருஞ் சிவநாம கீர்த்தனங்கள் பொலியத் திருந்திசையா முருத்தியனீ னாதியிசை மலிய.

(அ௩)

மாமுனிவர் போற்றெடுப்பப் பண்ணியர்கள் வாழ்த்த மனங்ககிந்து நெக்குரு குந் தக்கிருத் தொண்டர், தாமருவி விழிப்பாழிந்து சார்ந்துவர வேனைச் சாற்றிய பற்பலயிற் சழைத்துவர வெல்லா, மேமுறக்கண் டிதுவன்றோ யான்செய்தவப் பேதென் றெய்யாத வானந்த மெய்வாழ்வு திகைத்தே, ஆமுனிவர் போற்றுபதஞ் சலியாமெ யனந்தன் றெட்டர்ந்துவர் விராசரு டாமணியின் றெட்டா.

(அ௪)

கண்டவர்திற் கின்றவர்க் கொன்றுவைப்ப மெல்லக் காத்திரத்தி னைசெய்யு மரி வரிதாங்கி கவின, மண்டுமலர் பாப்புதிருப் பாவாடை மேற்றம் மலையவைந் தொருங்கேகி மகாயாக காலைத், தண்டருபச் சிமவாயி லபிமுகமாய் போந் தத் தசுப்பினங்கள் வீற்றிருப்பத் தனித்தனியாங் கமைத்த, வெண்டருவே திகைக்கடபிற் சென்னியினின் றெடுத்தாங் கிருத்திகிலே தனமுதல வினிது புரீஇ மகிழ்ந்தார்.

(அ௫)

பரிவாய கலசமொயோர் மகச்சாலை தோலும் பண்புறவாங் காங்குநீஇப் பூச னையோ மாதி, மாபோட்டாற் றியதொடங்கி நிகழ்காலந் தோறம் மகச்சாலை யிடைப்புண்ணி யாகவா சனமான், றருசுரைங் கலியபூ னைமுனஞ்செய்தம் பொற் றசும்புகளி னமர்ந்தருள ம் மூர்த்திகளுந் கெல்லா, மருளாய வயிலே கம் பாவனையிற் புரிவா யணிமத னுங்கிவிதி திகழுவெடுத் தமைப்பார்.

அன்னசனி வன்னியினைப் பிரதான குண்டத் தாமுறைதா பனம்புரிந்தா யதினின்னு மெடுத்தே, பின்னுளவே னையகுண்டங் களிலுந்தா பித்தார் பிறங்குவரி சைக்கிரமப் படியோமச் செயல்கள், பன்னாய வித்தா மாச மலி சுமித்தின் பருதிகள்கத் தான்னநிறை யலிசுகோ கருத, முண்ணுபல கோக்கடரு சுத்தநிறை ஆத்த முதிர்களைய வதியாடைத் ததியாவி வாசம்.

* இருமறை- ஆரியவேதம், தமிழ்வேதம்.

தில்மதுவர் னெல்லெவைநீ வரவிறை சாலித் துயர்வகையாக் கதைசொன்ன
தினே மூங்கி லரிசி, யிலகுமவல் சத்துமா முர்க்கமா மட மியாகமர் டஞ்சுண
கங் கோதுமையா டகமுற், குலவுறுகா னியவகைபல் கரும்புசருக் கறையின்
குளநீலேற் பலங்கமுநீர் குமுதாதி மூல், நலகருணை பல்வள்ளி சகுடாதி
பூலா நறுங்கிழங்கு முதலான கிழங்கின்வகை யெல்லாம். (காஅ)

மாதுளைநா சக்கமாம் பாதிபொன்றென் றினுமபல் வகையறையுங் கணிகண்
முதிர் வருக்கையுங் கணிகள், சூதுறையுங் கணிகள் கொடி முந்திரிகற் குயஞ்
சுவணல்கு சாதிவகை தூயச கண்ட, மேதனநற் பாகதூற் புலவர் நுனித்
தோர்த்தோர்த் துருந்துவபல் வருக்கவகை யுலப்பிலை வெல்லா, மேதகபா
டாபுபஞ்சுபூ பணமே முதிர்சுவகை நுகோணஞ் சட்குவினிய *முர்க்கம்,
பாயசமென் றுண்டைமனே கானோலைய நிரட்டிப் பானிறைசந் திராபுபங்
கனுபுப முதலா, மேயவளப் பரும்வகைய பண்ணியங்க வெல்லாம் வெட்டி
வே ரிலாமிச்சம் வேர்பனிநீர் புழுசு, தூயககோ ரோசனாகுங் குமப்பூக்கத்
தூரி தூறுங்கர்ப் பூராதி கத்தூரி மஞ்சள், பாயசறையுங் குங்குலியஞ் சடா
மஞ்சி மட்டிப் பால்கோட்ட நெரியரிசிப் பான்முநீர்ப் பச்சை. (காப)

வலையுஞ் சாங்கிய பத்திரிகக் கோல மிலவங்கம் வான்மினகு முதல்வாச
மெல்லாஞ், சாலிறை தாம்பூல முதவாசஞ் சீகந்த் தண்கொடிவெற் திலைக்
கொடிமுன் னுயறையுங் கொடிக, ணீலமலர் கல்லாயக் தூயபது மாநி நீர்ப்பூ
மம் தூயம்பா டலங்கன்னி காரங், கோலநயம் புன்னுகம் பாரிகா தம்பூந்
கொன்றைசிபஞ் செருந்திமகிழ் கூவினஞ்சண் பசமே. (காச)

பன்னிதா டிமஞ்சவே தார்க்கங்கே தகைதண் பலாசுஞா வடம்புதுணு பலா
வலரி நறவம், வன்னிதாத் திரிலிகுச நாயக்கஞ் செச்சை மாநிலிங்கை குருந்
துவினா மாநாவன் மருது, பெண்ணினு விரைகினுவை சந்துமுதற் மீகாட்
டுப் பூவகைமென் தளிர்வகைகள் புனிதவலம் புரிவே, துண்ணுறுஞ் செல்
வந்தி கொக்கிறகு பச்சை தும்பையருக் கொழுந்துசில கவந்தகை திர்த் தூள
பம். (காட.)

முதலாய நிலப்பூமா தவிமயிலை மல்லி முல்லையுஞ் சம்பங்கி சாதுமுதற்
கொடிப்பூ, விதமாதி பற்பலவுஞ்* சண்ணவதி யென்ன விளம்பளவின்
மேலுநனி மிக்கதிர வியமற், புதமாக மனுமுறையா குதிசெய்தீற் திரிந்
றும் பூலமுத வாசமுதிர் புதியறையுந் தேங்காய், பதமாரின் சுவைக்களிக
கூலமுத லாய பட்டினம்பொற் பூலிகுச பலமுதற்பல் பொருள்கள். (காஉ.)

* முர்க்கம் ஈண்டு சிலேதனருகமாப்பக்குவஞ்செய்யப்பெற்றது.

* சண்ணவதி—தொண்ணூற்றாயு.

இளியசுகோ கிருதமுதற் சருக்கினிதைத் ததன்மே விருஞ்சருவ மூடியெ
டுத் தெழுதுமனு வெடுத்தே, பளிவனிகண் மூற்றுமே வெழுந்துவலஞ்
சுழித்தூண் பாரித்த நிறையுணவின் பான்மையுணர்த் தேப்ப, நனிபுரித
லெனவொலிப்ப வின்னியங்க ளொருங்கே நான்மெழமா பூரண குஞ்செய்து
நயந்தாக், கணக்கட நிவரசவமு தேசர்முத லோரையவவர்தங் கடங்களிப்ப
சனையாற்று கிற்பார். (கௌ)

மணங்கமழும் தூபநறு நெய்த்தீபங் கோட்டி மலிகவைப்பால் வருக்கவோ த
னமாத் தீபம், வணங்கவைப்பின் னருந்தீபம் மாஜிப நீட்டி மலிகாருண்
குபசாரம் வயங்குவழி பாட்டின், குணங்கனிமெ யன்பின்மனுக் கிரியாதி
கூட்டிக் குலமறைசொ நிரிசுபன்னங் கொன்றைமுதற் சூட்டிக், கணங்கெ
ழுநா மாவளிகா வெடுத்தினிதி னூட்டிக் கர்ப்பூர மாஜிபங் குடிவைவை காட்டி.

அனந்தரமஞ் சலிசிரமே வினந்தரநேர் நின்றங் காரியமுஞ் செந்தமிழ் மாய
பர னுவந்த, கனந்தருமா ரியவேத மின்சுவைமா துரிய கவின்மருத் ரியவேத
மியண்டுமெடுத்தோதி, யினந்தருமா தெரிசனத் தின் பெரும்பேறு பெற்றங்
கெதிர்திற்பா வெவர்க்குமிரும் பூதிபிர சாத, தனந்தருவர் தினந்தொறுமிவி
வகையிருநா லெழுநூல் சாற்றுபூ சனைபுரிந்து போற்றுவருண் மகிழ்வார். (கௌ)

இச்சுகையின் மகாயாக பூசனைநா டொறுஞ்செய் திடையிடைநூ தனவிப்ப
நயனோன்மீ லனமே, சுத்தசல நிவாசநகர்ப் * பதக்கணந்தா னியமேற் றேய்
வாசஞ் சயனோரா கணமாதி புரிவார், பொந்தசலம் புரியட்ட பந்தனபூ சனை
மன் புரிஇவிப்ப குத்திரவீட் சணநேர்வா லுகமே, ரத்தினமா நியாகமே
யந்திரதா பனமே நாலிருபத் தனமேனுஞ் சுவணபந்த னுதி. (கௌ)

நவநீத லோபனமே தைலாப்பி யங்க நலிற்றுறுமந் தகசெபமே விம்பரல
யாதி, யலிந்தருஞ் சோதனமே விம்பகத்தி யாதி யவைபுரிவார் புலியுமு
ணுனித்தசுப தினத்தி, லுவமனிலா விம்பரட்டா பந்தனஞ்செய் துவப்பா
ருரைபரிசா குதிரியா சார்ச்சனைசெய் தெழுவார், திவியமகா பூரண குதிகள்
பூ சனையாத் திராதான மகாதான மாதிபுரிஇச் சிறப்பார். (கௌ)

பின்புதிவத் துவிசகிவா சாரியர்க டாமே பிறங்குமமு தேசகட முதற்கடங்க
ளெல்லா, மன்புற்றை தாவுட்டி னைட்சிர மேற்கொண் டாலயஞ்சூழ் பதக்
கணந்தம் மடியுரிஞ்ச வடிபெர்த், தின்புமலி தரப்புதுப்பூம் பாவாடை யிடை
வைத் தியங்கியினைக் கவிவைந்ரை கடங்களின்மே லிலக, முன்புலகுங்காளி
கழந்த வுபசாரத் தெண்கான் முதிர்கருபத் பலவகைய வுபசார மொப்ப.

* பதக்கணம் = பிபதக்கணம்.

வேறு.

ஆர்வரிக ஸ்டலசையா வழகுமிகத் திருக்கோயிற்
பூர்வதிசை தனிற்றிகழ்கோ புரவாயி னெறிப்புகூந்து
நேர்வருமத் கடங்கடமை நிகழ்த்துமுறை யாங்காங்குத்
தார்வளவ வும்பகுல சமீபமுறத் தாபித்தார். (கூல)

ஆத்திகபார் சாதகும்பத் தவிர்கும்பங் களினைமரு
யந்திரமா மயமூர்த்தி மானவிம்பங் களிற்றியம
ரந்திரமர்க் கத்திதய நளினைமுறிஇ வீற்றிருப்பத்
தந்திரமா மணுவினியா சம்புரிஇ யன்புருவாய். (கூல)

இரந்திரந்தி யாசகமுத் திரைகாட்டி யினிதேத்தி
நியந்தாசா நித்தியமா நிலையுறவந் நிறைகும்ப
* துயந்தமிரு காந்தனின்மேற் தூக்கியெய்த் தாக்கமொடு
வந்தருமா சும்பாபி டேகமுறை வயக்கினூர். (கூல)

பதஞ்சலியா தாங்காங்குப் படர்ந்துபடர்ந் துவனையிருப்
பதஞ்சலிடம் பணிலேந்து பார்வைகனி கடர்வனையன்
பிதஞ்சலியா நிமிர்ந்துளநின் திருமதகிற் பெருகியெழு
விதஞ்சலியா யாசகமா வெணக்குவித்து விரித்திருகை. (கூல)

எதித்தொழுதின் புறவபய னிராசகு டாமணிலேந்
ததிமகிழ்வுற் றுடனாய வழுதேச னுமையாநி
புதித்தொளர்பல் விம்பாதி புத்தேளிர் தமந்கெல்லாங்
கதிதருகும் பாபிடே சம்முமுதும் புரிந்துவந்தார். (கூல)

ஆங்குடனே நவவாச மணிந்நருச்சித் தமுதருச்சிப்
பாங்குறுபா விசுதீபம் பணிமாறப் பணியெவர்க்குந்
தேங்கொள்வெண் டிருந் திருப்பாதோ தகமளித்தா
ரோங்குறுவித் திருப்பணிமுற் றுருந்துவித்த வெளகுசேடல். (கூல)

உடனேயச் சிவமறையோ ருவந்துமகா வபிடேகந்
தொடர்பாய பொருளபுத நியுதமெனுந் தொலைபெருந்
திடனோடு செயலளித்துச் செயலித்தாங் கவர்புரியு
மடனோடு மாபூசா வகைகண்டு வகைகூந்தான். (கூல)

* துயம்பாயத்தை யென்னும் பொருட்டு

அப்பெரிய சிவத்துவிச ரணைவரையு மவர் * வசதி
யிற்பிரிய முறதுகர்வீத் திருந்தளியிற் றிருந்தவழைத்
தொப்பரிய பெருவாழ்வின் குவந்தளித்தீ ருமக்களியே
னெப்பெரிய வகையெல்லா மீந்தாலு மெதுராமோ. (௧௦௭)

நிகர்வரிய பேருதவி நீர்செய்தீர் துமக்கேழை
பகர்வரிய தென்னிலுநூல் பகர்முறையேற் றருங்கவெனப்
புகர்வரிய சந்தன தாம் பூலாதி மேலோரு
மிகவரிய கண்டிகைமா ணிழைசுவனும் பரவகைகள். (௧௦௮)

பற்பலமுற் கிரியாரம் பத்தளித்த தன்றியுமே
வற்பமல வாயிரமா யிரமாக வள்ளியள்ளிப்
பொற்புறுதக் கிணைகணனி புனிதமுற வினிதளித்தான்
பிற்பரவி யவர்கிறைந்த பெருந்திருக்கட் டம்பணிந்தான். (௧௦௯)

முற்றினமே முதலாக மூதருள் ருணுனோர்க்
தற்றவருக் கற்றசிவ னருள்பெருகு சிவதிக்கை
பெற்றரன்பு சனையினிமை பெறுவேத சிவணமு
னுற்றமகே சுபுழை யுத்தமவிப் பிரவுண்டி. (௧௧௦)

முதலியபல் வகைநிதமு முறைமையிற்செய் வித்துவந்த
வசனிலுமும் மடிபெருக வந்தாட்செய் வித்தனையோர்க்
கிதமலிதக் கிணையாதி யினிதளித்தா னேனையபல்
விதமலிபற் பலர்க்குமவர் விழைவினுமே தகவளித்தான். (௧௧௧)

இவ்வகையே ரும்பாபி டேகதினத் தெனையவெலா
மெவ்வமறப் புரிந்தன் றே யிபமுகன்சே யிறையிறைவி
யைவருஞ்சண் டசனோ டவனியுயப் பவனிவருந்
திவ்வியநன் மகோற்சுவம்பல் சீர்பெருகச் செய்வித்தான். (௧௧௨)

வாழிநாளுந் கலியாண மகோற்சுவஞ்செய் வித்தன்பின்
மொழிநூன சிவத்துவிச மோதசிவா சிரியர்குழாஞ்
செழிநீறு கண்டிகைமுற் சிவவேட மினிதிலங்க
விழிநேர்கண் டவருருக மிளிர்மணிப்பொற் சிவிகைகளில். (௧௧௩)

வீற்றிருந்து நகர்வலஞ்செய் மேதகைய வுற்சுவமும்
பொற்றுமுறை மையித்புரிந்,கப் போதசிவத் துவிசர் தின
மாற்றியன்மண் டலகியடி வயிடேகார்ச் சனையாதிக்
கேற்றபொருள் பலநாளு மினிதளித்து நடத்துகிற்பான். (௧௧௪)

* வசதி=வாசஸ்தானம்.

† இனிமைபெறுவேதம்=தமிழ்வேதம்.

இவ்வியல்பி னுடொலுமல் வினையமுத சுயம்பிவிங்க
மைவருமா மணியிடற்றெம் மாதேவன் மாதேவிக்
கெவ்வரிய பொருள்களுக்கொண் டிருமுன்று காலங்கழ்
திவ்வியபூ சனையென்றுந் திகழ்வுறுமா நியமித்தான். (௧௧௬)

சித்தியனை மித்திககா மியமெனநா னிரகழ்ச்சூரிய
லுத்தமபூ சனைவகைக ளொருவாது தினம்வாரம்
பத்திரிதை பக்கமதி பரவுவரு டோற்சவமுன்
னெத்துணையுஞ் சிறப்பநடந் தியலுறுமா நியமித்தான். (௧௧௭)

எல்லாரு மெந்நாளு மிடைதளரா தியலுறுமா
வில்லாரு நிதிகோடி மேலுமமு தேசன்முதற்
பல்லாரு மணிகலன்பற் பலவகையு மிதைத்தெல்லாம்
வல்லான்மந் திராதன் மலிபொருளாம் படிவகுத்தான். (௧௧௮)

பின்னனைய வமுதேசன் பெரியநா யகிதளிக்ருப்
பன்னிரண்டா யிரகிட்கம் பல்குபொரு ளொரோர்வருடந்
தன்னிலுமாங் குறுவினாவாற் றப்பாது தாற்குரிய
நன்னிலமல் வீராசகு டாமணியா நோந்தியனாக். (௧௧௯)

ஆவணத்தன் பாலளிப்பித் தானயுத ந்நையோடும்
பாவணத்த சிவத்துவிசர் பல்லோர்க்கும் பாம்பையா
மாவணத்த வனுபவத் தின் வருசருவ மானியமாப்
பூவணத்த நிலம்பலவப் புரவலனா லளிப்பித்தான். (௧௨௦)

இன்னனமற் றென்னெனநன் றினிதாய்க்கத் திருக்கோயிற்
கென்னவுமேன் மேனிறைய வெல்லாமும் வகுத்தனெம், தான்
பின்னனைய குதவனப் பிரதேச பாலகராத்
தன்னிகரெண் வடுகேசர் சாத் தாசன் டிகையிவரை. (௧௨௧)

விதிவழிமுன் றனித்தனியங் வியனகரி னுங்காங்கு
வதிதருவான் பதிட்டைவினை வயக்கியநாண் முதலையோர்
மதிதருபூ சனைவகையு மனுந்த னிமாசலவாழ்
முதிர்மணிப்பொற்கோயில்களின் முறைபுரிபூ சனைவகையும். (௧௨௨)

தன்னாலந் நகரிடைமுன் ருபனஞ்செய் சிவத்துவிசர்
மன்னுதின் தெந்நாளும் வழிவழியா மரபின்வழா
தின்னமுற் றெழிந்தன்போ டின்போங்க வியற்றிவரு
கென்னுதின் தெதிர்வேண்டி யியைவித்தா னியமித்தான். (௧௨௩)

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம்.

கஉக

இப்படியிப் படியியவா னிடாவுமியற் றியசேடன்
மைப்படிவ னளித்தருளான் மார், தமர கதலிலிங்கத்
தப்படியர்ச் சனைபுரிந்தே மன்னையிடத் தமுதேசன்
றுப்படி.க டினந்தேதாறுந் தொழுதுவந்தங் கின்புலநான். (கஉங.)

வேறு.

மரபினி லேயொன் பாணண் மண்டல வபிடே காதி
தாமிக முடிப்பித் தேரகை தழைத்தன னுடனின் றெல்லா
நாபதி தரிசித் தின்ப நாலையுட் படிந்து வாழ்ந்து
பாவியப் பன்ன கேசற் பணிந்தரி தகண் டூர் புக்கான். (கஉப.)

மகியர சிராச சூடா மணியவ ணகன்ற பின்ன
ரகியா சனைய கான மகலரி சாகி யுன்னம்
பகிர்மதி வேணி யண்ணல் பதமல ரருட்டே னுண்டு
சுகிதரு புமர மாகச் சூழ்வாங் கமர்ந்தா னென்னு. (கஉரு.)

வேத்திர மலர்க்கை யெம்மான் விளம்பவே தியன்சே யெந்தாய்
நேத்திர சோத்திர ரன்பின் னிகழ்வருள் கெனவன் னோனக்
கேத்திரத் தவன்பின் செய்கை கிளத்தியாங் குரைத்து டெண்ணுச்
சாத்திர முனிவர்க் கன்பு தவாதவச் சூத னோதும். (கஉச.)

வேறு.

உரைத்தவர் வினவினர் திருப்பணி பணிபதி யுருற்றிய சரிசரி தொருவாத
வரத்திரு மனைமக ரிதிக்குவை நிறைசுக மடுத்திக நலன்முழு துறவாழ்பு
பரத்தினு துகருபு முழுச்சுக வகைபல பவத்தோடர் பறவரு பலபோக
விரத்திய ரானடி மலர்த்துணை ரிழன்மரு வியத்துவி நலிலேபி னுலவாரோ.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அசுந.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சவணச் சருக்கம்.

அனந்தனி யற்றிய திருப்பணி யான்கொடி தத்தினை யுரைத்தனம்
பினந்தனு ளற்பெழு தாதத்தனி பிறங்கும ருச்சனை நலிற்றிய
கனந்தருமிக்கையினித் துறுகலின்பெறு பொற்புள தெனச்சொல்லு
மினந்தரு மக்கிவ கணத்திறை யெனந்திம னத்தனி மிகுத்தரோ. (.)

வேறு.

அனந்தரஞ் சனற்கு மார வனந்தனக் கமர்ந்து நானுந்
தனந்தர கரத்தி னோடர்ச் சனை திகழ் கால மெல்லா
முனந்தர விமலை கோயின் முறைபுகுந் திறைஞ்சிப் பின்னர்
வனந்தரன் தளியுட் சென்று வழிபடு றியதி பூண்டான். (உ.)

போற்றுமிப் படியான் மார்த்த பூசனை பார்த்த சேவை
யேற்றமோ டென்றும் பல்கு மிருந்தவந் திருந்த வங்கட்
டேற்றமிக் கெழுமு னத்திற் நிகழுமெய் யன்பின் மல்க
வாற்றிவா ழனைய சேடற் காண்டுமூன் றகன்ற தாங்கே. (ங.)

சினகா நியமக் தேகித் தெரிசனா னந்த மீக்கூ
ரினகா மணிசெய் சூடத் திரும்பைவேத் தெருநாண் முக்கட்
டினகா விமக ராங்கிச் சிவார்ச்சனை சிவாக மத்தாற்
றனகரத் தியற்று மார்வந் தழைத்துப் காண மெல்லாம். (ஈ.)

பெருகிய வமைப்பித் தாங்குப் பிறங்கிய தன்பேர் வாவிப்
பருகிய னீரி னுற்றிற் படிந்தணித் திருந்து கூலக்
திருகிய லொழிக்கு நீறு திருமணி கண்டி பூண்டு
ஞருகிய சைவ சந்தி யுறுமுறை யுளுற்றி யேகி. (ஊ.)

பெரியநா யகிதாள் போற்றிப் பேணினின் றிறைஞ்சி வேண்டிப்
பிரியநா யகன்பொற் கோயில் பெரிதுவந் தடைந்தைந் கையோன்
றுரியனா யதீத னாகுந் தூயமா முகனைப் பூசித்
தூரியனா யிவி யாதி பூசனை யுளுற்றிப் போந்து. (஋.)

வேறு.

திருவமு தேசன் திருமுனம் வடாது திசைமுக னாகவாங் கமர்ந்தா
னொருவருந் திக்கு பந்தன மவகுண் டனமனு வெளும்புரிந் துவற்றான்
மருவுபூ சனைசெ யிடத்திட ரொன்றும் வராவகை காவலா வயக்கி
யிருகா நியாசஞ் செய்துமே லிருநா லிருபெருவி ரலினிந் தெழுந்தே. (எ.)

வான்றனி மூலா தாரமட் டிரண்டு வடிவதா யுச்சிமட் டொன்றாய்த்
தோன்றுவ தாகி யுட்டுளைத் தாய சுழுமுனா நாடியின் கையே
போன்றொளிந் திடயக் கண்டநா வடியே புருகுப் பிரமரந் திரமைந்
தேன்றிடத் திடைபிக் கையெனுந் நாடியிரண்டொடும்பின்னியதாகி. (அ.)

கருதுமங் விருத யாதியைந் திடத்துங் கமலைவந் தரும்பதோ முகமா
யொருவர்த் தன்பாற் கொண்டது வாகி யுட்புறம் பமுதந் றுரை
தருவதாய்ப் பரம வியேர்மொ ரூப சத்தியாய்ப் பத்தியாய்த் தியானித்
தருமையிற் சிகாமந் திரத்தனிப் பீச மாயவூங் காரமா மனுவை. (ஐ.)

இருதய கமல நடுவினிற் தீப மெனச்சொலிக் கின்றதாப் பாவித்
தொருமையின் வளியைப் பூசுத் திடமூக்குட்புகவேற்றிற்கும்பகத்தாற்
பிரிவற நிறுத்தி யணையநூங் கார பீசத்தின் மனத்தைவைத் துடன்முன்
மருவுகா னுவாத சாந்தமேற் சுழுநா வழியுகைத் தும்படு மனுவை. (௧௦)

துரிசற வைங்கா லடுக்கியுச் சரித்துச் சோடிசா முத்தினா யதனால்
விரிவுநீஇ யதோமூ காம்புய முகுள மேனிமிர்ந் திலகுறப் புரீஇமுன்
மருவுகா லடங்கிப் பிங்கலை வழியின் வருமிசே சகம்புரிந் ததன்மேற்
பொருவளி பின்னும் பூசுமப் புரிந்தப் பூசு வளியி னுன் மனமாம். (௧௧)

தனிவன சத்தி லமர்ந்திருப் பவனுய்த் * தாசகா காரம்போன் றவனா
யினிதுறு சாந்த பீசமா மயனா யிதயசம் புடிதசே தனனாய்
முனிபுரி யட்ட நத்தினின் றொரீஇய முத்தனாய்ச் சூக்கும னாகிப்
புனிதநூங் கார முடியனாய் பிந்து பூதனாய்த் தனிநிரா மயனாய். (௧௨)

நிலவுமான் மாவைப் பாவனை புரீஇமுன் னிறுத்தும் வளியையேமே லேற்றி
யிலகுசங் கார முத்தினா யதனா லிதயநின் றனையச் லனையக்
குலவுபல் பீச சகிதமந் திரத்தைக் கூறியாங் கெடுத்துமேற் கொடுபோய்ச்
செலுமுறை துவாத சாந்தமப் புயமேற் நிசுழ்பா சிவனிடைய் சேர்த்தி. (1)

அயனிடைய் சத்தம் பரிசமே சசமா லவனிடைய் ரூபகந் தங்கள்
வயவருந் திரன்பாற் புத்தியாங் கார மகேசன்பான் மனமும்விந் துவுமே
யுரைசதா சிவன்பா லொடுக்கியிற் கொகைசேர்ந் தொன்றிய சூக்கும தேகச்
செயலறு சத்தி செய்நுடின் னால தேகசுத் தியுமுறை செய்வான். (௧௪)

பொன்னிற லிவிர்த்தி கலாமயங் கடினம் புகலுநாற் கோணமுன் னாவ
மன்னுறு மியல்பிற் பிருதிவி பூத மயத்ததாத் தன்னுட றனையோர்ந்
துன்னுபூ ராகும் பகத்தினம் பீசத் தூடனிலிற் தியின்கலா மனுவைத்
துன்னுமும் படந்தத் தைம்முறை கூறித் துறுவளி துவாதசாந் தம்மேல்.

வறிய வைங்கா லேற்றிப்பின் வவழக் கியேசகத் தாந்கழிந் திதனோ
உறில்கந் தாதி பிருதிவிச் சூரித்தா யியைகுண மைந்தைநீற் தினைய
வீறுமண் ணனில மயமகா யொழிபு மேவின பாவனை புரீஇப்பின்
மாநிலவண் ணிறமே பிரதிட்டா கலையின் மயனெகிழ் பான்மதி வடிவம்.

ஆதிய வியல்பி ன்ப்புபூ தந்தா னாகத்தன் தேகத்தைப் பாவித்
தேசற முன்போ லிடையினால் வளியை யிலங்குநாற் பீசத்தோ டியைய
வோதுறு பிரதிட் டாகலா மனுவை யும்படி ரூகநான் முறைசொற்
ருதிவாழ் துவாத சாந்தமட் டேற்றி யதனைப்பின் பிங்கலை நாடி. (௧௭)

* தாசகைஆகாயம் எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

வழியிரே சகத்தாற் கழித்திா தாதி மலிகுண நான்குநீத் தனைய
பொழிதரு மப்பு பூதத்தீ மயமாப் புக்கொழிந் தெனநீனேத் ததன்பி
நெழுவில்செச் நிறமே லித்தியா கலையி னுருவமுட் டினந்திரி கோணந்
தழுவிய லங்கி பூதம் தாகத் தன்னுட றன்னேப்பா வித்தே. (க.அ)

தேசமுட் பீச வித்தியா கலாமந் திராமும்ப டெற்றுறச் செபித்தே
யேசற முன்போல் வளியையேமே லேற்றி யிரேசித்து ருபமுன் னாய்
நேசமுக் குணநீத் தவ்வனற் பூத நீர் மயத் தொழிந்ததா நீனெந்து
காசறப் பின்பு கருகிறஞ் சாந்தி கலாமயஞ் சலித்தல்கட் கோணம். (க.க)

முதலியல் வாயு மயமதாத் தன்னு மூர்த்தியை நீனெந்துமுன் போலக்
கதுவிரு பீச சகிதமச் சாந்தி கலாமனு வும்பட ருக
விதமுற விருகாற் புகன்றுது காலையிடையினற் பூசு மியற்றி
முதுசமு முனையா விருமுறை யேற்றி மூதகு துவாதசாந் தத்தில். (உ.அ)

பின்னிரே சகஞ்செய் தப்பரி சாதி பேசிரு குணங்களு நீக்கி
யுன் னுமல் வளியப் பிருதிவி மயமா யொழிந்தெனப் பாலித்தாந் சுதன்மேற்
கன்னலில் பழகஞ் சாந்திய தீத கலாமய மிடந்தால் வட்ட
முன்னிய னபமாத் தன்னுட றன்னே முன்னிமேற் பீசமொன் றுட்டனே. (உ.அ)

சாந்திய தீத கலாமனு வும்ப டந்தமா வெருமுறை சாற்றித்
தோய்க்கிடு வளியை யிடையிற் பூரித்துச் சுமுனையா லொரமுறை யேற்றி
யேய்த்தபிந் கலையா லிரேசிந்தா காயத் தியைகுண சத்தமொன் றினையுங்
காயத்துபின் னனைய காயமேற் பரமா காயமாம் விந்துவிந் கலந்து. (உ.அ)

இத்தகு விந்து மயமதா யொழிந்த தெனநீனேத் திவ்வகை தூல
சுத்திசெய் தனைய பிராயத் த தேகத் தொடர்புறு துரிசொலாந்தொலைய
வத்திர மனுவை யும்பட ருக வறைந்துகால் வஸ்ப்பெரு விரலிந்
சித்திர பானு வெழுப்பியல் வெல்லாந் தீந்துறத் தகித்ததா நீனெந்து. (உ.அ)

ஆயபின் சிவாய வெளசெடென் றோதி யரியநற் துவாதசாந் தத்தின்
மேயமாண் பரவிந் துவினெழு மமுத வெள்ளிய தானாக ளாலக்
காயமுட் புறம்பு நீனெந்ததா நீனெந்து கருதிய விருதய நடுவி
லேயதண் டிலைபொற் கருணிகை முதல வியைதரு சலசமென் மலரை. (உ.அ)

ஆதன் மாக முக்கலைக் குடிலை யால்மைத் ததன்கரு ணிகையிற்
சேதன கிரியா ருபகுக் குமமெய் திகழுநாற் கலைப்பிர ணவத்தான்
மேதக வந்த தாநீனேத் தனைய மிளிர்தரு சூக்கும வுடலி
லோதுறு துவாதசாந்தத்திற் சிவமா யுடனமர்ந் தொளிருமாண் மாவை. (உ.அ)

அணையச் வான்ம மனுரைத் தெடுத்தாங் கவிரொளி யுருவுடை யவனா
யினிதுதா பித்தே சத்திமந் தித்தை யியம்பியாங் கதனிநாற் கலக்குண்
டனகமாய்ப் புருவ நடுவினின் றொழுது மமுதவென் னத்தபி டேசு
நனிபுரிந் தங்க நியாசமே வியற்றி நாடுநு மிவ்வெலா மமைந்த. (௨௬)

விரவுமைம் பூத் சத்திமுற் றியபின் விசுத்ததே கத்தனாய் விழைந்து
பரவுமன் பொருமந் நாயியந் தடத்திற் பதிகிழங் கிடைமுளைத் திருநான்
மருவுமங் குலத்தோர் நாளநீண் டிசைய வரையுற வதனிலெட் டிசுழோ
டொருதனிச் சுவேதாம் புயமிரு தயமே லொளிர் தர வுரைத் திடுமதன்மேல்.

இனியவங் குலநான் கிரண்டியர் படிசு விவிங்கமொன் றிருப்பதா நினைந்து
புனிதபூ சோப காணங்கண் மனத்தாற் பொலிவுற வமைத்துனக் கமலந்
தனிமல ரிடையே விசேடவர்க் கியமுன் ருபன் முறையமைத் தனைய
பனிமலர்க் குரிய கந்தநா ளங்கள் பத்திர கருணிகா திகளில். (௨௭)

சாற்றுமா தார சத்திமுற் குடிவா சத்தியீ ருயவா தனமிட்
டேற்றவப் படிசு விவிங்கச்சுற் றிடையே யெழிற்சிவ மூர்த்தியை நிலேசித்
தாற்றுதண் டபங்கி முண்டபங் கிங்யா சம்புரிந் தவ்விவிங் கத்திற்
மேற்றுநு நெடுமை மூர்த்தியின் வித்யா தேகத்தை நியசித்தாங் குடனே. (௨௮)

நேத்திர நியாசம் புரிந்துபி னந்த நிகரிலாப் படிசுமா விவிங்க
மூர்த்திதன் பிரம சந்திர நெறியின் முதுபர சிவத்தைமேற் கொணர்ந்து
நார்த்தவா வாக னுதியர்க் கியங்க ணவிற்றித யாநிய நியாசம்
பாத்தியா சமனார்க் கியமலர்த் தானம் பயிற்றின்ன் மாலியங் சழித்தே. (௨௯)

நவமல ளணிந்து தைலமுன் னுவ நனிரிக மனுமுறை யாட்டித்
தவனவொற் றுடை சாத்திவெண் ணீறு சாந்தமுன் னணிந்தில யாங்கந்
திலியபோ காங்க பூனை யாற்றித் திருவமு தானிய நிலேதித்
தவிர்செப நிலேத னம்புரீஇ முக்கா லஞ்சலி சிறைமல ளளித்தே. (௩௦)

துதிபுரீஇ நாபி குண்டத்தி லோமந் தொடங்கிமே னின்றொழு கமுதே
புதியகோ கிருத மாமுடித் தனைய புண்ணிய மண்ணலகைக் கொடுத்தே
ததியுறு மட்ட புட்பமுஞ் சாத்திச் சத்தியோ சாதமுன் னாகப்
பதியருண் மூல மனுமலர் புனைந்து பராமுகார்க் கியங்கொடுத் ததன்மேல்.

முன்னுபோ காங்க தேவர்க்கு மளித்தம் முதியமந் திரர்களை யெழுப்பித்
தன்னிகர் சிவமூர்த் தியினிலுஞ் சிவாஅ சனமனுங் குலங்களை யெழுப்பி
யுன்னுமல் விவிங்க டீடத்தும் யோசித் தெரண்கிவ மூலமந் திரத்தாற்
பின்னருச் சித்துத் திக்குபந் தனமுய் பிதங்கவ குண்டனந் தானும். (௩௧)

தேனுமுத் திரையும் புரீஇப்பர சிவனைத் திகழ்புரு நடுவமர்ந் தொளிரும
வானியிர் தார காவடி வாக மன்னுற நினைத்தினிப் புறத்து
மீனமில் பூசை புரிதர வருள்கென் றிரந்தனு மதிபெநீஇ யுவந்திம்
மானமார் வகைய வந்தரி யாக மாண்புறப் புரிந்துபின் மாநேதா. (௩௭)

அத்திர மனுத்தா ளத்திர யத்தா லாங்குறு விக்கின மகற்றிப்
பத்துள திக்கு பத்தனம் புரித்தப் பணிபினு லொளிர்தழன் மதினு
முத்தகு மகழ்தர்ச் சனிவலக் குழ்மும் முறைபுரீஇக் கவசத் தி னுல
மைத்துறு தேனு முத்திடை சத்தி மனுப்புநன் றுஞற்றியம் மாண்பால். ()

தாவிலாச் சத்தி சமுகமேல் கீழிற் சார்ந்துகுழ் சாலமா நினைந்து
மாவருக் கியவட் டகையையத் திரமா மனுவினிற் கழீஇயபி டேடக
பாவன செலபூ ரிதமணிக் கலசம் பயிப்புரு நடுவரை யுயர்த்து
யோவிலவ் விந்துத் தானகின் றெழுங்கு மொள்ளமு தக்கல சத்தின். (௩௮)

உள்ளறக் கொண்டு மெல்லென விழித்தல் வுதகத்தை யிதயமந் திரத்தல்
வள்ளவட் டகையிற் புரித்துச் சாத்த மலரறு கக்கதை வில்ல
நள்ளறப் பெய்து சிவாசன மூர்த்தி நலிற்றுறு பிரம்பஞ் சகமே
பொள்ளிய வித்யா தேகநேத் திரமே யொண்சிவ மூலநேத் திரமில். (௩௯)

அங்கபஞ் சகமே மூலமீ ரெட்டா லருச்சித்தூர் சங்கிதா மனுவாற்
கொங்குற வபிமந் திரித்திரட் சாவ குண்டன மத்திர கவச
முங்குறாத் தியற்றித் தேனுமுத் தினாதத் துறுசிவ மூலத்தல் வுதக
தங்குதன் றலேமேற் புரோட்சித்தத் திரத்தாற் றகுதிர வியசமூ கத்தும். ()

அதுபுரீஇக் கவசத் தப்பியுட் சணஞ்செய் தவற்றையாங் கிருதய மனுவாற்
றிதமுற வபிமந் திரித்தவ குண்ட தேனுமுத் தினாகொடுத் தலைய
முதமய மாக்கி யருக்கிய சலத்தோர் முழுமலர் தேராய்ந்துமஞ் சணஞ்சா
ரிதகடத் தமைத்துத் தேனுமுத் தினாதத் தின்னமு தாக்கியில் வகையே.

திருத்தகு தான சத்தியின் விசேட சிவார்க்கிய தாபனச் செய்கை
கருத்துற நிறைத்த திரவிய சத்தி கண்டுபி னமுதநா யகநே
யுருத்திரு மேனி நீண்டுபூ சனைதா னொத்தசா தியனுஞ் றுதலே
யருத்திரசால் விதியென் றச்சிவ சாதி யாகத்தா னஞ்செயல் புரியும். (௪௦)

நலனுறு தனதா சனத்தினிற் சிவாச னம்மனுப் புகன்றல ரிட்டி
மலர்தன திதயந் தனிற்சிவ மூர்த்தி மனுமலர் புரிந்துசந் தனத்தின்
நிலகநெற் றியினேத் திரம்புகன் றணிந்து சிரத்தினின் மூலத்தாற்சேர்த்தி
யலர்சிவ சாதி யாகவே தனைக்கண் டதன்பின்மந் திரசுத்தி யாற்றும். (௪௧)

காமிரண் டிதயத் தஞ்சலி யாக்கிக் கவினுற மெளனியா யிருந்து
வாமிகு மூலா தாரமுற் புருவ மத்தியாம் வீந்திடம் வளையும்
பிரமபஞ் சகமேற் பிரமந் த்ரந்தம் பேசுறு சடங்கமென் றிருபாற்
றாமிகு சங்கி தாமனுப் பிராசா தம்மனு வோடுமச் சரித்தே. (௧௨)

மந்திர சுத்தி யிம்முறை முடித்து மார்புற வஞ்சலி கங்கண்
மந்திர நாதா தேவதே வேசா வள்ளலே யெள்ளலே யாதும்
மந்திரத் தமந்தோ யாசையா லேழை வழிபட லேலற்றருள் கெனந்
மந்திரந் தன்பி னகருகிழ்ந் துருக மாபினின் வேண்டுகொண் டதன்மேல்.

அரியந் சிவகா யத்திரி மனுவா ஸட்டபுட் பாதுயர்ச் சித்தே
பரவுமைஞ் சிரத்து மருங்கியங் கொடுத்துப் பரிமள தூபதி பாதி
புரிபுகின் மாலி யங்குளீர் ததனைப் புனிதபாத் திரத்தினீ சானத்
துரியசண் டசார்த் தம்மிரு தயஞ்சொற் துவப்புற வைத்தனன் மாதோ.

பன்னுமத் திரமந் திரத்திலிங் கத்தைப் பாசுப தாத் திர மனுவா
லன்னபின் டிகையை யலம்பியர்க் கியநீ ரத்திரத் தாட்டியட் டகப்பூப்
பின்னரும் புனைந்து தூபதி பம்முன் பேணினின் மாலிய நீத்தோர்
துன்னல ருடனே யிலிங்கமீ தணிந்து தூயநீ ராட்டிமூ லத்தால். (௧௩)

தாமிகு சுகந்த தைலமே யெவைநெற் றண்டில ரூணந் ததைநீ
ராசனப் பொடிநீர் தாத் திரி மாநீ யலிர்கரு பஞ்சகங் வியமே
யிரதவைத் தமுதம் பலபஞ்சா முதமா னிலகுபா னிறைதயிர் புதுநெய்
விாவின வெந்நீர் தேன்சருக் கரைநீர் வியன்கழைச் சாலுசம் பீரம். (௧௪)

பலவகை நரந்தந் தாடிம மாதி பல்சனிச் சாறின நீரிங்
வலகில வாக விடையிடைத் தூய வரும்புன் லொடுஞ்சுவா காந்த
குலமனு மூலத் தாலபி டேகங் குயிற்றிப்பி னம்மனுத் தூய
சலபிக வாட்டிப் பின்னாச் சங்கி தாமனு வொருமுறை யாட்டி. (௧௫)

பின்னரு மெண்பத் தொருப்த மனுவாற் பிறங்கிய வாயிரந் துவாரந்
துன்னுபொற் கலத்தின் ருரைமுன் ளுவ துலங்குசீ ருத்திர நமகம்
பன்னுறு சமக மாதிமா மனுவாற் பண்புற வாட்டிமேற் சுகந்த
மன்னுறு சந்த னேதக மிமநீர் மணமலர் ப் புனன்மணி யுதகம். (௧௬)

உவமனில் வில்லோ தகம்விசே டார்க்கி யோதக மேதக வாட்டித்
தவளவண் டிருவொற் றுடைதான் கவசத் தனிமனுப் புசன் றுமென் மெல்ல
வவிர்தாத் துடைத்தக் கணத்தினத் திரத்தா லாமல ரணிந்துவெண் ணீறு
திவியசந் தனமக் கதையறு கரிய திருத்தரு வில்வம்புட் பாதி. (௧௭)

திருத்தகச் சிவமூ லத்தினு லணிந்து சிவாசன பூசனை முறையா
தரத்தினு தார சத்திமுற் குடிவா சத்தியீ ருகவொல் னொன்றுங்
கருத்துற வவ்வம் மனுக்களால் யாவுங் கரிசற விரிவுநடப் புரிபு
வரத்தபன் மலர்க ணிறைகராஞ் சலியை மருவிய விருநயத் தமைத்த. ()

அறிவொளித் தண்டா கிருதியே யுருவா யச்சிவ மூர்த்தியை நினைந்தந்
நதைமலர் நிறையஞ் சலிமெலப் புருவ நடுவரை மூர்த்திமந் திரத்தான்
முறைமையி னுயர்த்தி யஞ்சலி தனிலம் மூர்த்திவந் தெனநினைந் திறங்கி
யிறையிரு தயத்தின் மெல்லென வமுத விவிங்கச்சூழ் வுறநிலே சித்தே. ()

சிரமுக மிதய நாபிசா னுவெனத் திருத்தகு மைந்துறுப் பனமயத்
திரமிகு பஞ்சப் பிரமத்தா னியாசஞ் செய்யுமத் தண்டபங் கிம்மேற்
பரவுமூர்த் தாய நமாந்தமாப் பிரம பஞ்சநி யாசனைஞ் சிரத்தும்
புரிதரு முண்ட பங்கியைம் முகத்தப் புகன்மனு வத்திய பங்கி. ()

விதிபுரீஇப் புட்பாஞ் சலியிரு தயத்தின் விரவவைத் திதழியிந் தாதி [த்,த
பொதிசடா முடியைத் திலக்கெழிற் பளிங்கு பொங்கரி தருணவெண் ணிற
வதனமைந் தைம்மூன் தம்பக மொருபான் மலர்க்கா மாகிய மருவுங்
கதிர்பளித் குருவாண் டெண்ணிரு வயச்சு காசன மாகிய கவினும். ()

வித்தியா தேகந் தனைநினைந் தனைய மெய்ம்மனு நமாந்தமா விளம்பி
யத்தகஞ் சலியை யுச்சிமட் பெயர்த்தி யதனுளாந் கத்தனு மின்மே
சொத்துவந் தெனவோர்ந் திவிங்கவா கார முன்னுரு தஞ்சலிப் புருந்த
வித்தகு முருவே னனைந்திலிந் கத்தி னியைபுற நியாசஞ்செய் தாங்கிக. ()

வதனமைந் தினிது நேத்திர நியாசம் வயக்கிமேற் புட்பவஞ் சலியை
யிதயமே னிறுத்தி மூலமந் திரத்தை யிசைத்துமேற் றுவாதசாந் தத்தம்
முதுமனுப் பொருளே யாம்பர சிவனை மேதமெய்ப் போதகிட் களவ
நிதவியா பருஞ் தியானித்தஞ் சலியை நீட்டிமேற் றுவாதசாந் தத்திலி. ()

ஊங்குநின் றனைய பாசிவ னிரலி பெளரியனாய்ப் புருநடு வனாயுற்
ருங்குமென் மெலநின் றிறக்கிவந் திதயத் தமைத்தபுட் பாஞ்சலி யுதனுட்
டேங்குபல் கோடி யிந்தொளி யினனாய்த் திகழமப் புருநடு நின்னும்
பூங்குமிழ் வலமுக கிரேசக வழியாற் புறத்துறீஇப் புருந்ததா நினைந்தே.

அகந நின்மலவிவ்விவிங்கமூர்த்தியின்வந்த மாந்தருந் தென்னுவேண்டழைப்பு
திகழ்புவி முதலுன் மனைவரை வியாப்த சிவபரி பூரண வியல்பை [த்
நகவிரி யறிவி லழுத்துமா வாக னம்மித யம்மனு நவின்மே
தகுமுறை யாவா கனியிலச் சினையாற் சாற்றமச் சதாசிவ மூர்த்தி. ()

பிரமரங் திரத்தா லுட்புருந் திதயப் பிரசவம் புயத்துவீற் றிருப்பப்
புரிபுதா பளிமுத் தினாயின்முன் னழைத்த புனிதனை யிருத்துத லாகி
மரபின்முன் னழுத்து மதுநில பெறுத்தல் வயக்குதா பன்முமப் பரனை
வரமுதத் தனக்கு நேர்முக மாக்கு மாண்பதாய்ப் பரன்வியா பகத்தில்(ருஅ)
தனதுபே ரறிவு மதில்வியா பகமும் தங்கியொன் றென்றை யாசரிக்கும்
புனிதமாய்ச் சந்தி தானமுகத் தினாயாற் புரிதரு சந்திதா னமுமே
லன்கவர்த் சனைமுற் றளவுவே நகலா தமர்கென் வேண்டுபு தகையும்
வினையதாய்த் தன்பால் வியர்பக போதம். வின்குருத் தகைவிளக் குவதாய்.
சாற்றுநிட் றுர முத்திரை யாற்செய் சந்திரோ த்னமுமென் றிவையு
மேற்றிரு தயமா மனுப்புகன் றியற்றி யிமாசலை யுமாபதே யாவந்
சேற்றுமா தேவ சுவாகதங் கிலவென் றிருத்துவிண் ணப்பமுன் புரித்து
போற்றரு மைந்த் நன்குவந் தனமென் பொன்மொழி புகன்றதா நினைந்து

வேறு.

நமசு வாமிந் சர்வசெகந் நாதா நீதா போதாலிவ்
வமுத ஸ்விங்கத் தேழைபுரி யாச்சுனாவு சானவரை
நிமல பிரீதி மிகவெளியே னேர்கின்றருளு கெனமீட்டும்
விமல னெதிர்விண் ணப்பமுறை விளங்கப் புரிந்துகனங்கமற. (கஉ)

மொழியைஞ் சிரத்துஞ் சுவாகாந்த மூல மனுவா லருக்கியும்
வமுதில் காள கண்ணிவிங்க மருவஞ் சலிமுத் திரைதந்து
சமுவு மிதயா தியநியாஅ சங்க ளவ்வம் மனுவாற்செய்
தொழிவி லைக்கி யம்மூலத் துருற்றி யிரட்சை யத்திரத்தால். (கஉ)

அவகுண் டனம்பின் கவசத்தா லாற்றித் தேனு முத்திரையுந்
திவரு மகாமுத் திரையுமுடன் சிவம லத்தாற் றந்துநம
சுவாத சுவாகாந் தம்மூலத் தூய மனுவாற் பதங்கண்முக
மலிர்சென் னியினு முறைபாத்தி யாச மனார்க்கி யம்புரிந்தே. (கஉ)
வினாசெய் மலரக் கதைதூர்வை மிளர்குட வினமென் னிவையிருகை
தரமு னிறைத்தாங் கருள்புட்ப தானம் புரிந்து கண்டையிடக்
கரனின் றெழுப்ப நறுத் தாபங் கதிர்நெய்த் தீப மூலத்தால்
வாதன் முநங்க னாகிகள மார்பு பதேர் தனிகழற்றி. (கஉ)

தொருத்துப் பிரண வாகாந் தாலிதுவேர வெனமக்கால்
வருத்துந் கோட்டி மலவலியை மடித்து ஞானப் பிரகாச
மிருத்து விளங்க வருளுகென வேண்டு குறியா முறைவிளக்கி
முகத்துஞ்சிரத்துமுன்போலமொழியாசமனார்க்கியமளித்தே. (கஉ)

பாவ னாபி டேகமுறை பயில மீட்டுந் தைலாதி.
 தாவில் சந்த னந்தமுறத் தக்க வரிசை யாலாட்டித்
 தூவி சேடார்ச் கியமனுமா தேயு மாட்டித் தூயிறத்
 தேவில் விலகு மெல்லியவண் டிருவொற் றுடை கவசமனு. (அக)
 புகன்று சாத்தி மூலத்தாற் புனித நீறு விரைக்கலவைச்
 சுகந்த பர மக்கதைபைந் தூர்வை வில்வம் புட்பாதி
 யுகந்து சாத்திப் பொன்னனாளு னெனிருந் சுவண கௌன்ன்.
 திகந்தமிலுவிசித் திரவத்தி ம்பொற்புணான் மணிக் குழைகள். (அங)
 ஆதி புனைஇப்புட் பாஞ்சலிமூன் றளிந்து மூலத் திண்டைமுதற்
 கோதை புனைந்து புகைசுடர்முன் கோட்டி யாச மனூர்க்கியந்தந்
 கோது மனூர தங்காட்டி யுயர்சங் கிதையா விலயாங்கங்
 காதல் வேண்டல் போகாங்கங் சலினப் பூசித் தருக்கியங்கள் (அடி)
 செழிய வனைய போகாங்க தேவர் பலர்க்குந் திகழவளித்
 திறையீ சான முதன்முகமைந் தினிலு முறைதே ணுப்பதுமந்
 திறன்முச் சூல்த் திகழ்மகாஞ் சிருங்க மெனுமுத் திரைகாட்டி.
 முறையஞ் சலிக டனித்தனியம் முகாங்க தேவர்க் கவர்மனுவாக்.
 இதயத் தமையப் புரீஇமூலத் தினிது புட்பாஞ் சலிசாத்தி
 யெதிரின் மகாமுத் திரைகாட்டி யினைய சுவரா நியொல்லாம்
 விதியி னிமல சதாசிவன்பான் மேவு மேக பாவனைசெய்
 ததன்மேற் தூப தீபமளித் தாச மனூர்க்கி யங்கொடுத்தே. (அஃ)
 ஆங்கு ன்னைத்த நிலேதன்க ளனைத்தும் புரோக்கித் தத்திரத்தா
 லோங்கு சமக்கா ராட்டகங்க னுஞ்ந்நி மிருத்திஞ் சயமனுவாற்
 பாங்கி னபிமந் திரித்தாச பாற்றி யமுத மயமாக்கித்
 தேங்கு சபரி வாராய சிவாய நைவேத் தியஞ் * சுவாகா. (அஃ)
 எனவங் வவற்றின் பெயரிடைவைத் தியட்டி நிலேதித்திம்மனுவாற்
 புனித பாணி யங்கொடுத்துப் புகலா சமன மாத்திரந்தந்
 தனகண் கங்கன் சந்தனத்தூ ளாலே கவிசத் தாற்றுவட்டி.
 யினமெல் விலைசாய் முகவாச மினிதீந் தருக்கி யட்டளித்தே. (அஃ)
 பூசித் தொருகான் மூலத்தாற் புகையுஞ் சுடரும் பிணங்கோட்டி.
 நேசித் தாச மனூர்க்கியமு நேர்ந்து மலாக் கதை தூர்வை
 தேசிற் சிறந்த வில்வாதி திகழ்நைந் நிறைத்தஞ் சலியாவு
 பாசித் தகில தத்வாதி பதயே சிவாய நமவென்னு. (அஃ)

* சுவாகா எனற்பாலது இசைநோக்கித் குறுகிந்ந்றது.

ஆதிசேடன் சிவார்ச் சீனைச் சருக்கும்.

கந்த

புகன்று பவித்தி ரஞ்சாத் திப் பொருவின் மாதி பாதியெலாந்
திகழ்ந்து பரம சிவஞான தேச நிறைக வெனக்கோட்டிக்
கந்த நீறு சாத்திமுறை தூய தருப்ப ணங்கவிகை
தொருந்த கவரி சிவிறிமுதற் சோட சோப சாரமெலாம். (எச)

மரபிற் புரிந்து சிவத்துவமே வயங்க வேண்டத் தறிசூறியாப்
பரவு பளித மாழிபம் பகரும் விதியிற் பணிமாறப்
புரிபா சமனாக் கியமளித்துப் புட்பாஞ் சலிதூயப் பினமாமுத்
தினாபஞ் சமுகி முத்தினாக டிருந்த வளித்தா யிரநாமம். (எடு)

சாற்றி யளியா னிறைவில்வார்ச் சனைசெய் துருத்தி ராக்கவடம்
போற்றி யெடுத்து வலக்கரத்தாற் புட்ப மமைத்து வாமகாத்
தாற்று செபநூற் றெட்டுருச்செய் தருக்கி யோத கம்வலக்கை
யேற்றம் மலரு முடன்வாங்கி யினிதுற் பவமுத்திரையாலே. (எச)

அனைய செபமே கன்மமே யான்மா வேயென் நிம்மூன்னும்
புனிதன் வரத காத்தின்மனுப் புகன்று நிலேகித் துறுதத் த
வினைசெய் தனைய மலர்சாத்தி மீட்டுஞ் சங்கி தாமனுவை
நினைபோர்பதின்காற்செயி த்தளித்தந்நிமலலிலிங்கத்தென்கீழ்பால்.

அனக சிவாச னாதியமைத் தருக்கித் தேத்தித் தன்குருவைப்
பினர்மேற் றிசையிற் சிவயோக பீட மேல்வித் தியாபீடந்
தனையர்ச் சித்தே சிவாகம்மேற் றயங்கப் பூசித் திவையாதி
வினைகண் மனுப்பா வனைமுதல விதியோர் சிறிதும் வழுவாமே. ()

அருமை பெருமை பாராட்டி யன்பு பெருகி நம்பெருமான்
கருணைப் ப்யோகு தநிந்நியர்யக் கலத்தாங் கிருகண் ணருவியெழ
வுருக ளும மிருகரங்க ளொளிர்சென் னியின்மேற் குலிந்தேறத்
திருமு னமுத சுயம்பிலிங்க தேவோத் தமன்பொற் றிருக்கோலம்.

கண்கள் குளிர மெய்குளிரக் கருத்துங் குளிரக் கண்டிமையா
தெண்கள் குளிர்தீ ருத்திரமு னெல்லாங் குளிரு மிருந்துதிகள்
பண்கள் குளிர வெடுக்கோதிப் பணிந்து பணிந்து பலமுறையு
மண்கள் குளிர வாய்குளிர வழத்தி மீட்டும் பெருகன்பால். (அ0)

வேறு.

திருமுனம் பணிந்தே முந்து திருவருட் சலதி மூழ்கி
யொருவரி தாகி நின்ற னுடனமு தேச னந்த
வருவுருச் சுயம்பு விலங்கத் தருளுரு வாயெழுந்து
பொருவில்சுந் தரப்பொற் கோலம் புயங்கர்கோன் காண நின்றான்.

மலவீரு டெணிக்ருந் தேசு மலிதிரு வேணிகண்டா
னிலவுறு முதனிற் றுனே நிகழ்பிர ணவசொ ருபி
பலாலே யென்று தேற்றும் பைங்கொன்றை மாலை கண்டான்.
(அரு) குலவுபஞ் சாக்க ரத்தின் குறியுமத் தாரிற் கண்டான்.

கங்கையு ம்தியுந் தானே சுணக்கிலாச் சீவர்க் கெல்லாம்
வெங்கொடும் பிறவி வெப்பம் வீட்டிமெய்து ஞான கல்குந்
துங்கமிந் கெவருங் காணத் துலங்குமக் கவினேர் கண்டா
னங்கதம் பலவு மிந்தோ டனாவுந்நர் பருமை கண்டான். (அரு)

பிறைமதி யொன்ற லாலெம் பிரானை மதியு மென்று
சிறைமதி யமும்புண் டாங்கு நிகழ்துந்ந முகமுங் கண்டான்
முறையின்மும் மலமுக் குற்ற முக்குண முப்பு ராதி
பறையகன் றருள நேற்று பாலபுண் டானேர் கண்டான். (அரு)

உலகெலா ளிறைவி யட்டி யொளிக்கெலா மொளிகந் தென்று
நிலவுறு சுசிச்ச மட்டி நேந்திரத் திரையங் கண்டான்
குலமறை சிவாக மாதி குழாங்கல்வீற் றிருந்தெஞ் ஞான்றும்
விலகுறு தமர்ந்து வாழும் விமலமென் றிருவாய் கண்டான். (அரு)

பொதுமறை யரிமுன் னோர்க்கும் புகல்பாத் துவங்க ளேனோ
ரதிகரி யாமைக் கெம்மா னருளுப சாரமேயப்
புதர்பிறந் திறும்ப சுக்கன் புகல்பசு பதியே யிச
னிதுமுடி பென்று தேற்று மெழின்மணி கண்டங் கண்டான். (அரு)

மிடற்செழு மோசை மூன்று விதமெனங் குறிப்போ சிறும்
விடத்தினும் புரந்த தோர்மூன் றுலகெனங் குறிப்போ வீயா
துடற்றுமும் மலவி ருட்டை யொறுத்திடுங் குறிப்போ வெண்ண
விடத்துறு மிரோகை மூன்றங் விருங்குந் திலங்கக் கண்டான். (அரு)

அருளுதம் வருக வென்றங் கழைத்தவி னெலியா சிற்சு
மிருகமு நிகமென் நேந்து மிளிர்சுழன் மழுவு முற்றேர்
(அரு) வெருவுறு வபயமுட்பின் வினாகவாந் தளிக்கு மாண்பு
மருவுறு மம்பு சாத மலர்க்கா சதுர்த்தங் கண்டான். (அரு)

உலகெலா முறையிற் றன்பா லொடுங்குறத் தனையொ டுக்கி
நிலவுமேற் பெருகுளான் றில்லா நிக்தியன் றத்வா தீதன்
மலர்பா சிவனே யென்ன மறைமுடி யறையும் வாய்மை
யிலகநேர் காட்டும் வெண்ணீ றிலங்கெழின் மார்புகண்டான். (அரு)

அண்டகோ டிகளெ லாமாங் கமர்புல னேச றெல்லா
மண்டிபுல் பொருளெ லாந்தன் மகைசுவ ரியலே சம்மென்
மெண்டரு மறையெ லாஞ்சொ லீசனே யெவற்றும் வாஞ்சை
விண்டமர் திருத்த னென்ன விளங்குபல் *அணிகள் கண்டான் (கௌ)

புரத்தலின் றொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் னுபரி டஞ்சொல்
கருத்தினே யேனக் கொம்பு கமடலோ டிலகு மீன்கண்
ணரத்தனி மடங்க லந்தோ னைகதரு கபால மாத்ரி
திருத்தகு முறுப்பிற் றுங்குந் திறமினி துணர்த்தக் கண்டான் (கௌ)

தானலா துலகநிலை சுகமலா தடிமை யின்றென்
நேறவில் சுருதி வாய்மை யிலங்குந் வகில மெங்கு
மேனியிர் தரவி யாபித் தவைவியாப் பியத்தின் மேவுந்
தேனியிர் கமலத் தண்பூந் திருவடித் துணைகள் கண்டான், (கௌ)

தன்னிலவே றற்ற மர்த்துந் தானுறு முருவிற் கேற்பப்
பின்னையா யொருங்கு சாரும் பெரியநா யகிமா தேவி
யன்னையா யகிலு மீன்ற வுமலையாங் கமர்த்து மேவு
மென்னையா ளமுத நாத னிடத்திருக் கோலங் கண்டான், (கௌ)

வலநிடம் பொலிந்து தோன்றி வளரூட் கோலங் கண்டான்
மலர்தரு மந்த காசம் வழங்குந் வெள்ளங் கண்டா
ளலகிலா னந்த வெள்ளத் தாழ்த்தனன் கணாபின் காணான்
தலனில்லீழ் தண்ட மாகத் தாழ்த்தனன் றனையுங் காணான், (கௌ)

பாவச னுணன் சீவப் பண்பொரு சிறிதுங் காணான்
வானரு டரமுன் போந்த வள்ளன் குறிப்பு முற்ற
வுராளித் தன்னகொ லென்ன வுணர்ந்தெழுந் தாங்கெம் பெம்மான்
பிரகமென் மலர்த்தாள் போற்றிப் பேணியித் துதிகள் கூலும், (கௌ)

ஒருவனா யுலக மெல்லா மொழிவற றிறைந்தாய் போற்றி
யருமறை யுபரி டம்போற் றத்துவி ியபோற்றி
வருபரா பாமெய்க் ஞான வள்ளலே மாவ னத்தின்
மருவிவா ழாதி சேட வாதநா யகனே போற்றி, (கௌ)

நாயக மறைசொன் ஞான ஞாதுரு ஞைய ளுபி
யாயவற் றதீத தூய வகிலமும் லிரிந்து றீன்றுஞ்
சேயவ வணிய சர்வா சிரயவாம் பிரவ னத்தின்
வாயம பாதி சேட வாதநா யகனே போற்றி, (கௌ)

மூதுணர் விப்பி ரோசர் முறைபுரி தூரங்க மேத
மாதியால் வழிபட் டேத்து மண்ணலே யனைய வேள்வித்
தீதறு பலன்க ணல்கு தேவசே கரவ னத்து
மாதவ வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (க௭)

விரிகலை யாவுமோர்ந்த வித்தக ரொவன்றி யானத்
கொருவுபு கன்ம பந்த முறுவர்தா முத்தி யன்ன
துரியனீ யென்ன வேதந் துதித்திறைஞ் சத்தி சூத
மருவனத் தாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (க௮)

மிருகண்டு சூனு வென்றி விதியினர்ச் சிப்ப வண்டே
னருகண்டு மற்றை வீட்டி யாசினித் தியமா விற்பந்
தருகண்ட காள வெண்ணே தாரமா விபினத் தென்று
மருகண்ட வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (க௯)

வனசமா தவன்றன் னோக்கம் வனசமர்ப் பூசிக் கும்பா
வனசமா ராத னத்தான் மகிழ்வுறீஇத் திகிரி தந்தேகாய்
வனசமா னங்க டந்த வள்ளலே மாழை சூழும்
வனசமா வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (க௯)

தொழில்களைந் துணையன் றின்றத் தொகைவகை விரிய னப்பின்
றொழிவில வசல னீயிவ் ளவறி வரிதென் றுன்றோர்
மொழியுமெய்ஞ் ஞான னந்த மூர்த்தியாம் பிரவ னத்தின்
வழியஞ் ளாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (க௯)

தன்னில்வே றுயர்ந்த தொன்றுஞ் சசாதிக துலித மாகத்
தன்னில்வே றென்று மில்லாச் சர்வபூ தேச நேச
மன்னிய வமுத சூத வனத்தன வரத வார
மன்னிய வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (க௯)

போதரு மெவர்க்கு மோர்காற் புரிநம மாத்தி ரத்திற்
காதர பவார்ண வத்தைக் கடப்பிக்குங் கருணை வள்ளால்
பேதறு சர்வ சித்திப் பிரதனே யிரதக் கானின்
மாதவ வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦)

நித்திய தீர்வி கார கிராலம்ப நிராம யேச
சத்திய ஞான னந்த தற்பா சர்தூர் வேத
துத்திய நிமல சர்வ சோபன சூத கான
மத்திய வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௦)

அனந்தர வமுத நாத வட்டமங் களசொ ரூப

கனந்தர கந்த ராஜி காருணி யாம்பு தீச

சனந்தர சனக ஞான தாயக சூத காண

வனந்தர வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி.

(௧௦௬)

சங்கர நீல கண்ட சந்திர சடிவ சார்ங்கங்

கங்கா மந்தி பேச காரண பெரிய நங்கை

பங்கா சூத காண பரவா பவஞ்ச மீதார்

வங்கா வாதி சேட வரத நாயகனே போற்றி.

(௧௦௭)

வேறு.

என்றகிகோன் றுதித்திறைஞ்சி யெந்தைநிலையா துணர்ந் திங்கேத் துறிப்பே
னன்றிமகத் தெனிலண்ட மணுவெனுமா துணுகின்ற யணுவே யாதி
யென்றிடிவோ லெதண்ட மெனத் தூலித் தெழுநின்ற யேக அன்னனில்
வென்றியுற வநேகனும் விரிகின்ற யென்றினைக்கும் வேத நான்கும். (௧௦௮)

கரண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா லென்றனைய கலக்கந் தீர்த்து
மாண்பா வச்சுருதி சாரமெடுத் திசைப்பதெவர் மறுக்க வல்லா
யேண்பாவு சூதவனத் தெந்தாயென் றிணையடிக்கீ ழிறைஞ்சிக் கண்ணீர்
சேண்பாயப் பாவசனய்த் திருமுனம் தாங்கருளிற் றினைத்தான் மன்னே.

அகிராசன் செயலோக்கி யமுதேசன் மிகமகிழ்வுற் றனந்த கேட்டி.
தருராச னுதிடுவா தாமாமஞ் சரிகேட்டுத் தழைக்கு மார்வ
மிகுமோகை யுற் றனநில விழுத்து திசொற் றனர்கேட்டோர்விழைந்த யாவற்
தொகமேவி யெருவீடுந் துன்னுகநீ வேட்டவாஞ் சொல்லு கென்றான். ()

அனையதிரு வாக்கமுத மனந்தனிரு கட்செவிவா யார மாந்தி
யெனையுடைய யிமகிசை யிடத் துடைய யமுதேச வேழையேனி
னினைவரிய திருக்கோல் நேர்காணும் பெரும்பேறு நிரம்பப் பெற்றே
னினியிசனிற் பெறுபெரும்பே றென்பகர்வ தமுதகயம் பிலிங்க நாத. (௧௧௧)

ஆனாலுஞ் சேடநா யகவருளால் வேண்டுவதென றளியே னெஞ்சார்
தேனாத நினைபுத செம்பதுமத் திருவருளா னந்தத் தேனுண்
டேனானுஞ் சலியாம லிவணமரும் பெருவாழ்வீ கென்று தாழ்ந்தான்
பானாது மொழிபாகப் பாமேச னகிரீச பகர்தல் கேட்டி. (௧௧௨)

அன்புடையா டொவரினுமிக் கன்புடையா னுகின்ற யானு லுங்கே
னிற்புடையே நம்பதத்தி னிறையன்பு குறைவின்றி நீடிமல்க
முன்புசிதம் புகிருத்த முதமனித்தோ கினக்கிம்மா முளரி வைப்பி
லின்பமுத சுயம்பிலிங்கத் தெழுந்தருண் தரிசனப்பே றினிது தந்தோம்.

ஆனகசினக் கென்றும தருஞ்சொருப சிவஞான வாக்க மோங்க
பனகபதி நீயீண்டுப் படர்த்துமுத னமைக்கண்டு பணிந்து போற்றி
நினகடுகிழ் தைமதியி னிறைமதியிற் குருவார நிலவு நடுளம்
முனகமுரு கியவிரிவின் முறைபூசா திரவியங்கண் முழுது மீட்டி. (௧௧௪)
வழிபடுவோ ரிசபோகம் வழுவாது முழுதார்த்து மரபின் வாழ்ந்து
நழுவுரிய தனிவிடு நண்ணுகநீ மேலுமினி ராச சூட-
முழுமணியேவ் தனைக்கொண்டு முறைசைத்தி ரோற்சவமும் மூதூர்க்கென்று
மெழில்வளர்பூ ரணை முடிவா யியல்விப்பா யென்றுபினு மியம்பு மாதோ. ()

நமதருளா லுலகபூ டணமாந யோககுத் திரந வின்று
சமைவுறநின் பெயரினிற்பா தஞ்சலமென் றதற்கியற்பேர் சாற்றி மேலுங்
கமைதருமா தேற்றுவிடா கரணமகா பாடியமுங் கவினச் செய்தே
யமைவுறுமா சாகவத மாயகிலப் பிரசித்தி யாக வைப்பாய். (௧௧௫)

நம்முரிய சொருபவிய னன்குணார்த்தோ ஞானனை நவீன்ற துண்மை
யெய்மில்வ னபேதனைன வெண்ணுதியா னினக்கவனை யெய்மை நல்கும்
மும்மலமோ சன்குருவா முன்னுபதே சாதியருண் முதிய னு
னம்முறையா லும்மவன்பாங் கமர்த்துவழி படலேநிற் கமைதி யாகும். ()

ஆதலினு வலனையடைந் தனையருரு பத்திவழி தமைந்து வாழ்தி
கோதறவீற் றினிளமது குளிர்கமல பதநீழல் கூடு கிற்பாய்
போதுகென வருள்புரித்தப் புனிதசயம் பிலிங்கநடுப் புருந்து வெற்பின்
மாதொடுமந் திரநாதன் மறைந்துவீற் றிருந்தனனிவ் வையம் வர்பு. (௧௧௬)

பின்னருளா லகிபநிசெம் பியற்கூவி யமுதேசன் பெரிய வண்ணக்
கன்னமகோற் சவரீலியி னொற்றுவித் தாங் ககல்பிரிவிற் காற்றா னுகிப்
பன்னருளா னையுமறுக்கும் பான்மையதோ வென்றிரண்டு பாங்கு முள்ள
மன்னவொரு வாறமுத வள்ளலைத்தாழ்த் துள்ளமெலாம் வைத்திடாங்கே
வெற்றுடல்கொண் டேகுபுபால் வீரையிற்றன் குரவனடி வீழ்த்து முற்றுஞ்
சொற்றனையன் பணியாற்றித் துன்னினனென் றருணந்திசொலக்கேட்டின்ப
முற்றசனத் குமரமுனி யுழுவலன்பா லடிகளினி யுதக வெந்தன்
றுற்றவண்முன் பெற்றபயன் சொற்றருள்கென் றிறைஞ்சிடவத் தூய நக்தி
வேறு.

மேலினி தருளின னென்று சூசன்முன் மேலிய முனிவர ரன்பு கூர்தர
மாலறு கதைபினு மங்க ணோதுறு மரசிரி சரிதமி துந்து மாதா
மேலுற வினவினர் னன்று கூறின ரேவரு மிககக மென்ப யாவையும்
வாலிதி னுகருபு பின்பு மரபதி வார்கழ லடிநிழ லொன்றி வாழ்வரே. (௧௧௭)

ஆதிசேடன் சிவார்க்கனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௮௪.

வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்.

அரபதி சென்றமு தேசனை யளியொடு முன்புரி பூசனை
மரபுரை தந்தன மேலினி வருணனை யன்றுடல் சரபமு
நெருவிய நன்னகை கேளென வுணர் தா வன்பிடுறே டோதுறுங்
குருபா னென்றுல கோர்தொழு குலவரு ணந்திபி ரானபோ, (க)

விதிதரு னைமந்தமுன் னுளலை விரிகடற் கசொரு வேள்விசெய்
மதிக்காடு பாதலத் துற்றவண் மறையவ ரின்மையிற் சிற்சில
கதிபடர் தெனத் தியர் தமைவிளி இக் காசினி மறையவர் தமைமயழைஇ
யதிவினா வருகென வவனிபுக் கவர்மறை முழுதுண ரந்தணர், (உ)

தங்களை யுறுசெய மெரித்தாஞ் சார்கென வழைத்தன ரம்மறைப்
புங்கவர் றிடேசமப் பாதலம் புகுசெய லென்றெதிர் மறுத்தன
ரங்கது, தூதுவர் பாதலத் தம்புதி கோன்முனி யம்பின
ரிக்கினி யென்செய லென்றற விறையுள முடைந்திடு தெண்ணுமால் (ங)

கருதிய வேள்வியெப் படியுநாங் கவினுற முடிப்பது கருமமென்
றெருவரு முபாயத்தின் வேதிய னுங்குறப் புரிதுமென் றுன்னுபு
வெருவரல் பின்னுற நேருக்கிலான் வினைவரு முன்மதி வீயுமென்
றெருபழமொழிபழுதுறாது தன்னுழியுணர் தரும்வகையுறந்துவான் (ஈ)

தன்னுழை வதியுமோர் விற்பனை தருகலை பற்பல கற்றுள
மன்னுறு புலவனோ டவனியில் வந்தொரு மகிபதி வாயிலின்
முன்னமர் கெனப்புல வணைநிநீஇ முதுபொருள் குறித்திவண் வருகுவார்
துன்னுபு விப்பிர் பற்பலர் தொகுமவர் தமையெதிர் கூவிநீ, (ஐ)

இசைதரு சாத்திர வாதத்தி லென்னைவென் றிடினுமக் கீருவ
னசைமிரு பொருள்பல வென்றவர் நயப்புற மொழிந்தவர் தமையெலா
மசைவற வென்றலை கடலிடை யாழவுறத் தள்ளுதி யென்றுரைஇ
வசைநிறு வுதவினப் புலவனை மூற்றவ ணிறுத்தின னேகினான் (ஐ)

புனலிறை பாதலம் புக்கபின் புலவனு நினைப்பரு மச்செய
லினிதென வாங்குறு ககோளர்மு னிருடிக னெதிருரைப் போர்புரிந்
தினரிவரு தூயர்க்கட லிடைப்புண விறைவிழு திறனனி தெரிப்பவ
னெனவலை யெறிகட லிடைத்தளி யேகின. னத்துணை விடாதிதை. (எ)

அழலினை மடிதனின் முடிதலீ தலதிலை யெனநிறை யார்கலி
விழலுறு மவர்களை யறிவெலாம் விழலுற வொற்றுவ ரார்ப்பில
வழியவ ணுறப்புரிந் துன்னிய மகமகங் கொதித்தெழு மாறென
வெழவழ லாகுதி யாதிரெய் தெண்ணிய செயன்முடித் தனமென. (அ)

முறுகிரின் றெழுசெருக் கறிவினை மூடவம் மூடபுத் தியினிலவ்
வுறுவர்க டமையுரை யமர்பினு முஞற்றுபு நீரோமை வெல்லுநா
ளறுதியிங் கமர்தனுங் கடனென வவர்தகை யறிவிலி தகைஇயினு
னுறுவது தவிர்வதெவ் வருந்தவ வுறுவரு முறுவான் றென்பதால். (க)

பின்பவ ணமர்தரு ககோளர்தம் பெருந்தவ மோருரு வாயினே
னிற்பமிக் கருமறை யாதிய யாவையு முணர்ந்துமெய் தேர்ந்துளான்
றன்பெய ரட்டவக் கிரனெனுந் தாபத னுபதுத் தாரண
மென்பஃ தேனையர்க் காற்றுலா னீன் றவற் குறுதுயர் பொறுக்குமோ. (கௌ)

தாதைபா தலத்தினை செயறெரிஇத் தரிப்பற ஷுமிரு பதைப்பொடு
மோதுமக் கணமவ ணுற்றெதி ரொருசொலி னச்சமர் வெற்றிகொண்
டேதறு தாதைமு னாகவங் கிருந்தவ ரிருந்தவர் யாராயு
மேதினி புருந்துதந் ரியதிகண் மேவிய வமர்கென விடுத்தமேல். (கக)

குடபதி கேண்மதி பாழ்மதி கோண்மதி யாதுகொண் டேமதி
மடமைய ரொனவதி பாதக மலிவினை புரிந்தனை யாதலி
னுடனறி விழந்தனை பித்தன யுடலழி குருபமுற் றுலதரக்
கடவைபென் றினைதரு சாபமுன் கழறின னேகினன் றுதைபின. (கஉ)

வருணனங் வழியறி வழிந்துடன் மலினமுற் றலரிலை மனைமுனோர்
தொரிபழி மனத்தரிப் பாதகந் தீர்வதென் றென்றுரைந் துனைந்தன
ரொருவிவிப் பழிதெற நீடுநா னுழலுமங் வருணன்முற் புண்ணிய
முருவினுற்றெனவிருபாக்கென்னெருருபெருமுனியவ ணுற்றுளான். (கங)

எதிர்ந்தொழன் முதலுப சாரின் றிருந்தன னறிவழி குடாதுகோ
னதுதெரிந் துடன்வினாந் தவன்மனை யமைச்சரம் முனிவர னடிபணிஇ
முதுதவ முனிவரர் சிகாமனை முழுதுநி னடியல தாணிலேங்
கதுமென நசிக்குமா மேதையோர் காட்சியெத் தீமையு மென்பரால். (கச)

அடிகளை முற்றவப் பெரும்பய னாகவிங் கடிதொழப் பெற்றனங்
கடிகலெம் பதிமதி மயலெனந் கழறுவ தென்னினி யேழையே
மொழிவற முழுதுணர்ந் தருளெனு மொண்கல் னணிகல் னெனக்கொடே
நெடிதருள் பெருந்தகைக் கெனப்பினு நேர்பணிந் தனாடிக் கடியரோ (கரு)

எழுமினும் மிறைபுரி பாதக டெவற்றினும் பெரித்து பிராமண
ருழியவ மாணஞ்செய் துற்றதில் ஷுபபுழி யகற்றரி தாயினும்
வழிபடு தும்பொருட் டிரக்கமும் வளர்ந்தெழு முளநனி யாதலி
னெழிதரு முபாயமிங் கோதுது முணருமி னெனப்பினு மோதுமால். (௧௬)

துமதிதை மனமழி சாபமு னுவன்றரு டாபத னியாவையு
மமைதா முழுதுணர் தூயனவ் வட்டவக் கிரப்பெய ரண்ணல்சொ
னிமிர்பெரு வலியின தாதலி னிறைபரி காரமுற் றுறினலா
தெமதியல் வலிகொடு மாற்றரி திப்பரி காரமு மிவனலால். (௧௭)

எனையர் புரிதரி னிரிதரா திவன்மது பானவுன் மத்தனா
மீனெரிந் திதசபா பிட்டனா யினனறி ஷுற்றல தியல்வா
தூனமி லனையதிப் பாதலத் துளுந்துதன் முறைமையன் றம்புவி
மேனல மாதல மீதுது விதிமுறை புரிவதென் றேதிமேல். (௧௮)

மறாமலர் புறாதன காமவன் மத்தகந் தனின்முறை வைத்தனன்
கரவிலவ் வத்தமக் தகசய்யோ கப்பெருந் தீக்கையி னுக்கமிக்
கொருவுணர் முழுதுறப் பழுதிவல் வொருமுனி யிருதொழு திருவடி
கொசுதை வாவிழுந் திறைஞ்சுபு தீயலிப் பேயனை நீயலால். (௧௯)

அருள்பவர் பிறரில ராணின ஈடியல நிலையென நமந்துள
முருகிய மேதகு சீதள வுதகமென் பதமிசை யாட்டியப்
பொருவில்பா தோதகஞ் சென்னிவாய்ப் புரோக்கண சமனமு னியற்றுபு
மருமலர் மதுவருக் காதியான் மரபினி லருச்சனை யாற்றினான். (௨௦)

பூசனை புரிந்துட னஞ்சலி புரிந்தெந்நிர் தொழுவரு னுணன
நேசமு ஸீடிய நோக்குபு நிறையருள் செலுத்தவப் புனலிதைக்
காசது முத்தம மந்திர மாற்றினின் வகித்திடு மாற்றன்முன்
மாசற நல்குவெண் ணீறுமெய் வயங்குமுத் தூளன மாமனு. (௨௧)

திற்ன்மலக் திரையமொய் நசித்தொளிர் சிலத்துவப் பேற்றினை யளித்திட
வறிகுறி யெனுந்திரி புண்டா மணிமனு நியாசங்க ளிருடிகள்
குறியதி தேவதை சந்தமுன் கொளவுப தேசமுன் றந்துபின்
மறைநடு மத்தியின் மத்தியின் வயங்குயி ரக்கா பஞ்சகம். (௨௨)

பிரணவத் துடனுப தேசமும் பிறங்கிய புரிந்துதன் னேக்கினுற்
கரிசுமுற் றெழிந்தொளிர் முத்தனாய்க் கவினுறு மவனுழி மேலுந்த
னருள்விரி தவினுயர் சிவாகமத் தவிர்முறையிந்திர நீலமா
பரசிவ லிங்கமொன் றனையவண் பதிட்டைசெய் தருச்சனை புரிந்துபின். ()

மரபின் வேள்வியுஞ் செயினட்ட வக்கிர முனிவன்
 றாமுன் னீளிடர் புரிந்துள சாபமோ சனமாம்
 வரத மெய்ச்சிவ ஞானமா மகோத்தி மூழ்குந்
 தாம மாமவ ணுறலொரு தலையெனச் சாற்றி.

(ந.க)

அமல னும்விரு பாக்கமா முனிவா னநன்றான்
 சமல நீக்குமத் தாபத முனிவான் தனதாட்
 கமல மன்புறத் தாழ்ந்தருந் துதிபுரீஇந் கணிந்து
 நமல நீப்பதித் தலமல திலையென நயந்தான்.

(ச.உ)

துணிவு கொண்டெழும் வருணன்முன் சூழ்பரி வாய்ந்
 தணிவில் பற்பல பொருட்குவை புயோகிகர் தம்மோ
 டணிதி றந்ததன் பத்தினி சகிதனா யவேய
 பணித லத்தினும் பிலத்தவா பத்தின்மேற் படரும்.

(ச.க)

பிலத்தின் மேல்வரு மவன்முன மருவையிற் பேணு
 நலத்தி னத்தகு பாவன மாவன நாமத்
 தலத்தி னோர்தடத் தெழுந்தன னத்திருந் தடமுன்
 புலத்தின் மேதகு கௌதம முனிதரு புவனம்.

(ச.உ)

அனைய தவ்வமு தேசலிங் கத்தின நவாசி
 தனிலொர் முப்பது விற்கிடை தாரத்திற் றன்பா
 லனக சானவி யாகுமா தீர்த்தமுற் றடுத்தே
 யினிது நித்திய வாசஞ்செய் துறத்தனி யிலங்கும்.

(ச.உ)

தேவ தீர்த்தமென் பெயர்ப்பிச சித்தமா மனைய
 வாலி மேற்றன மனைபரி வராமோ டெழுந்த
 சீவ னாதுபன் மரபினத் திருந்தந்தேதாய்ந் தார்வ
 மேவ நித்திய நியதிகண் முடித்தேமே னிலவும்.

(ச.ச)

மணியி லிங்கவான் மார்த்தபூ சனைமுறை வாய்க்கிக்
 கணித மில்லுப காணசங் குலத்தொடுங் காந்தை
 பணிச னங்கன்பின் வயச்செலீஇப் பணியணி வேணித்
 துணியி ருட்களத் தமுதிறை சினகரத் திருமுன்.

(ச.நு)

தூல லிங்கமாங் கோபுர துவாய்த்தி னிருபாங்
 கேல வைங்கய னாறிரு செங்கய னெனுமப்
 பாலர் பைங்கழன் முறைபணீஇப் படர்ந்துகோ புரத்துட்
 சால வந்ததி காயநந் தீசர்தான் சார்த்து.

(ச.க)

வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்.

கசந்.

படியு தப்பணிந் துட்புகுந் தருள்பெறப் பரிந்து
விடைய எரித்தருள் கெனப்பராய் வேண்டுகொண் டநித்தாங்
கிடப நந்திதான் பத்திர விலிங்கநே ரிதைஞ்சி
முடியி னஞ்சலித் தாறிரு முறைவலம் புரிந்து.

(சஎ)

இரவி யாவினு மிக்குய ரிமாசலே யெமையான்
பெரிய நாயகி திருமுனம் பெருகுமன் புய்ப்ப
வருண்மு னீர்த்தெழ விருவிழி யருவிநீர் வெள்ளம்
சொரிய வுள்ளுநீ இ யன்னெழிற் றிருவுருத் தோற்றம்.

(சஅ)

கண்கு எிர்ப்பநேர் கண்டனன் றண்டெனக் கடிதே
மண்கு எிர்ப்பவீழ்ந் துயிருணர் வொழிபர வசன
யெண்கு எிர்ப்பவா னந்தவா ரிதிமிதந் தேறிப்
பண்கு எிர்ப்பநே ரெழுந்துநின் றின்னணம் பராவும்.

(சக)

அதில மீன்றரு ளன்னேசே யறிவிலாச் சிறியேன்
றகையின் மைந்தர்க்கே நிர்க்கதி ரினைந்துளந் தையகூர்ந்
தகல்வு ருதளிப் பதிலனைக் கார்வமே லென்ப
புகலி லேழைநான் புகல்வதெ னென்றெதிர் போற்றும்.

(ரு0)

வேறு.

மலப்பகை யொன்றே ஸீவர் மாட்டொரு வாது டற்றந்
தலைப்பகை யதனை மாற்று தலைத்தலை யர்வ கித்தா
மலைத்துமென் னுளங்க ளுத்தம் மலவிருள் வடிவே தான்கொண்
டலைத்தென நெறித்தொப் பெல்லா மகற்றுநா ளாகம் போற்றி. (ருக)

இருண்மல வெப்ப நீக்கி யின்னருட் டண்மை யாவிக்
கருள்வது தெரிக்கு மெண்ண னவிர்மதி யளிகம் போற்றி
தருமலக் காடு லர்த்தித் தகித்துமேன் ஞானப் பைங்கூழ்
பெருகிய வமுதம் பெய்து பேணுமுக கண்கள் போற்றி. (ருஉ)

துக்கதுர்க் கந்த நீக்கிச் சுகமெனுஞ் சுகந்த மேர்த்தே
யொக்கவா ருயிர்முற் றய்வா னுயிர்ப்பெழு நாகி போற்றி
தக்கசொல் லமுத நா தன் றடஞ்செவி வழியே யுள்ளம்
புக்குத ராண்டப் பைங்கூழ் போற்றெழிற் றிருவாய் போற்றி. (ருங)

சமர்புரந் தகித்த மூரல் சமழ்ப்பவாங் கவற்கும் பேரின்
பமைவிஸா ரமுதம் வாக்கு மணிமணி முறுவல் போற்றி
ரிமலனே காந்த னாக நிகழ்த்துப தேச வாய்மை
யமுதுல குயமடுக்கு மஞ்செவித் துணை கள் போற்றி. (ருச)

தெண்ணிறை மதியான் ஞான தேசமுற் றளித்த நேற்றும்
தண்ணிறை மதிமு கத்தின் சயம்பிர காசம்போற்றி
வண்ணவான் மடிமு லைப்பான் மானமெய்த் முககிதைந்து
கண்ணிரு மதகிற் பாயுங் கருணையா ரமுதம் போற்றி. (௫௫)

உருவுக டோறும் வெவ்வே றுயிர்க்குயிர்க் குயிர்கா னேயாந்
தருணம் கலப்பூண் டாங்கு தன்னிகர் கண்டம் போற்றி
யருள்பா வபா ஞான மாருயிர்க் களிப்புப் பூரித்
திருமணி நீல மூடி யிசைத்தபொற் றகம்பு போற்றி. (௫௬)

ஆயிர கோடி யண்டத் தாவிமுற் றெவ்வோர் சூவின்
மேவிய பெற்றுஞ் சற்றும் விசாமி லுதரம் போற்றி
தூயகிற் றுதாத் தாவித் தொகையினைப் பிணிக்கு மாற்ற
லோயிருந் புறத்தி னோடு மொழக்கம்போன் முறோமம் போற்றி.

இருதய கமலங் கீழ்கின் றெழும்புநீர் நிலைய வாவி
மருவு*மா வர்த்த மேயாம் வலம்புரி நாபி போற்றி
புரகான் சேமத் தேரிற் பொலிகடி தடச்சீர் போற்றி
யிரதமே லாம்பை யாக வியைகவா னினைகள் போற்றி. (௫௭)

பருமுலைக் குடைந்து கீழ்விழ் பந்தினைக் காந் சேய்போ
லருணனி நிறுத்தி வைத்தாங் கவிர்முழந் தான்கன் போற்றி
யிருவரால் வணப்பு வெள்ளத் திலங்கனேர் கணைக்கால் போற்றி
பெருகெழில் முநிர்சம் பீரம் பிளவுசெய் பாடு போற்றி. (௫௮)

ஆமையொவ் வானை மாமைக் கைந்தொடுக் கியும்வி ரித்தும்
† போமெனப் பலகா னோக்கும் புறவடி விரல்கள் போற்றி
தூமறை யுபநி டங்கள் சுமந்திடப் பெருத ரற்றத்
தேமிகன் புளத்தி லங்குந் திருவடிக் கமலம் போற்றி. (௫௯)

உரைசெயி னகிலபோக முடனளீஇ வீடு நன்கும்
பெரியநா யகியென் றோதும் பெருந்திரு நாமம் போற்றி
கிரிசைநின் னருளி னல்லாற் கிட்டரு மமுத நாதன்
நிருமுனுற் றருண்ம டத்தல் சிறியனைற் குறுவ லுண்டோ. (௬௦)

* ஆவர்த்தம்-நீர்ச்சுழி. † போம் என்பதில் வினாவை ஓதாந் தொக்
கது "செப்புதந்தாமெனின்" என்பதிற்போல்.

சேயரை யணிய ராகச் சேர்ப்பது தந்தை பாங்கத்
தாயருட் கடனே யேழை சாற்றியும் பிழையி றைத்தேன்
நீயவெஞ் சாப நோயாற் றியங்கிய சிறிய நாயே
ஞாயவிப் பிழையு மாற்றி யருடியா லன்னே யன்னே, (கஉ)

என்றுமுன் றுகித்துப் பல்கா லிறைஞ்சியா ரருள்பெற் றேகி
மன்றனுன் நிதழி வேணி மந்திர நாதன் கோயில்
சென்றுந் தீசபாத தெரிசன முறைசெய் துட்போய்
நின்னெளி ரமுத ரூப நிறையருட் குறிநேர் கண்டான், (கங)

கண்டனன் காண மொன்றுங் கண்டிலன் தன்னைக் காணான்
றண்டெனப் படிந்தா னந்த சாகரத் தனிதி னோத்துக்
கொண்டெழு சிவானு பூதி கூட்பா வாகு யொன்றிப்
பண்ணைர் வங்கு ரிப்பப் பைப்பயக் கரையி வார்தான், (கச)

அண்ணலின் னமுத மேனி யம்பகங் குளிர கோக்கி
யுண்ணுகிழ்ந் தருகச் செங்கை யுச்சிமேற் குவிய நேர்நின்
றெண்ணரும் பிறவி தோறு மெப்பெருந் தவம்பு ரிந்தேன்
கண்ணெதிர் காணப் பெற்றேன் கருணையா ரமுத ரூபம், (கரு)

எனமுனந் துதிய னேக மிரைத்தடித் கடியி றைஞ்சி
மனமுலந் தமுத லிங்க வாதனுக் காதி சேடன்
புனைநிருப் பணிக ளோடம் பெர்ன்மணி யணிக ளாதி
நனிவினா லிலங்க ளாதி நல்குபு பெரும்பே றுற்ற, (கக)

அருட்டிறன் முற்றங் கேட்டான் ககரிகு வகையன் புந்தப்
பொருட்டிறன் முற்று மீட்டிப் புனிதமா நியாச மாதி
தெருட்டுந் குருத்தி ராதி செயமகா வடிகே காதி
மருட்டெறு லிவேத னாதி வயங்கவா கமருண் மாண்பால் (கௌ)

பேரற்றுமா பூசை மாசிப் பூரண யாய வந்நா
ளேற்றிவ ரமுத நாதந் தியற்றுபு வேண்டு கோட
லாற்றினன் பதினா லோது யாய்க்கமைத் தன்பின் வாய்மைத்
தேற்றுவிப் பிர்க்குத் தானந் திறப்பட மகிழ்த் தரித்தான், (கஅ)

இன்னண மரபி னுளு மியற்றியத் தலநி வாச
மன்னுறக் காலந் தோலும் வந்துவந் தமுத நாதன்
றன்னடி பணிந்த மரந்து சாருநாட் பிலத்தி னின்ற
முன்னெழீஇப் பேரந்த வாவி முதுதட மதனி லெகி, (கக)

சாலேதூன் மரபிற் கோவிச் சாற்றுறும் வேள்வி யெய்ந்து
மாலற வியற்றி யார்வ மலிதிரூப் பணிகள் பல்ல
காலொளி யணிகள் பல்ல கலினுறப் புரிந்த ளிந்து
வாலிய,வமுத நாதன் மரபுசை மேன்மேன் மல்க, (எ௦)

புரிந்தெதி ஈரண்டு மாசிப் பூணை நாளி லன்ன
வாந்தரு பூசை முற்றி மறையவர் வெறுப்ப நக்கிப்
பரிந்தெதிர் நோக்கி யந்தப் பார்ப்பனர் குழாத்தை யென்பா
லாந்தை செய் சாப நீக்கி யருண்யினோ வென்று தாழ்ந்தான், (எ௧)

வேறு.

ஆங்கது வினவிய பணவொலா மார்கலி நாயக கேண்மதியா
லீங்கமு தேசசு தரிசனநிற் கெப்பொழு தெய்திய சுப்பொழுதே
நீங்கருந் தீவினை யாவுமுட னீங்கிய மாமுனி சாபவினைத்
தோங்குழி பாக்கினி வேண்டுகெதன் னாயவ னுயினை நீயெனவே, (எ௨)

ஐதின ரோதுமச் சொன்முடிமு னுடம்பரி னெம்பெரு மானருளா
லேதறு மேற்றிசை காவலகே னெம்முன மெய்திய வப்பொழுதே
யேதமு னியற்றிய சாபமொன்றோ வெப்பவத் தொப்பறு வெப்பிடருந்
தீதற முற்றொருங் கற்றனவாற் றிடமிது நின்மல னுயினைநீ, (எ௩)

இன்னினி யெண்ணிய காலியமுற் றெய்துபு வாழ்த்திருந் தீற்றினினஞ்
சின்மய ருபமெய்து ஞானமுநீஇச் சிகழ்பா மோங்கமுஞ் சோர்க்கெனஞ்
துன்னரு மின்னமு தொழக்கெனவே தொடர்புற வெழுந்தன துமொழியப்
பன்னச நீரிசு னிருசெவியாற் பருகின னுருகினன் பாடினனே, (எ௪)

ஆடின னோடின னீடியபே ரானந்த வாரிதி மூழ்கியெழுந்
தீடிரி பீடைகள் சாடியெளி யேனையு மேன்றுகொ ளத்தகுமோ
பீடிரி தீவினை புத்தியுறப் பேணிலின் றுற்றிய பீழையினேற்
கேடவிழ் சுவன்னச வேணியமு தேசனிக் கருளிய தென்புகல்கேன், (எ௫)

எந்தைசெ யாரரு னென்றாமோ வெத்தைக யோர்க்கு மியம்பரிதென்
றந்திலவ் வம்புதி நாயகனவ் வமுதலிங் கேசன்மெல் லடிங்கமலஞ்
சுந்தையுஞ் சென்னியுந் திகழ்தாமுண் றிருந்தக வீழ்ந்தடிந் கடியினைறஞ்சி
முந்துபஃ மதிபுகன் றரிதுசெலீஇ முனமிரு கண்டரு டனையனவண், (எ௬)

நிறுவிய வருட்குழி யவாசியினி னிலவுதன் பெயரினி லோரிலங்க
முறுவிதி வழியினிற் பதிட்டைபுரிந் துளமிரு மளியுறப் பூசனைசெய்
தறிவுள மமுதலிங் கேசனடி யமைந்துறப் புறம்புகுந் தகமுழுதும்
புறிகொடுத் துறுமவன் சுவாசிய பா தலம் போந்தமர்ந் திருந்தனனூல், (எ௭)

அரதலத் தனிற்சிவ சிந்தனையோ டனைத்தையுஞ் சிவமெனக் கண்டமையும்
பாசிவ ஞானமொ டமர்ந்தன்னப் பணிக்கட லரசைவிட் டொழிசரபம்
வருபயங் கரவுரு வாயட்டா வக்கிர மாதவத் துருடர்த்தன்ற
லொருவரு மனையவெஞ் சாபத்தீ யுருவினை யெதிர்தெரிந் திதுவென்னே.()

எனநனி கருதிமெ யுணர்ந்தன்னே நெத்தரு பாதக வினையாவுந்
தனதெலை புருமுனந் தொலைத்தின்பே தருவது சேகர வடவியென [தாங்
மன்னுறத் துணித்தொரு கருடியாங்கே வந்தறன் மூழ்கிவெண் ணீறணிந்
கினிதெழுத் தைத்தெணி யமுதேச னிணையடி முறைபணித்தெடுத்தி.

அமுதவிங் கேசபச் சிமபாகத் தருட்குறி கிலுவியாற் றினிற்புசித்
தி றிப்பயங் கரவுருக் கொடுமுன்சா ரிடர்முழு ஆடனற வினிறாங்கே
கிமலமத் திரமுதல் வனைநாளு நீடளி நீடளி யோடிதைஞ்சி [ளா.
விமலமெய்த் தவமுதல் வளர்த்தோங்க விழைந்தமர்ந் தன்னெனு முறைகே

அயன்மக னந்திசே வடிதாழ்த்தெம் மண்ணலிவ வருணன்மார்க் கண்டேசற்
கியலுறு தென்றிசை யிலிங்கநிஜீ யினென்ன வுணர்த்தனை யம்முனிவ
னாயும்வழி யருடரு சிவலிங்க முற்றிவ ணியுவிய வுதன்வாய்மை
மயரற வருளுதி யோவென்ன மறுவலு மறுவலு நத்தீசன். (அக)

கடிமல மடியினை முடிக்கொண்டு களியளி யொடுதொழு தருந்கென்ற
படியருந் கதைபக ருதுமென்று பழமைசொன் முனிமுனி குலமுன்பு
கொடிதரு நிவணரு ளியவித்த னுவல்கதை வினவினர் புகலன்பர்
வடுவொழி பிககல முழுதுண்டு மருவுவ ரிணையறு பரவீன்பே. (அஉ)

வருணன் சாபமோசனச் சருந்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—தூசு.

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கம்.

சிந்து பூப சாபமொ சிந்த காதை யோதினங்
கந்த் நேரு மாமிரு கண்டு குணு மாவன
மந்து சேச சேவைபு வந்த பேறு கேளென
நந்தி லாத சீரரு ணத்தி நாத னோதுமால். (க)

வேறு.

வருதிசனற் குமாரம் வளர்குவ பரம்பரையின்
மருவுமழ வருவரு மணியொன்று வந்துதிப்பப்
பெருகியமா தவம்வாய்ப்பப் பேணிவளர் பெருஞ்சிறப்பி
ஞெருவரிய திருவெண்கா மவரிசிலத் தொளிர் தருமால். (உ)

என்றுரைத்த பின்னுரைவா யெழுமுனெழுந் திணையடிதாழ்த்
தொன்றுரைக்குஞ் சனற்குமா னும்பர்மணி முடியுரிஞ்சிக்
கன்றுத்செய் மென் கமலக் கடிமலர்ப்பூங் கழலெந்தாய்
நன்றுரைத்த குருமணிதா னமதுபரம் பரைமணியேல். (ங)

அனையதிருத் தனையமணி யவனியிடைத் திருவெண்காட்
டினிலுதித்த காணமென் னினம்பருவ முதுசுவப்
புனைமணியின் செயல்பாது புகன்றருளி மேலெடுத்த
திகளிதருடி யண்ணலென் றிறைஞ்சுதலு நந்திசன். (ச)

நினதுவினா நனிகன்று நீவேட்ட படிபடர்து
மினியசிவா கமமிருபா னெட்டினுஞ் சாயமதா
யனகருரு முணிக்கமல் னருளியதென் பதுதெரிபேர்
புனைமெள வாகமத்திற் புகல்படலம் பல்வவற்றுள். (ரு)

பாவருஞ்சா ராற்சாரம் பாவவிமோ சனபடலம்
வாற்றையப் படலமிசை வளர்சிவ ரத்தினமா
யருள்பதியு முத்தமராழ்த் தாழ்த்துடனோக் குறநோக்கக்
கருதருமெய்ப் பொருள்விரித்துக் காட்டுபெருஞ் சிறப்பமைந்து. (சு)

தொகையுறவோர் பன்னிரண்டு சுலோககிறைத் திலங்குமது
புகல்வருஞ் சிவஞான போதமெனுந் திருநாமம்
திகழ்தருமென் றுபதேசத் திறத்தினரும் பொருள்விரித்து
நிகழ்வரு ளினன்கல்லா னிழலமர்ப்பூங் கழலொருவன். (ஈ)

ஆயதிரு வருண்முறைநிற் கார்வமுற யாமுன்னா
ணையமிரு சமக்கார நிருவாண தீக்காதி
தாயவகை புரிந்தளிப்பத் தோமறுநீ யாமதனைச்
செயமர்சத் தியஞான தெரிசனியென் பெருமுனிக்கு. (அ)

தந்தனையம் முறையனைய தவமுனிவெம் பவமுனிபு
வந்தனைசெய் பரஞ்சோதி மாமுனிக்கீத் தனனிதரு
னிந்தனையில் கல்லால் நிழற்பரம சுவசிவ
சிந்தனைசெய் பரம்பரையென் றிறனமையப் பெற்றனம்பாம். (ஆ)

பரவருமிக் கைலாய பரம்பரைபூ வுலகினிடை
மருவிவளர் தரப்பெறுக மன்னுயிர்க ளின்னறரு
மிருண்மலரீத் தருணெறிசென் நிற்புறுகென் றெம்பெருமான்
நிருவுண்மைவத் தமர்ந்தனைனிச் செயலிவ்வா நிவணிகழ.

(க௦)

பண்ணிலவு தமிழ்வேதம் பரவுபெருஞ் சிறப்பினமர்
மண்ணுலகிற் றாங்காளை மாடமெனுந் திருக்கோயில்
கண்ணிலவு திருப்பெண்ணை கடமெனுஞ்சீர்த் திருப்பதியி
னுண்ணிலவு மொருவர்பர மொத்தமபுண் ணையசீலர்.

(க௧)

இவர்பெயரச் சுதரெனமுன் னிலகுகளப் பாளரிவர்
தவமகிமை யாமுமுரை தரலரிதில் வறத்திவர்வாழ்ந்
தவமறநன் மசப்பேற்றி னோவமுநீஇத் தமக்கென்று
மெவமகலுந் தீக்காதி யாவையுஞ்செய் குலகுரவன்.

(க௨)

திருத்துறைபூர் நகர்க்குதிபன் சிவத்துவிசர் குலத்தலைவ
னருத்திவளர் சிவாகமமே யருமறைமுன் னூலனைத்துங்
சுருத்தொரு நித் தோர்ந்துணர்ந்து காட்சிசிறை காரணத்தாற்
நிருத்துசக லாகமபண் டிதநாமச் சிறப்புடையோன்.

(க௩)

ஆயவரு ணந்திசிவா சாரியனை யடுத்திழைஞ்சி
கேயாமலி தங்கருத்தை நிகழ்த்தியவன் சொன்னெறியே
ஆயசிவ தருமமெலாந் தொகப்புரிந்து மகப்பேறு
சேயதவ தணித்தாகாத் திறத்தாண்மீட் இங்குரவன்.

(க௪)

அடிபரவிப் புகன்றமைகேட் டருமறையிற் கோநிரித்து
வடிதமிழ்மா மறைமுறைமைய மற்றனைய சிவகுரவன்
சாடிமலர் ஆ யருச்சித்தக் களப்பாளர் தலைமடுகாக்கி
நெடியதிருக் கயிரிதனி னீவகிர்ந்து சாத்நுகென்.

(க௫)

அச்சுதரக் களப்பாளர் மம்முறையி னம்முறையி
ரச்சுசுரத் தெடுத்திமய நங்கையொரு பங்கனையுள்
வைச்சரிய மாவரையும் வழத்தியெளி யேற்கினிய
மெய்ச்சுதனல் குகுவென்று வேண்டிவகிர்ந் திட்டனரால்.

(க௬)

அனையதிரு வடக்கன்முறை யதனிலல ரிடுங்கயிறு
தனையடையா ளாந்தொரிந்து தணத்தியவன் முன்பிடுவோர்
பினையிதழ்ந் னெடுத்திடன்முற் படியோலை யீற்றெழுந்து
பினையிதழின் முடிவுமப் பெருந்திருப்பாட் டெடுத்திசைப்பார்.

(க௭)

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ ளென்றினை
வாயினவே வாய்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ஞமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா சுவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையென். (௧௮)

பெறலரிய காழியருட் பிள்ளை திருப் பாட்டுதித்த
திறனினைபச் சிவஞாவ சிகாமணியுள் ஞவந்துவியத்
திறையருணின் பான்முழுது மியைந்தனகேள் களப்பான்
நறையொழுது வெண்காடு நண்ணுதியில் கண்டெமன்ன. (௧௯)

அருளியவச் சுதர்களப்பா ளரும்வியந்தாங் கன்புகனி
பெருகியதம் பன்னியொடும் பேணு பலபொருளோடு
முருகுமனத் தொடும்புகுந்தொங் லோர் தினமு முக்குளக் கோய்ந்
திருளாழ்பூ சனைவெண்காட் டிறைக்குநனி சிறப்பவடாய். (௨௦)

வேறு.

இன்னண நியம விசதநன் னெறிநின் றியலுற வாங்கொரு நாளிற்
றுன்னுமங் வேளாண் குலமணி யாமச் சுதர்களப் பாளர்தங் கனவிற்
பன்னுவெண் காட்டெ மிறைபுகுந் தன்ப பரிந்துநீ யருந்தவம் புரிந்த
நன்னிலை யுவந்தா நின்னுளம் விழைந்த நலனொருங் களித்தலே முறையாம்.

ஆயினு நினக்கிப் பிறப்பினின் மகப்பே றரிதுநின் கருமத்தி னளவான்
மேயசின் னரிய தவம்பழு தாகா விதமொரற் புதமக மேலெக்
கேயுற வளித்து மமைகெனக் கேட்டவ் விருந்தவப் பெரியவர் கிரிசை
நாயக வினிய சேயக மகிழ நாப்பண்ணைத் தமர்ந்தரு ணம்ப. (௨௧)

எளியனைற் கொளிய புத்திரப் பேரெருன் றிலாமையா லெண்ணெகொ லேதங்
கரிமக வருங்கி லாமையா லேழை கருத்தினிற் கவற்சியொன் றிலையாற்
நெளிவுற வவசி யம்பெரி தீண்டுக் கெட்டவிண் ணப்பொன் நெந்தா
யொளிர்செவிரத் தியருள்கெனவேண்டியும்பர்கோன் றிருமுனமுரைப்பார்.

அகிலமீன் தளித்த வண்ணபா லமர்ந்த வையபல் கோடியா மாவி
நிகிலமு நின்சே யெனல்புதி தன்றா னிசமிதே யாகவு நிகர்வன்
னகிலமர் குறமி னாயகச் சேயை நனிமிசு காதுலா னயந்து
முகிலம மிமவெற் பன்னைய நீயு முனந்திரு நனந்தலே முதமே. (௨௨)

மருவவைத் தொருவா தமர்நிரா லனைய மைந்தனே வந்தருண் மயபாற்
குருமணி யாகிக் காழிவாழ் மணநின் குலமணி சேய்மணி குமுத
வருமைவாய் மலர்ந்த வருட்டிரு வாக்கு மலர்தமா யொழிவதோ வந்தோ
கருமமார்ந் துழுவில் வேழையா லெனுமக் கவற்சியே சணிப்பற வெழுந்து.

முழுதுமென்னுள் தைதவாட்டுமாலினியான்மொழிவதென்றுண்டுகொ டெல் ன்றாக், நழலிணைதொழலுமலகிணுக்கன்புகாட்டியநடித் தடுவண்காட்டெட, மழ லவிற்காத் தோனன்பநீவேட்டவரும்பொருள்வரும்பதமிதுவே, மழலின்மா ன்மியநாம்வகுக்கொணுதுனக்குவாய்த்தெதென்றருளுமுறைந்தான். (௨௬)

விழித்தெழுந் தனரச் சுதர்களப் பாளர் மிக்கெழு முவகையின் மிதந்தாங் கொழித்திட லருமந் நியமநன் னெறிநின் றெழுமுருநா னுலகெலா முய்ய வழுத்துசுத் தாத்து வைதசித் தாந்த வாய்மைமாண் சைவமீ வாழ விழுத்தரு நூய பரம்பரை யருளான் மேதினியீதினி விளங்க. (௨௭)

திருவருள் பெருந வனையதம் பதிகள் செய்தவத் தெய்விகச் சிசுவா யருளொளிப் பிழம்பா யவதரித் திடங்கண் டன்னையுத் தாதையு மனவாப் பெருகுமா னந்த வாரிதோய்ந் தருமைப் பெருந்தவக் குருந்தினைப் பேணி யானரு ணினைந்து நினைந்துள முருகி யார்வநீட் டினொடுத் தனைத்தார்.()

இன்னவென் பருஞ்சீ ரருமைபா ராட்டு மிருஞ்செய லின்புறப்புரிவார் தென்னில முயச்சார் திருவவ தாரச் சிறப்புயர் திருவிழா முதல பன்னரும் பெருமைத் தினவிழா வனைய பதியினர் கிளைஞர்க ளேனோர் தன்னிக ருவகை பெருகிய புரிந்து சாதகன்மாதிகள் சமைத்தார். (௨௯)

பல்லுக் கொருவா தருந்தவம்பெரிதுபயிற்றினுங்கிடைப்பரும்பொருள்கைந் தெல்லியங் கனியிற் கிடைத்ததென் றேகைநீர்முழு கிருமுது குரவ ரல்லினு நீங்கா வருந்துணை யெனக்கொண் டவிர்மணிப் பணிசிறை யனைத்து நல்லுறுப் பணிந்தா ருயிரினும் போற்று நலனொவர் நலிற்றுவா ரம்ம. (௩௦)

வைதிக ஸைவ தாபன குருவாய் வந்தருள் புரிந்தெதிர் மறையுஞ் செய்துந் நிறுவி யாமர்களை முன்னாட் டெய்விக சுத்தவத் துவிக ஸைவசித் தாந்தத் தனிக்குரு மணியாய்ச் சார்ந்தரு ளேபுரி குதுமென் றுய்வருள் காழி வாழ்வுபின் னருமீண் டிதித்தென் றுவப்புறு முகைம். ()

வழுத்துரித் தூய சேயினைச் சுவேத வனப்பெரு மானெனு நாமந் தழைத்திட வழைத்தப் பதியினிற் சின்னாட் டங்கியச் சுவேதவ னேசந் கிழைத்திடு விசேட பூசனை யாது யியற்றியா ருள்விடை பெறுபு மழுத்திரு மகவு மனையொடு தம்மார் வந்தமர்ந் தனர்களுப் பாளர். (௩௨)

ஆங்கமர் வழிநன் மானுலர் தமக்கின் னருண்மக வின்மையி னனைய தேங்குத லையஞ்சொன் மகவையே தமக்குஞ்சேயெனப்பெறுநசையிப்பத் தாங்குசோ தரிமைத் துனாரிடை வேண்டித் தம்பதிவெண்ணெய்நல்லூரிற் பாங்குதப் பெற்றா ரொடுந்தனிச் சேயைப் பரிந்தெடுத் தழைத்துடன் படர் [ந்தார். (௩௩)

மாதுலர் தமது மனையலங் கார வகையெலார் தகைபெற மலிவித்
தாதா முத்த நேர்புகுங் காலங் கமர்பெருங் கிளையெலா மடுத்தே
சாதிமங் கலங்கள் பெருகுற நீராஞ் சனம் வளைத் தெதிர்த்துஇத் ததைய
வேதகம்புகுந்தவ்வரும்பொருண் மணியையொண்மணிமஞ்சமீ துய்த்தார். (1)

ஆங்குளார் தமக்கே யருமையிற் கிடைத்த வருந்தவச் சேய்மணி யாகப்
பாங்குபா ராட்டி யன்னைதா தையையும் பாக்கியம் பாக்கிய மென்பா
ரோங்குறு முபய குலமணி விளக்கிவ் வெண்ணிசு மணியென வுலப்பார்
தேங்குமிக் கிளைமுன் போற்றிய வனைய சேய்மணி தூய்மணி திகழும். (௩௫)

ஆம்மணி யாங்கட் பாலலீ லாதி யமர்த்துசெ யருட்செய லாதி
யெம்மனோ ரெவர்க்கு மியம்பரி தாக வின்பமீ துறவளர்ந் திரோட்
செம்மழ லையஞ்சொ *லெனுத்தரா தமருந் திறந்தெரீஇத் தாதைமுற்கிளைஞ
ரிம்மக மணியு மூங்கையாங் கொல்லோ வென்றுளத் தெண்ணமிக்கிருத்தார்.

இவ்வகை யிரண்டாண் டெய்திலா ழிளஞ்சே யேனைய மகரொடு மேகி
யவ்வருள் பெருகும் வெண்ணெய்கல் லூரி னணிமறு கிடைவினே யாழ்த்
திவ்விய மேனித் திருவொளி யெழுத்து திகழவீற் றிருந்திடுஞ் செவ்வி
யுவரு டருமிக் கயிலரின் தேகி யொண்மலை யாசல முனிபால். (௩௭)

ஆளவளா யினிய நண்புரை யாடி யமர்த்துபி னிவண்வரக் கருதி
வளனுலாந் தெய்வ வெண்மணி விமானமருவிவிண்வழிச்சென்ற னொருவன்
பளகறு மவனின் னருள்பெறுசீடற் பணிந்தருள் பெறுபாஞ் சோதி
கிளர்தரு மவனிவ்விமானமவீற் றிருந்து கெழுமுவா நெறிப்புகுங் காலை. (1)

வெண்ணெய்கல் லூரினவ்விளஞ் சேய்தான் வீற்றிருந் தொளிமறு கதனோர்
விண்ணிலம் மானஞ்செல்வொழிந் துறவுண் மிளிர்பாஞ்சோதிமா முனிவன்
றுண்ணென வியந்தெம் முளப்படியாண்டுந் தூரிசற விரைசெலுந் தெய்வக்
கண்ணகன் விமானந் தகையுறீஇ நிற்குங் காரண மெண்ணெனக் காண்பான்.

திசைகளொன் பானுந் தடைசெயா நிலைமை தேர்த்துபி னதோமுக னாகி
நசைதரு புலியை நோக்கித்தன் விமான நன்னிழ ரோய்வுறப் பெற்றாங்
கிசைதரு மிளஞ்சே யொன்றொளிப் பிழம்பா யிலங்கல்கண் டினையசேய் வி
மான, மசைவறப் பிணித்த பெருவட நிழல்போ லவிர்வதே யல்லதொன்
[நிலை. (௪௦)]

* எனும்-இடைக்குறை.

என்றுளந் துணரிந்தாங் கண்புமா ருருந் மின்புமற் புதமுநின் றியக்கச்
சென்றொளிர் விமானத் தோடும் மறுகிற் சிறுர்வெருண் டோடவு மசையா
தொன்றொளி ஷரியத் தனியமர் சேய்பா லுற்றுநேர் நோக்கியவ் வொருசேய்
தன்றனிக் குருவாஞ் சத்திய ஞான தரிசனி யுருவெனத் தயங்கும். (சக)

பெருகுமற் புதநேர் கண்டினி தெடுத்தப் பின்னையி னொள்ளிய மேனி
மருவிய துகடன் றுனையாற் றுடைத்து மடியில்வைத்தனைத் துடன் மகிழ்ந்தே
பருளின்மூழ் குவித்தாங் கதன்முழு குவித்தின் பளிக்கும்வெண் ணீரெமய்
பணிந்து, திருவருட்சத்தியோகிருவாணதீக்கையா நோக்கமுற்றளித்தே. (சஉ)

கீக்கைசெய் யுழியா சிரியணச் சீடற் சிவமக வரங்கிருஞ் செயலுக்
கேற்கநன் னாம காணஞ்செய் முறையா லெப்பெய ரிடுதுமென் றெண்ணி
நோக்குதன் ஞாவன் சரையையே போலு நோன்மையாற் றந்தைபேர் மைந்தற்
நாக்குதன் மரபான்மெய்கண்டானெ னவேயனைய, நன்கு வன்போமைத்தான்.

புனிதவத் துவித நிகழ்சிவ ஞான போதநூற் பொருண்முழு தமைய
வினிதுப தேசிக் திதனை மைந்த விருந்தமிழ் மொழிபெயர்த் திதற்கோர்
களியுரை வார்த்து கம்மெனும் பெயராற் சாற்றுகென் றருளிமே லனைய
னியொளிர் சேயை யுடன்சொடு மேலு நசையெழ வாங்கணித் தேகி. (சச)

விறைநிக சொருகோட் டைந்துகைப் பொல்லாப் பின்னையார் திருவடித் தமல
ஹைமல னனைய பின்னையோ டிறைஞ்சி நயத்துது பல்புகன் றெதிரின்
விறைவனே யடியா ரெண்ணியாங் கருளு மெந்தையே யிந்துசே காணே
மறைசிவா கமார்த்த சொருபனே யிந்த மைந்தனின் னடைக்கலமைய. (சரு)

நாபிக் முதன லேழ்சிவா கமயிக் கான்முனை சுருத்தமைந் திலங்க
நீயிக வுருள்கென் றத்தனிச் சேயை நேருற விருத்திரீண் டனைய
நீதாபிகன் முனிவ னீங்கின னாங்கத் தோன்றலே யென்றிப முகத்தோ
நீனாபிக வாந் சிவாகம முழுது மினிதரும் பொருள்விரித் திசைக்கும். (சக)

இன்னண மாங்க ணிபமுகத் தொருவ னிருங்குரு சிகாமணி யாகித்
கண்ணமர் தளியி னன்னமெய் கண்ட தனையன் முன் வினாவிடையாதி
கண்ணருற் றிடப்போ தித்திதிங் காலந் நாயகன் றளிப்புற நளிணி
கண்ணிளீர்நொளுமோர் நையலக்கோயி றனி லெழுமொவிச் சிவச் சார. (சஎ)

அத்தளி நோக்கின் றுற்றுநோக் கினளாங் கனையசேய் தன்னையே கண்டா
நித்தனிச் சேயை மூங்கைபென் றந்தோ வினைவதென் றந்தைதாய் முத
வித்தக மொழிபற் பலபுகன் றீண்டு விளங்குமீ துணர்ந்திலர் போலு [லோர்
வித்தகையவர்க்காங்குணாத் துநாமென் முங்கேகினள் *சேய்மையிற்கண்டாள்.

* சேய்மையிற்கண்டாள் - வினையாலணையும் பேர்.

கருசு

சூதவனப்புராணம்.

ஏகியங்கவர்மு னென்னென்கொ னீர்நா மினந்தனிச் சேய்மணி மூங்கை
யாகிய தெனத்துன் புறலொரு கோடியருண்மொழி தருவதின் தறிந்தேன்
மீடுமு பொல்லாப் பிள்ளையார் கோயின் மேலிநீர் காண்மினென் றன்னக்
வோகைவா சகத்தஞ் செவிப்புரு முன்ன கோடுபு தாதையக் கோயில், (௬௧)
முன்னுச் சேய்த்தாய் வரும்பொழு தாங்கு மொழியெழு மொவியெதிர் கேட்டார்
பின்னராக் கொருவ ரிலாமையும் கண்டார் பெருந்தகைச் சிவசிகாமணியும்
பன்னுசீர்ப்பொல்லா மணியுமே யுடனாய் பரிந்துவிற் றிருத்தலுங் கண்டா
ரென்னெனவணித்தாயேகினர்முன்ன ரொழுமொழியிலாமைபின்சண்டார்,
ஆங்கவர் வாவு மாகம முடிவு மமையமொத் தமைந்ததோ வயலார்
பாங்குறி னோதப் படாதெனு மரபைப் பாதுகாத் திடுமுதைத் தானோ
திக்கற முழுதுந் தெருள்கென வுளங்கொள் செய்தியான் முற்றிய திறனோ
வீங்குநாளடைவிற்தனித் துணர் த்துதுமென்றெண்ணியோயாதெனவுண்

[சேம், (௬௧)]

வேறு,

பொல்லா மணியுஞ் சேய்மணியும் புகலு மொழியொன் றின்றியமர்
வில்லார் தோற்றங் கண்டுவகை மேன்மேற் பெருக விழந்திதைஞ்சி
நல்லார் பரவு மிபமுதத்தெந் நகர வேதா கமப்பொருளே
யெல்லாமுணர் த்துமெந்தாயெம்பிளஞ்சேய்மணியிரித் தனையோ, (௬௨)

மாமண் மலைப்பாம் புகுவொழித்த வரத சாத வள்ளாலோ
சேம சிதியே ின்றிருமுன் றிருவாய் முதலிற் றிறப்பதெனும்
தேமன் விரத நெறியின் றுன் றிருமுன் றிருவாய் மலர்சேய்ய
பூம னோவென் றுளங்கொண்டோ முண்மை யுணரு முரணில்லோம், (௬௩)

என்று துதித்தா ருடச்சேயை யெடுத்தா றனைத்தா ரின்புற்றார்
நன்று பியன்மேற் கொண்டுவந்தார் நனுகுங் கிளைஞர் நற்பதியோர்
துன்று மோகைப் பேரோதை துதையச் சூழத் தம்மனையிற்
சென்று மணியா தனத்தனைய சேய்வீற் றிருப்ப நெர்பணிந்தார், (௬௪)

என்ற பொழுதிற் பெரிதுவந்தா ளிளஞ்சேய் சான்றோ னெனுமகிமை
தோன்ற நெர்கண் டின்புற்றா டுக்கி யெடுத்தா னோக்கமைத்தா
ரூன்று மன்பான் மார்பனைத்தா ளுஞ்சி மோந்தாண் முதத்தரிட்டா
ளான்ற தாய்செ யருஞ்செயல்க ளைறத லெளிதோ வம்மம்ம, (௬௫)

நாளு நாளு மப்பதியோர் நலிற்றற் கருயிவ் வற்புதங்கேட்
டாளுங்குலதெய் வதரிதுவென் றடுக்கு மேனைப் பல்பதியோர்
கேளிர் முதலோர் வந்துவந்து கிடைத்துக் காண்டன் மாத்நிறையே
மூளு மிடர்நீத் திட்டமெலா முன்னி யாங்குப் பெற்றுவப்பார், (௬௬)

மதிவேணியனே பொருளென்னும் வாய்மை யுணர்ந்து மனத்துணிந்த
வநிதீ விரசத் தினிபாதத் தமைநி வாய்த்த வுத்தமர்கண்
முதிர்மா மனவா சகங்கடந்தார் முதலோ யடுத்துச் சூழ்ந்திறைஞ்சத்
திதியா ரருணைக் களித்துரிய தீக்கை திகழ்பக் குவனோக்கி. (௫௭)

அருள்செய் குரவன் மொழிப்படியே யருமைத் தமிழின் மொழிபெயர்த்த
பொருள்செய் புனித சிவஞான போதந் தனைவார்த் திகமுடனே
தெருள்செய் தருளி யவ்வடியார் செறிந்து சூழ நாப்பணமர்ந்
திருள்செய் மலர்த் தத்துவித விற்பே தருமச் சேய்மணிதான். (௫௮)

இவ்வாறணைய மெய்கண்ட விற்ப மணிரா டொலும்பொல்லாக்
கைவா ரணமா முகத்தெத்தை கழல்போற் றமைநி முதனியம
முய்வா யெப்பப் புரிந்தமர்தாங் குறவீற் றிருக்குஞ் செயல்கேட்டார்
சைவா திபர்தங் குலகுரவர் சகலா கமபண் டிதர்பாங்கர். (௫௯)

ஆக மாநி யருணூல்க ளமைய வேளாறு மன்பர்சிலர்
சோக மாநி யமைந்துமனந் தாய்மை யுறுமா சிவஞான
நாக மாகி யதுபுணர்ந்துத் தன்மை யவர்பா லின்மைதேரீஇ
பூக மாக வெண்ணெய்நல்லூ ருற்றார் காணப் பெற்றாரால். (௬௦)

முன்ன ரமர்சத் திவிபாத முதியர் பெலும்பே றுற்றாங்கு
நன்ன ரருளம் மெய்கண்ட நாதன் கழருழ்ந் துடன்குழந்தார்
பின்ன ரணைய திருத்துறைபூர்ப் பெரிய ரவர்கார் புணர்ந்துடனே
யின்னர் தமையின் டுழைத்துறுகென் தேயி னார்மா ணவர்கிலரை. (௬௧)

அவரு மனைய ராயினர்பின் னருஞ்சிற் சிலரை யனுப்பினரச்
சிவமா மறையோ ரன்றவருஞ் சென்றாங் கவ்வா றுடனமர்தா
ரிவர்மா னைக்க ரெல்லாரு மில்லா றடித்து வெண்ணெய்நல்லூர்த்
தவர்போற் றியன்மெய் கண்டமணி சரணே சரணச் சார்த்தமைந்தார். (௬௨)

தம்மா னைக்க ரெல்லாருந் தமைவிட் டேகத் தனித்தமரு
மம்மா தவரீ தென்கொண்மை யடுத்து நமந்த களப்பாள
னம்மா ரருளாற் பெறுகிறுவ னவிற்புங் குகையி னுந்நிரம்பா
னம்மாண் பினனென் றடித்தமர்தா ரெம்பான் முழுதோர் மாணவகர். (௬௩)

நன்று நன்று கலிப்பெருமை நலித்தற் கரிய தேயென்பா
ரொன்று முணர்ச்சி ஸுண்ணியர்சென் றுற்ற தாகித் திடற்பாற்றே
சென்று காண்கு மென்பார்குந் தீடன் கிறுவ னெதிர்புகுந்து
நின்று காண்ட னம்பெருமை நிலைமைக் கடுக்கு மோடுவன்பார். (௬௪)

கருசு

சூத்வனபுராணம்.

இவ்வாறனைய சிவமறையோ ரெல்லே கடந்து முதுகிலனார்
தவ்வா ணவவல் லபஞ்சாயு மமய மணித்தா தலுக்கிசைய
வொவ்வா ஷரையன் பலபுகன்றங் குறலே துணிந்தா ரொருதலையா
யெவ்வா யுறிலுத் தாமுனஞ்செ லெழுச்சி யணிக னுறச்சென்றார். (கரு)

சிலிகை சிதைத்த புத்தகங்கள் செறியுஞ் சகட மச்சொடிந்த
கவிகை முதல முரிந்தபெருங் காற்றும் சகுனம் பலதடுத்த
குலிகை யினரும் விட்டகன்றார் கூறு மிவற்று மாணவனோ
யவிகை தெளிபப் பாதுகையோ டடுத்தா யதுவுங் குறித்தெறித்த. (கரு)

கருவி கழன்று சிவத்தோடு கலவுஞ் சுத்தாத் துவிதநிலை
மருவும் பெருமை தமக்கணித்தின் வாய்த்த லுணர்த்தாங் குடன்குழும்
பொருள்க ளொழியத் தனித்தேகும் புனிதர் வெண்ணெய்ப் பதுமேவித்
தருகல் லருளே யுருவாடத் தனிமா குரவ சிவாமணிவாழ். (கரு)

திருமா ளிகைகே யணித்தாகச் சென்றா ரனைய மெய்கண்டா
னருளா னனநேர் புவிநோக்க வமர்ந்து நாப்பண் லீற்றிருப்ப
வொருவாப் பெரியர் திருமுறையேந் தொண்கை யினர்பத் பலர்கூழ்த்து
பொருளா ரமுதுண் டசன்வசமாய்ப் போற்றுங் கொலுநே குறங்கண்டார். (கரு)

யாமுட் புகினேர் கண்டிதைஞ்சா னிருக்கை யெழாநே ரிருக்கைநரான்
நேமற் றிடுநம் வாய்மையினுற் றேன்று மிவனேர் கிற்றலடா
தாமற் புதங்காண் பதும்வேண்டு மதற்றீண் டிதுவே யுபாயமெனத்
தாமப் புறத்தோர் செயல்பிறிதாற் சரிப்பார் போலங் குலவினயால். (கரு)

அப்போ தனைய மெய்கண்டா னமைந்து குழு மப்பெரியர்க்
கொப்போ தருமா ணவச்சி நிற்ப்பி னுண்மை யுணர்ந்து திறங்கேட்டா
ரிப்பேர் மலத்தி னியலெண்ணெ யென்றங் குரப்பி லினவினயச்
சொற்போ யுறலு மெய்கண்ட தூய மணியாக் கோர்கிறிது. (கரு)

பொழுது தாழ்த்து கிமிர்ந்திதுவே போலு மெனநேர் பார்த்திடலுங்
தொழுது வீழ்த்தார்சென்னிமலர்த் துணைத்தா னுரிஞ்சக் கிடந்தாங்கே
யழுது பொருரி யெந்தாயேநவறியாக் சிறியே னுற்றுபிழை
முழுதுங் பொறுத்தாந் தென்றுபல மொழியாற் றுதித்து நேர்பணிந்தார். (கரு)

நேயம் வறந்து திரிசுருங்கு நிலைமைச் சுடர்மிக் கெழுந்தொளிரந்தே
மாயு முடனங் கதுபோலவளயா ணவமே லெழவினவி
யோய நிர்க்க ணங்கண்டாங்குடனா யடிவீழ்ந் தெழாமலமர்
தூய சீட சிவாமணியைத் தூக்கி யெடுத்தொண் டெக்கைமுறை. (கரு)

நிகழ மலர்ப்பூந் திருவடிகள் சென்னி சூட்டிச் சிவம்புணர்த்திப்
புகல் வருஞ்சீர்ச் சிவஞான போதந் தெருட்டி முன்புகுந்தாங்
ககல் வருமா நெண்மருக்கு முதன்மை யளித்தவ் வேழெழுவர்
நிகர்மா ணவகர் சூழ்ந்திறைஞ்ச நிலவு மனைய விளங்குமலி. (௭௩)

திருவார் துறையு ருணந்தி சிவனக் குரவ சிகாமணிபாற்
பொருவா வினவுஞ் சிவஞான போதத் தாழ்துண் பொருளெல்லாந்
தெருள்வாய்த் திலங்கச் சிவஞான சித்தி யாசென் றுத்தமர்போற்
செருருமாண் வழிதூல் வழியடியா ருடன்கொண் டெவ்வான்விரித்துரைத்தார்.

இந்தூ லுடனாந் நன்னூலொன் றிருபா விருபஃ தெனும்புனித
மெய்தூ மனது குருமணிபான் மேவுந்துதியாச் சிவஞான
முன்னாற் போதத்திருவிழியா முறைசெய் தமைத்தக் குருமணிதா
ளன்னூல் சமர்ப்பித் தாங்கொருவா தமர்த்தார் துறையு ருமறையோர். (௭௪)

சாற்று மிவர்ப்பான் மறைஞான சம்பந் தருமாங் கவர்பாங்கர்ப்
போற்றும் பெரிய ருமாபதியும் புணர்ந்து தீக்கை யுபதேசப்
பேற்றின் வாழ்த்தா ரிந்நால்வர் பெயர்ச்சு தான குரவரென்ப
தேற்று மனைய ஸுமாபதிபாற் திருச்சுந் ததிகள் பற்பலவாம். (௭௫)

குல்லி மிளைய சந்தான குரவர் நால்வர் பெரும்புவியி
ஹலக் மெவையும வந்திறைஞ்சி யுய்த்து வாழ்கென் றிருவருளா
னிலவு கோயில் கொண்டமர்த்துன் னியலிற் திருக்கின் றுரென்று
மலரு மனைய மெய்கண்ட மணிவந் துதிப்ப மாசுவஞ் செய். (௭௬)

பெருமை யுடைமை யான்முனாகம் பேணி யுரைத்தா மேலினியந்
திருவெண் காட்டிற் கண்ணையினிற் திகழ்ச் புரமென் றென்றதுசீர்
வருதண் கடனூ செனும்பெயரால் வயங்கு மனைய திருப்பதியின்
திருதண் டருள் செய் மார்க்கண்ட விமல ருணிவந் தடுத்தாங்கே. (௭௭)

தன்றே காவ சானிலை தணத்தி நீடா யுகந்தருவான்
மன்றா டமலற் பூசித்து மன்றா தெனா டொறும் புரிந்து
நின்ற னவனுக் கிறையளித்த நெறியா யுகமுற் றியதுணர்ந்து
குன்றா விறவின் மறலியவட் குறுகி ருதுகி வளையியான். (௭௮)

ஓவா துளுற்று சிவார்ச்சனையி னெருமித் தமர்பார் க்கண்டவெ திர்
வாவா வென்னும் விளிமாற்றம் வாழ்க வனையான் விளிமாற்ற
மேவாய்ப் புறச்செ யர்ச்சனையின் நெறிநோக் கிலன்மேற் பிதிர்நோக்கத்
தாவாக் கினிசென் றுடல்வெதுப்பத் தன்னைப் பாசம் பிணித்தீர்த்தான். (௭௯)

வேறு.

நார்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சலகோன்
நீர்த்த மேனியிற் சிவாக்கியம் போன்மெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையர்க் கெவரெனும் புரியிடர் நணுகா
கூர்த்த விற்பமே யாமெனக் கூறுநா னுணர்ந்தாம். (அக)

குழக னெண்கட லூரிறை பேரருட் குறியைத்
தழுவி யேத்தினன் றனையனங் கனையனைத் தளரேல்
பழுது தொண்டருக் காற்றினார் கெடுவரென் பான்மை
வழுவில் கூற்றையிற் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த. (அஉ)

என்று வாய்மலர்ச் திறலினம் மறலிவீழ்ந் தினைவா
னன்று தைத்தன னும்பர்கோ னம்பிரான் தன்மே
லொன்று வெஞ்சின் மடங்கலான் மடங்கறன் னுடலங்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்ந் தருமைமார்க் கண்டன். (அங)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு தகலுமென் றடிதாழ்ந்
துய்ய மெய்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முத்துறு சிந்துறழ் கருணையோய் திறம்பா
மெய்ய செய்பொன் மேனிய வானியல் விமல. (அச)

எனத்து தித்தலு மன்பகே ளிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வரனெலா மளிக்ருமா வனமொன்
நினத்து தித்தபன் முனிவர்கு ழிடனதா மனைய
வனத்து தித்தவண் பச்சிம வாவியொன் னுளதால். (அரு)

ஏனை நீருட் புறத்தழுக் கிரித்திடு மெல்லை
தானும் வேண்டுகோ முழுதுறி னக்கணந் தனிலுன்
மேனி நீன்மைபோ மேலெழின் மேலொளி மேவு
மான வாய்மையா லத்த! நீரினீ யாழ. (அக)

ஆங்க ருட்சயம் பழுதவிங் கேசனை யன்பு
தேங்க நேர்தொழு தமர்குதி திறலிவெம் மறலுன்
பாங்க ரெப்பொழு தினுமினி யுருதசீர் படைத்தே
யோங்கி வாழ்சொஞ் சீவியா யுறுதியீ துறுதி. (அஎ)

அனைய தீர்த்தநின் னாமே யகிலமும் போற்றப்
புனையு மென்றுருக் கரந்தவா சுகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செவிபுகுந் துளங்குளிர்த் தீர்ப்ப
வினை த பும்முனி பணிந்தருள் விடைபெற்றி மீண்டான். (அஅ)

சூத கானனத் தெய்தினன் ஸுண்ணென மேல்பாற்
சீத வாவிதோய்ந் தெழுமுன மலின்மெய் தீர்ந்து
பூத மேளரிமிக் கொளியெழப் போந்தமு தேச
பாத வம்புய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான்.

(அக)

எழுந்து நின்றமு துருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புரையிலான் புரைந்துள முருகி
வழிந்து சென்றருட் டீணையடிக்க மலமென் மலரி
வழுந்து மன்பினுற் றிருமுனின் றருந்துதி புகலும்.

(க௦)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரே சுரபர நாத
பீம சாருவ வனபதே பிரணவ ரூப
பூம னும்பிர வணேசரின் பொன்னடி போற்றி.

(கக)

பரசு பாணிய பசுபதே யிரணிய பாகு
வரசு பத்தகா மியபரி பூரண வரத
தரசு சுற்பக விரத்தமா லோகபாந் தவபொற்
புரசு காம்பிர வணேசரின் பொன்னடி போற்றி.

(கஉ)

வனச நேத்திர குசுமமா பூதித மாற்குத்
தனக ராம்புய சக்கர தாயக சடில
கனக சம்மியா கந்தர கந்தர காள
புனித வாம்பிர வணேசரின் பொன்னடி போற்றி.

(கங)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருளமு தேச
வடிகொள் சூலசார் மிருகண்டு வம்மிச பால
முடிகொள் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிகொ ளாம்பிர வணேசரின் பொன்னடி போற்றி.

(கச)

உலக முற்றியின் பளித்தினி தோம்பரு ஞ்ரிமை
நலன்மு னும்பல் வரும்பொரு ணிதைகிவ நாமந்
தலைகொ ளாற்றல்வே நெவர்க்குமின் நெருதனக் கேயாப்ப்
பொலியு மாம்பிர வணேசரின் பொன்னடி போற்றி.

(கரு)

என்றிவ் வாதிபஃ ஸுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டசே யானை நளினத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுலகை
துன்றி மந்திரேச் சுரனெதிர் தோன்றியீ தருளும்.

(கசு)

கேட்டி யாலெமக் கினியமெய் யன்பநீ கினத்தும்
பாட்டி ருந்துதி யாலெமக் கின்பமே பலித்த
வேட்ட தென்கொலோ பருதி யென் தனன் விமலன்
தேட்ட மிக்கவன் பின்னரும் பணிந்திது செப்பும். (௧௭)

பெரிய நாயகி மனுவரின் பிறங்கிரண் டெழுத்தா
மரிய வண்சிவ நாமமா மனுத்துய ரனைத்து
மிரிய நீக்கமெய்ச் சிவத்துவப் பேறரு வியற்கை
தெரிய வாய்க்க மாமதத் துணிபுமுற் சிறியர். (௧௮)

எந்தை நிற்பத மன்றியின் டெப்பொரு ளெனினுஞ்
சுந்தை வேட்டிலேந் திண்ணமே யேழையேழு சிறியோம்
புத்தி யான்மறை யபுத்தியாந் பேதமெம் புத்தி
வந்தி யாதப சாமேற் புந்நினும் வள்ளல். (௧௯)

திருந்து முற்றுணர் வற்றிலாச் சிற்றறி வுடையார்
புரிந்த செயலினை நோக்கெனன் னுமெனப் பொறுமை
பரிந்து செய்தமை மருதருள் புரிசெனப் பாவி
யருந்த வத்திரு முனிபுகன் றிறைஞ்ஞ மமலன். (௨௦)

வேறு.

வருதியா லரிய தோன்றல் வந்திவண் முற்று நீதோய்
சாசுநின் பெயரி னுலெச் சமமும்போற் றியகின் றேருக்க
மருவிமுழ் குறப்பெற்றோர்க்கு வல்வினை யனைத்து நீக்கி
யரியன புத்தி முத்தி யங்கையா மலக மாசு. (௨௧)

என்றினி தருளி மேலு மின்னுநீ வேண்டிற் றென்னை
நன்றுரை செயனெவம் பெம்மா னாமத்துமார்க் கண்டன் கூறல்
துன்றியா ருயிர்க ளெல்லாந் தோய்ந்துய்வா னிண்ணென் முன்னி
நின்றருள் வாமென் றென்று நிலையுதல் வேண்டி மண்ணுல். (௨௨)

அடியே முளத்தெ முத்துன் னடியமுந் தன்பெஞ் ஞானைய
மொடிவிலா துதி யாவிக் குறத்தரு மிடருந் துறு
நெடிதுற வள வேண்டு மிமலநீ யருளு நென்னுப்
படியுறப் பணிந்து பின்னும் பாவின் பானி யம்பும். (௨௩)

மைந்தநிற் கெனவொன் றோதா மாண்பினை பரோப கார
சுந்தையை யாகி வேண்டுந் திறத்தினி துவகை கூர்ந்தா
முந்தற மெவற்றி னுன்னு முக்கிய மிதுவே யின்ன
துய்த்தொளிர் சிவன் முத்த மிலக்கண முணர்ச்சி மிக்கோய். (௨௪)

எவ்வகை யுயிர்க ளேனு மிறையுமோ ிடருந் தம்மர்
லவ்வுயிர்க் குறமை யோம்பி யளிப்பது சீவன் முத்தர்
தெய்விக வியலென் றோதுந் திருந்துநா விதனின் மேலா
முய்வரு ளறன்வே நின்மை புண்மையே வண்மை மைந்த. (க௦௫)

சாற்றுமிப் பரோப கார தருமமே பெரிய தென்னப்
போற்றிது காச மொன்று புகலுதுங் கேட்டி மைந்த
பேற்றினி லுயர்ந்த தேவப் பிரியனோர் விப்பி ரோசன்
தேற்றுமல் வேதி யற்குந் திருமறு மருமத் தோற்கும். (க௦௬)

முன்னிகழ் சம்வா தத்தின் முதுமறை யவனவ் விண்டு
தன்னெதி ருலகில் யாவன் சாற்றுமை மறு நோக்கா
துன்னிய பரோப கார முஞ்ஞவ னவன்பா லீச
னின்னரு னாவகை கூரு மென்றனன் வினவு மாலோன். (க௦௭)

நன்றுந் றுலகில் யாவர் நயந்துதம் பொருட்ட லாம
லொன்றிய முயற்சி யேனோர்க் குஞ்ஞந் ருதுதா னிற்க
வென்றிலென் விடையோ னற்றால் விழைந்ததி னாவ தென்னை
தன்றனக் கலாமு யற்சி தரினவ ரறிவி லாரே. (க௦௮)

தேவர்கண் முனிவ ரோனோர் செய்யருந் தவம னேக
மாவன யாவுந் தத்த மனுபவக் கலதொன் றுண்டோ
நீவிழைந் துரைத்த தொல்லா நிலையதென் றுரைப்ப மாலத்
தாவரு மறையோன் கூறுஞ் சாற்றிய தற்பு தத்தே. (க௦௯)

அகிலநா யகனின் முன்னோ ரஞ்சியோர் டோட வாட்டுந்
தருவிட மயின்ற மாண்புந் தன்பொருட் டென்பை போலும்
மிகவிழைந் துறுநீ ரீர விரைபல் விடருந் றேய்ந்து
மிகவுறு தமுத மத்திட் டுந்தது மற்றே போலும். (க௧௦)

மலையமா தவனெம் பெம்மான் மணப்பெருந் திருவோ லக்கம்
புலனுறத் தெரிசித் தேத்தும் புனிதவாழ் வையும் விடுத்துத்
தலையற னிதுவே யென்னாச் சமநிலை புடலிக் கீந்த
நிலைமுதற் புரிய னேக நிகழ்ச்சியு மற்றே போலும். (க௧௧)

சாற்றுப மன்னி யப்பேர்த் தகவனும் பகவன் சார்ந்து
போற்றிய கண்ணற் கின்பப் பூங்கழன் முடியிற் சூட்டித்
தேற்றுபு சைவ தீக்கை திருத்திமெ யருத்தி வாய்மை
யாற்றினிற் புகுத்த தாதி யனேத் துமாங் கற்றே போலும். (க௧௨)

திருமுறை கண்ட சோழர் திறன்மனு நீதி கண்ட
வரசருட் சிபிவேந் தாதி யருட்பெருஞ் செல்வர் செய்த
பரிவெலா மற்றே போலும் பகர்ந்தது நன்று நன்று
சுரர்முனி வரர்மு. னின்னோர் தூச்செய லுணர்ந்தி லாய்கொல், (௧௧௩)

என்னுளந் தெரிய வேர்திற் றென்றிது துணிந்தேன் பூவின்
மின்னுறை மருமத் தண்ணான் மேதரு பரோப காரந்
தன்னின்மேற் றரும மில்லை சாற்றிய துண்மை யாகு
மன்னது சுவர்த்த முற்று மளிக்குமே லிசைப்ப தென்னும், (௧௧௪)

என்றிக் கனைய விப்பி ரோசனோர்த் தெந்நிர்ம றுத்தா
னன்றருண் மைந்த விங்ங னவிற்பிய பரோப கார
வென்றிமா தரும மேன்மை விளம்புவ தினியெ னென்னு
வன்றரு ளமுத நாத னருட்குறி யதிற்க ரந்தான் (௧௧௫)

திருவழு தேசன் றுன்செய் திருவரு னுன்னி யுன்னி
யுகுதிய லுளத்த னாயல் வுறுவர்கோன் மிருகண் மும்ப
லொருவிவான் சூத கானத் துறைந்தருண் மந்தி ரோசன்
மருமல சடிமுப் போதும் வழத்திலீற் றிருந்தான் மன்னோ, (௧௧௬)

வேறு.

வீற்றிருந் தமர்மிரு கண்டருள்சேய் மேலெழு மன்புள முந்தவெழுந்
தாற்றினி லமுதிறை மேற்றிசையோ ரருட்குறி யத்தளி யுண்ணிறுவிப்
போற்றியர்ச் சனை தினம் புரிதருமுட் புரிவெர்டு மச்சிவ விங்கத்தைச்
சாற்றுப மார்க்கண்ட விங்கமெனச் சாற்றரி ததன்பெருந் தகைமையென, (1)
செங்கையி னெனரித்தரு பொன்புரிவேத் திரப்படை யவளிறை யியம்புதலு
மங்கவை வினவிய சனற்குமர னடிகனு மடிதொழு மடியெனனைச்
சங்கையி னெழிவுற வருளுகெனத் தாழ்ந்திது புருலுவன் பெரியன்னை
பங்கனை யாம்பிர வனைசெனெப் பநர்ந்தனை யெந்தைம னிதுகாறும், (௧௧௭)
மந்திர நாயக னெனும்பெயரு மத்தியின் மத்தியின் வழங்கினையான்
முந்தபி தானத்தின் பரியாயு மோலிது வேறெனி லிடுகுறியோ
சுந்தைசெய் காரணப் பெயரேயோ திகழ்க்ப மேலதை விரித்தெளியேன்
புந்தியி னயிர்ப்பற வருளுகெனப் போற்றினன் றுதைதன் புதல்வனோ (1)
வினவிய வேத்திரப் படைக்கான்முன் விளம்புவன் கேண்மதி சனற்குமா
மனுவிதை யெனும்பெய ரதிசூய் மாண்பொரு ணிறைதரு ரிபநாம
மெனவுண ருதியிது தெளிதருவா னியம்புது மோரிதி காசமென
முன்மவ னருளிய வாக்கேண்மின் முனிவர்க ளெனமொழி தருஞ்சூதன், (1)

வேறு

இத்தகு மாகதை சொற்றவர் கேள்விய ரிச்சையர் சாதக ரெவரேனு
மெத்திய னீணிதி யுத்தம சேய்ப்பல மிக்குய ராயுக முதலாய
நத்திக வாழ்முழு துற்றமர் வார்சிவ நற்குரு வாரருள் பெறுவார்பின்
மித்தைய வாவொழி புய்த்துணர் வாரொரு மெய்ப்பர வீடெளி துறுவா
[சால்: (கஉக)

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் நுகஅள.

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற

சுருக்கம்.

—:0:—

சூர்த்த காலே வென்ற சூனு துலங்கு காதை யோதினாஞ்
சூர்த்த ராமன் மந்தி ராதி திறங்கொன் வாய்மை யோதுவா
மார்த்த பாத வன்பு கூர வமர்ந்து கேண்மி யாவென
நார்த்த பாத நந்தி நாத னாயந்து கூறு மாலயோ.

(க)

வேறு

சனற்கு மார கேண்மியா தனக்கு மாரன் மைந்தனா
மெனக்கொண் மாய னாமுன மிழைத்த தீமை யீனரு
மனக்கொ ளாத பாதக மதித்து மாத வப்பிரு
குனக்கி தாரு மென்றெமை யுலப்பி லாத யோனியில்.

(உ)

சென்று சென்று லைகெனச்செப்பு சாப முற்றுடைந்
தன்று நின்னு வேண்டநீ யையி ரண்டு தோற்றமா
கென்ற வாணை லங்கன மெம்மி னுவ தன்றினி
நன்றி னுள்ளுந் தீமையு நவையி னுள்ளு நன்மையும்.

(ங)

ஆவ செய்கை வகையினென் பதுபி ரத்தி யக்கமே
யாவு நம்மி னோர்ந்தனம் யாது தான வக்குவம்
வீவ தாற்று நன்மையுள் வினாந்த சாப மேற்கொடப்
பாவ நாடு ணச் செலுற் பவத்து ணன்மை வாய்ப்பதால்.

(ச)

நிருத ராதி துட்டர நீதி நீக்கி நீதியிற்

பொருவி லாத சிட்டபைப் புரக்கு நன்மை வாய்க்குமா

பிருகு சாப மீதருள் பிறந்தை கோக்கி யான் தவிர

திருகு கோப முங்கலஞ் செய்யு மென்ப தேற்குதனம்.

(௫)

என்றி வாதி யொவ்வொன்றா யாவு மேர்ந்து னந்துணிந்

தன்ற யோத்தி வாழ்தச சதப்பெ யர்க்கொ ளாற்றல்கால்

வென்றி நாம வேந்தர்கோன் லிழத்த வப்பெ ரும்பய

னென்றி நின்னு வம்மெனா லுற்றெ திரங்க ளைத்திட...

(௬)

ஆத வன்கு லங்கண்முற் றுற்ற ரும்பெ ருந்தவங்

கோதொ ழிந்த கோசல நாட்டி ருங்கொ முந்தவம்

பூத லஞ்செய் மாதவம் பொலிந்தொ ருங்க ளைத்திட...

காதல் கொண்ட லிந்தினா காத லன்னெ முந்தனன்.

(௭)

உரைத்த வேந்தர் கோளரி யுச்சி மேற்கொ ளுட்பலாய்த்

தரைத்த லத்தா தித்தனன் தனய னுக்கொ டாசைதன்

வரைத்த டம்பு யத்தினான் மகிசு மங்கும் வென்றிகாம்

விரித்த வென்ன வன்பெயர் விளக்கு மாற்றல் முற்றுமே.

(௮)

அரசி ருக்கு மங்கக ளனி வெத்து ணைத்திற

லரச ருக்கு மேனைய ரணை ருக்கும் போர்குநீலு

வரமு தற்க ணைல்லையும் மருவொ ணுத சீர்த்தினன்

வாமி ருத்த பேரினா லயங்கு மேலு பைப்படுதன்.

(௯)

தன்னி கர்த்த தங்கர் தன்னின் மாலு தித்தபின்

தன்னின் பிக்க தென்னமுக் கங்கு ளுந்து தித்திடு

மென்னி லன்ன சேயினெண் ணிலாத சீர்த்தி யாதுமொன்

தென்னி லாவ தேகொல்லே நியாவா ஶாணு மரவகொல்.

(௧௦)

அண்ட றியாவுத் தேயமும் மகா றியாவு முற்றும்வாழ்

தொண்டர் யாரு மாசுவர் சுத்த யோகர் சித்தருந்

தண்ட றிர்க்கை யாருமைந் தருமா மித்தி டெங்களிப்

பெண்ட. ரச்செய் நீர்மையா லியாம நாம மெய்தினான்.

(௧௧)

வேறு

தாம நாமமி ராம நாமமுன் ஶா மாவைருந் தப்பிரான்

காம னோவருட் கந்த னோவெனக் கவினொ டே...கலை வள...வே

மாம னுமென ளுணர்வு ருவண மனுட னுமென வளர்ந்துபின்

பூமன் மாமக னுமவ சிட்டனைப் போற்றி யாத வோற்றியே.

(௧௨)

போத நூல்பல கேட்டல் சிந்தனை புந்தி தேறுத னிட்டையே
யாதி யாவையு நிரம்ப வாய்ந்துகா மாநி யாநவை யொருங்குநீத்
தேத மில்பொறை கருணை சத்திய மின்சொ லாநிய யாவுமேய்ந்
தோதொ ணுதசீர்த் சீத வாசமா முறையி னுள்ளுல கெலாமுற. (க௭)

அனுசர் மூவயோ டகன மரந்தரு ளன்னை தாதைசொ லவைமுடித்
தினிது மேவுழி முனிவ னுங்குவந் தினவ லோடழைத் திடப்புகுந்
துனல ருந்திறற் றாட காவத முளுற்றி மேன்மிது லாபுரிப்
பொனைம ணந்துவந் தன்னை தாதையைப் போற்றி வீற்றிருந் தானரோ. (க௮)

வீற்றி ருக்குநான் வேறொர் நாணனி விரும்பு தாதைசொல் கரும்புதேன்
போற்றி தித்துடல் பூரித் தொண்டெவிப் புகுது முன்னெழீஇப் போம்பிரி
வாற்றொ ணுதுரு கிளவல் சானகி யடிதொ டர்ந்திடக் கடிதுசென்
தேற்ற காணந் வாச மேமமக் கென்று முள்ளதென் தேகிணன். (க௯)

கருத்த மாமர பிலங்க வந்தருந் நரீன யேகிய கானன
மிகுத்த நம்மதி தெய்வ மானிட மேனி கொண்டிவண் மேவுமுன்
ஒருகுத்த மாதவ மென்கொ லென்றளி துலங்கு நான்மலர் முகங்கணி
ருகுத்து நீடிலை வணங்கி யொண்பதத் தொழிவு ருமலர் பொழிவன. (க௯)

மானி னம்பல பின்பு சானகி வாஞ்சை தீர்க்கணு மாறெழு
மானி னம்பல வங்கோ பாலனென் றறிந்த போனனி யார்த்தெழுந்
தேனி னம்பல விதைபி தாவெனத் தெரிந்த போலிசை செய்தெழும்
வானி னம்பல மேனி கண்டின மாமெ னத்தொடர் வானெழும். (க௯)

வேழ நங்குலங் காத்த தெய்வத மேய தென்றெறிர் வீழ்வதெழும்
கேழ னம்முரு மேற்கொ ணுதனைக் கிட்டி. னேமெனக் கிளர்ந்தெழும்
பாழி மாவரி நாப சீயவுற் பவரி தோவெனப் பதத்தொழும்
வாழ்கு டாவடி சாம்ப வன்பினர் வணங்கல் போற்பத மலர்ந்தொழும். (க௯)

குணங்க ணீன்குறு முனிமு னேனொரு குலாதி பன்புகுந் தின்னினி
யணங்கு முற்றெழித் தின்ப வீட்டு னைந்தெழுத்துப தேசநன்
மணங்கொளுஞ்செயல் வாய்க்கு மாண்பினை மனங்கொ ளற்கொர்கி மித்தமா
யிணங்கு தாயக சகித் வைந்தெழுத் திதழி மாமலர் காட்டுமே. (க௯)

ஒடிய நீகுறு முனியைத் தாழ்த்திடர் நீக்கு கென்றுட னேவல்போ
ஒடிய பூருக நிறையி யாகவ னீன்க முற்கணி னைஞ்சுமால்
கடிய மௌவல்சே வடிப ணிந்துண காத்தன் மாயணை வாளியாய்க்
கடினய பென்றுல கோது றும்பழி கடத்து கென்றலிற் கலவுமால். (௨௦)

இன்ன கானனத் தேகி ராகவ னினவல் சானகி பின்வ
முன்ன ரேபல் வளங்கள் கண்டுமென் மொழியு வப்புறக் காட்டுபு
மன்னு தண்டக வனம்பு சூந்தவண் வாழு மாதவர் சூழல்வா
யின்ன மந்தவ ராகி பெற்றினி தேகி மாமல யேசன்வாழ். (உக)

உடச முன்வின விப்பு சூந்தவ னெண்ம லர்ப்பதந் தாழ்ந்தெழுந்
தடிந ணும்மடி யடிய னேன்ருழற் கடியின் மாதவ மென்னெனத்
தடம லர்க்கைகு வித்து நின்றதா சரதி யானான நோக்குபு
நெடிய பாணுகு லேச மாசறு நின்வ ரத்துநல் வரத்தென. (உஉ)

முதமன் பற்பல் கூறி யாகிகண் மொழிந்தி ருத்துபு முளரிவாழ்
தகலி தெம்மனோர்க் கேயு இத்தத சரத சக்கா வர்த்திமா
மகனி னக்கிவண் வரவ் இத்ததெம் மாதர் மாதவங் கோதுலா
துகம்வ முத்தகின் றியலு மாறிட ரொழித்த எரிப்பதை யுன்னியோ, (உ௩)

வேறு.

மைந்த நின்னின வடிவு நோக்கலை மல்கு பல்லுண வகையு நோக்கலை
தந்தை தாயர்போற் றுதலை நோக்கலை சார்வ பெளமனீ தமியை பேராலவே
யிந்த மாவனம் வந்த காரணம் யாதி யம்பென வெழுந்தி ராமனு
மந்த னுளரொ லார்க்கு மோரர சருந்த வற்றினோ ரரங் நியரோ. (உ௪)

அகில லோகமு மடிப ணிந்திடி னவர வர்க்குளகுதைகண்முற்றெழுதித்
திகந லங்களுந் பரந லங்களு மிணையின் மோக்கவா யிலும எரித்திடத்
தகுமொர் பேரர சாய நியொரு தமிய னேனையு மாசனென்பதோ
நகையி தாகுமெம் மரச லக்கண நவின்ற துண்மையே ரசமி லாதவன். (உ௫)

என்னு மர்த்தமேல் யான்றொ ளத்தகு மெந்தைநின்னா செந்தநாளினு
மன்னு ர்த்திய சுகலி யாபக வரத மாசிவ ருநான வானா
சென்னிலேழையேனிகைப்பதெங்ஙனமென் றமைந்து தன்னைந்நேகிய
தின்ன தென்றுமுற் றிசைத்துமேலுமோசேழைவிண்ணப்பநிற் றிருச்செலி.
சாத்தி யானுத தாணு வேகிகர் சதுர முற்றுணர் சந்த வேந்த வெண்
தேத்தி நின்னெறி ரோது மையவிங் கெத்து னைத்தவந் தான மாதியி
லீத்தி டற்கும் பவஞ்ச வாஞ்சையா நிறைக டற்கடந் திடுமு பாய மொன்
றார்த்தி தீர்தர வருடி யாலென வடிப ணிந்தன னலரி மைந்தனே. (உ௬)

அதுவி ஞய்மல யாச லத்தெமை யான கத்திய மாமு னீந்தியன்
குகிர்கு லாதிப வுத்த மக்குண கணங்கள் சேர்கரு ஆல கேண்மதி
யதிர்க டற்புவி யாருந் பாயமுன் ஞய காமுறு மாச ருள்ளக
மெதிரி லாமறை சிவாக மத்துணர்ந் தியம்பு மந்தண மினிது கேட்டனே. (உ௭)

முதுவ சிட்டனிற்ருணர்த்துபோதகன்முதுக்குறைந்தெழுசனகன் மாதுலன்
மிதமில் கேள்வியொண் கதிரின் லைமந்தனீ விதைத்ததொன்றுபின் விளை
வொன் றுருமோ, வதிவி ருப்பநின் கேள்வி யின்னமக் கைய துய்யவான்
மெய்ய செய்வன், பதியு னக்கிது பகரும் பாக்கியம் பலித்த தின்மெமக்
கென்று பன்னுமால். (உக)

சாதி யாச்சிர மாதி யொன்றினுந் தவறி லுத்தம ஞான சீலராற்
காதல் கூர்சமு சார சாகரங் கடந்த ருட்கரை யிவர்த்து வாழ்வுறம்
கேத மின்னிக மாக மந்துணர் தீச னேயெவ ரினுந் தியேயனென்
றோது மாபதி யொருவ னேயுள முருகு பூசனைக் குரிய நாயகன். (ங௦)

அகில மூந்தன துடைமை யாகவைத் தாளு மீசனுக் கனைய பூசனைத்
தருப ணிக்கண லாதி யாதினுஞ் சாரு மார்வமொன் றில்லை யாதலா
னெருமு ளத்தொடு மகம்பு தத்தினு நிகம வாகம முறைவ ழாமலப்
பகவ பூசனை யாற்று வானெவன் பவஞ்ச வாரிதி பாற்று வானவன். (ங௧)

அனைய பூசனைக் கின்றி யேயமை யாத முக்கிய மாகு மங்கமொன்
றெனைய தென்றிடி லரிய மந்தண மினிய தோதுதுக் கேளி ராகவ
வினையை வெல்லது பவஞ்ச நீர்த்தட மேலெடுப்பது வேத வொண்சிரந்
தனைய டுத்தமெய்ப் பரசி வத்தின தனிச்சொ ருபரிச் சயார்த்த பூரிதம். ()

பரம வாசக மாயொ ரிர்வது பஞ்ச பாதக நாசஞ் செய்வது
வரம காசிவ ஞான சாதன மந்தி ரேசமாய் வயங்கு நீரது
திரம சாத்தியந் தேவர் மாதவர் தேர்ந்து னோர்க்குமே செப்பு தற்கது
வரமன் மத்திய மறையின் மத்திய வருத்தி ரத்தொளி விரித்த ரத்தினம். ()
ஆய ரத்தினந் தூய மெய்த்திரு வைந்தெ முத்தென வறிய வோதுமான்
மேய வன்னமா மந்தி ரேசநின் மிளர்செ விக்நனை குளிர வய்க்குதும்
வாய விம்மது நீகொண் முன்னோ மற்ற தற்கொரு முக்கி யாங்கமுந்
தோய வேண்டுமன் னதும னுச்சு தூய வெண்டிரு நீறு தாரணம். (ங௨)

பூதி தாரண மின்றி யிம்மனுப் புகலி னிட்பல மென்னு மாமறை
யாத லால்வி ர சாங்கி யின்வினை வாய சித்திதா யகவெண் ணீற்றினை
யோது தூண்முறை பரவப் பூசிமே லொளித ருந்திரி புண்ட ரங்களு
மேதி லாதணி கென்று கூறியாங் கிசைத்த வாலி ர சாங்கி நீற்றினை. (ங௩)

முறைவி னைத்தெடுத் தள்ளி யீதலு முளரி கூம்பிநேர் மலர வாங்குபு
நிறையுத் தூளன புண்ட ரங்கணு னெறிய ணிந்தெ திர் முறைப ணிந்தனன்
கறையி லாமனத் திறையி ராகவன் கலச யோனியக் காகுத் தன்றனைக்
குறைதெ றுஞ்சிவ தீக்கை யாற்றுபு குறித்த மந்திர வமுது குத்தனன். ()

தூய தன்செவி வாயு குத்தவச் சுவைய மந்திரா ரமுத மாந்தினன்
வாய பேரின்ப வாரி யிற்றனை மறந்த மர்த்தொரு வாடுற முந்துட
னைய வாரியன் பாத தாமரை நேர்ப ணிந்தடிக்க கடியெ முந்துநின்
ரேய்வி லாக்கரு ணம்பு தேயென துடலு மாவியு முடலு முன்னதே. (ந.௭)

செய்கை மாறிலாச் சிறிய னாயினேன் செய்கை மாறுநின் 'றிருவ ருட்பெருஞ்
செய்கை கொள்கிலாச் சீரி தென்பது தேற்ற மாகநேர் தெரிய வந்ததென்
னுய்கை பெற்றசீ ராம னேதவவ் வுடச னாதனாங் குடச மாதவ
னுய்கை செய்கிவ நாம மாயிரத் துண்மை யாவையு முணரா நல்கினான். (ந.௮)

ஆச றச்சிவ தத்து வார்த்தங்க ளனைத்து முள்ளகத் தமையத் தேற்றிமே
லீச னேயொரு வன்றி யேயன்மற் றேனை யோர்களைங் கெவருஞ் சீவனோ
மாச றத்தியா தாங்க ளென்றுமா மறைசொல் சூத்திர வாக்கி யந்தனைத்
தேசு றத்தனி யோது மாசிவ னேத னூலையுந் தெரிய நல்கினான். (ந.௯)

இன்ன வாறகத் தியமு னீந்தி மனிராம னுக்குந் தறிந்த மேன்மையாற்
றுன்னு றம்பசுத் துவத்தை மாற்றிமேற் றுலங்கு தாரக சகித வைந்தெழுத்
தென்னு மந்திர செபத்தி னாற்சிவத் துவவி னாக்கமே லேற வேற்றியப்
பன்னு மந்திரஞ் செபித்தி டிமமுறை பாகி வார்ச்சனை விதியு னார்த்திமேல்.

வேறு.

பொறுதி யாகநாம் புகன்று னக்குமுன்
பெறுதி யென்றமெய்ப் பேறு கொள்கவென்
றியுதி நீக்குமைந் திருஞ்சா தாக்கியத்
துறுதி லிங்கமொன் றெருளிர நல்கினான். (௧௦)

இரவி மைந்தகே ரிவ்வி லிங்கநீ
யுரிய வாயுள்கா ரெருவு ருமலே
பரவி நாடொலும் பயில ருச்சனை
வரசி வாகம மரபி னாற்றுகி. (௧௧)

மேவு மிவ்வெலாம் வேந்த நித்தகக்
காவ லாம்புறக் காவ லாகவிந்
வே கொள்கென வேதி கார்முக
மாவ நாழியாங் கவண்கை நல்கினான். (௧௨)

சுருவ சத்திமா னாய சங்கா
கெருவ னேரிக ராய வுத்தமன்
றருச ராசனந் தாவி னாந்தகம்
பொருவி லாவநேர் புகலற் பாலதோ. (௧௩)

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்றசுருக்கம்.

கசுக்

மூன்று நல்கிய முனிவர் சேகர
ஞன்ற கேள்விய ஞாய ராமனைச்
சான்ற பஞ்சவ டித்த லத்தைநீ
யேன்று காண்கென வினிது கூறினான்.

(சுடு)

முனிவ ருத்தமன் மொழிந்த செஞ்சொலு
மனைய னங்கிரி யம்பு சாதமுந்
தனது சென்னியிற் றழைப்ப ராகவ
னினிதி றைஞ்சின னேத்தி நின்றனன்.

(சுக)

பிரிவை நோக்கிடும் பெரிது மேங்கிடும்
வரதன் வரசக மறுக்கொ ணுமையும்
பெரிது நோக்கிடும் பேதுற் றஞ்சுமத்
தரணி பன்றிறஞ் சாற்றொ ணுதரோ.

(சுஎ)

ஆரிய நூல்களாய்ந் தகந்தெ ளிந்துமெய்க்
சூரவ ரானிறை ருணத்தி ராமனே
பெருமி டர்ப்படிற் பெரிய வர்ப்பிரி
வருமை யிற்றென வளக்க லாவதோ.

(சுஅ)

இருத லைப்படு மிதய ராமனாந்
கொருத லைத்துணிக் துழுவ லன்புளம்
பொருத லைப்பெரும் புணரி வாய்னை
மருத லைப்புரீஇ வணங்கி யேகினான்.

(சுக)

எகி ராகவ னிளவல் சீதையோ
டாகம் வேற்றுமை யறியொ ணுதுநீண்
மாக நீடுகான் வழிக டந்துபோ
யோகை மிக்கபஞ் சவடி யுற்றனன்.

(சுஓ)

வேறு

வரம டுத்தகோ தாவரி மாநதிக்
கரைய டுத்தவப் பஞ்சவ டிக்கனே
புரைய டித்த புனிதனி ராகவன்
விரலி யொத்துழி வீற்றிருந் தானரோ.

(சுக)

அங்க ணுடொறு மைந்தெழுத் தின்செபந்
திங்கள் வேணி யிலிங்க சிவார்ச்சனை
தூங்க கீதை பராயணந் தோமற
நங்கை சானகி நாத னவிற்பு.

(சுஉ)

நாளு நீளுமெய் யன்பு நனியொடே
யாளு மீச னருட்கடற் புக்குலாய்த்
தாளின் ஞானுனங் தத்தனித் தணுகதை
மீளி யுண்டு விளக்கமிக் கானரோ,

(௫௩)

இன்ன வாறுசின் னுள்க ளிரிந்து
மன்னி ராமனை வாஞ்சித் திராவணன்
பின்னை நேர்ந்து பிதற்றின ளன்னதாற்
றன்ன நாகி தனஞ்சிதை வுற்றனள்.

(௫௪)

அதனி னுற்கா தூடண ரார்த்தெழ
வதைபு ரிந்தக் கிருதர் வருதினி
சுதைய வென்றமை தேர்த்தங் கிராவணன்
கதமி ருந்துமா ரீசன்ச காயத்தால்.

(௫௫)

எரி நெருப்பை மடியிலிட டாலென
வரிய சுற்பிற் கரசி யனுவுந்தற்
பிரியோ ணை பிரியை சனகியைக்
கரவி லுற்றுக் கவர்க்கனன் காதுகன்.

(௫௬)

அவனி மாதவ மாய பிராட்டியைத்
கவர்பு சென்றபின் காகுத்தன் றம்பியோ
டவச னாய்ச்சரித் தங்கநர் காட்டிடர்
சவரி யஞ்சனை தன்றனை யன்றனாள்.

(௫௭)

சுக்கி ரீபனைத் துன்னி யவன்பகைத்
தக்க வாலியைத் தான்செருத் தாங்கவன்
ஒக்க லோடுறு வாழ்வங் குதவவம்
மிக்க பேருத விக்குள் னுவந்தரோ.

(௫௮)

சாக வன்செய் நலன்மற வாமலன்
போகை யுந்த வுடன்வட மேருமுன்
னாக நீளச லத்தமர் வானா
வாகி னிக்குல முற்றும் வருகென.

(௫௯)

வரவி ளித்துத் யாத்த மனவரை
விரவு சீட்டிசை மேற்றிசை யாகநம்
பாமன் வெள்ளிப் பருப்பதங் கூற்றினார்
வரையி னுத்தர யாமிய வம்பலா.

(௬௦)

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்றசருக்கம்.

சுளக்

இடையி டங்கனெங் கெங்குந் துருவிநங்
குடிபு ரந்தவிக் கொற்றவன் தேவியிப்
புடவி வாய்த்தபொன் பூங்கொம் பிருப்பிட
முடவநீந்தொல்லே நீன்கென வுய்த்தனன்.

(சுச)

சென்ற வீரருட் டென்றிசை மாருதி
யன்றி லங்கை யனாக்கணத் தேகினோன்
பொன்றி மேனி யொடுங்கின் னுள்ளாயி
சென்ற ராம னிதயத் திருப்பவும்.

(சுஉ)

சோக முற்ற சென் றேருகை யிராகவ
மேக மின்ப மழைவீரை வீற்றரு
மோகை யாகென் னுணர்த்தலி றேனங்கும
சோக வின்னிணைச் சூழலி லீழவில்.

(சுங)

வீற்றி ருந்து மிளிருந் சனகியைப்
பொற்றி நேர்கண் டணுகிப் புகுந்தான்
சூற்றி ராகவன் னுதெனத் தென்னெனத்
சேற்றி நல்கினன் நீதிரி மோதுரம்.

(சுச)

வாங்கிச் சென்னிகண் மார்பின் மணந்துகைத்
தாங்கி நோக்குபு தாச ரதிதனை
யாங்க ணைந்தென வன்பிற் பெருகியே
தெங்கு மின்பக் கடலிற் றிலைத்தனன்.

(சுரு)

வருதி யையவென் மாதவ வாழ்வின்
தருமை மேனி யணுவும் விகற்பியா
தூரிய தம்பி யுடனுறை வோடுற்றே
வருவ தேகொ ளணித்தமர் வாழ்க்கை யோய்.

(சுசு)

என்ற கேள்விக் கிறைமுறை யேயிசைத்
சுன்றி ராமற் களித்தரு டாமணி
யொன்று னைக்கொண் டிடன்விடை கொண்டு தாழ்ந்
தென்று சேயமைச் செய்தினன் மீண்டோ.

(சுவு)

கண்டு வந்தனன் காகுத்த தாயினை
யொண்ட ளிர்க்கை யுசவுரு டாமணி
யெண்ட ரும்மிட் தென்னெதி ரிட்டவன்
கொண்ட நோன்புமுன் யாவையுங் கூறினான்.

(சுஊ)

கூள் உ.

சூதுவனபுராணம்.

வினவி யாகவன் மீக்கெழு மூக்கமோ
டனகி யாய சனகி யமர்நிலை
துணையி னேகித் துறுமிடர் மாற்றியாக்
கினிது மீட்டத் தெழுந்தனை முன்னெழும.

(கக)

தம்பி பாணு தனைய னனுமனே
பம்பு வான விர பதாதிபேர
கம்பர் பேரற்றுற வெல்லலையி னென்பிரு
னம்பி யாமன் றெனது நாயலையே.

(ங)

வேறு.

ஆங்கரு மறைகள் பேரற்று மடவியி னகில மீன்ற
தேங்குயாழ் பழித்த வினசொற் றிருந்திழை பாகத் தெட்டொன்
பூங்கழ லிறைஞ்சும் வாஞ்சை புழுத்தவா னைய தாதி
பாங்குரு தவணி ருத்திப் பாணுசே யனுமன் றம்பி.

(எக)

புடைவாக் குணக்கி னீள்கோ புப்பெரு வாயின் முன்னர்ப்
படியுற நமந்து வேண்டிப் பாவிப்போய் வேக தீர்த்த
முடியுற வணக்கி முழுகி முலையின் றெண்ணி னைய கண்டித்
தொடைபுனைத் தெழுத்தோ னாந்துந் துகளற் செய்திக் காதி.

(எங)

நித்திய நியமம் யாவு நிகழ்த்துபு சிராத்த மாதி
சுத்தகேத் தியபிண் டாதி துரிசறப் புரிபுட் சென்றாங்
கத்தனை யமல வேதா யணியனை யகில மூல
வித்தனை வினா கான விதாடணி யுடணி லெழ்நி.

(எக)

அகநெகிழ்ந் துருக நின்றாங் கருந்தாதி பலமுன் கூறி
யிகலருமன் பின்மேலு மிறைஞ்சியாங் கரிது நீங்கித்
தருமுழி யமர்ந்து வாயு தனையன்முன் ஞாங்கு சக்கிண்
றொகையினை யாழி மீதோர் தாக்குரம் பிலங்கைக் கேக.

(எச)

ஆற்று க வெனப்ப ணித்தா னுணை தஞ் சென்னி மேற்கொண்
டேற்றெழு கவிக னெல்லா மிரவிதோ யிரவி வான
மேற்றழை விருக்க மாதி வேரொடும் பிடுங்கிப் பேரகட்
தேற்றவார் கலியிற் சேதோர் தினத்தினு சனையேழ் செய்தார்.

(எங)

வரம்பறு வவிமு கத்த வவிமு க பலச மூகம்
வரம்பறு பாரை வானீண் மரம்பல சுரும்ப னேகம்
வரம்பறு மாழி மீதோ வாதுவீழ்த் தியனே கத்தாங்
வரம்பறு தடையாற் பெருங்கி வருபி ராயமோ வென்ன.

(எக)

இராமன் பந்திரோபதேசம் பெற்றசருக்கம்.

கௌந்.

வகித் தியாண்டுஞ் சென்றெம் பிரானிகே தனத்தி னீன்கோ
பதுவா பத்துஞ் சென்று புகுதவப் பொழுதி யாரு
சகர முழக்க மேலோ யார்கலி யென்ன வாய்விட்
யகரன் சினக பத்து ள்சமுன் ஸீர்ப்பப் புகார்.

(௭௭)

சகவ யண்டம் விண்டாற் பேரன்மெனக் கதறு மோதை
சுக்கணந் துரத்திச் சென்றாங் கார்கலி கோயில் வாயிற்
முக்குளார் கலிபே ரோதை சூரலங் கரத்தன் காண
சுக்கன னுரப்பி னுன்மன் னாலேநீ வாலே யென்பான்.

(௭௮)

சுத்திரா யகனுங் கார நாதமச் சேது வேராய்ச்
நதிய தகர்த்த தாழி சென்றடங் கிற்று முன்போ
நுதில்லா னாக ணங்க ளச்சமிக் குலைந்த நோக்கி
நந்திரா கவன்பின் மேல்பா னுன்கியோ சனைசென் றுங்கு.

(௭௯)

நன்னரு மன்னு கென்றோர் பேரணை யமைப்பித் தான்மற்
ன்னதும் பெருங்கான் மீன்க ளிலேகளா னிலேகு லைந்த
சுன்னினிப் புரிது மென்றோ வேக்கமிக் குளங்க ளங்கி
ன்னதென் றென்றுந் தோன்றா திருந்தன னிராம னந்த.

(௮௦)

மும்புதி தடத்தின் பாங்கோ சகரமீன் பூச லென்ன
மும்பரின் விளங்கும் யாண்டு மிடரற் வியல்வான் மீன்க
டம்பெரு வாலிற் சேது தனையடித் துடைத்த நீராட்
மும்பியல் விராமன் முன்பின் னவிற்புமக் குரம்பி ரண்டும்.

(௮௧)

தைவுறப் பெற்றும் வாய்மை சீலமுற் குணங்க ளாதி
தமிகு புனித ராம னியற்றிய நீரா லன்ன
தைகுரம் பமைந்த வாழித் தடம்புன விடமி ரண்டு
புதிதிகழ் கோடி தீர்த்த மெனும்பெயர் துலங்க மன்னும்.

(௮௨)

மன்னலில் கோடி தீர்த்த முதுமறை வனபு ராணந்
ன்னலன் விரித்துக் கூறத் தயங்கும்பின் னவிறீர்த் தத்தை
ன்னல மணமேற் கோடி தீர்த்தமென் றுலகம் வாழ்த்தி
ன்னலங் கொழிய மூழ்கி யின்னல மெல்லா மெய்தும்.

(௮௩)

* அர - குறிக்கீழாகாரங் குருகிற்று.

† நீரால், விளங்குமென்றியையும்.

கீழ்ச்

சூத்வன்புராணம்.

அத்திரு மணமேற் கோடி யவிர்தட நகரே ழொன்பான்
மெய்த்திரு மணிக டம்முண் மிளிர்குலச் சிறைமா ணிக்க
முத்திசெய் தன்பாற் றேன்று முழுத்தவப் பெருஞ்சீர்த் தென்ற
லுய்த்துண ரறிவி லேழை யுரையினு ளடங்கற் பாற்றே. (அக)

மங்கைபர்க் காகி யாரு மகிழ்நெடு மாற னுரு
மெங்கஞ்சண் பையர்கோ ளுமே லிசைத்தமா ணிக்கந் தன்னே
டங்கத னவதா ரச்சீ ரருமையி னுரிமை நோக்கித்
தங்கிவீற் றிருந்தார் பன்னு ளென்றிடிற் சான்று வேறென். (அரு)

தன்னிகர் சிவலோ கத்திச் சகத்தையேற் றேணியாகி
மன்னுமிம் மணமேற் கோடி வளநகர் பாண்டி நன்னுட்
முன்னள வேணி யாகி யிலங்குமீ தமைக ளொன்றுந்
தன்னுளந் தோன்றா தங்கட் டங்கிய ராமன் கேட்ப. (அக)

ஓரச ரீரி ராம லோரச மாண தீத
மாரச சூத கான மாரசந் கார னான
காரச *மந்தி ரேசன் காரச மகல சின்று
†காரச மூல மேநந் தாரச மெனத்து ணிந்து. (அரு)

நீதின நீதி நந்தா நெறிபுரி செபதி யான
மாதிரி நீதி யோனா யமர்த்தன னுத லாலச்
சூதகா னனம்பு சூத்தச் சுயம்பமு தேச தேச
மீதெழ வருச்சித் தாலுன் விழைவுமுற் றருளு மென்னு. (அரு)

வானசின் றெழுத்த தந்த வாக்குருந் தீவ்வி யாமு
தானதொண் செவிவா யுண்டாங் களப்பருங் களிப்புண் முழுகி
வானர சூழாமி லக்கு மணனருக் கனிலன் சேய்கள்
பாணிழ லென்னச் சூழப் படருமா வனச ரீபம். (அரு)

அதரினோ ரிடபங் கான்யாற் றக்கரை யானைக் காமுற்
றதனையவ் வாறு கீறி யடுப்பவா னுங்கு சின்று
மெதிர்கரை யேறித் தோழந் தேற்றெடும் புகுதக் கண்டவ்
வெதிரிலான் சீதை மீட்கிக் கீதுநன் னிரித்த மென்றான். (க0)

* மந்திரேசன்-எழுவாய். அது அடுத்த செய்யுளில் அமர்த்தனனென்
னு முற்றுவினை கொண்டு முடிந்தது.

† தாரசமூலம்-பிரணவசகிதசிவபஞ்சாக்கரம்.

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்றசருக்கம்.

களு

பூங்கொம்பொர் கவிதன் பாங்கர்ப் பொன்னிறம் பழுத்த வின்றே
மாங்கனி கொடுசென் றுற்ற மந்தியை வாவி வீட்டி
யாங்கது கைக்கொண் டேகி யமர்பனை யமரக் கண்டா
னீங்கிது போனி மித்த மெமக்குவே நென்கொ லென்றான். (கக)

செறியுல கடலிக் கெல்லாஞ் சேகர மென்னு மேன்மை
யறிதரத் தெருட்டி சேக ராடலிக் கணிய னாகப்
பெறுபுமாங் குயிலெ லாமெம் பிரானரு னாவந்தி ராம
வறுதியிங் குறுதி யென்றங் கழைத்தென வொலிப்பச் சென்றான். (கஉ)

பூவைபைங் கின்னை சாம்பு புராசன புனித நேமா
தேவசங் கரசம் போசச் சிதாந்த வழுத நாத
சேவக விமல சோம சேகர மந்தி ரேச
மாவன நிவாச தேச மாதவ பூத நாத. (கங)

கண்ணமர் நெற்றி யானே கந்தர கந்த ரேச
தண்ணம ரிதழி வேணித் தற்பர சைல ராசன்
பெண்ணர சகில மீன்ற பெரியநா யகிச மேத
வண்ணாறுங் குத கான வரதவென் றிசைப்பக் கேட்டான். (கச)

இன்னன பலவ ளங்க னெண்ணில கண்டு கேட்டுப்
பன்னருங் களிப்பு மேன்மேற் பங்கிய போன் புந்த
முன்னரு ளீர்ப்பச் சென்றம் முளரியின் வருண தீர்த்தந்
தன்னினுன் மாபி னுடிச் * சுபலவெண் ணீறு சாத்தி. (கரு)

கண்டுகை பஸ்புண் டைந்தக் கரமுறை செபித்து நீல
கண்டனீ ணிகேத னத்தங் கைத்தளப் பிலகொண் டேகிக்
கண்டருட் டூல விங்கங் கைதொழு திறைஞ்சி யின்சொற்
கண்டமர் வலவை ரேச கணேசனை யினாய சேயை. (கக)

பணிந்துந் தீசற் போற்றிப் பராயனு மதிபெற் றேகித்
தணிந்துசே கரச கங்கா தாவமு தேச நாம
மணிந்துல கருளா நிற்கு மருந்துணை திருந்து வேதந்
துணிந்துரைப் பரிய சோதி சுயம்பிலிங் கேசற் கண்டான். (கௌ)

* முன்னிரு நெடிதுங் குறுகினவாக் கொண்டு சாபரல வெனக்கோ
டலு மொன்று.

தங்கள்

சூதுவன்புராணம்.

காண்டலுங் கரண மெல்லாக் கைகெழிந் திரிய வன்பு
பூண்டவன் நனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத
மாண்டமெய்து ஞான நந்த மயபர வசனாய் நீண்ட
சேண்டரு வடியற் றுங்குத் திருமுன நமந்த மார்தான்.

(க௮)

எழுந்தொரு வாறு முன்னின் நியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்
பொழிந்துட னனைப்ப விம்பிப் புரிவதொன் றோர்தல் கூடா
தழுத்துமா னந்த வெள்ளத் தரிதெழும் வழுக்கி லீழந்
தொழுந்தகை யிராம னாங்கச் சயம்புநே ருற்ற துயமை.

(க௯)

இன்னவா தென்ன யாரே யிசைக்குநர் னெடும்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பானுகு லேச னெம்மான்.
தன்னரு ளதஞ் லாற்று சபரியைத் தொண்டினார்வந்
துன்னவேண் டென வெல்லாந் தோமற வினிதி னீட்டி.

(க௦)

உழுவன் போங்க மேன்மே லுயர்சிவா கமநா லாற்றின்
வழுவறச் சுத்தி யாதி வயக்கிவெற் பளித்த தாயோ
டழலவிர் மேனி யெந்தை யமுதலிங் கேசன் லாய
கழலடி பூசித் துள்ளங் கரைந்தடிந் கடிந் மந்து.

(க௧)

திருமுனின் நினிய வாய்மை திகழ்துதி புன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா மூவ ரும்பனே யெம்பி ரானே
யருவனே யருவனே து யருவுரு வனைய தீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(க௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடையனேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பர்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரொவர்க்கும் வானோர்
திலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(க௩)

ஆரண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரண பலஞ்ச போற்றி
பாரண கான போற்றி பாரண சூல போற்றி
தோண வமல கான சேகரச் செல்வ போற்றி.

(க௪)

திருவுருப் படிசு மோர்வத் திரமது செம்பொ னென்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றுநின்
னுருவமே துணிதல் கூடா துறிலுன சொரூபம் யாரோ
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(க௫)

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்றசருக்கம்.

கௌ

அவனவ ளதுவொன் றன்மென் றருமறை யிசைப்ப துன்னை
யவனவ ளிரண்டு மொன்றி யவிருமோ ருருவாய் நிற்றி
யவனெனப் போற்று கோமற் றவனெனப் போற்று கோமன்
சிவசிவ யாதென் றோர்துஞ் சேகா வனத்தாய் போற்றி. (கௌ)

அரிபிர மேத்தி ராதி யகிலசீ வருமோ ரொன்றே
யுருவமுற் றுதித்துன் பாலே யொடுங்குவ ருவர்க்க தீதப்
பொருளென லிருமை யாநின் பொன்னுரு விடத்துங் கண்டிந்
தெருளிலா மூடர்க் கென்றோ தேற்றமா வனத்தாய் போற்றி. (கௌ)

அருநர காழு மூழா லளவில்லா முகனென் றந்தோ
வுருவுகண் கிரைநிர் மூடர்க் குரைப்பதெ னூடல் கூட
லொருவடி வினிலெங் கெய்து முணர்த்தினீ யன்றி யாவர்
தெருருவர் சூத காணச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (கௌ)

சீவர்க ளெவரு மின்பத் தினேத்திட விதஞ்செய் தேவ
பாவியேற் கின்று போந்த படரொலாம் படா வீட்டி.
யாவிகாத் தருடி யைய வரணநின் சரண மேமா
தேவனே சூத காணச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (கௌ)

வேறு.

என்று போற்றினின் றடிக்கடி யிறைஞ்சின னிராம
னன்று மாதவ னனியுவந் தமுதவிங் கத்தி
னின்னு மிந்தமர் வேணிய னீலமா மிடற்ற
னென்று நாற்காண் சாம்பனேற் றிவந்தரு ளொருவன். (கௌ)

உளத்தின் மிக்கெழு முவகைநே ருணர்த்துமொண் முழுவல்
வளத்தி னன்கிர மாலிகா பரணன்பால் வண்ணன்
கிளந்து மித்தரு முருவனாய்க் கிடைத்தனன் றனையுட்
டளத்தி ருத்திரா மனையரு ணைக்குபு சாற்றும். (கௌ)

வருதி ராகவ கேண்மியா மலயமா தவன்முன்
கருதி நிற்குணர்ந் தியவரு ணெறியதே கவந்தி
தருதி றற்பவ சாகா தாண்லாஞ் சையர்க்குச்
சுருதி சொல்லுபா யம்பிது சுத்தநிர்ந் தோடம். (கௌ)

இதயத் தூன்றுக வின்னதே யென்றுமீ திருக்கத்
ததையற் கூந்தலஞ் சானகி பிரிவினிச் சமய
முதயச் சூனை முகின்மறைத் தாலென வுன்பாற்
றுதையப் பேரிடர் தொலைப்பதற் குபாயமுஞ் சோறும். (கௌ)

எண்ணைக் கோசனை யெட்டினிற் றென்றிசை யிலங்குஞ்
சேண்டக் கார்தொழு தேவிபட் டணத்திரு நகா
மாண்டைக் கேகிநீ யலகில்சத் திகளுட னமருந்
தேண்டற் பாலளாம் விந்தையைச் சிந்தையெய் தன்பால். (ககச)

ஆழி மீதனை யனை திறன் குறித்தனோ யருச்சித்
தூழின் வேண்டி யேவனை யுருற்றுதற் குரிய
பாழி யாற்றற் தின்னருள் புரிவளப் படியே
வாழி ராமனீ யவ்வுழிக் குரம்பினை வயக்கி. (ககரு)

ஆய போனை வழிச்செலீஇ யிலங்கையை யடைந்து
சீய ராவண வதம்புரீஇச் சீதையை மீட்டு
மேய விந்திர வரத்தினுற் போர்வயின் விளிந்த
பாய வானச கணமுயிற் தெழும்வகை பயிற்றி. (ககசு)

உரிய சீதையோ டிளவல்செங் கதிர்மக னூரைத்
பிரியன் வானரப் பெருந்தொகை பீடணன் முன்னோர்
விரிபு குழ்வா விரைகமழ் புட்பக விமானத்
சுரிதி வர்த்துசென் றயோத்தியிற் பரதனோ டமர்ந்தே. (ககக)

நீதி வேத்தியல் புரிந்துவீற் றிருந்துயிர் றிரைகாத்
தேதி லாமகஞ் சிவப்பிர திட்டைக ளியற்றிக்
கோதி விச்சிவார்ச் சனை தினம் வழுவுறக் குயிற்றிப்
பேதி யாதவிப் பல்வகைப் பெருந்தவப் பேற்றால். (ககங)

ஈற்றி னம்பதத் திரண்டறு நித்திய விற்பப்
பேற்றின் வாழ்கென வாய்மலர்ந் தருளியெய் பிராண்முன்
ரோற்றி யாங்கருட் குறியிடைக் கார்தனன் ரொழுது
போற்றி ராகவ னளப்பருங் களிப்பெரும் புணரி. (ககக)

தோய்ந்து மந்திர லிங்கபச் சிமத்தொரு தூய்மை
வாய்ந்த லிங்கமார்க் கண்டலிங் கத்தணி வடபா
லாய்ந்து தாபனம் புரிந்தருச் சிந்துமீண் டனைபா
லேய்ந்த வாரமு-தேசனைப் பினும்பணிந் தேத்தி. (ககஉ)

பொருமி யன்பின்மிக் கிருகணீர் பொழிந்துள முருகிப்
பிரிவி னைந்தொரு வகைபுற விடையருள் பெற்றாங்
கரிது போர்த்துகோ யிலின்புறத் தொருகிறை யடுத்தவ்
வரன தேவிபட் டணம்புக மதித்தவ ணிருந்தான். (ககக)

வேறு,

நதிவ்வா ருச விதற்குமு னினவ விரவிசே யனுமன்சாம் புவனே
யாதிய பாங்காங் கருட்குறி நிறுவி யருச்சனை புரிந்துவத் தடுத்தா
ரோதவத் திலக்கு மணனருச் சித்த வேராருட் குறியமு தேச
சேதனசயம்புலிங்கத் தின்றென் மேற்றிசையினற்குரோசத்திற்கழம், ()

நவிலுமக் குறிவாழ் நகரத்தம் பிக்கு நல்லவன் கோட்டையென் னுமத் தோர்
தவிர்தரு மதன்கிட் டிசையின்முகக் குரோசத் தமுதலிங் கேசதென் றிசை
திலங்குரோ சத்தி னெல்லையிற் றிகழுந் திருத்தகு சுக்கிரீ வன்செ
யுலமைநீரிலிங்கமுல்விட முத்துப்பேட்டையென் னுரைப்பநின் றெளிரும்,

திருந்துபூ சனைசெய் சுக்கிரீ வன்முன் றிருமுனின் றருந்துதி செயங்காற்
பெருந்தகை யிலிங்கத் தொள்ளொளிப் பொலிவும் பேரழ கமைதியு நேர்கண்
டருந்துணை யெந்தா யருட்டிரு மேனி யழகனே யென்றகா ரணப்பேர்
பொருத்தியே றொளிகள் நிகரிலா தோங்கிப் பொலிதனோர்காணலாமின் னும்.

அத்திரு மேனி யழகனுக் கிசைந்த வழகியெம் மன்னையு மனைய
துத்திய நாமத் தான்வடி வழகி யென் னுல கிறைஞ்சிடத் துலங்கு
மத்திரு மேனி யழகனு மனையு மேத்துநர்க் கருணலங் கருமங்
வுத்தம தலத்தின் சிறப்புமோ ரளப்பின் னுரைத்தவப் பெரும்பதிக்கீழ்பால்,

வருமொரு குரோசத் தெல்லையிற் சாம்பு வன்றெழுங் குறியிலங் கிடுமல்
விருநகர் நாமஞ் சாம்புல னோடை யெனப்பொலிந் திலங்குமிங் வகையே
யொருவிலோ ரொருவ ரும்புரி யிலிங்க முலப்பில பல்பல நகரின்
மருவிரின் றிலங்கு மேலினி ராமன் மதித்தவா புரிசெயல் வகுப்பாம், ()

இளவலோ டனுமன் சுக்கிரீ வன்மற் றேவரு மேவரத் தேவி
வளநகர்க் கேகி மந்திர நாதன் வழங்குந் வழிசூரம் பியற்றிக்
கிளர்தரு நிலங்கை புக்கிரா வணன்முற் கெழுமுபன் னிருதையப் பொருதக்
களனுற வீட்டி ராவணப் பிரம கத்திரா மேச்சுர மாகும், (௧௨௭)

மாதலத் திராம லிங்கதா பனத்தான் மாற்றுபு வீரகத் தியினை
வேதகா னனத்தைங் கரத்தொரு கோட்டு விமலபூ சனையினல் விலக்கிக்
காதமர் குடக்கா தவனிழ லானைக் காவிறை பூசையாற் கடிந்து
கோதற வயோத்தி புக்கமு தேசன் குளிர்திரு வருணனி குலாவ, (௧௨௮)

மலயமா தவன்றன் பதமலர் சிவமேன் மலவீற் றிருந்தரு ணெறியே
யுலகெலாம் புரந்து சிவார்ச்சனை யாது யுத்தம நெறிவழு வாது
நிலவிய ஷியற்றி வாழ்ந்தன னவற்கு நிமிலமந் திரவுப தேச
வலனளித் தமையாற் சூதவ னைசன் மந்திரே சப்பெயர் வாய்த்தான், (௧௨௯)

அன்னமா வனமல் விராமன்சா னகியை யடுத்துநீட்ட பதற்குள் வுபாய
மென்னென வுசர்வி யெம்பிரா னருளா லெண்ணியாங்கெய்துதற் கிடனாய்
மன்னிய வதனாற் றிருவுசாத் தான வண்டெயர் பெற்றதான் மலரோன்
மன்னருந் தனய வென்றுவேத் திரக்கைச் சற்குரு நாதனோ தினனாள்.()

வேறு.

என்றரு ணந்தி வாய்மை யிருஞ்சனற் குமான் கேட்டாங்
கொன்றிய வுனத்த னாகி யுத்தம ருபவ யேறே
நின்றனி முகாம்பு சாத நிறைசொற்றே னுகர்ந்து மேலு
நன்றதி லார்வங் கூர்வ நாகுமென் னெஞ்ச மன்றோ, (கஉ.க)

இன்னுமிச் சூத கானத் திறைவனை யிறைஞ்சி யாவர்
துன்னுதம் மிட்ட சித்தி தோய்தன ரெந்தை யாற்றும்
பன்னருள் விளக்கம் யாவை பகர்ந்தருள் பெரும வென்றான்
மன்னரு ணந்தி நாதன் வாய்பலர் தருளு மாதோ, (கஉ.உ)

அருந்தவ முனிவ கேண்முன் னானந்த தாண்ட வத்திற்
புரிந்தெழு மனத்தன் காதி புதல்வன்பொன் மன்றி னின்ற
பெருந்திரு நடஞ்செ யீசன் பிரசமென் மலர்த் தான் பேணித்
திருந்தருந் தவம்பல் காலஞ் செய்துவேட் டமர்ந்தா னன்றே, (கஉ.ங)

அன்னவன் தவக்கி ரங்கி யருட்டில்ல யம்ப லத்திற்
பொன்னடம் புரியெம் மாண்முன் போந்தருள் கூர்ந்து காதி
தன்னரும் புதல்வ நீசெய் தவம்பெரி துவந்தும் வேட்ட
தென்னுரை யென்னத் தாழ்ந்திட் டிருகைகூட புறந்ந் றோதும், ()

யாவரு முணர்த நேற்றா விறைவனை யேழை நாயேன்
ருவரு நின்னா னந்த தாண்டவ தெரிச னத்தின்
மேவிய மனந்து ரப்ப விழைந்துரை யடைந்து னோன்மா
தேவரின் றிருவு னத்தின் செயலென விறைஞ்சி ந்ந்நான், (கஉ.ரு)

வருதிகோ கினை யிந்த வம்பெறு சிதம்ப ரத்திற்
பெரிதுள முலந்து முன்னாட் பேணிரு முனிவர்க் கல்லாற்
புரிதரு நடமின் ருற்றென் புணரியக் தடத்து நல்லோர்
கருதுமோர் நறிய சூத கானன மிலகு மாங்கே, (கஉ.சு)

நீவிழை நடனங் காட்டி நினக்கருள் புரிது மென்றே
யேவிய நமந்து போற்றி யெம்பிரான் விடைபெற் றேகி
மாவனம் புருத்து கோசி கன்மனங் கரைந்து வாழ்த்தி
யோவறு தடம்புக் காம யோதிய பூதி யாடி, (கஉ.ள)

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்றசருக்கம்.

கஅக

கண்மணி புனைந்து பஞ்சாக் கங்கருத் துற்செயித்து
வண்மணிக் கோயில் புக்கு மந்திரேச் சுன்வான் போற்று
மொண்மணி கண்டன் முன்சென் றுளநெகிழ்ந் துருக வேத்தித்
தண்மணிக் கழலி றைஞ்சித் தாண்டவம் விழைந்தி ருந்தான். (கஅஅ)

முன்னருள் புரிந்தாங் கன்ன முனிவற்கு நடன நாதன்
றன்னருட் பெருக்கி னுலத் தாண்டவந் தரிசிப் பித்தான்
பன்னரும் பரமா னந்தப் பரவையுட் படிந்து பல்வே
றின்னருட் இதிகள் கூறி யடிக்கடி யிறைஞ்சி வாழ்ந்தான். (கஅஆ)

இறையவ யார்க்குங் கிட்டா விப்பெரு நடன நாயேன்
குறைதப வளித்தா யெந்தாய் கோதிலா வருட்பெ ருக்கி
னிறைவெவர் சொல்ல வல்லார் நீரன்செய் கைமா றுண்டோ
மறையெலா மளப்பி லாத வள்ளலே யென்று தாழ்ந்தான். (கஅஅ)

அளவிலா னந்த ரீக்கூர்ந் தனையற டோறு மன்ன
பளகிலா ரோது சூத பாதவ கானத் தாலங்
களாளிலா வண்ணல் பாதங் கைதொழு தமர்ந்தான் பன்னுள்
வள்ளுலாம் புண்ணே வேலி மறைவனத் தடைந்தான் பின்னாள். (கஅக)

கோசிக னடங்கண் டன்பு கொண்டுவாழ் காதை யீதான்
மாசுறு தவத்தோய் பாணு மதிமுத லொண்பான் கோள்கள்
பேசுநில வனத்தோர் காலெம் பிரானடி பணிந்து போற்றித்
தேசுறு தவஞ்செய் திட்ட சித்திபெற் றருளின் வாழ்ந்தார். (கஅஉ)

உத்தம முனிவ வேருள் றுரைத்துநீ யுற்றுக் கேண்மோ
முத்தொழின் மத்தி வாய்த்த முதுதொழிற் றிதிசெய் தேவன்
மத்துவ மார்க்கம் யார்க்குஞ் சாற்றமா குவன் வாய்மை
யுய்த்துணர் மறைநான் காதி யுள்ளவா றுணர்ந்த மேலோன். (கஅஆ)

இப்பெருந் தலைவ னுயி மித்திரை கேள்வ னுழி
னப்பெரு வலிக டத்தற் கருமையா லாதி நாளிற்
முப்புறு மசுரற் காற்றச் சுரர்கட லமுதுண் டாற்றல்
கைப்பெறு மாபா லாழி கடைந்திடத் தொடங்குங் காலே. (கஅச)

விக்கின நீக்க லாக்கல் விளைத்திடும் பெரிய தேவை
யக்கணம் புகித் தேத்த வயர்த்தமு றுணவின் வாஞ்சை
மிக்கெழ வமார் சூழ வேண்டும்பல் கருவி கூட்டித்
தக்கபா லாழி மாலோன் ருன்கடைந் தியல வாங்கே. (கஅசு)

இந்திரை யிந்தி ராணி யிலங்குவெள் ளிபமுன் னாவ
வந்துவந் தெழுந் மீது மற்றெமக் கெமக்கென் றேறுதி
முந்துமுந் தொவ்வொன் றுக முற்றும்பெற் றுளங்க ளித்தார்
சித்தனா விழைந்த வாறத் தெள்ளமு தெழக்காண் கில்லார். (௧௪௬)

மெய்விசைத் தீர்த்து வாறோர் விசைதரக் கடைந்தா ரற்றாற்
பைவிரி யரவாற் றுதப் பரவையும் வறப்பத் தன்வாய்
மைவிரி யாலங் கால மற்றெமக் கெமக்கென் றேர்புன்
கைவிரித் துதறி யஞ்சிக் கால்விசை கால்வி சைத்தே. (௧௪௭)

முழுவிசை யிதுவே யென்ன முற்றெருங் கோடி னாய்
பொழுதிதை பாணித் தான்மா னாணித்தான் பொருக்கென் றோடா
வழுவினவ் வால மீற்றின் வன்னியிற் றுடவெண் மேனி
பழுதுநீஇக் கரிய னுகிப் படர்க்கி வலியி னுயந்தான். (௧௪௮)

வருவிடத் துரப்பச் சென்ற மாயன்முன் வாறோ ரச்ச
மொருவிடா தோடி யோடி யுலகெலா முழன்று மந்தோ
வெருவிட மன்றி யாண்டும் வேற்றிட மின்றி நைந்து
பொருவிடை யமலன் முக்கட் புராசிபே ருள்கை கூட. (௧௪௯)

அடுத்தவ ரிடுக்கண் டர்க்கு மமுதசஞ் சீவி யாயிப்
படிக்கணை வயங்குஞ் சூத பாதவ கானத் தெய்தி
நடுக்கமுற் றெழிந்து கீழைக் கோபுர வாயி னண்ணிப்
பொடிக்கொள்பொன் மேனி யெம்மான் கோயிலுட் புக்கோ லிட்டார். (௧௫௦)

அண்ணலெம் மந்தி ரேச னடியின்கீ ழலநி வீழ்ந்தா
ருண்ணென்கிழ்ந் துருகு மாயோ னேதுமீ தும்பர் கோவே
துண்ணென விரிந்த நஞ்சந் துரப்பொந் தலைந்தா கூழிற்
தண்ணரு ளீர்ப்பப் போந்துன் சங்கி யடைந்தே மெந்தாய். (௧௫௧)

ஒருகணந் தாழ்க்கி னெம்மை யுடனுடன் றெலைக்கு நஞ்சம்
வருகண மீற்றி லாடு மயானயித் தான மாகிப்
பெருகண வசாத் தா னப்பேர் பிரியுமால் விரியு நஞ்ச
மருகண வுறம லெம்மை யளித்தியா லருளின் வள்ளால். (௧௫௨)

வேறு.

என்று மாதவ னினையடி மாதவ னிறைஞ்சி
நின்று வேண்டலு நின்மல னாரு ணிலையாற்
தென்றி சாமுக வாயிலின் வழிவெளிச் சென்று
பொன்று ருத்திறல் வைவாவச் செம்மன்மேற் றிணைபோய், (௧௫௩)

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்றசுருக்கம்.

கஅருங்.

ஐங்கு ரோசத்தி னெல்லையி னவ்விட மமர
ரொங்கு ளாரென வினவலிற் கொதித்திரைந் தெழலுஞ்
செங்கை நீட்டுபு கவர்த்தனன் திருவுசரத் தானத்
தங்க ணுதனு யிடைப்புக வருட்கரத் தளித்தான்.

(கருசு)

அனைய வல்விட மங்கையி னங்கயின் றகில
நினைய நீலகண் டேசநா மங்கொடந் நிலையிற்
புனைய ருட்டிருக் கோயில்கொண் டருளியப் புராரி
யெனையு மரன்பான் வீற்றிருந் தருளுவா னென்றும்.

(கருரு)

இந்த மாதலத் தவ்விட மெந்தைகை யளித்த
மைந்த னும்வடு கேசன்மென் மாதிர முகனா
பெந்த ராளுமத் தளியில்வீற் திருந்தருள் புரியு
மந்த நற்றலத் துற்றருள் பெற்றுளா ரனேகர்.

(கருசு)

இன்ன நற்றலந் தாமரங் கோட்டையென் றிசைப்ப
வின்ன தியாவையுந் தருமய னாகரினிக் கிவங்கு
மன்னு சீகண்ட நாதனாக் கருள்செயல் வாம
மன்னு தாயறம் வளர்த்தநா யகிபெயர் வயக்கும்.

(கருரு)

அறம்வ ளர்ப்பது நாமிரு நாயிரெல் லாலெத்
திறனி வர்க்கொடச் செயல்விரிக் குதுமெனத் தெளிந்தம்
முறைய வித்தெனல் லாலுலக ட்டெழு தருசீர்
நிறைவ ளத்தவே ளாளர்கூட் டம்மவ ணிலாவும்.

(கருசு)

என்னை யாளறம் வளர்த்தவ ளெண்ணிய செயலை
முன்னி யாங்குமுற் திணரிவர் முதத்தினெம் மணித்தாய்
மன்னி வாழ்கெனத் திருவுளங் கொண்டமாண் பாலோ
வன்னர் கூட்டமிக் கவிஞமந் நகருமப் பாங்கும்.

(கருசு)

விடம யின்றரு ளண்ணறன் சூதமா லிபினத்
திடைமி டைந்தமான் முதவினோர்க் கருள்புரிந் தினிநீர்
கடல்ந டைந்திடிற் கணேசனைப் புகித்தே கடைபரி
ஸிடரொ பூரித்திஞ் சென்மினென் றிசைத்தன னெம்மான்.

(கருசு)

அன்ன வாதரு டலைக்கொடு மான்முத லமரர்
நன்ன சேகின ரயன்நிருக் குமாமே னலங்கேண்
முன்ன ரோர்பகற் கௌதமன் மனுவிதை முளரி
யன்ன சேவடி பணிந்தக லிகைதனை யடைந்தான்.

(கருசு)

சூருகு லத்தினில் வருகிற லொருகுலக் கோமா
னுருகு மன்பினிம் மந்திரேச் சுரனடி யுண்ணிப்
பெருகு பூசனைப் பேற்றின்வா னுருப்பசி பிடியா
தருகு வாழ்மனை யாப்பெந்இ யின்பமுற் றமர்ந்தான். (௧௩௨)

சசிமு கத்துவான் சசிமுன ணாகுடன்றற் றாப
நைசரி குத்தமை யுணர்ந்தொந்இ வெந்இயிவ ணண்ணிப்
பைசரி குத்துள மந்திரேச் சுரனடி பணிந்தே
வசைரி குத்தவந் நகுடற்கு விபத்தினை வழங்கி. (௧௩௩)

அண்ணன் மந்திரேச் சுரனருள் பெற்றினி தடைந்து
விண்ணி லாகண்ட லன்றனை வேட்டெதி குவப்ப
வுண்ணி லாவுரின் புறப்பொலித் துடன்றழீஇ யாரந்தா
னண்ணி யிந்தான் மந்திரேச் சுரனடி யிறைஞ்சி. (௧௩௪)

அருள்பெற் றுங்கெதிர் விருத்திற் றடிந்தினி தமர்ந்தான்
தெருள்செ யாயுள்ளே தியர்களுச் சுவினிகேச விருவர்
மருவி மந்திரேச் சுரனடி வாழ்த்திவா வாவுரோ
டொருவு குதவிப் பாகனே பெற்றினி துவந்தான். (௧௩௫)

வேறு.

இப்படி யளப்பி லாதா நினைப்படி சூத காணத்
தப்படி முடியாற் பேரற்றி யடிக்கடி மலர்வாழ் வுற்ற
பெப்படி யுரைப்ப தெம்மா லிருட்கடி மனத்தோ யென்றான்
றுப்படி வேணி நந்து தொழுகடி பாவிக் கேட்டான். (௧௩௬)

ஆயசீர்ச் சனற்கு மார னூரி வனந்தெம் பெம்மான்
ஆயமான் மியத்தின் மேன்மேற் றெட்டந்தெழு மார்வந் தாண்ட
மாயன்மூன் மந்தி கோசன் லாசிமா முகற்பு சித்தே
நியரி கடைகென் தேய நிறையருள் பெற்றான்னேற. (௧௩௭)

பின்னாம் முாரி செய்த பெற்றியே ஹற்ற தென்கொ
லன்னது மருடி யாலோ வண்ணலென் றடியிற் குழந்தான்
மன்னரு ணங்கி யெந்தை மற்றவற் கவைவி ரித்தாச்
சொன்னவா கேணரி னெண்ணச் சூதன்மா தவர்கட் கோதாம். (௧௩௮)

வேறு.

அளியி னீடிய ராகவ னனூர்முன் வீடியவாழ்வற வுருள் செய் காணையை
யாதிய, வெரளிமி மான்மிய மேரகின குடன்வி னுயினி நீன்பகை யொரு
வொணவிட மாதிய, பனகெ லாடுமெரி தேதடிய படியில் சீரொழி லார்மனை
பலம கார்முத லாரிக, வளனு லாவுபல் பேரகமு மருவி யேகிவ னானமெய்
வழிசெல் வாரொரு ஷீடோ. (௧௩௯)

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்க முற்றிய...

ஆகத் திருவிருத்தம்-௧௩௮௬.

அமுத நிவேதனச் சருக்கம்.

தசாதன் மைந்த னுனமீளி தளர்வொழி புயந்து நீடுவாழ்வி
னரிசைதரு மந்தி ரோபதேச மினிது நன்றி யோதினொழன்
னசையமு தங்கொ னுமுராரி நகமகள் கொண்க னுர்முனீயு
நிசசரி தஞ்சொல் வாடெனொவு னிகழ்தர நந்தி நாதனோதும்.

(க)

வேறு.

சூதவன நாத நமர் தூச்சரிதத் திடைமேன்மேற்
காதல்வளர் சனற்குமா கரிசறுமா தவகேண்முன்
மாதவனெம் பிரானளித்த மலியருடன் றீலரிசைவைத்
தாதரமிக் குறுதியினி யமுதுது தி யெனர்குமும்.

(உ)

சுரகசுர குழாந்தொடர்த் தும்பிமுக நம்பியிரு
வரகமல மலரடிகள் மறவாம லுறவாழ்த்திப்
பரவுபொருள் பலகொடுச பரியைவிதி வழியாற்றிக்
கரமலரஞ் சலிமுடிமேற் கவினுறந் தனன்று திப்பான்.

(ங)

பிரணவமாந் தனிக்கூடம் பெயராத குஞ்சரமே
பிரணவமா மானானம் பிரியாத புகர்முகமே
பிரணவமா மலர்வாலிப் பெரிதாடும் போதகமே
பிரணவமாஞ் சேவகத்திற் பிறங்குமணி வரணமே.

(ச)

ஒங்கார வோங்கலகத் துதித்துலவுங் கிரிசரமே
யோங்காரத் தீங்குடினா யுள்ளவிரு நதிசரமே
யோங்காரத் தேங்கான மொருவாத வனசரமே
யோங்காரப் பெருவீதி யுலாவருதந் தாவளமே.

(ஊ)

தாரகமே முகமாகத் தயங்குபெரு மதங்கயமே
தாரகமே திருவுருவாத் தனிவிளக்கு மாதிரமே
தாரகமாம் பிடிகளிற்றிற் தனியெழுந்த கயமுனியே
தாரகத்தி னுள்ளுயிராய்த் தணவரிய ருணகரியே.

(ஈ)

திருவருளா மதவெள்ளந் திரைகொழிக்குங் சுவையே
கிரியையறி விச்சையெனுங் கிளர்மதமுன் ரெழுங்கிபமே
யிரவுபக லற்றொளிரு மிடத்தமருங் கடக்களிறே
வரவொடுபோக் கிலாடுசங்கு மருவிசிறை மதாவளமே.

(எ)

பரவுமலப் பெருஞ்சேற்றைப் படர்ந்துழக்குங் கறையடியே
விரவுபலப் பெருங்காட்டை விரைந்தழிக்கும் புழைக்காமே
வரவயிரா வணமுதைத்து வருங்குளப் நால்வாயே
யரவுதர பந்தனமா யார்த்தபெருஞ் சீர்த்தகரோ.

(௮)

ஐங்குநால் வாய்முக்க ணருளிருதா னொருமுனியே
சங்கரனின் சடைக்காட்டிற் றளிவிவாயாட் டியல்கயமே
கங்கையுத் கம்புழைக்கைக் கவர்ந்திறைக்குங் கயந்தலையே
செங்கயவேற் சோளரியோ டெனுதித்த சிந்துயமே.

(௯)

மறைமுடிப்பா துகையினடி மலர்சாத்துத் தூடியடியே
மறையணிதூ புமமாக வனையணிமா வேவுமே
மறைபுகன்மூ லப்பொருளா வழத்தியன்மா தங்க்கமே
மறையுமணு குதற்கருஞ்சீர் வளர்களப் பேசுமே.

(௧௦)

கணராச குணராச கவிராச புவிவாச
பணராச சடிமகி பதிராச நிதிராச
வணராச மலரிதழி வணராச வணவலலை
மணராச துணர்வாச மலரடி கண்ணே போற்றி.

(௧௧)

அகிலமெலா முபக்கிரமத் தன்பினினை யேயிறைஞ்சத்
தகவுறுமச் செயன்முழுதூந் தனிமுடிப்பாய் வனிமுடிப்பாய்
திகமுறயாந் தொடங்குறுநிச் செயன்முடிப்பாய் பயமொழித்தெம்
பகவதிரு வருள்பொழிபூம் பதந்தூணையே தூணையென்றோ.

(௧௨)

இன்னனபட் டுதிபுகன்றல் விடையருளா னிறையுலகை
தூன்னியசென் றம்முருந்தன் குதவன நாதனடி
சென்னியுந் மறவாத சிந்தையனாய்ப் பாலாழி
முன்னிலையிற் சுராகுயரான் மோதமுறந் கடைவித்தான்.

(௧௩)

ஆங்கெழுந்த தினியசுவை யாரமுத மதுகடத்தின்
பாங்குறப்பூ ரிதம்புரிந்து பாங்குறவைத் தனன்பின்னர்த்
தேங்குசுரா சுரானைய திருமார்ப் னடிதாழ்த்திவ்
வோங்கமுத முறைபகிர்ந்திங் குதவகென வேண்டினரால்.

(௧௪)

அதுவினவு மரியவரை யழைத்தகர சுரகுலங்கான்
விதுமுடியாம் பிரவனத்தெம் விமலனரு ளாலிந்த
முதுசுவையா ரமுதெமக்கு முற்றுறப்பெற் றனமவனுக்
கிதுமனிலே தனம்புரித்தவ் விரும்பியா தங்குகாளலே.

(௧௫)

மரபாகும் பொறுத்திருமின் வல்லையுமு தளிப்படுவன
விரையாடி யமுதகட மொருங்குடன்கைக் கொண்டேகி
விரையார்தண் குதவனம் விரையாவந் தனையகவைச்
சுரையார்பொற் றசும்பொருபாற் றுரிசுறவைத் தமுதேசன். (கக)

கழன்மறவா மனத்தொடுமார்த் கண்டதோ யந்தோய்த்து
நிழன்மறையாக் கண்டுகைவெண் ணீறணிந்தைத் தெழுத்தோதிப்
பழமறைபோற் றருமமுத பாமசுயம் பிலிங்கேசற்
டுருழன்முறையா னயந்தேத்தித் தூநறுமா மலராதி. (கங)

அருச்சுனைக்காம் பொருள்பலவு மமைத்தழிபு சித்தனைய
மருச்சுவைத்தண் ணமுதகட மலிதரநேர் வைத்தண்ணைல்
சுருச்சுழியி லுருதருட்செங் கைநீட்டி யெமையெடுக்குந்
திருக்கடரே யமுதேசர் சிறியேசின் நிருவருளால். (கஅ)

ஆழிகடைந் தெடுத்திரு வமுதிதூநஞ் சமுதாக்கொள்
வாழிதிருந் குமுதமலர் மதுவாக்கொண் டருளியெய்
பாழிவினை யொழித்தினருள் பாவிபெனப் பலமுறைசாழ்ந்
தேழிசைமா மறையான்க் கெடுத்தேத்தி யெதிரிறைஞ்சி. (கசு)

பூசுனைமுற் றுறமுடித்தப் புனிதகிலே தனவமுத
நேசுனையாச் சண்டைசர்க் குளபாக நிவேதனஞ்செய்
திசுனைநல் வாசுனையா ரிதழிமதி நதிவேணித்
தேசுனைமீட் டம்பாவிச் சென்றனைவ் வமுதினெனும். (உ௦)

அன்னதிரு வமுதநகர்த் தசனாலோ வதுமேனிக்
அன்னியேய முற்குறுமுன் றுனையமுதத் துளியானே
மன்னரிந்ந் தருதானவ் வடிவினுணர்த் திடவதுவாய்
முன்னரோ முனைத்தெழுந்த முறையேயோ நாமறியோம். (உசு)

அத்தகைய மாவனத்தவ் வருளிலிங்க மமுதமய
சுத்தவடி. வாகவே லுலங்கியொளிர் தருமென்னும்
வித்தககே ளவ்வமுத மிரிர்கடங்கொண் டேகியமாள்
கெத்தசா ருணிமமார் குலக்கிடா மெனக்குறித்தே. (உஉ)

அகவசார் தமைவஞ்சித் தமரருக்கே யமுதமளிக்
தொவ்வரும்பாற் கடலடைந்தாந். ராகபதிக் கொளிர்துத
திவ்வியகான் விடந்தரத்தச் சென்றதுமந் திரநாதன்
மெவ்விடமுண் டியிரளித்த திருவருளு மதன்னேமலும். (உங)

எண்ணியவா றமுதுகொன்ற கிடர்புகுதா ப்பாய்மினி
துண்ணிலவ வறைத்தருளி யுதுகிடைப்பித் தருளியதுங்
தண்ணியவின் னமுதநிவே தனங்கொண்டு பிரசுர
மண்ணலரு டாப்பெற்றும் கமரருண வளித்ததுவும். (௨.௪)

ஆதியவச் சூதுவனத் தமுதேச னருளனைத்து
மோதியமர்ந் தனன்கேட்ட வாகேச னேதுயினத்
தாசாயித் குறைத்திடின் றமுதேச கெசரிசனமெப்
போதுகிடைத் திடுமினுமென் றப்பாமன் பதப்போதே. (௨.௫)

மனத்திருத்தி வேண்டியவா மருதன்பர்க் கருடொழிவோய்
கனத்திருத்தி வைத்தமணி கண்டவனைக் கஞ்சலிநீ
யெனத்திருத்தி யுறவருளி யெளியேனைக் குளிர்கூசு
வனத்திருத்தி மின்காட்சி வழங்கியநாண் பெயுவேடுகு. (௨.௬)

என்றுரைத்தங் கன்புநனி யெழுந்துசொல வினிதிருக்கா
னென்றுரைத்த நந்திகழ லிறைமஞ்சியவம் முனிக்கதன்மே
னன்றுரைத்த வாயுமஞ்ஞ நாமுரைத்தல் கேண்மினென
நன்றுரைத்த வச்சுத நற்றவர்கோ னாய்நுரைக்கும். (௨.௭)

வேறு.

முகந்த னுதவுகி வேதனு முசங்கொன் சரிசுமி கோதுகேறு
ருகந்து வினவிய சீரினே ருளங்கொன் செயல்களைக் கூடுவார்
மிகுந்து வளரிக வாழ்வொவாம் விழைந்த படிநாகர் வார்பினை
சுகந்த மலாடி நீழ்வாழ் துலங்கு சிவகதி சேர்வோ. (௨.௮)

அமுதநிவேதனச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—முதல் அகம்.

௨.

இந்திரன் றிருவிழாச் சுருக்கம்.

சந்திர சேகர னாமு தங்கொள மாலருள் சீரிது
மந்திர நாதனு லாவரு மங்கல நீடுவி ழாமுறை
யிந்திர னேதக வேபுரி யின்பினி யோதுது நாமென
நந்திரன் பாதக மோசக நந்திபி ரான்வில் வானரோ. (௩)

வேறு.

மைந்தகே னனந்த னுங்கு வந்தமு தேசற் கந்நாண்
மைந்தம ரிராச சூடா மணியெனும் வனவற் கூய
மைந்தபல் வளந்து வன்ற மரபினி லுவகை மல்கி
* மைந்தறப் புரிம கோற்ச வத்திரு மாண்பு முற்றும். (உ)

வானநா டளிக்குஞ் சீர்த்தி மகபதி யுணர்ந்து சூத
கானநா டளிக்கு ணத்திற் கனிந்தமு தேசன்கான
பானநா டளிக்குட் போந்து பரவியத் திருவி ழாச்சீர்
மேனநா டளிக்கு லாவ விழுத்தக விதியாற் செய்தான். (ங)

அனந்தன்முன் னியற்று வித்தாங் கனந்தாம் வலாரி யாற்றும்
வனந்தரு மனைய வாய்மை மகோற்சவத் திறஞ்சொல் வாடுமன்
நினந்தரு முனிவர் வாடுநா ரேனையர் தமையொ னுக்குங்
கனந்தரு வேத்தி ரக்கைக் கண்ணுதல் கழறு கிற்கும். (ச)

வினவுதி ரனற்கு மார வித்தக முனிவ ரேறே
யனகனும் பனக வேந்த னுற்றமத் திருவி ழாச்சீர்
தனகமேரந் செழுச நாசி தண்ணரு ளமுத நாதன்
கனகவம் போரு கப்பூங் கழற்பதி கருத்த னாகி. (ரு)

தழைத்தெழு மன்பு முன்போ தரச்சதா கதியைத் தன்முன்
னழைத்தனி லேச கேட்டி யாம்பிர கானத் தெம்முட்
குழைத்தரு ன்ருவாய் மன்னுங் குலவமு தேசற் கிந்நாண்
மழைத்தரு ளைத்தி ரோற்ச வம்புரி வாஞ்சை யுற்றும். (க)

ஆசலி னமுத சூத வணிவனம் விரையச் சென்று
நாசலி னுங்கு முன்னர்க் கவினிறை செயல்க ளெல்லா
மோதலி னாக மென்ன னுற்றுகென் றனன்கேட் டாங்குப்
போதலி னுர்வ டிக்குப் பொருக்கென வெழுந்தான் மன்னே. (எ)

ஆசக மளிப்ப துந்த வருட்சிவ பணியே யன்றே
வாசகத் மளித்து மாற்று மமுதலிங் கேச னம்பா
லாசக வளிப்பா னாக வருட்டொடர் பிணித்தான் போன்மென்
ருசக வேந்தன் மீதா பார்வமுந் துறச்செல் கின்றான். (அ)

* மைந்து - மயக்கம்.

† உ.கம் - உலகம்.

செல்லுழி மயற்குட லீது செப்பும்வான் நபதி கேட்டடி.
மல்வரு சைத்தி ரோற்ச வந்தனிச் சூத காணத்
தெல்வள ரமுத நாதந் கியற்றிய விழைந்து மாங்கட
பல்வகை யணிகண் முன்போய்ப் பயிற்றுதி வல்லை யென்னு. (க)

இந்திர னாண யாமி தென்பது மிசைத்தான் கேட்ட
தந்திர வழிசார் பெல்லார் தணவறத் தெளிவான் றச்சன்
மந்திர நாதன் சூத வனத்துட னனுச ரோமம்
வந்திர வகற்றுந் தாய மார்க்கண்ட தேயந் தேயந்நு, (க1)

தளிபுகுந் சமுத நாதன் சந்தி தாழ்ந்தி னைஞ்சி
யளிபுகுந் துந்தத் தான்முன் னுற்றுமக் கோயிலெல்லாம்
களிபுகுந் தெழில்வி னுக்குங் கான்முன் தன்னேக் கண்டார்
கொளிபுகுந் திழுக்கக் கண்ணுந் துலாப்பரு முவகை கடந்தான், (க2)

இயலெழி லுலக மெல்லா மிலங்கிணு மினஞ்சேய்க் கண்சேர்
செயலெழில் புணர்ப்பர் காசந் நிறத்தினுக் கொழி லோல
வயலெழில் வேண்டா தென்று மலிருமத் திருக்கோ யிற்கு
வியலெழில் வகைக ளெல்லாம் விழுத்தக விழைந்து செய்வான், (க3)

நவின்முதந் கோபு ரம்முன் னந்திமண் டபந்து சீசி
யவின்னை யிடைவ சந்த மண்டபத் தகத்தி லைக்க
னுலமனெவ் வுலகத் துள்ளு முள்ளதன் நிறத்தென் றேந்தத்
நிவியமா மணிப்பெரன் லேதி சிற்பநா நிகழக் கண்டான், (க4)

சிலவொளி வயிரத் தம்ப லுரையுதி னிலுவி மேனின்
நிலவொளித் துகிற்கு டஞ்சா ரிந்திர நிலப் பேர்தி
குலவொளித் தாள விட்டங் கோதில்செம் மணில் டுங்கல்
கலவொளி நிலமேன் முன்று கவினேவார் விமானங் கண்டான், (க5)

தாமணித் தாபி யுச்சித் தொழமணி * நிரைத்தா னந்தத்
தேமணி விமானக் கேற்குந் திறமணி யுறுப்பெ லாமுந்
கோமணி நிரையின் யாத்துக் குலமணி கிரிசை யோடு
மாமணி கண்டன் மேலும் வனாமணி டீடங் கண்டான், (க6)

அத்தகு லேது கைக்காங் காயபொன் மணிச்சேர பானம்
வைத்தது சூழத் தாரீர் வந்துபோம் வழிய ரைத்துச்
சுத்தரீ ராங்கி யாத்துத் தாறு மலர்ப ரப்பிச்
சித்திர நிரைக ளெல்லாம் திறத்திற னுகக் கண்டான், (க7)

* மணி -- இடைக்குறை.

பிறங்குகண் ணடியோ வென்னப் பித்திகை யாதி யேனைத்
திறங்குல வணிக னெல்லாந் திருத்தக வமைத்துள் ளாலம்
மறங்குசெவ் வியவ சந்த மண்டபப் புறம்பு குழக்
கறங்குசீ ரினம ரக்காக் கமழ்ந்துல களப்பக் கண்டான். (சுஎ)

திருத்தகு மயிமு கக்கீர்த் தெனாதுவா யிலினே றொம்மா
னுருத்தக வெழுந்து பத்தி யுலாநடைக் காவ ணந்தான்
குருத்தகு விதான மாதி ருலமணித் தொங்க லாதி
மருத்தகு மாலை யாதி மலிந்தொளி வயங்கக் கண்டான். (சுஉ)

மரகதத் திலைக் டண்டு மணிபொனாற் குலைய மைத்து
விரவுபூத் துகிரிற் றாக்கும் விழுநிய வானை வெண்பொ
னாதுவர்ப் பழுக்காய் முத்தி னலர்முனை யாதிப் பூக
நிறைகள் பல் வறைய கன்ன னிரை யாகக் கண்டான். (சுஃ)

நிலனெலாம் பளிங்கிற் சோதி நிலவெழச் சமன்செய் தன்ன
தலனெலா மதித மூஉம்பஃ ராகா கணங்க ளென்ன
நலனெலா நிறைந்த தூய நகுமணி நிறைக ளாய
குலனெலாம் விளக்க மாகிக் கொழுஞ்சுடர் பாப்பக் கண்டான். (உ௦)

விரையெலாம் விராய சாந்த மெழக்கெலா முகனுஞ் செய்தான்
விரையெலாம் விராய பன்னீர் மேலெலா மணப்பப் பெய்தான்
விரையெலாம் விராய தூபம் விசும்பெலாங் கமழச் செய்தான்
விரையெலாம் விராய சுண்ண விசுமெலாம் விரியப் பெய்தான். (உ௧)

இடநிடந் சோறுஞ் செம்பொ னெழின்மணி குயின்ன தூய
வடிபுன னிறைத்துச் சென்னி மரவிலை மணிப்பொற் றேங்காய்
முடிசரு தருப்பை வாச மொய்யம்மலர் மாலை சேர்த்தி
கெழ்தொளிர் புரகும்ப லிறைநிறை யாக வைத்தான். (உ௨)

இன்னன மேலு மேலு மெண்ணில வெண்ணி யெண்ணி
மன்னிய புரீஇவ சந்த மண்டப முகற்கோ டித்தரங்
கெண்ணையாண் மந்தி ரோச னிமாசலை யாவு நின்ற
வண்ணவாழ் நிகேத னங்கட் களவிலா வணிகள் செய்தான். (உ௩)

தினமரு தமர்ந்து போற்றுந் திருத்தொண்டி னிலையர் தாமு
நினமரு தியாமுன் றெண்டாற் நிருத்தரி யிதுவன் றென்ன
மனமரு தையுற் றெங்கை வடிவினாற் றெளிவ ரென்ற
லனமரு விழைவி றுற்று மணிக்லை யளக்கற் பாற்றே. (உ௪)

உலகெலாந் தழைக்க வெம்மா னுலாவாத் தவஞ்செய் வீதி
நிலனெலாந் தருப்ப ணத்தி னிழைழைத் தாய்மை செய்தத்
தலனெலாம் வெண்ம ணத்தூர் தன்மையிற் றான ஸுண்ணையக்
குலனெலாம் பரப்பி வேணிக் குடினெனென் றுவப்பச் செய்தான், (உ.ஞ)

அம்மறு கிருபாத் கன்ன லரம்பைபூ கதவொ முக்க
மம்மறு கணைய கங்கை யாற்றிரு கரை லாவிஞ்
செம்மலர்க் கதவி யாதிச் செறிவென நிறுவி நீது
செம்மணித் தொடைய லாகி திகழ்மக ரிகைகள் சேர்த்தான், (உ.சு)

இவ்வகை யேனை யாவு மெழில்வகை நிரம்ப முற்றி
யவ்வகை மயன்முற் சென்றாங் கனிலனுக் குணர்த்த வன்றே
ஹய்வகை முன்ன யோ வுப்பர்கோற் குணர்த்த கொல்லிக்
செய்வகை யமர் குழித் தேவர்கோ ளுக்குப் போக்கான், (உ.வ)

ஆரூ ளீர்ப்ப முன்னின் தன்புபின் றன்ன வள்ளம்
பேரூ ஸூலகெ லாஞ்செய் பெரியாந யகிபான் மேய
சேரூ ளமுத நாதன் சேவடி. தாழ்ந்து பக்கா
னேரூள் வெள்ள மூழ்கி நின்றபட னுதிந வின்ருள், (உ.அ)

காளகத் தாம கேச கனகக் *தாமா னேச
†காளகத் தயர்க்கு மேச கவினகத் தாமா னேச
‡காள||கத் தயச தேச கனகநகத் தயச மேச
||காளகத் தயச ஆத காளகத் தயசி வாய, (உ.க)

வந்தனை நயண மூன்று மாயுறு வழிசெய் வர்க்கு
வந்தனை யிணு ரி பக்க மலியமுன் பெலிய வாவ்ரு
வந்தனைத் தின்பமுற்றம் வழங்கமு தேச வானி
வந்தனைத் துலகும் போற்று மாவனத் தயசே போற்றி, (ந.உ)

*நாகவ ரசன வாத நகுமணிச் சுடிகை யுச்சி
நாகவ ரசன பூசை நயந்தவ தருமே காச
நாகவ ரசன காதி நற்றவ குயவ வாளை
நாகவ ரசனம் போற்று நறியமர வனத்தாய்போற்றி, (ந.க)

* தயம் - மலை, † காளகம் - கரியபாலம், ‡ காளம் - மேகம், || கம் - கிரக, || காளம் - குலம்.

** நா - கவர் எனப்பிரிக்க.

தருமமால் விடையாய் போற்றி சைலையோர் புடையாய் போற்றி
யிருண்மணத் தடையாய் போற்றி யிதழியந் தெரடையாய் போற்றி
சருமமுற் றிடையாய் போற்றி சதுர்மறை நடையாய் போற்றி
வருமயிற் படையாய்போற்றி மாவன முடையாய் போற்றி. (ந.உ.)

அரிவளர் மனத்தாய் போற்றி யடையலர்ச் சினத்தாய் போற்றி
கரிவளர் ரினத்தாய் போற்றி காளபோ சனத்தாய் போற்றி
துரிவளர் சுனத்தாய் போற்றி தூயசோ பனத்தாய் போற்றி
நரிவளர் தனத்தாய் போற்றி நவிலுமா வனத்தாய் போற்றி. (ந.ந.)

வேறு.

என்றில் வாதி துதிக வியம்பினேர்
நின்று செங்கா நீண்முடி மேலெழீஇச்
சென்று கடம்புறச் சிந்தை மலர்ந்துதா
னொன்று மன்பி னுவந்துது வேண்டமால். (ந.ச.)

ஐய வரசமு தேச வசலைபான்
மெய்ய மந்திர நாத விதூநதிச்
செய்ய வேணிய சின்னஞ் சிறியனே
ஐய வேண்டின் சந்தி யுற்றனன். (ந.ரு.)

உற்று னேனின் சைத்திர வுற்சவ
முற்று தூன்முறை தொட்டு முடித்திட
மொற்றி வாழ்விருப் பெய்தின் னேழையேன்
*பெற்று கந்தரின் போருள் வேண்டமால். (ந.சு.)

நலம தெரன்றுறற் கெண்ணி னடுவிடர்
பலபு ருந்திடும் பண்டினர்க் கும்கெனினி.
னலம தெரன்மயி னுயினேற் கன்னவை
பலமுற் றெய்தல் பகர்சுலும் வேண்டமோ. (ந.ள.)

செய்த லோத வியாதுந் தெரிதராப்
பைதல் வாழ்க்கையுட் பட்டுழ வேழையா
றுய்த வில்லப ராதமொ ராயிர
லாத லெய்துற நண்ணினு மண்ணலே. (ந.அ.)

திருவு ளம்பொறுத் தாங்கெனத் தேவர்கோன்
மருவு ளம்புயத் தாளின் வணங்குமேல்
வெருவு ளந்தெறு நந்திமுன் வேண்டிபு
தருவு ளம்புரி யாணை தலைக்கொளா. (ந.க.)

* பெற்று - கடைக்குறை.

தன்ன தேவர் குழாத்தினைத் தானழைத்துத்
தன்ன மும்மனம் வேடுருன்றிற் சார்ந்திடா
தின்ன வுற்சுவத் தின்புற நீர்விழைந்
தின்ன ரின்ன வியற்றுகென் றேவினான்.

(௪௦)

ஆசை யாசையிற் போற்று மமாரை
நேச மிக்க நிமல நமாக்கா
னேசி லாத விழாவிங் கியற்றுதல்
பேசி னுந்துணைப் பேறுகொண் டேயெனா.

(௪௧)

முகம னோதி யவருண் முதிர்ந்தித்
தகவற் கோதுவன் தக்கினை யாதுய
தொகுபொன் னுடொறுங் காலந் தொறுந்தொறு
மிகவு ளிக்கும் வினைநினக் கென்றனன்.

(௪௨)

எழு நாக்கொ னெரியினை நோக்குபு
வாழி வேண்டிடந் தோறும் வகைப்பல
கேழின் மிக்க சுலையிற் கெழுமுனா
ஆழி னாக்குந் தொழிலுனக் கென்றனன்.

(௪௩)

அனில கேட்டி யனகன் சினகாம்
புனித வீதிக ளாதுய பூவெலா
மினிய கண்ணடி யென்ன விளங்குமங்
வினைப ரிக்குதி யென்று விளம்பினான்.

(௪௪)

வருண வாதனச் சோதனி மாண்பணி
புரியி டந்தொறும் பூம்புன றாம்பணி
மருவ முக்கின் மெழுக்கு மலர்பணி
யுரிய வுன்றனக் கென்றன னும்பர்கோன்.

(௪௫)

நிருதி யீண்டு நிருத சகார்கள்
பெரிய பூதர்முற் பேத வகையினோர்
புரியுந் தீவினை யாண்டும் புகாதூரின்
றரிதி னோம்பணிற் காடுமன் றறைந்தனன்.

(௪௬)

நடுவ கேள்வரு நாற்புறத் தோர்களு
மிடைநெ ருக்கை நடுவின் விலக்கின்
றிடரு முநெறி செல்ல வியக்குகோ
வடைய கைத்தொழி னிற்றென் றுரைத்தனன்.

(௪௭)

கோதி லுற்சவங் கொண்டருண் மண்டபத்
தாதி வீதி யெழுச்சியி லண்மினின்
ரோது கோற்றொழி லாற்று முரிமைநிற்
கேத சும்பணி ஸீசுகொள் சென்றனன்.

(சஅ)

வற்ற வேற்ற பணிக எரியம்பு
சாற்று சோதிடர் யார்க்குந் தனிக்குரு
போற்று தன்குரு வாய்பொன் னவன்மலர்க்
காற்று ணைக்க ணமந்து கழலுவான்.

(சக)

ஐய மந்திர நாத னருள்விழாச்
செய்ய லாந்தின மோரை சிறப்புற
வய்ய வேரார்ந்துரைத் தாளுகை வேரார்ந்தவம்
மெய்ய னுளையென் ரோதினன் மேதக.

(இஅ)

நாளே யென்று தொடங்க நலந்தரு
நாளே யோதிய நற்றவர்ப் போற்றியந்
நாளே யேதன் னவையொழித் தின்பரு
* னுளே யென்று நயந்தன னுகர்கோன்.

(இக)

வேறு.

தந்திர நாதன் வேத தத்துவப் பொருளாய் நின்ற
மந்திர நாதன் செய்ய மகோற்சவத் திருநா எந்நாள்
வந்திர வகற்று காட்சி மனம்விழி குளிர்ப்பக் காண்கென்
நிந்திரன் முடங்க றிட்டி யெங்கணு மினிதுய்த் தானால்.

(இஉ)

மயத்திடு முடங்கல் கண்டா யொய்யென மண்ணோர் விண்ணோர்
பத்தியி னிறைஞ்சி யேற்றுப் பணிமலர் லாய்ப்பு சித்தா
மித்திசை யன்றோ சீர்த்த தெத்திசை களிணு மென்ன
வத்திகழ் சூத காண மடித்துநாற் நிசையுஞ் சூழ்ந்தார்.

(இங)

புல்லொடுஞ் சிறிதே யோடு லுல்லொடும் போது வாகு
மில்லொடும் வேள்வித் தீக்கை யியையெபாடு மேகு வாகுஞ்
செல்லொடு தேய்கா னின்ற தவத்தொடு செல்லுவாகுங்
கல்லொடு தேயந்த வாசக் கறிமொடுங் கமனிப் பாகும்.

(இச)

சமையம்வாய்ப் புறப்பெற் றெம்மான் றகும்பணி செய்கிற் பாகு
மமைவிசே டாதி வாய்ப்புற் றகம்புறத் தருச்சிப் பாகுங்
கமைவடச் சிலம்பி னேனை கண்டுகேட் இருக்கொள் வாகுந்
தமையுணர்க் தமமந்து சார்ந்து தாரியண் டறவாழ் வாகும்.

(இட)

* ஐ-சாரியை

எற்புடை வேட்டன் முன்மு விருதொழி வியற்று வாரூ
நாற்படை சூழ வாழு நானில்ப் புயத்தி னொரு
மேற்படை தூலாக்கோ லாக மிளிர்ந்து விளைவி னொருஞ்
சாற்படைத் தொழின்மீக் கூர்ந்து சகமுழு தூய்விப் பாரும். (மு.க)

களிரொடு பிழக னென்னக் களியொடு நடவு வாரூ
மிளிர்மு.கி லோடு நீங்கா மின்னென விரவு வாரூங்
களியொடு மின்னொ லாடித் தன்னவொடு மேரு வாரூ
மளியொடு புயத்த லங்க லலங்க ளே மண்மு வாரூம். (மு.க)

ஆரில யாது யானே யனை வாரூ மாங்காங் கண்டான்
மாமகிழ் பூப்ப வன்னேன் மாபுது நிலையுட் கொண்கை
தாமுணர்ந் தவா வர்க்காக் தாத்தினெட் டெனையுந் குன்ற
தேமுற வகித்தற் கொத்த வானியி னெருப்பக் செய்தான். (மு.க)

இன்னன வேனை யாவை யெழில்விழா விற்று வேண்டும்
மன்னன வங்க னாக வமைத்தன னாக வானேன்
மன்னனச் சிறப்பு நோக்கி வான்வரு பாணு தானு
தன்னன விழவு காண்பான் ஞாயமே னமலை புக்கான். (மு.க)

புள்ளின நாளை யென்னப் புறாந்தன் நிரூவி யூவைவத்
* தெள்ளின நமரங் காணுந் தெரிசகு யத்த மாக
† வள்ளினம் வருதல் வேண்டும் வம்பினக் ஞாயமையக் கெண்டுக
நள்ளின வையுத்தல் போன்ற னான்றன செயல்வ வானில். (மு.க)

உலகெலாம் பொறுவிற் கொள்வா னென்ன மு நிறைதக்கா நின்ற
நிலைகண் டோர்புன் னோலை நிரியமற் றோர்புன் னக்தோ
நவிவுற லென லோக நாயகன் சமுனை யொன்றே
பொலிவுறு மின்ப தூன்பம் வினைவழிப் புடைட்டல் காட்டம். (மு.க)

ஆயதோர் காலை மாலை யளிர்மது யாமர் கோமான்
மேயதோர் பணியு நம்பரல் விதித்தில னாக லாகத்
தூயதோர் விழாவி னுஞ்செய் தூப்பணி நிகரின் தென்றன்
சேயதோர் பணிசெய் கென்னுத் தெளிகடற் றுளித்தெழுந்தான். (மு.க)

எழுந்திடு மதியோன் செய்த தென்னென யுணர்த்து மம்மா
தழுந்தம பணிசெய் வானேன் தாமவழி வந்த வேனேன்
மழுந்தம சேலனா யனைவர்க்கு மமுத யாய்
பொழிந்தயர் பொழித் து மேலும் புரிபணித் தாற்றல் செய்தான். (மு.க)

* தெள்ளின முற்றெச்சம். † வள்ளினம்-இதுவுமது.

புனிதன் முன் ஓல வாயிற் புரிந்தருள் புண்ணி யாக
வினையுறு சாந்தி போற்றன் விழுத்தரு கிரண சீதங்
கனியமு தனைய குத காணை முற்றும் பெய்தாங்
கினியமா புண்ணி யாக மியற்றினன். மதியோ னென்பார். (சுச)

சார்ந்ததன் வண்ண மாதல் சாற்றுயிர்க் கியல்ப தென்ப
சார்ந்ததன் வண்ண மாமுன் றழலெறி கொடுங்கா றிங்கட்
சார்ந்ததன் வண்ணஞ் செய்த சாற்றரு வுயிர்போற் றுணுஞ்
சார்ந்ததன் வண்ணத் தாலோ தருமிதென் றுவப்பிற் சால்வார். (சுரு)

வாட்டமிந் களிக்குங் காலம் பிடுவென்ப மகிழ்கூ டின்ப
ஓட்டமிந் களிக்குங் காலங் கலப்பென்ப வுண்மை தெய்வ
நாட்டமிந் களிக்கு மெல்லி நலியநற் பணிகள் செய்தோர்
கூட்டமிந் களிக்கு மல்லீ தெனக்கலாய்க் குலவி ஓரால். (சுசு)

நாளொன்றை யொருபால் வெப்ப நண்ணவோர் பாதி தட்ப
மாளொன்று வைத்த னுவா ஓவிகட் கென்ப கண்டாம்
வாளொன்று வெயிலி னெய்த்த வருத்தமுற் றவிர்பெண் டிங்கண்
நீளொன்று விலக்கிற் றென்னு விழுத்தக வருத்து வாரால். (சுங)

இன்றுகண் டெற்ற செய்கை யின்னை வாக விப்பான்
முந்துகண் டெற்ற டாது மூரிநீர் முழுகும் பானு
வந்துகண் டெனமகோன் செல்வ மவிவிழா வுன்பு னுய்ப்பா
னந்துகண் டெறுகு னுது நாலேநீ தெழுந்தான் மன்றோ, (சுஅ)

வருபிர தீதி லேவோ தேவாருக்கான் மந்தி லோன்
நாபினா முறவி லேந்த தன்மையா நன்மையாலோ
வாயிலேமல் கடற்றா னித்தோ னணியங்கு கடலெ முத்து
தாச்சுறுத் தருவோ மப்பர் தேசாற்றமுந் துணையப் பெற்றான். (சுங)

குராயினுங் குந்த மாய ணத்தரு யுதிசு இசல்வோ
ஓயிலு மருளாத் தீழை யார்கவி யெழீஇ விழாவி
னையினித் தீர்த்த லாலந் நிலையொழிந் தமுத நாசன்
கோயிலார் நோ தாகக் குறித்துவா னிவந்து வந்தான். (எடு)

வருடங்க டோலு மெங்மை மந்திர நாதன் செய்ய
வருடங்கு வைத்தி லோற்கு வந்தரி தித்தற் காங்கு
மருவித்தன் மையினே யொமார் மாசமுன் றகன்ற தாலே
தெருடந்த விரவி தேவோசெல்வதென் னுரைப்பர் மாதோ. (எக)

நாயக னுளத்திற் கேற்ப நடத்தலே சூலத்திற் போந்த
தூயகற் பினர்மாண் பென்னுந் தூணிகிறைக் காட்டி யாங்குத்
தோயமுற் றெழுந்து கொண்கண் கடர்முந் மலர்ச்சி நோக்கி
மேயமுண் டகங்க டங்கண் மிளிர்முந் மலர்ந்த மாதோ, (எப.)

தாவில்சீர்க் சூலமா தர்க்குத் தந்தூணை நோவி நேறாகல்
சாவின்னிற் சாத லேயாந் தலையளி யென்ப தேற்ற
மேலிய விரவி நோல் விதுமுந் கொளிட முங்கல்
காவியங் குமுதப் போதங் கண்முந் கடம்பிற் தம்மா, (எப.)

செயலொழி வுறக்க மீண்டு செயல்விழிப் பன்றி லேறு
மயறரு முறக்க மில்லா வானவ ரோடு மேனே
முயல்வினே மாந்தர் யாரு முந்துறப் புரியுந் தத்த
மியல்பணி யுள்ள மூங்க வெழுந்தன ரியற்று கிற்பார், (எப.)

தேவர்கோன் சூவண் சொன்ன சித்திலைத் திங்க விக்னா
மீவளர் பக்கத் தைத்தின் மிருகச் சிவனா டனனி
லோவறு செயமு கடத்த மொன்றரு ளேறாத யந்தான்
மேவுமப் பொழுதே யன்பு நீக்கினர்ந் தெழுவு முந்தான், (எப.)

கத்திய மானி மூன்று மிலலுந் கமத்தி னுற்ற
லொத்திய தமக்கே லுலக வுறுமதி காபம் வாய்க்கோர்
சத்திய சிவநீக் காதி சமக்கா முற்றுப் பெற்றோர்
முத்தியெய் பரம னைந்து ருலோற்பனர் வழிவந் துற்றோர், (எப.)

வேறு,

ஆயசிலத் தூவிக் குழிவி யாமர்ந்திநுந் கடம்பு முன்போய்
கேயரிகப் பணிக் தெழுந்து கோந்நன் வானவர்கோ
னாயகனை யான்மார்த்தம் பார்த்தமென நகிற்றிருபார்
தூயகிவார்ச் சனைபுரிந்தே யுலகமெலாந் தொழுகிறந்தீர், (எப.)

எந்தையமு தேசனுகூண் டுயற்றுவழித் தொடக்கமுந்
லந்தம்வரை புரிசெயலு மன்றியுந் தியமுந்
வந்தெயன் முழுநுதும் மாண் செயலே யெனவேர்ந்து
மித்தவிழா வியற்றுநென யான் வேண்டன் மிகையான் றேறு, (எப.)

அமரவொந் தொழுவானத் தாசேநின் மொழியென்கோ
சிமலன்மகோத் சவாநினை நீவேண்டி நடத்தாநா
லெமதுசெய வியற்றுதொழி லெய்பெருந் செயலின் தாற்
கலமதருந் துருத் தூவின் கண்ணென வுலகே, (எப.)

* என்னென்பதவாய் கிலையாற்கொள்க.

அனுமதிபெற் தகமதியா லைதராச வனுனையெனும்
வினை விளக்கி யோதியுணர் வேதியுத்தம் மனுனையும்பெற்
தெனையருளு மமுதேச னிமாசலேபு சனைசிறப்ப
வினிதுபுரித் தெதிர்வேண்ட லெனுந்தேவா னுனையெற்றார். (௮௦)

அக்கடவுண் மாமறையோ ரணையமகோற் சவமிடையோர்
விக்கினமு முருதினிது வேண்டியவா முடித்தருள்வான்
மிக்கமறை முத்தப்பொருளாம் விநாயகனை விதிமுறையாற்
பொக்கவிலாப் பேரன்பாற் பூசித்தா ருன்பெற்றார். (௮௧)

பின்னணைய விழாவினுக்காம் பெருநிதியுந் தூய்தாக
வன்ன தனார்ச் சனைபுண்ணி யாகவா சனமாதி
முன்னருளுந் தினர்வர்த்து சாந்திவினை முறைபுரிந்தார்
தன்னிசர்மா மறைபரவுந் தனிவில்வ தருமலம். (௮௨)

தனிவமுந் தாதனிரு தனையொடு மிடத்தமர்ந்த
வனிதையொடும் பிசாவிருகால் வாங்கியவேர் காவனொடும்
புனிதவயிற் தேவினொடும் புடைநிமிர்பல் வரிசையொடு
மினிதினொடும் தருளிவீற் திருந்தருளப் புரிந்ததற்பின். (௮௩)

விதிமுறையிற் புசனையங் விருக்கமு லத்தியற்றித்
துதிசெய்யிருத் தினையுதன்பாற் குருட்டெடுத்தப் பட்டெடுத்த
கதிர்மணிசூழ் பொற்கலத்திற் கைக்கொண்டு பங்கமுறப்
புதியமதி வேணியொடும் பொற்கோயில் புக்காசால். (௮௪)

இன்னமுறை யோபிருச்சங் கிரகணமாங் கியற்றியபின்
என்னபிருத் தினையுக்கட முக்கியவை யொவ்வொர்வகைச்
சொன்னமுறப் பாவிகையிற் வாயேற்றின் றுவசமொடு
மன்னவிழாந் தீர்த்தமென்ற வகைக்குறித்தா முளைதெளித்தார். (௮௫)

இவ்வகையெய் தஞ்ஞார்ப் பண்பிரட்சா பந்தனைநீற்
தெய்வமறப் புரிந்துவிடை யெழுதுபடம் பூசுத்துத்
தவ்வியவ சாதிவா சனம்பேரி தாடனமுற்
கைவருபல் வினைகளுமக் கரிசுறுமெல் வியின்முடித்தார். (௮௬)

வண்டிசைகா வலர்களுமாங் கிருந்தொண்டு புரிந்துநினும்
பண்டிசைஞால் வழாதுதிசா பந்தனமம் முறைபயிற்றி
வண்டிருமக் கிராமதே வாரச்சனமு மரபியற்றித்
தொண்டர்மகிழ் தாவிமயத் தோகையொடு மமுதேசன். (௮௭)

தனக்கினிய விசேடபூ சனையாற்றி மகிழ்ந்தேத்தி
மனக்கினிய வருடருசோ மாக்கந்தர் தமைத்தொண்ட
ரினக்கினிய மண்டபத்தி னெழுந்தருள்வித் தெழிர்மாயின்
வனக்கினிய மால்விடைமுன் வரைந்தபடம் ஸூத்சூயாற்றார். (29.2)

ஒதுமுறை மாதுவரா கோகணைமீ அருற்றியுடன்
மேதகவெண் கொடிநெய்யும் விடையுள் ச்சாரம் குடல்யாக
வேதிநிகழ் சாலைபுகை மேற்பரி வாரமுடன்
மேதசூயா கெசகடம் விதுமுறைபூ சனையாற்றி. (29.3)

கோதான விலக்கினவ குண்டமுற முறையங்கி
யாதான முதலான வாற்றியா குதுகலொலா
மீதானம் புரிந்திண்டில் விசுத்தங்கி வினைநிகழ
மாதான மமந்தருள்சோ மாக்கந்தர் திருமுலுழி. (30.1)

அளிபெருக நனிசிறப்பி நமந்தருபூ சனையாற்றித்
களிபெருக வாக்கோளி நவினவிசண் டணித்தவற்றி
னொளிபெருக வெம்பெருமா னென்றிணைம யென்றிவந்த
தளிபெருக வலம்போந்து தகவினமகச் சாலைகளில். (30.2)

எழுந்தருளி வந்தனைய விருஞ்சாலை யாயிமுகமாய்த்
தழுந்தகைய பச்சிமேநர் தான்பூர்வ முகத்தருளே
பெழிந்தருளி நின்றருளப் புரிந்தாமகம் பூர்த்தியுள்
மெழிந்தமுறை பூணு குதியினிது முடித்தகண்டேமல். (30.3)

அன்னமகச் சாலைநடு வமந்தயார்த் தோனிகையின்
மன்னமுத நாதனிடம் வளர்பெரிய நாயகிதரு
சொன்னகடத் திரும்புதெச தொடாவிரு பரங்கிணை
நன்னமகா தீபாதி நலம்பெருகு முறைபுரிந்தார். (30.4)

சான்றகிவத் துவிரிவர் தம்பகும்ப விம்பமென
மூன்றினுநிம் முறைபூசை முடித்திடவத் திருக்காட்டி
யேன்றலுதக் களித்தவணின் மெழந்தருளி யெம்பெருமா
னன்றதிரு வீதியிலெம் மன்னையொடு முலாத்தருவான். (30.5)

பாணுமதி யெனுமிருவர் பல்லுருக்கொண் டெம்பெருமாற்
காண்பணி புரிந்துவா னடுத்திருபால் வாலேய்ப்ப
மேனிடிர்புத் தவிர்செம்மை வெண்மையான விரிகவிகைக்
தானநிரா நிரையாகக் கவிந்துரிழ னணிபரப்ப. (30.6)

ஒருபாறன் பாலாக வுமைகவரந்தா டவம்புரிந்தா
 எரிருபாலும் பெறப்பணியீண் டியற்றுவுலெண் றுதித்தனள் பல்
 லுருவாகிக் கங்கைதன தொண்டிறைவீ ளுறுசெயல்போற்
 றருவான மகளிர் பலர் சாமரைகள் புடையிரட்ட. (கூசு)

பின்புதமை மடிக்கிடத்திப் பெருந்தானைச் சிறுகாஸ்செய்
 தின்புதவு மம்மையப்பர்க் கீண்டிதுசெய் திடன்முறையென்
 றன்புதரு தொண்டர்பல வருஞ்செயல்வீ சனக்கொண்டு
 முன்புதனித் தனிவீசிய முழுமணக்கான் முகமகிப்ப. (கூசு)

தொடர்பிருபா லாஸ்வட்டஞ் சுருட்டிகிறை யாதிசெல்
 மிடைபுருருக் கொதுக்குமுடி விடையொளிர் பொற் றோலுலவ
 விடியகல்வான் பறந்தோடு மியவிருபுள் எவைமுதல்
 கொடிகடமக் கோரய்சாய்க் குலவுவிடைக் கொடிமுனுற. (கூசு)

யாபிதுகா றந்தோடும் மிருகடனத் திறனோரா
 லுமர்முன நடித்தலுத்தோ மோதுநட விகற்பமெலா
 மேமுறலோர்த் திடுமெம்மா னிதுவன்றோ பெரும்பேறென்
 ருமகல்வா னாமகளி யாங்குனெதிர் நடித்துவா. (கூசு)

நாதமெலா மொடுங்குழிமுன் னண்ணியவா பின்புபல
 பேதமுற விதைவன்முனம் பெருகவிரித் தெழுவுவென
 வேதவொலி தமிழ்வேத மிக்கவொலி தொக்கபல
 கீதவொலி பல்லியத்தின் கிளவொலிகள் வளர்ந்துவா. (கூசு)

இருபாலு மெசர்வேத மெடுத்தோது மிசைபெருக
 மருவாரின் தோளையமா மறையொலிபின் மல்கிவாத்
 தருவாய்மைத் தமிழ்வேதஞ் சங்கியின் மண்ணிவா
 வெருவாத சிவநாம கீர்த்தனத் தி னோசையெழ. (கூசு)

லீலைமுதற் றந்திரிகண் மேயபல கருவியிசை
 காணாமர்வேய்ப் குழலாதி லுலாவகைய கருவியிசை
 யோணமர்வேதற் கருவியிசை யியைதருதா ளத்தினிசை
 கோணாரிதாய் மிடற் றெழந்து குலவு மிசைக் குலம்பெருக. (கூசு)

வந்தியர்மா நதர்குதர் மலிதருமங் கலம்வீயம்
 பந்தியமா புகழ்முறையே பண்புறநின் றெதிர்பாட
 முந்தியசீர்ப் பாவாணர் முதிர்கவைவாற் கவிசூட
 வந்தியநீத் தவர்போற்று மிருந்துதிபற் பலகூட. (கூசு)

சூருக்கொண்ட மதுமௌவிக் குழகனருட் டுவெள்ள
முருக்கொண்டந் திறம்பொலிந்தெவ் வுயிர்க்குமணித் துறம்போலாத்
திருக்கொண்டந் திருமேனிக் திருவெண்ணீற் றெழுவிபாவம்
சூருக்கொன்று மரமோசை கண்மலர்நீர்த் தினாவிரவா. (க௦௪)

திருவருளி னாடங்கிடவர் திணைதெளிந் தன்புருந்
சாமிருமெய் யடியர்சிவ தசபுரா ணத்தையின்
வருமரிய பெருமகிமை வகைகனியு வகைகிறப்பப்
பரவியின வுருக்களிப்பப் பரிவினெய்த் தோதிவா. (க௦௫)

விண்மாரி யெனப்பொழியும் விழிமாரி யன்பர்களுங்
கண்மாரி சொரிவிரைப்பூங் கவிண்மாரி சிவஞான
வண்மாரி தருதமிழ்மா மறைமாரி யுடன்படுவெண்ண
பண்மாரி முசுலைய பலமாரி நலம்பெருக. (க௦௬)

எமதுரியு மேகாச மெனவகித்தூச் சிறப்பளித்தோ
னெனையருரு மெனவகித்தூங் கிபமணிக்து முன்போதக்
கமைசூருமா மறைபரியாக் காசுவித்தா னுசுவிரு
னெனையருள்வா னெனப்பரிசு ணடம்பிரிந்தங் குடன்போத. (க௦௭)

சிவனெனுநா மந்தனக்கே யுரியெனன மறைதெளித்த
திவிரதாழிச் சூருதிபுகல் செழும்பொருளேனார் தேந்லுதல்போற்
சுவணநட முகத்தேவ மங்கலமாந் தொண்கயெட்டு
மலிரிழைவான் மடவார்க ளணித்தாக வெடுத்தேக. (க௦௮)

என்னெனவே துதுமெல்லா முடையபிரான் திருவெழுந்திக்
கின்னனமற் றெண்ணமுமாங் கெய்தமலர் மணிமறுகின்
முன்னவன்மா தேவனிறை முக்கணான்வர் தாமென்ற
சின்னமெல்லா மெடுத்தோதத் திருவுலாப் புறம்போந்தான். (க௦௯)

திருக்கோயின் முன்போந்து தேவரினா ரெடுத்தேதந்தங்
சூரப்பூசு சுடர்முதல் கவினாறமும் முறைசூழத்
சூருக்காதி சைவர்கெய்ப்பு சனையேற்றிட் சொன்றருளி
விருப்பூரு மணியணமேல் வீற்றிருந்தா னமுதேசன். (க௧௦)

இம்முறைநா னேறேற விருஞ்சிறப்பு நனியேற
வம்மலிரு பொழுதுமெழுந் தருள்பவனி யெவர்கொப்பார்
நம்மையரு ளைப்பரிய நாயகியோ டமுதேசன்
மும்மையுரு குயலுரு முறையூர் தி வகைமொழிவாம். (க௧௧)

வேறு.

பின்னர் வழிநாட் காலையிலெம் பிராட்டி யோடு மாந்தோளி
தன்னி லிறைவ னுலாக்காட்சி தந்தந் நாளின் மாலையினிற்
பன்னவரிய நித்திலப்பும் பந்தர் நிழற்கீழ்முதேசன்
மன்னு காழி மணியெழுச்சி மாண்பு நினைப்பித் துலாப்போந்தான். (ககஉ)

முன்னு நாளிற் காலையுலா முன்னே முறைபோந் தன்றியவிற்
முன்னுழந் தல்குற் குடைந்தபணி தன்னேச் சம்பப் ஷமைபோதக்
கோன்ற னிவண்சார் பிரிவாற்றுக் குணத்தி னடைந்து தரித்ததெனச்
சான்றோர் பரவு ஷயிலாயத் தனிவா கனமெம் பிராணூர்த்தான். (ககங)

வருநான் கெணுநாட் காலையுலா மயிற் போந்தல் விரவினடை
கெருளோ நிமழார் துமைபோதத் திகழ்சே வடிமுன் முடிசூட்டெம்
பெருவாழ் வினுயீ ததிகமெனப் பேணு நந்தி மிசையவற்குப்
பொருவா முன்னுற் சிவஞான போச மளித்தோ னுலாப்போந்தான். (ககச)

ஐந்தென் திகுநாட் காலையுலா வடைவிற் போந்தல் சிகிகரத்து
கந்தின் சொல்லா மமுதருத்து கருணைக் கிதுகைம் மாறெனல்போன்
முந்துங் கிளியூர் தாவுமையெம் முதல்வன் கணைச னெனற்குசைய
வுந்தும் பூதந் தனைவசந்த விழாக்கொண் டூர்தா னுமப்பிரான். (ககரு)

இருமுன் நெணுநாட் காலையுலா வெழிலார் தரப்போந் தங்கியெயம்
பெருமான் துணையு டவின்வெல் லும் பெற்றி புறத்துந் தெரிப்பதென
வரியூர் துமைபோ தாவெம்மா னையா வணமூர் ததுகயிலைக்
கிரியூர் பட்ட வந்ததாமாங் கிழமை தெரித்தாங் குலாப்போந்தான். (ககசு)

அறமே வேழா நாட் காலையுருமை யுலாப்போந் தன்றிரவி
அறமே யருவா யென்றும்வள ரறமே புரிவா ளதுதெரித்தாங்
சுறமே யருவா விலையூர வண்ண லுருவிற் கலந்திடர்முற்
தறமே வியதோர் தொட்புணர்த்தாங் கருமால் விலையூர்ந் தருன்புரிந்தான்.

இருநான் கெணுநாட் காலையுலா விணங்கப் போந்தெல் வயிர்க்கு முணு
வொருவா தாட்டி வளர்க்குமுயிற் தாய்தானென்ப துணர்த்தாங்குத்
திருவார் காம தேனுலமை செலுத்த மால்பின் னவதாயத்
துருவா யருள்வேட் டிவண்மேற்கொண் டெழு னெனப்பாய் மாபூர்த்தான்.

ஒன்பா னுளி னுமையொருகோட் கும்பன் மயிற்சேய் சண்டை
ஒன்பா ரொவ்வோர் மாமணித்தே ரிவர்த்து திருமா மணிமயுகி
ஐன்பா லுடன்போ தாவெம்மா னமுத கா த னணிமணித்தே
ரின்பா னூர்த்தாங் கருட்கோலத் தெழிலார் காட்சி யினிதளித்தான். (ககக)

ஒருபா னுளிற் சிறுகாலை யுடையா னுடையா னுடன்காட்சி
தருவாழ் வருளி யுவந்துதனித் தனிவென் விடைமே னிருமலமாந்
தெருண்மா தீர்த்தம் தனிற்போந்து தீர்த்தங் கொடுத்தாங் குலகமெலாம்
பெருவாழ்வளித்தாங்கருள்வெள்ளப்பெருநீர்தோய்த்துன்புறப் புரிந்தான். ()

பின்னர் யாக விசர்ச்சனா னில் பிறங்க வாற்றி யாகேச
சொன்ன கடநீ மமுதேச சுயம்பு மூர்த்திக் கபிடேச
நன்ன ரியற்றி விசேடாச்ச சனைமுன் புரிந்தல் வமுதேசன்
முன்னர் விடைமான் கொடியிறக்கி முதலிக் கூர்த்தார் சிவத்துவிசர். (கஉக)

ஈற்றிற் புரிசண் டசவிழா விலங்கப் புரிந்தா ரெண்டிசையும்
போற்றுபால ஈங்கு ஈங்கள் புனைந்த விசுடசை விசர்ச்சனாங்க
ஈாற்றிற் புரிந்தா மமுதேச னன்னை பெரிய நாயகிதன்
சாற்று கலியா னேற்றசவமுந் தயங்க மரபின் முறைபுரிந்தார். (கஉஉ)

வருநா டோறுத் தனிவசந்த மணிமண் டபத்திலு வீற்றிருந்து
திருவார் விழாக்கொண் டருளியவச் சிறப்பி னனந்த மடங்கின்னாட்.
பெருகா கிற்பப் புதுநீர்க்குழ் பிறங்க யாத்து நடுமலர்பெய்
தொருவா காப்பண் மணிபீடத் துணையோ டெமையா னமுதேசன். (கஉங)

தனக்கு நபன சும்பாதி தாபித் தருச்சித் துறுமரபின்
மனக்கொண் டுளிய வபிடேச வகைகள் பெருக நனிபுரிந்தோ
தனக்கு வால்வர்க் காதுகிலே தனமா பூசைச் சிறப்பியற்றி
மனக்கு மகிழ்கூர் விடாயாற்று மாண்பின் விழாச்சீர் வயக்கினார். (கஉஈ)

உடனாங் கெழுத்துட் சூழன்முத லோரைந் தாவ ணங்குளினும்
புடைமா மறைதே வாரசிவ புராண நிருத்த வாத்தியங்க
ளிடனீ னோதை யோரொன்றா யிலங்கி முறையே தொடர்ந்துவா
நடநா யகன்குழ் போத்திருக்கை நணிவீற் றிருக்கு நலம்புரிந்தார். (கஉஊ)

சாற்று மிவ்வா றமுதேசன் சைத்தி ரோற்ச வஞ்சிறப்ப
வாற்றின் முடித்த சிவத்துவிச ரளிர்வெண் பூதி பிரபாதம்
போற்று வலாடிக் களித்தாசி புகன்றிவ் வரிய பெரும்பயனீ
யேற்று வாழ்கென் றுபசரித்தா ரிறைஞ்சியேற்றாங்குடல்பொடித்தான்.

பின்ன மனைய சிவத்துவிசப் பெரியர்க் கரிய வணியாதி
மன்ன வணிக்து மாபூசை வயக்கிச் சிவிகை களி னிவரந்தாங்
கன்னர் வீதி வலம்போந்தாங் கமரா சிரியோற் சவமுறையே
நன்ன ரியற்றி யடியுறைக ணயப்ப நனிசுந் துணமகிழ்தான். (கஉஎ)

அடைந்து கெகிழ்ந்து கெகிழ்ந்துருகு மண்பு பெருக வருள்வெள்ளங்
குடைந்து பணிந்தாங் கமுதேசன் குளிர் தா மரைச்சே வடிவழிநீழ்
மிடைந்து தனிவீழ் திருக்குமண மீட்க லாற்றான் புறவிடைபெற்
றுடைந்து வினைநீக் கியமகனா ஹும்பரோடு மும்ப ருற்றான். (௧௨௮)

என்னோ யுரைத்தாஞ் சூதவனாத் தெய்தி யுய்த்தார் பெருந்தொகையோ
ரன்னோ யிதனுட்பே ருருளுடையா னமுத நாந் னடைந்தளவே
முன்னோ வினைநீத் தருள்வகைகண் முற்று முகம்பற் பலகோடி
சுன்னோ நிலைசெய் துணாப்பினுமச் சேடன் தனக்குஞ் சாந்தரிதே. ()

மலர்மெய்த் ஞான சனற்குமா மைந்த வினிகாம் விரிப்பதெய்வ
ஹலகி ஹயிர்க டிருவருள்பெற் றுயமெய்த் தூலசொல் சாதனம்பற்
பலவன் னையையா வருக்குமுறை பயிற்ற லருமையவைக்கெல்லாந்
திவக மியற்றற் கிலகுரிது சிவபுராண சிவவணமே. (௧௩௦)

சிவபு ராண சிவவணமே தெளிதூல் பலசொல் ஏறங்க வெலாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சேர்க்குஞ் செல்லத் திறக்களெலாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சேர்க்கு மனைநன் மக்களெலாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சேர்க்கும் பலவா மின்பமெலாம். (௧௩௧)

சிவபு ராண சிவவணமே சித்த சுத்தி முதலெரிப்ப
சிவபு ராண சிவவணமே செறிமும் மலத்தைத் தெறுவதுவே
சிவபு ராண சிவவணமே சீவ குணநீத் தளிப்பதுவே
சிவபு ராண சிவவணமே திகழ் பரின்ப மருள்வதுவே. (௧௩௨)

ஆன முறையா லவற்றிடைமிக் கருமை திகழிச் சூதவன்
மேன புராண முழுதேனு மேவு சருக்க மொன்றேனு
மான் கவிகள் பலகிலவ மற்றென் றேனு நியதி பெற
ஞான முறையா துதல்கேட்ட னயக்கு மவரே பிறந்தவாரம். (௧௩௩)

இன்ன சூத வணக்காத யெழுது மவரோ டந்தவர்மேற்
பன்னு முதலி புரிந்தவர்சீர் பாவு மவர்பு சித்திலொர்
சொன்ன முறையிற் பதிட்டைபுரி தூயர் முதலோ ரமுதேசன்
றன்ன தருளா னினேத் தவெலாஞ் சார்த்த வாழ்வார் சாதமிதே. (௧௩௪)

என்றாக் கெடையா ணந்துமுடித் திசைத்த முறையா லெழுமேவட்கை
குன்றா தெனிலுந் திருவினையாக் கவியைக் கடந்து மேற்கு-ற
என்றா காடென் றமைந்திருந்தா னுன்ற முகன்சே யெனக்குத
என்றா தரித்த முனிகுலத்துக் கதைந்தா னுணைக் கமைந்தாரால். ()

வேதம் வாழி முகில் வாழி விளைகூழ் வாழி யுயர்க்கின்ப
 சீதம் வாழி திருத்தொண்டச் செல்வர் வாழி பூதிமுதற்
 சாதம் வாழி சித்தாந்த சைவம் வாழி யருள்முதற்
 நாதன் வாழி யனைபெரிய நங்கை வாழி வாழியவே.

(௧௩௪)

இந்திசன் றிருவிழாச் சருக்கமுற்றிற்று.

சூதவனபுராணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-நூறு௨௦.

சுவமயம்.

சூதவனபுராணவசனம்.

பாமிரம்.

சுத்தசாட்டுண்ணிய பரிபூரண பாமபதியாகிய சிவபெருமான், உலகர் யாவரும் வேதார்த்தங்களை ஒன்றொன்றாக ஆராய்ந்து *நேதிகளைந்து அவற்று ன்ளோ இது உபசாரம் இது உண்மையென்றுள்ளபடி தெளிந்து, அத்தெளிவி னால் மலைவிலிவாத பதிப்பொருள் ஒன்றே; அது இலமறைகாய்போல் வே தத்தூள் ளே விளங்குவதாம்; அப்பதி உமாபதியேயாம். இதுவே எவ்வாற்றா ளும் நிச்சயமென்று தேர்ந்துகொள்ளுதல் மிகவும் அரிதாதலால், அந்தவே தத்தினுட்பொருளை அவ்வுலகர்யாவரும் எளிதினுணர்ந்துய்க வென்னுந்திரு வுளப்பெருங்கருணையினாலே வெளியிட்டருளிய புராணங்கள் பதினெட்டா ரும்; அவற்றுள்ளே அக்கினிபுராணம் ஒன்று, சூரியபுராணம் ஒன்று, பிரம புராணம் இரண்டு, விஷ்ணுபுராணம் நான்கு, சிவபுராணம் பத்தாரும். அச் சிவபுராணங்களுளொன்றாகிய பெளஷ்யோத்தரபுராணத்திலே சேஷத்திரா கண்டத்திலே ஸ்ரீபிரகங்கராயசமேதஸ்ரீமந்திரோஸ்வரஸ்வாமி அநவாத சாந்ரி த்தியாய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற திருவுசாத்தானமாகிய சூதவனஸ்தல மா ன்ரியம் விளங்குகின்றது.

இதைச், சிவபிரான் உமாதேவியார்க்குப் பேசுகும்போது, அவர்மடியீது வீற்றிருந்துகேட்டருளியஸ்ரீசுப்பிரமணியப்பெருமான் நந்திதேவர்க்குப் பேசு கித்தருள, அவர் சுனற்குமாரருக்கு, அவர் வியாசமுனிவருக்கு, அவர் எனக்கு பதேசிக்கருளினான் என்று சூதமுனிவர் சொல்லிய இச்சூதவனமான்ரியமா கியவடமொழியைத் தமிழிலித்தாருணர்த்தாயும்பொருட்டித், தமிழ்மொழி பெயர்த்துத்தருகவென்று அச்சூதவனத்தின் கீழ்பால் ஒருகுரோசத்திலுள்ள அவக்காட்டிலே, பூவைசியர்குலத்திலே, கொடை நடையாதிபுத்தமகுணங் களானிறைந்த ட இராமகாதச் செட்டியார் செய்த அருந்தவப்பயனுதித்து,

* நேதி - ந - இதி எனப்பிரிபட்டு, “அல்ல என்று” எனப் பொருள் படும் வடமொழி. எனவே வேதப்பொருள்களை ஆராய்க்காற் பதியிலக்கண ங்கள் அமையப்பெருதனவற்றை இது பதிப்பொருளல்லவென்றுநீக்கி என் பதாம். பதியிலக்கணங்கள் அநாதிபோதாதி அஷ்டமங்கு குணங்களாம்.

† இவரை ராமசாயிச்செட்டியாரென்றும் வழங்குப, நாசனென்னும் சாமியென்னும் பொருளொன்றே.

உத்தமோத்தம சத்துவகுணவிஸய சிவபிரபாநுஷ்டான சிவாநாக்நிபாக சம்பந் சிவபூஜாநுரந்தராயப்பிரகித்திபெற்று விளங்குகின்ற புநீமான்-சிதம்பரச் செட்டியார் கேட்ப, அதனை மறுக்கமாட்டாமையால், அன்பும் அறிவுஞ் சிறிதுநிலவேறியுறும் மெய்யன்பர்கள் எண்ணியகாரியம் ஒன்றிது முடித்தருளுந் கிருபாவன் ஸநகிய சிவபிரான், அம்மெய்யன்பர் பொருட்டு இதனை இனிதுமுடித்தருளுவாரென்று துணிந்து புநீ சாம்பசிவசுராவசாணாவந்தம் களை வணங்கித் திருவருளை வேண்டி, அசுரனும் அடக்கிவிடும் தயிர்மொழி பெயர்ச்சு அழிச்சுச் சென்றாற் றிருபது திருவிருத்தக்களாகச் செய்துரைத்தேன்.

அவைபா...க்கப்.

சொற்பெருகுணெல்லாம் சக்தி சிவரூபமேயென்பது சர்வாந்நிகராய், ஆதலால், இப்புராணச் சொற்பொருள் களைச் சத்துவகுண விசிஷ்டாந்நவாகிய சர்துக்கள் சக்தி சிவரூபமாகவேசுருதி அவந்ருந்நிவாநித்திராமநிமையைத் தெளிந்து சத்துவப்பயனைப் பெறுவார்கள். மற்றையோர் யாதுகாரணத்தாலாயினும் அதை மறந்து குற்றம்கோக்குவாராயின் அதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுதல் பாதந்திர வழிப்பட்ட நமது கடமையென்று, அன்புநிலை சமஸ்தவாக் கியங்களும் சிவஞ்ஞானவாஸ்தவி நடவா என்று பொரியோர் சொல்லுதலால் இப்புராணச் செய்யுட்கள் யான் செய்ததாக நினைத்துக் குணவான்கள் குற்றஞ்சொல்லார்கள், அப்படியன்றி என்வாக்கென்றேயிற் கூறுதலும் அக்கூற்று டையார் இக்கவிகளிற் குற்றம்பார்க்கின் அது அவர்க்கேபுநிப்பாலும், என்னை? நாடுவென்றால் இறைவனாற் குற்றங்களை லீலைவற்றையு நினைத்துவைக்கப் பெற்ற அனேகங்களுக்கியங்களை நிகர்த்தான் லோன். குற்றமே வடிவாகிய என்னிடத்து முற்றுங் குற்றமேயன்றி வேறு தோன்றமுமாவதின்.

புராண வசனம்.

உலகெலாம்புகழ்கின்ற சத்துவகுண விசிஷ்டாந்நவாகியபுரியாகிய வைபவாணியத்திலே முன்ஞெருகாலத்திலே, சென்னகர் முதலிய முனிவர்கள் சத்திரயாகஞ் செய்து வந்தார்கள். அப்போது சூதமுனிவர் கவேசையாக அங்குவந்தார். முனிவர் யாவரும் இருக்கைவிட்டு எழுந்து, காஞ்சியமேற்குவிய எதிர்சென்று உபசரித்து அழைத்துவந்து ஆசனத்திருத்திப்புகித்து சின்று முனிவர் பெருமானே? அடியோங்களுக்கு அனேகமுறை கருணைகூர்ந்து சிவபுராணமிர்தம் புகட்டினீர்கள். சிறிதும் தெவிட்டிலாது; முன்சிவசேஷத்திற் மகிமைகள் உபதேசித்துவருங்காற் சூதவனமென்ஞெருந் உத்தம சிவஸ்தலம் உள்ளது, அது எத்தலத்தினுஞ்சிறந்தது, அத்தலத்தில் வீற்றிருந்

தருளுஞ் சிவபிரான் அன்பர்களுக்கு அருளிய திவ்யசரித்திர மகிமைகள் அளவில்லாதனவாகுமென்று சொல்லியருளினீர்கள். அம்மகிமாவிவ்வாறாகக் கேட்பதில் மிகுந்த ஆசையுடையேம், அதுக்காகித்தருளுக என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

சூதமுனிவர், மிக்க விருப்போடு ஸ்ரீபிரகங்கநாயகி சமேதஸ்ரீமந்திரோஸ் வரஸ்வாமி பாதபங்கயங்களைச் சிவமேற்கொண்டு தியானித்திருந்துமின் முனிவர்களே? உங்கள் கேள்வி உலகெலாம் உயிர்க்கு ஒரு முக்கியகாரணமுமாகும். என்மனமும் அதுவே விரும்பியது. இச்சிவபுராணசுவணமே யாவர்க்கும் சர்வாபிஷ்டங்களுக்கொடுப்பது. நீங்கள் கேட்ட இச்சூதவன மான்மியம் அபக்குவர்களுக்குச் சொல்லக்கூடாத அநிகரகசியசரித்திரமாகும். இதனை ஸ்ரீநந்திதேவர் சனற்குமார முனிவர்க்கு உபதேசித்தருளினான் அம்முறையே சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஸ்ரீகைலாசத்திலே, செம்பொற்றிருக்கோயிலிலே, ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வர சங்கிதானத்திலே, திருவருள்வெள்ளமென்றே யாவருந் ஸ்தித்திகின்ற அமுதமே விறைந்துள்ள சிவநீர்த்த மொன்றுள்ளது. அதன் கையிலே, ஆயிரக்கான் மண்டப மொன்றுண்டு, சுத்தவித்தியாமயமென்றே யாவா லுந்து திகழ்ப்பெறும். அதுவிடத்து உத்தமமுனிவர்கூட்டமும் வேதசிவாகமாதிகா ஸ்ரீ முழுக்கமும் எப்பொழுதும் கிறைந்து கொண்டேயிருக்கும். அம்மண்டபமத்திலே, வியாக்கிரசனத்திலே வீற்றிருந்தருள்கின்ற ஸ்ரீநந்திதேவரைச் சனற்குமார முனிவர் வணங்கிப் புகித்துத் துதித்து அஞ்சலியஸ்தாய நின்ற, எம்பெருமானே? தாங்கள் முன் உபதேசித்தருளியருதவனமான்மியத்தை இன்னும் விஸ்தாரமாகக் கேட்பதில் விருப்பம் மேவிடுகின்றது; திருவருள் புரிகவென்று வேண்டிக்கொள்ளத் திருநந்திதேவர், அத்தலத்தையும் விநாயக சுப்பிரமணிய சாமபதிவாதங்களுக்கும் வணங்கித் துதித்து, நமது அருள்வழிப்புத்திர சிவாமணியாகிய சனற்குமாரனே? அவ்வியாஜகிருபாமூர்த்தியாகியபாமகிவன் உலகெலாம் உயும்பொருட்டு அநவாதகாந்தித்தியார்ப் வீற்றிருந்தருள்கின்ற சூதவனமாகிய உத்தம சிவஸ்தலமானது, அத்தியந்தகிரமலஸ்தானமாய்த் தென்சமுத்திரத்திலுள்ள ராமசேதுவின் ஈசானிசைவிளங்கவீற்றிருப்பது. இந்த உத்தம சிவஸ்தலம் இப்பூமிக்கு திருவருட்டுணையாய் விளங்குவது, தன்னை யடைந்தார்க்கு மகாபாதகாதிசமஸ்தபாவங்களுந் நீக்கிச் சர்வாபிஷ்டங்களுந் கொடுத்து மோகநித்தையுக்கைப் பொருளாக்குவது. இத்தலத்தின் பெருமை எத்துணைச் சிறந்தோராலும் எத்தனை கற்பகாலம் இருந்து சொல்லிஹமுடியாது. அங்கனமாகவும் நீ அதனைக் கேட்பதிற் கொண்டு பேராசையை மறுக்க முடியாமையால் ஒரு கிறிஷ் சொல்லத் துணிந்தோம். இச்சமான்மியம் பதினாறு பகுதியாய் உள்

ளன. அவையாவன, தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி விசேடமென்றும், சூதவன நாமகாரணச்சருக்கம், ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம், ஆதிசேடன் திவ லிங்கம் பெற்ற சருக்கம், ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம், ஆதிசே டன்நிருப்பணிச்சருக்கம், ஆதிசேடன் திவாச்சேனைச்சருக்கம், வருணன் சாப மோசனச் சருக்கம், மார்க்கண்டச் சருக்கம், ஸ்ராமன் மந்திரோபதேசச் சரு க்கம், அமுதகிவதனச்சருக்கம், திருவிழாச்சருக்கமென்றாயும். இவற்றை வரிசைக்கியமமாக அறிந்தவாறு விரித்துரைக்கின்றோம்; சேகரப்பாயாக வன்ற திருந்தி தேவர்கொல்லத் தொடங்கினார்.

நலவிசேடம்.

சுனற்குமாரனே? மகாமேருகிரியின் தென்றிணையிலே, அம்புத்தீவிலே, பாதகண்டத்திலுள்ள தமிழ் நாடாகிய குலமகட்டு முகமென விளங்குகின்ற சோழ நாட்டிலே, அம்முகத்திற்கண்போல இச்சூதவனம் பிரதித்திபெற்று விளங்கும். அது காவேரிக்குத் தெற்கே மூன்று யோசனை தூரமும் வேதா சணியத்துக்கு மேற்கே இரண்டு யோசனை தூரமும் தென்சமுத்திரத்திற்கு வடக்கே ஐந்துகுமோசதூரமுமாகியவல்லையிலுள்ளது. அத்தலத்தின் அகலம் மூன்றுகுமோசமாகும். இச்சூதவனம் 'முற்காலத்தில் ஸ்ராமன் இயாவணஞ் சூதவனெனவெல்லாத தற்புயவல்லம்பெற்றேனெனடித்தன் னிடம்வந்துநீ மந்திரேஸ்வரஸ்வாமி திருவருள் பெற்றுஉலாவுதல் செய்தமையாலும், சொல்ல ம் கல்விஞானம் முதலியதிருக்கள் எப்போதும் உலாவிக்கொண்டிருத்தலாலு ம், திவாவிடவேதப் பிரதிபாத்தியமாகிய திருவுசாத்தானமென்றோர் திவ்ய நாமம் பெற்றார். இத்தலத்தை யார் அடைந்து அஷ்ட சித்திகள் அஷ்டட போகங்கள் தித்தி யாதி பாமுத்திமுதலிய வற்றைநீவேண்டி ஹம்ஸேண் டியபடிபெறுவார்கள். சமஸ்த சிவஸ்தலங்களும் இத்தலமேயாளுமெனத் தண்ணி ர்துள்கிலாத் தலங்களிலும்வசித்த வல்லா முனிவரும் இங்கு வந்து திருவருள் பெற்றுஎப்போதும்வசித்தலால், இது பிரதான சித்தவெமன் றுகொல்லாந் தரும். விரும்பத்தேடு தன்னை அடைந்தவர்களுடைய பாவங்களாகிய மண்ண லைகளே முழுதுங்கலைத்துப் பேரின் பமாவியு் தனதுவத்தைக்கொடுத்தலா ல்அப்புத்ததுவமென்று சொல்லவும்படும். வளரானுறும் தன்னை யடைந்தவர்க ளுடைய பிறவிக்காட்டைத் தகித்தலாற்றேயுத்ததுவமென்று சொல்லவும்ப டும். தன்னை யடைந்தாரருடையபாவமலைகளேப்பேர்த்துஎறிதலாலவாயுத்தது வமென்று சொல்லவும்படும். தன்னை யடைந்த அன்பர்களுக்கு நரனாகா னித்தியானந்த மளித்தலால் ஞானாகா தத்துவமென்று சொல்லவும்படும். இ த்தலத்தைக் கண்டவர்கள் முன் கருப் பிராப்தமாகத் தக்கபாதகங்கள் எல்லா ன்வு செய்திருந்தாலும் அவ்வளவும் நீங்கப்பெறுவார்கள். இத்தலத்தில் வசி

த்திருந்து சிவதிருத்தொண்டு செய்பவர்கள் திருவருட்புனையாஜாங்கபதி
களாய்த்தேவரெல்லாந்தமக்குத்தொண்டுசெய்யவீற்றிருப்பார்கள். அமிர்த
சூத்வனமென்னுத்திருநாமத்தை ஒருமுறை ஜெபித்தவர்கள் பிர்தம் நீங்கப்
பெறுதலால் அமிர்தயாகினுர்கள். திருவுசாத்தானமென்னுந்நாமம் ஜெபிக்
கிறவர்கள் கீர்த்திலெஷ்ட-ஓமி அன்னுதி அஷ்ட லெக்ஷ-ஓமி சிவஞான லெ
ஷ்ட-ஓமி முதலிய லெக்ஷ-ஓமிகளெல்லாம் உசாவுகின்றதானமாகப் பெறுதலா
ல் அவர்களும் திருவுசாத்தானமாவார்கள். இத்தலத்திற்கெய்கின்ற செயத
பயாகாதிதர்மங்கள் ஒன்று அநந்தமாகும். அந்நியதலங்களில் அநேககற்பகால
ம் பஞ்சேந்திரிய கிங்கியருத்தோடு செய்யப்படும் பரிசுத்த தவப்பியயோசனம்
இத்தலத்தின் எல்லைய அடைந்தமாத்நியத்திற்குட்டுவதாகும். இப்படியா
னால் இத்தலத்தை யடைந்து சிவதீர்த்த ஸ்தானஞ் செய்து சூத்வனேசர் சந்
நிதிவந்து தரிசித்தல் நியானித்தலாதி செய்கின்றவர்களுக்கு இத்தலம் கொ
டுக்கின்றபலன் என் சொல்லாவுட்படுமோ. கணிதநூல் வல்லார் நினைந்தெ
டுத்துக்கூறும் பெருந்தொகையுள் அப்பலனின் பெருந்தொகை *சிகையு
ட்பட்டா. இனிப்பலவாறு விரித்துக் கூறுவதென்னே. இத்தலத்தில் இடை
யமுது வகித்துப் பெரியநாயகியையும் சூத்வனேசரையும் தினமும் வழிபடு
கியமமுடையோர் பெறும் பியயோசனம் புகைமுதிக நியாயத்தால் என்பெ
ருக்கித் தெரிந்துகொள்வதும் அசாத்தியமே. இதனை மெய்யன்போடுபடிப்ப
வர்களுங் கேட்பவர்களும் சமஸ்த நிமைகளு நீங்கித் திருவருள்பெற்றுலாழ்
வார்கள்.

தலவிசேடமுந்நிற்று.

தீர்த்த விசேடம்.

—(0:)—

“சனற்குமாரனே” மார்க்கண்டாதிமுனிவர்களாலே சகல புலன்களினு
முள்ள சிவதீர்த்தங்களைல்லாம் இத்தலத்தினுள்ளேவந்து கூ.பதடாகாதிரு
பங்களாய் என்றும் வசிக்கின்றன. இவற்றின் நாமவரிசையே அனவிலையா
தலால் அவற்றைச் சிவ தீர்த்தமாத்நியம் விளக்குகின்றேருமென்று திருநந்தி
தேவர் கூறுகின்றார்.

திருக்கோயிலினுள்ளே, அக்கினிநிசையிலே ஒரு சிவதீர்த்தம் உள்ளது.
அது, நிரமல தீர்த்தமென்றும் மணிகர்ணிகாதீர்த்தமென்றும் பெயர்பெறும்.

* ஈண்டுச் சிகையென்றது ஆயிரத்திருநூற் தைம்பத்து மூன்று என்ப
தில் மூன்று என்னும் இலக்கம் போல் வருவனவற்றையென்க.

† கைமுதிகம்—இதற்கு இப்படியானால் இனிச்சொல்வதெப்படி யெ
ன்னுத்தரப்பரியத்தை விளக்குவது.

இது நீர் வடிவாயினும், தன்னிடத்துவந்து அன்புடன் விதிவழிமுழுவதோ
ருடைய பிறவிப் பெருங்காட்டைப் பஞ்சுபோல எளிதிற்தற்கு விதவனின்
அக்கிரமி யென்று சொல்லத்தகும். யாவர்க்கும் இத்தீர்த்தத்திலே தினமும்
நியதியாக ஸ்நானஞ் செய்யக் கிடைப்பதாகு. சூயிலும் வருஷத்தாக்கு ஒரு
முறை * இத்திராபருவத்திலே இத்தீர்த்தஸ்கானஞ் செய்தால் முந்நாற்ற
றுபத்தைத்துநாளிலும் ஸ்நானஞ் செய்து பலன்முழுதுஞ் சித்திற்கும். திருக்
கோயிலுக்குப் புறத்தே சித்தினுடைய அடிபடக்கை மென்றொரு தீர்த்த
முள்ளது. அதில் அந்த அனுமன் முழுகி இவ்விதத்தின்கு முற்றம்பெற்ற
ன். இதிலே மக்களாவா ஸ்திராவாஸ்நானம் முக்கியம். இத்தினக்கையில் மு
ழுகுவோர் திடகாத்திர தைரிய விரியாதி இஷ்டகாரியமெல்லாம் பெறுவார்
கள். இதன்சித்தினையில் ஆதிசேட தீர்த்தமென்று ஒன்றும் னது. இதிலே
மாசுமகனாலிலே அன்புடிக விதிப்படி முழுகுவோர் அன்புபோக முதலிய இ
ஷ்டசித்திகளெல்லாம் பெறுவார்கள். அன்றியும் வேதகிரிகாபாதி சகல சா
ஸ்திரபாசங்கதர்களாய் உண்மைஞானத்தாற் சிவாயுகியப் பெருவாழ்வும்
பெறுவார்கள். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே மேற்றிசையிலே மார்க்கண்டீ
ர்த்த மென்றொரு தீர்த்தமுள்ளது. இது சர்வபாதகங்களுந் நீக்கத்தக்கது. ச
கலபுலனங்களாலுந் துதிக்கத்தக்கது. இதிலே கைதாபா குருவா பூசு கலகத்தி
ரத்திலே அன்போடு விதிப்படி முழுகுவோருடையபாபனை செல்லாத்திரை
யிற்செல்லவும் அஞ்சுவான்; சர்வசீவர்களுயும் கவருகின்றபயமு மென்றால்,
அவர் பெறும் பலன் முழுதும் யாந்நான் சொல்லவல்லவர்கள். திருக்கோயிற்
புறத்தே தென்றிசையிலே கௌதம தீர்த்த மென்றொரு தீர்த்த முள்ளது.
இது முழுகுவோர்க்கு இஷ்டசித்திகளெல்லாம் உடனேகொடுப்பது. இன்ன
ம் இவையோன்ற அகேச சிவ தீர்த்தங்கள் இத்தகலத்துள்ளன. இவ்வாறு மென்
லுக்கெதிரைதாறுஞ் சொல்லமுடியாதாகில் மகிமைகொடுத்தார்க்கெல்லாம்
ப்பெடப்படி. ப்ஸ்தாவிபுலாக குடியத்தாறுகித்துணர்ச. பூதத்தீர்த்தங்களை
லாம் மேற்கொல்லிய அவ்வத்தினக்களினன்றி எத்தினக்களின் முழுகிலும்
எண்ணியண்ணிய இஷ்டசித்திகளெல்லாக்கொடுக்கும். தத்தைய பெரியன்
போடுபடிப்பவரே உட்பவர் இகவாழ்வுமுற்றம்பெற்ற அனவமல்லாதவை நீங்
கித் திருவருட்பேரின்ப வாழ்வுபெறுவார்கள்.

தீர்த்தவிலே முற்றிற்ற.

* இத்தினத்திலே இத்தீர்த்தத்திலேமுந்நாறு ஸ்வஸ்நானம்சாபதோ
ற்சவாந்தமாகிய தீர்த்தோற்சவம் கொண்டருளும் வழக்கம் என்னமுள்ளது.

† ஸ்தாவிபுலாகம்—ஒருபாளையோற்றத்துக்கு ஒரு அவிழ்ப்பதம்பார்த்து, எ
ல்லாம் அதுபோலவென்றுதெளிவதுபோல விளக்குவதோர் குறையும்.

மூர்த்திவிசேடம்.

சனந்ருமாசனே? இனி மூர்த்திமகிமைகேட்பாயாகவென்று திருநந்தி தேவர் கூறுகின்றார். நிஷ்களமாகிய பாமசிவன் ஜனனமாணப்பட்டுப்பற்பலம் சர்வமெடுத்துமுன்னிற்ற சிவ கோடிகள் எளிதிற்றிருவருள்பெற்றுய்கவென்று திருவுளக்கொண்டருளிய பெருங்கருணையினாலே, ஒளிப்பிழம்பாய் அமிர்தமய சுயம்புலிங்க ரூபமாய் இச்சூதவனத்தில் ஓர் மாலிருந்து நீழலிலேதோன்றி, வில்வம் கொன்றை மல்லிகை முல்லை முதலிய மாங்களுக்கொடிகளும் மலர்தூவிச்சூழ்ந்து நிக் நெருங்க மத்தியிலேவீற்றிருந்தருளும். இக்குவந்து இச்சுயம்பு மூர்த்தியை அதுசேடன் வருணன் மார்க்கண்டன் நாராயண் முதல் அநேகர் வழிபட்டுத் தங்கள் தங்கள் இஷ்டசித்திகளெல்லாம் பெற்றார்கள். இந்த அமிர்த சுயம்பு மூர்த்திக்கு மார்க்கண்டேசன், வருணேசன், அருந்தேசன், மந்திரேசன், அமிர்தசூதவனேசன், திருவுசாத்தானேசன், அமுதலிங்கேசன் முதலிய அநேகந் திருநாமங்களுண்டு. முற்றும் விதந்துகூறுதல் எவர்க்கும் அசாத்தியமே. இத்திருநாமங்கள் சப்தகோடி. மகாமந்திரங்களினு மென்மையுள்ளன. இவற்றுள்ளே, மார்க்கண்டேச நாமஞ் செபித்தவர்கள் யமனையும் வெல்லும் பெருவலிபெற்று வாழ்வார்கள், வருணேச நாமஞ்செபித்தோர் சர்வலோகமுநீங்கிச் சுகமுற்றவாழ்வார்கள், அருந்தேச நாமஞ் செபித்தோர் சகலகலாவல்லவர்களாய் உண்மைநூனம் பெற்று வாழ்வார்கள், மந்திரேசநாமஞ் செபித்தோர் பூதவேதாள பிர்மாரகந்தரிகளால் வருங்கஷ்டங்கள் முழுதும் நீங்கப்பெறுவார்கள், சூதவனேச நாமஞ்செபித்தோர் திருவருள் விவாசமாகிய குளிர்பிழலிவிருந்து வாழ்வார்கள். திருவுசாத்தானேச நாமஞ்செபித்தோர் மூத்தி முதலான சகலதிருக்களுந் தம்மைச்சேர்க்கிருக்கப் பெறுவார்கள். அமிர்தலிங்கேசநாமஞ் செபித்தோர் மிர்தம் நீங்கி நித்தியானந்த வாழ்வுபெறுவார்கள்.

இச்சூதத்திற் சமஷ்டரூபமாய் விளங்கும் இச்சுயம்புலிங்கமொன்றே, எல்லாத்தலங்களிலும் வேறுவேறு சுயம்புலிங்கங்களான வியஷ்டரூபங்களாய்விளங்குகின்றது. வழிபடுகின்றமெய்யன்பர்க்கு அமிர்தத்துவத்தைக்கொடுக்குஞ்செயலாலன்றியும் வெண்ணிறத்தாலும் அமிர்தலிங்கமென்பதை விளக்குகின்றது. பலவாங்கூறுவதென், இந்த அமிர்தசுயம்புமூர்த்தியைப்போற்சித்த மூர்த்தி எவ்வளவுத் தூரில்லையென்று அக்கினியைக்கையிலேநிதிச் சத்தியஞ்செய்வோம். இச்சிவபிரானை உதயகாலத்திலே மெய்யன்போடு தரிசிக்கப் பெற்றோர் உண்மைதூல்களிற்கூறுகின்ற சமஸ்ததர்மங்களுந் தம்மிடத்திலுள்ள கப்பெறுவார்கள். உச்சிக்காலத்திலே தரிசிக்கப் பெற்றோர் சமஸ்தவிதிகளுந் நிறையப்பெறுவார்கள். சாயங்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்த இன்பங்களும்பெறுவார்கள். அர்த்தயாமகாலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் பிறந்

திருவாப்பெருவாழ்வாகியபா முத்தியைப்பெறுவார்கள். ஸைவீஸ் குருவாழ்வா களின் திரும்பெளர்ணமிகடியதினத் திலேதரிசிக்கப்பெற்றோர் எவ்வித குறைய பாதகங்களும் நீங்கப்பெற்று அதுபிரக்த தர்களாய் கிணைத் தவெல்லாம் எளிதிற் கைகூட்டப்பெற்று லோகப்பிரகித் தியாய்வாழ்வார்கள். ஸைத்திரோற்சுவத் திற் பத்துநாளும் நியதியாக அன்போடு தரிசிக்கப்பெற்றோர் புழிச்செல்லம்புத் திரச் செல்வம் பொருட்செல்வம் முதலிய செல்வச் சிறப்பெல்லாம் பெற்று வாழ்ந்து தேகாந்தத்திலே சிவகதிச் செல்வராய்வாழ்ந்திருப்பார்கள். இச்சுதவனத்தைப் போய்வணங்குலோமென் றெண்ணி வழிச்சென்றாரும், அங்கே மெய்யான் போடுதரிசிக்கப்பெற்றோர்பெறுமபயனைப் பெறுவார்கள். இச்சிவலிங்கமூர்த் தியைக் காணப்பெற்றவர்கள் ஜெனன மானாதி எவ்வகைத் துன்பங்களையும் காணமாட்டார்கள். பணித்தவர்கள் சர்வாண்டங்களுந்தம்மைப்பணியவீற்றி ருப்பார்கள். கிணைத்தவர்கள் இப்புறியில் இன்னும்பிறத் தற்குரிய சினைவுகளு ள்ளார்கள்.

இம்மாத்திரஞ்செய்யும் இத்தொண்டர்க்கே இப்பலவெனலாம். அருள்கி ன்ருளென்றால், இனி இவ்வமுதலிக்கேசரை அன்புந் திணைக்கொடியம்மி யதியாக வழிபடுவோர், திருவலகுப்பணி திருமெழுக்குப்பணி திருந்தனவ னப்பணி திருமாலப்பணி அபப்பணி தீபப்பணி முதலியான் செய்கிறோர், சொன்னமுதலியவற்றாலாகிய குடங்கள் கலாங்கள் அடக்கால் தீபக்கால் மணி முதலிய புஜாபரத் திரங்கள் கொடுப்போர், நித்தியபூஜைக்கு வேண்டிய மண் ததிரவியங்களும் சிறிதும் பழுதில்லாமல் கண்காசாய்ந்த காலந்தோறும் கொ டித்துவிதிவழுவாமற்செய்வித்து, அப்படி யேனைநித்திரமாகியபகராதேதாற்ச வாத் திருவிழாக்கள் விதிப்படி சலிந்தாரமாக நடத்துவோர், திருக்கோயிலி லேபமுதுநீக்குதல் முதலிய திருப்பணிகள் மணிபொன்னாதிசெய்தல் செய்கிறோ ர், சொன்னதனாபாதிசெய்தலிப்போர், உத்தமமானபலக்கள் வளர்த் தாநாடோறும் பாக்கொடுப்போர் முதலிய திருத்தொண்டர்க்குருளுமபலகை அளவிடக்கொல்ல யார்வல்லவர்கள். அந்நியதலங்களுள் லாவற்றி லுமுள்ள அல்லவல்லிவிங்க சந்திதிகளிற்செய்யுஞ்சரியைகிரியாதி திருத்தொண்டெ ல்லாந் தரும் பலன்முழுதும் இவ்வமுதலிக்கு தெரியனம் ஒவ்வேறெவொருத் தாலிடும். இகலோகவாழ்க்கையும் பிரமலிஷ்டஹுவாதியம் பாலோகவாழ்க்கையும் ஸ்ரீத் திராதியம் வாலோகவாழ்க்கையும் அமலமோகவாழ்க்கையும் அபிந் தலிங்கேச சர்க்கு நாடோறும் அன்போடுவிதிப்படிசெய்யும் பூசனை யெவொருத் தாலிடும். இவ்வமுதலிக்கேசர் இங்கேசெய்தகுளுகின்ற திருவருள்விலாசத் தியுற்சைகரி ல் ஓரணுமாத்திரங்கூட்ட அளவிடமுடியாதாளுஞ்முழுதுஞ்செல்லம் யார்வல்ல வர்கள். அன்பனே நாம்உனக்குஇக்கேசெல்லியதும் அஹுமாத்திரையிற்செய் டியிலொருபங்கேனுமில்லை. இதனை அன்போடுபடிப்பவர்கேட்பவர் யாவரும்

முன்செய்தீவினை முழுதும் நீக்கி இம்மையிலேபலபேரங்களுக்கும் அனுபவித்துத் தேகாந்தத்திலே திருவடி நிழலிற் கலந்துவாழ்வார்கள்.

மூர்த்திவிசேடச்சுருக்க முற்றிற்று.

சூதவனநாமகாரணச்சுருக்கம்

சுனற்குமாரனே ? இனி இத்தலம் சூதவனமென்னும் பேர்பெற்ற காணம் கேட்பாயாக என்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே காகிபமுனி பத்தினிகளாகிய சுத்தூரு வினாதையென்னுமிருவரும் சற்றேதூரத்தே இத்திரனுடைய குதிரையைக்கண்டு மூத்தாளாகிய சுத்தூரு இக்குதிரைவால் வெண்மையாகருமையாக வென்று கேட்க, வினாதை வெண்மையென்னக்கத்துருகருமையென்றான். இப்படி இருவரும் மாறுபட்டுமும்முள்ளோ தேற்றவன் வென்றவனுக்கு அடிமையாய்விடுவதேசபதமாகும்; இக்குதிரையை இன்னுமொருமுறைசமீபத்திற் பார்த்துநிச்சயிப்போமென்று பிரதிஞ்ஞஞசெய்துகொண்டார்கள். பின்பு சுத்தூரு, தன்மக்களாகிய அனந்தன் முதலிய சர்ப்பர்களை நோக்கி நீங்கள் இத்திரன்குதிரைவாலுக்கருமையாகச்செய்யுங்கென்றான். அடாதகாரியமென்று அவர்கள் மறுத்ததுகண்டு கோபித்தான். அவருள்ளே காரக்கோடன் அவன் சுருத்தின்படி அக்குதிரைவால் கருமையாகும்படிதான் இறுகச்சுற்றிக்கொண்டான். பின்பு சுத்தூரு வினாதையை அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்காட்டினான். பார்த்து நான் உனக்கு அடிமைதானென்று கூறி அன்றுமுதல் அக்கத்துருவுக்கு அடிமைவேலை செய்தாவருவாளாயினான்.

அப்போது சுத்தூரு நான் பாசலலோகம் பேரகவேண்டும், என்மக்களாகிய சர்ப்பர்களை உன்மகன் கருடன் சுமந்துவா நீ என்னைச்சுமந்து செல்வாயாக என்றுகூற, அப்படியே வினாதையும் அவன் மகன் கருடனுஞ்சுமந்து செல்லப் பாசலத்திற்சென்ற அளவிலே, சர்ப்பர்கள் கருடனைப்பார்த்து இவ்வுள்ள பலநீவுகளும் பார்க்கவேண்டும்; எங்கள் அடிமைக்காரி மகனாகிய நீஎங்களைச் சுமந்துசெல்லென்றார்கள். கருடன் அதுகேட்டு உடனே தாயை நோக்கி இவர்கள் உன்னை அடிமையென்றகாரணமென்னென்று கேட்க, வினாதை முன்னிகழ்த்ததைக்கூற, உடனே கருடன் சர்ப்பர்களைநோக்கி என் தாய் உங்களுக்கு அடிமையாயிருத்தலை நீக்கிக்கொள்ள நிமித்தம் உங்களுக்கு எதுசெய்யவேண்டுமென்றான். சர்ப்பர்கள் தேவாமிர்தம் தருவாயானால் விலக்கிவிடுகிறோமென்று சொல்ல உடனே கருடன் மார்க்கத்திலேசில ஆச்சரியகாரியங்கள் செய்துகொண்டு சுவர்க்கத்தையடைந்துயுத்தத்திலே இத்திராதிதேவர் யாவரையும்வென்று, சர்ப்பகோடிகள் அக்கினி விடம் இரும்பு

முதலியன ஒவ்வொருமதிவோலக் குழந்துகொண்டிருப்ப, அவற்றின் நடுவில் அக்கினிமயமான சக்காவட்டத்தினுள்ளே உட்கூல ஒடுக்கிக்கொண்டுள்ளென்று தருப்பையினுற் சூழப்பெற்றுள்ள அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். அப்போது இத்தான் தடுக்கவும் வலியின்றி வீட்டுவிட்டடி மனமின்றி வருந்தி இணக்கத்தாற்பெற நினைந்து அக்கருடனருகேவந்து தாழ்த்த மொழிகூறிப் பசுதிகளுக்காடோ? நீ இந்த அமிர்தத்தைச் சரப்பங்களுக்குக்கொடுக்க அவர்கள் அதையுண்டு எங்களை வருத்தினால் உனக்கு என்ன நாபமுண்டு, தயவு செய்ய என்று வேண்டிக்கொள்ளக், கருடன் யிதறிஞ்சுபுடைய நான் இக்கடத்தைச் சரப்பங்களுக்கு விசிறி வைத்துவிட்டு ஒரு உபாயமுள்ளென்கிறேன். அப்போது நீகாசித்துக்கொள்ளென்று சொல்லி, இத்திறத்தும் பின்னொடா ஆகாயமார்ச்சுமாக வரும்போது செல்லும் வேகத்தாலும் திறகின் காற்றினாலும் அவ்வமுதஞ்சிதறி இத்தலத்தினெல்லாமுமுதலும் பாம்பின, அவ்வமிர்தத் துளிகளினின்றும் அவ்விவரதமா மாங்கன் முனைத்தெழுந்தன. தான் நினைத்தபடியேகருடன்சென்றுசரப்பங்களுக்குவிசிறி அமிர்தகடத்தை வைத்துத் தன் தாயின் அமுமைச்செயலை நீக்கிக்கொண்டு அவர்களை நோக்கி இந்த அமிர்தம் அநிபரிகத்தமாகவால் எகரானதுபோலது உகியோடுபுறங்கொன்ன, அப்படியே அவர்கள் எகரான சிறித்தம் புறமுள்ளென்றமயமும்(இத்தான் அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டான்.

அமிர்தத்தினிகளிலேமாவிருக்கங்கள் முனைத்தெழுந்தா ஆகாயத்தை யளவி விஷதாமராக வெளியின்றிச்செறிந்து எல்லாம் கிழிப்பாப்பி சிற்றின்ற மகிமை, இங்கு அநாத சாந்தித்தியாய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற பூரிமத்திறேஸ்வாஸ்வாமி திருவருளாலாயதென்றுணைமை யுணர்ந்தவர்களாய்க், காகிபர் மார்க்கண்டர் கௌதமர் பிரகு அகஸ்வியர் கர்க்கர் வியாசர் சுக்ரர் அத்திரி குற்சகர் புலகர் யஞ்ஞபாலர் பாத்ஸ்வாசர் சஞ்ஞத்தனர் சனகர் சனந்தனர் வருணர் சத்தி வாமதேவர் கௌதகர் பாபாசர் கலோனர் புலத்தியர் வகிட்டர் முதலாக அளவிலாதமுனிவர்கள், தாங்கள் வசித்திருந்தமேருமத்தாதி சமஸ்த சிவசேஷத்திராங்கையும்கூடிக் இத்தலத்து வந்த அளவிலெவகித்த த்ருதிய சிறப்பெலா மிறைந்து சித்தசுத்தியாதி அனமலபமுற்றும் எவ்விதின் அளிக்கத்தக்க மீர்மலத் துவாதிவிதிட்டருணங்கலோல விளங்குவதை உத்த நோக்கி, இது யார்மனத்தையும் வகிக்கத்தக்க உத்தமோத்தமஸ்தலெமன்று செயலா லுந்தெரிந்து மிச்சயித்து, அம்முனிவரொல்லாரும் ஆக்காக்குப் பன்ன சாலையுண்டாக்கிக்கொண்டு ஒருகாலத்தும்(இத்தலத்தை நீக்காதமனத்தோடு வசித்துஎங்குமுள்ள சிவதீர்த்தங்களெல்லாம் இத்தலத்திலி வந்துகருக என்ன நினைத்தார்கள். அப்படியே சர்வலோகங்களினுமுள்ள சமஸ்தசிவதீர்த்தங் களும்இத்தலத்தின் முக்குரோசவிஸ்தா எல்லாக்குள்ளே அநேகவகிகூபா

இ நீர்நிலைகளாகவந்துநிறைந்து தம்மிடத்துவந்து தரிசித்தல்பரிசித்தல் மூழ் குதல் முதலியன செய்கின்றவர்களுடைய எத்தகைய பாதகங்களாயும் உடனே நீக்கி அநேக பலன்களைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அமிர்தத்தூவியினின்றும்முனைத்த மாவிருஷைங்கள் ஒழிந்திருத்தலால் இதற்கு அமிர்தசூதவனமென்றும் ஒருபேரியைந்தது. உலகமெல்லாம் அமிர்தசூதவனமென்னும் திவ்யநாமச்சிறப்பையும் அதற்கிணங்க அமிர்தலிங்கே சர்அங்கு அமிர்தார்த்து அருளுகின்ற பபலவகையான இகபேரக விஸ்தாரஞானமோஷிப்பெருக்கத்தையும்நோக்கிவிசேஷத்திரங்குளெல்லாவற்றினும் உத்தமோத்தமதாமென்று போற்றுகின்ற திவ்யஸ்தலரிதுவேயாகும். இவ்வருமைபெருமை விளங்குகின்ற இத்தலமகிமை அந்நிரகசியமாயுள்ளது. மெய்யன்பு நீங்காத அநிதீவிச பரிபக்குவசீலர்களுக்கேயல்லாமல் அந்நியர்களுக்குள் வலித காணத்தாலும் இத்தலமகிமாசகசியத்தைச் சொல்லாதேயென்று குருநாதனாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான்களுக்கு உபதேசித்தருளினார். மிகவும் நுணுகியுணர்கின்ற அநிபூகபுத்திமானாகிய உனக்கு நாம்சொல்லவும் வேண்டுமா? இதனை அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் யாவரும் இம்மையிலே புத்திரபரித்திரகாத்திரகதி சகலசம்பத்தும் பெற்றுவாழ்ந்துதேகாந்தத்திலே பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய நித்தியானந்த பரமோஷிம்பெற்று வாழ்வார்.

சூதவன நாமகாபணச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்.

—:0:—

சுனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருந்திதேவர்கடறுகின்றார். திருப்பாற்கடலிலே மணித்தீவிலே சுலோதபுரத்திலுள்ள திருக்கோயிலிலே, தேவர்முனிவர்முதலியோர் வணங்கித் துதிசெய்துமுடிந்தேவி பூதேவி நீளாதேவிசமேதார்ப் வீற்றிருந்தருளுகின்ற விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே ஆதிசேடன் வணங்கித் துதித்து நின்று எம்பெருமானே? பிறவிப்பெருங்கடலைக்கடந்து பிறத்திறவாப்பெருவாழ்வாகிய நித்தியானந்த பரமோஷிக்கொடுப்பதாயும் வேதவேதாந்த சாஸ்திரசம்மதமாயுமுள்ள உண்மையமார்க்கம் இன்னதென்று அடியேனுக்குபதேசித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். விஷ்ணுமூர்த்தி அருளுகின்றார். சற்குண சம்பந்நவிசேடனாகிய சேடனே? சர்வஞ்ஞத்தூவாதி அஷ்டமங்களை திவ்யகுண பராபரமூலகாரண சச்சிதானந்த நிர்மல நிர்விகற்ப ஆதிமத்தியாந்தரகித அநாதிர்த்திய சர்வலியாபக சமயாதீத சுயம்பிரகாச சிவத்துவோபசரந்தாதி திவ்விய வாசகவாக்கியலகியமாய்க் குகாராகாக தலைக்கட

த்துவதாய் வேதமுடியில்விளங்குவதாயுள்ள சதாசிவத்தை யுள்ள படியுணர்ந்து உபாசித்து நிலைநிற்கும் உத்தமசொவையோ அவர்களே நிகேட்ட உண்மை மார்க்கம் உள்ளபடி அறிவார்கள். இது அறியாதாசெவையோ அவர்களே நாயுள்ளே அதமாவார். ஆதலால் சதாசிவபூசனையே விருப்பத்தை முடிப்பது. இது சத்தியம். அவர்கள் அசையாநிலையினாய் விவதாய்களிற்சொல்லாது இந்திரிய சிக்கிய கஞ்செய்து திராசை மேற்கொண்டொழுநவார்களோ அவர்களே முழுட்சுக்களாவார். அசுத்தர்களானால் இயன்றனவு மிதக்கபடபத்தியோடுசிவ பூஜாநிதியதிமேற்கொண்டொழுகலே முறையாகும். இப்படியேதேசகார்தம் வரைவினைப்போகாதுபலத்தேசாடு செய்துவரும் சிவபூஜாபெலத்தார் சிவஞானம்பெற்று அதனால் சுத்தாத்துவித பாமுத்திபெற்றுவாழ்வார்கள். ஆதலால் சமுசாயகாங்கடத்துத்தியானந்த பாமுத்தியைப்பெறுதற்கு முக்கியகாரணம் இந்திரிய சிக்கியகதிக்கு சுத்த சிவஞானவாயிலாக உண்மையுணர்ந்து செய்கின்ற சிவபூஜையன்றிவேறில்லை.

உண்மையுணர்ந்து சிவத்துவப்பேற்றையடைதற்கு இடைபூசுநகம் சர்வசீவர்களிடத்தும்பசுத்துவம்ஒழிவின்நிலையில்நிருக்கின்றது. இப்பசுத்துவநீக்கஞ்செய்வது பாசுபதநீசையாகும். இதுவிவரஜா துமத்தோடுசெய்வதாகும். இது பண்ணிருநான் விரதநியமத்தோடுசெய்யத்தக்கது. இந்த துமத்தாக்குப்பெரும்பாலும் சரித்துக்கோமயமேயாகும். இக்கோமயம் பசுக்களினின்றும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறகாலம் அபரவாசை, பெளர்ணமி, அஷ்டமி, சதுர்த்தியென்னு நாளுக்குநினைமாகும். இத்தினங்களிலே, சரீரித்தகாவிற் கன்றின்மபசு, கோயுள்ளபசு, சுஞ்சுகன்னிப்பசு, மலட்டுப்பசு, கிழப்பசு, கன்றிற்சுக்கப்பெற்றபசு, மலத்தின்னும்பசு ஆகிய இவையல்லாத பசுக்களின் கோமயம் வெளிவருஞ்சமயம் நிலத்தில விழுமுன்பு தாமரைமலையிலே சத்தியோஜாதமந்திரஞ்சொல்லி வாங்கி, அக்கோமயத்தின்மேலுள்ள விழும்பை நீக்கி அதிலே வாமத்தாற்கோசலம்விட்டு அகோசத்தார் பிசைந்துருட்டி உலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு, அதன்பின்புதலார் அவ்வாமக் தொட்டகல்லென்றும், கத்தியாக்கினி அரணியிற்சுடைந்தெடுத்த அக்கினி குரியகாதக்கல்லிடுவெடுத்த அக்கினி இம்முன்றிலொன்றெடுத்துத்தற்புருட மந்திரத்தால் முன் உலர்த்திவைத்த கோமய * சுட்டத்திற் பற்றுவித்துப் போதாயான சூத்தியாதி அலுவகைச்சூத்திரங்களுள்ளே அவாவர்க்குச் சொந்தமாமெய்துத்துக்கொள்ளப்பட்டுத்திரவிதிப்படி தக்கமந்திரங்களால் (க.சு) சுத்துவாநியகத்திடுவதுபசுகெய்யால் உரிய ஆகுநிகுஞ்செய்து, புதிய சிவலிங்கமொன்றை அங்கே பிடி இட்டெடுத்து விதிப்படி பூஜித்துச், சத்பிராமணபோஜனத்திடுவது, அன்றியவு நாலுபாமங்களிலும் அவ்விவிங்கபூசனை விஸ்தராமாகுந்தெ

* சுட்டகம்—உலர்த்து.

ப்து, பசுத்துவநீக்கமும் சிவத்துவப்பேறும் அருளும்படி ஒவ்வொருகாலமும் வேண்டித்து நித்து வணங்கி, இப்படியேபன்னிருநாளும் ஒமத்தோடு பூஜைசெய்து, பதின்மூன்றாநாள் நித்தியரியதிமுடித்துக்கொண்டு பூசித்த அச்சிவலிங்கத்தை ஆசாரியனிடத்தே உரியமுறையோடு தானஞ்செய்து, அவ்வாசாரியனோடு சற்பிராமணபோஜனமாகேசரபூஜை தெஷ்டணையாதிகள் சிறப்பச்செய்து இப்பாசுபதநீக்கையை இடையூறின்றி முடிப்பாயாகில் பசுத்துவநீங்கி நிர்மலனாவாய்.

இச்செயல்முடிவிலே, இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து இந்தவிரஜா ஒமருண்டத்துள்ள விபூதியாவது சிலாக்கினிகுண்டங்களிலுள்ள விபூதியாவது கையிலவைத்து வலக்கையால்மேல்முடிக்கொண்டு “ அக்கினி ” என்பதுமுதலிற்செய்த மந்திரமுதல் எழுமந்திரங்களால் மூன்றுமுறை அபிமந்திரித்து “ஓம் மாபோவா, ஆபோவா” என்னுமந்திரங்களால் நீர்தெளித்து, அத்திருநீற்றை மூன்றுபாகமாக்கி ஒருபாகத்தை ஈசானத்தாற்சிரசிலும், தற்புருடத்தால் கெற்றியிலும், அகோரத்தால் இருதயத்திலும் வயிற்றிலும் தோள்களிலும், வாமத்தால்நாபியிலும்சத்தியோசாதத்தால் முழந்தாள்கள் கங்குலிலும் லேபனமாகப்பூசி, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதலாக உடலெங்கும்பூசி இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து, மற்றொருபாகத்தைச் சிரமுதல் ஐந்திடத்தாவது பதினாறு முப்பத்திரண்டு முப்பத்தாறிடத்தாவது திரிபுண்டாமாகத்தரிப்பது முறையாகும். இத்திருநீறு தரிப்பவயே பசுத்துவநீங்கப்பெறுவார் கள். இப்பாசுபதநீக்கைமுற்றும் மெய்யன்போடு விதிப்படி செய்யினும் இதற்குள்ஞாயிர் போல்வதென்ற பெறவேண்டுவது அவசியம்.

அதாவது உத்தமோத்தம சிவமூல பஞ்சாக்ஷி மகாமந்திரமே. இது சப்தகோடி மகா மந்திரங்களுள்ளுஞ் சிறந்த யாலாதி யாஜமந்திரம். இதுவே பாக பசுநீரோபலனைத் தருதற்கு முக்கிய காரணமாகும். நிர்மலமோஷி தாயாகமாய் உத்தமசத்துக்களிருதயத்தில் விளங்குகின்ற இம் மகாமந்திரத்தில் ஒரு எழுத்தின் மகிமையேனுஞ் சொல்லவாவது மினைக்கவாவது என்னுளும், அயனுளும் வலியுளியலாவது. இம்மந்திரம்வேதசிவாகமபுராணத்தி காசாதி சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் தன்னுள்ளே இடங்கொடுத்து வைத்துக் கொண்டு அவற்றைவிளக்கிக்காட்டுவது. இம்மந்திரம்சத்திதானந்த சுத்தாத்தூவித பரிபூரண பரமசிவம் தன்னிடத்தே அநவரதம் வீற்றிருந்தருளப்பெறுகின்றது. இது பிரணவஞ்சேர்க்க ஆதெழுத்தாகும். மற்றுந்தேவதாமந்திரங்களாகிய அஷ்டாக்ஷிாதிகள் பிரணவமுஞ் சேர்த்தே தத்தம் அளவு எண்ணப்படுவன. சிலமந்திரங்கள் அந்தத்திலுள்ள நமாதிகள் சேராமலே தத்தம் அளவு எண்ணப்படுவன. பிரணவத்தோடு சேர்ந்து ஆதெழுத்தாயிருந்தும் வேதசிவாகமாதிரும்புல்லாமல் திருவைந்தெழுத்தென்றே வழங்குவ.

அளவில்லாத சிவஞானமுனிவர்கள் இத்திருநிலைவந்தெழுந்ததைப் பேணியே சிவத்துவப்பேறு பெற்றார்கள். அளவில்லாத தேவர்கள் விரும்பிய பசுவிக ஜோப் பெற்றார்கள். இம்மகாமந்திரம் சீவனோடிகள் மலபந்தம் நீக்கி உய்துந் தாகவே பரமசிவனாற் கொடுக்கப்பெற்றது. இது யாருடைய மனத்தில் நீங்கா நிருக்குமோ அவர்களுக்கு வேத புராணங்களால் அரியதவங்களுடைய மூர்த்திதல சீர்த்தவங்களால் யாகாதி தீர்த்தங்களினால் ஆகவேண்டியதொன்றாயில்லை. மெய்யன்போடு இதனை ஒதாமல் வேறு எவ்வித சாதனேற்பாபாய்கள் செய்யினும், அபராதக்கூடபயங்கராகாமாயுள்ள சமுதாயமேகாத நிறையக் கூடக்கூடியது. இது யாவர்க்கும் உள்படி சிவசொருபத்தை விளங்கச் செய்தும் உத்தினதீபம், இதுவே நான்ஞாநியார் முதலிய பலரும்செயித்தும்புத்தக்க சர்வோபகார மந்திரமாயும். இஃது அநவாத கத்தமயமாகவினும் ஒர முதலியபூர்வாங்கங்கள் உகிதகரல் முதலியாயதும் வேண்டாமலும் உபதேசிக்கக்கூடிய அநிபரிசுத்த சுயம்பிரகாச மகாமந்திரமாயும். இதிலே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தின் மகிமாவிச்சாரம் பிரமஞ்ஞம் என்ஞனும் எம்முனிவராலும் வேத வேதாந்தங்களாலும் ஒருநிநிதேனும் உள்ளபடி யுணர்ந்துரைத்தல்அசாத்தியமே. இது சற்குருவாஸுபதேசிக்கப்பெறாமல்யார் செயித்தாலும் எண்ணியகாரியம் ஒரு நிநிதும்கைகூடப்பெருங்கள். சற்குருவாந் பெற்றுஉத்தமோத்தம சிவனோத்திரங்கனிவிருந்துசெயித்தால் நினைத்தவெல்லாம் மிகவெருவாக உடனே கைகூடுவது உத்தியம். எல்லா உயிர்களுக்கும் மனத்தாலும் ஓர் ஊவுந்நுன்பநினைப்பதையாய் விஷ்கைக்காரய்க்காமற்குமோ தாதுகள் பொய் கூறல் முதலிய உமஸ்த தீமைமுயிலிவாதவாய்ச் சிதேகநிநியங்களாய்த், தம்மைவந்தடுக்கின்ற சீடர்களிடத்தே மிகுந்தஆதரவோடு செய்புந் தீவைநிநிதிலே பழுது முழுது நீக்கி ஆத்மலாபத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய மெய்ஞ்ஞானமுதலிய உத்தமபத்தின குணங்களெல்லாபிழையப்பெற்றவர்களே இம்மகாமந்திரோபதேசஞ் செய்தற்குரிய ஆசாரியராவார்கள். இதுவும் திருவருட்பரிபூரணவிலாக உத்தமோத்தமசிவஸ்தலத்திற் பெற்றால் நினைத்தவைகள் மிகவெருவில் உடனே கைகூடும். அத்தவங்களாவன, ஸ்ரீகைலாசம், மேரு, மந்தரம், இமலிசி, கேதாரம், காசி, பிரயாகை, ஸ்ரீசைலம், புய்யகம், மல்லிகார்ச்சுனம், கோகர்னம், திருக்காளத்தி, விருத்தாரலம், காஞ்சிபுரம், அருஞ்சைலம், சிதம்பரம், திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வேதாணியம், துதராணியம், மதுராபுரி முதலிய சுயம்புவிலங்கங்கள் வீதநிருந்த குருகுவன்ற சிவஸ்தலங்களும், நைமிசாதி உத்தமபணியங்களும் வில்லங்கொன்றை முதலிய சிவவசாந்திய விருகா மூலங்களுமேயாகுமென்றகூடிய விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே, ஆதிசேடன் பலமுறைவணங்கி இப்போது அடியேற்குஞ்சொல்லிய எல்லாம்என ஆபதியாகியதக்களிட்டுமே பெற்றுக்கொள்ளும் விருப்பவிக்ருடையென் அருளுகவென்று பிரார்த்திக்க, விஷ்ணுமூர்த்தி அப்படியே செய்வோ

மென்று அருள், அச்சேடன் மிகமகிழ்ந்து சங்கிதியிலுள்ள புண்ணியதீர் த்த ஸ்ரீமானம் விபூதிருத்திராஷிதாரணஞ் செய்துகொண்டு, தாம்பூலத்தோடு தனது மாணிக்காத்தினைக்கோப்பா தகாணிக் கையாகவைத்து வணங்கித்து நித்தா நின்றான். அவனுக்கு அக்குருமூர்த்தியாகிய விஷ்ணு பாசபதீக்ஷா திகள் விதிப்படிசெய்து அத்திருநீறு கொடுத்துத் தம்மைச் சிவமாகப்பாவித் துக்கொண்டு தமக்கு கேடான ஆதிசேடனைக் கீழிருக்கச் செய்து அஸ்தமஸ்தக சையோகாதி தீக்ஷாசமஸ்காங்குகளெல்லாம் விதிப்படி செய்து திருவைந்தே முத்தையுடேகித்துச் சிவமயமாக்கினார், உடனே ஆதிசேடன் தான்வேறு சிவன் வேறென்னும் பேதநீக்கி அவனை தானேயாகின்ற லித்தியானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்று மேலுங்குருபாதங்களில் வணங்கி, முன்சொல்லியபடி சுயம்பு லிங்கபூசனையிலேயிக விருப்பற்றிருந்தான், இதுனை அன்போடு படிப் பவர் கேட்பவர்கள் இகவாழ்வு முற்றும் பெற்றுவாழ்வதோடு சற்குருவின் திருவருள் பெற்றுப் பசுத்துவ நீக்கிச் சிவத்துவப்பேறுடையர்களாய்த்தேகாந் தத்திலே பாமுத்தியும்பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடனுபதேசச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சரித்திரங் கேட்பாயாக மென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். விரஜா ஓம் பாசபதீக்ஷாசமஸ்காங்குபஞ்சாஷிதோபதேச சிவத்துவப் பேறுபெற்று அனந்த சாகாந் தபிழ்ந்திய ஆதிசேடன் விஷ்ணுபாதங்களிலே மேலும் வணங்கித்து நித்து வம்பெருமாளே? அடியேற்கருளிய இத்திருவருட்பேற்றிற்கிசைய இனிச் சிவலிங்கமும் பெற்றுப் பூஜித்துவரும் பெரும்பேறு அளித்தருள்க வன்று பிரார்த்திக்க விஷ்ணுகூறுகின்றார். சேடனே பூமியிலே சோழநாட் டிலே சூதவனமென்னும் உத்தமோத்தம சிவஸ்தலத்திலே, சர்வசீவர்களும் உய்யும்பொருட்டு வீற்றிருந்தருளுகின்ற அமிர்தமய சுயம்புலிங்க மூர்த்தி யைச் சிவாகம விதிப்படி பூஜிப்பாயாக. அத்தலத்துக்குக் செல்லுங்கால் அ னலில்லாத சொர்ணரத்தினுதி பலபொருட்பெருக்கோடு, வேதசிவாகாதி முற்றுணர்ந்த ஆதிசைவர்களையும், சற்பிராமணர்களையும், காகியப முதலா ன சிற்பநூலுணர்ந்து அவ்விதிப்படி சிவாலயத்திருப்பணியா திகள் தெளிவாக கரணுவிக ளைச்சாதுரிய பரிசீலனை சாமர்த்தியத்தோடு செய்யத்தக்க லெள கிகத்தும் வல்லவர்களாகிய சாதகர்களோடு தேவகம்மியனையும், மற்றும் பரி சனங்களையும் அழைத்துக்கொண்டு விரைவாக அச்சூதவனத்திற்கேர்ந்து, அ த்தினத்திலே கேஷத்திரபிண்டாதிசெய்து உபவாசாநிகியதியோடு ஆன்மார் த்த சிவலிங்க பூஜனை செய்வாயாக. அது சமஸ்த தலங்களினுமுள்ள சமஸ்த சிவலிங்க பூஜா பலனையுங்கொடுக்கும். ஆதலினால் இக்கே உனக்கு ஒரு மா

கத சிவலிங்கத் தருகின்றோம் ; இசைவக் கல்லாழை நயநியமாகப் பூட்டித் து
வருவாயாக என்று அவ்விவில்கத்தை ஒழிவி மயங்கா சாயப்படுத்தித் துக்
கொடுக்க, உடனே ஆதிசேடன் மீட்டும்வணங்கி இருகையையும் விபித்தேசுக்
விதிப்படி மந்திர தந்திர கிரியா விகற்ப மெல்லாம் அவ்வாறானே காட்டத்
தெரிந்து, அம்முறையே அம்மாததவிங்க பூஜையையம் செய்து முடித்து,
மேலும் ஆசானை வணங்கி எதிர் நின்று எம்பெருமானே ! இத்தான்மார்த்த
சாலிங்க பூஜையே சகல தல சிவலிங்க பூஜாபலன் முழுதும் தந்த விலேம
ன்ற தாங்கள், முன் சூதவனத்தில் அமுதகயம்புலிங்கபூஜை பெய்வாறென்
றதென்ன ? இச்சந்தேசகம் நீக்கியருளுகவேண்டி வேண்டி விண்ணை ஆனே
நோக்கி ஆதிசேடனே ! நாம் இப்பெருமுத கட்டும் ஆன்மார்த்த பூஜாமயிமை
வேதசிவாகமாதிரிவாஸ்தவம்மதமேயாம். அனாமேற்கொண்டே நம் தாண்ட
மாகிய பார்த்த விக்கவழிபாடுசெய்யவேண்டியதும் சிவ சாஸ்திரம்மதமே
யாதலால் அதனை முற்கூறியோம். அத்தாவா விங்கக்கன்பற்பலவாகையாகும்.
அவை யெல்லாவற்றினும் சுயம்புவிங்கம் மிகமேலாம். அவை யெல்லாவற்றி
னும் இச்சூதவனத்து அமுத கயம்புலிங்கம் அதிகமாதலால் உன்னே அமலே
செல்லாக வென்றோம் அப்படியே நீ சென்று, நிருக்ககோயிற்றிருப்பவனிடும்
பாபிதேகாதிரெல்லாம் விதிப்படி செய்தித்தாகியும் அவ்வமுதவிங்ககோடுகப்
பூஜித்து, ஒவ்வொரு வருஷத்தோறும் பன்னாயிரம் வாகனவருமபடிக்கிட
க்கத்தக்க விஜா நிலங்கள் சாதனஞ்செய்து கொடுத்தும், கவின்னை பத்திரபா
ணதிகள் பாத்திரங்கள் வேண்டியவெல்லாம் நிறைவித்து, தத்தியவாகமித்தி
காதிபூசனைகள் எப்போதும் நடந்துவரச் செய்து, அப்பார்த்தபூசைசெய்து
வருகின்ற ஆதிசைவர்களையருளுக்கம்மார் ஒவ்வொருவருக்கும் சகுந்தியை
மாணிகைகளும் அமைத்து, அவை யெவ்வொன்றிலும் எல்லாப் பெருநூல்
களும் நிறைத்துவைத்துச் சொன்ன பத்திரபாணதிகளோடும் அவர்களுக்கத்
தத்தஞ்செய்து, மிகுதியான விஜா நிலங்களுடும் அவை யெக்கல்லாம் அ
வர்களுக்கே சாக்ஸதாணுபவமாகச் சாசனஞ்செய்து கொடுத்தும், நியும் ஆன்மா
ர்த்த மாததவிங்கபூசையும் பார்த்த அமுதகயம்புலிங்க பூசையுடன் செய்து
கொண்டு அத்தலத்தில்வசிட்பாயாக இப்பாபித்த சன்மார்த்த முநிர்சநியல்
இருவினை யொப்புமலாபிபாகாத் தி பாதகந்ததாத்தாவித சித்தியவாகமித
போகப் பெருவாழ்வு பெறுவாய். இது சத்தியம். நீ பூஜிக்கும் அவ்வமுதவிங்
கத்தை இனிஅநேக மிகுதிகள் தேவர்கள் பூஜித்து இவ்விதத்திற்குப் பெரு
வார்கள். காழும் பின்வரும் தசாதாமாவதாத்தில் அவ்விவில்கபூஜையால்
வேண்டியநன்மையெல்லாம் பெறுவோம். இனிப்பலவா விதிப்பதென், நீ நிநி
தும் தாமதியாமல் அச்சூதவனஞ் செல்லவாயாக என்று கூறினார். இசை
மெய்யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர்கள் இம்மையிலே சகலபோகங்களும்
அனுபவித்து உண்மைஞானத்தார் பாமுத்தியைப் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சரித்திரங்கேட்
பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். விஷ்ணு முன்கூறியவெல்லாங்
கேட்ட ஆதிசேடன் பெருமகிழ்வுற்று அன்புமீதாச்சூதவனஞ்செல்லுங்கரு
த்தனாய் உலகர் தனது ரூபங்கண்டஞ்சாதபடி முன்போலப் பதஞ்சலி ரூபங்
கொண்டு விஷ்ணுபாதங்களில்வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு அவர்கூறிய
படியே அளவில்லாத சொர்ணரத்தின திரவியாதிகளோடும் ஆதிசைவப்பிராம
ணர் வைதிகப்பிராமணர் தேவகம்மியனாதியரோடும் புறப்பட்டுத் திருக்கை
லாயம் முதலிய சிவஸ்தலமெல்லாந்தேர்சித்தக்கொண்டு வேதாரணியத்தி
னின்றும் மேற்றிசைநோக்கிவருங்கால் அதிதூரத்தே ஆகாயத்தை அளாவி
நிற்குஞ் சூதவனந்தோன்றக்கண்டு உடனேயிடுக்க ஆராமையோடு நிலத்திலீ
ழ்ந்து வணங்கியெழுந்து அநேகசுபரிமித்த சஞ்ஞனங்கண்டு பேராணந்தத்தோடு
வருகின்றான். அப்படிவருங்காற் சூதவனத்துள்ளே மார்க்கண்டாதி சகல மு
னிவர்களுக்கும் அநேக நன்னிமித்தங்களுண்டாயின. அம்முனிவரயாவரும்
மார்க்கண்டமுனிவராச்சிரமத்தில் ஒருங்குகூடி இந்நிமித்தங்கள் ஏககாலத்தி
ல் நமஸ்கரியாவருக்குந்தோன்றியகாரணம் என்னென்று யோசிக்கும்போது,
முனிவர்களே? விஷ்ணுவாலுபதேசிக்கப்பெற்ற அதிபரிசுத்தனாகிய ஆதிசே
டன் அமிர்தசுயம்புலிங்க தெரிசனானந்தப் பெரும்பேற்றிற்கணியனாய் இவ்வ
னத்துக்கணிமையிலவருகின்றான்; அவன்வரவு உங்கள் அருந்தவப்பயனே
யாகும்; அப்புண்ணியசீலன் வரப்பெறுதலால் அதனைக்காட்டும் உற்பாதமா
க நன்னிமித்தங்கள் தோன்றினவென்று ஆகாயத்தினின்றெழுந்த அசரீரிவா
க்கைக்கேட்டு, முனிவரயாவரும் மிகமகிழ்வுடையாய் எதிர்கொளச்செல்லுங்
கால், அவர்களெதிரோ ஆதிசேடனும் கூட்டத்தோடு அங்குவாக்கண்டு யாவரு
ம் பேராணந்தப்பெருங்கடலிற்படிந்தவர்களாய் வணங்க, அதற்குமுன் சேட
னும்வணங்கி அன்புமிக்க உபசாரங்கூறி அவர்களோடு மார்க்கண்டமுனிவரா
ச்சிரமத்தில் வந்து தவவிருத்திகளை விசாரித்துக்கொண்டிருந்து, சிலமுனிவ
ரோடுசென்று மார்க்கண்டத்தீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானாதிவியதிகள் முடி
த்துக்கொண்டு அமிர்தலிங்கதரிசனத்திற் பேராசைசெலுத்தச்செல்லுங்காற்,
காதுங்குணியமையான ஓரொலித்திரட்சிகேட்க, அத்திசைநோக்கி வரவா அவ்
வொலி அசுஷ்வொலியாய்த், திவ்விய மந்திர சிவநாமகோஷமாய்க், கிளிமுத
லிய பகழிகளாற் செபிக்கப்படுவனவாய்த் தோன்றநோக்கிப் பெருமகிழ்வுற்று
ச்சமீபித்து அநேக விருகநங்கள் கொடிகள் பகழிகளின் அருஞ்செயல் நோக்
கிச்சென்று, மிக உந்தமான ஒருமாவிருகந்தோடு கொன்றை வில்வமுத
லிய மரங்கள் செறிந்து, மேலே மல்லிகைமூல்லையாதி கொடிகள் நெருக்கமா
ய்ப்பட்டாப்பெற்று, ஒரு ஆலயம்போல அங்கொரு சூழல்தோன்றக்கண்டு, மி

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற அருங்கு முற்றிற்று.

சனற்குமானே இனி ஆதிசேடன் திருப்பணிசெய்து, திரங்கெட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். அமுதவங்குழியைப் புரிந்து கொண்டிருந்த ஆதிசேடன் புறம்போக்கு உடன்வந்த தேவகம்பிரியைக் கோக்கி மயனே எம்பெருமானுக்குச் சுவர்ணரத்தினஞ் சூதிகளாலே சகல அங்கங்களுக்கும் பொருத்தத் திருக்கோயில் செய்வாயென்றும் மந்தை வவலாபாரணோக்கி நீங்கள் இன்றுமுதற் கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டித் திரங்கியங்கல் முழுநாளு சலிஸ்தாரமாகச் சேர்ப்பீர்களாகவென்றும் அஞ்ஞாபித்தான். அவரவர்கள் அவ்வத்தொழிலிற்சென்றார்கள். பின் அவ்வாதிசேடன் செடிக்கொடியுல்லா திகளைச் சீத்தொழித்துப்பாலுமாயிற்று மருத்துமாயிற்றென்பதுபேரால் அவைகளை அங்குள்ள பசுக்களுண்ணக்கொடுத்தாந்ததை ஒப்பஞ்செய்துவருங்கா

ல் அமுதலிங்கத்திருமேனியிலே சற்றேறூரியகிரணம்படவருவது தெரிந்து உடனே மிகவினாந்து அணிமையிற் குடைபிடித்து நின்று நிழல்செய்தான். அந்தநிமிஷமே தேவகம்மியன் அனந்தகோடிசூரியோதயம்போல் ஒருவிமானம் மேலமைய விதிப்படி சுவர்ணரத்தினாதிசேடன் கெர்ப்பக்கிரகத்தை நிருமித்து, அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம், அனுகாற்பீடிகை, திருமாளிகைப்பத்திசேர்ந்து அநேகரிஷபங்கள் சிவகணங்கள் மேல்விளங்குந்திருமதினியர்ந்த முத்தப்பிரகாரம், இரண்டெழுந்து நான்கு ஐந்துபிரகாரங்கள், அங்கங்கே கோபுரங்கள் பரிவாரதேவாலயங்கள், நந்திமண்டபம் துஜஸ்தம்பபலிடங்கள், நிருத்தமண்டபம், சோபனமண்டபம், திருவிழாக்கொண்டருளும் வசந்தமண்டபம், வேதசிவாகமாதிரி சாஸ்திரபுஸ்தகருபத்திலே பரமசிவப்பிரதிஷ்டைசெய்து, அமிர்தலிங்கேசர்க்குப்போலவேகாலங்கடோறும் சிவத்துவிஜர்களாலே பூஜிக்கப்பெற்று நூல்பலகற்று முற்றுணர்ந்த உத்தமகுணவித்தகர்களாலே அச்சிவசாஸ்திரப்பிரசங்கஞ்செய்துவாப்பெறுமலித்தியாமண்டபம், ஆரியவேதம் அருந்தமிழ்ச்சீரியவேதமாகிய இரண்டுங் கசடற்பப்பினரோர்சிறிதுமவழுவின்றி உரியசாமுடம்பண் ணும்பொருந்த அத்தியயனஞ்செய்துவரும் வேதமண்டபம், திராவிடவேதமண்டபம், யாகமண்டபம், ஆயிரக்கான்மண்டபமுதலிய சமஸ்த அங்கங்களுநிறைய அமுதலிங்கசிவாலயத்தைப்பூலோகசிவலோகமேளன்று கூறும்படிசெய்து, பெரியநாயகியம்மைகோயிலும் அப்படியே விஸ்தாரமாகச்செய்து, விநாயகசுப்பிரமணிய அம்பிகாசிலாவிக்கிரகங்கள், மற்றும் செளராதிசேனசொந்த சிலாவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சோமாஸ்கந்தமுதலிய உற்சவலிங்கிரகங்கள் முழுதும், சொர்ணரத்தினபாணாதிவாகுதிகள் முழுதும், மற்றும்யாவும் நிருமித்தஞ்செய்து முடித்துவிட்டு, ஆதிசேடனெ திரவந்துநின்றான். அத்தேவகம்மியனிடத்துமிடப்பிரதிக்கொண்டு அநேகஉபசாரங்கடறி நீசெய்த அருஞ்செயல்களுக்கு உலகமுழுதுநிகராகா; ஆயினும் முறைமைநோக்கி என்னொற்றாப்பபெய் இவற்றைப்பெறுவாயென்று அளவிலாதசொர்ணரத்தின திரவியலஸ்திராபாணாதிசேடன் கொடுத்தமகிழ்வித்துப், பின் அவ்வாதிசேடன் ஆதிசேனவாரதியோர் கூடியசபையிலேகும்பாபிஷேக சுபமுகட்த்ததினநிச்சயஞ்செய்து, கீழ்த்திசையிலேதன் பேரால் ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி, அதற்கு ம்மாரக்கண்டதீர்த்தாதிகளுக்கும் தேவகம்மியனாற்படித்துறையாதிகள் செய்வித்து, மேலும் அவனைக்கொண்டே சிவத்துவிசர்களைல்லாருக்கும் திருக்கோயிலைச்சூழ்த்திருமாளிகைகள் செய்வித்துச், சமஸ்தபொருளுநிறைவித்துச், சுபதினத்திலே அவர்களை அம்மாளிகைதோறும்பிரதிஷ்டைசெய்தான். பின் சிலப்பிராமணர்களைநோக்கி இங்நாட்டரசனாகிய ராஜகுடாமணியென்னுஞ்சோமுராஜாவுக்கு நாம் இங்குவந்துசெய்யும் நிகழ்ச்சி தெரிவித்தழைத்துவருகவென்றனுப்ப, அவர்கள் சென்றுதெரிவிப்ப, அவ்வாசன் அவர்களைமும், அள

விலா மகிழ்ச்சியோடும், அநேக திரவியங்களோடும், அதுவிவாஹோடும், சைனியங்களுக்கு அத்தலத்திலவந்து ஆதிசேடனைவணங்கி, அவனோடுஞ்சென்று, திருக்கோயிற்றிருப்பணியாதி யெல்லாமாங்கண்ணுளிரங்கண்டு கண்டிபேரானந்தப்பெருங்கடலிற்றினாத்து, ஆச்சரியமுடையனாய் இதுவோசிவிலோகமென்று ஆதிசேடனைப்பலமுறைதோத்திரஞ்செய்து உபசரிப்பதாளுண். அவரசனோடு ஆதிசேடன் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தான்.

முன் ஏவப்பெற்ற வல்லாளர்கள் கும்பாபிஷேகத்துக்குவேண்டியதிரவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் அமைக்கின்றார்கள். சிலர்மஞ்சட்குவியல், அதன் பொடி, அரிசிமாப்பொடி, நெல்லிமுள்ளிப்பொடி, குங்குமம், எண்ணெய்முதலியன பற்பல மிடாக்களினிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் அநேகம் இளங்கன்றுப்பசுக்களை வசுதியானதுடத்தில் நிறைத்து உணவுகொடுத்தாப்பாதுகாத்து அப்போதப்போதுவேண்டும் பால்தயிர்கொடுத்துவருவாராயினார். சிலர் பசுநெய்யைக்குடங்களிலிறைத்துவைப்பார்கள். சிலர் வாழைபலாபாமுதலியனகளிலல்லாம் மலைமலையாக்குவிப்பார்கள். சிலர்தேன் கரும்பு கற்கண்டு சர்க்கரை தேங்காய்முதலியன, சிலர் சந்தனம் பன்னீர்முதலியன, சிலர் பலவிதநெல்லுக்கள் அரிசி துவரை உழுந்து பயறு என்றமுதலியன, சிலர் வில்லம் பாதிரி புசு மூங்கில் மா அத்தி வன்னி இத்தி அறுகு அரசு அல் பலாகருங்காலி வெள்ளெருக்கு நாயுருவி சந்தனம் தேவதாரு அங்கல் நெல்லி செஞ்சந்தனமுதலியசமித்துக்கள், சிலர் சுரப்பை நவபாண்டம் தூல்முதலியன அளவில்லாமல் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் பொன்னெள்ளிபாதுகளைத் தூஜாபாத்திராதிபலவகைப்பாத்திவைக்கும், சொன்னாத்தினங்களாலல்லிவந்தாமரை கொன்றை குமுதம்நீலாற்பலம் செங்கழுநீர்முதலியனவும், மச்சகர் மாதிகளும், மாவிலைகடர்ச்சம் தேங்காய் பூணூல் பவித்திரம் காதுகைகாப்புமுதலியனவுஞ்செய்தித் துச் சேர்த்துவைத்தார்கள். சிலர்பொன் மணி பட்டு வகைகளாற் குடைசுருட்டி ஆலவட்டமுதலியவரினையெல்லாம், வளநிரவகையெல்லாம், மத்தினவகையெல்லாம், திரவியவகையெல்லாம், நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் விபூநியைக்கற்பமுறைப்படிசெய்துவடித்தெடுத்த வாசனை சேர்த்துப் புதுரிடாக்களில் நிறைத்து வெள்ளியபுதுவஸ்திரத்தாலமுடிக்கட்டிவைத்தார்கள். சிலர் கஸ்தூரி பச்சைக்கர்ப்பூம் குங்குமப்பூ கோமேசரோபுமுகு கற்பூரம் தசாங்கப்பொடி வலந்தக்கோலம் சாதிக்காய்பத்திரி லவங்கம் வால்மினகுமுதலியவெல்லாம் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர்வாழையிலை, பலவிதகாய்வகை, கிழங்குவகை, வெற்றிலைபாக்குவகை, ஹவர்மயங்களின்தளிர்வகை, அவற்றின்பட்டைவகை, மிர்த்துகைவகை, மணல்வகை, சிலந்தித்தவகையெல்லாஞ்சேர்த்தார்கள். இச்செயலிப்படி கழிந்துகொண்டிருக்க, ஆதிசேடன் ஸ்ரீபிரகாசநாயகிசமேத ஸ்ரீ அமிர்தவிங்கேசசந்தியில்வணங்கியெழு

ந்து எம்பெருமானே இக்கும் பாபிலேஷகங்கொண்டருளுகவேன் றுபிரார்த்தித்
துக்கொண்டு, இரண்டாம் பிரகாசத்திலீசான் திசையிலே சிவத்துவிஜர்முன்னி
லையில் மயனைக்கொண்டு ஹீபிரகந்நாயகி அமுதலிங்கேசர் சுப்பிரமணியாதிச
மஸ்ரமூர்த்திகளுக்கும் தனித்தனிவருண்டா திருண்டங்கள், வேதிகைகள், அ
ஷ்டமங்கலங்கள், தசாயுதங்கள்; நாற்* றுவாரதோரணங்கள், கூர்மாசுருதிக
ள், வேதிகைக்குரிய கிரான்திகள், எல்லாமும் நிறைந்து விளங்கும் படியாக சா
லேசெய்து, இவைபேரல் முன்பு ஆகவேண்டியவை யெல்லாஞ்செய்து முடி
த்தான்.

பின்பு வேதசிலாகமாதிரி சிவசாஸ்திர பாரங்கதர்களாய் மந்திரதந்திரகிரி
யாபாவது திரிபரிசயசீலர்களாய் அங்க ஹ்னா திருத்தமில்லாதவர்களாய் உள்ளு
ம் புறம்பும் பரிசுத்தர்களாய்ச் சபத்தினிகர்களாய் சமய விசேடநிர்வாண சிவ
தீக்ஷாசமஸ்கார சம்பூரணர்களாயுள்ள ஆதிசைவர்களாகிய சிவத்துவிஜர்களை
ஒருங்குகட்டித்து நித்து உபசரித்து, இக்கும் பாபிலேஷக மகாகாரியத்தை
நீங்கவே வந்தது. உத்தி அடியேனுக்கும் அப்பலனைத் தந்தருளுக என்று
பிரார்த்தித்து, அவருள்ளே இன்னர் இன்னயாக நடத்துக. இன்னர் இன்ன
சாதகாதிசெய்க என்று நியமித்தான். அதுவே ராஜாநுபாயாகக்கொண்டு
சிவத்துவிஜர் யாரும் அக்கும் பாபிலேஷகத்துக்குச் செல்லுமான பொருள் முழு
தும் பதிகொருபங்காக வைத்து அவற்றின் சுத்தியென்பதாகிய தனபுஜை
செய்தார்கள். பின் பிராமணனுரை பெற்றுத், தக்ஷிணையாதி பெருகக்கொ
டுத்தபு, பெரியநாயகிக்கும் அமுதலிங்கேசர்க்கும் அபிலேஷகவைவத்தியாதி
விசேஷபூஜைசெய்து, வேண்டிக்கோடலாகிய தேவானுரைபெற்று எடுத்து
க்கொண்ட மகாகாரிய அஷ்டபந்தனகும் பாபிலேஷகம் நிர்விக்கிணைசமாப்தியா
கும்படி. விக்ஷிணைசபூஜை செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, அமுதலிங்கே
சர்நிதியிலே யாவரும் ஒருங்குசேர்ந்து மகாசங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு, வாஸ்
த்சாந்திரியவிசுபலி கிராமசாந்திரிசேஷாக்கனம் கோக்வாசம் முறையேசெ
ய்து, உட்கோ புர்வபுண்ணியாகவாசனம், சற்பிராமணபோஜனம், உத்தரபு
ண்ணியாகவாசனம், கிருகவக்கும் சங்கிதாலம், திராலம், சாந்திலம், மூ
ர்த்திலம்ஞ்செய்து, உற்சவமூர்த்திகளாகிய விநாயக சுப்பிரமணியர் சுவாமி
அம்பா சண்டேசராகிய பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும், அஸ்திரதேவருக்கும், அபி
லேஷகாதி விசேஷபூஜைசெய்து, அப்பஞ்சமூர்த்திகளும் அஸ்திரதேவரும் ரி
ஷபாதிவாகனங்களிலெழுந்தருளி வந்து வில்வமாதத்தடியிலே வீற்றிருந்தரு
ளச்செய்து, அம்மாதத்தடியிலே பூதேவியை விதிப்படி பூஜித்து; அம்மிர்த்தி
கையைச் சொன்னபாத்திரத்திலெடுத்து மேலே பட்டுவஸ்திரத்தால் மூடிக்க
ொண்டு, அப்பஞ்சமூர்த்திகளோடு மீண்டுபிரதக்ஷிணமாய் ஆலயத்திலே யாக

* றுவாரதோரணம்—வாயிலிலுள்ள நிலைக்கோப்பு.

சாலையுள் வருதலாகியமிருத்தகங்கிகணமும், யாகசாலையிலேயேமரும்பந்தா
பித்து அம்மிர்த்திகையை விதிப்படி பாலிகாபாத்திரங்களிலிடப்பெட்பா
லொடுகலந்தவதானியங்களை அவற்றிற்றெளித்தலாகிய அங்குமார்ப்பணமு
ஞ்செய்து, அச்சிவத்துவிஜர் யாவரும் தங்களுக்கும் பின்னாபிந்தலில்கா திரம
ஸ்தமூர்த்திகளுக்கும் சொன்னாநாபந்தனஞ்செய்து, அம்மூர்த்திகளுக்கெல்
லாம்சவிஸ்தாயமாகப்பிசுண்ணபூசனை செய்து, அந்தந்தமூர்த்திகளுக்குத் தியிலே, ப
ரிமளசுத்தோதகபூரிதமான சொன்னகும்பங்களைவந்தனளி அஷ்டவிதித்தியேச
ராதிரும்பங்களைதொபித்து, அமுதலில்கேசர் அக்ஷிவிக்கத்தினின்றும் கும்
பத்திலவந்தருளம்படி அன்பேபலடிவாய் மனங்கசிந்துருகப்பலமுறை தாழ்க்
துவேண்டி அதற்குரியநியாசா திகிரியாக லாபமுமுதும் விதிப்படிசிகழ ஆவா
களுதிசெய்து, மந்தையாகும்பங்களிலும் அந்தந்தமூர்த்திகளை நூதனமாய் வந்
தருளம்படி உரியவிதிப்படி ஆவாகித்து அக்கும்பங்கள் ஒவ்வொன்றினும் அவ்
வம்மூர்த்திகளை விதிப்படிபூஜித்து, யாதிராசாளுநிலகலதானமுஞ்செய்து
சிவத்துவிஜர்கள் கும்பங்களைவ்வொன்றையும் மிகவும் அருமை பெருமை
தோன்ற இருகாரங்களும் மெல்லவாகச் சிறிதும் அசைவின்றிச் சாவதான
மாயெடுத்தபட்டுவஸ்திரஞ் சூழ்ந்துள்ள சாமேல்லவைத்துத் தம்முயிரினும்
மிகப்பேணுதலோடு இருகைகளாலும்பிடித்துக்கொண்டு, அடிமேலடிபொருந்
தப்பக்கத்தேறின்றிகாண்கின்றவர்கள் நடவாமல்கிற்கின்றவர்கள்மேலொலும்
படிமெல்லமெல்ல அசைவின்றிப்பூரியில்லிரித்தமணமிக்க புஷ்பபரிதாபக பா
லாடைநீதுமேலேருடைபிழற்றவருவாராயினும், இருபக்கங்களிலும்மாமலையாக
ளசைய விலாயிச்சாதிவிசிறிகள் விசப்பெற, மிகப்பக்கையுருடைகளுடைய ஆல
வட்டமுதலிய வரிசைகருங்க, வீரம்பாடுவோராகிய மாகதர்களுந் மங்கலம்
பாடுவோராகிய வந்தியர்களுந் சீர்த்திபாடுவோராகிய சூதர்களுந் வசியையாக
ப்பாடிவாத்தேதவர்கள்மேளின்னுபுஷ்பமழைபொழியப்பிசாமணங்களிற்சிலர்
ஆசிவசனங்கடறச், சிலர் அஷ்டனை சிலர்சுத்தோதகம் சிலர்பன்வீர் சிலர்சுத்
வைக்குழம்பு சிலர் சொன்னார்கள் சிலர்சுத்தினங்கள் சிலர்கெல்லுக்கள் சிலர்கெ
ற்பொரிகள் சிலர் பல்லகைச்சுத்தபுஷ்பங்கள் பொழியம், சிலர் வந்தியே அஷ்ட
டாங்காதியாக நமஸ்கரித்துக்கொண்டு பின்னாட்டாதுவநிர்முகமாய்வாச், சிலர்
தேங்காய்கிதற, ஆதிசைவர் பலர் உரியனகூட்டிப்பக்குவஞ் செய்துள்ள*மூர்
க்கவர்க்கம் மதுவர்க்கம்பானகம் பாதிரிப்புஷ்பா திவாசனை சேர்ந்த சுத்தோத
கம் நீர்மோர்இளநீர்பலவர்க்கான்னங்கள் பலகணிகள் பசுப்பால் பல அபுபவர்க்
கங்கள் பாயசம்தாம்பூல முகவாசாதி அநேகனைவேத்தியங்களை அடுத்தடுத்தா
கிலேதித்துக்கொண்டு மிகச்சமீபத்தில்வா, இருபக்கத்தும் லேதலேகைத் தே
வாச திருவாசாதி தமிழ்வேதகோஷம் சுவஸ்திவாசனகோஷம் சிவாசுமகோ

* மூர்க்கம்—பயற்றம்பருப்பு.

தென்மருகச்சமநாதம் மகாபூரூத் தியகோவம் முதலியவைகளை நந்துமுழங்கப், பஞ்சா
நாசாமந்திரம் பஞ்சப்பிரமசடங்கசங்கிதாமந்திராதி மந்திரசெபங்கள் பெருக,
ருத்திராவீணாதிபாபுக்கருவியெல்லாம், நாகசின்னாதிதுளைக்கருவியெல்லாம்,
பேரியாதிதோற்கருவியெல்லாம், தாளமாதிகஞ்சக்கருவியெல்லாம், சிவநாம
நீர்ச்சுணாதிபிடத்துக்கருவியெல்லாமுழங்க; மகரிஷிகள் சூழ்ந்துநின்றதுதிக்க,
அவர்பத்குணிகள் வாழ்த்தெடுப்ப, மனங்கசிந்துருகுந் திருத்தோண்டர்கள் ஆ
ணந்தபாஷ்பம் பொழிந்துகொண்டு நெருங்கிவர இவை முதலின்னுமளவிலா
வைபவங்களோடு அஞ்சும்பாங்கன் எழுந்தருளிவருமகிமையைக் கண்கள்குளிரக்
கண்டு அவ்வாதிசேடன் இதுவன்றோநான்செய்த பெருந்தவப்பேறென்று கூ
றி அனந்தானந்தக்கடலிற் றினைத்துவா, இராஜகுடாமணிசோழனுந் தோடார்
துவா, ஆயைப்பிரதகரிணமாக யாகசாலையின் மேலைவாசல் வழியாகச்சென்று
ஆங்காங்குத் தானியவகை அடிப்பாப்பமைந்துள்ள அந்தந்தவேதிகைகளி
லே அந்தந்தக்கும்பங்களைச் சிாசினின் று மிக்கபயபக்தியோடு அசைவின் நிச்
சாவதானாயி நக்கிவைத்து, உடனே நைவேத்யபூராதிசெய்து, ஒவ்வொ
ரு யாகசாலையினும் சப்தவிம்வையாதி கலசஸ்தாபனமுஞ்செய்து, மேல்நித்தி
ய யாகபூஜை தொடங்கிச் செய்துவருவாராணர்கள்.

காலந்தோறும் புண்ணியாகபஞ்சகவ்விய பாவனாபிஷேகாதிசெய்து,
அாணிகடைந்தெடுத்த அக்கினியைப் பிரதானகுண்டங்களிற் றுபித்து, அதி
னின் றுமெடுத்தமற்றைக் குண்டங்களெல்லாவற்றிலும் தாபித்து, விதிப்படி
வாய்சையாக ஒமஞ்செய்வாராயினார். அங்வேமாத் திரவியங்களாவன சமித்து,
அவிசு, பசுரெய், பால், தயிர், என்னு, தேன், வால்செல் எனவெருல் நீவாரெருல்
முதலியெருல்வகை, சாமை, தினை, மூங்கிலிரிசி, அவல், சத்துமா, பயறு உழு
ந்து மொச்சை கடலை கோதுமை துவரை முதலிய தானியவகை, சுரும்பு, சர்
க்களா, வெல்லம், நீலோற்பலக்கிழங்கு செங்கழுநீர் தாமரை குமுதமுதலிய
கிழங்கு கருணைக்கிழங்கு பலவள்ளிக்கிழங்கு பூலாக்கிழங்கு முதலிய கிழங்கு
வகை, பலவகைமாதுளை, பலவகை நாகச்சை, பலவகை எலுமிச்சை, பலவ
கை வாழை பலா மா கொடிமுந்திரி பேரீந்து முதலியபழவகை, கற்கண்டு, அ
நேகவித அகிலித்திர வர்க்கான்னவகை, அநேகவித மோதநாதிபண்ணியவ
கை, வெட்டிலேவர், விலாமிச்சம்பேவர், பனிநீர், புழுது, கோரோசனை, குங்கும
பூ, கஸ்தூரி, பச்சைக்கற்பூரம், கஸ்தூரிமஞ்சள், குங்குலியம், சடாமாஞ்சி,
கோஷ்டம், மட்டிப்பால், நெரியாசிப்பால், சமுத்திரப்பச்சை, எலம்சாதிக்கா
ய் பத்திரி தக்கோலம் லவங்கம் வால்மிளகு முதலிய முகவாசதாம்பூவகை,
சிந்திக் கொடி வெற்றிலைக்கொடி முதலிய கொடிவகை, அநேக புஷ்பவகை
தளிர்வகை முதலிய அளவிலாத்திரவியவகைகளினால் ஆகுதிசெய்து, முடி
விற பூராணாதிபுஞ்செய்துமுடித்து, அதன்மேல் அந்தந்தப்பிரதான சூம்பங்

களிலே அமுதவிங்கேசர் முதலிய மூர்த்திகளைத் தூபதிபதிவேதனை சோட-
சோபசார விஸ்தாபூசனைசெய்து, சங்கிதியினின்று ஆரியமுஞ் செந்திரிமுமா
கிய உபயவேதங்களுமெடுத்தோதி, ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி யாவருக்கும்விபூதி
பிரசாதங்கொடுத்தார்கள். அன்றுமுதலிண்கொலத்திலும் ஆதிசேடன் யா-
கசாலையுள்ளிருந்து சிவத்துவிஜர்செய்யும் பஞ்சாகநாமந்திர சங்கிதாமந்திரா
திஜெபமும், யாகசாலை அபிமுகத்திலே சிவநீசுநாமஸ்காநீலர்களிருந்து
செய்யும் தேவாதிருவாசகாதி தமிழ்வேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய ம-
கேசுபூஜையும், சத்பிராமணர்களுக்கு இருந்துசெய்யும் இருக்கு ஐந்து சாம-
வேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய பிராமணபோசணமும், சிவபுராணி
பாராயணங்களும், அதிவிஸ்தாமாகப்பொவியும்படி நடத்துவதான. அப்ப-
டியே காலந்தோறும் மெய்யன்போடு செய்துவரும் இடையிடைடையே அச்-
சிவத்துவிஜர்கள் சூதவனிம்பங்களுக்குரிய நயனோன்மீலுறவி, அஷ்டபந்த-
ன சொர்ணபந்தனாதி, விம்பசத்தியாதி சகலகிரியைகளுஞ் செய்துமுடித்துக்-
கும்பாபிஷேக தினத்திலும் அதிகாலையிலே யாகம் சும்பபூஜையாதிசெயல்-
லாஞ்செய்து, யாத்திராதானாதிசெயல்லாஞ் செய்து சும்பங்களைச் சிவத்துவி-
ஜர்கள் சிவமேல்வைத்துக்கொண்டு முன்னிலும் பதினெட்டாங்கு அதிகமான
உபசாரங்க ளெல்லாம் பொவியப், பிரதக்ஷிணமாகத் திருக்கோயிலுள்ளே
அபிமுகமாவந்து அந்தந்த விம்பங்களுள்ளே திரே அந்தந்தக் சும்பங்களைச் சரீ-
பத்தில் வைத்துத், சும்பங்களுள்ளின்று விம்பங்களுள் பிராமாந்திரவழியாகச்
சென்று இருதயகலத்தில் அநவாந்சாக்கித்தியமாக விற்பிருக்கருள வேண்டு-
மென்று கசிந்துகசிந்து பிரார்த்திக்குந் தாற்பரியமுற்றமைந்த மந்திரபூர்வக-
கியாசாதிகஞ்செய்து, அமுதவிங்கேசாதிமூர்த்திகளிலே இருகைகளாலும் சா-
வதன்னமாகத் தூக்கியெடுத்துக் சும்பாபிஷேகஞ்செய்தார்கள். உடனே புது-
வஸ்திரதாணம் அர்ச்சனைவேதனை கற்பூரநீபாதிசெய்து விபூதிசிவபாதேதா-
தகமுதலியன ஆதிசேடன் இராசசூடாமணிசோழன் முதலியோர்களுக்கொ-
டுத்து மகிழ்வித்தார்கள். உடனே இத்தகைய மகாமக்கள் மகாமைபவ மகா-
சாந்தி மகாகும்பாபிஷேக தெரிசனானந்தப் பெரும்பேறுபெற்ற ஆதிசேடன்
அளவிடற்கரிய சிவானந்தப்பெருங்கடலின் முழுகி அதிவிஸ்தாமாக மகாபி-
ஷேகமுஞ் செய்வித்து அன்றுமுதல் என்றும் ஆறுகாலபூஜையிாதிநினைமும்
நடந்துவரும்படி. கியத்தான்.

போசனானந்தாம் அச்சிவத்துவிஜர் யாவனாயும் திருக்கோயில்கூறாட்ட-
த்தழைத்திருத்தி வணங்கி அளவிலாஉபசாரங்கடறிப், பீதாமபாசொர்ணத்-
தினாபாணதிரவியாதிகள் எண்ணமுடியாவண்ணக்கொடுத்து மேலும்வணங்-
க, மறுக்கமுடியாமையின் அங்கிகரித்து அனேக ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள்.
ஆதிசேடன் அன்றிரவுரிஷபத்துவய மூஷிகமபூராதிவாகனங்களிலே ஸ்ரீபிர

கந்நாயகி அமுதலிங்கேசலிநாயக ஸ்கந்த சண்டேச பஞ்சமூர்த்திகள் எழுந்தருளி மகாராதவீதியிலே பவனிவந்தருளும் மகோற்சவஞ் செய்வித்துப், பின் கலியாணோற்சவம், ஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்வித்து மறுநாட்டோடங்கி விசேஷ அபிஷேகபூஜைகள் செய்வித்துவந்து நாற்பத்தைந்தாநாள் மிகவிசேஷமாக நடத்திப் பஞ்சமூர்த்தி மகோற்சவமுஞ்செய்து மண்டலாபிஷேகசமாப்திசெய்தான்.

மேலும் அவ்வாதிசேடன் திருநெற்சவம் வாரோற்சவம் பகைநாற்சவம் மாரோற்சவம் வருகைநாற்சவமுதலிய வழ்சவங்களெல்லாம் விளங்க, நித்திய நைமித்திக காயிய பூஜாவகையெல்லாம் நாளுக்குநாள் அபிவிருத்தியாய் நடந்துவரும்படி நியமித்து, இவையெல்லாமும் எக்காலத்திலாவது ஒருசிறிதாவது இடையிலே தளராதபடி கோடாகோடிகளாகவும், சொர்னரத்தினபாண நெய்யெலகளும், மந்திரோசர்பேரால் நிறைத்துவைத்து, மேலும்பாஜகுடாமணி சோழனால் ஒவ்வொருவருக்கும் அம்மந்திரோசர்பேரால் வராகன் வரும்படிவரத்தக்க தருதியானவிஜயங்களுக்கும், அம்மந்திரோசர்பேரால் சர்வமானியசாதனஞ் செய்துகொடுப்பித்துப், பதினாயிரம்பசுநிரைகளுந் தத்தஞ்செய்வித்துச் சிவத்துவிஜய் ஒவ்வொருவருக்கும் சர்வமானியசாதனத்தோடு அளவிலாத விஜயங்களுந் கொடுப்பித்து, அவர் எக்காலமும் பாம்பரையாக அக்கோயிற்பூசனை செய்துவரும்படி வேண்டியநியமித்தான். இவைபோல இத்திருக்கோயிற்சுரு வேண்டியது எவ்வது என்று ஆராய்ந்தறிந்து அவையெல்லாம் நிறைத்தமைத்தான். பின் இராஜகுடாமணி சோழன் தன் நகர்க்கு விடைபெற்றுச் சென்றான். ஆதிசேடன் மந்திரோசரதரிசனத்தினின் றுநீங்கமுடியாதவனாய் அத்தலத்திலே வசிக்கின்றவனாயினான். ஓசனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இகலோகவாழ்க்கையெல்லாம் சுவர்க்காதி பாலோகவாழ்க்கையெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்த சந்திராத்துவித பாமோக்ஷவாழ்க்கையும் பெறுவார்கள். ஆதிசேடன் நிருப்பணிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைசெய்தமை கேட்பாயாக வென்று திருமந்திரேவர் கூறுகின்றார். பிரியலாற்றாதவனாய் இத்தலத்தில்தவசித்துவருகிற ஆதிசேடன் தினமும் ஆன்மார்த்த மாகதவிங்கபூசனை முடித்துக் காலங்கோலும் ஸ்ரீபிரகந்நாயகி ஸ்ரீமந்திரோசரதரிசனத்தின்களும் நியதியாகச் செய்துவருவானாயினான். வருஷமூன்று சென்றுவிட்டது. பின்பு ஒருநாள் அமுதநாயகனைத் தரிசித்துநிதற்கும்போது அப்பெருமானைச் சிவாகமவிதிப்படி சலிஸ்தாரமரகப் பூஜித்தற்கு அன்புபிக்குடையாய் வேண்டியபூஜோபகாணங்களுெல்லாம்நிறையச்செய்து, விநாயகபூஜைமுடித்துப் பிரார்த்தித்

ணி சோழனைச் சைத்திரோற்சவ நடத்திவரச்செய்வாயாக. நீ மகாகவியாதலால் யோகவிளங்க சூத்திரரூபமாக ஒருதூல்செய்து உன்பெயர் விளங்க அந்நருப் பாதஞ்சலமென்று பெயரிட்டு வியாகரண மகாபாகியமும் ஒன்று செய்து இருதூல்களும்கூர்வலோகபூஷணங்களாய்ச் சாசுவதலோகப்பிரகித்தியாய் விளங்கவைப்பாயாக என்று அனுக்கிரகித்தருளி மறைந்தருளினார். சேடன் மிக்க ஆராமையோடு மேலும் பலமுறைவணங்கிச் சிவானுநாயினபடி பாஜரூடாமணியென்னுஞ் சோழராஜாவையழைத்து விதிப்படி சைத்திரோற்சவஞ் செய்வித்துச் சிலநாள் அங்கிருந்து பிரிவாற்றாதுவருந்தி ஆஞ்ஞானையமழ்த்தற்கஞ்சி ஒருவாறாக மனமுழுதையும் மந்திரேசர்பாதத்தில் வைத்து விட்டுச்சென்று பாற்கடலிலே தன்குருவாகிய விஷ்ணுபாதங்களிற் பன்முறைவணங்கி நிகழ்த்தவல்லாஞ்சொல்லி அவன்பணிசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இம்மையிலே சகலசம்பத்தும் நிறையவாழ்ந்து சிவசாயுச்சியப்பெருவாழ்வம் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம்.

சனற்குமானே ? வருணன் சாபமோசனசரித்திரங் கேட்பாயாகவென்று நந்திரேசவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே வருணன் பாதலத்திருந்து ஒருயாகஞ்செய்யக் கருதி அதற்குரிய பிராமணர்களை அழைத்துவரும்படி சிலதூதர்களைப்பூமிக்கு அனுப்பி, அவர்சென்று யாகத்திற்குரிய சற்பிராமணர்களை அழைப்ப, அவர்கள் நாங்கள் பாதலம்வருதல் எங்கள் கிஷ்டாசாரவிநோதமாதலால் வரமாட்டோமென்று கூற, உடனே தூதர்கள் வந்து உள்ளபடி சொல்லக்கேட்டு வருணன், எப்படியும் இங்கே நாம் குறித்தயாகஞ்செய்ய வேண்டியது அவசியம். உபாயத்தால் அவர்களைத் தருவிக்கவேண்டுமென்று பின்வருங்கேடு தெரியாமல் ஊழ்வலியால் ஒருவஞ்சகயோசனை செய்து, தன்னிடத்துள்ள வித்துவானொருவனை யழைத்துக்கொண்டு பூமிக்குவந்து ஒரு பாஜவாசலின் சமீபத்தில் அவனையிருத்தி, இவ்வாசனிடத்துப் பொருள்விரும்பி அநேகம்பிராமணர் வருவார்கள் அவர்களை மிகுபொருள் தருவேன் எண்ணிச் சாத்திரவாதத்தில் வெல்லுவிர்களாயின், என்றுசொல்லியிழுத்துவெற்றிகொண்டுகடவிற்றள்ளிவிடுவாயென்று ஆஞ்ஞாபித்துச் சென்றான். அவ்வருணன் சொற்படி அவ்வித்துவான் ககோளர்முதலிய அநேகம் பிராமணேந்திரமர்களைச் சாஸ்திரவாதத்தில் வென்று அப்படியே செய்தான். உடனே அவர்களை வருணன் தூதர்களாற் பிலத்துவாசவழியாகத் தருவித்து எண்ணிய யாகத்தை முடித்துச் சாஸ்திரவாதத்தில் எங்களைவெல்லும்வரை நீங்கள் இங்கேதானிருக்கவேண்டுமெனத் தடுத்தது இருத்திவிட்டான்.

பின் ககோளமுனிவர் புத்திரராகிய அஷ்டாவக்கிரமுனிவர் தெரிந்து, மிகுபதைப்பினராய்ப் பாதலஞ்சென்று, ஒரு சொல்லளவிலேயே வருணன் முதல் யாரையும்வென்று, பிதாமுதலிய பிராமணர்கள் யாவரையும் பூமிக்கு அனுப்பிவிட்டு, வருணனை நோக்கி அடாபாதகா? இத்தகாத காரியஞ்செய்த நீ அறிவுமுற்றுமிழுந்து பைத்தியகாசஞவதுமன்றிக் குஷ்டமோகியுமாகக்கடவாயென்று சபித்தனர். உடனே வருணன் அறிவுகெட்டு முழுமோகியாய்வுருந்துவதை, அவன்பத்தினி மந்திரிமுதலியோர்கண்டு சிக்கலாற்றாது அங்கிப்பாசாயினார். அப்போது அவன் பூருவபுண்ணிய மேலீட்டினால் விழுபாஷை முனிவர் அங்குவந்தனர். வாவெதிரர்களும் வணக்கமுதலிய யாதாரின் திருநணனிருந்தனர். பத்தினிமுதலானோர் அம்முனிவரை வணங்கினர், முன்னிகழ்ச்சிமுற்றுந்தெரிவித்து, வந்ததுக்கமுழுதும் தீர்த்தருள் கவென்று அவர் பாதங்கோப்பற்றிக்கொண்டு நமஸ்கரித்தபடியே நிலத்திற்கிடந்தார்கள். முனிவர் அதுகண்டு மிகஇரக்கங்கொண்டு அவர்களைநோக்கி உங்கன்பதியாகிய வருணன் செய்தபாதகமோ மிகப்பெரிது, அன்றியும்சபித்த அஷ்டாவக்கிர முனிவர்வாங்கோ அதனினும்மிகப்பெரிது, ஆதலால் அவர்சாபத்தைத் தக்க பிராயச்சித்தமின்றி நமதுவலியால்நீக்கமுடியாது; பிராயச்சித்தமும்இவனே செய்யவேண்டும்; இவனோஅறிவுமுற்றுங் கெட்டிருக்கிறான்; அதுவும்பூமியிலே உத்தமோத்தம சிவனேத்திரத்திலே செய்தாற்றான் பிரயோசனமாகுமென்றுகூறித், தமது திருக்காதலை அவ்வருணன்சொல்லிவைத்தனர். உடனே அறிவுமுற்றும்பெற்று அம்முனிசினோஷ்டர் பாதங்களில் விழுந்துபலமுறைவணங்கி, உபசரணமுழுதுங்கொண்டு பூமிய்தூப்பானோதகம்உன் னும்புறம்புங்கொண்டு துதித்துநின்றான். முனிவர் கிருபைகூர்ந்து அவனுக்கு விபூதியாது சிவசின்னங்களை வகித்துக்கொள்ளுதற்குரிய ஆற்றலைக்கொடுத்தது, விதிப்படி விபூதிருத்திராஷைதாரணஞ்செய்தது, தூசுவலாபஞ்சாராடிவோபதேசமுஞ் செய்வித்து நீலரத்தினமயமான சிவலிங்கமொன்று பிரதிஷ்டையாது செய்துகொடுத்து, இதனைஉன் ஆயுள்வரையும்இடையாறு ஆவி கிப்பாடிப்பித்து வருவாயாகவென்று ஆர்ஞ்சித்தனர். உடனேவருணன் அப்பெரும்பேடுறல் லாந்தனக்குளினது கிடைத்தமைநோக்கி மேலும்மேலும் அன்புபெருக அம்முனிவர்சந்தியிலேயே, மந்திராதந்திராகிரியாவானைகள் முற்றும்சிவாகமவிதிப்படிஅவர்காட்ட, அவ்வான்மார்த்தபூசனைசெய்து, குருபூஜையும் நேரிலே செய்து, ரத்தினத்திரபாதகாணிகைகொடுத்துவணங்கினான். முனிவர் அவனைநோக்கிவருணனை நீசாபநீக்கத்துக்குரிய பிராயச்சித்தம்பூமியிலே உத்தமசிவஸ்தலத்திலே செய்யவேண்டியதுஅவசியம், அத்தலம்சூதவனசிவனேத்திரமே, அது காலரியின்றெற்கே வேதாபணியத்துக்குமேற்கிரண்டியோசனையிலுள்ளது. அத்தலத்திலே அநவாதகாங்கித்தியாய்ப்பயிற்றிருத்தருளுகின்ற அமுதலிங்கேசரை அன்போடுபூசித்து, அங்கேஉன்பேரால்ஒருகிவலிங்கப்

பிரதிஷ்டைசெய்து; சிவயாகமுஞ்செய்வாயாக. இவ்வகையாவுஞ் செய்வாயாகில் அஷ்டாவக்ஷிரமுனிசாபம்நீங்கிவிடும் என்றுகூறி அவ்விருபாக்ஷமுனிவர் அங்குகின்றதுஞ் சென்றனர். உடனே வருணன்பாதலத்திலுள்ள ஒருபிலத்துவாரத்தின்வழியாகப் பத்தினிசுகிதனும் அளவிலாத திரவியபரிவார புரோகிதவர்க்கத்தோடு மேலெழுந்துவந்தான். அவன்எழுந்துதோன்றிய இடமும் அமிர்தவிங்கிவாலயத்தின் தெற்கிலுள்ள கௌதமதீர்த்தமே. அத்தடாகத்திலே மனைபரிவாரத்தியோடெழுந்த வருணன் நியதிகள்முடித்துச்சென்று கோபுரம்பணிந்து கோயிலுட்புகுந்து ஸ்ரீபெரியநாயகி ஸ்ரீஅமுதலிங்கேசர் திருவுருவங்காணப்பெற்று அன்புநீதூர அடிக்கடி பணிந்தெழுந்து பூஜோபகாணமுழுதுங்கொண்டு மாசிமாசம் பெளர்ணிமையாகிய அத்தினத்திலேசவிஸ்தாாமாகப் பூசித்துத்துதித்துத்தினந்தோறும் இந்நியதியோடு அங்குவசித்திருந்து கௌதமதீர்த்தக் கரையிலே சாலகோலிவிதிப்படி வேள்வியுஞ்செய்து பலநிருப்பணியாதிகள் செய்து எதிராமாண்டு மாசிமாசம் பெளர்ணிமையிலே அமிர்தலிங்கேசபூசை முடித்து அங்குள்ள பெரியோரையும் பணிந்து சாபமோசனமாகும்படி அருளுக என்றுவேண்டி, அப்பெரியோர்வருணனே நீஎப்போது இங்குவந்துஅமுதலிங்கங்காணப்பெற்றாயோ, அப்போதே உன் ஜெபமீட்டித்த சாபமுதலிய சமஸ்ததீமையும் நீக்கி விட்டனவென்றார்கள். அந்தநிபிஷ்டமே அமிர்தலிங்காலும் எம்பெருமான் அப்படியே அதுக்கொகித்து வருணனே நீ கிரமஸூட்சிவிட்டாய் இனி நீ எண்ணியவெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்திருந்து தேகாந்தியத்திலே நமஸுபாமுத்தியும்பெறுக என்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆனந்தமேவீட்டிஞால் ஆடிப்பாடி அளவிலாத்துதி புகன்று, அவ்வமுதலிங்கேசருக்கு மேற்கிலுள்ள மார்க்கண்டசாபிதலிங்கத்துக்குத்தெற்கில் அணிஸையில ஒருசிவலிங்கம் தன்போரற் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து அமுதலிங்கேசனைமீண்டும்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் பாதலம்போய் இடையாளுச் சிவசிந்தனையோடிருந்தான்.

அவ்வருணனைவிட்டுநீங்கிய சாபவினையானது, மிகப்பயங்கரமான ஒரு வடிவமாய் அஷ்டாவக்ஷிரமுனிவரை வந்து நெருங்க, உடனே அவர் உண்மைதெரிந்து, எக்கொடும்பாதகமும் தனது எல்லைபுகுந்தனவோ நீக்குவது உத்தமோத்தம ரூதவனமல்லவாவென்றெண்ணி வந்து ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீற்றணிந்து பஞ்சாங்கம் முறையே செபித்து அமுதேசனையடுத்து வணங்கிப்பூசித்து, மேல்பக்கம் ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து முன் நெருங்கிவந்த பயங்கரரூபம் முன்னரேநீங்கப்பெற்று எம்பெருமானருட்பெருமை நினைந்து அங்கேயே அமர்ந்திருந்தார். இதனை யன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் இகபோகமுற்றும் பெற்று வாழ்ந்திருந்து முடிவிற்பாமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்க முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? மார்க்கண்ட சரித்திரம் கேட்பாயாகவென்று திருநல் திதேவர் கடற்குன்றார். பூமியிலே திருவெண்காடென்னும் ஒருவிவநெறித்திரம் மிகமேலதாய் விளங்குகின்றது. அது நமது குருபரம்பரையில் ஒருபால ருபகுருமணி வந்தவதரித்தற்குரிய அரும்பெருந்தவம் புரிந்துள்ளது என்று கூறும் அவ்வவிலே சனற்குமாரமுனிவர் எழுந்தவனாங்கி எம்பெருமானே நமது குருபரம்பரையிலே பாலகுருமணி பென்றதுமார்? அக்குருமணி அத் தலத்தில் அவதரித்தகாரணம் யாது? இச்சரித்திரத்தை முன்பு திருவாய்ம லந்தருளி அதன்மேல் எடுத்துக்கொண்ட சரித்திரம் திருவாய்மலந்தருளு ம்படி பிரார்த்திக்கின்றேனென்றுவேண்டி, அதுகேட்ட திருந் திருநல் வா ராய் சனற்குமாரனே? நமதுபரமாராய முர்த்தியாகியகல்லாலம்பூலில் வீற் றிருந்தருளுகின்ற சிவபெருமான், சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள்ளே, சி றந்த ரௌரவாகமத்திலே, அதன்சாரமான பாபவிமோசனபட்டஸ்த்திலே சாராற்சாரமான பன்னிரண்டு கலோகம் உள்ளன, அவை சிவஞானபோத மென்னுந் திவ்யநாமத்தால் விளங்குமென்றருளித், நீஷோசமஸ்காராபரிபூர்த் தியோடு அவற்றின் அரும்பெருஞ்ஞெல்லாம் விளக்கி யுபதேசித்தருளினார்; அப்படியே நாம்உனக்கு உபதேசித்தோம்; நீ சத்தியஞான தரிசனிருபதே சித்தாய்; அவன் பாஞ்சோதிக்குபதேசித்தான். இன்னுலே நாம் திருக்கயி லாயபாம சிவகுருபரம்பரையினமாயினேம். இத்திருக்கயிலாய பரம்பலா பூ லகிலனும் பரம்பியோங்குக என்று எம்பிரான் திருவுளங்கொண்டருளினன் போலும்; இந்நிகழ்ச்சியிவ்வாறிருக்க.

பூமியிலே, நடுகாட்டிலே, திருப்பெண்ணைகடமென்னும் உத்தமசிவநெறி த்திரத்திலே, பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த பரம்பரைச்சைவவிவானாங்குலத்திலே சற்குணங்களுல்லாம் அமையப்பெற்றசிவநியமாறுபட்டானப் பெருஞ்சொல் வாகியஅச்சுதர்குணப்பாளமென்பவர், தமக்கு கெடுங்காலமாகப் புத்திரப்பே றின்மையால் அதனைவிரும்பித்தமதுகுலகுருவாகியதிருத்துறைமுழர் அருண் ன்திசிலாசாரியரை அடுத்திதைஞ்சி அவர்சொற்படியே அசுத்திரியதவந்தான முதவியபற்பலசெய்தும்சாத்தியப்படாமல், மீட்டும்அசாரியரை அடுத்தி வி ண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்யோசித்துத் தவிர்ப்பேதமாகியதேவாரத்திருமுறை யை விதிப்படி போன்பினராய்ப்பூசித்து, இத்திருமுறையிலேகயிலுளாத் தாக என்றுஆஞ்ஞாயிக்க, உடனே அச்சுதர்குணப்பாளர் அன்புநீ தாப்பியார் த்தனை யோடு அத்திருமுறையிலேகயிலுசாத்தினார். உடனே அருணத்திசிலாசாரியர், அக்கயிலுசாத்திய இடத்தைவகிர்ந்து முன்சென்றும் பின்சென்றும்மாக இரண்டு எடுகளெடுத்து முன்எட்டின் சுற்றித்தெருடங்கிப் பின்எட்டின்முத லில் முடிந்திருக்கும் திருப்பாசகம் “பேயடையாபிரிவெய்தும்பின்சாரியுளே

கொள்ளினேன், வாயினவேவாம்பெறுவரையுற வேண்டாவொன்றும், வேயனே தேரானுமைபங்கள் வெண்காட்டுமக்குளநீர், தேர்ப்வினையாவார் தம்மைத் தேராயாவாந்தீவினையே,' என்றிருக்கக் கண்டு, மிகுந்தஆனந்தத்தோடு அச்சுதர்களைப்பாளரை நோக்கிக் களப்பாளனே உனக்குச்சற்புத்திரபாக்கியம் நிச்சயமாகஉண்டி; நீ இப்பொழுதே திருவெண்காட்டை அடைவாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதுசொமேற்கொண்டு களப்பாளர்தம்பத்தினியோடும் அனவிலாத்திரவியத்தோடும் அங்குச்சென்று விதிப்படி தினந்தோறும் சோமஞ்சரியாக்கினி நாமமுக்குளங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சுவேதவனேசருக்கு விசேஷபூசை செய்வித்துச்செய்தபாதிசிவகைங்கரியங்களும் மிகுதியாகச்செய்து அத்தலத்தைநீங்காதுவசித்துவந்தார்.

சுவேதவனேசர் ஒருநாள் அவர்கனவிற்றோன்றி, அன்பனே நீசெய்துவருகின்ற விசேஷ பூஜாதி சிவநியமகைங்கரியங்களுக்கு மிகமகிழ்ந்தோம், இவ்வருந்தவத்துக்கு நீ விரும்பியதை உடனேதருவதே முறையாகும், ஆயினும் சுர்மவசத்தால் இப்பிறப்பில் உனக்குப் புத்திரனில்லையாதலால், நீ செய்த அருந்தவம் பழுதாகாவண்ணம்இனிவரும்பிறப்பில் அதற்கென்று ஒரு தவமும்செய்யாமலே சற்புத்திரபாக்கியந்தருவோமென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள், உடனே களப்பாளர் எம்பெருமானே? பல்லாயிரங்கோடி சீவருள்ளே ஏழையாகிய எனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் உலகத்துக்கு ஓரணுவும் பழுதில்லை எண்ணியபடி அருளாமையால் ஒருநிறி துங்கவலையுமில்லை; ஆனால்இச்சமயம் ஒருவிண்ணப்பங்கேட்டருளவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன், அரிப்பிர்மேந் திராதி பிபீலிகாந்தமானசமஸ்தசீவர்களும் தங்கள் பிள்ளைகளே. அங்ஙனமாகவும் வள்ளியாகி தெய்வநாயகிக்குப்பதியாகிய குமாரநாயகப்பிள்ளையிடத்து மிக்கவாஞ்சைகொண்டு இடைவிட்டகலாமல் மத்தியில்வைத்துச் சீராட்டுகின்றீர்கள். அத்தகையகுமாரநாயகனேசீகாழியில்வந்தவதரித்தருளியபூரூன சம்பந்தப்பெருவாழ்வின்றிருவாக்கும், ஒன்றுக்கும்பற்றாத புழுத்தநாயினுங்க டைப்பட்டஎளியேன்முலமாகப்பொய்யாய் முடிவதேதாவென்னும் பெருங்கவ லையேஎன்னுள்ளமுழுதுக்குடிக்கொண்டுவருத்துகின்றதென்று மிகமெவிந்துவ ணங்கினார். உடனே உலகர்க்கு அவரன்புகாட்ட இவ்விதம் நடித்தருளிய சுவேதவனேசர், அன்பனே? நீவிரும்பியபடி உனக்குச் சற்புத்திரபாக்கியம் இச்சாமயமே கிடைக்கின்றது. அப்பிள்ளையின் மகிமைமுழுதும் நமதுசொல் லாவினுமகப்படுவதென்றென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தருளினார்.

உடனே விழித்தெழுந்த அச்சுதர்களைப்பாளர் மிகுமகிழ்வினராய்த், தம க்குரிய நித்தியநியமநெய்நீரெருழுவாராயினார். அந்நாளில் ஓர்நாள் உல கெலாமுய்யவும், சுத்தாத்வைதசித்தாந்தசைவமார்க்கம் தலையெடுத்தோங்க வும், அந்நாளுக்கு இத்திருக்கைலாயபரம்பரை இனிப்பூமியிலே பரந்துவிள க்வும், வேதசிவாகமசாரசிவஞானபோதாதி சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள்

எம்மொழியினுஞ்சிறந்த செம்மொழியாகிய தமிழ்மொழியில்வந்து செறிவாய் வழங்கவும், அச்சுதர்களைப்பாளரும் பத்தினியாரும்புரிந்த அருந்தவப்பயன் பெறவும், திருவருளே ஒரு ஒளிப்பிழம்பாய்த் தெய்வச்சிசுவடிவா யவதரித் திடக்கண்டு, இருவரும் அளவிராப்பேரின்பசாகாதத்தழுந்தி, எம்பிரான் வந்து சொப்பனத்தருளிய திருவருளோரினைந்துரினைந்துருகி, அவ்வருளே இவ்வுருவாய் வந்ததென்று னுணர்ந்து, எடுத்தனைத்து உச்சிமொத்து ம.வாகையிற் றினைத்தார். அத்திருவெண்காட்டிலுள்ளார் யாவரும் தாங்களே அப்புத்திரா ப்பேறுபெற்றவர்களாகத் திருவவதாரத்திருவிழாக்கொண்டாடினார்கள். பல் லாழிகாலம் இடையருது அருந்தவம்புரியிலும் கிட்டாஒருபொருளே நமது கைப்பொருளாய்தென்றுளமகிழ்ந்துவாகையிற்றினைத்த பிதாமா தாக்களிருவரும் சாதகர்மாதிகள்செய்து பத்தினியாருதியணிந்து தம்முயிரினுக்குயிராய் ப்பேணி வளர்த்துவருவாராயினர். அவர்கள் அச்சுதரத்தினத்தைச் சீவாத் தினமாகக்கொண்டு நாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாக அடிக்கடி வேறுவேறு அலங்காராதிசெய்து தம்முயிரினும்பெரிதாய்ப்பேணிவரும்அரு மைபெருமைகள் எவராலும் இத்தன்மையெனன்று கூறுவதரிதே. இப்பெ ருஞ்சிறப்புவாய்த் புத்திரரத்தினத்தைக்காணப்பெற்ற பெரியோர் யாரும் ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வே திக்காகஞ்சிறி தூரின் றி அருக்கிரகமாத் திர மேசெய்தற்கு இப்பாலருபங்கொண்டுவந்ததன்றி வேறில்லைஎன்று னுணர்ந் து பலவாறுதுதித்தார்கள். அச்சுதர்களைப்பாளர் இப்பாலருபருகுமணிக்குச் சுவேதவனேசர் திருவருளாற் கிடைத்தமையாற் சுவேதவனப்பெருமான் என்று நாமகாணஞ்செய்து மேலும் சிலநான் அங்கிருந்து நீங்காவிடையெபற் று மனைவொடும் சேய்மணியோடும் பெண்ணைகடம்வந்தனர்.

அங்குவந்தபின் அச்சேய்மணியின் குய்மாமனார் தமக்கு வேறுபின்னா யில்லாமையால், தங்கைபின்னையாகிய சுவேதவனப்பெருமானையே தமக்குப் பின்னையாக்கொண்டு பாராட்டுங்கருத்தினையாய் வந்து, அத்தெய்வச்சிசுமணி யோடு தங்கையையும் மைத்துனரையும் அழைத்துக்கொண்டு தமதுமாகிய திருவெண்ணெய்கல்லூர்க்குச் செல்வாராயினர். அங்குள்ளார் அவ்வாறு தெ ரிந்து திருவருளின்பெருமைரினைந்து மரடமெலாம் வீதிமெலாம் அலங்கார வகையெலாஞ்செய்து எதிர்கொண்டபணிந்துபுகழ்ந்துகொண்டாட, அப்பால ருகுமணியைக்கொண்டுசெல்லின்றுமாமனார் சர்வாலங்காரமுநிறைந்த தமது மாளிகையுள்ளே சுமங்கலைகள் மணிநீராஞ்சனம்வழைப்பச் சென்று திவ்யாத் தினமஞ்சத்தின்மீது வீற்றிருந்தருளவைத்தார். அச்சுதமணிஅங்குஞ்செய்த பாலலீலாதிவைபவமும் மாமனார் முகவியோர் அன்புமேம்படப் பேணி வளர்த்த அருமைபெருமையும் இப்படியென்றுஎன்பதோரால் இறைப்பரிது. இப்படி வளர்த்துவருநாளில் வளர்த்ததைபேசக்கூடிய பருவங்கடந்தும் மழலை

மொழிகூட்டப்போகிருத்தல்கண்டு, களப்பாளர்முதலியோர் மிக அருமையி
ற்கிடைத்த இவ்வொருபுத்திரரத்தினமும் ஊமையாய்விடுமொவென்று எண்
ணாரிக்கிருந்தார்கள். இரண்டுவயசு நிறைந்தது. ஒருநாள் அச்சேய்மணிமற்
றையத்திறுவர்களோடு விதியிற்சென்று மேனியொளிகுசையெலாம் விளங்கவி
லையாடிக்கொண்டிருந்தது. சனற்றுமாளனே? அச்சமயம்பொதியுமலையில் அ
கஸ்நியலாக்கண்டு இஷ்டவார்த்தைகல்பேசிக்கொண்டிருந்து வருத்தமாக உ
ள்கிஷயப்பிரதிஷயஞ்சிய பாஞ்சோதிமுனிவன், வெண்மணிவிமானத்தேறி
நித்திருக்கையிலினின்றும் ஆகாசமார்க்கமாகச்செல்வாணயினான். அப்படிச்
செல்லுங்கால் அத்திருவெண்ணெய்கல்லுரவீதியிலே திசையெலாம்விளங்க
வினையாடிகின்ற சேய்மணியிடுளொப்பிழம்புதன்மேற்பட்டவளவிலே, அவ்
விமானம் அப்பாற்செல்லாது நின்றதுவிட்டது. உடனே உள்ளிருந்த பாஞ்
சோதிமுனிவன் காம் நினேத்தபடி எவ்விடத்தும் தடையின்றிச்செல்லுகின்ற
நித்தெய்வவிமானம், இவ்விடத்தே தடைப்படக்காரணம் என்னென்றுகரு
தி, வானொலாந்திசையெலாம்பார்த்துக்காணாந்தெரியாமற், பின்பு கேரேஜி
ந்நோக்கிப் பூரியைப் பார்த்துமளவில் அவ்விமானத்தினிழல் மேனியிற்பொ
ருத்த அத்தெய்வச்சிவ வீற்றிருப்பதுகண்டு, இச்சிவ கமதுவிமானத்தைப்பி
ணித்திழுக்கின்ற அன்புடைந்தான் மேனியின் ஒளித்திரட்சியாக விமானத்
தைச்சூழ்கின்றதென்று வியந்துகொண்டாடி, விமானத்தோடுழேவந்தார்.
மற்றைச் சிறுவர்யாவரும் விமானத்தொளி கண்டுளொளியைமழுக்க ஒன்றுமு
ண்டாது வெருண்டோடினார்கள். அவ்வொளிக்ருள் ளொளிப்பிழம்பாய் இன்
ப்பப்பொலிவுகாட்டி வீற்றிருக்கின்ற அச்சிவமணி சாயல்முதலிய எல்லாவற்றா
லும் தன்ஓளியினைய சத்தியனான தரிசனியோல் இருப்பக்கண்டு மிகமகி
ழ்ச்சிகொண்டோடு எடுத்தனைத்துச்சிமோந்துள்ளாங்குளிர்த்து ஸ்நானம் விபூதிநா
ரணம்முதலியானசெய்வித்துத், தன் ஆசான்போலிருப்பதால் அவன்மேயோ
யாகமெய்கண்டோனென்று நாமகாணஞ்செய்து, சத்தியோநிர்வாணதிஷ்டாவீ
ந்திணை நிவசமஸ்கார சிவத்துவாபிவியக்திப் பெரும்பேதெல்லாமளித்துச்,
சிவஞானபோதமுற்றும் சலிஸ்தாரமாக வபதேசித்து, அன்பனே? இதனை
நீதபிழ்மொழிபெயர்த்து வார்த்திகமகவுரையுஞ் செவ்வாயாகஎன்று ஆஞ்ஞா
பித்துத், தனித்துவிட்டிச் செல்லுதற்காற்றாமையால், அணிமையிலே கோ
யில்கொண்டு நிலாளுதியாய்ச் சுயம்புவாய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற பொல்லாப்
பிள்ளையார் கல்விதியடைந்து, பணிந்துதுதித்து எம்பெருமானே? இச்சிறுவ
ந்தங்கள் அடைக்கலமாகின்றான், இவனுக்குக்காரிகாதிவா துளரந்தமான இ
ருபத்தெட்டாகமங்களு முபதேசித்தருளுகவென்று பிரார்த்தித்து, இனி
யொருபிறப்பிற்செல்லாப்பிள்ளையாரைப் பொல்லாப்பிள்ளையார் பக்கத்திரு
த்திவிட்டு, அப்பாஞ்சோதிமுனிவன் சன்விமானத்தேறிச்சென்றான். பி
ன்பு பிள்ளையாரெய்கண்டநாமவிலலமாமணியை அணிமையிலைழ்த்து ஆத

ரித்து அருள்வெள்ளத்தமிழ்த்தி ஆகமப்பொருண்முழுதும் வான்முறைவிரித்து உவமான உதாரண வினாவிடையா திரிகழ உபதேசித்தருளுவாராயினார்.

அப்பொழுது அக்கோயிலின்புறத்துள்ள தடாகத்தில் நீர்கொள்ளவந்தா னொருத்தி, கோயிலினுள்ளே சத்தங்கேட்பதென்னென்று புறத்தே தூரத்தே எதிர்வந்துகொண்டு, பிள்ளைமாத்திரம் இருப்பதும் லோகாதீதமான அரும் பெருங்கேள்விகள் கேட்பதுந்தொரிந்து, இப்பிள்ளையை ஊமையென்று விசனரித்த பிதாமாதாமுதலியோர் இவ்வற்புதந்தொரிந்திலர்போலுமென்று வினாந்துகொண்டு, உங்கள் பிள்ளை பிள்ளையார்கோயிலுள்ளே அளவிலா அற்புதவார்த்தை பேசுகின்றதே என்றார், என்றசொல்முடியுமுன் களப்பாளர்முதலியோர் மிகவினாந்து கோயில்வாயிலுக்கு நேரே புறத்தே வரும்போதே தங்கள் பிள்ளைவாய்வின்றுவரும் அத்தியற்புத அதிமதூரஞானமொழிகள் கேட்கப்பெற்று, அளவிலாமகிழ்வொடுகோயிலுட்சென்றார். உடனே சூருசிஷ்யரிருவர்பேச்சும் நீங்கிவிட்டது. ஆகமமுழுதுமுபதேசித்துமுடிந்ததோ, அது கேட்டற்குரிய சிவசமஸ்காராதிகாரம்பெருதார் பக்கத்துற்றற்றசொல்லப்பட்டுதென்னும் விதிபற்றியோ, ஆகமாதிசமஸ்தசிவசாஸ்திரமும் இவனுள் தந்திற்றெளிவாய்விளங்குக என்று ஒருசொல்லால் ஆஞ்ஞாபித்துமுடிந்ததோ, வேறுயாதோ, இன்னதென்றுணர்த்தக்கூதன்று. தாம் உட்புகுந்தவனவிலே பேச்சொழிந்தமைகண்டகனப்பாளர், இது திருவருளையென்று துணிந்து பொல்லாப்பிள்ளையார்திருவடிசுரிலே பலமுறைவணங்கித்துதித்தின்று எம்பெருமானே? திருச்சந்நியிலன்றி முதலில்வாய்திறப்பதில்லையென்று எண்ணி அவதரித்த நாட்டொடங்கி மௌனமாயிருந்த இங்குருமணியி னருமைபெருமை சிறிதுமுணராத மெதறியாமையை நீக்கியருளியிருவருளிரியல்பை என்னென்றுசொல்வதென்று பலமுறைதுதித்துத் தமது புத்திரரத்தினத்தையெடுத்துமார்போடணைத்துச்சிமோந்துள்ளங்குளிரிந்து தந்தோளில்லைத்துக்கொண்டு, பத்தினியார் சுற்றத்தார் அப்பதியிலுள்ளாரயாவரும் பேராணந்தப்பெருங்கடல்போலச்சூழ்ந்துவாச்சென்று, தம்மனையின் கண்ணே நின்று யத்தினசயனத்தில் வீற்றிருந்தருளவைத்து அன்புமீதூரப் பலமுறைவணங்கினார். சூழ்ந்துவந்தாரெல்லாரும்வணங்கினார்கள். சான்றோருணைபது கேட்டறியவேண்டாது நேரிலறிந்து ஈன்றபொழுதிலும் பேருவகைவாரியிப்படிந்துநிற்கும் அன்னையார் இதுவன்றோ நங்குலமெல்லாம் பல்லாழிகாலம் பரிந்துபுரிந்த அருந்தவப்பயனென்றெடுத்தணைத்து இன்பமீதூர அன்புரிமை பாராட்டி ஆனந்தபரவசாராயினார்.

இப்படிநிகழ்நாளில் அப்பதியிலுள்ளார்பலரும் இவ்வற்புதங்கேள்வியுற்றுவரும் அயற்பதியார் சுற்றத்தார்பலரும் தினந்தோறும் அங்குவந்து மெய்கண்டமணியின் இளந்திருக்கோலத்திருவருட்பொலிவுகாணப்பெற்று, அந்தநிமிஷமே தத்தமக்குமுன்னுள்ள எவ்விதகஷ்டங்களுநீங்கி இஷ்டசித்திகள்

முழுதும்பெற்றுவாழ்வாராயினார். பாமசிவனே பொருளென்றுள்ளபடியுணர்ந்துள்ளாந்நுணர்ந்த தீவிரதாசத்திநிபாதத்துத்தமர்களாகிய மனவாசகங்கடந்தார்முதலியோர்க்கேள்வியுற்று வந்துதரிசிக்கப்பெற்று வீக்ஷணமாத்நியையேதற்போதபரிமுகூழ்ந்து திருவடிபற்றி வணங்கிநிற்ப அம்மெய்கண்டமணி ஒப்புயர்விகந்த உத்தமோத்தம தீவிரதாசபிராகம்நோக்கி உரியதீக்ஷாசமஸ்காரமுதலிவந்துவாபிவியக்திப்பேறளித்து, ஆசானுரைப்படி தமிழில்மொழிபெயர்த்தருளிய சிவஞானபோதத்தை வார்த்திகப்பொழிப்புயையோடு உபதேசித்துத் தினந்தோறும் அஸ்வடியார்பணிந்துகூழ் நடுநாயகமணியாய்வீற்றிநுத்து லோகப்பிரகித்தியாய்வினங்குகின்றது.

அப்போது திருத்துறைமூர் அருணந்திகிவாசாரியரிடத்தே சிவாகமாதிகிவாசகந்திரபாடங்கேட்டுச் சித்தசாந்தியடைந்து சிவஞானவேட்கையுடையராய், அது அஸ்வாசாரியாரறிடைக்கப்பெருமல் வருந்துகின்றமாணக்கர்சிலர் இம்மொழிகண்டகுருமணியின்மகிமைகேட்டு அங்குவந்து தரிசிக்கப்பெற்று மனவாசகங்கடந்தார்முதலிய முன்னையோர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும்பெற்று அவரோடுகலந்து யாவரும் சிவமயமாய் அங்குருமணியைச்சூழ்ந்தார்கள. பின்பு அருணந்திகிவாசாரியர் தம்மாணக்கர்சிலர் வெண்ணெய்நல்லூர் கொன்றதும் மீண்டுவாராமையுந்தெரிந்து அழைத்துவரும்படி பின்னுஞ்சில மாணக்கையாணுப்ப, அவர்களுஞ்சென்று தரிசிக்கப்பெற்று அவ்வாறாயினார். பின்னுஞ்சிலர் சிலாசக மாணக்கர்யாவரையுமனுப்பிவிட்டு அருணந்திகிவாசாரியர் தனித்தவராய் இஃதென்றே ஆச்சரியம் நமது அருளால் சிஷ்யனாகிய கடைப்பாண்டிபெற்ற ஒருசிறுவன் இன்னும் குதலைமொழிதானும் நிரம்பப்பெற்றிலான், இவன் என்னசாஸ்திரபரிசீலனமுடையானென்று, நம்மிடத்தே சாஸ்திரமுழுது முணர்ந்தமாணக்கர்யாவருஞ்சென்று மீண்டுவாராவழி பெற்றதொருந்தனர், நன்று நன்று இதுகலியின் பெருமையேயென்று பெருமிதங்கொண்டு, பின்நம்மாணக்கர் சிவசாஸ்திரமுற்றுமுணர்ந்ததிலர் களல்லவா, அச்சிறுவனிடத்தில் எதுந்தங்களுக்குவேண்டிய நன்மைப்பாடில்லாவிட்டால் அங்கிருப்பார்களா? நாம் நேரோபோய்த்தெரிந்துவருவோமென்பார், ஆனால் நமது சிஷ்யன்புதல்வனாகிய இச்சிறுவனை நாம் வலியப்போய்நின்றுகாண்பது நம்மொருமைக்கு அடுத்ததல்லவேயென்பார், இவ்வாறு இருபாற்பட்டுவாசாடியமனம் திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச்செல்லும்படி ஒருவாறு துணிபப்பெற்று முன்னோக்கிப்போலப் பல்லக்குமுதலிய ராஜவரிசையோடுசெல்லத் தொடங்குகால் ஏறியிருந்தசிவிகை கொம்பு முறிந்தது. புந்தகசகடம் அச்சொடிந்தது. பெருங்காற்றிற்குடைசுருட்டியாகி சிதைந்தன. இவையெல்லாங்களும் ஆகழ்வதைநாற்றிருவருஞ்செலுத்துதலால் தனித்துப்பாதுகைமேற்செல்வாசாயினர். அவையுங்குமிழ்தெறித்தன. ஆத்மாகருவிமுற்றங்கழன்று பரிசுத்தமாய்த்தனித்தே சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்தின்புலமே

ன்று சிவசாஸ்திரங்கூறும் அநிரிசியத்தைத் திரிசியமாகக்காட்டி ஒருத்போல மேற்கூறியசிலிசையாகியெல்லாப்பொருளுக்கின. பின்பாசசாரியாகத்திருவெண்ணெய்நல்லூர்சென்று மெய்கண்டபால்குருமணி வீற்றிருந்தருளுகின்ற திருமாளிகையின் புறத்தேவந்துலாவிக்கொண்டென்றார்.

அப்படிநிற்குங்கால் வயசுமுதிர்ந்தபெரியோர்பலர் சிவஞானபோத புண் சுகங்கையினராய் அதன் அரும்பொருண்முழுதங்கேள் வியாஜுண்டு அதுமய மாய்ப்பிறேகாக்கின் நிச்சூழ்ந்திருப்ப, அப்பொருள் விசித்தருளுமெய்கண்டகுருமணி நடுநாயகமாய்த்திருமுகம் பூரினையேகாக்க வீற்றிருப்பதுகண்டார். நாம் உட்புகுந்தால் இச்சிலுவன் நமக்கோராசனந்தந்தபசரியான், இந்நுக்கைவிட்டுடையுமாட்டான்; இருந்தபடியோரஞ்சலிதாஜுஞ்செய்யான், நமதுசெயலால் நம்சிவ்யபுத்தியுறையவந்த இச்சிலுவனெதுவே நாமகவியப்போய்நிப்பது நம்பெருமைக்கடப்பதல்ல, அஃதில் இவனிடத்திலுள்ள நல்கெதரியவும்கேண்டென்று பலவாறுயோசித்து, ஒருவாறுதுணிந்து, அயலில் ஓர்காரியாபிரித்தம் அவ்விடத்துலாவாவார்போலுலாவினார்; அச்சமயம் அம்மெய்கண்டகுருமணியால் ஆணவமலத்தியல்பெடுத்ததுணர்ந்தப்படுகின்றதுதேநரிந்தார்; இதுதான் நல்லசமயம் இச்சிலுவன் நமது ஒருசொல்லிலகப்பட்விடுவானென்றாவந்தார்; அச்செருக்கொடுசென்றார், ஆணவமலமென்பதுயாது அதனிலக்கணமென்னையென்று உரப்பியதொனியொடுக்கேட்டார், அச்சொல் திருச்செவியிற் புகுதலும் அம்மெய்கண்டபால்குருமணி, முன்போலப்பூரினையேகாக்கியே நிறிதுநேயிருந்து, பின்பு தன்பார்வை அவ்வுருணந்திமெல்லிழம்பாடிபிரிந்து பார்த்து இப்படியே இருக்குமென்று திருவாய்மலந்தருளிற்று, முன்கருவிக ன்முற்றுங்கழன்றும் நிறிதுசெறித்திருந்த ஆணவாவியும்கீழ்க்ப்பெற்று உடனேதன்சென்னி திருவடியிற்பொருந்தவிழந்தார், எழந்தார், பலமுறைதடவிந்தார், எம்பெருமானே? எங்குருநாதா? எந்தாடையே? எம்பிறைவா? திருவடிக்கபசாயிழைத்ததினையேயொன்று செய்கேன் புலகையேன், எழையேற் கொருபற்றுமில்லாமெகண்டு இயங்கி எளியேனாய்நயக்கொண்டருளவெளிவந்து திருவருட்பொலிவுகாட்டிக்கொணர் வீற்றிருந்தருளும் அருமையறிமாதே, அநதே அடிகளெதிர்வந்தும் அபசாயிழைத்து அருநாகிற்காவாடெனவே இனியென்செய்கேன், என்செய்கேன் அண்ணலே? “பொறுப்பானேறேபெரியோர் சிறுநாய்கடம்பொய்யினையே” புழுத்தநாய்க்குங்கடைப்பாட்ட அழிவி ளாச்சிறியேன் அழியாதுபுரிந்த அபசாயம் பொறுத்தடிமைக்கொண்டருளுநியோ அண்ணலே அண்ணலேவென்றறி நமஸ்கரித்தபடியே திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டுக்கிடந்தார். எண்ணெய்குறைத்து நிரியுஞ்சுருங்கிக்கெடுகின்றதீபம், அச்சமயம் சுடர்விட்டுநிகப்பிசகாசித்தாக்கெடுவதுபோல், ஆணவமலவிழந்தும் கெடுகின்ற சமயம் தலையெடுப்போடி மேற்கண்ட கேள்விகேட்டு, அக்குருமணியின்பார்வைமாத்நிரத்தே அம்மலவிழந்தும்வெக

டம்பெற்றுத், திருவடிபைப் பற்றிக்கொண்டெழுது கிடந்து வருந்துகின்ற அச்சிஷ்டயசிகாமணியைத், தமது அருமைத்திருக்காத் தாற்றாக்கியெடுத்துத் திருவடிபுட்டி, அஸ்தமஸ்தக சம்போகாதி சத்தியோ நிர்வாணதீஷாசமஸ் காமசிவத்துவாபிவியத்திப் பெரும்பேறுமுற்றுமளித்துச், சிவஞானபோத முபதேசித்து, இதற்கு முன்வந்து பேறுபெற்றிடைபறந்து சூழ்த்திருக்கும் நாற்பத்தெண்மருக்குமேலாய் முதன்மாணக்கராயிருக்கும் பெரும்பேறுக் கொடுத்தருளப் பெற்றுவந்தார். அடியாருடன்வந்து தலைமைபெற்று இடையறாது குருநரிசுறாதிசிவாதுபூதி ப்பெருஞ்செல்வராய் வாழுகின்ற அவ்வருணத்திவிவாசாரியர், தமதுகுருமணியிடத்திற் கேட்டுணர்ந்த சிவஞானபோதத்தில், அழந்துவிடுகுகிடக்கின்ற அரியதுண்பொருளெனலாம் விளங்குந், சாஸ்திரபுரமாய்க் சிவஞானசித்தியாரொன்றொரு தெருளுலும், தோத்திரபுரமாய் இருபாலிருபுலத்தென்றொரு அருணாலம்பாடியருளி, அவ்விருநூல்களையும் தமதுகுருமணியின் பூதபாதங்களிற் சமர்ப்பணஞ் செய்து, உடனாவையும் பெரும்பேற்றினுவப்பற்றுவாழ்வாராயினார். பின்பு இவரிடத்தே தமனைநூலான சம்பந்தசிவாசாரியரும் அவரிடத்தே உமாபதிசிவாசாரியரும் வந்தடைந்து இவர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்றுவாழ்த்தார்கள். நமது திருநெல்வரைய பாரம்பரைக் குருசுத்திகளாய் வந்தபடியால் இந்நூலுளும் சந்தானகுரவொன்று லோகப்பிரகித்தியாய்வழங்கப்பெற்றார்கள். பின் உமாபதிசிவாசாரியர் வழிவந்தபாரம்பரைக்குருசுத்திகள் அநேகமுண்டு; விரிப்பிற் பெறும் அமைக.

இத்திறுண்பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த மெய்கண்டகுருமணி வந்தவதரிக்கும் பெருந்தவமுனைய அத்திருவெண்காட்டிற் கணியையிலுள்ள திருக்கடலுரிசில், மார்ச்சுண்டேயமணிவர் தேசுநத்தியம் கரிபித்தென்று அதனைக்கிவாதுக்கொத்தால் மாற்றிக்கொள்ளற் சுருதி, இடையறாது சிவவிங்கபூசனை செய்யவாசாயினார். எண்ணியபடியே அங்காவளல்லையிலே தண்ணைப்பிடிக்கருநங் கிய யாமனை, எம்பெருமான் அவ்விவங்கத்தினின்றும் வெளிவந்து உதைத்தருளித், தனக்கு கித்தியாயுள் தாப்பெற்று, முன்புதன்மேல் கருங்கிய யமனுனைய கோபாக்கினியினாலே தன்மேனி சந்தே கருமையுற்றிருப்பது கோங்கி, எம்பெருமானே இதனையும் மாற்றியருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, அன்பினே காவிரிக்குத்தெற்கே ஸ்ரீமதுயோசனையிலுள்ள குதவனத்திலே மேற்றிசையில் ஓர்ஜீர்த்தம் இருக்கிறது; அதிலேமுகுகினால் உன்மேனியிலுள்ள கருமையும் போய்மேலும் திவ்யதேஜஸும் உண்டாமாதலால், அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அத் தலத்திற்குயம்புவாயுள்ள அமுதவிங்கதரிசுறாதிசெய்துகொண்டு அங்கேயே வசிப்பாயாக, இனி யமன் எக்காலத்தும் உன்பக்கத்திலாவமாட்டான், அத்தீர்த்தம் உன்பேரால் லோகப்பிரகித்தியாய்விளங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, அவ்விவங்கத்துள்ளே மறைந்தருளினார்.

உடனே மார்க்கண்டமுனிவர் பணிந்து விடைபெற்றுச் சென்று, சூதவனத்தில் அத்தீர்த்தத்தில் ஒருமுறை முழுதிமேலெழுந்தவனவிலே, கருமைமுற்றும் நீங்கி மேனியிகப்பிசகாசிக்கப்பெற்று, வந்துகோயிலுட்புகுந்து சந்திநியடைந்து அமுதலிங்கதிலையருபந்தரிசிக்கப்பெற்றுப்பெருமகிழ்வுற்று, அன்புபெருந் முன்புநின்றபலமுறைபணிந்து திவ்வியவாக் கியங்களைத் தோற்றித் திரஞ்செய்து, அறிப்ப, எம்பிரானெழுந்தருளி அன்பனே? நீகூறும் அருந்ததிகேட்டு மகிழ்ந்தேதாம் நீவேண்டும்வாயாதென்றருள, மார்க்கண்டர் மேலும்பணிந்து வம்பெருமானே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தும் இவ்வுடகாபியமுற்றும் கொடுத்தருளு, ஞ்சீவர்த்தினமாமென்று வேதசிவாகமங்களுக்கும் உண்மையுணரார்சிலர்; அடியேங்கள் நின்றிருவடியான் லி யெதையுஞ் சிறிதும் பொருளை என்மதித்திலேம்; இதுநிச்சயம்; ஆயினும் ஒருகாற்புத்திபெதிற்று அபசாரஞ்செய்திடினும், இவர் அறியாச்சிறியொன்றியங்கிப் பொறுத்தருள வேண்டினென்றயிரார்த்தத்தார். அப்படியேஆக, அன்பனே? நீமுழ்கியமேலைத்தீர்த்தம் உன்போரால் விளங்குவதோடு, வந்துமுழுகுவோர் இவ்வுடகாபியமுற்றும்பெறவழங்குவதாக, இன்னமுமநீவேண்டியதைக்கேளென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, எம்பெருமானே திருவடியில்வைத்த அன்பு எக்காலத்தும் அடியோங்கு உன்னத்தைவிட்டு நீங்காதிருக்கவேண்டும்; அன்றியும் என்பையர்த்தீர்த்தத்தில் மூக்குஞ்சீவரயாவரும உய்யும்படி. இப்பொழுதருளியவாம் எக்காலத்தும்நிலைபெற்றிருக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்திப்ப, அப்படியேஆகஎன்றருளிமேலுங்கூறுகின்றார், அன்பிற்றபெரிய அருந்தவச்சிறுவ? உனக்கெனஒன்றைவேண்டி அ உன்கமாய்யிலேண்டிப்போபகாரத்திலே கருத்துடையானுநின்ற உன்பெருந்தன்மைமேலேக்கி மிகமகிழ்ந்தோம், இப்போபகாரமே எல்லாவற்றிலும்க்கியதருமம், எவ்வித உயிர்களுக்கும் மனவாக் குக்காயங்களை அருகிநிறுத்தும். முருமற்பா தாகப்பா சீவன்முத்திலிக்கண்டுமென்று சிவசாஸ்திரங்கூறுமாகலால் இப்போபகாரமே பெரிதென்பது சொல்லவும்வேண்டினரி, இதுவிவாக் குகலெதொல்லெவா ன்கேள்; முன்னொருகாலத்திலே, தேவப்பிரியன் என்ருருபிராமணை ஹக்ரும விஷ்ணுவுக்கும் நடந்தவாதத்திலே, தேவப்பிரியன் பபோபகாரமே முக்கியதருமம், அதுசெய்யவாளிடத்தே பாமசிவன் பேருவகைசெய்வதென்றாக, விஷ்ணு நன்றானன்று வந்தவுலகில் யாவர் தன்காரியமன்றிப் பிரகாரியஞ்செய்ய வார்; இருக்கட்டும். பாமசிவன் அவரிடத்தில்கிழ்ச்சி கொண்டு, அவனெதென்றே? தனக்கல்லாதகாரியம் அறிவிவர்கெய்வா என்றிலேறிலே, தேவர்புருஷிவமுதலியாவருஞ்செய்யும் அருந்தவமெல்லாம் அவாவர் நன்மைகுறித்தென்றி மேலுண்டோ? என்றுகூறத்தேவப்பிரியன் நல்லதாதங்களை முதலியபெருந்தேவரெல்லாம் ஒடோடத்துத் தியுடற்றிய விஷதந்தைப்பா மசிவனுண்டாயும், அவர்பொருட்டேயென்பீர்களோ? தாங்கள்தனயின் அவரஞ்செய்யின்படி கடல்கடைந்து தேவர்க்கமுதளித்ததும், தங்கள்பொருட்டென்பீர்களோ? அகஸ்தி

யர் இமயமலையிலே பாமசிவநிருக்கல்யாணமகோற்சவ திவ்யதேரிசனத்தை
 யும்விட்டுப் பொதியமாமலையிற் போயிருந்து பூமியைச்சமன்செய்தனும் அவ
 ர் பொருட்டென்பீர்களோ? உபமன்னியபகவான் தங்கள் அம்வியாகிய கி
 ருஷ்ணருக்குத் திருவடிசூட்டிச் சிவநீர்க்கிராமஸ்காராதிசெய்தருளியதும் அவ
 ர்பொருட்டென்பீர்களோ? திருமுறைகண்டசோழர் மனுநீதிகண்டசோழர்
 நிபிச்சக்காவர்த்திருமுதலிய அருட்பெருஞ்செல்வர் அருஞ்செயலெல்லாம் அவ
 ராவர் பொருட்டென்பீர்களோ? கண்ணன்தான். இன்னும் தேவர்முனிவர் முதலி
 யோவர் அநேகர் செய்த பரோபகாரச்செயலெல்லாம் தெரிந்திலீர்களோ? ஆனால்
 இது என்னென்னக்குறிப்பறியக் கூறியதாகவே நினைக்கின்றேன்; அதுஎப்படி
 யாயிற்றுமருகப்போபகாரமே எல்லாவற்றினுமுக்கியதருமமென்பது எவ்வாற்
 ருளும் நிச்சயமேயாகுமென்றான். அன்பேன? இனிப்போபகாரமேன்மை
 யை விரிப்பானேன் என்றருளி எம்பிரான் அமுதலிங்கத்துன்மறைந்தருளி
 னார். மார்க்கண்டமுனிவர் தமக்கு அமுதலிங்கேசர் எளிவந்தருளியஅருமை
 பெருமையை நினைந்துருகி, அச்சயம்புமர்த்திக்கு மேற்றிசையிலேகோயிலு
 ள்ளோ தன்பேயால் ஒருசுவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து வழிபட்டு அத்தலத்
 லைதலிட்டிலிங்காது வந்ததுவருவாராயினொன்றருளிய திருநந்திதேவரைச் ச
 னந்தராமரார் வணக்கி எம்பெருமானே? அத்தியற்புத்த திருவருள்விராசத்து
 த்ராமசரித்திரம் தங்கள் திருவாக்கினுற் கேட்கப்பெற்றேன். பெரும்பாக்கிய
 முற்றேன். இதுவரையிலும் சூதுவனேசர் அமுதலிங்கேசர் என்றருளிய நா
 மகாபாண்டிதேரித்ததுபோலவந்திரேசசுரன்ற நாமகாணமுந்தேரித்தருளுக
 வென்று பிரார்த்திப்ப, நந்திதேவர் அன்பேன? அப்படியே செய்வோம், இச்
 சரித்திரமுற்றும் அன்போடுபடிப்பவர் கேட்பவர் இச்சிப்பவர் சாதகஞ்செய்
 வேராயாவரும், அனலிலாப்பெருஞ்செல்வங்களுமென்மணப்பேறும் சற்புத்தி
 யபாக்கியங்களும் ஆயுள்விருத்தியுமுதலிய இகவாழ்வுமுழுதும்பெற்றுச் சற்கு
 ருளின் திருவருளேனக்கமுற்று, முறையே உத்தாத் துவைத சித்தாந்தவைப
 பெருநெறிபற்றித் திருவடிநீழவிவிாண்ட தக்கலந்துவாரும் பாமுத்திப்பெரு
 வாழ்வும் பெறுவார்கள்.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கமுற்றிற்று.

இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம்.

சனந்தராமரானே? நீ கேட்டபடி மந்திரோச நாமகாணத்தை ராமசரித்
 திரத்தாற் தெரிவிக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகி
 ன்ருர். முன்னொருகாலத்திலே, அன்னொடு போர்செயலாற்றாது புறங்கொடு
 த்தேதாடிய அசுரர்களைத் தூய்த்திக்கொண்டசென்ற விஷ்ணு, அவ்வசுரர்கள்
 பிரகுமுனிவர் ஆச்சிரமத்திற்சென்று, அவர்பத்தினி அபயங்கொடுக்க அடை
 க்கலம்புமுந்து மறைந்திருப்பதுதேரிந்து சென்று, தடுத்த அப்பத்தினி கொர்

ப்பவதியென்றறிந்தும் பின்வரும் பெருங்கேட்டைச்சிறிதும் நினையானு சக்
கராயுதத்தாற் கொன்று பின் அசுரர் யாவரையும் கொன்றுசென்றார். புறம்
போயிருந்த பிரகுமுனிவர் அங்குலத்து உண்மைதெரிந்து இப்பெரும்பாச
கஞ்செய்த விஷ்ணு அளவிலாப்பிதப்பெலாம் பிறந்துமுலக்கடவெனென்றையி
த்தார். அதுதெரிந்துவிஷ்ணு இடையறாது சிவலிங்கபூசனை செய்துகொண்
டேயிருந்து சிவாதுக்கிரகத்தால் அப்பிரகுமுனிவரோயிரங்கி அநேகமென்ப
தொழிந்து பத்துப்பிதப்பாயமைகவென்றஞ்ஞெஞ்செய்யப்பெற்று இனி எம்
முயற்செய்யினும் நம்மால் இதனைக்கடக்கமுடியாது; அஞ்ஞல் செயல்வகை
யால் நன்மையுள்ளேதீமையும் தீமையுள்ளேநன்மையும் விளையுமென்பது
தெரியவந்தது. அதாவது நாம் சாதுசனாஷிணுந்ததம் பாலிகளாகிய அசுர
ரைக்கொல்லத்தொடங்கிய நன்மையுள்ளே சாபமாகியதீவினைவினைத்தது.
அத்தீவினைப்போகம் அனுபவிக்கச்செல்லும்பிதப்பிலேதுஷ்டர்க்களாகியராவ
ணாதிராஷித்சம்மாச நன்மைவாய்ப்பதாகத்தெரிகிறது; பெரியர்கோபம் மு
டிவில் நன்மையுந்தருமென்பதைப், பிரகுசாபத்தாற்றிடைத்த இப்பிதவி
டே விளக்கியதென்றிலவாறு பஸவுமேயொதித்து, அயோத்திராமகாரிலே தசா
தமகாரஜாசெய்துவந்த அளவில்லாததானதர்ம தவனிய தயாகாதி புண்ணிய
ப்பிரயோசனமே யுருவாய்வந்ததென்றப் புத்திரஞாய்வது மாமகாமந்தரிக்க
ப்பெற்று, வசிஷ்டரிடத்தே கற்பனவெல்லாங்கற்றுப், பாதகவெஷ்டமனை
சத்துருக்கரோடு பிதாமாதாக்கள் மகிழ்வதவாழ்நாளிலே, விசுவாமித்திரர்
வேண்டுகோளின்படி வெஷ்டமணலேனெனென்று தாடகாவஞ்செய்து, பி
துவேசென்று தீதா கலியாணமுடித்து, மீண்டு அயோத்திராமின்குறைய்க்கிரு
ந்துபின்பு, பிதாவாக்கிய பரிபாலனசிலனாய்க் காட்டிற்செல்லத்தொடங்குந்
தாற், பிரிவாற்றது வெஷ்டமணலும் சீதையும் உடனவாச்சென்று, அகஸ்
தியமுனிவையணங்கி எம்பெருமானே? இப்பிரபஞ்சாதுக்காரமுசாபகாகக்
கடத்தற்குரிய உபாயம் இதுவென்றருளி, அடியேனை அவ்வழியில் கிறுத்
தியருளவேண்டு மென்னுபியார்த்திப்ப, அகஸ்தியர் அன்பனே? நீயோலோக
மகைகளுகின்றாய், உனக்குணர்த்தியருளுவோ அறிவுமுதிர்ந்த வசிஷ்டருளின்
ருன், உன்மானுலேனா அறிவாற்றிற்றந்த சனகளுகின்றான், சகலசாஸ்வதாபா
ரங்கதனை சூரியனுடையவாசத்தில் வந்தநீ அறிவாதவிதையம் யாதிருக்கின்
றது, உனக்குட்பதேசிப்பதில் நமக்குமிகுவிருப்பமுண்டென்றாகுமென்றார்.

ராகவ? சமுசாரசாகங்கடந்து திருவருட்கணையேறிப் பெரின்பவாழ்வு
பெறுதற்கு, வருணச்சிவமா திகளிலேகிறிதுந்தவருது உண்மைநெறியிலுறை
த்துற்றும் ஞானசீலர்களாலே பூசித்தற்குரிய நாயகன், வேதசிவாகமாதிக
ளாலே சிச்சயித்துணர்ந்து ஈசனே அரிப்பிமேந்திராதி யாவராவும் திராணி
க்கப்படுவோனென்றெடுத்தோதப்படுகின்ற உமாபதிஞானவேனாயாம்; அவ்வு
க்குப்பூசனையைக்காட்டிலுஞ் சிறந்ததொண்டுவேறில்லை; அகத்தும்புறத்தும

வேதசிவாகமவிதிவழவாது சிவபூசனைசெய்பவனெவனோ அவனே அப்பிரபஞ்சபூசகமுதலாக சாகாகக் கடத்தற்குரியவன். அப்பூசனைக்கு இன்றியமையாத முக்கியமாகவென்றது. அது அநிசகசியமாயுள்ளது; வினைமுழுதுநீக்குவது; பிரபஞ்சசாகாதத்திலின்று மேலெடுப்பது; சிவசொருபமாயுள்ளது; பஞ்சபாதகநாசஞ்செய்வது; ஞானசாதனைமாவது; சப்தகோடிமகாமந்திரங்களுள்ளாவற்றிற்கும் நாயகமாயிருப்பது; மந்திரியவேதமாகியவள்கள் வேதமத்தியிலுள்ள ஸ்ரீருத் திரிமத்தியிலே ஸ்வரத்தினாமாயிலிருந்து; இத்தகையஸ்ரீபஞ்சாகாந்த்ரைபயித்களின்கீழும். அனாந்தத்தற்குரியமுக்கியமாகவென்றுண்டு. அது விபூதிதாரணமே. உபமந்தவம்முதலிய எச்செயலும் பூதிதாரணமின்றிச்செய்யாது, அச்செயல்முழுதும்தாதுவழியேயேயானமகா, இதுசுருதிரிச்சயமென்றவழி, விபூதிக்கீழியிலேவிதிப்படிவினைத்தவிபூதியை எடுத்தாநீட்டினார். உடனே நாயகன்மகாநீத்தெழுத்து இருகையும்கிரித்துவாங்கிவிதிப்படி உரியமந்திரோபதேசனைத்தேரிக். தானான திரிபுண்டாமாயணிந்துநித்பமேற்குடையபடிமேஸ்ரீபஞ்சாகாநீயோபதேசஞ்செய்தருளினார். உடனேபாவசனாயானக்சாகாதத்தெழுத்திப்பலமுறைபணிக் தெதிரின்னுதுதித்தனன். மேலும் அகஸ்வியர் அவ்விசாமதனுக்குச்சிவசகஸ்வியமாசகியார் த்தவைபவங்கள் விளங்க உபதேசித்தார், சிவதத்துவார்த்தங்களுள்ளாமும் மனத்திலமைந்துகிடப்பதெதிலிவித்து, அனாந்தருவனே * திரேயன்; மந்தெவருந் || திரா தாக்கனென்று சுருதிசுடையவின் தவதார்த்தசிவபாத்தவமகிமையைத், தெளிவாகவிரித்தோது கின்ற சிவநீதாசனத்திரோபதேசமுஞ்செய்து, ஒருசிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டையா திரேயத்து, இத்தனை ஆயுள்வரை நியதியாப்புகித்து வருவாயா சுவென்று. அவ்விசாமனை கையிற் கொடுத்தருளினார். அதனையும்பெற்றுப் பெருமதிமுற்றமப்பன்முறைபணிக் துதித்தாநீக்காவிலைபெற்றுச்சென்றனன்.

சென்ற ஸ்ரீராமன்கோதாவார்க்கையெடுத்தபஞ்சவடியிலே ஆன்மார்த்த சிவலிங்கமுறை சிவநீதாசனமாயுதிசெய்து, கொண்டு சிலநாளிருந்து, இச்சித்தவாக்ருர்ப்பவ்வையப்பக்கப்படித்திக், காதுவெறுதிகளைக்கொன்று, மாரீசன்சகாயத்தாவிசாவணன் சீதாதேவியைக்கவர்த்துசெல்ல, அதனுலிருந்தசோகமுற்றும், சவரிவழிகாட்டச்சென்ற அனுமனெறசுக்கிரீவனே கண்பனாக்கி, வாலியைக்கொன்று, அனுமனெல் சீதாதேவி இலங்கையிலிருப்பது தெரிந்து, இலங்கைகொல்லக் சுருதி புலக்குமனைன் சுக்கிரீவன் அனுமன்வானசைந்கியங்கமோடு தென்முத்திரமரீபஞ்சென்று, வேதாரணியமடைந்து வேதநீர்த்தவாக்ருதி கியதிமுடித்து, வேதாரணியேயேயே வணங்கிப்பிரார்த்தித்து வெளிரவந்தோரிடத்திருந்து, அனுமனெதிவான ஸ்வரகளைகோக்கி, இலங்கைக்குப்போ

* திரேயன்—திராணிக்கப்படுவான்.

|| திரா தாக்கன்—திராணிப்பவர்கள்.

கும்பம் இக்கடலிலே ஒரு அணை செய்யுங்கனென்று அஞ்ஞாபித்தான். அஞ்ஞாபியின்படி அவர்கள் அணை செய்யுங்கால் அண்டமுக்கட்டளவுபார்த்த மாண்கள் மலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து போடுகிறவேகத்தால், அக்கடல் பிரளயமென்றும் போலப்பிரவகித்தது. அது கண்டியாவருமருங்கிக்கொயிலுட்புக்கார்கள், பிரவாகமூக்கோபுரவாயிலா லுட்புருதக்கண்டு, நந்திசேவர் ஒரு உயர்க்காரஞ்செய்தருள, உடனே அக்கடல் பிரவகித்தல்கீழ்க் குண்டேமலிருந்தது. உடனே ஸ்ரீராமன் ஆரம்பித்த காரியம் இடைபூறுற்றதே மென்றவியளித்தது, அஞ்ஞாபியுமே மற்றிசைநா லுயோசனை தூய்ஞ்சென்று, இவ்விடத்திலாவது சிதைதவின்றி நிலைபெறுகவேண்டுமர் அணைசெய்வீங்க, அதுவும், ஊடையின் நியுலாவியா பெருநீர்நீர்களுக்குத்தடையாயிருந்தபடியால், அம்மீன்கள் வால்முதலியவறுப்புக்களா லடித்தும் மோதியுஞ்சிதைக்கப்பெற்றது. அசுரனால் அவ்விடம்பின் புரடென்று விளங்குகின்றது. அவ்வணைகளிமண்டுஞ்சிதைத்துப்போயிற்றும, சற்குணவிசிவத்தனாகிய ஸ்ரீராமனே செய்துவிக்கப்பெற்றமையால், அவ்விடம் அடமுங்கோடிதீர்த்தமென்னும்பெயர்பெற்றுவிளங்குகின்றன. இவ்விடம் அடமுங்கோடி வந்தாரணியகோடிதீர்த்தமகிமை அப்புராணத்தால் விளக்கப்பெறும், பித்தியதுமணமேற்கோடிதீர்த்தமென்னு நாமப்பிரகித்தியோடு, யாவரும் மிகமேலதாய்ம தித்துவந்துமுழுகி இக்தகாரியங்களைக்கொல்வார்பெற்றவா முற்படிவிளங்குகின்றது. இம்மணமேற்கோடியென்னுந் திவ்யஸ்தலம் பாண்டிமண்டி டின்னல்லையாய்ளது. இம்மட்டோர் உண்ணாமையன்மார் அறுபத்துமுருகுள்ளே குலச்சிதைநாயனார் திருவாவதாரஞ்செய்யப்பெற்றது, அம்மகிமைமையேகாக்கியே அங்கேமுத்தருளிய ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வு, மங்கையர்க்காசியார் செமொ நாயனாரோடுகொள்ளுந் திருத்தருள்பெற்றதென்றால், இதன்மகிமை பாவர்க்கு, தவல்லார், அமைக, முன் போலவேயின்செய்வீத்த, அணையுஞ்சிதைத்தமைகண்டு ஸ்ரீராமன் பெருங்கவலைகொண்டு, இவ்விடம் அசெய்யவோமென்று பலவாறுயோசித்து ஒன்றுக்கே தான் குறிஞ்ந்தனன்.

அப்போது ஆகாசத்திலே வாராய் இரகுநிலைசனாகிய பாண்டிமண்டி அவன் தியமுனிவனிடத்தேபெற்ற ஸ்ரீபஞ்சாங்கி ஜபபுஜாதிசுவைகங்கரியங்கலிமுலே, சூதவனேசர் மிகப்பிரீதியுற்றிருப்பதால், நீ அத்தலத்தையையாவாய்கில் உன்காரியமல்லாங் கைகடமென்றெழுந்த திவ்யவாய்கங்கேகட்டி, அவ்விடம்பெருமகிழ்வோடு கிட்டிதற்கரிய திருவருள் நமக்குகலிநிற்கிவைத்ததேதெய்வென்றெழுமன்புநீதூர் அவ்வனஞ்சென்று வருணத்தீர்த்தத்திலே ஸ்ரீநாதிசுவையமங்கள் முடித்துச்சென்று, கோயிலுட்புருந்தாக்கி தியவைத்தது. அமுதலிங்கேச திவ்யருபங்காணப்பெற்றான், பாவசமுற்றான், சிவானந்தசாகுத்தமுத்தி ஒருவாறெழுந்து பலமுறைபணிந்துபுஜேபகாணம்நிறையக்கொண்டு விதிப்படி சூஜித்தேதமுந்து, அஞ்சலியஸ்தனாய்கின்றரியவாக்கியவர்களை நிறுத்தி

தான். எம்பெருமான் அமுதவிங்கத்தினின்றும் உருவங்கொண்டெழுந்தருளி அன்பளினை? நீ அகந்தியனிடத்திற் பெற்ற பஞ்சாஷ்டமந்திரோபதேசசிவபூஜாதி சுத்தசான்மார்ச்சகீம ஒப்புயர்வில்லாதது; ஜனனசாகங்கடத்தற்கின்றியமையாதது; இதனைச்சிறிதும் நழுவிவிடாது உன் உள்ளத்திலழுந்த ஊன்றிக்கொள்வாயாக; சூரியனை மேகமறைத்தாற்போல இப்போது உன் அழிவைப் பத்தினிஸியோகத்தால் வந்ததுக்கம்மறைத்துமயக்குகின்றது; அந்நிஞ்ஞமுபாயங்கடறுதற்கேள். இதற்குத்தென்றிலை சவுட்டியோசனை தூதர் ஊன் தேவிபட்டணத்திற்சென்று, அங்கே அனைக்குச்சத்திகள் குழவீற்றிருக்கின்ற ஊர்க்காசேவியாக, கட்டிலை அனைக்கிலைக்கவேண்டிப் பூஜிப்பாயாடில், அதற்குரிய ஆற்றலைல்லாந்தருவான். இடமின்றி அனைசெய்து அவ்வழியே இலங்கைகொன்றிராவணவசஞ்செய்து, சீதைமையீட்டு இலக்குமணியோடு அயிராத்திவென்றுகொள் அரசுசெய்திருந்து அளவிலாத் சிவதர்மங்களோடு ஜன்மார்த்தகிவலங்கபூஜாதிசுருக்தம் வருவதச்செய்துவந்து, முடிவில் நம்பதம்பெருமவாயாகவேன்றித்திராதிமந்திரோபதேசஞ்செய்தருளி, அமுதவிங்கத்தில மறைந்தருளினார்.

உடனே ஸ்ரீராமன் துக்கமெல்லாம் அப்பொழுதே நீங்கினவனாக ஆனந்தசாகாந்தழந்தி, மேலும் பன்முறைபணிந்து மேல்பக்கஞ்சென்று மார்க்கணையிலங்கத்தின் கட்டபக்கத்தொரு சிவலங்கப்பிரதிட்டை செய்து பூஜித்து நீட்டும் அமுதவிங்கேசனைப்பணிந்து நீங்காவிடையெற்றுப் புறத்தேவந்து தேவிபட்டணத்தெல்லாம் கருத்தனாயிருந்தான். முன்னே இலக்குமணன் கக்கிரவன் சாம்புவன் முதலியோர் அங்கங்கே ஒவ்வொரு சிவலங்கபூசனைசெய்தருள்பெற்றுவந்து உடன் குழந்தைகள், அவர்களுள்ளே இலக்குமணன்பூஜித்தகிவலத்தையும் தம்பிக்குலெவன்கோட்டையென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. கக்கிரவன் பூஜித்த சிவலங்கப்பெருமான் திருமேனியாகவென்று அவனால நாமங்கடப்பெற்று, வாழுகியன்னையோடு முத்துப்பேட்டையென்னும் திரையங்கத்திலி வளங்குகின்றனர். சாம்புவன் பூஜித்தஸ்தலம் சாம்புவனே டையென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. ஒப்படியே ஒவ்வொருவரும் பூஜித்தனையென வளம். இவ்வாறாக, இலக்குமணியோடு ஸ்ரீராமன்தேவிபட்டணஞ் சென்று தூர்க்காபூஜையால் ஆற்றன்முற்றம்பெற்று, அனைசெய்துசென்று மாவனத்திலிவசஞ்செய்து சீதைமையீட்டுவந்து, மாவணப்பிரமறைத்திராமேசுரத்திலி மாவலங்கபூசையால் நீங்கப்பெற்று, விசுவநாதவேதாபணியத்தில் விக்கினேகாபூசையால் நீங்கப்பெற்று, சும்பகர்ணமறத்தி திருவானைக்காவிலே ஜம்புகேசாபூசையால் விலங்கப்பெற்றுத், திருவருள்பெற்று அயோத்திசென்று, அகந்தியருபாசகிவபூஜணஞ் செய்து, சிவார்ச்சனாதி சிவதர்மங்கள் விளங்க அரசுசெய்திருந்தான். அவ்விராமனுக்கு மந்திரோபதேசஞ்செய்தமையால்

மந்திரேசர் என்னும் நாமம் வழங்கப்பெற்றது. சீதை யை மீட்டப் பதற்குப் பாய்மாய்
தென்று எம்பிரானருளாவேண்டி உசாவினை படியாய், அஞ்சுவனம் திருவுசா
த்தானமென்றும் திவ்யநாமம்பெற்றதென்றதருளிய திருநக்திரேசுவலைய, மீட்டு
ம் சனந்ருமாயமுனிவர்வணங்கி எம்பெருமானே ? மேலூரில் சூதவனேசர்ம
கிமாசரித்திரம்கேட்பதிலேயே ஆனமே மல்குகின்றதென்றே நினைப்ப... நந்திரேச
வர் கூறுகின்றார்.

அன்பனே ? முன் விஸ்வாமித்திரமுனிவன், திரைப்பாடினவனென்றவன்
ருப்பமுடையவன் கெடுங்காலந்தவஞ்செய்தவன், நிற்ப்போன் வதிர்வந்தருளி
முனிவனே ? இத்தவத்திலேயே ஒரு ஆனந்தகடனம் பதஞ்சய விளக்கிப்பாசர்
க்கண்ணி வேறுபட்டபதிவையாதலால், நீ சூதவனென்றெல்லாம் அஞ்சு உன்வி
ருப்பத்தை முடிப்போமென்றதன, உடனே வணங்கிவிடைபெற்றுச் சென்ற
சூதவனம்வந்து, சுவரீர்த்தஸ்காருகிரியதிகன் முடித்தாக் கோயிலுக்கு, அ
முதலங்கேசரிசனங்கிடைக்கப்பெற்றபு பெருமகிழ்வுற்று, அச்சந்திரமேல
வடக்குநோக்கிநடன தரிசனம்வேண்டித் துதிசெய்துகொண்டிருப்ப அவனெ
துரே நகேசப்பெருமான் ஆனந்தநாண்டவஞ்செய்தருள்க்கண்டு, பேரின்ப
சாகரத்தமுத்தி ஒருவாறெழுந்துபலமுறைதபணிந்து அளவிலாத்ததிகன் செய்
து, அப்படியேகாலந்தோறும் நடனஞ்சரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அத்தவத்தி
லேயே கெடுநாள்வதித்திருந்து டின்னேதாரணியஞ்சென்றான், குரியன் முத
லான ஒன்பது கிரகங்களும் ஒருகாலத்திலே இவருவந்து தவஞ்செய்திருந்து
தாங்கள் எண்ணியகாரியமெல்லாங் கைகூடப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள்.

அன்பனே ? வேறொன்று சொல்லுவாங்கேள் ; விஷ்ணு, தானவேதாதி
சாஸ்திரமுற்றுணர்ந்தும் பற்பலர்க்குப்போ திக்ஞங்குருவாயிருக்கும் ஊழ்வ
லியினாலே, விக்கினேசாபுஜனைசெய்யாமற் கடல்கடைந்தலையால் விஷ்ணு
முன்னுதர்த்த, அப்பொழுது தேவகூட்டமுற்றுமேலாயும், தந்தலைமையோ
க்கித்திறிதுநோம்மின்று வெப்பந்தாக்கப்பெற்று மேலிகருகிவருந் திரையந்து,
அதிவேகமாய்முன்னேறிய தேவசெவர்க்குமுன்சேறடிப், பற்பலதுடையமலா
முலைந்து திருவருள்சைகூட்ட இத்தவத்தவந்து கோயிலுக்குத்தவலரிட்
டலரிட, அமுதநாயகன் வைபவரை அனுப்ப, அவன்செற்குக்கோடிவாயிலா
ல் வெளிவந்து மேற்றிசைநோக்கிப்போய், அவ்விஷ்டம் ஐந்துருமோசத்தாக்கு
அப்பால்வருவதுதெரிந்து, அந்நிலிஷ்டமே அவ்விடத்துப்போய் தமதுகிருக்க
மரீட்டிக்கவந்தனர், அப்பொழுதே மந்திரேசரும் அவ்விடத்துவந்தருள, அ
தனை அவர் திருக்காத்துக்கொடுத்தனர், உடனே அந்த விஷ்டத்தைப்பாணஞ்
செய்தருளி அந்த இடத்திலும் அம்மந்திரேசர், நீலகண்டேசனொன்றும்காமத்
தாடு நித்தியசாந்தித்தியாய் வீற்றிருக்கருருவாயாயினார். விஷ்டத்தைக்கவந்
துகொடுத்த அவ்வையவரும் அத்தவத்திலேசென் முகமாகவீற்றிருந்தருளுகி

னாரார், அத்தலத்தைதயடைத்துவழிபாடுசெய்து இஷ்டகாரியங்கள்பெற்றுலாழ்ந்தோர், அனேகர். அத்தலம் தாமயங்கோட்டையென்னும்பெயரால்வழங்கப்பெறுகின்றது. பின்னருவனேசர் ஓஸரிட்டஸரிய தேவரயாவர்க்கும் அருள்புரிந்து, அவருள் கோதலையாயவிஷ்ணுவைநோக்கி இனிவிக்கினேசுபூசனைபுரிந்து கடல்கடையுங்கள் அமுதங்கிடைக்குமென்றருள, அப்படியே செய்யப்பட்டி. விஷ்ணுமுதலியோர் மேலும்வணங்கி விடைபெற்றுச்சென்றனர்.

ருருகுலத்தரசவருவன் இத்தலம்புருந்து மந்திரோசனைப்புகித்துத் தேவன் திரியாய ஸர்வகிருணாக்ருமனை விராகப்பெற்றின்புற்று வாழ்ந்தான். இத்திரியாணி இத்தலத்துக்குவந்துமந்திரோசபூசனைப்பேற்றுலுத்துஷ்டனாகிய நருகுலாக்ரு அபத்தைசனினேத்துப், பிரிவுற்ற இத்தான் தன்னை நீங்காது மருவப்பெற்றுமவாழ்ந்தான். இத்திரியன் மந்திரோசாஹங்கிசகத்தால் விருத்திரவாகிய பணைவனைக்கொல்லப்பெற்றுமவாழ்ந்தான். அஸ்வினிகேதவாரிசுவன் மந்திரோசபூசனையால் மற்றைத்தேவர்களைநாடு தங்களுக்கு அவிப்பாகங்கிடைக்கப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள். இப்படியேஇத்தலம்புருந்துருள்பெற்றோர் அளவிலாதோர்; முற்றங்குலவானு ஸர்க்கும் அசாத்தியமேமென்றருளிய நந்திகேதவரையேமனும் சனஞ்ஞமாயர்வணக்கி, மந்திரோசாந்ருனாகிய மேற்கொண்டுசென்றவிஷ்ணுமுதலியோர்செயல்பாது கடறியருளுகவென்றுவேண்டினார். இச்சரித்திரமுழுதும் அன்பொடுபடிப்பவன் கேட்டபோர், சத்துருக்கள் விஷ்ணுக்கள்முதலிய எவ்வெவற்றுளும்வருன்பெருந்துக்கமெனாம் எவ்விதவிஷ்ணுப்பெற்று, நன்மனைமக்கட் பெறு முதுவிய இகவாழ்முமுற்றுமப்பெற்றுமவாழ்ந்து தேசாந்தத்திலே பமுதநிலும் பெறுவார்கள்.

ஹாமன் மந்திரோசபதேசச்சருக்கமுற்றிற்று.

அமுதநிலேவதனச்சுருக்கம்.

சனஞ்ஞமாயர்வண? நீக்கப்பட்டவாறு அவ்விஷ்ணு அமுதநிலேவதனஞ்செய்த வாமக்கட்டாயமாகவென்று திருநந்திகேதவர்க்குமின்னாரர், அமுதநிலேசுந் திருவருள்வெற்றுச்சென்றவிஷ்ணு, வழிபடுவார்க்குச்சர்வவிக்கினங்களும் நீக்கியருளவல்லார்வாத்திரியாகிய பிசணைவகையபிசணவார்த்தசொருப பம்பொருளாயுள்ள பூரீவிக்கினமாத்ரப்பெருமானைமுண்டிஅபாநகநிமேவெண்டிரின்று, சமஸ்தபூரீஜாயகாணங்களுக்கொண்டுவிதிப்படிபூதித்து, இனியேனும் இப்பரிந்து அமுதங்கிடைக்கும்படி. அஹங்கிசகிகேவண்டுமென்றுபார்த்தித்தே, அஸ்வினத்தூதிகளெய்து திருவருள்பெற்றுச்சென்று, முன்போலத்தேவன் அமுதவென்னும் இறுதித்தாரற்பாநகல்கடைவித்து, அமிர்தமெழுப்பெற்றுச்சென்றவன்வடங்கலினினைத்து, அதனை எமக்குப்பகிர்ந்துதருகவென்று

சூழ்ந்த தேவாசாரகளைநோக்கி, இவ்வமுதம் மந்திரோசர்திருவருளாற்றிடைத் தமையால் அப்பெருமானுக்கு நிவேதனஞ்செய்து நாம் அச்சிவப்பிசாசாதங்கொள்ளலே முறையாகுமென்று சூதவனஞ்சென்று, மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து விபூதிருத்திசாநிதாபாஹிநியதிகள் முடித்து, அபிரிதகடங்களைநோக்கோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்கசந்திநியடைந்துபலமுறைபணிந்து, சமஸ்தபூஜாத்திராலியங்கொண்டு அன்பொடுபூஜித்து, அமுதகடமெல்லாமெறிந்வைத்து எம்பெருமானே திருவருளாற்றிடைப்பித்தருளிய இவ்வமுறை அமுதுகொண்டருளுகவென்றுபிரார்த்தித்து, அளவிலா தன்னிகஞ்செய்து பூசனைமுடித்துச்சண்டேசுப்பாகமுதம் நிவேதித்து, மேலும் அமுதலிங்கசந்திநியடைந்துபணிந்து விடைபெற்றுச்சென்று, அசுபயைவஞ்சித்து அருந்தமுதுதம் இந்திராதேவரயாவரர்களுக்கொடுத்துவிட்டுப் பாத்கடலடைந்து ஆதிசேடனுக்குமுன் விஷந்தூபத்தச் சூதவனஞ்சென்றதும், சூதவனேசர் அதனைபுண்டருளியதும், பின்னங்கடல்கடைந்து அமுதங்கொள்ளுதற்குபாயங்கொறிவித்தருளியதும், அப்படியேகடைந்து அமுதமெழப்பெற்றதும், அதனை அமுதலிங்கேசர்க்கு நிவேதித்துப்பிசாசாதங்கொண்டு தேவர்க்களித்ததுமாயிவ் சூதவனேசர்திருவருட்பெருமையெல்லாவற்றையும் விரித்துரைத்தனன். கேட்ட ஆதிசேடன், தன்னளத்தமுதநிக்கிடந்த பேரன்புகொழுங்கேதாடிப்படர்ந்துமேலெழுந்துசென்று சூதவனேசர்திருவடிக்கொருகொம்புபற்றியிறகச்சூழ்ந்துகொள்ள, அன்புரையாடி எம்பெருமான சூதவனேசன் நிவ்யதேரிசனம் எளியேனுக்கு இன்னும் என்னுகிடமோவென்னுங்குத்தேகமேற்கொண்டு அமர்ந்திருத்தனன். இச்சரித்திரம் அன்பொடுபடிப்பவர்கேட்பவர் இகபோகமுற்றும்பெற்றுவாழ்ந்து பின்பாமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

அமுதலிவேதனச்சருக்கமுற்றிற்று.

இந்திராந் திருவிழாச்சருக்கம்.

சனற்குமானே? இந்திரன் இச்சூதவனம்வந்து திருவிழாச்செய்தமை கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்க றுகின்றார். மூன் ஆதிசேடன் சூதவனத்திலே, பாஜசூடாமணியென்னும் சோழனெய்தெய்வித்தவசத்திமோற்சவ விஸ்தாபவைபவமுற்றும் இந்திரன் கேள்வியுற்று, அதனைத்தான்செய்யுங்கருதி வாயுதேவனைநோக்கி, நீ சூதவனஞ்சென்று நாஞ்செய்யக்கருதுகின்ற திருவிழாவுக்குரிய அலங்காராவிகையெல்லாஞ் சிறிதுங்குறைவின்றிச்செய்வாயென்றேவினான். அப்படியே வாயுசெல்லம்போது தேவகம்மியானுக்கு அஞ்ஞாபிக்க, அவன் சூதவனஞ்சென்று மார்க்கண்டதீர்த்தக் ஸ்நானாற்றியதிமுடித்து, அமுதலிங்கதேரிசனம்பெற்றுப் பாவசமுற்றும் பன்முறைபணிந்து துதித்துத், தானே முன்செய்த அக்கோயின்முமுதும் பார்த்துவந்து, பின்

கோசுதருக்கு இயற்கையழகு எவ்வளவிற்குந்தாலும், செயற்கையழகுசெய்வதினும் பிதாமா தாக்கருக்கு ஆசையிருவதுபோல, இயல்பாகவே அலங்காரவகையெல்லா யிறைந்த அத்திருக்கோயிற்கு மேலும் அநேக அலங்காரங்கள் செய்துவருகின்றன.

முதற்கோபுவாயில் கந்திரண்டபத்தின்வா— திசை வசந்தமண்டபமத்தியிலே, சொர்னாத்தினையமையான வேதிகையென்றெடுத்தது, அதன்மேல்வயிராத்தினாத்தாணிமுத்தி, மேற்பவளக்குடஞ்சார்ந்த இத்திரநிலப்போதினகசேர்த்தது, மேல்முத்திரைநகரவிட்டங்கள்கோத்து, மேலிலம் மூன்றாக மாணிக்கக்கொடிகளையகண்டிவாத்து, மேற்சொர்னாத்தினஸ்தாபிகளமைத்து, மேலும்கூடாஅலங்காரங்கொடுக்கெடுத்தது, சிற்பதூற்பொருளெல்லாம்விளங்குகருவிமாணமுயெய்து, மத்தியிலே திவ்யாத்தினசிக்காசனங்கற்பித்து, அவ்வேதிகைமையத்தக்கூர் சொர்னாத்தினங்கனாற் படிசைமைத்து ஜலதாரையென்றமைத்ததிருமதினெடுத்து, அவ்வழியேவேதிகைக்குழ நீர்நிறைத்து, உரியபுதுமவர்ப்பாபி, ஐப்படியே இனிமத்திரோசர் உட்கவங்கொண்டு வீற்றிருந்தருளும் போதுசெய்யுத்தக்கடென்று யாவர்க்கும்விளங்கக்காட்டி, மதிமுதலியபுடமெல்லாம் சிவபாத்துவவிளக்கமான சித்திரரூபங்கணினாத்து, அவ்வசந்தமண்டபத்தெத்குழ அநிதிதளபரிமளசுகந்தங்கள் அஷ்டதிக்குகரினுங்கமழ்த்தக்கபுஷ்பபலா திகணிதையு பரிமளச்சோலையுண்டாக்கி, அபிமுகமாகிய தெற்கு வாயிலினேசே சொர்னாத்தினையமையானமேற்கட்டித்தினமலை பொன்னரிமலை புத்தபாளையமுதலிய வெல்லாஞ்செய்யாடைப்பந்தர்நீளச்செய்து, மாகதத்தால் இலகுவாந்தன்மெனவந்துப்பவமணிகளாலும்பொன்னாலும் சூலகம்பையுடையவனத்தற்புதுமைக்குள்ள அநேகம்வாழைகளும், இப்படியேசொர்னாத்தினங்களால் வற்புச்செய்துள்ள கருகுகும்புமுதலியவைகளும், அப்பத்தியிலே வரிசையாகவிறத்திகளுள், கிலங்கனெல்லாம் பளிங்குக்கற்படுத்துவாப்பந்தர்வந்தர்வந்தர் இவ்வகவிதையாத்தினங்களைநீபங்களாகவிரைத்தான். மனைநிறுத்தகந்தகத்தோடு பித்திரவந்தவாசனதிரவியமெல்லாஞ்சேர்த்துக்கொத்து எங்கும் புகழுகுவித்து மேற்பண்ணீர்நெளிப்பித்தான், திவ்யவையலே திவ்யவெல்லாம் வானெல்லாம்சென்றுவரும் நறும்புகைகமழ்ச்செய்தான். சிறிதவந்த அகலிட்டமெல்லாம் வாயலையெல்லாஞ்சேர்ந்த பொற்பொடியாநீபங்களாற் திவ்யமலக்காரமயனகொலங்கனெல்லாஞ்செய்தான். சொர்னாழ்வாயிலேசேர்ந்ததெத்கூர் சொர்னாத்தினவையாற்றேற்காய் மாவிலைதர்ப்பவையையுதலிய அலங்கரித்து அங்கங்கேபூரணமும்பங்களைவரிசையாகவைத்தான். மேலும்வண்ணிவண்ணி அளவின அலங்காரவகையெல்லாஞ்செய்தான்.

ஐப்படியே மத்தியேசர் பெரியளவிகோயிலிணைடினும் அலங்கரித்துத்

திருவீதிமுழுதுந் திருத்தஞ்செய்து, வெண்மணல்பரப்பினதுபோல மிகச்சிறியமுத்துப்பொடிகள்பரப்பி, வாழை கமுகு கரும்பு தோரணம் பூம்பந்தர் புஷ்பமாலை பொன்னரிமாலை ரத்தினமாலைகள் கோலங்கள் பூரணகும்பங்கள் தூபதீபாதிதளால் அலங்காரவகைமுழுதுஞ்செய்துமுடித்துத்தேவகம்மியன் வாயுவுக்குத்தேரிலிப்ப, அவன்இந்திரனுக்குத்தேரிலிப்ப, உடனேஇந்திரன் அன்புரீதூப அருள்வழிச்சென்றுதேவகூட்டத்தோடு குதவனம்வந்து, கோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்க திவ்யதேரிசனங்கிடைக்கப்பெற்று ஆனந்தசாகரத்தழுந்தி எழுத்துபலமுறைபணிந்து துதித்துஎம்பெருமானே? ஏழைநாயேன் தேவரீருக்குச் சைத்திரோற்சவஞ்செய்துய்வழிபெறவிரும்பித் திருச்சந்தியடைந்தேன், நன்மையொன்றடைத்த்கிடைபூறுபலவுண்டாமென்று நன்மை நிறைந்த பெரியாரும் அஞ்சுவராயின், ஒருநன்மையுமில்லாத ஏழையேற்குச் சொல்லவும்வேண்டுமா? எவ்விடர்வரினும்அவ்வனைத்துநீக்கி இத்திருத்தொண்டி விதிப்படிமுற்றுப்பெறச்செய்தருளுக எந்தையே? செய்வதுதவிரவது இறிதுந்தேரியாத அறிவிலியாதலால் எளியேன்ஒருவாறுஅறியாது அபசாரஞ்செய்திடிலும்அனைத்தும்பொறுத்தருளி அதுக்கிரகித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, வெளிவந்து ஸ்ரீநந்திதேவரைவணங்கித்துதித்து, உற்சவநடத்துத்தருளிய ஆஞ்ஞானவேண்டிப்பெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்து தனக்குரிய ஓர்வசதியில் வந்திருக்கனன்.

வந்திருந்த இந்திரன் தேவர்களை அழைத்து உபசாரங்கூறி, அவருள்ளே ஒவ்வொருவரைநோக்கிக்கூறுகின்றான். ருபேரனே? நீசொர்னாத்தினதெனநுதிவகையெல்லாம் கொடுத்தவருக, அக்கினிதேவனே? நீஅன்னாதிசுகலபதார்த்தங்களும் பாகஞ்செய்துவருக, வாயுதேவனே? நீதிருவீதிமுதலியஇடமெல்லாம் கண்ணாடிபோற்பிரகாசிக்கும்படி திருவலகுப்பணிசெய்துவருக, வருணனே? நீஅவ்விடமெல்லாம்பரிசுத்தநீர்பனிநீர்தெளித்தல் சந்தனாதினால் மெழுகுதல்முதலியசெய்துவருக, நிருதியே? நீபூதவேதாள பிசாசாதிதளால் ஒருசிறிதும் இடர்வாராமற்காவல்செய்துவருக, யமனே? நீ திருவீதிமுதலிய இடங்களிலே சனநெருக்கத்தைவிலக்கி இத்தஞ்செய்துவருக, ஈசானதேவனே? நீ எம்பெருமான் திருச்சந்தியிலே பொற்கோல் பிடித்துலாவி நெருக்கொதுக்குத்திருப்பணிமேற்கொள்ளு; என்றிவைபோல மற்றையோர்க்கும் அவாவர்தகுதிக்குரிய திருப்பணிகள் பொறுப்பித்தான். பின்புதன்ஆசானாகிய வியாழகுருவால் உற்சவாரம்பாதி சுபமுகூர்த்தநிச்சயித்து, எல்லா இடங்களுக்குத் திருமுகமனுப்பினான். அம்முகோற்சவத்திருமுகங்கிடைக்கப்பெற்ற தேவர்மானுடர்யாவரும், அதனைச்சொமேற்கொண்டு கண்ணொலாற்றிப் பீடத்திலிவைத்துப்பூஜித்துப் போன்புசெலுத்தப் பெருமகிழ்ச்சியோடு குதவனத்துக்குவருகின்றார்கள், வாலாஉபசரித்து அவாவர்மாபுமுதலியதகுதிக்குரிய

இடங்காட்டி அங்கங்கேவசிக்கச்செய்தான். மேலும் ஆகவேண்டியவெல்லாம் நன்காராய்ந்து அவைமுழுதும்நிரம்பச்செய்தான். சித்திரைமாசுக்கல்லபுஷம் பஞ்சமிதிதி மிருகசீரிடங்கூத்திரதினத்திலே, வியாழகுரு சொல்லிய சுபமுகூர்த்தமாகிய அருணோதயகாலஜெயமுகூர்த்தம் சம்பிப்பதுதெரிந்தான்; உடனே அவ்வித்திரன்சிவத்துவிஜர்யாவரையும் பணிந்து இம்மகோற்சவஞ் செய்ய நான்விரும்பினேனெனும், முழுதும் உங்கள்செயலேயன்றிஎனக்கொருசுதந்திரமுமில்லைஆதலால்இதனைவகித்து நடத்தியருளுகவேன் நான்வேண்டுவதுமிகையன்றேவென்று உபசரித்தான்.

சிவத்துவிஜர்யாவரும், அதனையே ராஜானுனையாக்கொண்டு இந்திரனுக்கு உபசாரங்கூறி, அதன்மேற் பிராமணனுனை தேவானுனை நர்விக்கிணாமப்தியின்பொருட்டு விக்கிணைசுபூசனைசெய்து அருள்பெற்றுத், தனபூஜை புண்ணியாகவாசனாதிவாஸ்துசாத்தி மிருதாங்கிரகணம் அஞ்ஞார்ப்பணம் ரக்ஷாபந்தனம் ரிஷபசித்திரபடபூசனை துவசாதிவாசனம் பேரிதாடனம் திக்பந்தனம் கிராமதேவதார்க்சனாதிதெயல்லாம் வரிசையாகச்செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, சோமாஸ்கந்தரைத் துவசமண்டபத்துக்கு உரியவரிசைகளோடெழுந்தருளியவரச்செய்து, அவரெதிரே முன்புஜித்திருக்கிற ரிஷபசித்திரபடத்தை விதிப்படி துசஸ்தம்பத்துச்சியிலேற்றுதலாகிய கொடியேற்றஞ்செய்தார்கள். அம்முறையே மற்ற அஷ்டத்துஜங்களிலும் ரிஷபசித்திரபடமேற்றுதலாகிய எட்டுக்கொடியேற்றமுஞ்செய்து, பின்பாகசாலபுகுந்து அதன்மத்தியிலே சர்வாலங்காரமுமமைந்த திவ்யரத்தினமயவேதிகையிலே, பரிவாரசகிதயாகேசகடஸ்தாபனாதிநவகுண்டங்களிலும் அக்கினிஸ்தாபனாதிசெய்து, ஆகுதிட்டந்துகொண்டிருக்கச் சோமாஸ்கந்தருக்கு விசேடபூசனைசெய்து அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஆந்தோளியிரண்டில் அம்பிகையோடெழுந்தருளி விராயகசுப்பிரமணியசண்டேசசகிதம் கோயில்வலமாகவந்து அவ்யாகசாலனாதிநேர்நின்றருளச்செய்து, முந்தியேமற்றையகுண்டமெட்டும் அக்கினிகாரியசமாதியாகித் தன்னிலொடுங்கப்பெற்ற பிரதானகுண்டத்திலேபூரணகுதிசெய்து, மேற்குமுகமாக அவ்வேதிகைமீதுள்ள சூம்பபூசனையும் கிழக்குமுகமாக நின்றருளுகின்ற சோமாஸ்கந்தவிம்பபூசனையும் எககாலத்திலேநேரே மகாதீபாதிசோடசோபசாயங்கனோடு செய்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம் இச்சிவத்துவிஜர்கள் ஸ்தம்ப விம்பமும்பென்னுமூன்றிலும் விதிப்படிசெய்த பூசனைகொண்டருளி எம்பெருமான் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தர் அம்பிகா விராயக சுப்பிரமணியசண்டேசசகிதராய் அங்குநின்றும்நிருவீதியிலேபவனிவந்தருளுவாராயினார்.

அநேக சூரியசந்திரர்கள் போல அளவிலாதருடைசன் நழல்செய்துவரச், சாமரை விசிறி ஆலவட்டம் சுருட்டியாதி வரிசைகளிருபக்கத்துநெருங்கிவர

க், தருட்க்கொடி அன்னக்கொடியா திகொடிக்கட்டங்கள் பணிந்துகுழி அலைவ
க்கெல்லாம் அரசாகிய ரிஷபக்கொடிநடுநாயகமாய் முன்செல்லத், தேவஸ்திரி
ரீகள் பரதசாஸ்திர விகற்பமெல்லாம் விளக்கத்திருமுன்னே நடனஞ்செய்து
வர, இருபக்கத்தும் எசர்வேதமும் பின்பக்கத்து மற்றவேதங்களும் முன்பக்
கத்தே செந்தமிழ்வேதமாகிய தேவார திருவாசகாதி திருவருட்பாக்களும்மு
ழங்கிவரப், பதினெட்டுவகைவாத்நியகோஷமும்பெருகிவர, வந்தியர் மாகதர்
சூதரென்னும் மூவகையாரும் மங்களம் வீரம் கீர்த்தியென்னும் மூன்றுமு
றையே எடுத்துப்பாடிவரத், திருத்தொண்டர் திருமேனித்திருவெண்ணீற்
றெளிதிருவருள்வெள்ளத்திருவுருக்கொண்டெசல்லுதல்போற் செறிந்துபா
ந்துவர, அத்திருத்தொண்டர் திருவாய்வின்றுமஹாஹா மஹாதேவ சங்கா
உமாநாத நீலகண்டாதி சிவநாமகேசரிஷம் நிறைந்துவரக், கற்பனகத்யூஷன்
ந்நெதளிந்து உண்மையுணர்ந்தஉத்தமசத்துவ குணவிசிஷ்டர்கள் சிவசாஸ்திர
சிவபாத்துவப்பிரசங்காமிர்த மழைபொழிந்துவர, தேவஸ்திரிகள் சாமரம் பூ
ராணகும்பம் கண்ணாடி அங்குசம் முரசம் தீபம் ரிஷபக்கொடி இரட்டைக்கய
ல்மீன்களாகிய அஷ்டமங்கலங்களைத்திரிவரப், பஸ்யானைகள் உரியஅலங்கார
த்தோடுமுன்செல்த், குதிரைகளும் அப்படியே பற்பலநடனஞ்செய்துவரக்,
காளம் சின்னம் தாணாமுதலியன அமுதநாதன்வந்தான் சூதவனேசன்வந்
தான் மந்திரோசன்வந்தான் என்பனமுதலிய நிவ்விதநாமங்களுக்கேதோதி
வர, இவைபோலின்னும் அளவிலாவைபவங்களைல்லாம்பெருகிவர, எப்பெ
ருமான் அமுதநாயகன் திருவிதிவலைமாகத்திருக்கெயின்முன்வந்தருளித்தே
வஸ்திரிகள் கற்பூரதீபங்கள்வரிசையாக்கொண்டு முன்றுமுறைநூழ்த்துவணங்
க, அதன்மேல் ஆதிசைவர்கெய்தபூசனையெற்று உட்கொன்று வந்தமண்ட
பத்திலே திவ்யரத்தினுசனைத்திலே வீற்றிருந்தருளிகுற.

இப்படியே அலங்கார திரிதப்பெல்லாம் காளுக்குறான் மிகப்பெருக இம்
மேகாந்சவம்நடந்துவருங்கால் மதுநாட்காலையில் அம்பா சுவாமியிருவரும் ஆந்
தோளியிலும், அன்றிரவுமுத்துப்பல்லக்கிலும், மூன்றாட்காலே முன்போ
லவும் அன்றிரவு அம்பா ஆதிசேஷவாகனம் சுவாமிகயிலாசவாகனத்திலும், நா
லாநாட்காலே முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பா அன்னவாகனம் சுவாமிகத்தி
வாகனத்திலும், ஐந்தாநாட்காலேமுன்போலவும் அன்றிரவு அம்பா கிளிவாகன
ம் சுவாமிபூதவாகனத்திலும், ஆறாநாட்காலேமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா
சிங்கவாகனம் சுவாமி இரண்டாயிரங்கொம்புள்ள அயிராவணமாகியபாளைவா
கனத்திலும், ஏழாநாட்காலேமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா தர்மரூபரிஷ
பவாகனம் சுவாமி விஷ்ணுரூபரிஷபவாகனத்திலும், எட்டாநாட்காலே முன்
போலவும், அன்றிரவு அம்பா காமதேயவாகனம் சுவாமி சூதிரைவாகனத்திலு
மாகத்திருவிழாக்கொண்டு திருவிதிப்பவனிவந்தருளி, ஒன்பதாநாட்காலே

தத்தத்திலே விநாயகசுப்பிரமணியர் சண்டேசுரப்பெரியநாயகிநாவலரும் நான் கு சொன்ன த்தினமயதிவ்ய தங்களிலே ரோகணித்து வீற்றிருந்தருளியுடன் வய அமுதலிங்கேசர் அத்தகைய மகோந்தமகாலங்கார மகாவைபவமகார தத்திலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளித் திருவீதிவலம்வந்து, டாவருக்கும் மகாரதோற்சவ சர்வாலங்கார தேஜோமயதிவ்யமங்களைத் திருக்கோலக்காட்சி கொடுத்தருளினார். பத்தாநான் அதிகாலையிலே அம்பிகை ரிஷபவாகனமே டன்வர விநாயகசுப்பிரமணியசண்டேசுகி தராய்த்திருக்கோயிலுள்ளே அக் கினிதிசையிலுள்ளிருமலதீர்த்தத்திலே ரிஷபாரூடராய்வந்து தீர்த்தங்கொ டுத்தருளியாவரும் திருவருட்பெருவெள்ளத்துள் மூழ்கி இன்புறச்செய்தருள் னார்.

பின்பு சிவத்துவிஜர்கள் யாகவிஜர்ச்சனம் விதிப்படி செய்து, அந்த யாகே சகும்பதிவ்யோதகத்தை அமுதலிங்கேசர்க்கபிடேசித்து, விசேடபூசனை செய் து கொடியிற் குத்தாகிய துஜாவரோகணமும், சண்டேச உற்சவமும், தின்பந் தன அங்கு ராஜாவிஜர்ச்சனமும், திருக்கல்யாணமகோற்சவபூஞ்செய்து அத ன்பின்னாள், அவ்வசந்தமண்டபமத்தியில் விமானஞ் சூழ்நிறைத்திருந்த நீர்மு ற்றும் போக்கிப், புதுநீர்நிறைத்துச் சுகந்ததூபங்களுடன் ஓட்கள் லும் அதிக மாக நிறையப்பாப்பி, அலங்காரவகைகளும் முன்னிலை அதிகமாகச் செய்து, ஸ்ரீ பெரியநாயகிமந்திரேசருக்கு விதிப்படி அளவிலாத்திய வியக்கொண்டு ஸ்ரீபன சும்பாதி அங்கங்களோடு, அபிஷேகாதி பூசனை வகையெல்லாம் சிவீஸ்தாரமாகச் செய்தவதாகிய விடரயாற்று திருவிழாவும் சிறப்பச்செய்து, எம்பெருமான் வாத்தியகோஷமாத்திரம் ஐந்தாம்பிராகாரத்திலும் நிர்த்தனமாத்திரம் காண் காம்பிராகாரத்திலும், சிவபுராணபரமபுண்டாத்திரம் மூன்றாம்பிராகாரத்தி லும், வேதகோஷமாத்திரம் இரண்டாம்பிராகாரத்திலும், தேவாதிருவாச காதி செந்தமிழ்வேதகோஷமாத்திரம் முதற்பிராகாரத்திலும் முழங்க, உட் பிராகாரம் ஐந்திலும் வலம்வந்து, எதாஸ்தானத்தில் வீற்றிருந்தருளச்செய்து அன்புமீதாய் பன்முறைபணிந்து இந்திரனுக்கு விபூதிப்பிரசாதாகொடுத்து ஆசீர்வதித்தார்கள்.

தன்கருத்தின்படி இச்சைத்திரேசர்ற்சவத்தைச் செய்து முடித்துப் பெரு ம்பலனளித்த அச்சிவத்துவிஜர்களின் அருமைபெருமைகளும், அவர் செய்து வந்த மந்திரதந்திரகிரியாபாவனாநிகைச்சாதுரியவீதிகிரமபரிசீலனை அபாரப க்திகிரத்தாவைபவங்களும், மற்றுமெல்லாம் நினைத்துநினைத்துப் போன்புடை யறைய்ப்பலமுறைவணங்கி, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தியவஸ்திரபூஷண தி அலங்காரவகையெல்லாஞ்செய்வித்து, அவர்கள் ஒவ்வொருமுத்துப்பல்லக்கி ல் எழுந்தருளித் திருவீதிவலம்வருதலாகிய ஆசாரியோற்சவபூஞ்செய்து, சொ ன்ரத்தாபரணாதிதேஹிணைவகையெல்லாம் அளவிலாமற்கொடுத்துவணங்கி,

அமுதேசசந் திதியடைந்து ஆனந்தபாவானுயப்பணிந்து பிரிவாற்றாதவதொழும்பு
புறவிடைபெற்றுச் சுவர்க்கத்திற்றென்று அமுதேசசந் நிஞ்ஞவமமறவாந் திந்
தையோடு அரசுபிரிந்திருந்தான்.

வாயாய் சனற்குமாணே ? இச்சூதவனத்தை அடைந்து நிருவாகப்பெ
ற்றுய்த்தோர் அளவிலாப்பெருந் தொகையோர் காப்பெய்திவருவோன் லே
ம், அமுதவின்கேசன் இத்தவத்தை அடைந்தவனே தீவின்குள் முற்றம்மீக்கி
அவாவர் விருப்பத்தினமேலும் கொடுத்தருளுகின்ற அருள்வகையல்லாம்,
பலகேசமிகற்பகாலம் ஆயுள்பெற்றிருந்து இரண்டாயிரவாஷன் ஆகியோடென்
சொல்லத்துணிந்தாலும்நிறிதும்முடிவுறுது. ஆதலால், அன்புலே? ஐயினபம்
விரிப்பதெப்படி? அமைக. உலகத்திலுள்ள சர்வவன்மங்களற்றிருவருள்பெற்
றுய்தற்கு உண்மைநூல்களாலேயே அல்லப்படுகின்றதாயினவர்கள் அருள்கரு
ள்ளன; அவையெல்லாபும்வல்லாபம்மேற்கொண்டே தத்துவநிக அரி
து. அவையெல்லாவற்றிலும்மேலாயுமெய்தற்கு நிக ஐயுறுவாயுமுன் னது இ
ச்சிவபுராணசுவணமே. இது உண்மைநூலிதேயும் சர்வவன்மெல்லாயாகும்.
இதுவே பவவகைச்செல்லங்களும்கண்மக்கட்பேறுமுதலியவைகளும் ஐயுபா
இன்பங்களுந்தருவது. இதுவேசித்தகத்தியாநிருபைநோதத்து மல்கலி கெடு
த்துப்பசுத்துவநீக்கிவிவத்துவாபிலியத்திப்பெரும்பேறும், அவிப்பேறு, அச்சி
வபுராணங்களானே நிகமேலாகிய இச்சூதவனபுராணமுமுதலேயும், ஒரு
சருக்கமேனும், பலநிலகவிகளேனும், ஒன்றேனும்புநியாகப்பயன்படக்கே
ட்பவர்களும், இதனை எழுதுவேவர், எழுதவென்கொடுப்போர், மதியுதலிசெ
ய்வோர், இதன்மகிமை எடுத்தாப்போகுவோர், புலிப்போர், பித்தித்தவையென்
வோர்யாவரும் இஷ்டசித்திகை முற்றம்பெற்றவாந் தவர்களுள் திருக்கதி
தேவர்முடித்துக்கூறினதால், மேலும் ஆசைபெருகவும் அவ்வாடுகையெய்யாறு
த்தற்கஞ்சியடைந்திருந்தார் எனந்நுமாவொன்று எனகாநிமுனிவர் ஒருந்நு
சூதமுனிவர்கடறிஞர். அம்முனிவர்களும்அவ்வாடுகையெய்யாறு அவைந்நிருத்தர்
கள்.

வேதம்வாழிமுநிலவாழிவினாக ந்வாழியுயர்க்கப்பெ
சீதம்வாழிநிருத்தோண்டச்செல்வாழிபுத்திமுதற்
சாதம்வாழித்தாந்தவைவம்வாழியருளமுத
நாதன்வாழியானபெரியநங்கைவாழிவாழியிலே.

நிருத்தித்தம்பலம்.

இத்தான் நிருவிழாச்சருக்க முற்றிற்று.

ஞானவனபுராணவசன முற்றிற்று.

விவரம்.
பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
30	33	அ	தூம்	சிறிதூம்
கக.	36	அ	மொழிவெந்து	மொழிவெந்து
க(ந)	37	அ	மொழிவெந்து	மொழிவெந்து
ப(ந)	38	அ	காமமொழி	காமமொழி
33	39	உ	நாற்றினை	நாற்றினை
கக.	40	உ	வெருக்கை	வெருக்கை
கக.	41	அ	கனிவுற	கனிவுற
34	42	க	மடைந்தையர்	மடைந்தையர்
35	43	க	வேறெனவே	வேறெனவே
36	44	க	உலகெலாம்	உலகெலாம்
37	45	உ	வெழுந்தார்	வெழுந்தார்.
38	46	க	பிரிவுறு	பிரிவுறு
39	47	க	முனிவர்	முனிவர்
40	48	அ	முனிவர்க்குஞ்சூது	முனிவர்க்குஞ்சூது
41	49	க	வருண்மயமா	வருண்மயமா
42	50	க	மண்மகார்	மண்மகார்
43	51	க	புரந்தரனே	புரந்தரனே
44	52	க	திலங்கவரி	திலங்கவரி
45	53	அ	பொன்னினதி	பொன்னினதி
46	54	உ	குழிநீர்மாயை	குழிநீர்மாயை
47	55	க	முடிவெழுந்து	முடிவெழுந்து
48	56	க	தனைக்குணமா	தனைக்குணமா
49	57	அ	காசினியிற்	காசினியிற்
50	58	அ	மத்தொழில்	மத்தொழில்.
51	59	க	பழுத்தனாப்	பழுத்தனாப்
52	60	33	மேவு	மேவும்
53	61	அ	வருமிரு	வருமிரு
54	62	உ	பாமபோகமே	போகம்
55	63	அ	முன்னவிலோ	முன்னவிலோ
56	64	உ	கம்ப	கம்ப
57	65	அ	பார்த்து	பார்த்து
58	66	அ	திருக்கயி	திருக்கயி

